

د. مناع القطان

مباحث

فِي عُلُومِ الْقُرْآنِ

به کوردی

وهرگیڕانی

مه‌لا مه‌حمودی گه‌لله‌یی

چاپی دووهم

منتدی إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

براي دالود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

مباحث في علوم القرآن

به كوردی

نووسینی: مناع القطان

ومرگیڤانی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

چاپی به کهم - ۲۰۱۵م

بَنَاءُ بَيْتِ الْكَلَامِ

علوم القرآن

- ✎ نووسینی: مناع القطان
- ✎ وه رکیزانی: مهلا مه حمودی گه لالهیی
- ✎ چاپ: چاپی به کم
- ✎ دیزاین و هه لاله پری: سامان محمدآمین
- ✎ تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
- ✎ ژماره ی سپاردن: له بهر پتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردن (۱۵۹۹) ی سالی (۲۰۱۵) ی زایینی پیتراوه.
- ✎ له سه ر ئه مکی کتیبخانه ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپکردنه وه ی بارئو دراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.
- ✎ نرخ (۱۲) هزار دینار.

پیشەکی

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

سویاس و ستایشی بی پایان بۆ زاتی پاکى پهروهردگار، دروود و پهحمهت
بۆسهر گیانی پاکى جهزهرتی موخهممه (دروودی خودای لهسهر بی) ههروا بۆسهر
گیانی یارو یاوهه رانی، خزم و کهس و کار و خیزانی.

ئهمجار دههوی بلیم: کتیبی (مباحث فی علوم القرآن) دانراوی (د.
مناع القطان) دههوايه زۆر پیش ئیستا بکرایه به کوردی و بهم زوبانه روناکی
بدیایه، چونکه له راستیدا ئهم کتیبه له هههه کتیبه باشه گانی بواری زانسته گانی
قورئانه، له زۆربهی زانکۆ گانی جیهاندا - به کوردستانیشهوه - مه نهجه و
ده خویندری، تائیتا چهندجار دهقه عهههیه کهی به چاپی جوړاوچۆر چاپ کراوه و
پاش ماوهیهک له کتیبخانه کاندای نه ماوه.

بهنده سالی (۹۹۳) ی ز، دهستم دایه وستم وهری گیرمه سهه زمانی
کوردی و بیکه مه پیشه کی بۆ تهفسیری پهوان، ماوهیهک خهههکی بووم و دوايه
پوختهیه کی زۆر کهم لى ههلبژارد و له پیشه کی تهفسیری ناوبراودا ئه و پوختهیه
چاپ کرا.

سالی (۲۰۱۴) ی ز، سههله نوێ دهستم دایه وه، له سهههههه بۆ کوئایى، به و
شیوهیهی له بهردهستدایه خسته سهه زمانی کوردی.

ههلبهته کتیبخانهی کوردی له بواری زانسته گانی قورئاندا زۆر ههزاره و
به دهگهمن نه بی به زمانی کوردی لهم بهاره دا ههچ نه نووسراوه و له زمانی تریشهوه

هیچی وا وهرنه گیر دراوه له کاتیکدا ئهم بواره لههههه پێشهوهی بواره گرنگه کانی زانسته ئیسلامیه کانه، چونکه باس له سه رچاوهی یه که می ئایینی ئیسلام ده که به ئوصول و فروغیه وه، ئهرکی سه رسانی موسولمانانه پێش هه موو شتیک گرنگی به م زانسته بدهن و شاره زایی تیدا په یدا بکه ن.

بۆیه من خۆم به به خته وهه ده زانم: که توانیم ئهم کتیبه نایابه بکه مه کوردی و به م قه واره و شیوه نووسین و چاپه پێشکەشی هاوزمانی خۆمی بکه م، هیوادارم جیگای په زامه ندی خوێنه ران بێ و که لێنیک له کتیبخانه ی کوردی پر بکاته وه.

مه لا مه حمودی که لاله یی

قورئانی پیرۆز موعجیزہی نہ مرو سہرئاسای نیسلامی پیرۆزہ، ھەتا زانست و زانیاری پێش بکھوئ، سہرئاسایی قورئان باشتر دەچەسپۆ و زیاتر رسوخ دەکا، قورئان ئەو نامە ئاسمانییە پەرورەدگار نازلی کردووہ بۆ سەر پێغەمبەرمان ھەزرەتی موحمەد (دروودی خودای لەسەر بێ)، بۆ ئەوہی بیکاتە بەرنامە ی خۆی، ئادەمیزادی پێ رزگار بکا لە تاریکایی کوفرو بیدینی بۆ گۆرەپانی نورو پوناکی، شارەزاییان بکا بۆ ڕێگای راست و سەرەنجام بەختەومری دونیا و قیامت.

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): کە نیگای ئاسمانی بۆ دەھات و خۆی تێی دەگەیی و ھەزمی دەکرد، بۆ ھاوہەلانی دەخویندەوہ و پێی ڕادەگەیاندن، ئەوانیش ھەربێ خالص و پالفتەبوون، زمانەکەیان بە پاکی ماہووەوہ، بە سەلیقە ی خۆیان لێی حالی دەبوون و مەبەستەکەیان دەزانی، خۆ ئەگەر لە ئایەتێک حالی نەبوونایە پرسیاریان لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەکرد و ئەویش بۆی رون دەکرەوہ.

ھەردوو پیری ھەرموودە: بوخاری و موسلیم و ھی تریش لە ئیبنو مەسعودەوہ ڕیوایەتیان کردووہ دەفەرموون: کە ئایەتی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ - الأنعام/۸۲ نازل بوو، بە مانایەک لێی حالی بوون کە لەسەر شانیان گران بوو ھاواریان ئی ھەتساو وتیان: ئەی پێغەمبەری خودا! جا کێمان لەمە رزگاری دەبێ، کێمان ھەبە ستەم لە نەفسی خۆی نەکا؟؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دڵنەوایی کرد و ھەرمووی: «إِنَّهُ لَيْسَ الَّذِي تَعْتَوْنَ أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ (يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) إِمَّا هُوَ الشِّرْكُ»^(۱) نەخەیر ئەو مانایە ی نیە: کە ئێوہ لێی تیگەیشتون، ئەی ئەوہتان نەبێستووہ بەندە ی صالح و راستایی خودا؛ ھەزرەتی لوقمان ئامۆژگاری

^(۱) البخاری ۶۹۳۷ و مسلم ۲۲۷ و أخرجه أحمد/۲۵۸۹.

کۆرپەکەى دەکا دەلئى: رۆلەکەم نەکەى ھاوئل بۆ خودا برپار بدەى، بىگومان ھاوئلدانان بۆ خودا ستمەىكى گەورەو سامناکە، کەوابى وشەى (ظلم) لە ئايەتەکەدا بە مانا شىرك و ھاوئلدانانە بۆ خودا.

هەروا جارى وادەبوو پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هەندى ئايەتى بۆ ھاوئلان تەفسىر دەکردو ماناکەيانى بۆ رون دەکردنەو، ئىمام موسلىم و ھى تىرىش لە عوقبەى کۆرى عامىرەو رىوايەتيان کردوو دەلئى: ژنەوتم لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەسەر مینبەر دوانى دەداو دمیفەرموو: ﴿وَأَعِذُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ - الْأَنْفَالُ/٦٠﴾ ئەمجار مانای ووشەى (قوة)ى بۆ کردین فەرمووى: «أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمَى»^(١) بزانن مەبەست بە (قوة) لێردا تەفەنگچىتى و تیرھاوئىزىیە.

هەلبەتە ھاوئلانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بە تاسوخ و تامەزرۆ بوون بۆ بیستنى قورئان و وەرگرتن و لەبەرکردن و تیگەیشتنى، خۆتەرخانکردنیان بۆ ئەم کارانە بە شەرەفو سەرپەرزی دەزانی.

لە ئەنەسەو (رەزای خودای ئى بى) رىوايەتکراوە دمیفەرموى: «وَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَآلَ عِمْرَانَ جَدًّا فَيَنَ»^(٢) ئەگەر پیاویک لەئیمە بیتوانیایە سورەتى (البقرة) و (آل عمران)ى بخویندایە لەپیش چاومان زۆر گەورە دەبوو رێزى تایبەتیمان ئى دەنا.

ئەمجار وێپای تامەزۆریان بۆ فیربوون و تیگەیشتنى قورئان، زۆر سوربوون بۆ کارپیکردنى و پابەندبوون بە ئەحکامەکانى.

لە ئەبو عبدالرحمن (السلمى)یەو رىوايەت کراوە دەلئى: ئەوانەى: کە قورئانیان فێر دەکردین ئەمثالی عوسمانى کۆرى عەففان و عەبدوللای کۆرى مەسعود، بۆیان دەگێرپارینەو دەیانگوت: ئیمەمانان لەسەردەمى پىغەمبەردا

^(١) مسلم/٤٩٤٦ و أخرجه أحمد/١٧٤٣٢.

^(٢) رواه أحمد فى مسنده/١٢٢١٥ وأخرجه البخارى/٣٦١٧ ومسلم/٧٠٤٠.

(دروودی خودای لهسەر بئ) که (ده) نایهت له قورئان فیردمبووین، وازمان ئی نهدمهینا ههتا باش باش نه مانزانایه جییان تیدایه له زانیاری و چۆن کاریان پئ بکری، دهیانگوت: ئیمه ئهو رۆژگاره قورئان فیردمبووین و تیی دهگه یشتین و کارمان پئ دهکرد واته: ههرسی پرۆسه کهمان به یه کهوه دهسته بهر دهکردن^(۱).

پێغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) تا له ژياندا بوو، رێگهی نه دا هاوه لانی جگه له قورئان هیچ فهرمووده یه کی خۆی بنوسنه وه، نه با دا قورئان تیکه لای شتی تر بیی، یان بلێین: قسه ی تر تیکه لای قورئان بین و وابزاندری قورئانه، ئهو هتا ئیمامی موسلیم له ئهو بو سه عیدی (الخدیری) یه وه ریوایه تی کردوه: که پێغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرموویه تی «لَا تُكْتُبُوا عَلَيَّ وَمَنْ كَتَبَ عَلَيَّ غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمُحْهُ وَحَدِّثُوا عَلَيَّ وَلَا حَرَجَ وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتْرِكْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ»^(۲) جگه له قورئان ههر چی له منی ده بیستن مه ی نووسنه وه، ههر که سیك له زوبانی من شتیکی بیستوه نووسیویه تی جگه له قورئان با بیس پرته وه، ئهو ی له منی ده بیسن، بۆ خه لکی باس بکه ن، هیچ ههره چی تیدا نیه، که سیکی ش درۆ به دم منه وه هه لبه ستی به نه نه قه ست با شوینی خۆی له دۆزه خدا بگری.

جا ئه گه ر پێغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) له وه داو رێگهی داوه بۆ هه ندی له هاوه لانی فهرمووده بنووسنه وه، ئهو به بی گومان بۆ ئهو فهرموودانه رێگهی داوه که په یوه ندی یان به قورئانه وه نه بووه، به ته نکید ئهو ی په یوه ندی به قورئانه وه هه بووه ههر ده ماو دم گیر دراونه وه و نه نوو سراونه وه، ئه م حال ته به رده وام بووه له سه رده می پێغه مبهر (دروودی

^(۱) رواه عبدالرزاق فی مصنفه/ ۶۰۲۷ وأخرجه ابن أبي شيبة/ ۲۹۹۲۹.

^(۲) رواه مسلم/ ۷۵۱۰ وأخرجه أحمد/ ۱۱۰۸۵.

خودای لهسەر بئ) خوځىداو له رڼوژگارى خه لافه تى هه زره تى ئه بوبه گرو
هه زره تى عومه ريشدا (ره زى خودايان ئى بئ).

هه ئبه ته - وه گوو له مه وودوا به دريژى باسى ده كه ين - له سه رده مى
هه زره تى ئه بو به كرا (ره زى خوداي ئى بئ) دواى شه رى يه مامه، قورئان
كو كرايه وه وه له چهند نوسخه يه كدا نووسرايه وه.

سه رده مى خه لافه تى عوسمان (ره زى خوداي ئى بئ) هات، داخوازى و
زهروره تى واهاتنه كايه وه - وه گوو له مه وودوا رونه ده كه ينه وه -
موسولمانانان هه ئنا بو ئه وهى سه رله نوئ له سه ر يه ك شيوازو ته رتيب
قورئان بنووسنه وه، به چاو ديژى ئيمام عوسمان (ره زى خوداي ئى بئ) ئه م
پرؤسه يه ته و اوگراو چهند نوسخه يه كى ئى نووسرايه وه، نوسخه يه كى لاي
ئيمام عوسمان هه لگراو چهند نوسخه يه كى ئى نيژدرا بو شاره گه و ره كانى
ئه و كاته كه له ژير كو نترؤلى فه رمان په واي موسولماناندا بوون، شيوه
نووسينه وه كه ش ناوئرا به (الرسم العثمانى) له م پوه وه ئه م پرؤسه گرنگه
به فه رمانى ئيمام عوسمان و به چاو ديژى ئه و ئه نجام درا، ئه مه سه ره تايه ك
بوو بو زانستى شيوه رهمى موصحه ف.

ئهمجار له رڼوژگارى هه زره تى عه لدا (ره زى خوداي ئى بئ) به
فه رمانى ئه و ئه بولئه سوه دى (الدولى) ياساى زانستى نه حوى داهينا، بو ئه وهى
به سه لامه تى نوتق به وشه و رسته كانى قورئان بكري و هه ئه له
خويندنه وه دى نه كرى، ئه مه ش سه ره تايه ك بوو بو زانستى ئيعرابى قورئان.
ئير هاوه لان به رده وام بوون له خويندنى قورئان و فيركردن و مانا
ليدانه وهى به گشتى و ته فسير كردنى برى نايه تى به ماناى جياواز به گوڤره
تواناو تيگه يشتيان له نايه ته كه و زورو كه م مانه و ميان له خزمه ت
پيغه مبه ردا (دروودى خوداي له سه ر بئ) ئهمجار چينى (تابيعين) كه له
خزمه ت هاوه لاني پيغه مبه ردا (دروودى خوداي له سه ر بئ) فيژى قورئان و

تەفسیری بوبوون لەناو خۆیاندا دەستاو دەستیان بەم ماناو تەفسیرانە کردو بە خەلکی تریشیان راگەیانداو بە جیهاندا بلاویان کردەوه.

لە موفەسیرە مەشهورەکانی هاوێلان: چوار خەلیفەکانی پێغەمبەر و ئیبنو مەسعود و ئیبنو عەبباس و ئوبەی کۆری کەعب و زەیدی کۆری تابیت و ئەبو موسای ئەشعەری و عەبدوڵلای کۆری زوبەیر بوون (رەزای خودایان ئی بێ).

بێگومان زۆر ڕیواوەت دەربارە تەفسیری قورئان لە عەبدوڵلای کۆری عەبباس و عەبدوڵلای کۆری مەسعود و ئوبەی کۆری کەعب گێڕدراونەوه، وە ئێه و ڕیواوەتە هەموو تەفسیری قورئانیان لەخۆ نەگرتوو، بەلکۆ مانای برێ ئایەت و تەفسیری هەندێ وشە و جۆملە غامیض و برێ ڕونکردنەوهی ئایاتی (مجمل)یان کردوو، لەچینی تابیعین (واتە: چینی دوا هاوێلان) کۆمەڵێکی زۆریان ئی پەیدا بوون و دەرکەوتن: کە زانست و زانیاری ئایینیان لە هاوێلان وەرگرتبوو: کەوتنە ئیجتیهاد و توێژینەوه و پادەربرین دەربارە تەفسیری هەندێ ئایەتی قورئان.

لە مەککە لە قوتابیەکانی ئیبنو عەبباس کۆمەڵێک تابیی ناوبانگیان دەرکرد، لەوانە: (سەعیدی کۆری جوبەیر و موحاهید و عەکرەمە (ئازادکراوی ئیبنو عەبباس) طاوسی کۆری کەیسانی یەمەنی، عەطای کۆری ئەبی رەباح). لە مەدینەش قوتابیانی ئوبەی کۆری کەعب مەشهور بوون لەوانە: (زەیدی کۆری ئەسلەم و ئەبولعالیە و موحەممەدی کۆری کەعبی القرظی).

لەعێراقیش لە قوتابیەکانی عەبدوڵلای کۆری مەسعود ئەمانەیان ناوبانگیان دەرکرد (عەلقەمەی کۆری قەیس، مەسروق، ئەلئەسودەدی کۆری یەزید، عامیر الشعبی و الحسن البصری و قەتادەدی کۆری دعامە السدوسی).

لەم بارەوه ئیبنو تەیمییه (رەزای خودای ئی بێ) دەرکەوت: زانترین خەلک لەبۆاری تەفسیری قورئاندا ئەهلی مەککەن، چونکە ئەو زانا

مهككه‌پيانه قوتابی و هاوه‌لی ئیبنو عه‌بباس بوون (ره‌زای خودای ئی بئ) له‌ناویاندا زانای وه‌گوو موحاهیدو عه‌طای کو‌ری ئه‌بو ره‌باح و عه‌گرمه‌مه - ئازاد‌کراوی ئیبنو عه‌بباس - و که‌سانی تری وه‌گوو ئه‌وانیان تیدابوو، که هه‌موویان قوتابی و شاگردی ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودای ئی بئ) بوون و به‌هرمیان له‌و و مرگرتوو، ئه‌مثالی طاوس و ئه‌بو الشعساء و سه‌عیدی کو‌ری جوبه‌پرو هی تریش.

هه‌روا ئه‌هلی کوفه له‌ هاوه‌ل و قوتابیانی ئیبنو مه‌سعود: که به‌هۆی مانه‌وه‌میان له‌ خزمه‌تی‌دا به‌هرمه‌ندبوون و له‌ زانایانی تر جیا ده‌کری‌نه‌وه، هه‌روا زانایانی ئه‌هلی مه‌دینه نموونه‌ی زمیدی کو‌ری ئه‌سه‌لم: که (عبدالرحمن)ی کو‌ری و ئیمام مالیک، زانستی ته‌فسیریان له‌و و مرگرتوو، هه‌روا عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری وه‌هه‌ب^(۱).

ئه‌و عیلم و زانستانه‌ی له‌وان ریوایه‌ت‌کراوه بریتیه له‌ عیلمی ته‌فسیر و زانستی (غریب القرآن) عیلمی ئه‌سه‌بابی نزول و زانیاری دهرباره‌ی مه‌ککی و مه‌ده‌نی و ناسیخ و مه‌نسوخ، به‌لام ئه‌م عیلم و زانیاریانه هه‌ر به‌شیوه‌ی ته‌لقین و ریوایه ده‌گو‌ترانه‌وه و ده‌گو‌یزرانه‌وه ئیعتیمادیان له‌سه‌ر له‌به‌رکردن و موشافه‌هه‌ بوو.

چه‌رخ‌ی دووهم هات و دیارده‌ی ته‌دوین و نووسینه‌وه‌ی عیلم و زانیاری سه‌ری هه‌لدا، ده‌ست کرا به‌ نووسینه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌ هه‌موو بواره جیا‌جیا‌کانی‌دا، به‌ ته‌ئکید ئه‌م نووسینه‌وانه‌ بوا‌ری ته‌فسیری گرت‌وه، برئ له‌ زانایان ده‌ستیان کرد به‌ کو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌دیثانه‌ی دهرباره‌ی ته‌فسیری قورئان له‌ پی‌غه‌مبه‌ر خۆیه‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)، یان له‌ هاوه‌لانی، یان له‌ چینی تابیعینه‌وه‌ ریوایه‌ت‌کرا‌بوون، له‌م زانایانه‌ی چه‌رخ‌ی دووهم چه‌ند که‌سیک

^(۱) مقدمة فی اصول التفسیر ابن تیمیة ص ۱۵.

ناویان مەشھورو باوہ لەوانە: یەزیدی کۆری ھارونی السملی (ت ۱۱۷) ی کۆچی، شوعبە ی کۆری الحجاج (ت ۱۶۰) ی کۆچی، وەکیعی کۆری (الجراح) (ت ۱۹۷) ی کۆچی، عبدالرزاقی کۆری ھومام (ت ۲۱۱) ی کۆچی، ئەمانە ھەموویان لە پێشەوايانی ھەرمووودە بوون، کەوابێ کۆکردنەوہیان بۆ تەفسیر، کۆکردنەوہی بابێک بووہ لە بابەکانی تەفسیر، بەداخەوہ لە بەرھەمی ئەم زاتانە دەربارە ی تەفسیر ھیچمان پێ نەگەشتووہ جگہ لە دەستنووسیکی (عبدالرزاق) ی کۆری ھومام دەربارە ی تەفسیر.

ئەمجار ئەم چینە بەرپزە پیرۆزە ی بواری تەفسیر، کۆمەلێک پەیدا بوون و شوێن پێی ئەوانیان ھەلگرت و پەرەیان بەم بواردەدا، تەفسیری تەواویان بۆ قورئان نووسی بەگوێرە ی ریزبەندی ئایەتەکانی، لەناو ئەم رافەکەرانەدا ئیبنو جەریر طەبەری (ت ۳۱۰) ی کۆچی، ناوو شۆرەتی دەرکردو تەفسیرەکە ی بە جیھانی ئیسلامی دا بلآو بۆوہ تا ئیستاش بە تەفسیریکی ناوازەو موعتەمەد دەرژمێردری و گرنگی خۆی لەدەست نەداوہ.

بەئێ بەو جۆرە تەفسیرکردنی قورئان دەستی پی کرد، سەرھتا بە نەقل و وەرگرتنی دەماودەم و موشافەھەو ریوایە، ئەمجار نووسینەوہی ھەندئ بواری لەم ڕووەوہ کە بەشیکە لەبەشەکانی ھەدیث، پاشان نووسینی تەفسیری سەر بەخۆو مۆستەقیل سەری ھەلدا چەند زانیەک تەفسیریان نووسی بەشیوہی (التفسیر بالمأثور) و ھەندیکی تر لەوہپاش تەفسیریان بەشیوہی (التفسیر بالرأی) نووسی، ھاوکات لەگەڵ ئەم ھەولانە ھەندئ کەس لەبواریکی تایبەت بە بواردەکانی پەيوەند بە قورئانەوہ کتیبیان نووسین کە بۆ تەفسیری قورئان گرنگی خۆیان ھەیەو ھەرکەسێ لە بواری تەفسیردا کاربکا پێویستی بەو کتیبانە ھەیەو لییان بێ ناتاج نابێ، ئەوہبوو (علی بن المدینی) مامۆستای شیخی بوخاری، کۆچکردوی سالی/۲۳۴ ی کۆچی، کتیبیکی دانا دەربارە ی ئەسبابی نزول.

ئەبو عوبەيد (القاسم بن سلام) كۆچكردى سالى/۲۳۴ى كۆچى،
كتىبىكى دانا لە بارەى (الناسخ والمنسوخ) و قيرائاتەوہ.

ئىبنو قوتەيبە؛ كۆچكردى سالى/۲۷۶ى كۆچى، كتىبىكى دانا
لەبوارى (مشكل القرآن)دا، ئەم زانايانە ھەموويان زانايانى چەرخی سىيەمى
كۆچىن.

ئەمجار موھەممەدى كورپى خەلەفى كورپى (المرزبان) كۆچكردى
سالى/۳۰۹ى كۆچى، كتىبى (الحاوى فى علوم القرآن)ى دانا.

ئەبو بەكر موھەممەدى كورپى (القاسم الأنبارى) كۆچكردى
سالى/۳۲۸ى كۆچى لە (علوم القرآن)دا كتىبىكى نووسى.

ئەبو بەكرى (السجستانى) كۆچكردى سالى/۳۳۰ى كۆچى لەبوارى
(غريب القرآن)دا كتىبى دانا.

موھەممەدى كورپى ەلى (الأدقوى) كۆچكردى سالى/۳۸۸ى كۆچى
كتىبىكى نووسى بەناوى (الأستغناء فى علوم القرآن).

ئەمانەش ھەموويان لە زانايانى سەدەى چوارەمى كۆچىن، ئەمجار
دواى ئەوان كتىب دانا بەردەوام بوو پەرەى سەند، ئەبو بەكر (الباقلانى)
كۆچكردى سالى/۴۰۳ى كۆچى، كتىبىكى نووسى لە (إعجاز القرآن)دا.

ەلى كورپى ئىبراھىمى كورپى سەعيدى (الحوفى) كۆچكردى
سالى/۴۳۰ى كۆچى، لە (إعراب القرآن)دا كتىبى نووسى.

ئىمامى الماوردى كۆچكردى سالى/۵۰۰ى كۆچى، لە (أمثال القرآن)دا
كتىبى دانا، (العز بن عبد السلام) (ت ۶۶۰)ى كۆچى، كتىبىكى نووسى لە (مجاز
القرآن)دا.

(علم الدين السخاوى) (ت ۶۴۳) لەبوارى زانستى قيرائاتدا كتىبى دانا،
ئىبنو لقەيمى (الجوزية) كتىبى لەبوارى (أقسام القرآن)دا دانا.

ئەم نووسىن و كىتابى، ھەريەكەيان لايەنىكى (علوم القرآن) ى لەخۇ گرتوود، باسكىك لە باسەكانى پەيوەست بەو كىتبە پىرۆزەى موعالەجە كىردوود، بەلام ھەموو، يان زۆربەى ئەو باسو نووسىن و كىتبە نامىلكانە كۆكرانەوود لىك دراوون و كىتبىكى گەورەيان لى پىك ھاتوود بەناوى (البرهان فى علوم القرآن).

شىخ محمد عبدالعظيم الزرقانى لەكتىبى بەناوبانگىدا (مناهل العرفان)دا دەلى: من لە (دار الكتب المصرية)دا دەست نووسىكم دەست كەوت بەناوى (البرهان فى علوم القرآن) دانراوى: ەلى كورى ئىبراھىمى كورى سەعیدى مەشھور بە (الحوافى) ئەم كىتبە لە (۲۰) بەرگ پىكھاتوود، ئىستا لەو كىتبەخانەدا (۱۵) بەرگى نامورەتەب لەو (۲۰) جلدە دەست دەكەون، ئوسلوبى ئەم كىتبە بەم جۆرەيە دانەر دى ئايەتىك لە ئايەتەكانى قورئان بەگوڭرەى رىزبەندى موصحف دەخاتە بەر توڭزىنەوود.. دەربارەى (علوم القرآن) لى دەدوى، بۆ ھەر جۆرىك لە جۆرە زانستەكانى قورئان عىنوانىكى تايبەتى بۆ داناوود، سەرەتا عىنوانىكى گشتى بۆ داناوود، بۆ نموونە دەلى: (القول فى قوله عزوجل)ئەمجار ئايەتەكە زىكر دەكا، پاشان دىنى لەزىر ئەو عىنوانە گشتىيە عىنوانى نەوعى دادەنى بۆ نموونە دەلى: (القول فى الأعراب) ئىتر لەرۆى زانستى نەحوو زمانەوانىيەوود ئايەتەكە شى دەكاتەوود، ئەمجار عىنوانىكى تر دادەنى و دەلى: (القول فى المعنى والتفسير) ئىتر ئايەتەكە بەشىوود تەفسىر (بالمأثور) و (بالمعقول) شى دەكاتەوود.

ئەمجار عىنوانىكى تر دادەنى و دەلى: (القول فى الوقف والتمام) ئىتر ھەرچى وەقفى دروست بى، يان نادروست بى شى دەكاتەوود، جارى واھەيە بۆ باسى (القرآت) عىنوانىكى سەربەخۆى داناوود دەلى: (القول فى القراءة) جارى وايش ھەيە باسى ئەو ھوكمانە دەكا كە لە ئايەتەكەوود وەردەگىرىن و شىيان دەكاتەوود.

شیخی (الحوفی) بەم نەھج و پرۆگرامەى پەيپەرەوى کردوو بە يەكەم كەسو يەكەم دانەر دادەنرئ: كە لەبوارى (علوم القرآن) دا ئەسپى خۆى هەلینگ داو و زانیاری پەرته‌وازەو جۆراوجۆرى لەو كتیبە مە‌وسوعییه‌دا كۆكردۆته‌وه‌و تە‌دوینی کردوو.

پاشان ئیبنو لجه‌وزى كۆچكردوى سالى/۵۹۷ى كۆچى، شوین پىئى ئەوى هەلگرتوو و چاوى لەو کردوو و كتیبىكى داناو بە‌ناوى (فنون الأفنان فى عجائب علوم القرآن).

ئەمجار (بدرالدين الزركشى) (ت/ ۷۹۴) هاتوو كتیبىكى بە‌رفراوانى لەو بوارە‌دا داناو ناوى ناو (البرهان فى علوم القرآن)^(۱).

پاشان (جلال الدين البلقينى) (ت/ ۸۲۴ى) كۆچى، هەندى زانیاری زیادەى خستە سەرو ناوى نا (مواقع العلوم من مواقع النجوم) پاش ئەمانە هەموو، (شيخ جلال الدين السيوطى) (ت/ ۹۱۱ى) كۆچى، كتیبىكى لەم بوارە‌دا دانا ناوى نا (الإتقان فى علوم القرآن).

لەسە‌رده‌مى رابون و تازە‌گە‌رى ئە‌ده‌بى عە‌ره‌بى‌دا زانستە‌كانى پە‌يوەست بە‌ قورئان پاشگوئى نە‌خران و گرنكى خۆيان پى دراو شان بە‌شانى پىشكە‌وتن و تازە‌گە‌رى و داھىنان لە‌بوارە‌ جياجياكانى دونىاى زانست (علوم القرآن) پش گرنكى پى دراو زانايانى رۆشنبىرى موسولمان كتیبیان تىدا دانان و تويزینه‌وميان تىدا كرد، ئە‌وه‌بوو زانايانى سەر بە‌ بزوتنە‌وه‌ى فیکرى ئیسلامى لە‌ عە‌صرى تازە‌دا رىبازىكى زانستیانە‌يان گرتە‌بەر بۆ موعالە‌جە‌ى باسە‌ قورئانیە‌كان و شیوازو ئوسلوبى سە‌رده‌میانە‌يان رە‌چاو كرد، بۆ نموونە‌ كتیبى (اعجاز القرآن) دانراوى مصطفى صادق الرافعى كتیبى (التصوير

^(۱) محمد ئە‌بولفە‌ضل ئیبراهیم تە‌حقیقى ئە‌و كتیبە‌ى کردوو لە‌ چوار بە‌رگدا چاپى کردوو.

الفنى فى القرآن) و (مشاهد القيامة فى القرآن): كه ههردووکیان بهرهمی
نایابی شهید (سید قطب)ن.

ههروا کتیبی (ترجمة القرآن) دانراوى محمد مصطفى
المرغى، ههروا به حثیكى (محب الدين الخطيب) كه دهر باره ی ته رجهمه ی
فورئان نوووو سراوه، کتیبیكى تر هه ره له ژیر ناوى (ترجمة القرآن) دانراوى
مصطفى صبرى، کتیبی (النبا العظيم) دانراوى دکتور (عبدالله دراز) و
پیشه کی ته فسیرى (محاسن التأویل)ی محمد جمال الدين (القاسمى)، شیخ
طاهیری (الجزائری) له م بواره دا کتیبیكى نووسیوه ناوى ناوه (التبيان فى
علوم القرآن) ههروا شیخ محمد عه لى (سلامة) کتیبیكى داناوه به ناوى (منهج
الفرقان فى العلوم القرآن) ئه و باسو مه وادانه ی تیدا کۆکردۆته وه كه
مه نه هجی بریار دراو بۆ کۆلیژی (أصول الدين) له ولاتى میصر كه ئه و
کۆلیژه تایبه ته به (دمعه و ئیرشاد).

ئهمجار به شوین ئه ودا شیخ (عبدالعظيم الزرقانى) کتیبیكى دانا
به ناوى (مناهل العرفان فى علوم القرآن).

پاشان شیخ (أحمد أحمد على) نووسراویكى نووسى به ناوى (مذكرة
علوم القرآن) وهكوو محاضره به سه ر قوتابیانى کۆلیژی (دمعه و ئیرشاد) دا به
چه ند وانه یه ك ئاراسته ی كردن.

له م سالانه ی دوايش دا دکتور صوبجى صالح کتیبی (مباحث فى علوم
القرآن) ی بلّو کرده وه، (ئه حمه د محمد جمال)یش (أبحاث على مائدة
القرآن) ی نووسى.

ئهم باسو لیکۆلینه وانه هه موویان بریتین له زانستیک پێیان
دمگوتری: (علوم القرآن) بوومه ناوو عه له م بۆ ئه و زانسته و پێى مه شه ور
بووه.

هه ئېته (علوم القرآن) له دوو وشه پېكها تووه:

(علوم + القرآن)

علوم: كۆي (علم) ه، عيلميش به مانا تيگه يشتن و هه سترگدن و زانينه،
دوايي له مانايه وه گواستراوه ته وه بۆ ماناي چهنه مه سه له يه كي كؤنترؤلكراو
دياريكراو و به شيويه كي زانستي.

مه به ست به (علوم القرآن) نه و زانستو زانياريه يه كه نه و باسانه ي
له خو گرتوون كه په يوه ستن به قورئانه وه، وه كوو زانستي نه سبابي نزول و
كؤكردنه وه ي قورئان و ته رتيب و ريز به ندى سورمه ت و نايه ته كانى و ناسيني
سورمه ت و نايه تي مه ككى و مه دهنى و ناسيخ و مه نسوخ و موحه كم و موته شابيه و
كه لي شتي ترى وا كه په يوه مندى به قورئانه وه ه بى.

واده بى نه م عيلمه پيى ده گوتري: (أصول التفسير) له م رووه وه نه م
عيلمه باسي واي له خو گرتووه: كه نه و كه سه ي خه ريكي ته فسير نووسينه
پيويستي پيى ده بى، ده بى له ته فسير كردندا پشتي پيى به ستى.

قورئانى پيرو

په روه ردگار له روانگه ي فاضل و گه وره يي و رحمة تي به سه ر
ئاده ميزاددا، واي برپار نه داوه ئيه مالى بكاو ليى بگه رى به هوى نه و عه قل و
هسته ي پيى داوه ريبازى ژيان بدؤزيتيه وه و په يره وى بكاو خيرو خو شى
بوخوى ده سته به ر بكا، هه ر به ومنده وازى لي نه هيناوه، به لكوو ناوه ناوه
پيغه مبه رانى بۆ ناردون و نامه ي ئاسمانى پيدا ناردون و فه رمانى پيكردون
بانگه وازى مه ردومگه له كه ي بكه ن بۆ خوداپه رستى و ناسيني به تاك و
ته نهايي به ندايه تي بۆ كردنى به دلسؤزى و راستالانه، موژده ي به هه شت و دوا
رؤزى به خته وه ربيان بده نى نه گه ر به پير بانگه وازى و په يامه كه يانه وه بين،
له ناگرى دؤزه خ بيانتر سين نه گه ر سه رپيچى فه رمان و نه هيه كه يان بكه ن.

ناردنى ئەم پېغەمبەرلەر بۇ ئەۋمىيە ئىقامەتى ھۆججە لەسەر گەل و
نەتەۋەكان بىرئۆ بەلگەيان لەسەر بچەسپى ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا
يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ - النساء/۱۶۵.

ئادەمىزاد بەردەوام بوو لە گەشەکردن و پېشكەوتنى زيارو
شارەستانىدا لە پۇشنىرى و گرانبەرى عەقلى ھۆشىدا، نىگاي ئاسمانى
رېيازى روناكى و بەختەۋەرى نىشان دەدا، موشكىلە و چورتە كاتىيەكانى
لەچارچىۋە گەل و نەتەۋەرى ھەر پېغەمبەرئىكدا بۇ ھەل كىردوون، تا
سەرمىنجام مەۋقايەتى گەيىشتە ئاستىك، خۇداى مېھرىبان ئايىنىكى
سەرتاسەرى و گىشتىرىيان بۇ بىئىرى و ئىرادەى كىرد كە پەيامى ھەزرىتى
موھەممەد (دروودى خۇداى لەسەر بى) ۋەكوو تىشكى خۇر بوونەۋەر پۇشنا
بىكەتەۋە، بەلئى پەروەردگار وىستى ۋابوو: كە دواى تىپەربوونى ماۋمىيەكى زۇر
بەسەر نەھاتنى پېغەمبەرلەر، ھەزرىتى موھەممەد (دروودى خۇداى لەسەر
بى) بىكەتە فروستادەى خۇى و پەيامى گىشتى و سەرتاسەرى پىدا بىئىرى بۇ
ئەۋە تەلارى پېغەمبەرلەرى پىش خۇى تەۋاۋ بىكا، بە شەرىعەتە گىشتى و
نەمرەكەى، بەھۋى ئەۋ قورئانەى بۇ سەرى نازل كراۋە، پەيامى پېغەمبەرلەر
تەۋاۋ بىكا.

پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) بۇخۇى دەفەرمۇى: «إِنَّ مَثَلِي
وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ
زَاوِيَةٍ ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ ، وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ
قَالَ فَإِنَّا اللَّبْنَةُ ، وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ»^(۱) نمونەى من و نمونەى پېغەمبەرلەرى پىش
من ۋەكوو نمونەى پىاۋىك ۋايە بالەخانەيەكى بىيات نابى، جوان
رايەستى و رازاندبىيەتەۋە، جىگاي سەرمىنجاى ئادەمىزادان بى و كەمۋىگورى
تىدا نەھىشتى، تەنھا لە سوچىكەۋە جىگاي خىشتىكى مابىتەۋە دانەنرابى،

(۱) أخرجه البخارى/۲۵۲۵، ومسلم/۵۹۶۱، وأحمد/۷۲۲۲.

خه لکی به دهوری دا بښ و بچن و پښی سهرسام بن و بلین: نای که نه م تهلاره
جوان و رازاومیه و چهند تهواوو کامل دموو نه گهر نهو خشته ی ل دابنرایه،
نه من نمونه ی نهو خشته م و من خاته می پیغه مبه رانم.

قورنن بهرنامه ی پهرومردگار به بۆ هه موو مروفاپه تی به گشتی، دهق و
نه صی زؤرو زه بهنده هه ن له کیتابو سونه تدا نهو دهووپات ده که نه وه: که
په یامی پیغه مبه ری نیسلام گشتی به و بۆ هه موو ناده میزاده ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا - الأعراف/ ۱۵۸﴾ یان دهفه رموی: ﴿بَارَكَ الَّذِي
نَزَلَ الْفُرْقَانُ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا - الفرقان/ ۱﴾.

ههروه ها پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بښ) دهفه رموی: «وَكَانَ
النَّبِيُّ يُعْتَرُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثَ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً»^(۱) هه ر پیغه مبه ریک له
پیغه مبه ره کانی پښ من رهوانه کراوه بۆلای نه ته وهی خوی به تایبه تی، من
رهوانه کراوم بۆلای ناده میزاد به گشتی، دوا ی نه م په یامه ی من ئیتر په یامی
تری ئاسمانی نایه ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيِّينَ - الأحزاب/ ۴۰﴾.

هیچ جینگای سهرسوړمان نیه: که قورنن هه رچی یاسای پښاویستی
ژیانی ناده میزاده له خوی گرتبښ و هیچ شتیکی پاشگوئ نه خستبښ و
دهستوریکی تهواوو گونجاو بښ بۆ ژبانی مروفا، به لگوو یاساو دهستوری
که ونه و هه ر له ذمه تا مه جه ره بچوک و گه وره ی فه راموئ نه کردوو.

پهرومردگار نه م دهستورو ئایینه ی له سه ر بڼه مای ئایینه کانی پښو
بنیات ناوه و ته شریعی کردوو، ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ

^(۱) اخرجه البخاری/ ۳۳۵، ومسلم/ ۱۱۶۳ من حدیث جابر.

كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ
- الشورى/۱۳ ﴿﴾.

به م قورئانه پيرۆزو سهرئاسايه پيغه مبهري ئيسلام (دروودی خودای له سهر بئ) ته حه دای له عهرمب کرد که بتوانن وینهی ئه و که لامه بخه نه روو، و له حال به زوبانی ئه وان نازل بووه و له و پیت و وشانهی ئه وان ئاخاوتنی پئ ده که م پیکهاتووه، ئه وانیش بوخویان سوارچاکی ئه و مهیدانه بوون و شانازیان به به لاغته و رهوانبیژی خویان ده کرد، که چی له به رامبه ر موعجیزه و سهرئاسایی رهوانبیژی قورئاندا بوپیان خوارد و نه یاننوانی وینهی قورئان بخه نه روو.

ته نانه ت نه یاننوانی ده سورمت، به لکوو سورمتیک و ده کوو سورمتیکی قورئان دابنن و تا ئیستاش نه ک ههر قورمیش به لکوو ئاده میزاد به عهرمب و ناعهرمبه وه، نه یاننوانیه و ئه و ته حه دایه ی قورئان ئاراسته ی کردوون به گزیدا بچه وه و خویان له و شهرمه زاریه رزگار بکه ن، به ته ئکید له مه دواش ناتوانن، که و ابوو سهرئاسایی قورئان چه سپاو به چه سپانی سهرئاسایی په که ی پيغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممه د (دروودی خودای له سهر بئ) چه سپاو جیگیر بوو.

قورئان که لامی په رومردگاره و خودا بوخوی پاریزگاری ده کاو به نه قلی موته واته رو به بئ گۆرانکاری تیدا به بئ که م و کوری و ته حریف به ئیمه که یشتووه، ئه و زاته ی له خوداوه قورئانی بو پيغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) هیئاوه به (روحولته مین) و هصف کراوه ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ - الشعراء/۱۹۳﴾ هه روا و هصفی ئه و و پيغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) ئاوا کراوه ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ، ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ، مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ، وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ، وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ، وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ

بُضَيْنَ - التَّكْوِيرُ/ ۱۹ - ۲۴ ﴿ هَمَرُوا دَهْمَ رَمُوءَ: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ، فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ، لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ - الواقعة/ ۷۷ - ۷۹﴾.

ئەم مېزەو تايبەتمەندىيانە بۆ ھېچ نامەيەكى تىرى ئاسمانى و غەيرى ئاسمانى نەبووھ و نەجەسپاوھ.

ھېچ كىتەبىكى تىرى نازلىبووى ئاسمانى، ئەم صىفەتانەى تىدا بەرجەستە نەبوون، چونكە قورئان لە پۇژگارو بارودۇخىكى تايبەتىدا نىردراوھ و بەرنامەيەكى گشتى و ھەتاهەتايىيە، خودا بۇخۇى نازلى كردووھ و بۇخۇشى پارىزگارى دەگا ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر/ ۹﴾.

پەيامى قورئان ھەربۇ ئادەمىزاد نىھ و بەس، بەلكو جىھانى جندۇكە و پەرىشى گرتەوھ، واتە: قورئان نامەى ئاسمانىيە بۇ عالەمى ئادەمىزاد و جندۇكە ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ، قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ، يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ - الأحقاف/ ۲۹ - ۳۱﴾.

قورئانى پىرۇز كە ئەوھ تايبەتمەندى و ئەوصافىيەتى، لەھەموو جومگەكانى ژياندا، موشكىلەكان ھەل دەگا، لە ھەموو بارودۇخىكىدا چورتم و گرى كۆپرەكەى ژيان روحى بن عەقلى بن، جەستەيى بن كۆمەلایەتى بن، ئابورى بن، سیاسى بن..... ھتد شى دەكاتەوھ و بە ھەكىمانە ھەليان دەگا و چارەسەريان بۇ دەدۇزىتەوھ، چونكە ئەو قورئانە نازلىكراوى خوداى ھەكىم و ھەمىدە، بۇ ھەموو دەردىكى كۆمەلایەتى دەرمان و شىفاى خۇى دىارى كردووھ، لەچوارچىوھى ياسايەكى گشتىدا ھەللى كىشەكان دەگا و ھەنگاوەكانى مروۇفایەتى دەستنىشان دەگا و بۇ ھەموو چاخ و زەمەنىك ياساى گونجاو و سودبەخشی ھەيە و فەرمان دەگا بە مروۇف پەپرەويان بكا.

بۆيە دەگوترى: قورئان دەستورى كەونەو لەھەموو كاتو شوئىنكىدا مەرۇف دمتوانى بىكاته ياساى خۆى و پەپرەوى بكاو ژيانى كامەرانى لە دونياو قىيامەتدا پىي دەستەبەر بكا، بەئى قورئان بەرنامەى ئايىنى ھەمىشە زىندوو نەمرە، ئاى ئەم وتەيەى بانگخوازى گەورەو پاىەبەرزى ئىسلامى (ئىمام ھەسەن بەننا) چەند بە نرخ و پىرۆزە: كە دەفەرەموى: (ئىسلام ياسايەكى گشتگیرە، ھەموو دياردەيەكى ژيانى لەخۆ گرتوو، دەسلەت و نىشتمانە، حكومەت و گەلە، رەوشت و ھىزە، رەحمەت و عدالەتە، رۆشنبرى و ياسايە، زانىارى قەضاوہتە، مادەو سەرۆتە، كاسبى و ساماندارىيە، جىھادو بانگەوازيە، سوپاو بىروبوچوون فىكرەيە، ھەرۆكەو چۆن عەقىدەيەكى راستال و عىبادەتتىكى صەحيح و دروستە بە تەواوى و بى كەم و زىاد)^(۱)

ئەو مەرۇفايەتيەى ئەمپۆ لەناخى خۆىدا ئازار دەجىزى، ياساو دەستورى ئى چەواشە بوو، رەوشت و ئەخلاقى كرمۆل و پوخاوە، جگە لە قورئان رزگار كەرەيكى تىرى نىە لەم گىزەوى ژيانە رزگارى بكاو ئەمەن و ئاسايشى پى ببەخشى لە دوكلە و ئاگرى سوتماكى ئەو دۆزەخە بىپارىزى، ﴿قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى، وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى - طە/ ۱۲۳ - ۱۲۴﴾.

بەئى ھەر موسولمانانن و بەس ئەوانەى ئەم چىرا روناكەى ژيانان ھەلگرتوو و خواەنى ئەم پەيامە پىرۆزەو دەستورە نەمرەى بونەومەن، كە لەناو تارىكستانى ياسا دەستكردو مەبادىنە پوخاوەكانى مەرۇفدا لە كى بركىدان، بویرانە بەرەنگارى بەتال و ستەمكاران بوونەو، شىاوى ئەوانەو ئەركى سەرشانىانە كە دەستى خۆيان لە تەپ و تۆزى ھەموو كالایەكى چىروك و تەزوىر بتەكینن رابەرايەتى مەرۇفایەتى سەرگەردان و رىگا ئى

(۱) رسالة التعاليم للإمام الشهيد حسن البنا.

گومبوو بکەن و قورئان بکەنە چرای دەستیان و وزەو ھیزی ھەناویان، تا بتوانن وەکوو رابردووی زێڕینیان مەوقایەتی رزگار بکەن و بیگەییەننە کەناری ئەمان و سەرودەری و ئازادی بۆ بگێرێنەو، ئاشکراشە ھەر دەستور و یاسا و پەيامێک بە تاقی کرابێتەو و گونجا بێ، مومکینە جاریکی تر بەھەمان شیوە بێتەو و گۆرەپانی ژیان ئەگەر ھەمان ھۆکار و دەسیلە یېشوو بۆ دەستەبەر ببن.

پێناسەی قورئان

مادە (قرأ) بەمانا کۆکردنەو و خستە پەنايەکە، (القراءة): لێکدان و خستە پەنايەکی پیت و وشە پەنايەکیان بۆلای ھەندیکیان لە خوێندنەو دا.

وشە (قرآن) لە بنەمادا دەق وەکوو (قراءة) وایە ئەویش چاوە، دەگوترێ: (قرأ قراءة و قرآن) پەروردگار دەفەرموێ: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ﴾ - القيامة/ ۱۸ ﴿ واتە (فاتبع قراءته) واتە: بەھۆی جووبەرلەو و چۆنمان قورئان بۆ خوێندى، تۆیش بەوشیوە قیرائەت و خوێندنە بیخوێنە.

کەوابوو وشە (قرآن) چاوە و لەسەر کێشی (فعلان) وەکوو (غفران، شکران) دەگوترێ: (قرآته قرء، وقراءة و قرآن) ھەموویان یەك مانایان ھەبە، خوێندراوەکە: ئیسمی (مفعول) بەناوی چاوەکە ھاتوو و شایع بوو و جوێکە لە مەجاز.

وشە (قرآن) تاییبەت کراوە بەو نامە ئاسمانییە بۆسەر حەزەرەتی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) نازل کراوە و بۆی بوو دەتە ەلەمی شەخسی، ئەمجار بەشیوەی ئیشتراکی لەفزی، بەھەموو قورئانیشت دەگوترێ و بە یەکە یەکە ھەموو ئایەتیکیش دەگوترێ: قورئان، کە گوێت ئی بوو

یەككە ئایەتیکى دەخویندەوۋە صەحیحە بگوتىرئ: گویم ئى بوو قورئانى دەخویند ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ - الأعراف/ ۲۰۴﴾.

ھەندئ لە عولەما پېيان وایە ناوانانى ئەم کتیبە پیرۆزە بە (قرآن) زیدە لەھەموو نامە ئاسمانییەکانى تر، چونکە کۆکەرەوۋە بەروبوومی ھەموو کتیبەکانى پېش خۆیەتى، بەرومردگار خۆى ئاماژەى بەم راستیە کردوۋە ھەرمووویەتى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ - النحل/ ۸۹﴾ یان دەفەرەموی: ﴿مَّا فَرْطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ - الأنعام/ ۳۸﴾.

ھەندئ لە عولەماى زمان پېيان وایە وشەى (قرآن) لە ئەصلی (اشتقاق) ھەمزەى تیدا نیە (ھەمزەى نیە چونکە عەلەمیکى (مرتجل)ە بۆ ئەو نامە ئاسمانییەى بۆ سەر ھەزەرتى موحەممەد (دروودى خودای لەسەر بى) نازل بوو، واتە: لە وشەى (قرأ) وەرنەگیراوە، کەوابى لە وشەى (قرن) وەرگیراوە، دەگوتىرئ: (قرن الشیئ بالشیئ) ئەگەر شتەکەى خستە پال شتەکەى تر، یان لە (قرائن) وەرگیراوە، چونکە ئایەتەکانى ھەندیکیان دەشوبھینە ھەندیکیان و پیتی (ن) تیدا ئەصلیە، بەلام ئەم رایە زەعیفە و رای یەکەم صەحیحە.

قورئانى پیرۆز محال و ئەستەمە بە پېناسەى مەنطیقیانە بە (جینس و فەصل و خەواص) پېناسە بکرى و پیت و ابى ئەو پېناسەى ھەقیقى قورئانە، بەلکوو تەعریفى ھەقیقى بۆ قورئان ئەومیە لە زېھندا ئامادەى بکەى، یان بە ھەست بېیىنى، وەکوو ئەو ئاماژە بکەى بۆى و بلیى ئەو قورئانە، یان بخویندرئ بە زوبان و بلیى قورئان ئەومیە لەنیوان ئەم دوو بەرگەدايە، یان قورئان ئەومیە لە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ھو تا دەگاتە ﴿مِنَ الْجَنَّةِ وَ النَّاسِ﴾.

زانایانى ئووصل پېناسە یەکیان بۆ کردوۋە مەعناکەى لە زېھن نزیک دەگاتەوۋە لە کتیبى ترى جیا دەگاتەوۋە، بەمجۆرە تەعریفى دەکەن و دەلێن

(کلام الله المنزل على محمد - صلى الله عليه وسلم - المتعبد بتلاوته) نامه‌ی
 ناسمانی خودایه نازل بووه بۆ سهر پیغه‌مبه‌رو خویندنه‌وه‌ی عبادته‌و به
 خوداپه‌رستی ده‌ژمیردئ.

وشه‌ی (کلام) له ته‌عریفه‌که‌دا (جینسه) ماکه، هه‌موو که‌لامیک
 ده‌گریته‌وه، که ئیضافه‌ی ده‌که‌ی بۆلای خوداو ده‌لئی (کلام الله) هه‌رجی
 که‌لامی هه‌یه جگه له که‌لامی خودا خاريج ده‌بن واته: که‌لامی ئاده‌میزادو
 جندۆکه‌و فریشته له‌جوارچێوه‌ی ته‌عریفه‌که‌ ده‌رده‌جن.

که ده‌لئی (المنزل) نه‌و که‌لامه ئیلاهییه‌ش خاريج ده‌بی: که لای خودا
 خوێه‌تی نازلئ نه‌کردوووه ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ
 أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا - الکهف/ ۱۰۹﴾ یان ده‌فه‌رموئ:
 ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ
 كَلِمَاتُ اللَّهِ - لقمان/ ۲۷﴾.

ئه‌مجار که وشه‌ی (المنزل) ده‌به‌ستییه‌وه به (علی محمد) (دروودی
 خودای له‌سهر بی) هه‌موو نه‌و که‌لامه ئیلاهیانه‌ی پێش هه‌زهرتی
 موحه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سهر بی) نازل بوون بۆ سهر پیغه‌مبه‌رانی
 پێشوو وه‌کوو ته‌وراتو ئینجیل و زمبورو صوحوف خاريج ده‌بن.

که ده‌لئی (المتعبد بتلاوته) قیرائاتی ئاحادو فه‌رمووده‌ی قودسی -
 نه‌گه‌ر بلێن نه‌مانه به وشه‌کانیانه‌وه له خوداوه نازل بوون - خاريج ده‌بن
 چونکه مانای (المتعبد بتلاوته) ئه‌ومیه خودا فه‌رمانی کردوووه له‌ناو نوێژو
 غه‌یری نوێژیشدا بخویندرئ و بخویندنه‌که‌ی تاعه‌ت و خوداپه‌رستی‌یه‌و
 به‌شیکه له عبادت، ده‌ی قیرائاتی ئاحادو فه‌رمووده‌ی قودسی وه‌ها نین.

ناوه‌کانی قورئان و صیفاتە‌کانی

پەرۆمردگار زۆر ناوی بۆ قورئان داناون:-

- ۱- (القرآن) ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ - الإسراء/ ۹﴾.
- ۲- (الكتاب) ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ - الأنبياء/ ۱۰﴾.
- ۳- (الفرقان) ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا - الفرقان/ ۱﴾.

- ۴- (الذكر) ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر/ ۹﴾.
- ۵- (التنزيل) ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الشعراء/ ۱۹۲﴾.

زۆر ناوی تر له قورئاندا هاتوون، له‌ناو ناوه‌کانی دوو ناوی غالب و مه‌شه‌ور بوون که بریتین له (القرآن والكتاب).

دکتۆر عەبدوللا دەرەز دەڵێ: که ناوی نراوه (قورئان) لهم پڕووه‌یه: که به زوبان ده‌خویندریته‌وه، که پێشی ده‌گوتری: (الكتاب) ئه‌وه پەرچاو‌کراوه: که به‌قه‌له‌م ده‌نووسریته‌وه، هه‌ردوو ناوه‌که‌ی ناوانیه‌تی به‌و مه‌عنا واقیعه‌ی له‌خۆی گرتووه‌و له‌سه‌ری جیگیره‌.

ناولێنانی به‌م دوو ناوه‌ ناماژه‌ی ئه‌وه‌ی تێدا‌یه: که پێویسته‌ قورئان گرنگی پێ بدری‌و له‌ دوو لاوه‌ بپاریزی، به‌ دوو شیوه‌ بپاریزین نه‌ک به‌ یه‌ک شیوه‌، واته‌: واجبه‌ له‌ به‌ر بکری‌و له‌ سنگدا بپاریزی، له‌ناو کاغه‌زو شتی وادا بنووسریته‌وه‌و پاریزگاری بکری، که لایه‌کیان شیوان و له‌بیر‌چوونه‌وه‌ی تێدا پڕوودرا به‌ لایه‌که‌ی تر راستی بکه‌ینه‌وه‌، که‌وابێ بتمان‌ه به‌ له‌ به‌ربوونی حافظیک ناکه‌مین هه‌تا ده‌قه‌که‌ی له‌ به‌ریه‌تی، موافیقی ئه‌و (رسم المصحف) نه‌بێ: که‌ گۆڕای هاوه‌لانی له‌ سه‌ره‌و چین به‌ چین به‌ شیوه‌ی ته‌واتور له‌ سه‌ر ئه‌و شیوه‌ رسمه‌ی یه‌که‌مه‌جار پێی نووسراوه‌ته‌وه‌ به‌ ئێمه‌ که‌یشتووه‌، هه‌روا بتمان‌ه به‌ نووسینه‌وه‌ی نووسه‌ریک ناکری هه‌تا

نووسینه‌که‌ی موافیقی ئەو شی‌وه‌یه نه‌بێ: که له‌لای قورئان له‌به‌ران (الحفاظ) به‌ ئیسنادی سه‌حیح و (متواتر) چه‌سپاوه‌.

به‌م گرنگی پێدانه‌ دوو سه‌ره‌و هاوته‌ریبه‌: که په‌رومردگار له‌ دڵ و دموونی ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ری ئیسلامدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) رسکانه‌دویه‌تی و له‌م ڕووه‌وه‌ چاویان له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کردووه‌ قورئانی پیرۆز به‌ ده‌ستکاری نه‌کراوی ماوته‌وه‌و پارێزراوه‌، واده‌ی په‌رومردگار هاوتۆته‌ دی و پارێزگاری کراوه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر/ ۹﴾.

ئهم چاودێرییه‌ ئیلاهییه‌یه‌: که قورئان به‌بێ ئەوه‌ی که‌س بتوانێ گۆرانکاری تێدا بکا به‌ مه‌حفوظی ماوته‌وه‌و ئەو گۆرانکاری و که‌مکردن و ئی زیادکردنه‌ی له‌ کتێبه‌ ئاسمانییه‌کانی پێشوو‌دا کراوه‌، له‌روی ته‌حریف و ته‌بدیل و بچرانی روشته‌، که‌م تا زۆر توشی ئهم نه‌بووه‌.

نه‌ینی ئهم فه‌رق و جوداوازییه‌ی نیوان قورئان و نامه‌ ئاسمانییه‌کانی تر، ئەوه‌یه‌: نامه‌ ئاسمانییه‌کانی پێش قورئان بۆ کاتیکی دیاریکراو و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت نێردراون، قورئانی پیرۆز نازل کراوه‌ بۆ سه‌ر هه‌موو ئاده‌میزاد و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌، ته‌صدیقی نامه‌ ئاسمانییه‌کانی پێش خۆی ده‌کا و به‌سه‌ریاندا بالاده‌سته‌، هه‌رچی هه‌قانیقی چه‌سپاوه‌ تێیاندا ئهم گۆی کردوونه‌وه‌و له‌خۆی گرتوون، چه‌ندیکیش خودا ویستیه‌تی لێی زیاد کردووه‌، ئاوا ڕپه‌روی خۆی گرت به‌رو ڕۆژگاری شه‌ق کرد، هه‌یج شتێک نه‌بوو بتوانی شوینی ئەو بگرێ و جێگای ئەو پڕ بکاته‌وه‌، هوکم و ویستی خودا وایه‌ ئهم قورئانه‌ وه‌کوو خۆی بمینیته‌وه‌و حوججه‌ بێ تا ڕۆژی قیامه‌ت.

ئاشرکاشه‌: که په‌رومردگار بڕیاری شتێکی‌دا هۆکاره‌کانیشی بۆ دمه‌ر‌ه‌خسینی، ئەو بۆخۆی خودایه‌کی هه‌کیه‌م و زانایه‌، کار دروست و فه‌رمانه‌ر‌ه‌وایه‌، چی بوێ و چۆنی بوێ ئەوه‌ دێته‌ گایه‌وه‌.

صیغه ته‌کانی قورئان

به‌رومردگار قورئانی به زور صیغه‌ت ناوه‌یناوه:

- ۱- نور: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا - النساء/۱۷۴﴾.
 - ۲- هدى، شفاء، رحمة، موعظة: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ - يونس/۵۷﴾.
 - ۳- مبارك: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ - الأنعام/۹۲﴾.
 - ۴- مبين: ﴿جَاءَكُمْ مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ - المائدة/۱۵﴾.
 - ۵- بشرى: ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ - البقرة/۹۷﴾.
 - ۶- عزيز: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ - فصلت/۴۱﴾.
 - ۷- مجيد: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ - البروج/۲۱﴾.
 - ۸- بشير، نذير: ﴿كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ، {بَشِيرًا وَنَذِيرًا} - فصلت/۳ - ۴﴾.
- هه‌رناوئیک له ناوه‌کانی قورئان، یان هه‌ر صیغه‌تیکى مانایه‌کى تاپیه‌تى له مانا‌کانی قورئان له‌خۆ گرتوووه.

جوداوازی نیوان قورئان و هه‌دیثی قودسی و هه‌دیثی نه‌به‌وی

له‌وه‌پیش ته‌عریف و پیناسه‌ی قورئانمان کرد، ئهمجار بۆ ئه‌وه‌ی جوداوازی نیوان قورئان و هه‌دیثی قودسی و هه‌دیثی نه‌به‌وی بزانین ئهم دوو پیناسه بۆ هه‌دیث ده‌که‌ین، له‌ ده‌رئه‌نجامی پیناسه‌کاندا جوداوازی نیوانیان ده‌رده‌که‌وی.

۱- الحديث النبوی: (حديث) له‌ زماندا پێچه‌وانه‌ی کۆنه‌، که‌ به‌ رها‌یی گوترا مه‌به‌ست هه‌موو قسه‌یه‌که‌ بگوتری، بگوێزریته‌وه‌و به‌ مروف رابگه‌یه‌ندرئ له‌ رێگه‌ی گوێچه‌که‌وه‌، یان به‌هۆی نیگاوه‌ به‌ خه‌به‌ری، یان به‌ نوستویی.

به‌مانایه‌ قورئان ناوناوه‌ (هه‌دیث) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا - النساء/ ۸۷﴾ ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ودا مروف ده‌یبینی هه‌ر پێی ده‌گوتری: (حديث) ﴿وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ - يوسف/ ۱۰۱﴾.

وشه‌ی (هه‌دیث) له‌ زاراوه‌ی ئوصولیاندا به‌و گوفتارو کردارو صیفه‌تو ته‌قریر و رازیبونه‌ ده‌گوترئ پال پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بدرئ، واته‌: (قول، فعل، وصف، تقریر).

هه‌دیثی گوفتاری وه‌کوو «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»^(۱)

هه‌دیثی کرداری: وه‌کوو ئه‌و حاله‌تانه‌ی: که‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) موسوڵمانانی فی‌ری ئه‌رکیکی ئایینی کردووه‌، بۆ نمونه‌

^(۱) به‌شیکه‌ له‌ هه‌دیثیکی درێژ بوخاری پیاویه‌تی کردووه‌، هه‌روا موسلیم (۴۹۲۷) له‌ عومه‌ری کورپی خه‌تابه‌وه‌.

فیترکردنی نوڙ، دواپی فہرموویہ تی: «وَصَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي»^(۱)۔ یان کہ
نہرکہکانی حہجی فیترکردن، فہرموویہ تی: «خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ»^(۲)۔

حہدیثی تہقریری: وہکوو گوفتاریک کاریکی لہ ہاوہلکی دیبی، یان
بیستبیہ تی: کہ فلان ہاوہل ئیشیکی وای کردوہ، نہویش ناپازیبوونی
بہرامبہر دمرنہبری، جا نہو گوفتارو کارہی ہاوہلان بہ حضوری پیغہمبہر
(دروودی خودای لہسہر بی) بووی، یان بہ غیابی بووی، نمونہی نہوہ
وہکوو خواردنی سوسہمار لہسہر سفرہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر
بی) چیرۆکیکی مہشہورہ گواہیہ خالد لہسہر سفرہی پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) سوسہماری خواردوہ۔

یان نہوہی ریواہت کراوہ: کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)
پیاوکی کردہ نامیر سریہ و بہ نەرکیک ناردی، نہم پیاوہ کہ پیشنوڙی بۆ
ہاوہلانی دہکرد قورنانی دہخویند، ہہموو جارئ خویندہکہی بہ سورمتی
﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ.....﴾ کۆتایی پی دینا، ہاوہلان نہمہیان بۆ پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) گپراپہوہ فہرمووی: «سَلُّوْهُ لَأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟» کہ
لییان پرسی لہ وہلامدا وتی: چونکہ صیفہتی (الرحمن) ہ منیش حہزم لیئہ
نہوہ بخوینم، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: «أَخْبِرُوهُ أَنَّ
اللَّهُ يُحِبُّهُ»^(۳)۔

حہدیثی رہوشتی: وہکوو ریواہتکراوہ: کہ پیغہمبہر (دروودی
خودای لہسہر بی) «کان دائم البشر، سهل الخلق، لين الجانب، ليس بفظ ولا
غليظ، ولا صخاب، ولا فحاش، ولا عياب»^(۴)۔

^(۱) أخرجه البخاری/۳۶۱۔

^(۲) أخرجه مسلم (۳۱۲۷) وأحمد (۱۴۴۱۹) والنسائی (۳۰۶۲)۔

^(۳) أخرجه البخاری (۷۲۷۵) ومسلم (۱۸۹۰)۔

^(۴) أخرجه الترمذی فی الشمانل/۳۵۱۔

الحديث القدسی: مانای هەدیثمان روون کردووه.

وشەى (القدسى) پالڤانه بۆلاى قودس، ئەمەش پالڤان و نىسبەتدانىكە مانای گەورمى و پاك و بىگەردى دەگەيهەنى، چونكە مادەى وشەكە دەلالەت دەكا لەسەر پاكى و بى عەيبى بۆ نمونە (التقديس) بە مانا تەنزىه و پاك و بى عەيبى پەرورەدگارە ﴿وَلَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ - البقرة/ ۳۰﴾ واتە: ئىمە سەرگەرمى تەسبىح و حەمد و سوپاسى تۆين و خۆمان تەرخان کردوووه و خۆمان پاك کردۆتەوه لە ھەرشتىك بۆنى ئەوھى ئى بى عەيب و خەوش بۆ زاتى پاكىت بىرپار بەدەين.

ھەدىثى قودسى لە زاراوھى ئۇصولدا ئەو ھەرموودمىيە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پال پەرورەدگارى دەدا، واتە واى بە ئىمە راگەياندوووه: كە ئەو ھەرموودەى خودايە، كە وابوو پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) راويە بۆ كەلامى خودا بەلام لەفەزەكە ھى خۆيەتى، ئەگەر يەكێك ئەو ھەدىثە رىوايەت بكا لە پىغەمبەرەو (دروودى خودای لەسەر بى) رىوايەتى دەكا بەلام ئىستنادى دەدا بۆلاى خودا، دەلى: «قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فيما يرويه عن ربه عز وجل». يان ئاواى رىوايەت دەكا: «قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال الله تعالى» أو «يقول الله تعالى».

نموونەى يەكەم: عَنِ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رضى الله عنه - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ « قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْفِقْ أَنْفِقْ عَلَيْكَ - وَقَالَ - يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا تَغِيضُهَا نَفَقَةً ، سَحَاءُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ».^(۱)
نموونەى دووھەم: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رضى الله عنه - قَالَ قَالَ النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - « يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي ، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا

(۱) أخرجه البخارى/ ۷۴۱۱، ومسلم/ ۲۳۰۸، وأحمد/ ۱۰۵۰۰.

ذَكَرْنِي ، فَإِنْ ذَكَرْنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي ، وَإِنْ ذَكَرْنِي فِي مَالٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَالٍ خَيْرٌ مِنْهُمْ ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا ، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»^(۱).

جوداوازی نیوان قورئان و حەدیثی قودسی

چەند فەرق و جوداوازییەك هەن لەنیوان قورئان و حەدیثی قودسیدا، گرنگەکانیان ئەمانەن:

۱- قورئانی پیرۆز کەلامی خودایە بە لەفظو مەعنايەوه، پەرەمردگار بە نیگا بەو لەفظە بۆ پیغەمبەری نادرووه (دروودی خودای لەسەر بێ)، تەحەدای عەرەبی پێ کردووه: کە بتوانن نمونەى ئەو قورئانە بخەنە روو، یان (دە) سورمەتی وەکوو ئەو، یان سورمەتییکی وەکوو ئەو بێنن، ئەم تەحەدایە هەزارو چوارسەدو ئەوەندە سائەیه ئاراستەى عەرەب و ناعەرەب کراوە و تا ئێستاشی لەگەڵدا بێ، عەرەبەکان و هەموو ئادەمیزاد لەگەڵیاندا لە بەرامبەر ئەم تەحەدایە دەسەوسان بوون و بۆریان خواردو نەیانتوانی بەرەنگاری تەحەدایەکە ببەنەوه و ناستوانن، کەواتە: قورئان موعجیزەیهکی نەمرە تا پۆژی قیامەت.

بەلام حەدیثی قودسی ئەو تەحەدایەى پێ نەکراوە بە موعجیزە رانەگەیهنراوە.

۲- قورئانی پیرۆز راستەوخۆ نەیسبەت دەدری بۆلای خودای گەوره دەگوێری: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى.....».

حەدیثی قودسی وەکوو لەوێش گوتمان: جاری وا هەیه ئیضا فە دەکری بۆلای خودا نەیسبەتدانەکە بۆلای نەیسبەتی ئینشائە، دەگوێری: «قَالَ

^(۱) أخرجه البخاری/ ۷۴۰۵، ومسلم/ ۶۸۰۵.

اللَّهُ تَعَالَى.....» یان «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى.....». جاری
 وا ههیه ریوایهت دهکری ئیضافه بکری بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خودای
 له سهر بئ) ئه وکاته نیه تدهانه که نیه ته ئیخباره، چونکه له م حالته ده
 پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) هه والده ره، دهگوتری: «قال رسول الله
 - صلى الله عليه وسلم - فيما يرويه عن ربه عز وجل».

۳- قورئانی پیرۆز هه مووی به له فظو مه عناه، نیگای خودایه به
 له فظو مانایه وه، هه دیتی قودسی ماناکه ی له خودا ویه له فظه که ی هی
 پیغه مبهەر خویه تی (دروودی خودای له سهر بئ) به گویره ی قه ولی سه حیح
 هه دیتی قودسی وه حی و نیگایه به مه عناه فقط، نه که به له فظه که شی، بویه
 لای جه ماوه ری (محدثین) هه مووده ناسان دروسته هه دیتی قودسی به مانا
 ریوایهت بکری.

۴- قورئانی پیرۆز هه مووی به ته واتور نه قل کراوه، (قطعی الثبوت) ه،
 هه دیشه قودسیه کان زۆربه یان خه به ری تاکن، (اخباری آحاد)ن، (ظنی
 الثبوت)ن هه دیتی قودسی وا ده بی سه حیه، واده بی پله ی هه سه نی هه یه،
 واده بی سه عیفه.

۵- قورئانی پیرۆز خویندنه که ی به شی که له عیبادت، نه وه تا مه رجه
 له نوێژدا هه ندی له قورئان بخویندری ﴿فَأَقْرُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ -
 المزمل/ ۲۰﴾ خویندنی قورئان له نوێژیدا نه بی هه ر عیبادته و خودا
 پاداشی له سهر ده داته وه، نه وه تا له هه دیدا هاتوو ده فه رموی: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا
 مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ وَلَكِنْ أَلِفٌ
 حَرْفٌ وَلَا م حَرْفٌ وَمِمْ حَرْفٌ».^(۱)

^(۱) أخرجه الترمذی/ ۳۱۳۵ عن ابن مسعود وقال: حديث حسن صحيح غريب.

نوڤژکردن به خوښندنې هدهدېشې قودسې تېږدا دروست نيه، له دمرهوهې نوږزېشدا خدا له پاداشې خوښندنهوهې هدهدېشې قودسېدا پاداشې گشتې داناهو وهكوو نهو پاداشه تايبهتپه نيه: كه بوږ خوښندنې قورئانې دياريكردوه: كه بههر هرهرفيكي ده چاگهې بوږ بنووسري.

جياوازي نيوان (الحديث القدسي) و (الحديث النبوي)

هدهدېشې نهبهوي دوو جوړه:

جوړيكيان تهوقيضييه بريتييه لهو فهموودانهې پيڅهمبر (دروودي خوداي لهسهر بڼ) ناومړوكهكهې له نيگاوه ومركرتووه، به لهفظو وشهې خوې به خهلكي راگهياندوهو بوې شي كردوونهوه، نههم جوړه فهمووده ههرچهنده مهضمون و ماناي نيسبته ددرې بولاي خودا، بهلام - لهم رووهوه: كه كهلامو ئاخاوتنه - شياوي نهوميه پال پيڅهمبر بدرې (دروودي خوداي لهسهر بڼ) چونكه قسهو ئاخاوتن (عادهتن) پال بيژمرهكهې ددرې، ههرچهنده ههندي ماناي قسهكانې له يهكي ترهوه ومركرتبي.

جوړيكي تري هدهدېشې تهوقيضييه: نهويش بريتييه لهو فهموودانهې پيڅهمبر (دروودي خوداي لهسهر بڼ) له ئاكامي تيگهيشتنې له قورئان دمري هيناوه، نههم جوړه فهمووده (استنباط) كراوهې پيڅهمبر (دروودي خوداي لهسهر بڼ) نهگهر سهوابو حهق بوو نيگاي ئاسماني پشتگري دهكا، خو نهگهر ئيجتياهادهكهې ههلهيهكي كهمي تېدا بووبې، نيگا نازل بووهو حوكمه راستهكهې دياريكردوه^(۱).

^(۱) نموننهې نهمه نهو روداوميه كه دمربارهې دپلهكانې بهدر پيڅهمبر (دروودي خوداي لهسهر بڼ) راي نهبو بهكري ومركرتو فيديهې ئي ومركرتن، نهومبوو قورئان نازل بوو پهخنهې له پرؤسهكه گرت فهمووي: ﴿مَا كَانَ لِئِي أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُنْجِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ - الأنفال/ ۶۷.

دهی به ته نکید ئەم جوړمیان کهلامی خودا نیه له مه وه بۆمان
 دمرده کهوئ: که هه دینه نه به ووییه کان به هه ردوو جوړه کانیانه وه (ته و هیفی و
 ته و هیفی): که نیگا دهیچه سپین و ئیقراری دهکا، دهگونجی دمر بارمیان
 بگوترئ: تیکرایان دهگه پندری نه وه بۆ سه رچاوه کهی که نیگای ئاسمانیه،
 ئەمه یه مانای ئایه تی ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم/ ۳﴾
 - ۴.

هه دینی قودسی ماناکه ی له خودا وهیه و ئاراسته ی پیغه مبهه
 (دروودی خودای له سهه بئ) کراوه به جوړیک له جوړه کانی نیگا به لام
 به شیوه ی دیاری نه کراو، وشه و پرسته کانی شی له لایه ن پیغه مبهه وه داندراره
 (دروودی خودای له سهه بئ) ئەگه ره له فظه کهانی له خودا وه بونایه ئیتر
 جوداوازی نیوان نه وو قورئان نه دمبوو، موعجیزه دمبوو ته هه دای پی دهکراو
 خویندنه وه کهشی به شیک دمبوو له عیبادمت.

لیبهدا دوو شوبه سهه هه ل دهه ن:

شوبه سهه یه که م: به گویره ی نه وه مانایه ی پی شه وه بئ هه دینی
 نه به وه ده چینه جوارچی وه نیگا وه له فظه که ی هی پیغه مبهه ره (دروودی
 خودای له سهه بئ) بۆچی پی نه ئین: هه دینی قودسی؟!
 وه لامه که ی نه وه یه ئیمه دئنیاین له وه: که هه دینی قودسی ماناکه ی
 له خودا وهیه چونکه دهقی شهه ی هه یه له سهه نه وه که نیسهه ت دراه
 بۆلای خودا، نه وه تا پیغه مبهه ره (دروودی خودای له سهه بئ) به سهه ریچی
 عیبارمت نیسهه تی دهه بۆلای خودا دهه ره موی: (قال الله تعالی) یان
 دهه ره موی: (يقول الله تعالی) بۆیه ناومان ناوه هه دینی قودسی به پیچه وانیه
 هه دینه نه به ووییه کان، نه وان هیچ کامی له و جوړه دهه یان دمر باره وارید
 نه بووه.

دروسته دمر باره ی هەر یه گنیک له هه دیشه نه به و ییه گان که مه مضمون و مانایان به هۆی نیگاوه فیری پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) کرابئ واته: (ته و قیقی) بن، یان پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) به ئیجتههاد و لیوردبوونه وه له قورئان ئه و مانایه ی بۆ دهسته بهر بووبئ واته: (ته و قیقی) بن، بۆیه ههردوو جوهره که یان به هه دیشی (نبوی) ناوزه د کردووه، ئه مهش له روانگه ی راوهستان له سهر ناویک: که (مقطوع به) ییه زانایان له سهری وهستان، خو ئه گهر شتی کمان لابوایه که نیگای ته و قیقی جیا بکاته وه ئه ویشمان ناو دنا هودسی.

شوبه هه ی دووهم: ده گوترئ: ئه گهر ئه لفاظی هه دیشی هودسی له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سهر بئ) بن و ته عبیری ئه و بئ بۆچی نیسه بیان ده دا بۆلای خودا ده فهرموی: (قال الله تعالی) یان ده فهرموی: (يقول الله تعالی).

وهلامی ئه و شوبه هه یهش ئه وه یه: ده ئیین: ئه م جوهره ئاخواتنه له زمانی عهرمبیدا ره وان و ره وایه: که جاری و ده بئ که لام به گویره ی مانای نیسه بهت ده درئ بۆلای یه گنیک خودی ئه لفاظه کانیش هی ئه و نین، ئه وه تا زۆر جاری و هه یه ئه تۆ دیره شیعریک ده که یه به خشان له فظه گان هی خۆتن که چی ده ئئی فلا نکهس و ده ئئ و وایگوت.

ئه وه تا قورئانی بیرۆز حیکایهت و چیرۆکی موسا و فیرعه ون و کهسانی ترمان بۆ ده گێرپه ته وه مانای روداو و به سه رهاته گان به ئه لفاظیک ئه دا ده کا: که ئه لفاظی ئه وان نین، به ئوسلوبیک مانا گان دهرمه برئ ئوسلوبی ئه وان نیه، که چی نیسه بهتی داوه بۆلای ئه وان ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ابْتَهِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ، قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ، قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ، وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ، وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ، قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبْ بآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ، فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ، أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ، قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ، وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَلْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ، قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ، فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ، وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ، قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ، قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنتُمْ مُوقِنِينَ - شعراء/ ۱۰ -

- ۲۴ -

۳) الوحي (نیگا)

وہی ناسمانی و وەرگرتنی له‌ای پی‌غهمبه‌رانه‌وه شتیکی مومکینه‌وه رویداوه.

زانست و وزانیاری گه‌شهی کردو تیشکی پوناکی تاریکی درداو ههموو ئه‌و شک و گومانانه‌ی ږه‌واندنه‌وه: که تا ماوه‌یه‌کی نزیکی له‌مه‌وه‌پیش خه‌لکی دهرباره‌ی ئه‌و دیوی ماده هه‌یانبوو، گه‌لێک بیروپرای هه‌له‌و بی بنه‌مایان خستبوونه ږوو، بانگه‌شهی ئه‌وه‌یان ده‌کرد: که جگه له جیهانی ماده هیچ شتیکی تر له‌م بوونه‌ومرهدا بوونی نیه، هیچ برپوایان به ږوخ و جیهانی غه‌یبی نه‌بوو، به‌لام ئه‌م که‌له‌که بی بناغه‌یه سه‌ری نه‌گرتو تیک ږوخاو سه‌رم‌نجام زانستی مادی پیشکه‌وتوو: که ههموو کائیناتیکی خسته به‌ر لی‌کۆلینه‌وه‌و تاقیکردنه‌وه‌و به‌راورد کردن به قه‌ناعه‌ته‌وه، ئیمانی هی‌نا به‌وه‌ی که له ئه‌ودیه‌و ئه‌م جیهانه مادییه بینراوو هه‌ست پی‌ کراوه، جیهانیکی غه‌یبی هه‌یه، زۆر له‌م فراوانترو وردترو قولت‌ره، هه‌تا زانست پیش بکه‌وئ و گه‌شه بکا، مه‌ودای ئه‌و عالمه نه‌بینراوه پتر به‌ره‌راوان ده‌بی‌و نه‌ینی‌یه‌کانی زیاتر که‌مه‌ندکیش ده‌بن و زیاتر ئه‌و راستیه‌مان له‌لا به‌رجه‌سته ده‌بی: که په‌روه‌ردگار دم‌فرموی: ﴿وَمَا أَوْتِیْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ - الإسراء/ ۸۵ -

جا ئەگەر جەستەى ئادەمىزاد بەشى خۇى وەرنەگرى زەرەتەكانى دەپوگىنەو، ئەنسىجەو خەلىەكانى لەناو دەچن و دەفەوتىن، ئەو رۆحىش بەهەمان شىو شىاوى ئەوۋىيە بژىوى خۇى وەرگرى و ھىزى گىانى خۇى دابىن بكا بۇ ئەوۋى ئىحتىفاظ بەھىزو موقەۋىماتى خۇىەو بكا.

بۇ خۇداش كارىكى ئاسان و ئاساىيەو دوور نىە: كە لە بەندەكانى خۇى كەسانىك ھەلېزىرى جەوھەرەكەيان ئەوۋەندە خاۋىن و پاك بى، ئەوۋەندە سىروشتى سەلامەت و ئامادەباشيان بكا فىوضاتى ئىلاھى وەرېگرن و نىگى ئاسمانىان بۇ سەر نازل بى و ھەرىەكەيان بتوانى پەيومست بى بە (مەلەئى ئەعلاو) بۇ ئەوۋى خۇداى بالادەست و بى ھاوتا پەيامى خۇى بۇ بىئىرى و ئەركى پىغەمبەرايەتى بخاتە ئەستۋى: كە لە واقىعدا ئادەمىزاد زۆرى پىويست پىيەو بەبى ئەو نىگا ئاسمانىيە ھەرگىز مرقاىيەتى ھەلئانكاو لە ئازەل جىا نابىتەوۋە وىژدانى پالفتە نابى و ئەخلاق و رەوشتى بەرز نابىتەوۋە ياساو نىظامى راناوۋەستى و بەختەومرى بەخۇىەوۋە نابىنى، ئا ئەم زاتە ھەلېزاردانە فروستادەو پىغەمبەرانى خۇدان.

زۆر ئاسايشە كە ئەم پەيومەندىيەى نىوان ئەو مرقە ھەلېزىراوانەى خۇدا بە مەلەئى ئەعلاو بەھۋى نىگى ئاسمانى بى.

ئەمرو خەلك بەچاوى خۇيان پرۇسەى تەنۋىمى موگناتىسى دەبىنن، بۇيان دەرەكەوئ: كە پەيومەندى نەفسى ئادەمى بەھىزىكى لەخۇى بالادەست تر كارىگەرى وای تىدەكا نىزىكى دەكاتەوۋە لەوۋە وا تىبگەين ئەمە دىاردەيەكى نىگا بى، بەجۆرىك پىاوى خاۋەن ئىرادەى بەھىز بەھۋى ئەو ئىرادەيەوۋە دەتوانى بەسەر كەسىكى تردا كە ئىرادەى لەو بى ھىزتر بى بالادەست بى و كۆنترۆلى ھەموو ھەست و نەستىكى بكاو وای لى بكا خەۋىكى قولى بەسەردا بىنى و بەۋىستى خۇى بەكارى بىنى، چى بوئ ئاراستەى دەكاو فىرى دەكا

ئەۋىش بەبى ئىرادە (توتى ئاسا) ئەۋەى لىيى داۋا دەگرى دەلىلى و بەسەر دل و زوبانىدا جارى دەبى.

جا ئەگەر ئەمە كارىگەرى مرۇقى بەھىز بى لەسەر مرۇقى كەم ھىز ئەى تۆ دەبى گوممانت چۆن بى بەرامبەر كەسىك كە ھىزو تواناى لەگەل مرۇقدا ھەر بەراورد ناكرى!!^(۱)

ئەمرۆ ئادەمىزادەكان لەپىگەى شەپۆلەكانى (ئىرى) ەۋە قسە و وتارى كەسانى تىرى نىزىك و دوور دەبىسن، لە دوورى ھەزاران كىلۆمەترو لە ئەۋپەرى دەرياۋە بەسەر ساراي بەرەراۋان و كىۋى سەرگەش و شىۋو دۆلى زۆرو زەبەندەدا بەھۋى ئەۋ مادە (ئىرى) يەۋە قسەى تۆماركراۋ بۆ ئىمە دەگويزنەۋە بەبى ئەۋەى خاۋەن گوشتارو قسەكەر بىبىنن، يان ھەيانە زۆر لە مېژە لە ژياندا نەماۋە!!

ئەمرۆ بەچاۋى خۆمان دەبىنن دوو كەس لەپىگەى تەلەفون و موبايىلەۋە، لەپىگەى جىھازى تەلەفونى بىستراۋ بىندراۋەۋە قسە دەكەن، يەكيان لەۋپەرى خۆرەلەت و ئەۋى تىران لەۋپەرى خۆرئالاۋە، قسەى يەكترى دەبىستن و لىك ھالى دەبن، وا دەبى بە چاۋىش يەكتر دەبىنن، ئەۋانەى لە پەنايانەۋە دانىشتوون ھىچ لە ئاخوتنى ئەۋ دوانە نابىستن، ھەر ئەۋەندە دەزانن گوپيان لە وىزەۋ جەرەسىك بوۋە ەكۋو وىزەى ھەنگ: كە ئەم جۆرە وىزەۋ دەنگە دياردەۋ صىفەتى نازلېۋونى نىگاى ئاسمانى بوۋە بۆ سەر پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى).

كى ھەيە لە ئىمە لە ھالى بە خەبەرىداۋ لە ھالى نووستويىدا قسە لەگەل ناخى خۆى نەكاۋ بىروپراۋى خۆى، تەگىرو پلان و پىلانى خۆى بەراورد نەكا، بەبى ئەۋەى قسەكەرىك لەبەردەمى خۆيدا بىبىن؟

^(۱) بېروانە كىتېبى (النبا العظیم) ص/۷۵ نووسىنى دكتۇر: عبدوللا دراز.

ئا ئەم نموونانە ھى تىرىش ھەقىقەتى نىگای ئاسمانى بۇ ەقلى و
ئاومزمان رۈن دەكەنەو.

بىگومان ھاوۋەلانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كە پىاوى
رۈزگارى دابەزىنى نىگابوون، زۆريان شاىھەتى دىاردەى وەحىى بوون، ئەمجار
بە تەواتورى تەواو: كە ھەموو مەرجى تەواتورى تىدا بەرجەستە بوو و
(مفید)ى زانیارى قەطعى بوو، چىن دواى چىن نەقلى كراو تە بەئىمە
گەشتوو، مەرفاىھەتى ھەستى بە كاریگەرى ئەو نىگایە كەردوو لە زىان و
زىارى نەتەوگەیدا، لە وەر بەرزى و بەھىزى شوینكەوتوانىدا، لە
شكۆمەندى و مەرداىھەتى و شان و شەوگەتیاندا بەدرىزایى رۈزگارى
پابەندبوونىان بەو پەيامەو، ھەروا روخانى كىان و دەسلالت و رىسوابوونى
ئەو گەل و نەتەوھەى كە كەمتەرخەم بوون لە پابەندبوو پىيەو، ئەمانە
ھەموو بەلگەو شاىھەتى ئەوھن كە دابەزىنى نىگا بۇ سەر پىغەمبەر (دروودى
خودای لەسەر بى) شتىكى مومكىنەو رۈیداو، زەرورى و پىویستە سەرلەنوئ
مەرفاىھەتى بگەرپتەو بۇ ئەو پەيامەو پابەندبوون پىيەو، بۇ ئەوھى بژوئى
گىانى ئى و مەرگرن و تىنواىھەتى نەفسى ھەلقراویان بە بەھا بەرزەگانى و
قىيەمە روحيەگانى تىراو بكەن.

پىغەمبەرى ئىسلام (دروودى خودای لەسەر بى) يەكەم پىغەمبەرىك
نىه: كە نىگای بۇ كراو، بەلگەو پەرەمردگار لەپىش ئەوھى نىگا بۇ ئەو بكا،
نىگای بۇ زۆر پىغەمبەرى تر كەردوو، ھەمان نىگای بۇ ئەمى كەردوو بۇ
ئەوانى پىشووشى كەردوو ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا (١٦٣) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا - النساء/ ١٦٣ -

له دابه‌زینی نیگادا بۆ سهر پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) هیچ شتیکی وا نیه جیگای سهرسورمان بئ، بۆیه په‌روه‌ردگار ئینکاری هه‌لویستی عاقله‌ندانی کردوو له به‌رامبه‌ر ناردنی نیگا بۆ پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ): که سهریان سورماوه، ده‌فه‌رموی: ﴿أَكَاٰنَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰی رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُّبِیْنٌ - یونس/ ۲﴾

مانای وه‌حی

ده‌گوترئ: (وحیت الیه و‌أوحیت) نه‌گهر قسه‌ت له‌گه‌ل یه‌کیکدا کرد به‌جۆرێک جگه له‌ ئه‌و که‌سی تر گوئی ئی نه‌بئ.

وه‌حی: بریتییه له‌ ئیشاره‌و ئاماژه‌ی خیرا، ئه‌مه‌ش به‌ قسه‌و ئاخاوتن به‌شیوه‌ی ره‌مزو ته‌عریض، واده‌بئ به‌ ده‌نگی روت، واده‌بئ به‌ ئاماژه‌ی برئ ئه‌ندامی جه‌سته‌ دپته‌ دی.

وشه‌ی (وه‌حی) چاوه‌گه‌ (مصدر)ه‌ دوو مانا ده‌گه‌یه‌نی: نه‌ینئ و‌ خیرایی، بۆیه له‌ مانای (وحی)دا گوتراوه: بریتییه له‌ پئ ڤاگه‌یانندی نه‌ینئ و‌ خیرایی و‌ تایبه‌ت بئ به‌و که‌سه‌ی نیگا که‌ی ته‌وجیه‌ ده‌کری به‌جۆرێک غه‌یری ئه‌و که‌سی تر پئی نه‌زانئ و‌ ئاگاداری نه‌بئ، ئه‌مه‌ مانا (مصدر)ه‌ که‌یه‌تی.

وايش ده‌بئ به‌ مانای ئیسمی مه‌فعول به‌کار بپن‌درئ، به‌ مانا په‌یامه‌ ئاڤه‌سته‌ کراوه‌که‌یه‌.

وه‌حی به‌ مانا زمانه‌وانی یه‌که‌ی نه‌م جۆرانه‌ ده‌گه‌یه‌ته‌وه‌:

۱- ئیله‌امی سروشتی و‌ خسته‌نه‌ دلّه‌وه‌، وه‌کوو ئه‌و نیگایه‌ی بۆ دایکی چه‌زهره‌تی موسا کرا ﴿وَاَوْحَيْنَا اِلٰی اُمِّ مُوسٰی اَنْ اَرْضِعِیْهِ - القصص/ ۷﴾.

۲- ئىلھامى غەرىزى بۇ گيانلەبەر، وەكۈو وەحىيى بۇ ھەنگ ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ - النحل/۶۸﴾.

۳- وەحىيى بە مانا ئىشارە بەشىۋەى رەمزو ئامازە، وەكۈو وەحىيى ھەزەرتى زەكەرىيا بۇ قەۋمەكەى: كە قورئان لىيەۋە دەگىرپىتەۋە دەفەرەمۇى: ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا - مريم/۱۱﴾.

۴- وەحىيى بەمانا ختۈكەدانى شەيتان بۇ ئادەمىزادو جۈانكردنى شەپرو كارى شەپئامىز لە دل و دەرونىدا وەكۈو قورئان دەفەرەمۇى: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ - الأنعام/۱۲۱﴾. يان دەفەرەمۇى: ﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا - الأنعام/۱۱۲﴾.

۵- ئەو نىگايەى پەرۋەردگار ئاراستەى فريشتهكانى دەكا دەربارەى كارىك كە ئەنجامى بىدن ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا - الأنفال/۱۲﴾.

قورئانى پىرۋز بە بەربلاۋى دەستەۋازەى (اۋحى)ى بەكارەيئناۋە بە (مزيد فيہ)ى وەمزنى بابى (افعال) بەشىۋەى (مصدر) لەم بابە بەكارى نەھيئناۋە، بەشىۋەى مەصدەرى (ثلاثى مجرد)يش ھيئناۋيەتى ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم/۴﴾.

وەحى پەرۋەردگار بۇلاى پىغەمبەرانى، زانايانى شەرەزان و ئۈصولى فيقھو كەلام، ئاۋايان پىئاسە كىرۋوۋە فەرەمۋويانە: برىتبيە لە كەلامى خودا كە نازلى كىرۋوۋە بۇسەر پىغەمبەرانى، ئەم پىئاسەيە پىئاسەى (ۋحى)يە: كە (مصدر) بىۋ بە مانا ئىسمى (مفعول) بى، واتە: نىگا ئاراستە كراۋەكە.

(وحى) به مانا (مصدر) يهكەى له زاراوهى ئوصولياندا برىتييه لهوهى پهرومردگار ئىعلامى كهسانى ههلبژاردەى خوێ بكا له بهندهگانی، ئهوهى دهيهوێ بهشپوهيهكى نهينى و خيرا پي رابگهيهنێ. مامۆستا موحهممەد عەبدە له ريسالهى تهوحيددا ئاواي پيناسه كردهوه فهرموويهتى: (وهى زانياريه كه مرقهكه لهخویدا ههستى پي دهكا له ناخيا جيگير دهبي و دنيايه ئهوه له خوداوه خراوته دليهوه، جا بههوى كهسيكهوه بي، يان راستهوخو بي). جوړى يهكهم وادهبي بهدەنگ دهكهويته بهر هيژى بيستنى و وايش دهبي بهبي دەنگ لهناخيا دهچەسپي.

جوداوازی نيوان (وحى) و (ئيلهام) ئهمهيه:

(ئيلهام) زانياريهكه لهناخدا پهيدا دهبي و ههست دهكا چي ئي داوا دهكري، بهلام نازاني لهكوپوه بوى هاتوو، زورتر دهشوبهيتته ههستكردن به برسياهتى و تينوايهتى و خهبارى و كهيفخوشى^(۱). ئهمه پيناسه (وحى) به مانا (مصدر) يهكەى، ههچەنده سهرتاييهكهى وا دهچيته وههمهوه: كه دهشوبهيتته ههديتى نهفس، يان كهشف و دركهوتن، وهى جوداوازی نيوان (وحى) و (ئيلهام) كه لهبهشى دووهى پيناسهكهدايه ئهو بوچوونه رمت دهكاتهوه.

^(۱) بېروانه كتيبى (الوحى المحمدى) دانراوى شيخ محمد رشيد رضا/ص: ۴۴.

چۆنیه تی وهی خودا بۆلای فریشتهکانی

١- قورئانی پیرۆز به رونی ئاماژه بۆ ئهوه دهکا: که پهرومردگار ئاخاوتن لهگهڵ فریشتهکانی دهکا ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ - البقرة/ ٣٠﴾.

ههروا ئاماژه بۆ ئهوه دهکا: که خودا نیگا بۆ فریشتهکانی دهکا و دهفهرموی: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ - الأنفال/ ١٢﴾.

ههروهه قورئان ئاماژه بهوه دهکا: که پهرومردگار فریشتهی کردوونه بهرپۆمه بهری کهون و به فهرمان و ویستی ئهوه کاروباری بوونه وهر جی به جی دهکهن، دهفهرموی: ﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا، فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا - النازعات/ ٤ - ٥﴾. ئهم دهقه قورئانیانه یه کتر بههیز دهکهن و ئهوه دهگهیهنن که پهرومردگار ئاخاوتن لهگهڵ فریشته دهکا به بی ناومند، به که لامیک فهرمانیان پێ دهکا که راسته وخۆ لێی حالی دهبن، ئهوهی پشتگیری ئهم بۆچوونه دهکا ئهوه چه دیتهیه که (النواس) ی کورپی سهمعان رپوایه تی کردووه دهلی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فهرمووی: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يُوْحِيَ بِالْأَمْرِ تَكَلَّمَ بِالْوَحْيِ، فَإِذَا تَكَلَّمَ أَخَذَتْ السَّمَوَاتُ مِنْهُ رَجْفَةً - أَوْ قَالَ عِدَّةً - شَدِيدَةً خَوْفًا مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، فَإِذَا سَمِعَ ذَلِكَ أَهْلُ السَّمَوَاتِ صَعَقُوا وَخَرَّوْا اللَّهَ سَجْدًا، فَيَكُونُ أَوَّلُ مَنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ جِبْرِيلُ، فَيَكَلِّمُهُ اللَّهُ مِنْ وَحْيِهِ بِمَا أَرَادَ، ثُمَّ يَمُرُّ جِبْرِيلُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ، كُلَّمَا مَرَّ بِسَمَاءٍ سَأَلَهُ مَا تَكَلَّمَتْهَا مَاذَا قَالَ رَبَّنَا يَا جِبْرِيلُ؟ فَيَقُولُ

جبریل: قال الحق وهو العلي الكبير، فيقولون كلهم مثل ما قال جبریل فینتهی جبریل بالوحی إلى حیث أمره الله عزوجل»^(١).

ئەم فەرمووده ئەوە ڕون دەکاتەوە: کە چۆنیەتی نیگا، ئاخوتنە لە خوداوە، بیستەنە لە فریشتەو، سامو هەیبەتیکی گەورە و ترسناک لە ئاکامەکەی دیتە ئاراوە، جا ئەگەر ظاهرەکەی ئەوە دەگەیەنێ: کە ئەم جوۆرە نیگایە تایبەتە بە قورئانەو، ئەوە سەرەتای هەدینەکە چۆنیەتی نیگا بەگشتی رۆن دەکاتەو، بنەمای سەحیحی ئەم فەرمووده لە بوخاریدا ئاواپە «إِذَا قُضِيَ اللَّهُ الْأَمْرُ فِي السَّمَاءِ ضَرَبَتِ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا خُضْعَانًا لِقَوْلِهِ كَالسَّلْسِلَةِ عَلَى صَفْوَانٍ»^(٢).

٢- ئەوە چەسپاوە: کە قورئانی پیرۆز لە (لوح المحفوظ)دا نووسراوە، ئاماژە بە ئایەتی ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ، فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ - البروج/ ٢١ - ٢٢﴾ هەروەکوو ئەوەش چەسپاوە: کە قورئان لە شەوی لەیله تولقە دردا بە یەكجار نازل کراوە بۆ (بیت العزە) لە ئاسمانی دونیا ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ - القدر/ ١﴾ یان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ - الدخان/ ٣﴾ یان ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ - البقرة/ ١٨٥﴾.

لە فەرموودهکانی پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووده هەن ئەوە ڕوون دەکەنەو: کە ئەو نازل بوونە ئایەتەکان باسی لێوە دەکەن غەیری ئەو نازل بوونە کە بۆ سەر دێی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ڕویداوە، ئەوەتا لە ئیبنو عەبباسەو (رمزای خودا لەخۆی و لە باوکی بێ) فەرموودەیکە مەوقوف ڕیواپەتکراوە دەفەرموێ: «أُنْزِلَ الْقُرْآنُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ جُمْلَةً وَاحِدَةً إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا ثُمَّ أُنْزِلَ بَعْدَ ذَلِكَ فِي عَشْرِينَ سَنَةً» ئەمجار

^(١) أخرج الطبرانی في معجم الشاميين/٥٩١ بنحوه وذكره الهيثمي في مجمع الزوائد ٩٤/٧.

^(٢) أخرجه البخاري (٤٧٠١) من حديث أبي هريرة.

ئايهتى ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ - الفرقان/ ٣٣ ﴿يَانِ وَقُرْآنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ - الإسراء/ ١٠٦^(١)

له ريوايهتيكى تردا هاتوو: «فصل القرآن من الذكر، فوضع فى بيت العزة من السماء الدنيا، فجعل جبريل ينزل على النبى»^(٢).

له روانگهى ئهم دهقانهوه زانايان دهربارهى چۆنيهتى نيگاي پەرومردگار بۆلاى جبريل به قورئان ئهم راويوچوونانهيان له لاه گه لاله بووه: /
حه زرهتى جوبرايل قورئانى بهو لهفظه تايبهتیه له خودای مهزن بيستوو.

ب/ جوبرايل له له وحوله حفظ و مری گرتوو.

ج/ جوبرايل ماناکهى ئاراسته کراوه ئه لفاظه کانی هی جوبرايله، يان هی پيغه مبه ره (دروودى خودای له سهر بئ).

راى يه کهم سه حیح و راسته، ئه هلى سوننهت و جه ماعت له سهر ئه و رايهن، هه ديئى (النواس)ى كورى سه معانیش که له وه پيش تيپه رى پشتگيرى ئه وه دهکا، له لايهكى تره وه له زور ئايهتى قورئاندا به سه راحت قورئان نيسبهت دراوه بۆلاى خودا ﴿وَإِلَّا لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ - النمل/ ٦ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا﴾ - التوبة/ ٦ ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّا بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ - يونس/ ١٥ ﴿گه ليك ئايهتى تريش.

قورئانى پيروژ كه لامي خودايه به لهفظو مه عناوه نهك كه لامي جوبرايل، يان موحه ممه د بئ (دروودى خودای له سهر بئ).

^(١) أخرجه ابن منده فى (الفيضان) ٧٠٣، والحاكم/ ٢٨٧٩ والبيهقى فى الأسماء والصفات/ ٤٩٧.

^(٢) أخرجه النسائى فى الكبرى (٧٩٣٧) والحاكم (٢٨٨١).

رای دووهم هیج ئیعتیباریکی نیه، چونکه ثابت بوونی قورئان له له وحواله محفوظدا وهکوو ثابت بوونی باقی غهیبیاتهکان که قورئانی پیروژ بهشیکانه.

رای سییهه بۆ سوننهتی پیغهه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) گونجاوه و حهقه بهسهه نهودا بهپردی، چونکه وهکوو لهوهپیش ئاماژهمان پیکرد بهشیک فهرمووده وهحی خودایییه ئاراستهیی جوبرائیل کراوه ئهمجار نهویش به مانا ئاراستهیی حهزهرتی موحههمههیی کردووه (دروودی خودای لهسهه بئ).

پیغهه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) به عیبارهتی خوئی تهعیری لئ داومهوه ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم/ ۳ - ۴﴾ بۆیه رپوايهتکردنی هه دیت به مانا بۆ که سیک شارهزای زمانی عهرههیی بئ دروسته به مه رجیک مانا که نهگۆری، بهلام قورئانی پیروژ نهقل کردنی و خویندنهوهی به مانا دروست نیه.

بۆ رهتدانهوهی نهوانهیی دهلیین: قورئان کهلامی جوبرائیل دهلیین: نهسه له چهند رپویه که وه رایهکی پوچ و گندهله:

یه کهم: موسوئلمانان نهگهر ئایهتیکیان بخویندایه وه دهیانگوت: (قال الله تعالى.....) نهگهر قورئان کهلامی جوبرائیل بوايه دهیانگوت: (قال جبریل.....).

دوههم: نهو نووسراوهی لهنیوان دوو بهرگی قورئاندايه له ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ سههرهتای سورتهی فاتیهه وه تا دهگاته (س)ی (الناس)ی سورتهی ﴿الناس﴾ به کۆرای موسوئلمانان نامهیی خودایه به لهفظو مهعناوه، دهی لهسهه رای نهوان دهیی کهلامی جوبرائیل بئ!!.

سییهه: خودا دمفهه رموی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ - النحل/ ۱۰۲﴾ دهی به قسهی نهوان بئ ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ بلی: ﴿مِنْ كَلَامِ نَفْسِهِ﴾.

بۆ ئەوانەش: **كە دەلّین قورئان كەلامى موحەممەدە (دروودى خوداى لەسەر بى) دەلّين:** بۆچوونەكەيان ھەلەيە لەبەر ئەو بەلگانەى باسكران لەوھيئش، لەلايەكى ترموھ ئەوانە بەو بۆچوونەيان ھاوپان لەگەل (الوليدى كورى (الغيرة) كە گوتى: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ - المدثر/ ٢٥﴾ كەوابى ئەو ھەپەشەى لەو كراوھ ئەمانيش دەگريئەوھ: كە دەفەر موئ: ﴿سَأُصْلِيهِ سَقَرَ - المدثر/ ٢٦﴾.

تەننەت پەروەردگار بۇ خۇشى رەدى ئەوانەى داوئەو و بەهەمان شپوئەى کە رەدى موشرەیکەکانی داوئەو و دەرەموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ ، فَلْيَاثُوا بِحَدِيثِ مُثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ - الطور/ ۳۳ - ۳۴﴾.

لەو دەرەموش جوداوازی نیوان قورئان و حەدیثی قودسی و حەدیثی نەبەویمان ذیکر کرد، دووبارەى ناکەینەو وەلى بە کورتی ئاماژەیان پی دەکەینەو.

۱- قورئان موعجيزه يه.

٢- قهطعیولثبوتە، چۆن لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بیستراوە ئاوا چین لەدوای چین بەبێ گۆرانکاری تییدا بە ئیمە گەشتوووە.

٣- خۆیندەنەوێگە بەشیکە لە عیبادەت و دەبێ لەنویژدا فاتیحە بخویندری.

۴- پېښه به له فضلى خوږى ئېدا بکړئ و هيچ وشه يه کي ئې نه گوردرئ، به لام هه دېش قودسې ته نانه ته له سره راي نه وانه يش که ده لئېن: له فضله کي له خودا وېه دروسته به مانا نه قل بکړئ.

هه دېش نه به وېش دوو جوړه:

- ۱- نه وېه پېغه مېهر (دروودى خوداى له سره بې) به تېروانېن و ئېجته يادى خوږى فېرمو وېتې و نه چېته چوارچېوه نېگاوه، جا نه گهر وه و نېگا ئېقرارى بکاو لېي بېدنگ بوو نه وه صه وابه و هغه.
 - ۲- نه وېه مانا کي به نېگا ناراسته پېغه مېهر (دروودى خوداى له سره بې) کرابې، له فضله که ته عېرى پېغه مېهر بې (دروودى خوداى له سره بې) بؤيه دروسته هم جوړه هه دېته به مانا رېوايهت بکړئ.
- هه دېته به گوږه قهولى راجېح: که گوايه مانا کي له خودا وېه نه ک له فضله کي نه وه ده چېته چوارچېوه به شى دوو دېش نه به وې، نېسه تدانىشى بؤلاى خودا له رېوايهت کردنى دا له بهر نه وېه ده قى شهرى به و نېسه تدانه هاتووه، به لام بؤ هه دېش نه به وې نه هاتووه.

چو نېه تې نېگا کردنى په روه ردگار بؤ پېغه مېهرانى

په روه ردگار نېگاي بؤ پېغه مېهرانى کردووه به هؤى ناوهندووه، يان به بې ناوهند.

جوړى يه کهم: به واسېته جو برائيله وه نېگاي ناردووه بؤلاى پېغه مېهرانى، له مه و دوا به درېژى باسى ده که ين.

جوړى دووهم: که به بې ناوهند نېگاي بؤ کردېن، به دوو شېوه:

أ/ خه وېنېنى راستالانه (الرؤيا الصالحة).

ئەم ھالەتتە پىخۆشكەر بوو بۇ پېغەمبەرى خۇدا (دروودى خۇداى لەسەر بى) تا ئامادەباش بى بۇ نازئبوونى نىگا بۇ سەرى لە ھالەتتى بە خەبەرى و ھۆشدارىدا، ھىچ كامى لە رېستە و ئايەتەكانى قورئان بەم شىۋە بۆى نازل نەبوون، بەلكو قورئان ھەمووى لە ھالەتتى بە خەبەرىدا نازل بووئە سەرى، تەنانت ئايەتتىكىشى لە قورئان لە خەودا بۇ نازل نەبوو، بەپېچەوانەى ئەوانەى ئىدىيەى ئەو دەكەن كە سورمتى (الكوشى) لە خەودا بۇ نازل بوو.

ئەمۇئا لە سەھىجى مۇسلىمدا لە ئەنەسەھە (رەزى خۇداى ئى بى)
پىۋايەت گراۋە دەلى: «يَبْنَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ
أَظْهَرِنَا إِذْ أَعْفَى إِعْفَاءَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا فَقُلْنَا مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ
«أُنْزِلْتُ عَلَى آيَاتِ سُورَةٍ». فَقَرَأَ «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَالْحَرِّ إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ)» دەگوتى ئەم ھەدىتە ئەو ناكەيەنى
كە لە خەودا بۆى نازل بووى، وىدەچى ئەم لە ھۆشخوچوونو بوورانەومىە
ئەو ھالەتە پەنگ گۆرانو دياردە (اغفاء)ەى ئەو ھالەتە بووى: كە زۆر جار
لە كاتى نازل بوونى ۋەھى بۆسەرى توشى ھاتوۋە.

لهو به لگانهی که نه وه دهگه یه نن: خه ونی صالح و راستالانه بو
پیغمبه ران نیگایه پیویسته په پره وی بکړی نه و چیرۆکه قورئانیه که
بۆمان دهگیریته وه ده لئ: حه زرم تی ئیبراهیم خه وی بینیه وه له خه وی دا

ئىسماعىلى كوپرى سەربېرىوھ ﴿فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ، فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ، فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ، وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ، قَدْ صَدَّقَتِ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ، إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبْتَلُ ، وَقَدْ يَنَاقُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ، وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ، سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ، إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ، وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ - الصافات/ ۱۰۱ - ۱۱۲ ﴿.

ئەگەر ئەم خەونە نىگا نەبوايە و جى بەجى كردنى پىويست نەبوايە
 حەزرىتى ئىبراھىم پىركىشى سەربېرىنى كۆرە خۆشەويستەكەى نەدەكرد، خۆ
 ئەگەر پەرورەدگار بە فەضلى خۆى فەيدەى بۆ نەناردايە ئەوە كارەكەى
 بەجى دىناو كۆرەكەى سەردەبىرئ!

روئىاي صالحە تايبەت نىيە بە پىغەمبەرەوھ (دروودى خودای لەسەر
 بى) ئەو حالەتە بۆ موسولمانانىش دەستەبەر دەبى، ھەرچەندە بۆ ئەوان بە
 وەحى ناژمىردىرئ، وەكوو پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بۆخۆى
 فەرموويەتى: «انقطع الوحي وبقيت المبشرات، رؤيا المؤمن»^(۱)

خەونى راست و پىرۆز (روئىا صالحە) بۆ پىغەمبەرەوان جۆرى يەكەمە
 لە ئاخاوتنى ئىلاھى: كە لە قورئاندا ئاماژەى بۆ دەكاو دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا
 يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ - الشورى/ ۵۱﴾.

ب/ جۆرىكى ترى وەحى؛ ئاخاوتنى پەرورەدگارە لەگەل يەكئ لە
 بەندە ھەئىزار دەكانى: كە بەبى ناومند لە پىشتى پەرەدەو بەندەكە لە حالەتى
 بەخەبەرىدايە و نىگا و ئاخاوتنى ئاراستە دەكا، ئەم حالەتە بۆ حەزرىتى

^(۱) أخرجه بنحوه أحمد/ ۲۷۱۴۲، وابن ماجه/ ۲۸۹۶.

موسا روی داوهو چهسپاوه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ - الأعراف/ ۱۴۳﴾ یان ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا - النساء/ ۱۶۴﴾.

ههروهکوو ئەم جوړه نیگایه بو پېغه مبهري ئیسلامیش هاتوته دیو چهسپاوه که له شهوی ئیسراء و میعراجدا ئاخاوتنی لهگه‌ل زاتی پهرومردگار کرد، ئەم جوړه نیگایه بهشی دووهمه: که له ئایهتی (۵۱)ی سورمتی الشوریدا ئاماژهی پئ کراوه به رستهی ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ هیچ ئایهتییکی قورئان بهم شیوه نازل نه‌بووه.

چۆنییه‌تی نیگاکردنی فریشته بو پېغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)

نیگای پهرومردگار بو پېغه مبه‌رانی، به‌بئ واسیته و ناومند، ئەومیه که له پېشه‌وه ئاماژهی بو کراو به‌شیکیشی خه‌ونی راست و پیرۆز بوو، به‌شیکیشی ئاخاوتنی پهرومردگار بوو له پشت پهرده‌وه، یان به واسیتهی فریشتهی تایبه‌ت به نیگاوه ئەنجام دراوه، هه‌ر ئەمه‌یشه لی‌ردها ئی‌مه باسی لی‌وه ده‌کەین و مه‌به‌ستمانه چونکه قورئانی پیرۆز هه‌مووی به‌مجۆره نازل بووه.

نه‌مجار ناراسته‌کردن و چۆنییه‌تی نیگا هیتانی فریشته بو پېغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له دوو حالت به‌ده‌ر نیه:

حاله‌تی یه‌که‌م: که له‌سه‌ر پېغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) زۆر قورس و گران بووه ئەو شی‌ومه‌یه بووه: که وه‌کوو زړه‌ی جهره‌س بو‌ی هاتووه، عاده‌ته‌ن دهنگی به‌هیز هۆکاری ئاگادارکردنه‌وه ده‌وروزینی و نه‌فس و دهرن به‌هه‌موو هیز و ئاماده‌باشی یه‌کیه‌وه خوی ئاماده ده‌کا بو و مرگرتنی ئەه‌ره‌که‌ی جا ئەگه‌ر نیگای له‌م جوړه نازل ده‌بوو بو‌سه‌ر پېغه مبه‌ر

(دروودی خودای لهسەر بئ) ئەو هەموو هیژو توانایەکی خۆی دەخستە کار بۆ بیستنی و وەرگرتنی و تیگەیشتنی، دەگونجی ئەو دمنگە جەرەس ئاسایەکی که له هەدی «إِذَا قَضَى اللَّهُ الْأَمْرَ فِي السَّمَاءِ ضَرَبَتْ الْمَلَائِكَةُ» وێژەو زەرەکی بۆ فریشتەکه بووبی، یان دمنگی فریشتەکه خۆی بووبی له یەکهەم بیستنی له لایەن پێغه مبهروه (دروودی خودای لهسەر بئ).

حَالَتِي دَوَّوهم: ئەو موبو فریشتەکی نیگا لەشیوەی پیاویکدا هاتیبێتە خزمەتی و نیگای ئاراستە کردبێ، ئەم حالەتە لهسەر پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) له حالەتی پێشوو سوکتربوو چونکه مونا سەبه و په یوهندی له نیوان قسەکه رو بیسەر دا هەبوو، حالەتەکه له وه دەچوو که دوو پیاو بۆ کاریکی گرتی پێکه وه بدوین، پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) به بیستنی نیگا له فریشتەکی نێردراو و نیگاهێن فینکایی به دلی دههات و ئارامی دهگرت، ئەو شیوهیهی هەزرتی جوبرائیل خۆی تیدا نیشانی پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دداو لەشیوەی پیاویک پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دهیبینی ئەو نه بووه که له حالەتە روحانیەتەکهی خۆی ته جهرودی کردبێ، ئەو ناگهیهنی که زاتی جوبریل بووبێتە جهستهی پیاویکی ئاسایی خاوهن سەر و که له وه گهده و ورگو گیپال به لکوو مه بهست ئەوهیه جوبرائیل لەشیوەی ئاده میزاددا هاتۆته بهر دیدگای پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) بۆ ئەوهی ئولفهتی پێوه بگری و سامی ئی بشکی و بهی ترس گوی بۆ نیگا بگری.

ئاشرافه حالەتی یەکهەم که وه کوو دمنگی جەرەس له سەر متادا دههاته بهر گوی ئەو شیوه ئونس و ئولفهتی تیدا بهدی نه دهکرا، ئەم حالەتە جەرەساوییه پێوستی به وه بهرزی و گیان سهختی و بهرزه روحیهکی وهای پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) بوو: که گونجاو بئ له گهڵ روحانیەتی فریشتەکه، ئەم حالەتە بۆ پێغه مبهەر (دروودی خودای

لهسەر بئ) قورسترینی دوو حالتهکهی وهحی بوو، چونکه ئهم حالته وهکوو ئیبنو خەلدون دەلئ: دەرچوون و دارنینی زات بووه له ههیکهلی ئادهمیزادیهتی جهستهیی و پهیوست بوون به گیانی فریشتهیی عاله می لاهوتهوه، حالتهکهی تر پیچهوانه ی ئهمیان بووه، چونکه لیژمدا گیانی فریشتهیی نیگا هیئر چوووته جیهانی قهبارهی ناسوتی و جهستهیی ئادهمیزادهوه (تاریخ ابن خلدون ج ۱/ ۱۲۳).

له پیوایهتهکهی خاتو عائیشهدا (رمزای خودای لی بئ) ههردوو حالتهکه ئاماژهمیان پی کراوه: تییدا هاتووه دهلئ: (الحارث) ی کورپی هیشام پرسیماری له پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) کرد؛ وتی: ئهی پیغه مبهیری خودا! به چ شیومیهک نیگات بو دئ؟ پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: «أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَٰصَةِ الْجَرَسِ - وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ - فَيَقْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ ، وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْبَى مَا يَقُولُ» وا دمبئ نهو نیگایه ی بۆم دئ وهکوو زمهری جهرهس ئاراستهم دهکری، ئهمه زۆر لهسهرم قورس و گرانه، که لهبهر گوینچهکه م کوژتایی دئ ههرچی ئاراستهم کراوه لیی حالی بووم و تی گهیشتووم، جاری وایش دهبی فریشته ی نیگا لهشیوه ی بیاویک دپته لام و ناخواتنم لهگه ل دهکا جیم پی دهلئ: لیی حالی دمبم و هه زمی دهکه م.

خاتو عائیشه (رمزای خودای لی بئ) بوخوی نهو حالته دهگیرپتهوه که له کاتی نازلبوونی وهحی دا بو سهر پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) هاتووه دمفهرموئ: «وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ ، فَيَقْصِمُ عَنْهُ وَإِنْ جَبْنَهُ لَيَقْصِدُ عَرَقًا»^(۱).

ئهم دوو حالته بهشی سییه می شیوه هاتنی نیگایه بو پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که دمفهرموئ: «وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ».

^(۱) أخرجه البخاری (۲) ومسلم/ ۶۰۵۹ واحمد/ ۲۶۱۹۸.

۱- «إِلَّا وَحْيًا»

۲- «أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ»

۳- «أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ»

جۆریکی تر له نیگاکردن بۆ پیغمبەر (دروودی خودای لهسەر بێ) که خۆی ئاماژەی پێ دهکاو دمهفرموی: «أن روح القدس نث في روعي إنه لن تموت نفس حتى تستكمل رزقها وأجلها فاتقوا الله وأجملوا في الطلب»^(۱). جوبرائیل خستیه ناو دئمهوه: که هیچ کهسێ نامرئ ههتا رزق و پۆزی خۆی نهخواو نهجهلی تهواو نهبێ، له خودا بترسن و داوای شتی باشی لێ بکهن و بهجوانی لێی بپارێنهوه.

له راستیدا ئهم ههدينه ئهوه ناگهیهنێ: که ئهوه نیگا خستنه دئه حالهتیکی سهربهخۆ نیه، وێدهچێ بکهوێته چوارچێوهی یهکێک لهو دوو حالهتیهی له ههدينهکهی عایشه دا ئاماژهی بۆ کرا، که فهرمووی: «فیأتیہ الملك فی مثل صلصلة الجرس وینفث فی روعه، أو یتمثل له رجلاً وینفث فی روعه» وێدهچێ ئهم حالهتی خستنی نیگا بۆ ناو دل بۆ هی غهیری قورئان بێ.

گومانی ئهوانه ی برۆایان به وهحی نیه

نهفامو نهزانهکان له کۆن و نوێدا ههمیشه ههولیان داوه شوبهه و گومان بخهنه سه ر وهحی و نیگای خودا بۆ پیغمبهرانی و به تایبهتی تیکۆشاو و لێپراو بۆ ئهوهی راستی بشیوین و پیغمبهرایهتی ههزهرتی موحهمهد (دروودی خودای لهسەر بێ) به درۆ و بێ بنهما بخهنه بهرچاو، سه ر رهقانه و لوتبهرزانه ئه وه په یامه پیرۆزمیان رهتکردۆته وه و رهتی دهکه نهوه، به لگه و گومانیان لهتۆری جالجالۆکه بێ هیزترو لاوازترن.

^(۱) أخرجه القسناعی فی مسند الشهاب/ ۱۱۵۱ وابن أبی شیبه/ ۳۴۳۲.

۱- ئەوانە پېيان وایە قورئانی پیروژ کەلامی خودا نیە و دانراوی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆیەتی، لە گەنجینەى خەيالى خۆىدا ماناکانى داهینان و بە ئوسلوب و تەعبیری خۆى دایرشتوون و قورئانی ئی پیک هاتوو و هیچ پەيوەندى بە وەحى و شتى واو نە. بێگومان ئەمە راوێچوونیکى پوچ و بەتالە، چونکە ئەگەر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئیدیعی زەعامەتى بۆخۆى بکردایە و تەحەداى قورمیش و عەرەبەکانى تری بە موعجیزەکانى بۆ ئەو بکردایە بپیتە زەعیم و پاشا و چەسپاندنى سەرورى بۆخۆى، دەبواىە نەیسەتى قورئانى بۆلای خۆى بدایە و بیگوتایە ئەمە دانراوی خۆمە، چونکە هیچ بەرژەوێندى یەکی ئەوى تیدا نیە ئەو شتەى تەحەداى پێ دەکا نەیسەتى بدا بۆلای غەیری خۆى و بلی: ئەمە قسە و کەلامى من نیە هی خودایە بۆى نازل کردووم، خۆى دەیتوانى قورئانى پال خۆى بدایە و بیگوتایە زادەى بییری خۆمە، ئەمەش کیفایەت دەبوو بۆ بەرزبوونەوێ پلە و پایەى لەلای گەلەکەى و ریزیان ئی دەگرت و دەیانکردە گەورە و مەلیکی خۆیان، چونکە هەموویان بۆریان خوارد لەوێ بتوانن بەرەنگارى بکەن و دانیان بەوێدا نا: کە ئەم ئوسلوب و کەلامە لە رەوانبیزی و رەوانىدا گەیشتۆتە ئاستیک ئەوان لەبەرەمبەریا جۆش داماون، جا ئەگەر بیگوتایە ئەمە کەلامى خۆمە و خۆم دامناو، بەبێ چەند و چون گەردنکەجى دەبوون و بە زەعیم و گەورەى خۆیان هەلیان دەبژارد، چونکە شتیکى خستە روو ئەوان لە ئاستیا کۆلەوار بوون.

نابى بگوتری: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە نەیسەتى قورئانى داو بۆلای نیگای ئیلاهى و فەرموویەتى لە خوداوە بۆم هاتوو، ویستویەتى ریز بۆ کەلامەکەى دەستەبەر بکا و ژوور کەلامى خۆى بخا، هەتا

بتوانى لەو رېڭەو ئىستىجابەى خەلكەكە دەستەبەر بكاو فەرمانەكانى خۆى بەسەرياندا بسەپىنى.

دەلىين: نابى قسەى لەو جۆرە بگوتى، چونكە پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قسەو كەلامى خۆى ھەيەو نىسبەتى داوہ بۆلاى خۆى و پى دەگوتى (الحديث النبوى) بەمەش ھىچ لە شان و شەوگەتى پىڭەمبەر و واجبوونى شوپىنكەوتنى كەم نەبۆتەوہ.

خۆ ئەگەر واقعەكە وابوايە: كە ئەوان لەو ھەم و خەيالى خۆياندا بەرجەستەيان كىردوہ، پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قسەو فەرموودەكانى خۆى پال خودا دەدان و دەيفەرموو ئەمانە لە خوداوە بۆم ھاتوون.

ئەم ئىدىيەيەى ئەوان وا مەزەندە دەكرى: كە پىڭەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بى) لە پىرى ئەو سەركرەو فەرمانەرەوايانە بى: كە بۆ گەشتن بە مەبەستى خۆيان چەندان پردو قەنتەرەى درۆو دلەسەيان دروستكرىدون بۆ ئەوہى بەسەريان بپەرنەوہو ئامانجى دونياىى خۆيانيان دەست بكەوئ.

لە راستىدا ئەم مەزەندەكرىدون بۆچوونەى ئەوانە شتىكە واقعى مىژووى بە درۆى دەخاتەوہو لە سىرپەو ژياننامەى پىڭەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) نەبىستراوہو نەبىندراوہ، سەربارى ئەوہ راستگوى پىڭەمبەر و ئەمانەتپارىزى بە جۆرىك بووہ دوژمنەكانى پىش دۆستەكان شايتەى بۆ دەدەن و لە واقعى تارىخىدا چەسپاوە، ھەموو ئەمانە بىروبۆچوونى ئەو نەيارە نەزانانە رەتدەكەنەوہ.

يىگومان دوورووہەكان بوختانيان بۆ خاتو عائىشەى خىزانى ھەلبەست: كە خۆشەويستىن خىزانى بوو، تۆمەتلىكان بۆ ھەلبەست مەسى كەرامەت و شەرفى خودى پىڭەمبەرى دەكرى (دروودى خوداى

له‌سەر بئ) وه‌حی ناسمانی دواکه‌وت، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) بو‌خۆی توشی هه‌ره‌ج و ناره‌حه‌تی بوو، هاوه‌لانی پێیان ناخۆش بوو، به‌ دلته‌نگی پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) توشی شۆک بوون و خه‌فه‌ت تا بینه‌قاقایانی داگرت، پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ که‌وته‌ هه‌ولدان و مه‌شورمه‌ت کردن و راگۆڕینه‌وه‌، هاوه‌لانو ب‌نه‌ماله‌ی پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) یه‌ک مانگی ته‌واو به‌م دمرده‌ دمه‌تلانه‌وه‌و خه‌فه‌تیان ده‌خوارد.

پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) له‌هه‌موو ئه‌م ماوه‌یه‌دا سه‌ره‌نجام به‌س ئه‌مه‌ی به‌ عایشه‌ فه‌رموو: «أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيَّرْتُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتَ بِالذُّبِّ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ»^(۱) پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) به‌م حاله‌وه‌ مايه‌وه‌ تا وه‌حی نازل بوو داوینپاکی خاتو عایشه‌ی راگه‌یانده‌و خانه‌واده‌ی پێغه‌مبهری خودا، ئارامی بو گه‌رايه‌وه‌.

ده‌ی نه‌گه‌ر قورئان که‌لامی پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) بئ چی مه‌نعی کرد له‌وه‌ی بو‌خۆی که‌لامیک داتاشی و قسه‌و بوختانی ئه‌و زمان درێژانه‌ بپ‌ری و ناموسی خۆی بپارێزی؟! به‌لام پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) چۆن ده‌بی درۆ له‌گه‌ل خه‌لک بکاو به‌ دم خوداوه‌ درۆ هه‌لبه‌سته‌ی، به‌هیچ شێوه‌یه‌ک نه‌وه‌ له‌ په‌یام و به‌رنامه‌ی پێغه‌مبهردا (دروودی خودای له‌سەر بئ) جیگای نابیته‌وه‌ ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ، لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ، ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ، فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ - الحاقة/ ۴۴﴾ - ۴۷ ﴿.

^(۱) البخاری/ ۳۶۶۱ و مسلم/ ۷۰۲۱.

کۆمه ئېك له هاوه لآن عوزریان هیئایه وه و داویان کرد نه چن بو
 غه زای ته بوک هه ندیک له وانه دوورو بوون و عوزره کانیان هه لیه ستبوون،
 پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) ئیزنی دان: که نه چن بو غه زا که،
 دواپی قورئان نازل بوو لۆمه ی کرد له سههه هه بوونی هه له له رایه که ی دا
 ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ -
 التوبة/۴۳﴾ خو ئه گهر ئه م ره خنه و لۆمه یه هه لقولای ویزدانی خو ی بوایه و
 ره نگدانه وه ی په شیمانی خو ی بوایه کاتئ بو ی دهر که وت رایه که ی سه حیح و
 راست نیه، به م شیوه زهقه ره خنه ی ئاراسته ی خو ی نه ده کرد و ا به توندی
 لۆمه ی خو ی نه ده کرد!!

وینه یه کی له م جو ره ره خانه ئه و ره خنه یه یه: که خودا ئاراسته ی
 پیغه مبهه ی خو ی کرد (دروودی خودای له سههه بئ) له سههه ئه وه ی فیدی یه له
 دیله کانی به در وهر گرت ﴿مَا كَانَ لِئَنبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ
 تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ، لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ
 سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - الأنفال/۶۷ - ۶۸﴾.

هه روا لۆمه کردن و عیتاب لیگرتنی له سههه ئه وه ی پشتی له
 عه بدوللای کوپی ئوممی مه کتومی نابینا هه لکردو گرنگی به هه ندئ له پیاو
 ماقولانی قور هیشدا، هه وئلی له گه ل دهمان ئیمان بینن ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ، أَنْ
 جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ، أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ، أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَىٰ
 ، فَأَلْتَّ لَهُ تَصَدَّىٰ ، وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي ، وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ، وَهُوَ يَخْشَىٰ ،
 فَأَلْتَّ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ، كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ - عبس/۱ - ۱۱﴾.

ئاشکرا و نمایانه: که پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) هه ره له
 ته مه نی مندالیه وه نمونه یه کی هه ره به رزی ره وشت جوانی بووه، سروشت و
 سه جیه ی پاک و خاوین، راستگو له قسه و ئاخاوتندا، راستال له گوشتار و
 کرده ودا، گه ل و نه ته وه که ی سه ره تای بانگه وازی کردنی بویان ئه م

شایه تییه یان بۆداوه، ئه و موبوو پێی گوتن: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا بَظْهَرِ هَذَا الْوَادِي تَرِيدُ أَنْ تَغِيرَ عَلَيْكُمْ أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِيَّ» وتیان به لێ ئیمه بروت پێ ده که یه چونکه هه رگیزاو هه رگیز درۆمان لێ نه بینوی^(١).

ژیاننامه ی عه تر ئامیزی جیگای ئارامگرتنی دله کان بوو بۆ چوونه ناو ئیسلام و موسو لمان بوون، له عه بدو لای کورێ سه لامه وه (ره زای خودای لێ بێ) رپوایه تکراره ده لێ: کاتی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) گه یشته مه دینه و ئه و خا که ی پیرو ز کرد، خه لک بۆ لای کیش بوون و وه جبه وه جبه ده چوونه خزمه تی.

له رپوایه تیکی تر دا ده لێ: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) ته شریفی گه یشته مه دینه منیش له گه ل خه لکدا چووم ببینم، جا که تی راما و لێ وردبوومه وه، به ته وای رو خساریم دی، زانیم که ئه و رو خساره رو خساری درۆزن نیه^(٢)

خا و منی ئه م صیفا ته به رزو نمونه ییانه، که راستگو یی تاجی هه ر پیرو زیانه، نابێ که س گوما نی له وته کا نی دا هه بی، کاتی که ده فه رموی: ئه م قورئانه شا کا ری خۆم نیه و له خودا وه بۆم نا زل بووه، ده بی به دل و به گیان له نا خه وه بر وای پێ بکه یه و هیچ گوما نمان له راستی و دروستی فه رمو و ده که ی دا نه بی ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ - يونس/ ١٥﴾.

٢- نه قام و نه زانه کان له کۆن و نوێ دا پێیان وابوو وه لایان وایه چه زرته مو حه ممه د (دروودی خودای له سه ر بێ) خا و منی زی ره کییه کی نا وازه بووه، به صیره تیکی زۆر به هیزی هه بووه، فیرا سه تیکی تی زو تیگه یشتن و به نا گایی یه کی کا ریگه ری هه بووه، خا و منی دل و دمرو نیکی صاف و

^(١) البخاری/ ٤٩٧١ و مسلم/ ٥٠٨.

^(٢) أخرجه الترمذی/ ٢٤٨٥ وابن ماجه/ ١٣٣٤ و احمد/ ٢٣٧٨٤.

مشت و مال کراو بووه، تیفکرینی راستی تیدا بهرجهسته بووه، هه موو ئهم صیفات و رهوشتانهی تیدا کۆبوونهوه وایان لی کردبوو ببیته خاومنی ئیلهامیکی وها ئه اندازهی خیر و شهر بزانی، حه قو به تال لیک هه لاویری، به هوئی که شفو وه حی نه فسییه وه نهینی کارهکان بزانی، که وایی قورئان ئه شهرو کارلیکی ئه و ئیستینباطو هه لگۆزین و دهرهینانی عه قلی و دهرکردنی ویزدانیه وه، موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی) به ئوسلوب و به یانی خوئی دهری بریوه.

هه ئه به ته ئه مه بوختانیکی گه و ره و نه فامیه کی رپون و ئاشکرایه! ده بی چ شتیک له قورئاندا زانیی پشت به زیره کی و ئیستینباطو هه سته وه ببه ستی؟! جاری لایه نی ئیخباری و هه والدانای - که به شیکی زوری قورئانی داگرتووه - هیچ عاقله ندیک گومانی له وه دا نیه که به بی پێگوتن و فیرکردن دمه سته به ر نابن و عاقل و زیره کی چ پۆلیکیان له به دمه ستهینانی ئهم بواره دا نیه!

بێگومان قورئان زور به سه ر هاتو چیرۆکی گهل و نه ته وه پێشینه کانی بو گێراوینه وه، سه رگوروشته و چیرۆکی پێغه مبه ران و کۆمه لانی ئاده میزاد و روداو میژویییه کانیان به و په ری ورده کاری راستی و دروستیه وه تۆمار کردووه.

وێرای ئه و پۆزگاره کۆن و که و ناراه ی که چوومه ته قو لایی میژوو وه و تا سه رمه تای دروستبوونی که ون رۆیشتۆته خواری، که چی وه کوو شایه تیکی بینه ری روداو که بۆمان ده گێریته وه و قو ناخ به قو ناخ تۆماری کردوون، که له راستیدا ئهم بواره نه بواری ئه وه نین فیکرو فیراسه ت پۆلیان تیدا بگێرن، حه زمه تی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی) بۆخوئی هاوچه رخی هیچ کامی له م روداو نه بووه، له گه ل ئه و گهل و نه ته وانه نه ژیا وه و تیکه لاویان نه بووه، هه تا ئاگاداری روداو مه کان بووبی و هه ئه کان تۆمار بکا، له لایه کی تره وه

کتیب و نووسراوی نهو گهل و نهتهوانهشی دهست نهکهوتوووه و خویندهواریشی نهبووه، تا له ریگهی نهو کتیبانهوه و خویندهواری خویهوه لیکۆلینهوهی تیدا کردبن و ههوال و بهسهرهاتیانی راگواستیی و بهشیکی قورئانی لیک پیک هاتیی ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغُرْبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ، وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ - القصص/ ٤٤ - ٤٥﴾ یان دمفهرموی: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ - هود/ ٤٩﴾ یان دمفهرموی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ - يوسف/ ٣﴾ یان دمفهرموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ - آل عمران/ ٤٤﴾.

ههندی بوازی تری قورئان ژمارهی حیساب و لیکدانهوهی وا لهخۆ دهگری خویندهواری زیرهک و وشیار نهبی ههستی پی ناکا، نهوهتا له چیرۆکی چهزهرتی نوحدا دمفهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ - العنكبوت/ ١٤﴾ ئەمه دهق موافیقی نهو دهقهیه که له تهوراتدا له سفری (التکوین)دا هاتوو.

دهربارهی چیرۆکی نهصحابولکههف دمفهرموی: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا - الکهف/ ٢٥﴾ ئەم ژماره لای نههلی کیتاب سیسهده سالی شههسییه نو سال زیادهکه فهرقی نیوان سالی شههسی و سالی ههههیه.

دهی باشه چهزهرتی موچهمهده (دروودی خودای لهسههه بی) ئەم وردهکارییهی لهکوئی هیناو بهچی ئەم ژمارانهی دهههینان؟ نهگهر وههی

خودایی نه‌بی، له حالیکدا ئه‌و نه‌خوینده‌وار بووه له‌ناو گه‌ل و هۆزیکى نه‌خوینده‌واردا ژیاوه و نه‌نووسینیان زانیوه نه‌حساب.

بیگومان ئاده‌میزاده‌کانى سه‌رده‌مى نه‌زانی کۆن، زۆر زیره‌کتر بوون له‌ مولحیده نه‌قامه‌کانى هاوچه‌رخ، نه‌وان هه‌رگیز زاتى ئه‌ومیان نه‌کردووه ئه‌م بوختانه زه‌به‌لاحه هه‌لبه‌ستن نه‌یانگوت موحه‌مه‌د (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) ئه‌م هه‌والانه‌ی له‌ نه‌فسى خۆى دهره‌یناوه و بۆخۆى به‌ ته‌عبیری خۆى دایرشتوون وه‌کوو ئه‌وانه‌ی هاوچه‌رخ ده‌یلتین!! به‌لکوو ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) ئه‌م قورئانه‌ی لای که‌سانى تر خویندووه و خه‌لك به‌سه‌ریا ده‌خویننه‌وه و له‌وانه‌وه فی‌ر بووه ﴿وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا - الفرقان/۵﴾.

پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) بۆ ته‌نیا ساتیکیش لای مامۆستا نه‌یخویندووه - وه‌کوو له‌مه‌ودوا به‌ درێژى شى ده‌که‌ینه‌وه - ده‌ی باشه ئه‌م هه‌وال و سه‌رگورشتانه‌ی له‌کوێوه وا گۆزوگوممه‌ت بۆ هات؟ جی بوو له‌پشت ئه‌و حاله‌ته‌یه‌وه: که ته‌مه‌نى گه‌یشه‌ چل ساڵ له‌پر ئه‌م هه‌والانه‌ی راگه‌یاندن؟! ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى - النجم/۴﴾ ئه‌مه له‌بوارى هه‌وال و به‌سه‌رهاتدا.

وه‌لى دهرباره‌ی زانسته جۆراوجۆره‌کانى تر: که قورئان له‌خۆى گرتوون و ئامازه‌یان پێ ده‌کا، بیگومان به‌شى عیبادته‌که‌ی زۆر شتى به‌ ورده‌کاریه‌وه له‌خۆ گرتووه دهرباره‌ی سه‌رته‌ی دروستکردنى بوونه‌وه‌رو کۆتایى هاتنى، دهرباره‌ی ژيانى پوژى دواى و ئه‌وه‌ی تێدايه له‌ به‌هه‌شت و نيعمه‌ته‌کانى، له‌ دۆزه‌خ و سزای سامناکى، له‌ فريشته و ئه‌وصاف و ئه‌رکى سه‌رشانىان، هه‌موو ئه‌مانه و گه‌لى شتى تری ئه‌و جیهانه، چه‌ند زانیارى مه‌علوماتیکن عه‌قل و زیره‌کى و فیراسه‌ت و دووربینى چ رۆلتیکیان نیه تێیانداو به‌وان په‌یيان پێ نابری، ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا

جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ - المائدة/٣١ ﴿

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ - يونس/٣٧﴾ ئەمە جگە لەهەوی قورئان چەند ئەحکامیکی قاطیع و حاشا هەئەنگری لەخۆ گرتوون دەربارەى ڕوداوى داهااتوو: کە بەگوێرەى یاسا کۆمەلایەتیەکانى پەرورددگار دینە کایەو: لە بەهیزی و بى هیزی، لە بەرزبوونەو و نزمبوونەو، لە عیززەت و شکۆمەندى و زەلیلى و ژێردەستەبى، لە بیناکردن و ڕوخاندن..... هتد ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ - النور/٥٥﴾ یان ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَامِعُ وَبِيعَ صَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ، الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ - الحج/٤٠ - ٤١﴾ یان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ - الأنفال/٥٣﴾

وێرای ئەمانە هەموو بیگومان قورئانی پێڕۆز لەسەر زمانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەو ڕوون دەکاتەو: کە ئەو پابەندى ئەو نیگایەیه کە لە خوداو بەو دى و بە موو لى لاناڤا ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَآيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَإُيْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ - الأعراف/ ٢٠٣ ﴿ ٢٠٣ ﴾ ئەوێ رادەگەییەنێ: کە ئەو هیچ لە غەیب نازانێ، لەو بارەوێ دارای هیچ دەسەلاتێک نیە ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ - الأعراف/ ١٨٨﴾.

بیگومان پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زۆر دەسەوسان بووێ دەربارەوی حەقیقەتی کێشەیی نیوان دوو رکا‌بەر و دوو شایەت و نەیزانیوێ چۆن ب‌پ‌یار بداو چۆن حوکمی نیوانیان بکا، لە کاتی‌کا گوێی لە قسە و ئا‌خاوتن‌یان بوو، دەی ئەکید بۆ زانی‌نی ر‌ودا‌وی ر‌اب‌ردو‌و ر‌ودا‌وی دا‌ها‌تو‌و پ‌تر عاجز بوو!!

ر‌ی‌وا‌یە‌ت‌ک‌را‌و‌ه: کە پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گوێی لە دەنگە دەنگ و مق‌و‌م‌ق‌و‌یە‌ک بوو لەبەر دەرگای ژورە‌کە‌ی، تە‌ش‌ری‌فی‌ هاتە دەرەوێ بۆ ناویان و فەر‌مو‌وی: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِيَنِ الْخَصْمُ ، فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَرْبَعًا مِنْ بَعْضٍ ، فَأَخْسَبُ أَنَّهُ صَدَقَ ، فَأَقْضِي لَهُ بِذَلِكَ ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَتْرُكْهَا».^(١)

د‌کت‌ۆ‌ر عە‌بد‌و‌ل‌ل‌ا د‌م‌راز دە‌ل‌ێ: ئەم ر‌ا‌و‌ب‌ۆ‌چ‌و‌ن‌ه: کە ئەم‌ر‌ۆ م‌ول‌ح‌یدە‌کان ئەم‌ر‌ۆ بە‌نا‌وی وە‌ح‌یە‌وێ ر‌ه‌و‌اج‌ی پ‌ێ د‌ە‌د‌ە‌ن و بانگە‌شە‌ی بۆ د‌ە‌ک‌ە‌ن، پ‌ێ‌یان وایە ئە‌وان بە‌م نا‌و‌انە ل‌ێ، ر‌ە‌ئ‌یە‌کی زان‌ستی تازە‌یان بۆ ه‌ین‌ا‌و‌ین، لە‌و‌ق‌ی‌ع‌دا تازە نیە و قسە‌یە‌کی ک‌ۆ‌ن و س‌وا‌وی خە‌ئ‌کە نە‌ف‌امە‌کە‌ی س‌ە‌ر‌دە‌می نە‌زان‌یە‌و دە‌ق قسە بە‌ت‌ا‌ل و پ‌و‌جە‌کان‌ی ئە‌وان د‌ە‌ج‌و‌و‌ن‌ه‌و، نە بە ک‌و‌رت‌ی و نە بە در‌ی‌ژ‌ی هیچ ج‌ود‌ا‌و‌از‌ی‌یە‌ک نیە لە‌نی‌وان بو‌خت‌انی ئە‌مان و ئە‌وان‌دا.

ئە‌مان پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وا و‌ێ‌نا د‌ە‌ک‌ە‌ن کە پ‌یا‌و‌ێ‌کە خا‌و‌ە‌نی خە‌یا‌ل‌ێ‌کی بە‌ر‌ف‌را‌وان و ه‌ە‌ست‌ێ‌کی ق‌و‌ل‌ه، کە‌وا‌ب‌ێ ئە‌و شاع‌یر و

^(١) أخرجه البخاری/ ٢٤٥٨ و ٦٩٦٧ و مسلم/ ٤٤٧٥ و غیرهما.

ههستیاره، ئینجا له مهیان زیاد کردوووه دهلێن: وێژدانی سههرکه شهو به سههر
حهواسه گانی دا زاله به جوړیك وای ئی هاتوووه خه یال دهگا شه خصیك
دهبینی و شتی ئی ده بیسی، ئه وهی ده بینئ و ده بیسی جگه له وینا خه یالی و
وێژدانیه گانی ههچی تر نیه، كه وابی شیت و خه ره فاوه وړینه دهكاو قسه گانی
(ئه ضغات الاحلام)ن.

ئهمجار نه یان توانی له سههر ئهم داواو بوختانانه بهردهوام بنو ئهم
ته عليلاتانه بخه نه پروو، ناچار بوون واز له وه بینن و بلین ئه وه (وه حی
نه فسیه) به تایبه تی: كه بۆیان دهر كه وت قورئان به شیکی زۆری هه وال و
به سههرهاتی رابردوو داهاتوووه، ئیتر به ناچاری مهوجه كه یان گوپی و وتیان:
ئهم قورئانهی له كه سانی بیستوووه له وانی و مرگرتوووه، له بری گهشت و
كاروانی دا بۆ بازرگانی چاوی به راهیب و قه شه و زانی جوله كه و مه سیحی
كه وتوووه، له ده می ئه وانه وه ئهم قورئانهی و مرگرتوووه، كه وابی ئاده میزاد
فیریان کردوووه!

دهی ده بی چ فهرق و جوداوازییه كه هه بی له نیوان نه فامه گانی
قورپش و به ناو زاناو رۆشن بیرمگانی سهردهمد!؟ ئایا هه موو ئهم قسه و
ته علیل و پروپاگهندهی ئهم زانا سهردهم یانه هه مان قسه و ته علیل و بوختانی
نه فامه گانی سهردهمی نه زانی نیه؟ ئه مان دهیج و نه وه به ناوی بریقه داره وه
بلاوی ده كه نه وه.

به ئی هه موو قسه گانیان دووباره كردنه وه و لاسایی كردنه وهی
نه فامه گانی قورپشه، ئاوا به و جوړه فیکرهی ئیلحادو بی دینی له بهرگه
تازه كهیدا وینه هه کی فۆتۆکراوی موشریکه گانی قورمیشه، به لکوو وینه هه کی
مه سخکراو و شیویندراوه له کۆنترین پۆشاکي دا به ناشیرینترین شیوه!!

كه وابی بژیوی ئهم ئه فکاره — به ناو پیشكه و تنخوازانهی سهردهم —
له بهرماوه و پارچه و ئیسقانه کرۆسراوهی سههر و سفره و خوانی ئه و دێرمقانهی

سهردهمی نه زانی پیک هیئراوه و ئاماده کراوه ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ - البقرة/ ۱۱۸﴾.

جا که ئەمە جیگای سەرسوڕمان بێ، لەو سەیرتر ئەو هیە: که دەیانگوت موخەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) راستگۆ و ئەمانەتپارێزە، هەروا: که دەیانگوت: موخەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) عوزری هەیه و ناچارە که نەیسەتی بینینەکانی پال نیگای خودایی دەدا، چونکه تیروانینە قول و بەهیزەکانی وایان لێ کردوو ئەو وینا خەیاڵیانە دەیانبینی بە نیگای خوداییان بزانی، ئەو چ دەبینی شایەتی لەو دەدا.

بەم جۆرە پەرورەدگار هەلۆست و سەرگورشتە ییشینانی ئەوانمان بوو دەرپێژتەو: که دەرپێژموی: ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ - الأنعام/ ۳۳﴾ جا که ئەمە عوزرو بیانوی بێ لەوینا کردنی ئەو دەیبینی و دەیبیسی، دەبی عوزرو بیانوی ئەو چیی که ئیدیعی ئەو کردوو: ئەم هەوال و روداوانە بە نیگا بوی هاتوو، لەو پێش نەخوی و نە گەلەکە هیچیان لێ نەزانوو، لە کاتی کدا بە دیدی ئەوان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەو پێش ئەو شتانە بیستوو و خەلک فیتری کردوو، دەی با ئەمانیش وەکوو قورەیشیەکان بلین: ئەو شتانە هەلبەستوو بوو ئەو لە هەموو شتێکدا ببە لاسایی کەرەمە کافرەکانی قوریش و هەموو قسەکانیان بجونەو!!

بەلام ئەمان نایانەوئ ئەم قسەیه بکەن، چونکه ئەمان لافی ئەو لێدەدەن و یژدانیان هەیه و خاوەنی عەقل و ئاوەزن و قسە و ناکەن، وەلێ بەبێ گومان ئەوان هەمان قسەشیان کردوو بەلام هەستی پی ناکەن!!^(۱)

۳- نەفامەکانی قوریش و زانا نەزانەکانی سەردەم پێیان وایە: که موخەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) زانستەکانی ناو قورئان لە ماموستا

^(۱) برپاوە کتیی (النبا العظيم) ص/ ۹۷.

فیر بووه، لهسەر دهستی (معلم) ئەو شتانەى خویندون، ئەمە قسەیهکی راستە وەلى ئەو مامۆستاو موعەلیمەى فیری قورئانى کردوووه و قورئانى لى وەرگرتوووه فریشتەى نیگا بووه، ئەو قورئانى بۆ هیئاوه و بەسەریا خویندۆتەوه و فیری کردوووه، ئیتر هیچ مامۆستای تری نەبوون نە لەناو نەتەوهى خۆى نە لە غەیری نەتەوهى خۆى.

بیگومان حەزەرتى موحەممەد (دروودى خودای لەسەر بى) بە نەخویندەوارى پێگەیشتوووه، بە نەخویندەوارى ژیاوه لەناو گەلیکی نەخویندەواردا هەئس و گەوتى کردوووه، تا ئیستا لە میژوودا نەبیس تراوه و نەزانراوه: کە یەکیک لە گەل و نەتەوهى قوریش پێش پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نازناوى مامۆستایى و فیرکردنى عیلم و زانستى هەلگرتبى، ئەمە واقعییکە میژوو شایەتى لەسەر دەداو هیچ گومانى تیدا نیه.

ئەگەر بشگوترى مامۆستای لە غەیری نەتەوهى خۆى هەبووه، ئەمەش رەتدەکرێتەوه، چونکە هیچ لیکۆلەرەوه و باحیثیک ناتوانى لە میژوودا تاقە وشەیهک بدۆزێتەوه ئەوه بگەیهنى: کە حەزەرتى موحەممەد (دروودى خودای لەسەر بى) لەپیش ئیعلانى پێغەمبەریتىدا لەلای یەک کەس لە زاناکانى ئەو پۆزگارە دەرسى ئایینی خویند بى، ئەمە راستییەکی میژووویه و نکۆلى لى ناکرێ.

بەلى راستە ئەو لە منداڵیدا لە بازاری بوصرای شام چاوى بە (بحیرا الراهب) کەوتوووه، لە شارى مەککە دواى ئەوهى نیگای بۆ هات لەگەل وەرقەى کورپى نەوغل دانیشتنى کردوووه، دواى کۆچکردنى بۆ مەدینە، لەگەل مالم و قەشەى جولهکە و نەصارا دانیشتوووه و توویژى کردوووه، وەلى ئەوه چەسپااو قەطعییه: کە لەپیش پێغەمبەریتىدا هیچ شتیکی لەوان وەرنەگرتوووه، لەدواى بوونیشى بە پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

ئەو بېگومان مالم و قەشەگان پرسىاريان ئى دەکردو دەمەدەمى و جىداليان
لەگەلدا دەکردو سوديان ئى دەبىنى و شتى ئى فېر دەبوون.

جا ئەگەر پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) شتىكى لە يەك
لەو عالمانە وەر بگرتايە ئەو بە بى شىك مېژوو تۆمارى دەکردو لىي بېدەنگ
نە دەبوو، چونکە ئەو شتىكى وا کە مەبایە خو عادى نە کە خەلک چاوپۆشى
ئى بکەن، بە تايبەتى ئەوانەى لە سەنگەردان بۆ دزايە تیکردنى ئىسلام، ئەو
چەند وشەيەى مېژوو لە راهیبى شامەو نەقلیان دەکا، يان لە وەر مەقەى
کورپى نەوفە لەو دەیانگى پتەو، ئەو مەزگىنى يە بە پېغەمبەر يەتى
حەزەرتى موحەممەد (دروودى خودای لەسەر بى) يان دانانە بە
پېغەمبەر يىتى ئەو زاتە.

بە هەموو ئەوانە دەلێن: کە پىيان وایە حەزەرتى موحەممەد
ئادەمیزاد فېرى قورئانى کردوو، دەلێن: پىمان بلێن: ناوى ئەو مامۆستايە
چيە: کە دەرسى پېغەمبەرى ئىسلامى داداوەو قورئانى فېر کردوو؟

ئەو کاتە وەلامىكى هېچ و پوچ و گىلانەمان دەدەنەو، کە لە ناوھىنانى
يەكێكى وەکوو (حداد رومى) دا رەنگ دەداتەو دەلێن: ئەم کابرا (رۆمى) يە
مامۆستای بوو، ئەو قورئانى فېر کردوو، دەى باشە کەى عەقل ئەو
دەگرئ زانستەکانى قورئان ئەو کەلامە موعجىزو بى وینە يە لە کابرایە کەو
دەرچووبى مەککە بە زانای دانەنابى و نەبىندرابى ئى برا بى بۆ خویندن و
لێکۆلینەو و فېرکردن؟ بەلکوو دانىشتوانى وایان ناسیبى کابرایەكى
ئاسنەگرى ماندوو شەکەتى چەکوچ وەشاندن و خوشکردنى ئاگرى کورەى
ئاسنەگرەيە کەى بوو، کابرایەكى کەودەنى دل بى ئاگای زوبان عەجەمى
لەھجە خوار ئەگەر شتىک فېر ببوایە و بىخویندایەتەو خویندەو کەى بە
نەسبەت عەرەبەکانەو لە پرتەپرت و بۆلەبۆلێكى نامەفھوم دەچوو ﴿وَلَقَدْ

نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ - النحل/ ١٠٣ ﴿﴾.

بیگومان عهه به کان ئه و کاته له هه موو کهس زیاتر سوربوون له سه ر
رمتدانه وهی ئه م قورئانه و به رمنگاربوونه وهی و قه تیسکردنی په یامی
حه زرهمتی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی) له شوینی خویدا و
سه رمنجام کوژانه وهی ئه و نووره، چونکه ئه وان زۆر رۆچوبوون له دژایه تی و
دوژمنایه تیکردنی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی).

وهی چه ند کردیان و کروانیدیان نه یان توانی به رمنگاری ببه نه وه و
بوړیان خوارد و ده سه وسان بوون، هه موو ریځاگانی گرتیانه به ر له به رده میان
داخرا بوون و هه موو هه ول و ته قه ل لاگانیان فاشیل بوون و ماندو بوونیان
بیهوده بوو!!

دهی عه قل و هو شی ئه م مولحیدانه ی سه رده م له چ ئاستیکدا و به چ
عه قلێک دوا ی تیپه ربوونی پانزه سه ده به سه ر ئه و بوړخواردن و تیشکانه ی
به سه ر قورمیشیه کاند هات تازه به تازه له زبلدانی میژوودا چنگه که ریانه
وه کوو مریشکی کویر چینه ده که ن و له هه ولی ئه وه دان ریځایه ک بدوژنه وه
له و ریځایانه که له پێش ئه وان چه ند جار تاقی کراو ته وه و که سی تیدا
سه رکه وتوو نه بووو سه ریان له به رد داوه!!

له ممه وه بو مان دم ده که وئ: که قورئانی پیروژ هیچ سه رچاومه یه کی
ئاده میزادی نیه، هیچ ئاده میزادی ک قورئانی فیتری حه زرهمتی موحه ممه د
(دروودی خودای له سه ر بی) نه کردوو، هیچ گومان له ودا نیه که له لایه ن
خودای هه کیم و هه میده وه نازل بووه، سه رچاوه که ی خودایه و به س.

په رومرده بوونی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له نا و بیئه و
کو مه لگایه کی نه خوینده وار و نه زاندا، سیره و ره وره وهی ژبانی له نا و
نه ته وه که ی، به هیزترین به لگایه له سه ر ئه وه: که خودا ئه و زاته ی ئاماده

کردوووه بۆ له ئهستۆ گرتنى پهيامى ئىسلامو ئهم قورئانهى به وهى بۆ
ناردوووه بۆ ئهوهى ببيتته هيدايتو رى نيشاندهر بۆ نهتهوهكهى ﴿وَكَذَلِكَ
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ
نُورًا نُّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِلَّاكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ، صِرَاطِ اللَّهِ
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ - الشورى/ ۵۲

- ۵۳ -

مامۆستا موحهممهد عهبدە له (رسالة التوحيد) دا دهئى: ياساى
كۆمهلايهتى و دابونهريتى مرؤفايهتى مهعروفو باو، وامان پى دهئى: كه
ههتيويكى ههژارى نهخويندهوارى وهكوو چهزهرتى موحهممهد (دروودى
خوداى لهسهر بى) دهبى وا رابى خو بهو شتانهوه بگرى: كه لهسهردهمى
مندالپهوه تا تهمنى كاملبوونى دميانبيني، نهوشتانهى دميانبيسى لهوانهى
تيكهلاويانه كاريگهرى خويان لهسهر عهقل و هوشى جى ديلن، بهتايبهتى
ئهگهر بيستن و ديتنهكهى لهوگهسانه بى كه خزم و كهس و كارو هۆزو
بنهمالهنى، خويندهوار نهبى و كتيبيك بخوينتيتهوه، مامۆستايهكى نهبى
لهسهر ههله ئاگادارى بكاتهوه و لهسهر ئيشى باش ئافهرينى بكا، پشتيوانيكي
واى نهبى: كه ويستى كاريك بكا پشتى بگرى.

جا ئهگهر چهزهرتى موحهممهد (دروودى خوداى لهسهر بى)
بهوشيوه رهوتى ژيانى برؤيشتايه، دهبوايه لهسهر بىروباومرپى نهوان
پهرومرده ببوايه و دابونهريتى نهوانى پهپرهمو بكردايه، تا دهگهيشته
تهمهنهكانى كاملى و پياومتى، نهوسا بۆ فكهرو تيبينى مهجال دهرهخساو
پيچهوانهى دابو عورفيان بجولايهوه، ئهگهر بهلگهى ههباويه لهسهر
گومراپى و نهزانيان، وهكوو چهند كهسيكى كهميان وايان كرد له رۆژگارى
ئهودا بۆ نموونه ئومهيهى كورپى سەلت و زهيدى كورپى نوفهيل ، وهلى ئهم
رپى و پرسمانه، ئهم مهزهنده كردنانه وا بهرپوه نهچوو، روداوهكانى ژيانى

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) تا ته مهنی گه یشته چل سالی بهو شیوه ئاسایی و یاسایی نه هاتنه دی، به لکوو ههر له سهره تای ته مهنیه وه زور رقی له بته پرستی دمووه، چونکه زوو عه قیده ی پاک چوو نه ناخیه وه، وه کوو چون پرده شتی جوانو بهرزو په سهند تییدا کووونه وه و بوون به به شیک له پیکهاته ی زاتی پاک، نایه تی ﴿وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى - الضحیٰ/۷﴾ نه وه ی و مرنا گیرئ که پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) رپوژیک له رپوژان له سهر بیرو باوهری بته پرستی بووبی و هیدایه ت درابی بو یه کتاپه رستی، له سهر رپبازی خواروخیچ بووبی پاشان بو بیته خاوه نی (خولوقی عه ظیم).

حاشا سه دجار حاشا پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) و ابووبی!! که سیک بروای وابی که پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) سهره تا بته پرستی کردووه بوختانیکی گه وره ی هه لبه ستووه، ده بی لی په شیمان بیته وه و (استغفر الله) بکا، که وابی نه و (ضلالة) ی نایه ته که ناماژه ی بو ده کا، بریتیه له حیره و سهر سامی بوونیک: که بیر ده که نه وه چون رپبازی رزگار بوون بدوژنه وه بو خه لکه سهری شیواوه که، ده که نه حیره ته وه چون رپگایه که ره چاو بکه ن بو هیدایه ت دان و رزگار کردنی نه وانه ی له سهر که ناری فه وتان و تیدا چوون، چی بکه ن نه و گومرپایانه له لیواری فه وتان بگیړنه دواوه، بیگومان په رومردگار پېغه مېهری خو ی هیدایه ت دا.

پاوو بوچوونی زانا که لامیه کان

بیگومان زانا که لامیه کان به بی هو ده زور قولبونه وه له بواری که لامی خودادا، چاوایان له فه یله سوفه کان کردووه و زور مه به ستیان نه پیکاو وه رپبازی راستیان ی چه واشه بووه، موسولمانانیا ن خستوته زه لکاوو تونی بابای

و مھاوہ، رښکای راستیان ښ گومبووہ، نه و هتا که لامي خودايان دابه شکردووه بو
دوو بهشي سهرهکي:

۱- که لامیک که قهديمه و پهيوسته بهزاتي خوداوه، نه حهرفه نه
دهنگه، نه ليکدراوه، نه زمانیکي تايبه تيه ناويان ښ ناوه که لامي نه فسي.
۲- که لامیک مه لفوظ بي، واته به زمان بگوتري: که نازل کراوه بو
سهر پيغه مبه ران، که چوار کتيبه ناسمانيه که (زه بور، ته ورات، ئينجيل،
قورئان) لهو جوړه که لامه ن، همجار زانا که لاميه کان رچوونه ناو
دهمه دهمي و خيلا فاتيکي زورو بيهودي که لامي يه وه به جوړيک له زيان زياتر
هيچ سوديکي ناييني نيه، خويان خستوته ناو جهنگه لستاني و مھاوہ: که
سهر ښ دمرکردني زور زحمه ته، ده لښ: له سهر هم ماناي دوومه ناي قورئان
مه خلقه يان نا؟! نه و ميان په سهند کردووه: که قورئان مه خلق بي،
به ممش له پرېهوي سه له في صالح لاياند اووه رښبازيکيان گرتووه نه قورئان و
نه سوننه ت نامازميان بو نه کردووه و له هيچ کاميکيشاندا ده فيکمان ده ست
ناکه وي نه و بيروباوهره په سهند بکا.

که ووتوونه شيکردنه ودي صيفاته کاني په رومردگار به شيکردنه و ميه کي
فهل سه فيانه ي وا که سهر ده کيش ښ گومان خسته سهر عه قیده ي
په کتاپه رستي!! مه زه بي نه هلي سوننه ت و جه ماعت له بواري که لامي خودا
به تايبه تي و ناو و صيفاته کاني دا به گشتي نه و ميه: که خودا بوخوي
چه سپاندوني و پال خوي داو، هر ناو و صيفه تيک خودا بوخوي
چه سپاند بيه تي، يان پيغه مبه ر (دروودي خوداي له سهر بي) بوي به پره و
دانابي، ئيمه يش به راشکاي پال په رومردگاري دهمين و قولبوونه ودي
فهل سه فيانه ي تي دا ناکه ين، هر نه و هنده له سهر ئيمه پيوسته ئيمانمان
هه بي: که قورئان که لامي خودايه، که لاميش صيفه تيکه له صيفه ته کاني
په رومردگار ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا - النساء/ ۱۶۴﴾.

قورئانی پیرۆز: که به نیگا نازل بووه بۆسه پێغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) کهلامی خودایه‌و (غیر مخلوق)ه، دروستکراو نیه، په‌رومردگار دمفه‌رموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ - التوبة/۶﴾ چه‌سپاندنی ئه‌م صیفه‌ته‌و صیفه‌ته‌کانی تری له‌و شتانه‌ن: که خودا بۆخۆی به‌ صیفه‌تی خۆی داناو و پال خۆی داو، یان پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) به‌ صیفه‌تی ئه‌وی داناو و رایگه‌یاندوون، هه‌رچه‌نده هه‌ندئ له‌و صیفه‌تانه‌ی پال خودا دمه‌درێن، پال ئاده‌میزادیش دمه‌درێن، به‌لام ئه‌مه له‌گه‌ل که‌مالی ته‌نزیه‌ی خودادا هه‌یج دزایه‌تی‌ه‌کی نیه، چونکه په‌رومردگار نه‌ له‌ زات و نه‌ له‌ صیفاته‌دا وینه‌ی نیه، ئه‌و نه‌قص و که‌موکوپیه‌ی له‌ صیفاتی به‌نده‌کانیدا هه‌یه، له‌ صیفاتی خودادا نیه، پاک و مونه‌زه‌هو به‌رزو پیرۆزه له‌ زات و صیفاته‌دا، چونکه هاو به‌شی له‌ناو‌دا، داخوازی ئه‌وه نیه هاوشان بئ له‌ (مسمی) و مانا و مه‌دلولا.

(خالق و مخلوق) به‌دییه‌نه‌رو به‌دییه‌نه‌راو زۆر لێک دوورن له‌ زات و له‌ صیفاته‌و له‌ کرداردا، هه‌رناوه‌که‌یان لێک ده‌جئ، ناوهرۆکیان ئاسمان و ریسمانه، زاتی په‌رومردگار له‌ کامل کامل تره‌ بئ نه‌قص و که‌موکوپیه‌، صیفاته‌کانی تا بئیی به‌رزو پیرۆزن، کرداره‌کانی هه‌موو ته‌واوو له‌ ژوور ته‌واوه‌وه‌ن.

جا ئه‌گه‌ر که‌لام صیفه‌تی که‌مال بئ بۆ مه‌خلوق، چۆن دروست و په‌وايه له‌ خالیق و به‌دییه‌نه‌ری دارنێن؟؟ ده‌بئ ئیمه‌ دمه‌ریاره‌ی زات و صیفاته‌و ئه‌فعالی خودا بیروباومرمان وابئ: که‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) و زانایانی تابعین و مامۆستایانی فه‌رمووده‌و فیه‌قی ئیسلامی له‌سه‌رده‌مه‌ زیرینه‌کانی می‌ژووی ئیسلامدا په‌یره‌وییان کردووه‌و پێیه‌وه‌ پابه‌ند بوون، زانایانی موسوڵمانی ئه‌و چه‌رخانه‌ی که‌: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) شایه‌تی بۆ داو که‌ چه‌رخه‌ی خێرو ئیسلام نه‌وازن باومریان چۆن بووه ئیمه‌یش ئه‌و بیروباومره‌ له‌ خۆماندا به‌رجه‌سته‌ بکه‌ین،

دەبىي شوئىن زانا يانى موسولمانى پيش بەيدا بوونى بىدعە و فەلسەفەى زانا
 كەلامىيەكان بىكەوين، ھەرچى لە قورئاندا دەربارەى زات و صىقاتى خودا، يان
 بەپراستى و دروستى لە پېغەمبەرەو بە ئىمە گەشتىبى ج بە نەفى ج بە
 ئىثبات، بەبى تەعطىل و تەشبيھو تەمثىل و تەئويل، بروامان پىيەتى
 لىكۆلىنەو ھى فەلسەفى تىدا ناكەين، ئىمە بۆمان نىە (ھەر دروست نىە!)
 راوبۆچوونى خۆمان بىكەينە حاكەم و برپاردەر دەربارەى حەقىقەتى زاتى
 خودا و چۆنىەتى صىقاتەكانى ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ -
 الشورى/۱۱﴾.

مەككى و مەدەنى (ئەو ئايەت و سۈرەتەنى لە مەككە نازل بوون، يان لە مەدەينە)

گەل و نەتەو ھەكان، ھەرىكە لە عاست خۆيەو ھە گەنگى دەدا بە
 پاراستنى كەلەپورى فەكرى و بىچىنە و راگرەكانى ژيارو حەضارەتى، گەل و
 نەتەو ھى موسولمانىش، ژىرانە لىپراو ھى پاراستنى كەلەپورو بۆماو ھى
 رىسالە و پەيامى حەزەرەتى موھەممەد (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەو
 پەيامەى رېزى دا بە ھەموو مەرقايەتى و ناسنامەى مەرقاى خۆى بۆ
 گىپرايەو، چۈنكە لە راستىدا ئايىنى ئىسلام پەيامىكى زانستى، يان
 بەرنامەيەكى چاكسازى وا نىە كە قىول كەردنى لەلايەن ھەققەو، يان بەرەو
 پىرھاتنى خەلك بۆى پانتايى گەنگى پىدانى سەنوردەر بىكا، بەلكو ئىسلام
 زىاد لەو ھى بۆيۈ و تىشۈوى فەكرى ھەيە و بىنەماى چاكسازى جۇراو جۇرى
 تىدا بەرجەستە بوون، ئايىنىكە تىكەلاوى ھەقق و ھۆشى ئادەمىزادەكان
 بوو ھە كەنەلەكانى داپۆشيو ھە بىناو دەمارە وردەكانى دىدا بۆتەو، بۆيە
 دەبىنىن ھاو ھە ناودارو ھەلبىزاردەكانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر
 بى) گەورەپىاوانى تابىعەين و زانا موسولمانەكانى دوا ئەوان ئايەت ئايەت كاتى

نازلبوونى قورئانيان كۆنترۆل كىردوۋە، كاتى نازلبوون و شوپىنى نازلبوونيان زۆر بە وردى و زانستانە دەستىنىشان كىردوۋە.

ئەم كۆنترۆل كىردنە زانست ئامىزە، كۆلەكە و پاىيەكى پتەوہ لە مېژووى تەشرىعدا: كە لىكۆلەر پىشى پى بەستى بۇ زانىنى شىۋازى دەعوەى ئىسلامى و جۆرەگانى خىطاب كە ئاراستەى ئادەمىزاد كراوہ، چۆنىەتى (تدرج) و بەرمبەرە پىاھەلگشان بە ئەحكام و تەكالىفەكاندا ئەوہتا لە ئىبنو مەسعودوہ (رەزى خۇداى لى بى) رىۋايەت كراوہ دەفەرەموى: سۆيىندم بەو خۇدايەى جگە لە ئەو خۇداى تر نىن، ھەر سورەتلىك لە قورئان نازل بوۋى، مەن دىزانم لە كۆى نازل بوۋە، ھەر ئايەتلىك نازل بوۋى دىزانم دىربارەى چى نازل بوۋە، وەللاھى ئەگەر بىزانم يەكك لەمەن زانترە بە قورئان و بەسوارى حوشتر بىزانم بىگەمى، سوارى حوشتر دىبووم و دىچوم بۇ خىزمەتى^(۱).

بانگەوازىكىردن بۇلاى خۇدا پىۋىستى بە نەھجىكى تايبەتى ھەيە لەشىۋازى بانگەوازىكىردندا لە بەرامبەر ھەموو گەندەلى و فەسادىيەكدا لەبوارى عەقىدەدا بى، يان تەشرىع و رەۋش و سلوك و پەرىز، ئەركەگانى دەعوە و بانگەوازى فەرز ناكىرەن مەگەر دواى زەمىنەسازى و دروستكىردنى كەسانى گونجاو بۇ ئەنجامدانى ئەو ئەركە و پەروەردە كىردنى چىن و تۆيزىكى وا بىتوان ئەو ئەركە پىرۋزە بىخەنە ئەستۋى خۇيان و جى بەجى بىكەن.

بىنەما تەشرىعەيەگانى و ياسا كۆمەلەيەتەگانى رىك ناخىرەن و ناكىرەنە ئەرك و واجب ھەتا دلەكان پاك نەكىرەنەو ئامانجەكەى دەستىنىشان نەكىرى، بۇ ئەوہى رەۋرەۋەى ژيان بەگوپىرەى ھىدايەت و رىنمايى پەروەردىگار ۋەگەر بىكەوى.

^(۱) أخرجه البخارى (۵۰۰۲) ومسلم (۶۳۳۳).

ئەھدە قورئان دەخوئىنى و تىيى دەفكرى، بۇي دمردهكهوئى هەندى
تايبەتمەندى لە ئايەتە مەككىيەكاندا ھەيە لە ئايەتە مەدىنەيەكاندا دەست
ناكهوئى، ھەندى كاريگەرى واقع و مانا ھەيە تايبەتە بە ئاياتى مەككى و لە
ئايەتى مەدىنەيىدا نين، ھەرچەندە ئايەتە مەدىنەيەكان لەبوارى ئەحكام و
تەشرىعدا لەسەر بنەماي ئايەتە مەككىيەكان بنيات نراون، جا چونكە
خەلكەكە لەسەردەمى نەقامىدا چاوى دليان كوئىرو گوئچكەي عەقلىان
داخراو بوو، بتيان دەپەرست، ھاوئليان بۇ خودا دادەنا، ئينكارى نىگا و
وھىيان دەکرد، بروايان بە پۇزى قىامەت نەبوو، ئەومبوو دەيانگوت: ﴿أَلَا
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ - الصافات/ ۱۶﴾ يان ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ - الجاثية/ ۲۴﴾.

لە راستىدا قوريشيەكان لە دوژمنايەتيدا زۆر سەر پەق و پىخۆلە
بەكيش بوون، پياوى دەمەدەمى و رەوانبىزى و بەيان بوون، جا كە
قوريشيەكان ئەمە حال و مزەيان بوو، ئەو ئايات و سورتانەي لەوىدا
نازلبوون ھەموويان گورزى بەھىزى بۆردەربوون، سەرودلى دەكوتان و برىستى
لى دەبرين، نىگاي ئەو سەردەمە ھەمووى زەجرو پروئنەر بوون، ھەمووى
بەلگەي تيشكدارى ترسىنەر بوون، ھەمووى بەلگەي بۆردەرو بنپرکەر بوون
بيروباومەرى بپەرستانى لىك ھەلدەوھشانىدو بانگەوازي دەکردن بۇ
يەكتاپەستى، بۇ تاكو تەنھايى خودا لە ئولويھەت و ربوبىيەتدا، پەردەي
لەسەر گەندەلى بيروباومەريان ھەلدەدايەو، گائتەي بە عەقلى و ئاومەزيان
دەکردو بەلگەي پىغەمبەرايەتى ھەزەرتى موحەممەدى دەچەسپاندو
نمونەي جۇراوجۆرى بۇ ژيانى قىامەت رادەمنواندن، بەشيۆەي جۇراوجۆر
وھصفى بەھەشت و دۆزەخى دەکردو بە تەھەداو ھاوئى لى دەکردن بتوانن
نمونەي قورئان بىخەنەرەو.

سەرگورشتەو بەسەرھاتی گەلە بەدرۆخەرەوھەکانی ڕابردوی بۆ دەگێرپرانەو، سەرەنجام و ئاکامی سەرپێچیکارانى بەگوێدا دەدان بۆ ئەوێ پێی پەند ئامیز بن و پەند و مەریگەرن و بەخۆیاندا بچنەو.

تۆ: کە لە ئایەت و سورەتە مەککیەکانی رادەمێنی وشەى بەھێزو کۆتەك ئاسایان دەخوینێهەو، دەبینی چ گەلامێکیان بەگوێدا دەدرئ، پیتەکانی پریشکی ھەرپەشەو بلیسەى ئاگرى عەزاب دەھاوێژن، بڕوانە چۆن وشەى (کالا) کە زەجرو رەدع دەگەيەنئ، وشەى (الصاحۃ، القارعة، الغاشية، الراقعة) و وێنەکانیان، ھەموویان وشەى ئاگراوى سوتینەرن، خپکەر و ترسینەرن، جەستە دەخەنە شەقەتۆلە و دڵ دەلەرزین.

ھەروا ئەو وشە ھیجائیانیەى لەسەرھتای سورەتەکانداو ئایاتی تەحەداو بئ منەتى لییان: کە لەناو سورەتەکاندا ھێناونى، سەرەنجامى گەلە پێشینەکان و راستکردنەوێ بەلگەو دەلیلی سەرکۆتکەر و بەلگەى کەونى و بەلگەى عەقلى، ھەموو ئەمانە دەبینن تا بپەتەندى ئایاتی مەککین و بە زەمى ئەو دیاردانەیان لەخۆ گرتووە.

جا کاتێک پەيامى ئیسلام بڵاوبووە، کۆمەلى خاوەن باوەر بەخودا و بە فریشتەو ڕۆزى دواى و نامەى ئاسمانى و پێغەمبەرەن و قەزاو قەدەر پیکھاتن و کەوتنە ژێر کاریگەرى ئەزىەتى دوژمنان، لەسەر بیروباوەر، جۆرەھا ئەشکەنجەو ئازاریان دان کۆچیان کردو دەستیان لە مال و سامان و خێزان ھەلگرت و بە تەما نەعمەتەکانى قیامەت ژيانى خۆیان خستە ناو چورتەو خەتەرەو و سەرەنجام سەرکەوتنیان بەدەست ھێناو بوونە خاوەن کیان و دارای دەسەلات، ئەمجار دەبینن ئایاتی مەدەنى نەفەس درێژ دادمەزن، ئەحکامى ئیسلام و سنورەکانى دیارى دەکەن، بانگەوازی جیھاد و خۆبەختکردن لە ڕینگای خودادا دوبارەو سیبارە دەکەنەو، ئوسولێ تەشریع شى دەکەنەو، یاسای کۆمەلایەتى دادەنن، پەيوەندییەکانى خێزان و

په یوهندی نیوان تاکه گانی کۆمه‌ل و په یوهندییه گانی نیوان دهوله تان و میلیله تان سنوردار دهکهن، ههروه کوو چۆن په رده له سهر هه‌لس وگه‌وت و بیروباومری مونا فیه کان هه‌لده‌دهنه وه و ناخ و دهرونیان دهرده‌خه‌ن، به‌لئ قورئانی مه‌دینه‌یی موحاده‌له و ده‌مه‌ده‌می له‌گه‌ل ئه‌هلی کیتاب ده‌کا و بۆریان ده‌دا و ده‌میان ده‌به‌ستئ، ئه‌مه‌ش طابیعیکێ گشتی قورئانی مه‌ده‌نیه‌ و له‌م ته‌مه‌رانه‌دا ده‌سورپته‌وه.

گرنگیدانی زانیان به‌ ئایاتی مه‌ککی و مه‌ده‌نی نمونه و سودی ئه‌و لیک جیاکردنه‌وانه

بێگومان زانیانی ئیسلام گرنگی زۆریان داوه به‌ لیکۆلینه‌وه له‌ بواری ئایاتی مه‌ککی و مه‌ده‌نی‌دا، زۆریان هه‌ول داوه لیکیان جیا بکه‌نه‌وه و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیان ده‌ست نیشان بکه‌ن، به‌ وردی قورئانیان دیراسه‌ کردووه، ئایه‌ت ئایه‌ت و سورته‌ سورته به‌ گوێره‌ی زه‌مه‌نی نازل‌بوونی ریزبه‌ندیان بۆ کردووه، له‌م ریزبه‌ندیکردنه‌یاندا زه‌مان و مه‌کان و خیطابیان به‌رچا و گرتووه، هه‌ر به‌ ده‌ست‌نیشان کردنی کاتی نازل‌بوون و شوینی نازل‌بوون وازیان نه‌هێناوه به‌ لکو و هاتوون ده‌ست‌نیشانی (مخاطب) خیطاب ناراسته‌کراویشیان کردووه، ئه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا سنوردارکردنیکێ وردو زانست ئامیزه، وینه‌ی ته‌حقیقی زانستی زۆر ورد ده‌به‌خشیته‌ توێژمه‌وه‌ی خاوه‌ن و یژدان له‌ بواری دیاریکردنی ئایات و سورته‌ی مه‌ککی و مه‌ده‌نی‌دا نه‌ک هه‌ر له‌م بواره‌دا به‌ لکو له‌ هه‌موو بواره‌کانی تری (علوم القرآن)‌دا، زانیانی ئیسلام تا ئه‌وه‌په‌ری سنوور ورده‌کارییان کردووه زانستانه‌ باسه‌کانیان شیکردوونه‌وه.

له‌ راستی‌دا ئه‌مه‌ ئه‌رکیکی پیرۆزو گه‌ورمه‌یه: که‌ توێژمه‌وه به‌ دوا‌دا‌چوون بکا بۆ شوینی نازل‌بوونی قورئان، له‌ هه‌موو قوناغه‌کانی‌دا، بۆ

نموونه ئايەتەك بېنى بىخاتە بەر باسو ليكۆلئىنەو، كاتى نازلبوونى ديارى بكا، ئەمجار بېنى چى قاعىدەو قىياسو بەيەكگرتن و بەرامبەرىكردن ھەيە بو شىۋازى خىطاب لەو ئايەتەدا بىخاتە روو، ئايا ئەم ئايەتە لەشىۋەى ئايەتى مەككىيە يان لەشىۋەى ئايەتى مەدەنىيە؟ لەمەشدا پىشت بە مەوزوعى سورەتەكە، يان ئايەتەكە بېستى! ھەوئى رۆنكردنەوئى ئەو بەدا ئاخۆ مەوزوعى ئەم سورەتە، يان ئەم ئايەتە لەو باسانەيە: كە لە تەومرەو جەمسەرى ئەو باسانەيە بانگەوازى ئىسلامى لە مەككەدا تىيدا دەسورايەو؟ يان لە تەومرەى ئەو باسانەدايە كە بانگەوازى ئىسلامى لە مەدینە لەسەرى دامەزرا بوو؟.

جا ئەگەر باحيث و توئزمرەو بەھۆى ھەبوونى بەلگەى جۆراوجۆر بو ھەردوو تەومرەكە ديارىكردنەكەى ئى چەواشە بوو، دەتوانى ئىجتىھاد بكاو تەرجىح بەدا، بېرىكىيان بە وئچووى ئەو ئايەتەنە دابنى: كە لە مەككە نازل بوون، بېرىكىشان بە وئچووى ئايەتى مەدەنى!

ئەگەر كۆمەلە ئايەتەك لە شوئنىك نازل بوبوون و يەككە لە ھاوئلانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دواى نازلبوونەكەيان ئايەتەكانى لە شوئنىكى تر بە خەلكى راگەياندىن، زانايانى علومى قورئان ئەمەشيان ديارىكردووەو باسى سەربەخۆيان بو تەرخان كرددووەو فەرموويانە (ما حمل من مكة إلى المدينة) ئەو ئايەتەنەى لە مەككە نازلبوون و خىرا بردراون بو مەدینە لەوئى راگەياندىراون، بە پىچەوانەشەو (وما حمل من المدينة إلى مكة).

(أبو القاسم الحسن)ى كورى موحەممەدى ھەبىبى (النيسابورى) لە كتیبى (التبیه على فضل علوم القرآن)دا دەللى: پىزدارترین و گرنگترین باسەكانى زانستى قورئان، زانىنى نازلبوونى قورئان و شوئنى نازلبوونىەتى، ھەروا رىزبەندكردنى ئەوئى لە مەككە نازل بوووەو ئەوئى لە مەدینە ھاتۆتە

خواری، ئەووی لە مەككە نازل بوو و حوكمەكەى مەدەنىيە، ئەووی لە مەدینە نازل بوو و حوكمەكەى مەككىيە، ھەروا ئەو ئایەت و سورتانەى لە مەككە نازل بوون دەربارەى كۆمەلگای مەدینە، ئەو بەشە قورئانەى لە مەدینە نازل بوو دەربارەى كۆمەلگای مەككە، ئەو ئایەتەى مەدینەیین و نازلبوونەكەیان دەشوبهیتە ئایاتى مەككى، ئەو ئایات و سورتانەى مەككەیین و نازلبوونەكەیان دەشوبهیتە ئایاتى مەدینەیی، ئەو ئایات و سورتانەى لە (الجفة) نازل بوون، ئەوانەى لە (بيت المقدس) ھاتونە خواری، ئەو ئایەتەى لە (الطائف) نازل بوون، ئەوانەى لە (الحديبية) ھاتونە خوار، ئەووی بە شەو نازل بوو، ئەووی بە رۆژ نازل بوو، ئەو ئایەت و سورتانەى نازل بوون بەشیوەى (مشیع) واتە: كۆمەلگەى لە فریشتە لەگەڵ ھەزرەتى جوبرائیلدا دایان بەزاندوون بە ڤیکرو تەسییحات كردن^(۱) ئەوانەى بە تەنیا ھەزرەتى جوبرائیل ھیناوانیە خوار، ئەو ئایەتەى مەدەنین و لەناو سورتى (مەككى) دان، ئەو ئایەتەى مەككىن و لەناو سورتى مەدەنیدان، ئەو بەشە قورئانەى لە مەككە نازل بوو و بردراو لە مەككە راگەییەندراو، ئەووی لە مەدینە نازل بوو و بردراو لە لەسەر خاكى ھەبەشە راگەییەندراو، ئەووی بە (مجملى) نازل بوو، ئەووی نازل بوو بە (مفسر) واتە: ئایەتى موحەمل و شتى وای تەفسیر و بەیان کردوو، ئەو ئایەت و سورتانەى زانایان تێیاندا كەوتوونە راجیایییەو؛ ھەندى ھەرموویانە مەدەنین و ھەندیکیان وتوویانە مەككىن!

ئەمە بیست و پینج جۆر وەجھى قورئانن، كەسێك نەیانزانى و لێکیان جودا نەكاتەوہ بۆی رەوا نیە قسە لە قورئان بكاو مانای لى بداتەوہ.^(۲)

^(۱) وەكوو ئەو رىوایەتەى دەربارەى شیوە نازلبوونی ھەندى سورت و ئایەت ھاتوون، بۆ نموونە سورتى ئەنعام و سورتى فاتیحە و ئایەتەى توكورسى.

^(۲) بڕوانە كتیبى (الإتقان فى علوم القرآن) ص/۳۷.

زانایانی بواړی (علوم القرآن) زوړ حەریص بوون لەسەر ئه‌وه‌ی به ورده‌کاری قسه له زانسته‌کانی قورناندا بکه‌ن، هاتوون سورمه‌کانیان پریزبه‌ند کردوون به‌پێی نازل‌بوونه‌که‌یان، سورمه دوا‌ی سورمه دیارییان کردووه، فەرموویانه سورمه‌تی فلان له‌دوا‌ی فلان سورمه نازل بووه، ئه‌مجار له پوانگه‌ی سوربوونیان له‌سەر ورده‌کاری و تو‌یژینه‌وه تیاندا جوداوازییان خستۆته نیوان ئه‌وه‌ی به شه‌و نازل بووه و ئه‌وه‌ی به پو‌ژ نازل بووه، ئه‌وه‌ی له وهرزی هاویندا هاتۆته خوارو ئه‌وه‌ی له وهرزی زستاندا دابه‌زیوه، ئه‌وه‌ی نازل بووه له حالیکدا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) موقیم بووه، ئه‌وه‌ی له سه‌فه‌ردا نازل بووه.

گرنگترین جو‌ره‌کانی قورنان که له‌م بواره‌دا زانیان تو‌یژینه‌وه‌یان تیندا کردووه و خستوویانه به‌رباس و لیک‌کۆڵینه‌وه نه‌مانه‌ن:

- ۱- ئه‌وه‌ی له مه‌ککه نازل بووه.
- ۲- ئه‌وه‌ی له مه‌دینه نازل بووه.
- ۳- ئه‌وه‌ی پای جیاوازی تیندایه ناخۆ مه‌کک‌یه، یان مه‌دنییه.
- ۴- ئایه‌ته مه‌کک‌یه‌کان له سورمه مه‌دنییه‌کاندا.
- ۵- ئایه‌ته مه‌دینه‌یه‌کان له سورمه مه‌کک‌یه‌کاندا.
- ۶- ئه‌وه‌ی له مه‌ککه نازل بووه و حو‌کمی مه‌دینه‌یی‌یه.
- ۷- ئه‌وه‌ی له مه‌دینه نازل بووه و حو‌کمه‌که‌ی مه‌کک‌یه.
- ۸- ئه‌وه‌ی له مه‌دنییه و نازل‌بوونه‌که‌ی له مه‌کک‌ی ده‌چێ.
- ۹- ئه‌وه‌ی مه‌کک‌یه و نازل‌بوونه‌که‌ی له مه‌دنی ده‌چێ.
- ۱۰- ئه‌وه‌ی له مه‌ککه نازل بووه و براوه بۆ مه‌دینه راگه‌یاندراره.
- ۱۱- ئه‌وه‌ی له مه‌دینه نازل بووه و براوه بۆ مه‌ککه راگه‌یاندراره.
- ۱۲- ئه‌وه‌ی به شه‌و، یان به پو‌ژ نازل بووه.

۱۳- ئهوهى به هاوین، یان به زستان نازل بووه.

۱۴- ئهوهى له چهضهر (له مائهوه) نازل بووهو ئهوهى له سهفهردا نازل بووه.

ئهم سهرهباسانه جوړه سهرهکویهکانى مهککى و مهدهنین، بویه ئهم زانسته به زانستی مهککى و مهدهنى ناوژمد کراوه.

△ ئهوهى زوړ له راستییهوه نزیکه دهبراردى سورهتى مهککى و مهدهنى ئهوهیه: سورته مهدهنییهکان بیستن: ﴿۱- البقرة، ۲- آل عمران، ۳- النساء، ۴- المائدة، ۵- الأنفال، ۶- التوبة، ۷- النور، ۸- الأحزاب، ۹- محمد، ۱۰- الفتح، ۱۱- الحجرات، ۱۲- الحديد، ۱۳- المجادلة، ۱۴- الحشر، ۱۵- المتحنة، ۱۶- الجمعة، ۱۷- المنافقون، ۱۸- الطلاق، ۱۹- التحريم، ۲۰- النصر﴾.

△ ۲- ئهوه سورتهانى راجیایان تیدایه ئاخو مهککین، یان مهدهنین دوانزه سورتهن ﴿۱- الفاتحة، ۲- الرعد، ۳- الرحمن، ۴- الصف، ۵- التغابن، ۶- المطففين، ۷- القدر، ۸- البينة، ۹- الزلزلة، ۱۰- الإخلاص، ۱۱- الفلق، ۱۲- الناس﴾.

△ ۳- جگه لهم سورتهانه ئهوانیتر که ژمارهیان ههشتاو دوو سورته ههموویان مهککین، کهوابی کووى سورتهکانى قورئان سهو چوارده سورتهن.

△ ۴- ئهوه ئایهتانهى مهککین و له سورتهى مهدهنىدان لهم بهشانهى قورئاندا مهبهست ئهوه نیه وهصفى سورتهکه بکړئ بهوهى مهککیه، یان مهدينهیه، چونکه وا دهبى سورتهکه مهککیه و ههندى ئایهتى مهدهنین، یان سورتهکه مهدينهیه و ههندى ئایهتى مهککى تیدا هه، وهلى وهصفیکه بهگویرهى زۆرینه بوى دیارى کراوه، واته: که زۆربهى ئایهتهکانى مهککى بوون پى دهگوترى: مهککى، ئهگهر زۆرینهیان مهدينهى بوون پى دهگوترى: مهدهنى، بویه دهگوترى سورتهى فلان مهککیه جگه له فلان

ثایهت و فلان ثایهت، نهوانه مه‌دینه‌یین، فلان سورمت مه‌دینه‌یه و جگه له‌فلان ثایهت نه‌وه مه‌ککیه، وه‌کوو له موصحه‌فه‌کاندا ئاماژه‌ی بئێ کراوه.

له نموونه‌ی ثایه‌تی مه‌ککی که له سورمتی مه‌دهنی‌دا نووسرا بن، سورمتی (الأنفال) ه، زانایان فه‌رموویانه سورمتی (الأنفال) مه‌دهنییه جگه له ثایه‌تی ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ - الأنفال/ ۳۰﴾.

ئیمامی موقتیل (رمزای خودای لی بئێ) دهریاره‌ی ئهم ثایه‌ته دمفه‌رموی: له مه‌ککه نازل بووه، ظاهری مانای ثایه‌ته‌که‌ش خوی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی چونکه نه‌وه‌ی له‌خو گرتوووه: که موشریکه‌کان له (دارالندوة) پیش کۆچکردنی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئێ) بو مه‌دینه‌ پیلانی له‌ناوبردنی پی‌غه‌مبه‌ریان دارشتوووه.

هه‌ندی له زانایان فه‌رموویانه ثایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - الأنفال/ ۶۴﴾ یش مه‌ککیه، ئاماژه به‌ رپوایه‌تی (البرزار) له ئیبنو عه‌بباسه‌وه (رمزای خودا له‌خوی و له‌ باوکی بئێ) رپوایه‌تی کردوووه دمفه‌رموی: ئهم ثایه‌ته کاتیک نازل بوو عومه‌ری کوری خه‌تتاب موسولمان بوو.

△ ئایاتی مه‌دهنی له سورمتی مه‌ککی‌دا، نموونه‌ی ئهمه سورمتی (الأنعام) ه، ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودا له‌خوی و له‌ باوکی بئێ) دمفه‌رموی: به‌ یه‌ك وه‌جبه له مه‌ککه نازل بووه هه‌مووی مه‌ککیه جگه له سی ثایه‌تی نه‌بی ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ، وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ، وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا
فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ -
الأنعام/ ۱۵۱ - ۱۵۲ - ۱۵۳ .

ههروا سورتهی (الحج) هه مووی مه ککییه جگه له سئ نایه تی نه بی
له مه دینه نازل بوون که بریتین له نایه تی: ﴿هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي
رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ،
يُصْهِرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ، وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ - الحج/ ۱۹ - ۲۰ -
۲۱ .

٦. ئەو نایه تانه ی له مه ککه نازل بوون و حوکمه که یان مه دهنیه
نموونه ی ئەمه نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ -
الحجرات/ ۱۳﴾ ئەم نایه ته له مه ککه پوژی پزگارکردنی مه ککه نازل بووه،
ئەم نایه ته به مه دینه یی حیساب ده کری چونکه دوا ی کۆچی پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سهر بئ) بو مه دینه نازل بووه، خیطابه که شی گشتیه،
ئەم جوړه نایه تانه زانایان نه پێیان ده لێن مه ککی، نه پێیان ده لێن مه دهنی،
به لکوو پێیان ده لێن (ئهو ی له مه ککه نازل بووه و حوکمه که ی مه دهنیه)
(مانزل بمکه و حکمه مدنی).

٧. ئەهو ی له مه دینه نازل بووه حوکمه که ی مه ککییه، نمونه ی ئەمه
ده هینه وه به سورته ی (المتحنة) ئەم سورته له مه دینه نازل بووه، که وایی
به ئیعتیباری شوین مه دینه یی، وه ی خیطابی ناو سورته که ئاراسته ی
موشریکه کانی مه ککه کراوه، ههروا سورته ی (براءة) له مه دینه نازل بووه
وه ی خیطابی ناوی ئاراسته ی موشریکه کانی مه ککه کراوه.

٨. ئەو نایه تانه ی له جوړی مه دهنین به لام شیوه ی نازل بووونه که یان
ده شو به ئه مه ککی، زانایان مه به ستیان ئەو نایه تانه یه له سورته ی

مهدهنی دان وهن ئوسلوبو تایبهتمهندی و طابعی گشتی له هی مهکی دهچی،
بۆ نمونه نایهتی ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا
حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بَعْدَابٍ أَلِيمٍ - الأنفال/۳۲﴾ ناشکرایه پهلهکردنی
کافرهکان بۆ هاتنی عهزاب له مهککه بووه.

△ ۹- ئهو نایهتانهی له سورتهی مهکی دان و شیوه و ئوسلوبیان له
مهدهنی دهجن، زانیان نه مهیان به پیچهوانه ی پیشوو پیناسه کردوو و
نمونهیان به نایهتی سورتهی (النجم) هیناومهوه: که دمهفرموی: ﴿الَّذِينَ
يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ
أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكَّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّبَى - النجم/۳۲﴾.

شیخی سیوطی فهرموویهتی وشهی (الفَوَاحِشَ) بریتییه له و تاوانه ی
حهدهی شهرعی تیدا بی (الكبائر) هه تاوانیک سزاکی دۆزه بی، (اللَّمَمَ)
تاوانیکه له نیوان (الفَوَاحِشَ) و (الكبائر) دا بی، دهی له مهککه حهدهی
شهرعی و شتی و نه بووه^(۱).

△ ۱۰- ئهو نایهته قورئانیانهی له مهککه وهرگیراون و بردراون بۆ
مهدينه، نمونهی ئهم جوړه سورتهی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ یه.. بوخاری له
(البراء) ی کوری عازیبهوه ریوايهت دهکا دهلی: یه کهم کهس له هاوهلان که
گهیشه لای نیمه موضعهبی کوری عومه یرو عهبدولای کوری ئوم مهکتوم
بوون، دهستیان کرد به قورئان خویندن بۆمان، پاشان عه ممارو بیلال و
سهعد هاتن، ئهمجار عومهری کوری خهتتاب (رهزای خودای لی بی) له تهک
بیست له کۆچکاران هاته مهدينه پاشان پیغمبهر (دروودی خودای له سهر
بی) گهیشه، نه مدیوه به هیج شتی خه لکی مهدينه که یفخۆش بووبن به

^(۱) الإِتقان ص/ ۴۹.

نەندازەى پېخۇشبوونيان بە ھاتنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نەھاتبوو من سورمتى ﴿سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾م خویندبوو چەند سورمتىكى تریش، ئەمە ئەو جۆرە دەگىرپتەو: كە كۆچكەران وەریان گرتوو ەفیری موسولمانانى مەدینەیان کردوو.

۱۱ ئەو ەى لە مەدینە وەرگىراو وە بردراو بۆ مەككە بلۆ كراوتەو وە راگەیاندرائو، نمونەى ئەمە سورمتى (براءة)یە ئەو بوو پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ەزرتى ئەبوبەكرى كرده ئەمىرى ەج، جا كە سورمتى (براءة) نازل بوو، بەسەر ەزرتى ەلى دا خویندیهو وە پى لەبەرگرو ەمرمانى پى دا بەدوا ئەبوبەكر دا برپاو فریای بكەوئ بۆ ئەو ەى ئەم نىگایەیان پى رابگەيەنئ و تىيان بگەيەنئ: كە ئىتر لەمەودوا نابى بپەست ەج بكا.

۱۲ ئەو ەى بە شەو نازل بوو، یان بە رۆژ نازل بوو، زۆربەى زۆرى قورئان بە رۆژ نازل بوو، ئەو ەى بە شەو نازل بوو كەمە (أبو القاسم الحسن)ى كۆپى موحەممەدى كۆپى ەبیبى نىسابورى بەدوادا چوونى بۆ ئەم جۆرە کردوو چەند نمونەيەكى دیارى کردوون، لەوانە كۆتایى سورمتى (آل عمران) ئاماژە بە پىوايەتى ئىبنو حىبان (رمزای خودای لى بى) لە صەحیحەكەى داو ئىبنو لىونزىرو ئىبنو مەردەوہی و ئىبنو ئەبى دىنیا لە خاتو عائیشەو پىوايەتیان کردوو: كە بىلالى ەبەشى ھاتوو بۆ خزمەت پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بۆ ئەو ەى بانگى بەیانى بدا، بىلال كە تىفكرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەگىرا، ەرزى كرد بۆچى دەگى ئەى پېغەمبەرى خودا! ەرمووى: «وما يمنعنى أن أبكى وقد أنزل عليّ هذه الليلة». ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ

لَأُولِي الْأَلْبَابِ - آل عمران/ ۱۹۰ ﴿﴾ پاشان فهرمووی: وویل لمن قراها ولم يتفكر. ^(۱) هاوار بؤ که سیک ئەم ئایهتە بخوینیتەوهو بیر نهکاتهوه.

ههروا ئایهتە (۱۱۷ - ۱۱۸) ی سورەتە (التوبة) ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ، وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - التوبة/ ۱۱۷ - ۱۱۸﴾ ^(۲).

له سه حیهیندا که له کهعب خویهوه ریوایهت کراوه دهئێ: «فَأُنْزِلَ اللَّهُ تَوْبَتَنَا عَلَى نَبِيِّهِ - صلى الله عليه وسلم - حِينَ بَقِيَ الثَّلَاثُ الْآخِرُ مِنَ اللَّيْلِ»

ههروا سه رهتای سورەتە (الفتح)، له بوخاریدا هاتووه: که ئیمام عومەر (رمزای خودای ئی بئ) دهگێریتەوه دهئێ: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: «لَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَى اللَّيْلَةِ سُورَةٌ لَّهِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ» ئەمشهو سورەتیکم بؤ سه ر نازل بووه له هه موو ئەو بوونه وهرەى خۆرى ئی هه ئدئ له لام خو شه و یستره ئەمجار ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا.....﴾ خویندهوه. ^(۳)

△ ۱۳ ئەوهی له هاویندا نازل بووهو ئەوهی له زستاندا دابه زیوه: زانیان بؤ ئەوهی به هاوین دابه زیوه ئایهتە (الکلاله) که له کۆتایى سورەتە (النساء) دایه به نمونه هیناوهتهوه.

^(۱) أخرجه ابن حبان/ ۶۲۰ وذكره فى الدار المنثور ۴۰۹/۲.

^(۲) البخارى/ ۴۴۸ ومسلم/ ۷۰۱۷.

^(۳) البخارى/ ۴۱۷۷.

له صه حیچی موسلیمدا له عومه روهه (رمزای خودای لی بی) ریوایته
کراوه دمفه رموی: له هیچ شتیک نه وهندهم پرسیار نه کردووه به نه ندازه
نه وهی دمبراره ی (کلالة) پرسیارم کردو پرسیاره کم دووباره و سیباره
کردوته وه، له هیچ شتیکیش پیغه مبر (دروودی خودای له سهر بی) نه وهنه
له گه لندا روگرزو رهق نه بووه وهندی له باسی (کلالة) دا روی لی گرژ کردم،
ته نانهت په نجهی دا له سینگم و فهرمووی: «يَا عُمَرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصِّفْرِ الَّتِي
فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ».^(۱)

هه روا له نمونه ی نایه تی هاوینه یی نه و نایه تانه ی که له غه زای
ته بوکدا نازل بوون، نه مانه به دمقی قورنان له هاویندا نازل بوون ﴿فَرِحَ
الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ تَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ -
التوبة/ ۸۱﴾.

نمونه ی نایه تی زستانی وه کوو زانایان ده ستنی شانیان کردووه
نایه ته کانی (افک)ن: که دمفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا
تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي
تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ، لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ، لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ، وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ، إِذْ تَلَقَّوهُ بِالْأَسْتِخْ
وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ،
وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ،
يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ، وَيَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ

^(۱) أخرجه مسلم/ ۱۲۵۸.

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ، إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ، وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ، وَلَا يَأْتِلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ، إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ، يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ، يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ، الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ - النور/ ١١ - ٢٦ ﴿

له سه حیچی بوخاریدا له خاتو عائیشه وه (رهزای خودای لی بی) ریوایهت کراوه دهفه رموی: ئەم ئایه تانه له رۆژیکی ساردو سه رمای زستاندا نازل بوون.^(١)

هه روا له نمونه ئایه تی زستانه یی ئەو ئایه تانه ه که ده باره ی خه زای خه نده ق نازل بوون: که له سورمه تی (الأحزاب) دان که نازل بوونه که بیان له جه نکه ی سه رمادا بوو، ئەوه مئا ئیمامی (البیهقی) له (الدلائل النبوة) دا له حوزمیفه وه نه قل دهکا ده لی: شهوی (الأحزاب) موسولمانان بلاوه بیان لی کرد جگه له دوانزه کهس، کهس له دهوری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) نه مابوو وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هاته لامو فه رموی: «قم فانطلق إلى عسكر الأحزاب». وتم: ئەی پیغه مبه ر سویندم به و که سه ی ئەتوی

(١) البخاری/ ٣٦٦١.

به پیغمبره‌ی ر‌ه‌وانه‌کردووه ئه‌من شهرمم کرد به پیرته‌وه هاتم ئه‌م‌ندهم
سه‌رمایه خوا خوام بوو له شوینی خۆم نه‌جولیم، ئیتر ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا - الأحزاب/۹﴾.

۱۴) ئه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ردا نازل بووه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ردا

داب‌ه‌زیوه!

زۆربه‌ی زۆری قورئان له‌ سه‌فه‌ردا نازل بووه‌، واته‌: پیغمبر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) موقیم بووه‌و له‌ماله‌وه‌ بووه‌، وه‌لێ ژایانی
پیغمبر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پر‌بووه‌ له‌ جیهاد و تیکۆشان و
غه‌زاکردن له‌ ر‌ینگه‌ی خودادا، بۆیه‌ جاری وابوو پیغمبر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) له‌سه‌فه‌ردا بووه‌و وه‌حی بۆ هاتوو.

بیگومان شیخی سیوطی زۆر نمونه‌ی نه‌قل کردوون له‌و ئایات و
سورته‌نه‌ی له‌سه‌فه‌ردا نازل بوون واته‌: پیغمبر (دروودی خودای له‌سه‌ر
بێ) له‌ سه‌فه‌ردا بووه‌و ئه‌م جو‌ره‌ ئایه‌ت و سورته‌نه‌ی بۆ نازل بووه‌، له‌وانه
سه‌رته‌ی سورته‌ی (الأنفال) که‌ له‌ به‌در دای کۆتایی هاتنی جه‌نگه‌که‌ نازل
بووه‌، وه‌کوو ئیمام ئه‌حمه‌د له‌ سه‌عیدی کۆری ئه‌بو وه‌قاصه‌وه‌ (ره‌زای
خودایان لێ بێ) ر‌یوایه‌تی کردووه‌ ده‌لێ: ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
يَكْتَنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ -
التوبة/۳۴﴾ ئیمام ئه‌حمه‌د له‌ ئه‌وبانه‌وه‌ ر‌یوایه‌تی کردووه‌ ده‌فه‌رموی: ئه‌م
ئایه‌ته‌ له‌ کاتیکدا نازل بووه‌: که‌ پیغمبر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)
له‌سه‌فه‌ردا بووه‌.

سهرهتای سورهتی (الحج) تیرمذی و الحاکم له عیمرانی کورپی
حوصهینه وه ریوایه تیان کردووه دهلئ: ئایهتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ
زُلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ، يَوْمَ تُرَوَّنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ
ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
- الحج/ ۱ - ۲﴾ دهلئ: ئه مه نازل بووه سهر پیغه مبهه (دروودی خودای
له سهر بئ) که ته شریفی له سه فهردا بوو.

الحاکم و غهیری ئه ویش له (المسور)ی کورپی مه خره مه و مه روانی
کورپی (الحکم) وه ریوایه تیان کردووه: که دهلئ: سورهتی (الفتح) هه مووی
له نیوان مه که وه مه دینه دا دهر باره ی صولحی حوده ببیییه نازل بووه^(۱).

سوده کانی زانینی مه ککی و مه دهنی

زانینی مه ککی و مه دهنی و لیک جیا کردنه و بیان چهند سود و
قازانجیکی هه یه گرنگه کانیان نه مانه ن:

۱- ده کړی پستی پئ ببه سترئ بو رافه کردنی قورئان، چونکه گومان
له وهدا نیه: که زانینی شوین و کاتی نزولی ئایهت و سورته یارمه تیده ریکی
باشه بو تیگه یشتن له مانای ئایه ته که وه ته فسیر کردنی به شیوه یه کی
صه حیح و دروست، هه رچه نده ده گوترئ: (عیرته به گشتی وشه یه نه که به
تایبه ته مندی هوکار) (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب).

هه روه ها ته فسیر که ری قورئان ده توانئ له ژیر روشنایی نه و زانیاردها
له کاتی دژ به یه که وه ستانی مانای دوو ئایهت ناسیخ و مه نسوخ لیک جیا
بکاته وه، چونکه گومان له وهدا نیه ئایه ته دوا یینه که ناسیخه و نه وی پیشه وه
مه نسوخه.

(۱) الحاکم/ ۳۷۱۰ و الطیرانی فی الکبیر ۱۶/۲۰.

۲- ناسین و چەشتنى شىۋازەكانى قورئان دەربارەى ئوسلوبى بانگەوازىكردنى.. چونكە ھەموو مەقامىك مەقالى تايبەتى خۇى ھەيە، ئاشكراشە بەرچاۋگرتنى (موقتەضاي حال) ئاخاوتن و قسە ئاراستە كردن بەگوپرى داخوازى حال و مەقام بە تايبەتمەندى ترين ماناي بەلاغە دەژمىردى، تايبەتمەندى ئوسلوبى مەككى لە قورئاندا، يان ھى مەدەنى مەنھەج و رېئازىك بە توپۇرەو و باحث دەبەخشى كە بتوانى شىۋازەكانى بانگەوازىكردن بۇلاى خودا بەجۇرىك پەپرەو بكا گونجاو بى لەگەل نەفسىيەتى قسە لەگەل كراوگەو واخىطابى ئاراستە بكا ھەست و شعورى دابگرى و بە ئوسلوبى ھەكىمانەى زۇر بەرزو رەوان چارەسەرى نەخۇشىيە نەفسىيەكانى بكا.

ھەلبەتە بۇ ھەموو قۇناغىك لە قۇناغەكانى بانگەوازى، چۇنيەتى باس و شىۋازى ئاخاوتن و ھەل رەخساو لەبارى ھەيە، ھەروەگوو بەگوپرى جوداوازى جۇرى كەسەكان و جۇرى بىروباوەرپان و بارودۇخى دەوروبەريان جۇرى خىطابەكە دەگوپرى و ئوسلوبى ئاخاوتنەكە بەپپى ھەل رەخساو و جۇرى كەسەكان ئاراستە دەكرى.

لە راستىدا ئەم شىۋە ئاخاوتن و ئوسلوب گۇپرىنە بەپپى جوداوازى شوپىن و كات قسە لەگەل كراوگان، لە قورئاندا بە زەقى دەردەكەوئ دياردەيەكى ھەرە ديارى ئوسلوبى ئەو كەلامە پىرۇزەيە لە ئاراستەكردنى خىطاب لەگەل موسولمانان و لەگەل موشرىك و لەگەل دوروو ئەھلى كىتاب.

۳- ئاگارداربوون بەسەر ژياننامەى پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) بە تىرۋانين لە نايەتەكانى قورئان و ديارىكردنى مەككى و مەدەنى بە لايەنىكى گرىكى ژيانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئاشنا دەبين، بىگومان بەدوايەكدا نازلىبوونى وەحى بۇسەر پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھاوكات بوو لەگەل مىژووى بانگەوازى

ئىسلامىيەتتە مەھمۇد رۇداۋەكانىيەۋە لەسەردەمى مەككىي مەدەنىيەت، ھەر لە يەككەم ئايەتتە: كە نازل بۇيىدۇ تا كۆتە ئايەتتە نازل بۇيىدۇ، قورئانىي پىرۇز سەراجاۋى ھەر گرنگى سىرەي پىغەمبەرە (دروودى خۇداي لەسەر بى) بە جۇرئەت كە ھىچ گومان لەۋەدا نىيە دەق لەگەل رىۋايەتەكانى ئەھلى سىيەر ھاۋرا دىتەۋە، ھەركاتى رىۋايەتەكان ئىختىلاڧو جوداۋازىيان تىكەۋەت قورئان خىلاڧەكە پۇچ دەكەتەۋە راسىيەكە دەچەسپىنى.

ناسىۋە زانىنى مەككىي مەدەنىيەت دىيارىكىردنى جوداۋازى نىۋانىيان

زانانىي ئىسلام بۇ زانىنى مەككىي مەدەنىيەت دىيارىكىردنى جوداۋازى نىۋانىيان پىشتىيان بە دوو مەنەھجى سەرەكىي پتەۋ بەستەۋە، مەنەھجى سەمەئىي نەقلى، مەنەھجى قىياسىي ئىجتىھادى.

مەنەھجى بىسەرۋى نەقلى پىشت دەبەستى بە رىۋايەتتە سەھىھ و دروست: كە لە ھاۋەلانى پىغەمبەرەۋە (دروودى خۇداي لەسەر بى) رىۋايەت كرابى، ئەۋ ھاۋەلانى ھاۋچەرخى نازىۋونى نىگابوون، ئاگادارى نازىۋونى ۋەھىيەكە بوون، يان رىۋايەتتە (تابىئىيەت) واتە: چىنىي دوا ھاۋەلانى ئەۋەتە زانىيارەكانىيان راستەۋخۇ لە ھاۋەلانى ۋەرگرتەۋە، چۈنەيتە نازىۋون و شوئىن و رۇداۋەكانىيان لە ھاۋەلانى بىستىي، ھەلەتە زۆرىيە زۆرى زانىيارى دەربارەي مەككىي مەدەنىيەت لەم جۆرىيە ۋە شۆۋە رىۋايەتكرەۋە، لەۋەپىش زۆر نەمۇنەمان ھىۋانەۋە: كە ھەمۇۋىيان دەبەتە بەلگە لەسەر ئەۋ ۋاقىئە.

بىگومان كىتەبەكانى تەڧسىر بە مەئشۇر و نوۋسراۋەكانى زانىيان دەربارەي ئەسەبىي نىزول و باسەكانى تىرى (علوم القرآن) پىرن لەۋ جۆرە زانىيارەكانى ۋە رىۋايەتەكان ھاخندراۋن، ئاشكراشە ھىچ شتە لەمبارەۋە لە پىغەمبەرەۋە (دروودى خۇداي لەسەر بى) ۋارىد نەبوۋە، چۈنكە ئەۋ

زانپارییه لهو زانیاریانه نیه ئه‌رکی سه‌رشانی موسوئمانان بئ مه‌گه‌ر به
ئهندازه‌ی ئه‌وه‌ی ناسیخ و مه‌نسوخ لیک جیابکاته‌وه‌.

قازی ئه‌بویه‌کر باقلانی له کتیبی (الانتصار) دا ده‌لی: سه‌رچاوه‌ی
زانپاری دهرباره‌ی مه‌ککی و مه‌ده‌نی حیف‌ظی سه‌حابه‌و تابیعینه، هیچ ده‌قیک
له‌م باره‌وه له پێغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پیاوێهت نه‌کراوه‌و
له‌م ڕووه‌وه هیچ فه‌رمانیکی نه‌فه‌رمووه‌، په‌روه‌ردگاریش ئه‌م جو‌ره‌ زانیارییه‌ی
له‌سه‌ر موسوئمانان فه‌رز نه‌کردووه‌، خو ئه‌گه‌ر شتیک، یان بلێین بڕیک له‌و
زانپاریه له‌سه‌ر ئه‌هلی عیلم واجب بئ وه‌کوو زانیاری ناسیخ و مه‌نسوخ ئه‌وه
ئهو واجببوونه له‌ پێگای ترمه‌وه زانراوه نه‌ک به‌ فه‌رمان و ئه‌مری پێغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بئ).^(۱)

مه‌نه‌ه‌جی قیاسی ئیجتیهادی پشت به‌ستوو به‌ زانیانی
تایبه‌تمه‌نده‌یییه‌کانی مه‌ککی و مه‌ده‌نی، ئه‌گه‌ر له‌ سوهره‌تیک مه‌ککی‌دا
ئایه‌تیک هه‌بوو س‌روش‌ت و شیوازی مه‌ده‌نی تیدا ره‌چاو ده‌کرا، یان مانایه‌کی
له‌خو گرتبوو هی ڕوداوی سه‌رده‌می دوا کوچ بوو، زانیان فه‌رموویانه ئهو
ئایه‌ته مه‌ده‌نییه، هه‌روا ئه‌گه‌ر له‌ سوهرتی مه‌ده‌نی‌دا ئایه‌تیک هه‌بوو
ته‌بیعه‌تی ئایاتی مه‌ککی له‌خو گرتبوو، یان ڕوداویکی پیش کوچ (واته
سه‌رده‌می مه‌ککی) له‌خو گرتبوو، ئه‌وه پێی ده‌گوترئ: مه‌ککی، که له
سوهرته‌که‌دا تایبه‌تمه‌ندی مه‌ککی هه‌بوو وتوویانه: سوهرته‌که هه‌مووی
مه‌ککیه، ئه‌گه‌ر تایبه‌تمه‌ندی مه‌ده‌نی تیدا بوو ده‌گوترئ: سوهرته‌که
مه‌ده‌نییه، ئه‌مه قیاس و به‌راوردکردنیک ئیجتیهادییه، بۆیه زانیان
فه‌رموویانه هه‌ر سوهرتیک چیرۆکی پێغه‌مبه‌ران و نه‌ته‌وه‌وه گه‌له پێشینه‌کانی
تیدا بئ ئه‌وه مه‌ککیه.

^(۱) ب‌روانه کتیبی (الانتقان) ص ۳۲ و الانتصار ج ۱/ ۲۴۷.

ھەر سورەتتەك باسى فەرزو واجىبك بكا، يان ھەدو تۆلەى شەرىعى
لەخۇ گرتىن ئەو مەدىنەيىيە، ئىمامى جەعبەرى فەرموويەتى: بۇ ناسىنى
مەككى و مەدەنى دوو رېگا ھەن (سەماعى، قىياسى).^(۱)
ئاشكراشە سەماعى ئىعتىمادى لەسەر نەقلە، قىياسى ئىعتىمادى
لەسەر نەقلە، نەقل و عەقل دوو رېبازى راست و دروستن بۇ لىكۆلئىنەوھى
زانستى.

جوداوازى نىوان مەككى و مەدىنەيى

زانانىس نىسلام بۇ جوداوازى نىوان مەككى و مەدىنەيى سى رايان
ھەيە، ھەر رايەك بە نىعتىبارىكس تايىبەتى بىيات نراوھ:

۱- راس يەكەم: بە بەرچاوغرتنى زەمانى نازل بوون، لەسەر ئەم
بەنەماو ئەساسە ھەر ئايەت و سورەتتەك پېش كۆچكردنى پېغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بى) بۇ مەدىنە نازل بووبى مەككىيە، ھەرچەندەش لە
مەككەش دانەبەزىبى، ھەر ئايەت و سورەتتەك دواى كۆچكردنى پېغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ مەدىنە، نازل بووبى مەدىنەيىيە،
ھەرچەندە لە مەدىنە نازل نەبووبى، ئەوھى دواى كۆچكردن دابەزىبى با لە
مەككە، يان لە عەرفەشدا نازل بووبى مەدىنەيىيە، وەكوو ئەوھى سالى
رەزگارکردنى مەككە دابەزى ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
بَصِيرًا - النساء/۵۸﴾ ئەم ئايەتە سالى رەزگارکردنى مەككە لەناو كەعبەدا
نازل بوو، يان ئەوھى لە ھەجەتولويدا دابەزىوھ: كە دىفەرموى: ﴿حُرِّمَتْ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلٍ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَّةُ وَالْمَوْقُوذَةُ

^(۱) بېروانە الإتيقان ص ۴۸.

وَالْمُتَرَدِّیَّةُ وَالنَّطِیْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّتُمْ وَمَا دُبِحَ عَلَى النَّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ يَوْمَ يَسُ الْذِّینَ كَفَرُوا مِنْ دِینِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْیَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِینَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَیْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِیتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِینًا فَمَنْ اضْطَرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - المائدة/۳ ﴿﴾
 ئەم رایە لە دوو رایەکی تر وێچوترە، چونکە کۆنترۆڵ کردنی تێدایە و قاعیدەییەکی سەلامە.

۲- رای دووهم: بەگۆڕە ی لەبەرچا و گرتنی شوینی نازلێبوونەکیە ئەوەی لە مەککە و لە دەورووبەری نازل بووبی وەکوو عەرەفات و مینا و حودەیبییە ئەوە مەککیە، ئەوەی لە مەدینە و دەورووبەری نازل بووبی وەکوو (أحد، قباء، سلع) ئەوە مەدینەییە، لەسەر ئەم رایە قورئان دابەش ناکرێ بە دوو بەشی سەرەکی (مەککی و مەدینەیی) حەصریش نابێ لەو دوو بەشەدا، بەمجۆرە ئەوەی لە سەفەردا نازل بووبی، یان لە تەبوک و بەیتولەقدیسدا دابەزیبێ ناچێتە ژێر هیچ کام لەو بەشە و نە پێیان دەگوترێ مەککی، نە پێیان دەگوترێ مەدینەیی، هەر و هە ئێوەشی ئی وەدی دێ کە ئەوەی لە مەککە نازل بوو دەوای کۆچ بە مەککی حیساب بێ.

۳- رای سێیەم: بەگۆڕە ی موحاطەبەکان دابەش دەکرێ، بەمجۆرە هەرچی خیطاب بێ بۆ دانیشتوانی مەککە بە مەککی دادەنرێ، مەدینەیش ئەوەیە خیطاب بێ بۆ ئەهلی مەدینە.

لەسەر ئەم بنەمایە هەرچی لە قورئاندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ.....﴾ ی تێدابوو مەککیە، هەرچی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....﴾ ی تێدابوو مەدینەییە. بەلام کە سەرەنج دەدەین زۆربە ی زۆری سورەتەکانی قورئان بەوجۆرە خیطابە دەستیان پێ نەکردوو، کەوابێ ئەمە نابێتە قاعیدەییەکی (مطرد)، بۆ نموونە سورەتی (البقرة) ئایەتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - البقرة/۲۱﴾ هەروا ئایەتی ﴿يَا أَيُّهَا

النَّاسُ كُلُّهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ - البقرة/۱۶۸ ﴿﴾ دهی ئەم سورەتە مەدینەیییە.

سورەتی (النساء) سەرەتاکی بە ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ.....﴾ دەست پێکراوە مەدینەییە، سورەتی (الحج) مەکییە بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - الحج/۷۷﴾ دەستی پێکراوە.

قەسەى حەق ئەوەیە بگوترێ: قورئان خیطابی پەرۆمردگارە بۆ هەموو خەڵک بەگشتی، دروستە خیطاب ئاراستەى موسوڵمانان بکا بە سێفەت و بەناو بە پەگەز، هەرۆهکوو دروستە غەیری موسوڵمان فەرمانی بێ بکری بە خوداپەرستی وەکوو چۆن فەرمان بە موسوڵمانان دەکری بە بەردەوامبوون لەسەر خوداپەرستی و زۆرکردنی.

تایبەتمەندیەکانی مەکی و مەدینەیی

زانایان لیکۆلینەووە بەدواداچونیان بۆ سورەتی مەکی و مەدنی کردووە، قاعیدەو یاسای تۆکمەیان لەم بارەووە خستۆتە ڕوو تایبەتمەندی مەکی و مەدنی و ئوسلوب و شیوازی هەریەکەیانان دەستنیشان کردووە، باس و مەوضوعی هەریەکی لە مەکی و مەدنیان بەراورد کردووە، سەرەنجام قاعیدەو پێناسەو تایبەتمەندی هەردوو جۆرەکیان تۆمار کردووە.

قاعیدەو پێناسەو خالە جیاوازیەکانی قورئانی مەکی

- ۱- هەرسورەتێک سۆژدەى تیدا بێ مەکیە.
- ۲- هەر سورەتێک وشەى (کلا)ى لەخۆ گرتبێ مەکیە، شایانی باسە ئەم وشەیه لەنیوێ کۆتایی قورئاندا نەبێ نەهاتووە.
- ۳- هەر سورەتێک ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ.....﴾ى تیدا بێ و ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ى تیدا نەهاتبێ مەکیە، جگە لە سورەتی (الحج) لە

کۆتایی یه کهیدا ئایهتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَفَعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الحج/۷۷) هاتوو، زۆر له زانايان پێیان وایه
ئهم ئایهته مهککیه و وهکوو چۆن سورمهکه مهککیه.

۴- ههر سورمهتیک چیرۆکی پێغه مبه ران و به سه رهاتی گهل و نه ته وه
را بردوو هکانی تیدا بئ مهککیه جگه له سورمهتی (البقرة).

۵- ههر سورمهتیک چیرۆکی ئاده م و ئیبلیسی تیدا بئ مهککیه جگه له
سورمهتی (البقرة).

۶- ههر سورمهتیک به پیتی (التهجی) وهکوو (آلم) و (الر) و (حم) و
(یس) و ئهو جوژه وشانه دهست پئ بکا مهککیه، جگه له (الزهراین) که
سورمهتی (البقرة) و (آل عمران)، راجیاییش ههیه ده ربارهی سورمهتی
(الرعد).

ئهمه له پری قاعیده و ضابطه وه، وهل له پری خاله جودا که ره وه
مه و موضوعیه کانه وه و تایبه ته مندی ئوسلوب و شیوازه وه، دمتوانین له م خالانه دا
لێکیان جیا بکهینه وه و بڵیین: ههر ئایهتیک ئهم دیاردانه له خو بگری
مهککیه: بانگه وازی بۆ یه گتا په رستی و خودا به یه گناسین، چه سپاندنی:

۱- پێغه مبه رایه تی، چه سپاندنی زیندوو بونه وه و پاداش و سزا، یادی
قیامهت و روداو و ترسنا که کانی، ئاگری دۆزهخ و سزای به ئیشی، باسی
به هه شت و نیعمه ته کانی، مه جاده له و مونا قه شه له گهل بته په رسته کاندایه
به لگهی عه قلی و نیشانه که و نییه کان.

۲- دانانی بنه مای گشتی بۆ ته شریع و ئه خلاقی به رز که کیانی
کۆمه لگای له سه ر داده مه زری، په رده هه لدانه وه له سه ر تاوانه
جوړاو جوړه کانی بته په رسته کان له بواری خوین پشتنی یه کتری و خواردنی
مال و سامانی خه لک به زو لئم و سته م، زینده به چا لکردنی کچۆله ی تازه ی
له دایکبوو زۆر داب و نه ریتی نا شیرین و قیزه و نی تریان.

۳- گېرپانه وهی چیرۆکی پیغه مبه ران و گهل و نه ته وه پیشینه کان، به مبهستی زه جرو گېرپانه وهی نه و بته پرسته سه رکه شانه له کار و کرده وهی سته مکارانه یان بو نه وهی په ند نامیز ببن به سه رهنجامی نه و گهل و نه ته وانه ی پیغه مبه رکانیان به درۆ خستنه وه، په ند و مرېگرن و به دمردی نه وان نه چن، له هه مان کاتدا بو دلدانه وهی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) و ته سه لادانه وهی، تا سه بر بگرئ له سه ر نه زیهت و نارچه تیه ک که له وانه وه توشی دهات و دنیا بئ سه رهنجام سه رکه وتن بو نه وه و ملکه چی ده بن.

۴- نایاتی کورت و نه لفاظی به هیزو پته و، کورت پری عبارمت به جۆرێک گوێچکه وای بکا خووی بو کلۆر بکا و کاریگه ری تیدا پهیدا ببی، وشه کان له سه ر گوێچکه لیدانیان به هیزه، دل راده چه نیئن، هه ست ده ورۆژینن، جهخت له سه ر ماناکان ده که نه وه به سویند خواردنی زۆرو به شتی جۆرار و جۆر!!

قاعیده و پێناسه ی خاله جیاوازهکانی قورئانی مه دینه یی

۱- هه ر سورمه تیك باسی فه رزێك بكا، یان هه ددیكی شه رعی له خو گرتبی مه دینه یی یه.

۲- هه ر سورمه تیك باسی دوو رووهکانی تیدا بئ مه دینه یی یه، جگه له سورمه تی (العنکبوت) نه و مه ککیه.

۳- هه ر سورمه تیك مو جاده له ی له گه ل نه هلی کیتاب تیدا بئ مه دینه یی یه.

ئه مه له روی قاعیده و ضه وابه ته وه، وه لئ له روی خاله جیاکه ره وه و میزاته مه وضوعیه کانه وه و پرای تایبه ته مندی شیواز و ئوسلوب، نه وه ده توانین له چه ند خالێکدا ده ستنیشان یان بکه ین.

- ۱- پروونکردنه‌وهی بواری عیباداتو موعامه‌لاتو حه‌دهده شهرعییه‌کانو نیظامی خیزانو نه‌حکامی میراتو گه‌ورمیی جیهادو به‌یومندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانو به‌یومندییه نیوده‌وله‌تییه‌کان له‌کاتی ناشتیو جه‌نگدا، پروونکردنه‌وهی یاسای حوکمو دمه‌لاتو مه‌سائیلی ته‌شریع.
- ۲- گوشتوگۆ له‌گه‌ل نه‌هلی کیتاب جوله‌که‌و مه‌سیحیو بانگ کردنیان بو موسولمان بوون، پروونکردنه‌وهی نه‌وه: که نه‌وان ده‌ستکاری ته‌وراتو نیجیلیان کردووو ده‌ستدریژیان له‌حه‌قو راستیدا کردووو، دووبه‌ره‌گیو ئیختیلافیان تی کهوت دواي نه‌وهی عیلمو زانیاری حه‌قیان بو هات، به‌ناحه‌قو بی بنه‌ما کیشه‌و دووبه‌ره‌کیان به‌ریاکردو به‌ریان پی دا.
- ۳- په‌رده هه‌ل‌دانه‌وه له‌سه‌ر پرووی مونا‌فیه‌که‌کانو دمه‌رخستنی بیروبو‌چوونی دژ به‌ئیسلا‌میانو شیکردنه‌وهی ناخو دمه‌روونیان و لاه‌ردنی په‌رده له‌سه‌ر شته شار‌دراوه‌کانیان و به‌یانکردنی خه‌ته‌رو زمه‌ریان له‌سه‌ر نایین.
- ۴- دریزی کۆپله‌و مه‌قطه‌عی نایه‌ته‌کان به‌شیوازیك که شه‌ریعه‌ت ده‌چه‌سپینیو نامانج و مه‌به‌سته‌کانی پروون ده‌کاته‌وه.

⑤ ناسینو زانیانی یه‌که‌م نایه‌تی نازل‌بوو و درانیان

دوا نایه‌تی نازل‌بوو ته‌عبیردانه‌وه له‌و حاله‌ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) قورئانی تیدا وهرگرتووو، به‌وشه‌ی (نزول) بو‌سه‌ر گیانی پاکی ته‌عبیری‌که هیزو دمه‌سه‌لاتیکی تیدا ره‌نگ دمه‌اته‌وه‌و ناماژه بو هیزو توانایه‌ک ده‌کا، مروّف له‌ناخه‌وه له‌ویناکردنی هه‌موو دابه‌زینیك له‌به‌رزیه‌وه هه‌ستی پی ده‌کا، نه‌مه‌ش به‌گویره‌ی به‌رززیو پاکی پله‌وپایه‌ی قورئانو گه‌ورمییو گرنگی ته‌علیماتو حوکمه‌کانی که شه‌قامه‌پیی ژیانی مروّفایه‌تی گۆزی و گۆرانکارییه‌کی سه‌رله‌به‌ری وای تیدا به‌دی هیئا ناسمانی

به زموییه وه په یوه ست کرد، دنیای به قیامه ته وه به سته وه، ناسین و شرمزابوون له میژووی ته شریعی ئیسلامی دا له روانگهی سهرچاوه یی که موه ره سهن و نه صلییه و - که قورئان - وینه یه کی رون ده خاته به رده م تویرمه وه له بواړی (ته دمروج) له دانانی نه حکام و گونجانی هر حوکمیک له گهل نهو حالته یی تییدا نازل بووه، به بی نه وهی دزایه تی و به ریه ککه و تن له نیوان (سابق و لاحق) پیشین و باشین دا هه بی.

بیگومان یه که م به شی نازل بوو له قورئان و کوتا به شی نازل بوو له قورئان به رهایی نه م حالته ناوازه ی و مرگرتووه، هه روه کوو چو ن نه م حالته به رچاو ده کوئ له یه که م به شی نازل بوو تا کوتا به شی نازل بوو له ته شریع کردنی هه موو ته علماته ئیسلامیه کانی وه کوو حوکمی خواردن و خواردنه وه و شهرو جهنگو شتی وا.

زانایانی ئیسلام دمرباره یی یه که م به شی نازل بوو قورئان به رهایی و کوتا به شی نازل بوو، چهند راو بوو چوونیکیان هه یه هه ول دهمین چریان بکهینه وه و هه لیان سهنگین و تهرجیح له نیوانیاندا بدمین.

یه که م به شی نازل بوو له قورئان

۱- راستترین قهول له م بواره دا نهومیه دهگوتری: یه که م به شی نازل بوو له قورئاندا ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ - العلق/ ۱ - ۵﴾ به لگهی راست و دروست له سهر نه م په ریوایه تی موسلیم و بوخاری و هی تریشه: که له خاتو عائیشه وه ریوایه ت ده که ن ده فهرموئ: یه که م جار که نیگا بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) دهستی پیکرد، خهون بینینی راست بوو، نه و م بوو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) هر خه و نیکی دهمینی وه کوو کازیوه ی به یان روناک دهمو، پاشان وای لی به سهر هات حزی له

گۆشەگیرى بوو، دەچوو بۇ ئەشكەوتى حىراء چەند رۆژو شەو لەسەر يەك لەویدا دەمايەو، تیشوی لەگەڵ خۆى دەبرد، كە بژیوی ئى دەبرا دەهاتەووە بۆلای خەدیجە (رەزای خودای ئى بى) سەرلەنوئى خواردن و پىداويستی خۆى دەبرد و دەچوووە بۇ ئەشكەوتەكە، تا رۆژىك لەناكاو حەق يەخەى گرت، لە ئەشكەوتەكەدا فريشتهى وەحى هاتە لای و پىي فەرموو: بخوینە، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: پىم گوت: من خویندەوارىم نى، بەخۆيەو گۆشیم تا وام ئى هات بىهۆش بىم، پاشان بەرەلای كردم، وتى: بخوینە، وتم من خویندەوارىم نى، جارى دووهم بە خۆيەو گۆشیم تا تەواو تىنم بۇ هات، ئەمجار بەرى دام، وتى: بخوینە، وتم من خویندەوار نىم، بۇجارى سىيەم بەخۆيەو گۆشیم تا تەواو بپرستم ئى برا، پاشان بەرەلای كردم وتى: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ تا دەگاتە ﴿مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ نىتر پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەو حالەو گەرايەو هەموو گيانى دەلەرزى.....^(۱)

۲- هەندىك دەلین: يەكەم ئايەت لە قورئان نازل بوو ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ ئە ئامازە بە رىوايەتى موسلىم و بوخارى كە لە ئەبو سەلەمەى كورپى عبدالرحمن رىوايەتيان كردوو دەلئى: پرسىارم لە جابىرى كورپى عەبدوللا كرد، كام بەشەى قورئان لەپيشدا نازل بوو؟ وتى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ وتم: ئەم يان ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ وتى: من ئەومتان بۇ دەگىرپمەو كە لە پىغەمبەرم بىستوو (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: من لە نزيك ئەشكەوتى (حراء) بووم، كە لەوئى تىپەرىم و دابەزىمە نىو شىو كە بۇ پيشەووە بۇ دواوەى خۆم پوانى، سەيرى ئەملاو ئەولای خۆم كرد، پاشان سەرم هەلپى بەرەو ئاسمان كە پوانىم ئەو - واتە: جوبرائىلە - نىتر لەرزىن دايگرتەم دەهشەت و سەرسامى پوى تىكردم، بەو

^(۱) دەقى ئەم فەرموودە لە بوخارى (۲) يەو لە موسلىم (۴۰۲) ه.

حالت‌ه ترساوی و له‌رزینه‌وه، هاتمه‌وه بۆ ماله‌وه بۆلای خه‌دیجه (ره‌حمه‌تی خودای لێ بێ) وتم: دامپۆشن ئیتیر په‌رومردگار ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنْذِرْ - المدثر/ ۱ - ۲﴾ نازل کرد.^(۱)

وه‌لامی ئەم هه‌دیته‌ی جابیر دراومه‌وه، به‌وه: ده‌گوتری: پرسیاره‌که دهرباره‌ی نازل‌بوونی سورمه‌تیک بووه به‌ ته‌واوی نازل بووبی! ئیتیر جابیر ئەوه رۆن ده‌کاته‌وه: که سورمه‌تی ﴿الْمُدَّثِّرُ﴾ به‌ ته‌واوی نازل بووه پێش ئەوه‌ی سورمه‌تی ﴿اِقْرَأْ﴾ به‌ ته‌واوی نازل بێ، چونکه‌ یه‌که‌م به‌شی قورئان: که نازل بووه سه‌رمته‌ی سورمه‌تی ﴿اِقْرَأْ﴾ بووه.

بۆ پشتگیری ئەمه‌ له‌ سه‌حه‌یحه‌یندا فه‌رمووده‌یه‌که‌ هه‌یه‌ دوباره‌ له‌ ئەبو سه‌له‌مه‌وه له‌ جابیره‌وه ریاویه‌تکراوه، ده‌لێ ژنه‌وتم: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) باسی سه‌رده‌می هاتنی نیگای ده‌گێڕایه‌وه، له‌نیو فه‌رمایشته‌کانیدا فه‌رمووی: «فَبَيَّنَّا أَنَا أَمْشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِّنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي. فَدَثَرُونِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) ...»^(۲)

ئەم فه‌رمووده‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی: که ئەم روداوه دوا روداوی ناو ئەشکه‌وتی (حراء) بووه، یان سورمه‌تی (المدثر) دوا‌ی ماوه‌پیک له‌ نازل‌بوونی نیگا یه‌که‌م سورمه‌ته‌: که به‌ته‌واوی نازل بووه. جابیر که ئەو قسه‌یه‌ی کردوه به‌ ئیجتیهادی خو‌ی بووه، ریاویه‌تی عانیشه‌ی لێ پێشکه‌وتوووه، که‌وابی ئەوه‌ی له‌ قورئان به‌ ره‌هایی یه‌که‌مجار نازل‌بووه، ئەو چه‌ند ئایه‌ته‌ن که به‌ (اِقْرَأْ) ده‌ست پێده‌که‌ن، یه‌که‌م سورمه‌تیش که به‌ته‌واوی نازل‌بووه سورمه‌تی (المدثر)ه،

^(۱) البخاری/ ۴۹۲۴ و مسلم/ ۴۰۹.

^(۲) البخاری/ ۴، و مسلم/ ۴۰۶.

یان یه کهم بهش که دواى نیگا کردنی سهرمتاو ماوهیه کی پی چووہ ﴿يَا أَيُّهَا
الْمُذْتَرُّ.....﴾ ه. یان یه کهم بهشی قورئان که نازل بووبی و ئه رکی
پیغه مبه رایه تی خستبیتته سهرشانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی)
سورمتی (المذثر) ه بو (نیومت و نیگاش) ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ه.

۳- رمثیه ک هیه ده ئی: یه کهم بهشی قورئان: که نازل بووه سورمتی
فاتیحیه. و ینده چی مه بهسته که ئه وه بی یه کهم سورمتی کامل و ته و او: که
نازل بووبی فاتیحیه.

۴- رمثیه ک هیه ده ئی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ه ئاشکرا شه ﴿بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له سهرمتای هه موو سورمه تیکه وه هیه. به لگهی ئه م
دوو خاله (۴-۳) چهند هه دیتیکی مورسه له.

رای یه کهم: که به هه دیتی عایشه پشتگیری کراوه. رایه کی بهه یزو
مه شه وه.

بیگومان نیمای زمکه شی له کتیبی (البرهان) دا هه دیته که ی خاتو
عایشه ی زیکر کردوه: که به ده ق ئه وه ده که یه نی که یه کهم شت له قورئان که
نازل بووه ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ هه روا هه دیتی جابیریشی نه قل
کردوه ئه وه ده چه سپینی که یه کهم بهش له قورئان: که نازل بووه سورمتی
(المذثر) ه ده تواندری جمع له نیوان ئه م دوو هه دیته دا بکه ین به وه: که جابیر
گوئی ئی بووه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) چیرۆکی سهرمتای
ده ستپیکردنی وه حیی گیرا وه ته وه، گوئی له کوتایی چیرۆکه که بووه
ئه وه له که ی گوئی ئی نه بووه، وای گومان بردووه ئه م به شه ی کوتایی چیرۆکه که
سهرمتایه تی. وایش نیه و لئی تیک چووہ!!

به ئی: سورمتی (المذثر) دواى ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ و برانی
وه حی یه کهم بهشی قورئانه که نازل بووه، ئاماژه به وه ی له سه حیه یندا
چه سپاوه ئه میش هه ر له جابیره وه ریوایه تکراره: که پیغه مبه ر (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی) باسی برانی نیگای ده‌کردو له‌دریژه‌ی چیرۆکه‌که‌دا
 فه‌رمووی: «قَبِينَا أَنَا أَمْشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا الْمَلِكُ
 الَّذِي جَاءَنِي بِحِجَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَجِئْتُ مِنْهُ فِرْقًا
 فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي . فَدَثَرُونِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ) .»
 ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بۆ خۆی له‌م فه‌رموده‌یه‌دا
 باسی ئه‌و فریشته ده‌کا: که له‌وه‌پێش له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرادا هاتوووه‌ بۆلای، له
 فه‌رموده‌که‌ی خاتو عایشه‌شدا هه‌والی ئه‌وه‌ی داوه‌ که نازل‌بوونی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ
 رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرادا بووه‌و یه‌که‌م ده‌سپێکی نیگاش بووه‌،
 پاشان ماوه‌یه‌ک وه‌حیی برانی به‌سه‌ردا هات، له‌ حه‌دیثی جابیریش ئه‌وه‌ی
 چه‌سپاندوووه‌: که‌دوای نازل‌بوونی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ نێتر نیگا درێژه‌ی
 کێشاوه‌ وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ نازل بووه‌. که‌وابێ زاندر: که ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي
 خَلَقَ﴾ یه‌که‌م به‌شو سه‌رم‌تای نازل‌بوونی قورئانه‌و سورمه‌تی (الم‌دثر) دوا ئه‌و
 نازل بووه‌، ئیبنو حیبانی‌ش له‌ سه‌حه‌یحه‌که‌ی هه‌روای بۆ‌چوووه‌ ده‌لێ:
 دزایه‌تی له‌نیوان دوو حه‌دیثه‌که‌دا نیه‌، به‌ئکوو یه‌که‌م ده‌قی‌ک له‌قورئان: که
 نازل بووه‌ ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.....﴾ له‌ ئه‌شکه‌وتی حیرا بۆی
 دابه‌زیوه‌: جا گه‌راییه‌وه‌ بۆلای خه‌دیجه‌ (ره‌زای خودای ئی بی) ئاوی ساردی ئی
 پرژاند، له‌مالی خه‌دیجه‌ سورمه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ ی بۆ سه‌ر نازل
 بوو، که‌وابێ روداوکه‌ به‌م جو‌ره‌ بووه‌: که ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ی
 بۆسه‌ر نازل بوو، گه‌راییه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ حالێ په‌شیوو بوو، دایانپۆشی نێتر
 سورمه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ ی بۆسه‌ر نازل بوو.

ریوایه‌تێ‌ک هه‌یه‌ ده‌لێ: یه‌که‌م ده‌ق له‌ قورئان: که نازل بووه‌ سورمه‌تی
 فاتیه‌ه‌ بووه‌، ئه‌مه‌ له‌ رێگه‌ی ئه‌بو ئیسحاقه‌وه‌ له‌ ئه‌بو مه‌یسه‌ره‌وه‌ ریوایه‌ت
 کراوه‌، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) که‌ ده‌نگی گوێ
 ئی ده‌بوو به‌ گورجی راده‌په‌ری و بیر یه‌که‌مه‌جار هاتنی فریشته‌ بۆلای

دهکردموه و یادی ئهوهی دهکردموه: که پئی گوتهوه ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.....﴾ تاکوتایی^(۱).

قازی ئهبو بهکر له کتییی (الانتصار) دا دهئێ: ئهم هه‌دیته (منقطع) ه
به‌هیزترینی قه‌وله‌کان ئه‌وه‌یه: که دهئێ: یه‌که‌م به‌شی قورئان که نازل بووه
﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ئهمجار له به‌هیزی‌دا، قه‌ولی ئه‌وانه‌ دی: که
دهئێ: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ ه.

رێگای کۆکردنه‌وه‌ی هه‌دیته‌کان بۆ ئه‌وه‌ی دژایه‌تی نه‌بی له‌نیوانیاندا
ئه‌وه‌یه‌ یه‌که‌م شت ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ یه‌که‌م شتیکیش له‌ قورئان
نازل بووبی دهرباره‌ی فه‌رمان و نه‌هی و ته‌بلیغ سوره‌تی ﴿يَا أَيُّهَا
الْمُدَّثِّرُ.....﴾.

یه‌که‌م سورمت له‌ قورئان: که دابه‌زیوه سورمتی فاتیه‌یه، ئهمه‌ ده‌ق
وه‌کوو ئه‌وه‌ وایه‌ له‌ هه‌دیته‌دا هاته‌وه «أول ما يحسب به العبد الصلاة»^(۲) «أول
ما يقضى فيه الدماء»^(۳) کۆکردنه‌وه له‌نیوان ئهم دوو هه‌دیته به‌مجۆره‌ ده‌بی،
یه‌که‌م شتیک که له‌ مه‌ظالیم له‌نیوان به‌نده‌کاندا یه‌کالا ده‌کرێته‌وه‌ خوێنه‌،
یه‌که‌م شتیکیش: که به‌نده‌کان له‌سه‌ری موخاسه‌به‌ ده‌کرێن له‌ناو فه‌رزه‌کاندا
نوێژه.

ره‌ئیه‌ك هه‌یه‌ ده‌ئێ: یه‌که‌م به‌شیک که له‌ قورئان نازل بووه دهرباره‌ی
په‌یام و پێغه‌مبه‌ریتی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ.....﴾ ه، یه‌که‌م شتیکیش دهرباره‌ی
(نبوة) و نیگا نازل بووه ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.....﴾ ه، بیگومان زانیان
فه‌رموویانه فه‌رمایشتی په‌رومردگار: که ده‌فه‌رموی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ.....﴾

^(۱) أخرجه ابن أبي شيبة/ ٣٦٥٥٥.

^(۲) رواه أبو داود/ ٨٦٤ والترمذی/ ٤١٥ والنسائی/ ٤٦٦ وابن ماجه/ ١٤٢٥.

^(۳) أخرجه البخاری/ ٦٥٣٢ ومسلم/ ٤٢٨١.

به لگهیه له سهر پیغه مبه ریستی چه زرمته موچه ممه د (دروودی خودای له سهر بی) چونکه (نبوة) پیغه مبه ریستی بریتییه له نیگا کردن بو ناده میزادیك له سهر زوبانی فریشته به ئه رکیکی تایبه تی، که وایی فه رمایشتی خودا: که دمفه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ به لگهیه له سهر ئه رکی ریساله تو په یامبه ری، چونکه ئه مه یان بریتییه له ناردنی نیگا بو ناده میزادیك له سهر زوبانی فریشته به ئه رکیکی گشتی.^(۱)

دوا نایه تی نازل بوو

۱- هه نندیک پیان وایه کوئا نایه تی نازل بوو نایه تی ﴿ریا﴾ یه ئامازه به ریوایه ته که ی بوخاری: که له ئیبنو عه بباسه وه (رمزای خودا له خووی و له باوکی بی) هیناویه تی ده لی: «آخِرُ آيَةٍ نَزَّلَتْ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - آيَةُ الرَّبِّ». ^(۲) مه به ست به نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرَّبِّ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ البقرة/۲۷۸﴾.

۲- رمئیه ک هیه ده لی: کوئا نایه تی نازل بوو له قورئان نایه تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ البقرة/۲۸۱﴾ ئامازه به ریوایه تی نه سائی و غه یری ئه ویش له سه عیدی کوړی جو به یرموه له ئیبنو عه بباسه وه (رمزای خودایان لی بی) که دمفه رمووی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ «قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ هَذِهِ آيَةُ نَزَّلَتْ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ».

^(۱) البرهان فی علوم القرآن للزركشي تحقيق محمد ابو الفضل ۲۰۶/۱.

^(۲) البخاری/۴۵۴۴.

۳- رهنیه کی تر هه یه ده لئ: کۆتا شتیک له قورئان نازل بووبی،
 ئایه تی ﴿الدِّین﴾ مه به ست بپی ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايْتُمْ بَيْنَ
 إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَآكُتُبُوهُ وَلْيَكُتَبْ بَيْنَكُمُ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكُتِبَ
 كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكُتَبْ وَلِيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَنْحَسَ مِنْهُ شَيْئًا
 فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ
 بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ
 تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ
 إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكُتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكَمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاصِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
 عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكُتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ
 تَفَعَّلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ -
 البقرة/ ۲۸۲.﴾

جه معكردنه وه له نيوان ئه م رپوايه تانه دا به مه ده بی بلیین: ئه م
 ئایه تانه به یه ك وه جبه نازل بوون وه کوو چۆن له موصحه فدا ریزبه ند
 كراون (۱- ئایه تی ريبا، ۲- ئایه تی واتقوا يوما، ۳- ئایه تی دهین) چونكه
 هه رسیك ئایه ته كه له یه ك چیرۆكدا كۆبوونه وه، ئیتر هه ر راوییه ك هه وائی
 له به شیکی داوه و تویه تی ئه مه كۆتا به شی نازل بوونی قورئانه، ئه مه ش
 هیه چ دزایه تی و ته ناقوزیکی تیدا نیه و رای هه موویان سه حیه و مونا فاته
 له نیوانیاندا نیه.

۴- رایه کی تر هه یه ده لئ: کۆتا ئایه تی نازل بوو له قورئان (كلاله) یه
 ئه و مه تا بوخاری و موسلیم له (البراء) ی کوری عازیه وه رپوایه تیان کردوه
 ده لئ: کۆتا ئایه تی نازل بوو له قورئان ئایه تی ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
 الْكَلَالَةِ إِنَّ امْرَأَتَكَ لَأَسْرَاءٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ
 يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجُلًا وَنِسَاءً

فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ -
النساء/۱۷۶ ﴿لِيرْهَدَا دَهْگوتری: ئەم (کۆتا نازل بوونهی) ئییره و ئاراسته
دهکری کۆتا ئایهتی نازل بوو له بوارى میراتدا ئایهتی که لالهیه.

۵- رایهکی تر ههیه دهلی: کۆتا بهشی نازل بوو له قورئان ﴿لَقَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ
رَّحِيمٌ - التوبة/۱۲۸﴾ ئەوهتا له (المستدرک)دا^(۱) له ئوبهی کورپی که عبهوه
پیوایه تکراره دهلی: ئاخیر ئایهتی نازل بوو ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - التوبة/۱۲۸ - ۱۲۹﴾
ئهمهش و ئاراسته دهکری دهگوتری: دوا ئایهتی نازل بوو له سورتهی (براءة)دا
ئهم ئایهتانه.

ئوهتا عهبدو لای کورپی ئیمام ئهحمده له زهوانیدی (المسند)دا له
ئوبهی کورپی که عبهوه پیوایهتی کردوو: که پیغه مبهری خودا (دروودی
خودای له سهر بێ) ئەم دوو ئایهتهی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - التوبة/۱۲۸ - ۱۲۹﴾ له
کۆتای سورتهی (براءة)دا خویندهوه^(۲).

۶- رایهکی تر ههیه دهلی: کۆتا بهشی قورئانی نازل بوو سورتهی
(المائدة)یه، ئاماژه به پیوایهتی تیرمزی و حاکم لهم بارهوه له عایشهوه^(۳)
ئهمهش و ئاراسته کراوه: که کۆتا سورتهی نازل بوو دهمبارهی حه لال و حه رام
سورتهی مائیدییه و هیج حوکمیکی نهسخ نه بوتهوه.

(۱) رواه الحامن فيها المستدرک/۳۲۹۶.

(۲) أخرجه فی المسند/۳۱۲۳۶.

(۳) الترمذی/۳۳۱۶ والحاکم/۳۲۱۱ من حدیث عبدالله بن عمر.

۷- رايهك ههيه دهلن: كۆتا نايهتى نازلبوو نايهتى ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنسَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ - آل عمران/ ۱۹۵﴾ ئاماز به رپوایهتى ئیبنو مهردودهیی له رینگه موجاهیدهوه له ئوممو سهلهمهوه كه دهفهرموی: كۆتا نايهتيك كه نازلبوو نايهتى ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنسَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ - آل عمران/ ۱۹۵﴾^(۱).

ئهومبوو ئوممو سهلهمه وتی: ئهه پيغه مبهري خودا! (دروودی خودای لهسهر بئ) ئهوه چیه پهرومردگار ههر باسی پیاو دهكا باسی ژنان له كولهكهی تهپشدا نايه؟ ئیتر نايهتى ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا - النساء/ ۳۲﴾ نازل بوو، ههروا ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا - الأحزاب/ ۳۵﴾ نازل بوو.^(۲)

(۱) الدار المنثور ج ۲/ ۴۱۲.

(۲) أخرجه الحميدى فى مسنده/ ۲۰۳ وسعيد بن منصور/ ۵۵۲ وأبو يعلى فى مسنده/ ۶۹۵۸

والحاكم/ ۳۱۷۴ والبيهقى فى معرفة السنن والآثار/ ۱۷۶۴۴.

ئەم ئايەتە واتە ئايەتى ﴿فَاسْتَجَابَ.....﴾ كۆتا ئايەت و سىيەمىنى ئايەتەكانە لە نازلېووندا ھەروا ئاخىر ئايەتە لەو ئايەتەنى باسى ئافرەت و پياوى كردوو دواى ئەوئى لەوھېش ھەر دەربارەى پياو ئايەت نازل دىبوون بە تايبەتى.

لەمەوہ بۆمان رۆن دەيىتەوہ: كە ئايەتى ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ.....﴾ كۆتا ئايەتى سى ئايەتە نازلېووەكانە و كۆتا ئايەتە كە نازل بووبى و باسى ئافرەتى لەخۆ گرتى.

۸- رايەكى تر ھەيە دەلى: كۆتا ئايەتەك نازلېووبى ئايەتى ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا - النساء/ ۹۳﴾ ئامازە بەو ھەدەشەى بوخارى و غەيرى ئەوئىش رىوايەتيان كردوو لە ئىبنو عەبباسەوہ (رمزى خودا لەخۆى و لە باوكى بى) كە دەفەرموى: ئەم ئايەتە، واتە ئايەتى ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا - النساء/ ۹۳﴾ كۆتا ئايەتەكە نازل بوو و ھىچ شەك نەسخى نەكردۆتەوہ، كە دەلى: ھىچ شەك نەسخى نەكردۆتەوہ ئەو دەگەيەنى: كە ئاخىر ئايەتەك بى دەربارەى كوشتنى موسولمان بە ئەنقەست ھاتبىتە خوار.

۹- رايەكى تر ھەيە دەلى: ئىمام موسلىم لە ئىبنو عەبباسەوہ (رمزى خودا لەخۆى و لە باوكى بى) نەقلى كردوو دەفەرموى: كۆتا سورەتى نازل بوو سورەتى ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ - النصر/ ۱﴾.^(۱)

ئەمەشيان و ئاراستە كردوو دەلىن: كۆتا سورەتەكە كە ئامازەى لە دونيا دەرچوونى پىغەمبەرى تىدا بى وەكوو ھەندى لە ھاوھالان لى حالى بوون، يان ئاخىر سورەتە كە بە تەواوى نازل بووبى.

ئەم قەول و راوېچونانە ھېچيان ھەديشكيان بە دەستەوہ نىيە بەرزگرايىتەوہ بۆلای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەريەكەيان بە جوړە ئيجتېهاديک و بە ظەننىكى غالب ئەو رايەى گوتووە، ئىحتىمالى ئەو ھەش ھەيە ھەريەكەيان ھەوالى لە کۆتا بىستراويک دابى کە لە پېغەمبەرى بىستووە.

يان ئەو رايەى بەو ئىعتىبارە گوتى، کە کۆتا نازلېووى بواريكى تايبەتى و تەشريعىكى خاص بى، يان کۆتا سورمەتيک بى بە تەواوى ھەمووى نازل بووى، وەکوو ئىمە بۆ ھەر رايەك ئاماژەمان بى کردووە.

پىويستە ئاماژە بۆ ئەو بەكەين کە ئايەتى ﴿حُرِّمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَيْلٍ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ يَوْمُ بَيْعِ الْيَوْمِ يَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - المائدة/۳﴾ ئەم

ئايەتە لە عەرەفە لە ھەجى مائتاوايىدا نازل بوو، ظاھىرى ئايەتەكە ئەو دەگەيەنى ديارىکردنى ئەحکام و ھەرزەمان تەواو بوو و پوونكرانەوہ، بىگومان لەو ھېش ئاماژە بۆ ئەو رىوايەتە نەكرا: کە دەربارەى نازلېوونى ئايەتى رىبا و ئايەتى (الدين) و ئايەتى (كەلالە) و غەيرى ئەوانىش كرا، بۆيە زۆر لە زانايان رستەى ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾ يان وا مانا کردووە و ھەرموويانە: خودا نىعمەتى خۆى بەسەردا داړشتوون بەوہ: کە لە مەككەدا جيگيرى کردوون و توانيان دەسەلات بگرنە دەست و بپەرستەگان پەراويز بځەن و بۆخويان ھەج بەكەن و موشريك پيگەيان نەبى ھاوبەشى ھەجى موسولمانان بەكەن، بىگومان لەو ھېش بپەرستەگان ھاوبەشى ھەج کردنى

موسولمانانان دهمرد ئەمەش تەواوگەری نىعمەتى خودايە بەسەر
موسولمانانەو.

قازى ئەبو بەگى باقلانى لە كىتەبى (الإنتصار) دا تەعلیقى لەسەر
زۆرى رىوايات دەربارەى كۆتا بەشى نازلېووى قورئان نووسىووە و دەرئەمۆى:
ئەم ئەقوال و رىواياتانە هېچيان رستە و سەنەديان نەگەيشتۆتەو بە
پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گەواڤى وئەدەچى ھەريەگەيان بە
جۆرئىك لە ئىجتىھاد و گومانسوارى ئەو رايەيان دەرپېڤى، ھەروا وئەدەچى
ھەريەگى لە خاوەنى ئەو رايانە ھەوائى لە ئاخىر شتەك دابى: كە لە
پېغەمبەرى بىستوو (دروودى خودای لەسەر بى) لەو رۆژەدا وەفاتی کردوو،
يان پېش نەخۆشى يەگەى بە ماومەك، ئەمجار يەگەكى تر لەوى بىستەى، با
ئەم شەخسى دوو مەخۆى لە پېغەمبەرى نەبىستەى.

وئەدەچى ئەو ئايەتانەى كە كۆتا ئايەتەك بوو نازل بوو و پېغەمبەر
(دروودى خودای لەسەر بى) لەگەل جەند ئايەتەكى تر كە لەگەل نازل بوون
خوئەندىتەو ئەمجار فەرمانى كەردى بە نووسىنەو و ئەو ئايەتانەى
لەگەل دابەزىون دواى نووسىنەو ئايەتە كۆتاكە، پاشان واگومان بىرابى: كە
ئەو ئايەتانە كۆتا ئايەتى نازلېوون لەروى تەرتىبەو.^(۱)

ئەو ئايەتانەى لە باسىكى تايبەتىدا يەكەم ئايەتن لە

نازلېووندا

زانايانى ئىسلام ئەو ئايەتانەشيان دەستنىشان کردوو كە يەكەمجار
لە باسى شتەكى تايبەتىدا نازل بوون:-

۱- يەكەم ئايەتەك لە بوارى خۆراكدا، يەكەم ئايەت: كە لە مەككە
نازلېووى ئەو بواردە ئايەتى ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ

^(۱) بېروانە: الإتيقان/ ۶۹ البرهان/ ۲۱۰.

يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - (الأنعام/١٤٥) ﴿

پاشان نایه تی ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ، إِنْما حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - (النحل/١١٤ - ١١٥) ﴿

پاشان نایه تی ﴿إِنْما حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلٌ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنْ أَلَّاهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ - (البقرة/١٧٣) ﴿

نهمجار نایه تی ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلٌ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقَ الْيَوْمَ يَسِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - (المائدة/٣) ﴿.

یه کهم نایه تی: که دهر باره ی خوار دنه وه کان دابه زیوه

یه کهم نایه تی: که دهر باره ی خه مر نازل بووه نایه تی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ - (البقرة/٢١٩) ﴿

پاشان نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا - (النساء/٤٣) ﴿

نهمجار نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا خُمِرْتُمْ فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَعْيُنِكُمْ وَلَا تَمْسَسُوا زُيُوتًا وَلَا تَنَافَسُوا فِيهَا فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلَهُ ثَلَاثُ مَلَأَمَاتٍ وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا - (النساء/٤٣) ﴿

وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ، إِنْما يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ

يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ - المائدة/ ۹۰ - ۹۱ ﴿﴾.

له نيبنو عومهرموه (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بئ) ریوایهت کراوه دمفه رموی: دهر بارهی خهمر سئ نایهت نازل بوون.. یه کهم شتیک نازل بووین نایهتی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ - البقرة/ ۲۱۹﴾ پیان راگه یه اندرا خهمر حهرام کرا، وتیان نهی پیغه مبهری خودا! ریگه مان بده با سودی لی و مربرگرین و مکوو خودا بوخوئی فهرموویهتی، نیت پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) لیان بئ دمنگ بوو، پاشان ئەم نایهته نازل بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا غَيْرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا - النساء/ ۴۳﴾ پیان راگه یانندرا که شهراب حهرام بووه، وتیان نهی پیغه مبهری خودا! نيمه له کاتی نزیکوونه وهی نوپژدا نایخوینه وه، پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) لیان بیدمنگ بوو، پاشان نایهتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ، إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبُغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ - المائدة/ ۹۰ - ۹۱﴾ نازل بوو، نیت پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: شهراب حهرام بوو.^(۱)

^(۱) اخرجه الطيالسی فی مسنده/ ۲۰۶۹ والبيهقي فی الشعب/ ۵۸۱.

۲- یه‌که‌م نایه‌ت: که دمبرباری جه‌نگ نازل بووه، له ئیبنو عه‌بباسه‌وه (رمزای خودا له‌خو‌ی و له باوکی بی) رپوایه‌ت کراوه دم‌فه‌رمو‌ی: یه‌که‌م نایه‌ت دمبرباری جه‌نگ نازل بوو‌ی نایه‌تی ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ - الحج/۳۹﴾.

سوودی ئه‌م بایسه:

بۆ زاینی یه کهم بهشی نازلبوو له قورن و دوابهشی نازلبوو چهند سوود و قازانجیک ههیه :

ا/ پروونکردنه‌وهی ئه‌و گرنگی پێدانه‌ی قورئان به‌ری که‌وتوو له‌پ‌ری پارێزگاریکردنی له‌ ته‌حریر و گۆرانکاری و کۆنترۆل کردنی نایه‌ته‌کانی، بێگومان هاوه‌ڵان ئه‌م قورئانه‌یان نایه‌ت له‌به‌ر کردوو، له‌هه‌موو رویه‌که‌وه‌ ناگایان ئی بووه‌، ده‌یانزان‌ی هه‌ڵان نایه‌ت که‌ی و له‌کۆی نازل بووه‌، چونکه‌ ئه‌وان ئه‌و نیگایه‌ی داده‌به‌زییه‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خه‌یرا وه‌ریان ده‌گرت و ده‌یانقۆسته‌وه‌و کاریان پێ ده‌کرد.

وہ کوو موسولمانیکی راستاں: کہ ئہرکان و بنہما نایینہکانی
ومربگری، بوژینہرہوہی ئیمانی فیہر ببی، سہرچاوی عزیزو شکومہندی خوئی
بہدہست بیئی، لہ ئاکامی ئہم گرنگی پیدانہ بہم شیوہ سہرسورپھینہرہ
قورئان پاریزراو گوڑان و تہحریف پھی ہی نہبرد ﴿إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ - الحجر/۹﴾.

ب/دەرک کردن و ناگاداربوون به سهر نهیئی ته شریعی نیسلامی دا
له میژووی سهر چاوه ره سه نه که یه وه، بیگومان نایه ته گانی قورئانی پرۆز
چاره سهری نه فسی ئاده میزادی کردووه به ره ه نومایی ئاسمان به شیوازی
حه کیمانه ئاخاوتنی له گه لّ خه لّ کردووه: که نه فس و دهر و نیانی به
په یزه ی که مال و شکۆمه ندی دا سهر خستووه، پی به پی و به ته در یج ئه حکامی

ئاراستە كىردوون و مەنھەجى ژيانى لەسەر حەق و راستى راگىر كىردوون، كاروبارى كۆمەلەيەتى و كەسايەتى ئادەمىزادى لەسەر پىگىزى راست و حەق پىك خستوو.

ج/جيا كىردنەوئى ناسىخ لە مەنسوخ، چونكە وادەبىي لە يەك مەوضوعا دەربارەي يەك شت، دوو ئايەت، يان چەند ئايەت پىك نازلىوون، حوكمى ئەمىيان لەهەي ئەوئى تىريان جوداوازە، جا ئەگەر زاندىرا كامەيان يەكەمجار نازل بوو و كامەيان دواجار نازل بوو، دىزاندىرئى حوكمى ئەوئى دوايى نەسخكەرەوئى حوكمى ئەوئى پىشەوئەيە.

7 اسباب النزول (هۆكارى نازلىوونى ئايەت و سۇرەتەكانى قورئان)

قورئانى پىرۇز بۇيە نازل بوو مەروفايەتى رەھنومايى بكا بۇ پىيازى حەق و راست، شارمەزايان بكا بۇ مەنھەجى بەختەوئى و سەرفرازى، بۇيە نىردراو تا بناغەكانى ژيانى ئاسودەيى بۇ مەروفايەتى دابمەزىرئى و لەسەر ئەو بناغە تۆكەم و حەقانە كۆمەلگايەك پىك بىئى لەسەر ئىمان بەخودا و بە پىغەمبەرەيەتى، رابردو و ئىستا و داھاتوئى لەخۇ گىرتوو و چەسپاندونى، روداوەكانىيان تەقىر دەكا، زۆرىيەي زۆرى قورئان لە سەرمەتادا بۇ ئەم ئامانجە گىشتيانە نازل بوو، وەلى ھاوئەلان بە ھەلس و كەوتىيان لە خىزمەت پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) روداوەكانى سىرمەيان بىنيو.

وا پىكەوتوو لەناوياندا روداوپىك رويداو، پىويستى بەو بوو بزاندىرئى راي شەرىعەت چۆنە بەرامبەرى، يان لە حوكمەكەدا دەكەوتنە ئىلتىباسەو و لىيان دەشيو و نەيان دەزانى چى بلىئ و چى بىكەن، پىرسىاريان لە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەكرد، بۇ زانىنى حوكمى ئىسلام بەرامبەرى، ئىتر ئايەتى قورئان دادەبەزى و حوكمى ئىسلامى بەرامبەر ئەو

روداوه روون دهگرمده، یان وهلامی پرسیاریکی هاوهلان، یان غهیری ئهوانی دهدايهوه، ئهم حالهتو روداوو پرسیارانه پئیان دهگوتری: (أسباب النزول).

گرنگیدانی زانایان به سهبهب نزول

بیگومان توژمرانو زانایان له بواری (علوم القرآن) دا گرنگی زۆریان داوه به زانیانی سهبهب نزول، ههستیان بهوه کردووه: که زانیانی سهبهب نزول زۆر پئویسته بۆ تهفسیری قورئان، زانیانی سهبهب نزول دهرگا بۆ خوینهر و راههکهری قورئان والا دهکا بچه ناو زانستی تهفسیرهوه و لهو مهیدانهدا ههلهمی خویمان رادهن، بۆیه جهماعهتیک له زانایان به تایبهتی کتیبیان تیدا داناوه، بهناوبانگترینی ئهو زانایانه ههلی کوری (المدینی)یه: که شیخی ئیمامی بوخارییه، پاشان ئیمام (الواحدی)یه کتیبیکی داناوه بهناوی (أسباب النزول)وه، ئهمجار (برهان الدین)ی الجعبری هات کتیبهکهی واحیدی کورت کردهوه سهنهدی ریوايهتهکانی ههذف کردن و هیچی لێ زیاد نهکردن ئهمجار شهیخولئیسلام ئیبنو حهجهری عهسقهلانی کتیبیکی دانا لهبواری (أسباب النزول)دا شیخی سیوطی بهشیکی له دهستنووسی ئهو کتیبهی بینوه به خزمهت ههمووی نهگهیشتوووه، ئهمجار شیخی سیوطی خوێ کتیبیکی یهکانگرو پوختو کهم وینهی لهو بوارهدا داناوه، بۆخوێ دهلی ناوم نا (لباب النقول فی أسباب النزول).

ئەۋەى لەبۋارى زانستى ئەسباب نزلدا پىشتى پى دەبەستى

زانايان لەبۋارى زانينى ھۆكارى نازلېۋون پىشت بە راستى و دروستى رىۋايەتەکان دەبەستن: كە لە پىغەمبەرەۋە (دروودى خوداى لەسەر بى)، يان لە ھاۋەلانەۋە رىۋايەتكراون، چونكە ھەۋالدىنى صەحابە دەربارەى ئەم جۆرە شتانه ئەگەر بە صەراحت بوو بەپراى ئەو نازلېۋردى، بەلكوو ھۆكمى ھەدىتى مەرفوعى ھەيە.

ئىمامى واحىدى دەلى: دروست نىە نابى قسە لە ئەسبابى نزل بكرى مەگەر لەسەر بنەماى رىۋايەت و بىستن لەۋانەى دابەزىنى ئايەت و سۈرەتەكانىيان زانىۋە و لىكۆلئىنەۋەى زانستىيان تىدا كروودە و لىپراون بۆ بەدەستەينانى ئەو زانستە پىرۋزە.

ئەمە رىپازى زانايانى سەلەف بوو، بىگومان ئەوان خۇيان لەۋە پاراستوۋە شتىك بلىن: نەچۈنە بنج و بنەۋانى، موحەممەدى ئىبنو سىرىن دەلى: دەربارەى ئايەتتىكى قورئان پىرسىارم لە عەبىدەى كورى عومرى (السلمانى) كىرد دەربارەى ئايەتتىكى قورئان، فەرموۋى: لەخودا بترسە و راستگۆيە، ئەۋانە رۆيشتن: كە دىمانزانى ئايەت و سۈرەتەكانى قورئان دەربارەى چى نازل بوون و ھۆكارى نازلېۋونەكەيان چى بوو، مەبەستى بەۋانە ھاۋەلانە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بوو.

جا كە ئەمە قسە و بۆچۈۋنى ئىبنو سىرىن بى: كە يەككىكە لەپىۋاۋە ناۋدارەكانى چىنى دوا ھاۋەلان لەپروى توپىزىنەۋە و پىشكىن و بەراۋرد كىردنى رىۋايەتەكان و وردەكارى لە ھەلاۋاردندا، ديارە بىگومان ھەلۋىستەكەى ئەۋە دەگەيەن: كە پىۋىستە لەبەردەم ھەبۋونى ئەسباب نزل صەحىح و راست و دروستدا ملكەچ بىن پەل بەملا و بەۋلادا نەھاۋىن، چونكە قسەى پىشت پى بەستراۋ لەناۋ ئەقوالى صەحابەدا دەربارەى ئەسبابى نزل ئەو قسەيەيە كە صىغە و شىۋازى ۋەكوو (مسند) رىۋايەت كرابى، واتە: صىغەكە بە رۈنى ئەۋە

لەبەر ئەم گەرنگی پێدانه و ھەزەرکردنەییە: کە ئیمامی واحیدی
پەنخەنی لە زانایانی سەر دەمی خۆی گرتوووە لەو ھەدا کە ئاسانکارییان کردوو
لە پێوایەت کردنی سەبەب نرولدا بە بوختانکەر و درۆزنی لە قەڵەم داو و
ھەر ھەشی توندی ئی کردوون و بەشیای زانیون بۆ عەزابی توند و بەشیدەت
بە دەق دەلێ: (أما اليوم فكل أحد يخترع شيئاً، ويختلف أفكا وكذبا، ملقياً
زمامه إلى الجهالة غير مفكر في الوعيد للجاهل بسبب الآية).

دواي نه و توڙينه وهي نه نجامدرا پومان دهرده كه وي كه سبه

نزول لہسہر دوو حالت کورت ھہلدی:

۱- روداوێك رویدا بۆ و قورئان دابه‌زیبێ دەربارەى، وەگۆ و ئەو رۆداوەى ئیبنو عەبباس (رمزای خودا لەخۆى و لە باوکى بى) دەمىگێرێتەو دەفەر مۆى: **كە ئایەتى ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ - الشعراء/ ۲۱۴﴾ نازێبوو، پێغه‌مبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەمال دەرکەوت و رۆیى سەرکەوتە سەر کێوى صفە، ئێتر هاواری کرد فەر مۆوى: «يَا صَبَّاحًا» ئای لەو بە‌لایەى بە‌رپۆدەیه لە بە‌رمەیاندا یەخە‌تان بگێرێ! ئێتر قورەیشییەکان لێى کۆبوونەو دەو پێى فەر مۆون: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلاً تَخْرُجُ مِنْ سَفْحِ هَذَا الْجَبَلِ أَكُنْتُمْ**

مُصَدِّقٍ» هه‌لۆیستان چى دەبى ئەگەر هه‌والتان بدهمى كه كۆمه‌لێك ئەسب سوار له پێدهشتو ئەودىو ئەو كۆه خۆيان ناماده كردوو هه‌رشتان بكه‌نه سه‌رو له كه‌مىندان بۆتان، ئايا ئیوه برپوام پى ده‌كه‌ن؟ هه‌موویان تێكرا وتیان: ئەى چۆن برپوات پى ناكه‌ین، ئیمه تا ئیستا درۆمان لى نه‌بیستوو، نه‌مان دیوه درۆیه‌ك بكه‌ی، ئهمجار فه‌رمووی: «فَإِنِّي لَنَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيِ عَذَابِ شَدِيدٍ» ئەمن ترسینه‌رى ئیوه‌م، له هاتنى عه‌زابێكى كوشنده‌و ترسناك ئەگەر برپوام پى نه‌كه‌ن په‌خه‌تان ده‌گرێ و پرگارتان نابى له چنگى! ئەبۆله‌هه‌ب وتى: ده‌ك به‌ كوشت چى و داوه‌شێ ئهمه بۆ ئەوه كۆتكر دینه‌وه؟ ئیتر هه‌لساو پۆی، دوابه‌دواى ئەم حاله‌ته، سوره‌تى ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ.....﴾ نازل بوو^(۱).

۲- حاله‌تى دووه‌م: ئەوه‌یه پرسىار له پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) بكړى دمه‌راره‌ى شتێك و قورئان دابه‌زى بۆ روونكر دینه‌وه‌ى حوكمى ئەو شته، وه‌كوو ئەو حاله‌ته‌ى خه‌وله‌ى كچى شه‌عه‌به‌ كاتێك مێرده‌كه‌ى: كه ئەوسى كورپى صامیت بوو ظیهارى لى كردو له‌خۆى حه‌رام كرد، سه‌رحیى بكاو پى گوت: ئەتۆ وه‌كوو بشتى داىكم واى و لیم حه‌رام بى، ئیتر خه‌وله‌ دواى ظیهاره‌كه‌ هاوارى لى هه‌لساو چارى نه‌ماو شكواى خۆى برده خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى).

خاتو عائیشه (ره‌زای خودای لى بى) دمه‌فرموى: پاك و بى عه‌یبه‌ ئەو خودایه‌ى هه‌موو شتێك ده‌بیسى، سویندم به‌خودا من ئەو ده‌مه‌ى خه‌وله شكواى خۆى لای پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) ده‌كرد ئەومنده به‌ سه‌رتوه‌ وه‌زعى خۆى بۆ پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) گێرايه‌وه، هه‌ندى وشه‌و رسته‌یم گوێ لى بوو تێیان ده‌گه‌یشتم له هه‌ندىكى نه‌ده‌گه‌یشتم، ده‌یگوت: ئەى پێغه‌مبه‌رى خودا! ئەوس گه‌نجیه‌تى فه‌وتاندم،

(۱) أخرجه البخاری/۴۹۷/ ومسلم/۵۰۸.

رېخۆله پړاوبوومو مندالم لى ههيه، ئىستاكه تهمهنى جوانى و گهنجيم بهسهرچووه، بهسالآچوومو له سك كردن وهستاومهوه، ظيهارى لى كردووم! خودايه من شكايهتى خۆم ههر لای تۆ دهكهم، عائيشه (رمزای خودای لى بى) دمفهرموئ: زۆرى پى نهچوو ههزهرتى جوبرائيل ئهم ئايهتانهى هيئان بو پيغه مبهر (دروودى خودای لهسهر بى) كه دمفهرموئ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ - المجادلة/۱﴾ ناشكرايه مهبهست به وشهى (زهوج) ئهوسى كورپى صاميته.

ئهمه ئهوه ناگهيهنى: كه دهبى بو ههموو ئايهتيك سهبهب نزول بدوژينهوه، چونكه قورئانى پيرۆز نازلېوونهكهى ومقف نيه لهسهر روداو ومقائيع، يان لهسهر پرسيارو پرسياركردن، بهلكوو سههرتا قورئان نازل دهبوو بهو ئايهتانهى عهقيدهو ئيمانيان لهخۆ دهگرت، ئهو ئايهتانه دادمهزين: كه واجباتى ئيسلامو شهريعهتى خودايان تيدا بهيان دهكرا دمربارهى ژيانى تاكو كۆمهل.

الجعبرى: دمفهرموئ: قورئان به دوو شيوه دابهزيوه بهشيكي سههرتا دابهزيوه، قسميكي دواى رودانى روداويك، يان پرسياركردنى يهكيك نازل بووه، بۆيه پيناسهى (سبب نزول) بهم شيويه دهكرى دهگوترى: سبب نزول: بريتييه لهو روداوو پرسياره قورئانهكه دمربارهى نازل بووبى لهكاتى روودانهكهياندا.

لهراستى دا زىدمرهوىيه ئيمه له زانستى (سبب نزول) دا دهستبلاوى بكهين بهجۆريك ههوالو سهبرردهى نهتهوهكانى پيشوو رووداووهكانى رابردو بكهينه جۆريك له ئهسباب نزول، ئهمهش بو ئهوهى ههندى شت ههيه ئيمامى واحيدى له تهفسيرهكهيدا كردونى به سهبهب نزول بچنه دمهروه، وهكوو ئهوه دهگوترى: سورمى (الفيل) هۆكارى نازلېوونهكهى چيروكى

ھېرشى ھەبەشىيەكانە، چونكە بەھىچ جۇرى ئەو بە سەبەب نزلو ھېساب ناكړى، بەلكو ئەو ھەبەردانە لہ پوداوى رابردو، وەكوو چىرۇكى گەلى نوح و عادو ئەمودو دروستكردنى كەعبەو ئەوجۆرە شتانە ھەروا باسى ئىبراھىم لہ ئايەتى ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا - النساء/ ۱۲۵﴾ ھۆكارى ئەو بە پەروردگار ھەزرەتى ئىبراھىمى كړدووە بە دۆستو خۆشەويستى خۆى ئەمە نابیتە سەبەب نزلو بەھىچ شپوھىك.

سودەكانى زانينى (سبب نزل)

زانينى سەبەب نزل چەند سوديكي ھەيە، ھەرە گرنكيان

نەمانەن:-

ا/ پروونكردنەوہى ھىكمەتو داخوازی تەشرىعكردنى ھوكميك لہ ئەھكام، ھەست كړدن بە پەچاو كړدنى شەرع بۇ بەرژەومندى گشتى لہبوارى چارەسەر كړدنى پرووداوەكان.

ب/ تايبەتمەندكردنى ھوكمى ئايەتە دابەزىوہكە، ئەگەر ھاتوو بە صيغەى عموم بوو بە سەبەبەكە، ئەمەلاى ئەوانەى كە پييان وايە عيبرت بە خصوصى سەبەبە بە عمومى لہفظ نيە، ئەمە مەسئەلەيەكى خيلافىيە لہو بەملاوہ زياتر پونى دەكەينەوہ.

وادەبى نموونە بۇ ئەمە ئايەتى ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيَجْهَلُونَ أَنَّ يُحْمَدُونَ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - آل عمران/ ۱۸۸﴾ دەھينەوہ، ئەوھتا دەگيرنەوہ كە مەرپوان بە دەرگاوانەكەى خۆى گوت: ئەى رافيع برؤ بە ئيبينو عەبباس بلى: ئەگەر ھەركەسيك لہ ئيمە كەيف خۆش ببى بەوہى پيى دراوہو پيى خۆش ببى سوپاسى بكړى بە كارىك كە نەيكردووەو بەوہ شياوى سزا ببى ئەوہ ئيمە

هه موومان سزا ددرئین؟ ئیبنو عهباس فهرمووی: ئەو ئایه ته ج بهیومندییه کی به ئیوه وه هیه؟ ئەم ئایه ته له راستیدا دمرحه ق به ئەهلی کیتاب نازل بووه ئەمجار ئایه تی ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ آل عمران/ ۱۸۷﴾ ی خوینده وه.

ئیبنا عهباس (رمزای خودا له خووی و له باوکی بی) فهرمووی: پیغه مبهری خودا پرسپاری شتیکی لی کردن، ئەوانیش ژیر لیویانداو شته کهیان دمرخست، واشیان نیشاندا ئەوهی لییان پرسپار گراوه ولامیان داوه ته وه به هیوا بوون له سهر ئەوه سوپاسیان بکری و که یفخو شبوون به وهی توانیویانه ئەوهی لییان پرسپار گراوه بیشار نه وه^(۱).

ج/ ئەگەر له فظه نازل بووه که ی قورئان گشتگیر بوو، به لگه ی ته خصیص و تایبه تبوونی وارید بو بوو، ئەوه زانیی هۆکاری نازل بوونی، وشه گشتگیر که تایبه ته مندییه که کورت هه لئینی له سهر غهیری شیوه که ی (فمعرفة السبب تقصر التخصیص علی ماعدا صورته).

دروست نیه لهو شیوه دمره پندری، چونکه داخل بوونی شیوه ی هۆکار له له فظه گشتگیر که دا فه طعی و به لگه نه ویسته، دروست نیه به ئیجتیهاد دمرهاویژری، چونکه ئیجتیهاد که ظه نن ی و بوچوون و رادمربرینه، ئەمه کۆرای جه ماومری زانیانی له سهر به ستراده، نموونه شی بهم ئایه ته دیننه وه: که دمه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ، يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ، يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ – النور/ ۲۳ – ۲۵﴾ ئەم ئایه ته به تایبه تی دمربارهی خاتو عایشه (حه رمی)

^(۱) بپروانه بوخاری هه دیثی ژماره (۴۵۶۸) وه موسلیم ژماره (۷۰۳۴).

پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) نازل بووه، یان دمربارهی ئه‌وو و باقی خیزانه‌کانی تری پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) نازل بووه.

له ئیبنو عه‌بسه‌وه (رمزای خودا له‌خوی و له باوکی بئ) ریوایه‌تکراوه ده‌فرموی: **ثَابِتٌ هَـٰذَا** ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ.....﴾ به تایبه‌تی دمرحه‌ق به خاتو عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) نازل بووه.^(۱)

هه‌ر له ئیبنو عه‌بسه‌وه (رمزای خودا له‌خوی و له باوکی بئ) ریوایه‌تکراوه ده‌لی: ئه‌م ئایه‌ته دمربارهی خاتو عائیشه و خیزانه‌کانی تری پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) نازل بووه، هه‌رکه‌سیک بوختان به‌و خیزانانه‌ی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) بکا تۆبه‌ی بۆ نیه، به‌لام که‌سیک بوختان به‌ ئافره‌تیکی تری موسولمان بکا، به‌دمر له خیزانه‌کانی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئه‌گه‌ر دوایی تۆبه‌ بکا خودا تۆبه‌که‌ی ئی و مرده‌گرئ.

پاشان ئیبنو عه‌بسه‌ (رمزای خودا له‌خوی و له باوکی بئ) ئایه‌تی ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - النور/ ۴ - ۵ ﴿خوینده‌وه، له‌سهر ئه‌م بنه‌مایه‌ قبولکردنی تۆبه‌ی بوختانکه‌ر هه‌رچه‌نده‌ ته‌خصیصی ئایه‌تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - النور/ ۲۳﴾ ده‌کا، وه‌لی ئه‌م ته‌خصیص و تایبه‌تکردنه‌ که‌سیک ناگریته‌وه بوختانی بۆ عائیشه، یان به‌ خیزانه‌کانی تری پیغمبر (دروودی خودای له‌سهر بئ) کردبئ، ده‌ی ئه‌م جووره‌ که‌سه‌ ته‌وبه‌ی ئی قبول ناگری،

^(۱) أخرجه الحاكم (۶۷۳۱).

چونكه داخلېوونى وېنهى ھۆكارى نازل بوونهكه له لهفظه گشتگرهكه قهطعيه.

د/ زانينى سەبەب نزول باشتريڼ رېځاځيه بۇ تېځه‌يشتن له‌ماناى قورئان و لا بردنى تەمومزېك كه ده‌ورهى ماناى ھەندېك ئايەتى قورئانى داوه و تەفسىره‌كهى باش ړون نابيتەوه تا ھۆكارى نازلېوونه‌كهى نه‌زانى، بۇيه ئيمامى واحيدى دمفهرموى: ھەندېك ئايەت ھەن مومكين نيه بتواندرئ تەفسير بكرئ و ماناى به ړونى بزاندرئ به‌بى ئەوهى ھۆكارى نازلېوونى و ئەو بارودوخه‌ى تييدا نازل بووه بزانى، واتە: به‌بى زانينى ئەو ھۆكارو بارودوخه ناتواندرئ ماناى ئايەتەكه بزاندرئ.

ئيبنو دمقيق العيد ده‌لئ: زانينى سەبەب نزولى ئايەت رېځه‌ى به‌ھيزه بۇ تېځه‌يشتن له ماناى قورئان.

ئيبنو تەيمييه ده‌لئ: زانينى سەبەب نزول يارمەتيدەريكى به‌ھيزه بۇ تېځه‌يشتن له ماناى ئايەت، بېگومان زانينى سەبەب نزول زانينى ماناى (مستنب) ده‌كهى ئى وه‌دى دئ كه خودى ئايەتەكه‌يه.^(۱)

بۇ نموونه مەروانى كورى الحكم ماناى ئايەتى ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةِ مَنْ عَذَابٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - آل عمران/ ۱۸۸﴾ ى ئى چەواشه بوو، لىلى حالى نه‌دمبوو، ھەتا ئيبنو عەبباس ھۆكارى نازلېوونه‌كهى بۇ ړوونكرده‌وه تىي گەياند، ھەروا ئايەتى ﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ - البقرة/ ۱۵۸﴾ ئەومتا ظاهيرى ئايەتەكه ئەوه ناگەيەنى كه ھاتوجوى نيوان صەفاو مەروە فەرزو واجب بى چونكه رسته‌ى ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ.....﴾.

^(۱) بېروانه الإتيقان ص ۷۱.

ئەبو بەكر نازمزاىى دمربېرى و بهيعةتى نهدايه، مهروان ويسى ئهزيهتى بدا
عەبدورەحمان خۆى خسته مالى خاتو عائيشه (رمزاى خوداى لى بىن) ئەگەر
پەناى بۆ مالى عائيشه نهبردايه مهروان سزاى دەدا، ئەمجار مهروان وتى:
ئەم (عبدالرحمن) ه ئەوكه سهيه كه ئايهتى ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهُهُ أَفْ لَكُمْ مَا
أَتَعَدَّانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلْتُ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ - الأحقاف/ ١٧﴾ دى دمرحهق نازل
بوو، خاتو عائيشه رەدى دايه وه وهرمووى: نه خهير وانيه، ئەمجار سه بهب
نزولى ئايه ته كهى بۆ روون كرده وه.....

عبرەت به گشتگىرى له فظه كهيه نهك تايبه تمه ندى سه بهبى نازل بوونى

ئەگەر وا رېكه وت له فظو سه بهب هەردوو كيان گشتگىر بوون، يان
هەردوو كيان تايبه تمه ندى بوون، ئەوه گشتگىر كه حەمل دەكرى بۆ سەر
گشتىيه كه و تايبه ته كه بۆ سەر تايبه تمه ندىيه كهى خۆى.

نموونهى ئەوه له فظ گشتگىر بى و هو كاريشى گشتگىر بى ئايهتى
﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ - البقرة/ ٢٢٢﴾ له ئەنه سه وه (رمزاى خوداى لى بىن)
رېوايهت كراوه ده لى: جوله كه كان دابو نه ريتيان وابوو كه ئافره تيان
ده كه وته عادهى مانگانه وه، له ناو خيزان وه دمريان دهن، له گه ليان نانيان
نه ده خواردو ئاويان نه ده خوارد وه، له مالدان دانيشتن وه ئهس و كه وتيان له گه ل
نه ده كرد، له مبار وه پرسيار له پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سەر بى) كرا،
ئيتر په رومردگار ئايهتى ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ - البقرة/۲۲۲ ﴿﴾ دابه زاند نیت
پیغهمبر (دروودی خودای له سهر بئ) پیی فهرموون: نیوهی موسولمان
وامه کهن، له مالدا دانیشتن و هه لئس و کهوتیان له که لدا ئه نجام بدهن هه موو
تی که لاوی و له که ل نوستن و له که ل خواردن و خواردنه و هیان له که لدا بکهن
جگه له جیماع و شتی وا.^(۱)

نموونهی ئه وه له فظ خاص بئ و هوکار خاص بئ نایه تی ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا
الْأَتَقَى ، الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ، وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ، إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
رَبِّهِ الْأَعْلَى ، وَلَسَوْفَ يَرْضَى - الليل/۱۷ - ۲۱﴾ ئه م نایه تانه دمرحق به
حه زرمتی ئه بو به گر (رمزای خودای لی بئ) نازل بوو وشهی (الأتقی)
ئه فضه لو ته فضیله (أل)ی عه دی پیوهیه و تایبه ته به و که سهی دمربارهی
نازل بووه، وشهی (أل) کاتیک موفیدی عمومه: که (موصوله) بئ یان بو
ته عریف بئ بجیته سهر وشهیه کی (جه مع) دهی وشهی (أل) له (الأتقی) دا
(موصوله) نیه چونکه (أل)ی (موصوله) به (افضل التفضیل) دهو نالکی،
وشهی (الأتقی) جه معیش نیه، به لکوو تاکه عه دییه ته که هه بوونی ههیه،
به تایبه تی: که صیغهی (افعل) ته میزو جیا کردنه وه ده که یه نی، ئه م ته میزو
جیاییه کیفایه ته بو ئه وهی قه صرو کورته ئینان له نایه ته که دا بیته دی و
تایبه ت بئ به و که سهی دمربارهی نازل بووه بویه ئیمامی واحیدی
فه رموویه تی وشهی (الأتقی) له قورئاندا مه به ست ئه بو به گری صدیقه و
زۆربهی رافه که رانی قورئان له سهر ئه وه یه ک دهنگن.

له عورووه ریوایه ت گراوه ده ئی: ئه بو به گری صدیق (رمزای خودای
لی بئ) حه وت گۆیله ی کرپنه وه ئازادی کردن، ههر حه وتیان له سهر
موسولمانبوونیان خرابوونه ژیر ته عزیز و ئه شکه نجه دانه وه، (بیلال، عامیری

^(۱) مسلم/ ۶۹۴ و احمد/ ۱۲۳۵۴.

کورپی فوههیره، النهديه و كچهكهی، أم عيسى، أمة بنی الموثل) دمربارهی ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ، الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ، وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ، إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ، وَلَسَوْفَ يَرْضَى - اللیل/ ۱۷ - ۲۱﴾ تا كوئایى سورمهتهكه نازل بووه.^(۱)

له عامیری کورپی عهبدوللای کورپی زوبهیر زانیاریهکی لهم جوړه ریوایهت کراوه و نه مهشی زیاد کردووه: كه دهلی: ثم نایهته ﴿فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى ، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى ، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى ، وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ، إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ، وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ، فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ، لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ، الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ، وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ، الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ، وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ، إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ، وَلَسَوْفَ يَرْضَى - اللیل/ ۵ - ۲۱﴾ دمربارهی نهو واته نه بوبهكر (رمزای خودای لی بی) نازل بووه.

وهلی نه گهر سه بهب تایبهت بوو نایهتهكه به شیوهی گشتی نازل بوبوو، نهوه زانیانی نوصول تئیدا كه وتوونه راجیاییهوه: له وهدا ناخو عیبرت به عمومی له فظه، یان به خصوصی سه بهب؟!

۱- جه ماوهری زانیان پییان وایه عیبرت به گشتگیری له فظه كهیه نهك به تایبهتمهندی هوکارهكهی، كه وایی نهو حوكمهی له له فظه گشتگیرهكه و مردهگیری تایبهت نیه به سه بهبه خاصه كه وه به لكوو ته جاومز دهكا بو هاوشیوه كانیشی، وهكوو نایاتی لیعان و شه پرمنه فرین كه دمربارهی بوختانکردنی هیلالی کورپی نومیهیه به ژنهكهی نازل بوو.

له ئیبنو عه عباسه وه (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بی) ریوایهت کراوه دهلی: هیلالی کورپی ئومییه له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودای

^(۱) أخرجه ابن أبي حاتم في التفسير/ ۱۹۳۷.

لهسەر بئ) تۆمەتى زىناکردنى پال ژنەگەى داو وتى: لهگەل شورمىكى كورى
 سەمەاءا زىناى كردوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لهسەر بئ) پېى فەرموو
 شايت بېنە لهسەر ئەم داوايت ئەگىنا دارى حەددى بوختانکردنت لهپشت
 دەدرى.. هيلال وتى ئەى پېغەمبەرى خودا! چۆن دەبى و دەگونجى يەكك
 لەئيمە پياو بەسەر ژنى خۆيەو بەگرى، بچى هەول بدا شايت پەيدا بکا
 بېن و روداو ببينن و ئەمجار شايتى بۆ بدەن، پېغەمبەر (دروودى خوداى
 لهسەر بئ) هەر دەيفەرموو شايت بېنە، يان دارى حەدى بوختانکردنت
 لهپشت دەدرى، هيلال وتى: سویندم بەوگەسەى تۆى بە پېغەمبەرى
 رەوانەکردوو من راست دەگەم ئەم خیزانەم لهگەل فلاندا زىناى كردوو
 دلئيام پەرورەدگار حوكمىك نازل دەکا پشتى من دارى حەدى بوختانى لى
 نەدرى، حەزرىتى جوبرائىل دابەزى و هاتە لای پېغەمبەر (دروودى خوداى
 لهسەر بئ) ئايەتەكانى ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
 أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ، وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ
 اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ
 إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ -
 النور/ ۶ - ۹﴾ بۆ هینا، دەى ئەم حوكمە گشتگیرەى لەم لهفظە عامە
 وەردەگیرى هەموو روداویكى لەو جۆرەى روداوى هيلال و خیزانەگەى
 دەگیرتەووە هېچ پېویست بە بەلگەى تر ناکا.

ئەمە پاي راجیح و راست و دروستەو لهگەل گشتگیرى ئەحکامى
 شەریعەتدا يەك دەگیرتەووە هاوێلانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لهسەر
 بئ) موحتەهید و زانا پایە بەرزەكانى ئیسلام کاریان پى كردوو، حوكمى
 وەرگیرانى نایاتى لەم جۆرمیان تەجاووز پى كردوو بۆ سەر غەیری هۆکاری
 نازلېوونەگە بۆ نموونە وەكوو نازل بوونى نایاتى ظیهار دەربارەى ئەوسى
 كورى صامیت، يان سەلەمەى كورى صەخر: كە ئیختیلاف لە رېوايەتەكاندا

ههيه، ههروا وهكوو ئىحتىياج به گشتگىرى ئايهتلىك كه به هوكارى تايبهت نازل بوون و زانايان بو پوداوى هاوشيوهى هوكارهگان حوكميان بى كردوون ياساى (عيرمت به گشتگىرى لهفظه نهك به تايبهتمه ندى هوكارى نازل بوون) يان پهيرهو كردووه.

ئىبنو تميميه دمفهرموى: ئەم قاعيدەيە زۆر پويداوه و زۆريش پهيرهوگراوه، لەم نموونە و ويناى وتەى زانايان كه دمفهرموى: ئەم ئايهتە دمبارەى فلان شت نازل بووه، به تايبهتى ئەگەر ئەو شتەى ديمكه نه هوكارى نازل بوونى ئايهتە: كه مرقفلىك بى، وهكوو ئەوه دەللىن: ئايهتى (ظيهار) دمبارەى ئەوسى كورى صاميت نازل بووه، يان دەللىن: ئايهتى (كلالە) دمرحەق به جابىرى كورى عەبدوللا نازل بووه، ههروا ئايهتى ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُورِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ - المائدة/ ٤٩﴾ دمبارەى خىلى بهنو قورىظه و بهنو نهضير هاتوته خوارى.

وينه و نموونهى تريس: كه دهگوتري ئەم ئايهتە، يان ئەم چهند ئايهتە دمبارەى كۆمهتلىك له موشريكهگانى مهككه دابهزيون، يان دمرحەق به قهوميكى جولهكه و مهسيحى، يان دمبارەى پيرلىك له موسولمانان هاتونه خوار، دەى ئەم زانايانهى ئەم قسانه يان گوتوون مهبهستيان ئەوه نهبووه حوكمى ئەم ئايهتانه تايبهت بى بهو كهسو تاقمانهى دمبارەيان نازل بوون و حوكمهكهيان شمولى كهسانى ديكه ناكا، قسهى لەم جوړه موسولمان و مرقفى عاقل نايكه، زانايان ههچهنده راي جياوازيان هه بى له ماناى ئەو لهفظه گشتىيهى: كه به هوكارىك نازل بووه، ئاخو تايبهتە به هوكارهكهيهوه يان نا، هيچ لهو زانايانه نه يانگوتووه دمفه گشتگيرهگانى قورئان و سوننهت تايبهتن به سهخصى موعهيهنو بهس!

كۆتا قسەيەك لەم بارەو گوتبێتیاں ئەومەيە كە گوتویانە ئەم دەقانە تايبەتن بە ئەوع و پێری ئەوەی دەربارەى نازل بوو و شمولی ھاوشیوەکانی دەکا (يكون العموم فيها بحسب اللفظ) مانای گشتگیری تییدا بەگوێرەى لەفظەكەى دەبێ.

ئەو ئایەتەى ھۆکاری موعەيەن ھەبێ بۆ نازلبوونی ئەگەر فەرمان بێ، یان نەھى بێ، ئەو ئەو شەخصە تايبەتيە و ئەوانى وەكوو ئەويشن دەگريتەو، ئەگەر ھەوال بوو (مەدح، یان ذم) بوو، ئەو ئەو شەخصە دەگريتەو و ئەوھش كە لە پلەو مەقامى ئەودا بێ.

۲- كۆمەلێك لە عولەما پێیان وایە عیرەت بە خصوصى سەبەبە نەك بە عمومى لەفظ، بە رای ئەمان لەفظە عامەكە بەلگەيە لەسەر وێنەى ھۆكارە تايبەتيەكە بۆ ئەوەى دەلالەت بكا لەسەر غەیری ئەو، پێويستە دەليلىكى تر ھەبێ، وەكوو قیاس و شتى وا، بۆ ئەوەى بۆ نەقلی رپوايەتى سەبەبە تايبەتيەكە ھۆکاری خۆى بمنيئ و سەبەب و موسەبەب پێكەل پێك بن وەكوو پرسىار و دەلام.

صيغە و دارپێژگەى سەبەب نزول

صيغەى سەبەب نزول وادەبێ دەقیكى صەريح و راست و پەوان دەبێ لە ھۆکاری نازلبوندا، یان ویدەچێ ھۆکاری نازل بوون بێ، دەبێتە دەقیكى صەريح و بێ پێچ و پەنا ئەگەر راويیەكە راستەوخۆ وتى (سەبەبى نازل بوونی ئەم ئایەتە ئەومەيە) یان ئەگەر رپوايەتەكەى وا ھینا (ھا) تەعقيبى خستە سەر مادەى (نزل)ە دوابەدواى ھینانى رپوداوەكە، یان پرسىارەكە، بەمجۆرە بڵێ: (ئەو رپودا، واھات، واچوو، یان پرسىار لە پێغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) كرا دەربارەى فلان شت (فنزل هذه الآية) ئیتر ئایەتەكە دابەزى).

ئەم دوو صیغە و شیوازە راستەوخۆ سەبەبیەت دەگەیهەنن وەکوو لەو
دوا نمونەکانیان دەخەینە ڕوو^(۱) وادەبێ صیغەکە ئیحتیمالی سەبەب نزولی
دەبێ و لە هەمان کاتیشدا مانای حوکمی ئایەتەکەشی ئی فەهەم دەکری
بەمجۆرە (راوی) بلی: (نزل هذه الآية في كذا) ئەم ئایەتە بۆ فلان شت
دابەزیو، ئەم جۆرە تەعبیرە جاری وایە مەبەست لێی سەبەب نزولە،
وايش دەبێ مەبەستەکە ئەوەیە ئەو سەبەب نزولە داخڵی مانای ئایەتەکەیه.
هەروا ئەگەر وتی (أحسب هذه الآية نزلت في كذا) یان (ما أحسب
هذه الآية في كذا) بێگومان (راوی) بەمجۆرە صیغە و تەعبیرە بە قەطعی دان
نانی بە سەبەبەکەدا، کەوابێ ئەم دوو جۆرە تەعبیرانە ئیحتیمالی ئەوەیان
هەیه سەبەب نزول بن ئیحتیمالی تریشیان هەیه.

نمونە ی صیغە یە کەم ئەو ڕیوایەتە ی ئیبنو عومەرە کە
دەفەر موی: «نَسَأُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَلَى شَيْئَمْ وَقَدَّمُوا
لَأَنْفُسِكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشَّرَ الْمُؤْمِنِينَ - البقرة/ ۲۲۳»
دەربارە ی چوونە لای ئافەرت لە پاشیانەو هاتۆتە خوارێ.^(۲)

نمونە ی صیغە ی دووهم: ئەو ڕیوایەتە یە کە لە عەبدوللای کورێ
زوبەیرەو هاتوو دەفەر موی: زوبەیر لەگەڵ بیاویکی ئەنصاری بەشداربووی
غەزای بەدر بووبە کێشەیان دەربارە ی ئاویک کە لە (الحرّة) دەهاتە خوارو
زوبەیر و کابرای ئەنصاری هەردووکیان بەو ئاوە باخە خورماکانی خۆیان ئاو
دەدا، کابرای ئەنصاری دەیگوت: ئاوەکەم بۆ ڕەوان بکە با من لەپیش تۆدا
خورماکانم ئاو بەدم، زوبەیریش ڕازی نەدەبوو، بۆ حەللی ئەم کێشە یە
چوونە خزمەت پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کێشەکیان خستە
بەردەمی، فەر موی: «اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ» ئە ی زوبەیر

(۱) بێوانە باسی ڕیوایاتی جۆراوجۆر.

(۲) أخرجه البخاری مختصراً/ ۴۵۲۶ وأخرجه ابن جریر تاماً فی تفسیر: ۴۳۲۶.

ئەتۆ لەپیشدا باخە خورماکەت ئاو بەدە، پاشان ئاوەگە بەردەوہ بو
جیرانەگەت، کابرای ئەنصارى پێى ناخۆش بوو رقی ھەلساو وتى: ئەى
پێغەمبەرى خودا! لەبەر ئەوھىە زوبەیر کورپ پورتە بۆیە ئاوا بپارت دا؟
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رەنگى گۆرا، پاشان فەرمووی: «اسق
يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ اخْبِسِ الْمَاءَ، حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ» بەم
فەرموودەھىە دووہم پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تەواوی مافی بو
زوبەیر دەستەبەر کرد، بەلام لەپیشدا رمئیەکی وای دمربری ئاسانکاری تیدا
بێ بو کابرای ئەنصارى، بەلام کە کابرا رەقى پێغەمبەرى ھەلساند،
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داوای ئاسانکارییەکی لە زوبەیر
کشاندەوہو بە صەریحی حوکم و مافی تەواوی دا بە زوبەیر، زوبەیر دواى
دەیکوت پیم وانیە ئایەتى ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا - النساء/ ۶۵﴾
جگە لەم روداوہ دمربارەى ھىچى تر نازل بووین.

ئەینو تەیمیە فەرموویەتى: قسەى زاناو راوی: کە دەئین: ئەم ئایەتە
دەربارەى ئەوہ ھاتۆتە خوار (نزلت هذه الآية فى کذا) جارى وا ھەیە
مەبەستیان پێى سەبەب نزولە، جارى وایش دەبێ مەبەستیان ئەوھىە بلین:
ئەو شتە داخلى مانای ئەم ئایەتەھىە با ئەو شتە سەبەبیش بێ.

بێگومان زانایان کەوتوونە خىلافەوہ لەوہدا ئاخۆ قسەى صەحابى:
کە دەئین: (نزلت هذه الآية فى کذا) ئاخۆ مامەئەى موسنەدى لەگەڵ دەکړئو
ئەو حوکمەى ھەیە وەکوو ئەوہ وایە: کە ئەو سەبەبەکە ذیکر بکا کە
ئایەتەکەى دمربارە نازل بوو، یان وا دادەنرئ: کە ئەوہ تەفسیری
صەحابیەکەھىە بە موسنەد داناندرئ؟ واتە: (بەوہ ناژمێردرئ کە حوکمى
حەدییى مەرفوعى ھەبێ و قسەکە ھى پێغەمبەر بێ (دروودی خودای لەسەر
بێ).

ئىمامى بوخارى ئەو جۆرە تەعبىرانە دەخاتە پېرى موسنەدەدە،
غەيرى بوخارى ئەو رايەيان نى، زۆربەى زۆرى مەسانىدەكان لەسەر ئەم
ئىصطىلاح و زاراۋىيەن وەكۆو موسنەدى ئىمام ئەحمەد، بەپېچەوانەى ئەو:
كە سەبەب نزولەكە بلى: كە ئايەتەكەى دوۋابەدوا نازل بوو، ئەمەيان
ھەموو زانايان دەپخەنە پېرى موسنەدەدە.

ئىمامى زەركەشى لە كىتابى (البرهان) دا دەفەر موى: بېگومان زانراۋە:
كە دابو نەرىتى ھاۋەلەن و چىنى دوا ئەوانىش وابوۋە: كە يەككىيان
فەر موۋىيەتى (نزلت هذه الآية فى كذا) مەبەستى ئەو موبو ئەو ئايەتە ئەو
ھوكمەى لەخۇ گرتوۋە، نەك ئەو شتە ھۆكارى نازل بوۋى ئايەتەكە بوۋى،
كەوابى ئەو خۇى بەشىكە لە بەلگە ھىئانەۋە بە ئايەتەكە لەسەر ھوكمەكە،
نەك بەشىك بى ئەۋەى روداۋەكە نەقل دەكا.

جۆراۋجۆر بوۋى رىۋايات دەربارەى سەبەب نزول

ۋادەبى رىۋاياتى جۆراۋجۆر دەربارەى سەبەب نزولى ئايەتتىك دەستەبەر
دەبن، لەم حالەتەدا ھەلۋىستى موقەبىر بەم جۆرە دەبى:

أ/ ئەگەر صىغە و دارىژگەكەى كە وارىد بووە صەرىح نەبو لە
سەبەب نزولدا وەكۆو ئەو بلى: (نزلت هذه الآية فى كذا) يان (أحسبها نزلت
فى كذا) ئەو ھىچ كېشەيەك نابىندىر تىيدا، چۈنكە ئاشكرايە مەبەستەكە
رافەو تەفسىرە، واتە: ئەو شتە داخلى ماناى ئايەتەكەيە و لىى وەردەگىر،
نەك مەبەست ئەو بى ئەو شتە سەبەب نزولى ئايەتەكە بى، مەگەر
قەرىنەيەكى تر ھەبى لەسەر ئەو كە مەبەست بەۋە سەبەبىيەتە.

ب/ ئەگەر يەككىك لە صىغە و دارىژگەكان صەرىح نەبو بەلايەكىدا
نەدەخست، وەكۆو ئەو دەقەكە بەمجۆرە بوو (نزلت فى كذا) لە رىۋايەتتىكى
تردا ھاتبوو سەبەبىكى دژ بەو خرابوۋە روو، ئەو قەسەى راست و پىشت پى

به‌ستراو نه‌ومیه ذیکری سه‌به‌به‌که‌ی کردووه، ریوایه‌ته‌که‌ی تر حه‌مل ده‌کری
 بو سهر نه‌وه: که نه‌و شته داخلی حوکه‌م‌ه‌کانی نایه‌ته‌که‌یه، نه‌وونه‌ی نه‌مه
 نه‌و ریوایه‌تانه‌یه: که دمرباره‌ی نایه‌تی ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى
 شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ -
 البقرة/۲۲۳﴾ وارید بووه.

نافیع ده‌فه‌رموی: رَوُزِيكَ نایه‌تی ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ
 أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ -
 البقرة/۲۲۳﴾ م‌خوینده‌وه، ئیبنو عومەر (رمزای خودا له‌خۆی و له‌باوکی بێ)
 وتی: دمزانێ ئه‌م نایه‌ته دمرباره‌ی چی نازل بووه؟ وتم: نه‌خه‌یر، فه‌رمووی:
 (دمرباره‌ی چوونه‌ی لای ئافه‌رت له‌دواوه) هاتۆته‌ خوارێ، ده‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ی
 ئیبنو عومەر صه‌ریح نیه له‌وه‌دا نه‌وکاره سه‌به‌ب نزول بێ.

له‌ ریوایه‌تیکی تر دا هاتووه به‌ صه‌راحه‌ت باسی سه‌به‌به‌یك ده‌کا
 بێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی ئیبنو عومه‌ره (رمزای خودا له‌خۆی و له‌باوکی بێ) نه‌وه‌تا
 جابیر ده‌فه‌رموی: جوله‌که‌کان ب‌روایان وابوو ده‌میانگوت: نه‌گه‌ر مێرد چووه
 لای ژنی خۆی له‌دواوه‌و هینی خۆی ئاراسته‌ی پێشه‌وه‌ی ئافه‌ره‌ته‌که‌ کرد،
 من‌دالی خیلی لێ به‌ره‌هم دی، ئیتر بو‌ راست‌کردنه‌وه‌ی نه‌و هه‌له‌و ب‌پروا پوچه‌،
 نایه‌تی ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ - البقرة/۲۲۳﴾ دا‌به‌زی.^(۱)

ده‌ی لێ‌وه‌دا رای پ‌شت بێ به‌ستراو رایوایه‌تی جابیره، چونکه قسه‌که‌ی
 گێڕانه‌ومیه‌کی صه‌ریحه‌و ده‌ق سه‌به‌به‌که‌ ده‌گه‌یه‌نی، ریوایه‌ته‌که‌ی ئیبنو
 عومەر نه‌ص نیه له‌ سه‌به‌به‌یه‌تا، که‌وابوو وای مه‌زمه‌نده ده‌که‌ین که
 ته‌فسیرو تیگه‌یشته‌یه‌تی بو‌ مانای نایه‌ته‌که‌.

(۱) أخرجه البخاری/ ۵۵۲۸ و مسلم/ ۲۵۳۵.

ج/ ئەگەر رېوايەتەكان جۆراوجۆر بوون و ھەموويان نەص بوون لە سەبەبىيەتدا، دەلى ئىسنادى يەككىيان صەرىح بوو ئەوانى تر وائەبوون، ئەو ھەل ھەل رېوايەتى موعتەمەدو پىشت بى بەستراو رېوايەتە صەرىحەكەيە.

وھەگوى ئەوھى موسلىم و بوخارى و ھى تىرىش رېوايەتيان کردووھ لە (جندب الجبلى) دەلى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نەخۆش بوو دوو شەو، يان سى شەو ھەلئەستا، ئافرەتیک ھاتە لای و پىي گوت: ئەى موحەممەد! من وادەزانم شەيتانەكەت وازى لى ھىناوى، ئەوھ دوو شەو سى شەوھ نەھاتۆتە لات، ئىتر پەرورەدگار ﴿وَالضُّحَى ، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى - الضحى/ ۱ - ۳﴾ بۆ نازل کرد.^(۱)

طەبەرانى و ئىبنو ئەبى شەيبە لە ھەفصى كورى مەيسەرەوھ لە دايكىيەوھ ئەویش لە دايكىيەوھ: كە كارەگەرى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بوو، دەگىرپتەوھ دەلى: توتكە سەگىك چوبووھ مالى پىغەمبەرەوھ (دروودى خودای لەسەر بى) چوبووھ ژىر تەختەى لەسەر نووستنى و تۆپىبوو، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) چوار پۇژ نىگای لى برا، فەرمووى: ئەى خەولە چى لە مالى پىغەمبەردا رویداوھ؟ جوبرائىل نايە بۆلام! خەولە دەلى: لە دلى خۆمدا وىم با تۆزىك مالىكە ھەلۆزىرم و گەسكى بەدەم، گەسكەكەم برد بۆ ژىر تەختەكە بىمالەم، توتىلە تۆپىوھكەم بە گەسكەكە ھىنايە دەر، لەو سەرۆبەندەدا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھاتەوھ رىشى دەلەرزى، عادەتى وابوو كە نىگای بۆ نازل دەبوو لەرزىنىك دەگىرت، فەرمووى: ئەى خەولە دامپۆشە سەرمامە، ئىتر پەرورەدگار ﴿وَالضُّحَى﴾ بۆ تا ﴿فَتَرَضَى﴾ بۆ سەر نازل کرد.

ئىبنو ھەجەر لە شەرحى بوخارى (فتح البارى)دا دەفەرموى: چىرۆكى دواكەوتنى ھاتنى جوبرائىل بەھۆى بوونى توتكە سەگ لەمالى

(۱) بوخارى/ ۴۹۸۲ و مسلم/ ۴۶۵۸ و احمد/ ۷۸.

پېغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) مەشهورە، وەلّ بوونی بە سەبەب نزولی بۆ سورمەتی ﴿وَالضُّحَى﴾ غەریبو نامەشهورە، لە ئیسنادەکشیدا کەسانیک هەن نەناسراون، کەوابوو ئەوەی پشتی پی دەبەستری ئەومیه لە بوخاری و موسلیەدايه.^(۱)

د/ ئەگەر رپوایەتەکان هەموویان لەبارەى صەحیحەو چوونیکە بوون، وەلّ جوړە تەرجیحیک لە یەکیاندا هەبوو لەوانی تردا نەبوو، وەکوو ئەو راپوایەتە خۆی ئاگاداری بەسەرھاتەکە بێ، یان رپوایەتیکیان لەوانی تر صەحیحتر بوو، ئەو رپوایەتە راجیحەکە پێش دەخری.

نموونەى ئەمە ئەو رپوایەتەى کە بوخاری لە ئیبنو مەسعودەو رپوایەتەى کردووە: کە دەلّ: من بۆخۆم لەگەڵ پېغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) لەناو مەدینەدا دەرۆشتین، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لقە دارخورمایەکی پێ بوو وەکوو عەصا خۆی بەسەردا دەدا، لە خزمەتیدا بووم بەلای کۆمەلێک جولهکەدا تێپەری، هەندیکیان وتیان: خۆزگە پرسیارتان ئی بکردایە، وتیان: دەربارەى رۆح بۆمان بدوئ بزانی رۆح چیە؟ پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ماومیهک راوستاو سەرى بەرز کردووە، ئەمە زانییم کە نیگای بۆ دئ، کە وەحیەکە تەواو بوو، پاشان فەرمووی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا - الإسراء/ ۸۵﴾.^(۲)

ئیمامی تیرمذی لە ئیبنو عەبباسەو (رەزای خودا لەخۆی و لە باوکی بێ) رپوایەتەى کردووە: کە دەلّ: قوریش بە جولهکەکانیان گوت: شتیکمان پێ بلّین: بیکەینە پرسیارو لەم پیاوێ بکەین، وتیان دەربارەى رۆح پرسیارى ئی بکەن، ئەوانیش پرسیاریان ئی کرد، ئیتەر پەرورەدگار ئایەتەى

^(۱) بڕوانە کتیبی الإیتقان ص ۷۷.

^(۲) أخرجه البخاری/ ۱۲۵ و مسلم/ ۷۰۵۹.

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا -
الإسراء/ ۸۵﴾ نازل کرد. ^(۱)

دهی ئەم ڕیوایەتە ئەو دەگەیهنی ئایەتەکه له مهككه دابه‌زیبی، له‌م ڕووه‌وه که لایه‌نی سه‌ره‌کی ڕوداو‌ه‌که قورمیشییه‌کانن، ڕیوایه‌تی یه‌که‌میش ئەو ده‌گه‌یه‌نی له مه‌دینه دابه‌زیبی، لێره‌دا ڕیوایه‌تی یه‌که‌م ته‌رجیح ده‌درئ له‌به‌ر ئاماده‌بوونی ئیبنو مه‌سعود بۆ ڕوداو‌ه‌که، زیاد له‌وه ئەم ڕیوایه‌ته له‌بوخاریدا‌یه و ئوممه‌تی موسو‌لمان سه‌حیحی بوخاریان به‌لاوه په‌سه‌نده‌و مه‌قبوله‌و به‌سه‌ر هه‌موو سه‌حیحی‌کی تر‌دا ته‌رجیحی ده‌ده‌ن.

ئیمامی زه‌ه‌ره‌کی ئەم نموونه‌یه‌ی وا مه‌زهنده‌ کردووه: که دابه‌زینه‌که‌ی تیکرار بووبی‌ته‌وه، وای داناوه ئەم ئایه‌ته جارێک له مه‌ككه نازل بووبی و جارێک له مه‌دینه به‌لگه‌شی ئەوه‌یه ده‌ئێ: به‌کۆرای زانایان سو‌ره‌تی (سبحان) مه‌ککی‌یه.

وه‌ئێ ده‌گونجی بگوترئ: با سو‌ره‌ته‌که مه‌ککی بی و ئەم ئایه‌ته‌ی مه‌دینه‌یی بی.

ئهو‌ی بوخاری له ئیبنو مه‌سعووده‌وه ڕیوایه‌تی کردووه ئەو ده‌گه‌یه‌نی: که ئایه‌تی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا - الإسراء/ ۸۵﴾ مه‌دینه‌یی‌یه، که‌وابی ئەو ڕی‌بازه‌ی ئیمه هه‌لمان بژارد له‌وه‌دا ته‌رجیحی ڕیوایه‌تی ئیبنو مه‌سعوودمان دا به‌سه‌ر ڕیوایه‌تی تیرمذی‌دا له ئیبنو عه‌بباسه‌وه، چاک‌تر و وێ‌چو‌تره له‌وه‌ی بۆ ئەو به‌چین: که ئایه‌ته‌که زیاد له جارێک دابه‌زیبی، خو ئە‌گه‌ر سه‌حیح بی ئایه‌ته‌که مه‌ککی بی و له ئاکامی پرس‌یارێک‌دا دابه‌زیبی، ئەو ده‌ووباره بوونه‌وه‌ی هه‌مان پرس‌یار له مه‌دینه‌دا داخو‌ازی ئەو نه‌یه وه‌حی جارێکی تر بۆ وه‌لامی هه‌مان پرس‌یار دابه‌زی، به‌لکوو داخو‌ازی ئەوه‌یه پی‌غه‌مبه‌ر

^(۱) الترمذی/ ۳۴۰۷ و آخرج النسائی فی الکبری/ ۱۱۲۵۲ و أحمد/ ۲۳۰۹.

(دروودی خودای لهسهر بئ) ئەو وەلامە بداتەووە کە لەو مەپیش دابەزیووەتە سەری.

ه/ ئەگەر ڕیوایەتەکان لە بارەى تەرجیحەووە چوونیک بوون، دەبى تا بۆمان دەکړئ هەوڵ بدمین لەنښوانیاندا جەمەع بکەین، وای دابنښین نایەتەکە دوای دوو جۆرە سەبەبەکان، یان زیاتر، نازل بووبی، لەبەر نزیکى ماوە لەنښوانیاندا بۆ نموونە:

بوخاری و تیرمذی و ئیبنو ماجه له ئیبنو عەبباسه وە (رمزای خودایان لى بئ) گێڕاویانەتەووە: کە نایەتى ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ، وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ - السور/ ۶ - ۹﴾ دەربارەى هیلالی کورپی ئوممەیه نازل بوون، ئەو مەبوو هیلال لای پێغەمبەرى خودا (دروودی خودای لهسهر بئ) ژنەگەى خۆى تۆمەتبار کرد بەووە: کە لەگەڵ هیلالی کورپی سەمماذا زینای کردووە^(۱).

دوو بارە بوخاری و موسلیم و هی تریش ڕیوایەتیان کردووە لە سەهلی کورپی سەعید: دەئێ: عوومیمیر هات بۆلای (عاصم) ی کورپی عەدی، وتی: بۆم لە پێغەمبەر (دروودی خودای لهسهر بئ) پرسیار بکە دەربارەى پیاویک لەتەك ژنەگەیدا پیاویک ببینى؟ ئایا بیکوژى و دوایى بە قیصاص بکوژریتەووە؟ یان کە ئاوا نەکا چی بکا؟^(۲)

ئەم دوو ڕیوایەتە جەمەع لەنښوانیاندا کراوەتەووە بەووە کە ڕوداوى هیلال یەكەمجار ڕویداووە بە پێکەوتیش هاوکات بوووە لەگەڵ هاتنى عوومیمیر، ئیتر نایەتەکە دوابەدوای ئەم دوو ڕیوایەتە دەربارەیان نازل بوووە.

^(۱) البخاری/ ۴۷۴۷ و الترمذی/ ۳۴۵۳ و ابن ماجه/ ۲۰۶۷ و أخرجه مسلم/ ۳۷۵۸.

^(۲) البخاری/ ۴۷۴۵ و مسلم/ ۳۷۴۳ و احمد/ ۸۳۰.

ئىبنو حەجەریش لەم بارەو دەفەرموئ: (لامانع من تعدد الأسباب)
هیچ لەمپەرێك نیه بۆ ئەوەی چەند ھۆکارێك ھەبن بۆ نازلبوونی ئایەتێك
یان بەشێك لە قورئان.

و/ ئەگەر جەمە لەنیوان رێواپەتەکاندا نەدەگونجا لەبەر ماوە دووری
نیوانیان، ئەو ئەوکاتە رێواپەتەکان حەمل دەکری بۆ سەر دووبارەو سێ
بارە بوونەوێ دەبەزینی دەرمانی قورئانییەکە.

ئەوونەکە: ئەومێ: کە بوخاری و موسلیم لە (المسیب) دەو نەقڵیان
کردوو، دەلێ: کە ئەبو طالیب کەوتە گیانەلاو، پێخەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) چوو بۆلای، لەوکاتەدا ئەبو جەهل و عەبدوللای کورپی
ئەبی ئومویەیی لایوو، پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو:
ئەي مامه! بلي: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ئیمان بیئە «أَحَاجُّ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ» بۆ
ئەوێ لای پەرورەگار شەفاعەتکارت بەم، ئەبو جەهل وتی: ئەبو طالیب ئایا
تۆ ھەلە و دەکە لە ئایینی عەبدولموتەلیب وازبێنی و بچێ سەر
ئایینیکی تر؟ ئێر وازیان ئی نەھیناو دهنە دهنەیان دا کە لەسەر بیروباوەری
بتەرستی بمیئیتەو ئەویش لە کۆتایی دا وتی: بەلێ من لەسەر بیروباوەری
عەبدولموتەلیب، پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموو:
«لَا تَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أُنْهَ عَنْهُ» ئەمن ھەر داوای لیخۆشبوونت بۆ دەکەم مەگەر
نەھیم ئی بکری، ئێر ئایەتی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ -
التوبة/ ۱۱۳﴾^(۱).

تیرمذی رێواپەتی کردوو لە ئیمان عەلییەو دەلێ: گویم ئی بوو
پیاویك دەپارایەو داوای لیخۆشبوونی بۆ باوک و دایکی دەکرد و موشریکیش

(۱) رواه البخاری/ ۲۸۸۴ و مسلم/ ۱۳۲.

بوون، پېم گوت: ئەو چۆن داۋاي لىخۇشبوون بۇ باۋك و دايكت دەكەي؟
 وەلحال ئەوان موشرىك بوون، پياۋەكە وتى: حەزرىتى ئىبراھىم داۋاي
 لىخۇشبوونى بۇ باۋكى كردو باۋكىشى موشرىك بوو، عەلى دەفەرموى: ئەمەم
 بۇ پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) گېراپەۋە، ئىتر ئەو ئايەتە
 دابەزى. ^(۱)

حاكەم و ھى تىرىش رىۋايەتلىك كىردوۋە لە ئىبنو مەسعودمە، دەلى:
 رۇزىك پېغەمبەرى خودا (دروودى خوداي لەسەر بى) دەرچوو بەرەو
 گۇرستان لەپال گۇرپىكدا دانىشت، لەبەر خۇيەۋە زۇرى قەسە كردن و دوايى
 دەستى كرد بە گرىان، پاشان فەرموۋى: «أَنْ الْقَبْرِ الذِّى جَلَسْتَ عِنْدَهُ قَبْرُ أُمِّى،
 وَإِنِّى إِسْتَأْذَنْتُ رَبِّى فِى الدَّعَاءِ هَا، فَلَمْ يَأْذَنْ لِّى فَأَنْزَلَ عَلَىَّ ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ - التوبة/ ۱۱۳﴾ دەى كۆكردنەۋە سازان لەنىۋان ئەم
 رىۋايەتەندە بەۋە دەبى بىلەن: ئايەتەكە زىاد لە جارىك دابەزىۋە
 تەعەدودى (نزول)ە.

ھەر لە نموونەى ئەۋە ئەو رىۋايەتەى ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي
 لى بى) كە دەلى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەسەر گۇرى حەمەزە
 ۋەستا: كە شەھىد كرابوۋ جەستەكەشى شىۋىندرابوۋ ئەتك كرابوۋ،
 فەرموۋى: «لَأَمْلَنَ بِسَبْعِينَ مِنْهُمْ مَكَانَكَ» دەبى لە تۆلەى ئەو بى رېزىيەى
 بەتۋيان كىردوۋە ئەتكى حەفتا كەسىان بىكەم، ھىشتا پېغەمبەر (دروودى
 خوداي لەسەر بى) لە شىۋىنى خۇيدا راۋەستا بوو نەجولابوۋ حەزرىتى
 جوبرائىل ئايەتە كۆتايىيەكانى سورەتى (النحل)ى بەنىگا بۇ ھىنا ﴿وَإِنْ
 عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ، وَاصْبِرْ وَمَا
 صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰىقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ، إِنَّ اللَّهَ مَعَ

^(۱) الترمذى/ ۳۳۵۸ وأخرجه النسائى/ ۲۰۳۸ وأحمد/ ۱۰۸۵.

الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ - النحل/ ۱۲۶ - ۱۲۸ ﴿﴾ ئەم رىۋايەتە ئەو دەگەينى: كە ئەم ئايەتەنە رۇزى ئوھود دابەزى بن.^(۱)

لە رىۋايەتتىكى تردا ھاتوۋە: كە رۇزى رزگار كىردى مەككە دابەزىون^(۲) سورمەكەش مەككىيە.

ئەم رىۋايەتەنە جەمەيان لەنىۋاندا كراۋمەتوۋە بەۋە كە ئەم ئايەتەنە لەگەل سورمەكەدا پىش ھىجرەت لە مەككە دابەزىون، پاشان ئايەتەكان بۇخۇيان لە رۇزى ئوھوددا جارىكى تر دابەزىون، ئەمجار لە رۇزى ھەتھى مەككەدا جارى سىيەم دابەزىون.

ئەم دىاردمەش ھىج مانىيەكى تىدا بەدى ناكىرى، چونكە يادخستەنەۋى نىعمەتى خودايان لەخۇ گرتوۋە كە بەخشيونى بە بەندەكانى و چەسپاندنى شەرىعەتيان تىدا دووبارە بۆتەۋە.

ئىمامى زەھەبى شى لە (البرھان) دا دەلى: وادەبى دەقىكى قورئان دووجار دادەبەزى بۇ رىزلىنەن و گرنگى پىدانى و يادخستەنەۋى مەردووم لەكاتى پەيداۋونى ھۆكارەگەى، بۇ ئەۋەى لە ياد نەچنەۋە ھەمىشە لەبەر چاۋىن، ۋەكوۋ دەربارەى ھاتىحە گوتراۋە: كە دووجار دابەزىۋە جارىك لە مەككە و جارىك لە مەدىنە.

ئەمە راۋبۇچوۋونى زانايانى بوۋارى عولومى قورئانە دەربارەى تەعەدودى نزول و دووبارە بوۋنەۋەى، ۋەلى من ئەمە بە ۋىچو نازانم و پىم وانىە ئەمە راست بى، چونكە دووبارە بوۋنەۋەى نازلىۋونى ئايەتتىك، يان زياتر چەند جارىك ھىج ھىكمەتتىكى تىدا دەرناكەۋى، من ۋاى بۇ دەچم: كە ئەم رىۋايەتە جۇراۋجۇرئەى دەربارەى سەبەب نزول تۆمار كراۋن و جەمە كىردن لەنىۋاناندا ناگونجى، دەبى پەنا بەرىنە بەر پىرۇسەى تەرجىح و پاساۋ

^(۱) أخرجه البزار/ ۹۵۳۰ والطبرانی فى الكبير/ ۲۹۳۷ والحاكم/ ۴۸۹۴.

^(۲) الترمذى/ ۳۲۹۵ والنسائى فى الكبير/ ۱۱۲۱۵.

دانهوه: کهوابی ئهو ږیوایه‌تانه‌ی دمریاره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ - التوبة/ ۱۱۳﴾ ږیوایه‌تی یه‌که‌میان به‌سهر ئه‌وانی تردا ته‌رجیح دهری، چونکه ږیوایه‌تی یه‌که‌م له بوخاری و موسلیمدایه و ئه‌وانی تر نا، هاتنی ئهو ږیوایه‌ته له و دوو سهرچاوه‌ی صه‌حیحه‌دا به‌سه بو به‌هیزی ږیوایه‌ته‌که، کهوابی قسه‌ی به‌هیزی په‌سهند ئه‌وه‌یه: که نایه‌ته‌که دمریاره‌ی ئه‌بو طالب نازل بوو، هه‌رومها به‌هه‌مان شیوه دپروانینه ئهو ږیوایه‌تانه‌ی دمریاره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌ته‌کانی کو‌تایی سورته‌ی (النحل) هاتوون، چونکه له یه‌ک ئاستدا نین، و مرگرتنی ږیوایه‌ته راجیحه‌که زور باشره له‌وه‌ی بو ئه‌وه بچین: که ته‌عه‌دودی نزولی ده‌قه بووه و دووباره و سیاره نازل‌بوونه‌ته‌وه!!

پوخته‌ی قسه، ئه‌گهر سه‌به‌ب نزول زیاد له یه‌ک بوو، حال خالی نیه، یان هه‌موو ږیوایه‌ته‌کان غه‌یر صهریحن، یان هه‌موویان صهریحن، یان بریکیان صهریحو هه‌ندیکیان ناصهریحن.

جا ئه‌گهر هه‌موویان له سه‌به‌بییه‌تدا، ناصهریحو بوون ئه‌وکاته چ زیانیکی تیدا نیه ږیوایه‌ته‌کان حه‌مل بکړن بوسه ته‌فسیرو داخل بوونیان له‌مانای نایه‌ته‌که‌دا.

ا/ ئه‌گهر بریکیان صهریحو و بریکیان ناصهریحو بوون، ئه‌وه ږیوایه‌تی په‌سهندو پشت پي به‌ستراو ږیوایه‌ته صهریحه‌که‌یه.

ب/ ئه‌گهر هه‌موویان صهریحو بوون له سه‌به‌بییه‌تدا حال خالی نیه، یان یه‌کیان صه‌حیحه، یان هه‌موویان صه‌حیحن، ئه‌گهر یه‌کیان صه‌حیحو بوو، ئه‌وی تر نا، ئه‌وه مو‌عه‌ته‌مه‌دو پشت پي به‌ستراو صه‌حیحه‌که‌یه، ئه‌گهر هه‌موویان صه‌حیحو بوون ئه‌وه په‌نا بو پرؤسه‌ی ته‌رجیحو دبه‌ین ئه‌گهر ده‌گونجا، ئه‌گینا هه‌ولئ جه‌مع کردن دمه‌دین له‌نیوان ږیوایه‌ته‌کاندا.

ئەگەر ئەم ھەولانە ھېچيان دەستەبەر نەبوون ئەوگاتە بە ناچارى پەنا بۆ ئەو دەمبەين: كە تەعەدودى نزول و دوبارە بوونەوۋى نزولە، ئەمەش ناچىتە دلەوۋە نەفس پىي ئارام نابى.

تەعەدودى نزول و سەبەب يەككە بى

وارى دەكەوى چەند ئايەتەك لەكاتى جىادا لە چەند سورەتەكدا نازل بوون و ھۆكارى نازل بوونەكەيان يەك شتە، ئەمە شتىكى ئاسايىيە و ھىج خرابىيەكى تىدا بەدى ناكرى.

نەمۇنەكەى ئەوھتا سەئىدى كورى مەنصور و عەبدورەزاق و تىرمىزى ئىبنولونزىرو ئىبنو ئەبى حاتمە و طەبەرانى و حاكم ئەمىيان تەصحىحىشى كىردوۋە لە ئوموم سەلەمەوۋە رىۋايەتەيان كىردوۋە دەلى: بە پىغەمبەرم گوت (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەمەن نابىنەم پەرورەدگار دەربارەى پاداشى كۆچ كىردن ھىچى بۆ ئافرىتان بىرپار دابى و لەو بوارەدا باسى ئافرىتى نەكەردوۋە، ئىتر پەرورەدگار ئايەتى ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝۱۹۵﴾^(۱).

ئەحمەد و نەسائى و ئىبنو جەرىرو ئىبنولونزىرو طەبەرانى و ئىبنو مەردەمىھى لە ئوموم سەلەمەوۋە دەلى: وتم: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھۆى چىە ئىمەى ئافرىتان لە قورئاندا وەكەو پىاوان ناومان نەھاتوۋە؟ ئىتر ھىچەم بەرگوى نەكەوت لە جەنابى، تا رۆژىك گوىم ئى بوو لەسەر دوانگە ئايەتەكەى سورەتى (الأحزاب) ى دەخویندەوۋە.

^(۱) الترمذى/۳۲۷۱ والطبرانى فى الكبير ۲۳/۶۵۱.

حاکم له ئوممو سه له مه وه رپوايه تی کردوو: که دهلی: وتم: پیاوان دهچن بۆ غه زاو پاداشی غه زایان ههیه، ئافرمت ناچن بۆ غه زاو لهو پاداشه بی بهشن، نیوهی میراتیسمان دهریتی؟ نیتیر پهرومردگار نایه تی ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا - النساء/۳۲﴾ ههروهما پهرومردگار نایه تی ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا - الأحزاب/۳۵﴾ نازل کرد، ئەم سێ نایه ته بۆ یهك مه بهستو هۆ نازل بوون.

نازلبوونی نایه ت پیش حوکم

ئیمامی زمرکهشی فه رمایشتیکی ههیه په یوهندی ههیه به ئه سبابی نزوله وه ناوی ناوه (تقدم نزول الآية على الحكم) ئه وه نمونه ی ئه وه هیناویه ته وه لهو بواره دا، ئه وه ناگه یه نی: که نایه ته که دهرباره ی حوکمیکی تایبه تی نازل بووی و له دوا یی دا کاری پێ کرابی، به لکوو ئه وه دهگه یه نی: که وا ریده که وئ نایه ت به له فظی موجهل نازل ده بی و زیاد له مانایه ک هه لده گری، پاشان ته فسیره که ی به سه ر یه کی که له ماناکاندا داده بری و ئه وه نایه ته ده بیته ده لیل بۆ حوکمیکی دوا یینه (متأخر).

له (البرهان) دا ده فهرموی: ئەتۆ بزانه جاری واده بی نازل بوونی نایه ت پیش په یدابوونی حوکم ده که وئ، وه کوو نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى - الأعلى/ ۱۴﴾ ئەم نایه ته ده کریته به لکه له سه ر حوکمی زه کاتی سه رفیتره

ئیمامی به یه هقی به سه نه دو روشته ی خو ی بۆ سه ر ئیبنو عومه ر (رمزای خودایان لی بی) رپوايه تی کردوو: که ئەم نایه ته دهرباره ی حوکمی

زهکاتی سهر فیتره ی پهمه زان نازل بووه، پاشان فهرمووده یه کی تری مهر فوعی هیناوه به ههمان مانا، بری له زانایان به تی فکرین له م ریوایه تانه وتوو یانه نازانین چون راشه ی نه م ریوایه تانه بکهین چونکه سورمتی (الأعلى) که نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ی له خو گرتوو مه که یی یه، پیش کوچکردنی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) له مه که وه بو مه دینه نازل بووه، نه وگاتهش له مه که دا نه جه زنی پهمه زان هه بووه نه زهکاتی سهر فیتره.

نیما می به غه وی له تهفسیره که ی دا وه لامی نه م پرسیاره ی دا وه ته وه: ده لی: دروسته که نازل بوونی نایه ت پیش چه سپانی حوکم بکه وی، وه کوو دمفه رموی: ﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ، وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ - الْبَلَدِ ۱ - ۲﴾ سورمه ته که مه که یی یه، ده ی نه نه رو نا کامی نه وه حه لله ی نایه ته که ناما زه ی بو ده کا له رۆزی رزگاررکردنی مه که دا ده رکه وت ته نانه ت پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: «أَحَلَّتْ لِي سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ».^(۱)

ههروه ها هیشتا پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) کوچی نه کرد بوو بو مه دینه، له مه که دا بوو نه م نایه ته ی ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيَرْلُونَ الدُّبُرَ - الْقَمَرُ ۵﴾ ی بو سهر نازل بوو.

عومه ری کو ری خه تتاب (ره حمه تی خودای لی بی) دمفه رموی: نه مزانی چ کو مه ل و پیری که ده شکیندرین و هه ل دین؟ که رۆزی به در هات

^(۱) به شیکه له حه دیتی سه حیحی بوخاری/ ۱۳۴۹ و مسلم/ ۳۲۰۲، نیبنو عه بیاس ریوایه تی کردوو، نایه ته که سی مانا هه لده گری یه کی له مانا کانی نه ومیه ساعه تیک شه رکردن له مه که دا بو تو نه ی موحه ممه د حه لال ده کری، که وای نایه ته که پیش چه سپاندنی حوکه مه که ی نازل بووه.

بېنىم پېغەمبەر (دروودى خودای له سەر بى) ئەم ئايەتەى دەخویندەوه
﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ - القمر/ ٤٥﴾.^(۱)

دەى ئەتۆ دەبىنى وەكوو خاوەنى كىتیبى (البرهان) فەرموویەتى:
صیغە و دارپژگەى ھۆکارى نازلبوونەكە ئىحتىمالى ئەوہى ھەيە سەبەب نزول
بى، ئىحتىمالى ئەوہى ھەيە ھۆكەمەكە لە ئايەتەكەدا بى و ئايەتەكە ئەو
ھۆكەمەى لەخۆ گرتبى، ئەوہتا بەيھەقى بە سەنەدو رۆشتەى خۆى لە ئىبنو
عومەر (رمزى خودا لەخۆى و لە باوكى بى) رىوايەت دەكا: كە فەرموویەتى:
ئەم ئايەتە دەربارەى زەكاتى سەرفىترە دابەزیو، ئاشكراشە ئەو ئايەتانەى
ئەو ئامازەى پى كروون موحەلن و ئىحتىمالى زیاد لە مانايەكيان ھەيە.

تەعەدودو فرەيى ئاياتى نازلبوو دەربارەى يەك شەخس

وا پێكەوتووہ بۆ يەكئ لە ھاوہلانى پېغەمبەر (دروودى خودای
لەسەر بى) زیاد لە ڤوداويكى ھاتۆتە پېش و بۆ ھەر ڤوداويك لەو ڤوداوانە
قورئان دەربارەيان دابەزیو، كەوابى بەگوێرەى ڤوداوەكانى توشى ئەو كەسە
ھاتوون دابەزىنى نىگا ھاتۆتە دى.

نموونەكەى ئەوہيە: كە بوخارى لە كىتیبى (الأدب المفرد) دا دەربارەى
چاكەكردن لەگەل باوك و دايك لە سەعدى كورپى ئەبى ومقاصەوہ رىوايەت
دەكا: كە گوتوویەتى (نزلت في أربع آيات من كتاب الله عزوجل.....)
دەربارەى من چوار ئايەتى قورئان نازل بوون:

۱- دايكەم سویندى خوارد خواردن نەخواو ئاو نەخواتەوہ ھەتا من واز
لە نايىنى موحەممەد بەرنەدەم، ئەو مېوو پەرورەدگار ئايەتى ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ

^(۱) أخرجه عبدالرزاق فى تفسير/ ٣٠٦٩ والطبرانى فى تفسيره ١٠٨/٢٧ وأخرجه الطبرانى فى الأوسط/ ٣٨٢٩.

عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنْابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ -
لقمان/۱۵ ﴿﴾.

۲- دووهم شمشیریکم له شهرا گرتبوو زورم پی خوش بوو به ته وای
ببی به ملکی خوم، داوام کرد پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) پیم
ببه خشی، عهزیم کرد «يَا رَسُولَ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - فَهَبْ لِي هَذَا
السَّيْفَ» نیتر نایه تی ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ - الأنفال/۱﴾ نازل
بوو.

۳- من نه خوش بووم، پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) هاته لام
به دیدهنی، وتم: نهی پیغه مبه ری خودا من دهمه وی مال و سامانم دابهش
بکه م، نیوهی بکه م به وهصیه ت بو بهرزه وهندی موسولمانان؟! فهرمووی: نا
نابی، وتم: سییه کی مال م بکه م پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی)
بیدمگ بوو له وه به ولاره وهصیه ت له سییه کی مالدا دروست بوو. ^(۱)

۴- من پیاویک بووم شهرا بام ده خوارده وه له گهل کومه لیک پیاوی
ئه نصاری، پیاویکیان به سهر خوشی لولا که خوشتریکی به لوتم کیشا، هاتمه
خرمه ت پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) شکاتم لی کرد، نیتر
بهرومردگار نایه تی به حهرامبوونی شهرا ب دابه زاند. ^(۲)

^(۱) دهرباره ی وهصیه ت نایه تی ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾.

^(۲) البخاری فی الادب المفرد ص ۲۴.

سود وەرگرتن لەزانینی ئەسبایی نزول لەبواری فیڕکردن و پەرۆردەدا

مامۆستایانی بواری زانست و پەرۆردە زۆر گرووگرفتیان دیتە پێش و زۆر ماندو دەبن لەکاتی بەکارهێنانی ھۆکارەکانی فیڕکردن و وروژاندنی سەرەنجی قوتابیان، بۆ ئەوەی درونیان ئامادەباشی تیدا بەرجەستە ببێ بۆ دەرەسەکەو بە شەوق و حەزەو ھێزە عەقڵییەکانیان کۆبکەنەوێ و لێکیان بدەن بۆ تیگەشتن، ھەڵیان بنێن بۆ گۆی ڕاگرتن و بەدواداچوون و بیرکردنەو، قۇناغە سەرەتاییەکانی خوێندن و دەرس وەرگرتن لەو قۇناغانەن پێویستیان بە لێھاتوویی و بەرچا و رونی مامۆستا ھەیە، دەبێ مامۆستا کە زیت و چاوپۆک بێ بۆ ئەوەی ئەم صیفاتانە یارمەتیدەری بن بۆ ڕاگێشانی سەرەنج و شعوری قوتابیەکانی بۆلای وانەکە: کە پێیان دەلێ، جۆرەھا وەسیلە و ھۆکاری جیا جیا بەکاربێنێ بۆ ئەوەی ببێتە جێگای سەرەنجی قوتابیەکانی، لەپال ئەمەدا پێویستی بە مومارەسە و ئەزمونیکی دورو درێژ ھەیە: کە وای لێھاتبێ بزانی بە چ شیوەیەکی جوان پەیموندی دەخاتە نیوان ئەو زانیاریانە پێیان دەدا، بەبێ زیادە ڕەوی و توندو تیزیەک کە خۆشی ماندو دەبێ و قوتابیەکانیشی دەرەنجیئن.

ھەرۆھا مەرحەلەی سەرەتایی لە دەرس و تەنەویدا ئامانجی وروژاندنی زەین و سەرەنجی قوتابیەکانەو دەبێ ھەولێ ئەو بەدا ھەستی شاگردەکان بۆلای خۆی گێش بکا، چونکە لەم قۇناغەدا ھەول دەدرێ بەشیوەیەکی گشتی باسەکە وینا بکری و ئاراستە زەینی قوتابیەکان بکری بۆ ئەوەی مامۆستا کە بتوانێ بە ئاسانی سەرەنجی قوتابیەکانی لە (الکلی) و ھەمووانییەو بگۆزێتەو بۆ تاک و جوز، بەم شیوە بەردەوام بێ تا پێکھاتە دەرەسەکە بە تەواوی لە میشتکی قوتابیەکان دەچەسپێ، ئەمەش

دوای ئەوەی که قوتابیه‌کان به‌شیۆمیه‌کی کورت و سهرمتایی باسه‌که‌یان بۆ وینا کرابوو.

ده‌ی زانینی ئەسبابی نزول باشت‌ترین پێگایه بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئەو مه‌به‌سته به‌روهرده‌ییانه له‌بوارى دیراسه و رافه‌کردنی قورئاندا.

بێگومان سه‌به‌ب نزول، یان حیکایه‌تی ڕوداوێکه ڕوی داوه، یان پرسیارێکه ئاراسته‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گراوه بۆ دهرخستنی حوکمێکی شه‌رعى له‌بوارىکی ژياندا، ئیتر دوای ئەو ڕوداوه، یان ئەو پرسیاره قورئان داده‌به‌زێ و حوکمی ئەو ڕوداوه یه‌کالā ده‌کاته‌وه، یان وه‌لامى پرسیاره‌که ده‌داته‌وه، که‌وابێ له‌م حاله‌دا مامۆستا خۆی وا نابینێ پێویستی به‌وه بێ بۆ چاره‌سه‌رى پێخۆشکردن بۆ چوونه ناو دهرسه‌که‌وه شتێک هه‌لگرپێنێ و دابینێ و هه‌لى بژیرێ، پێویستی به‌و خۆ ماندوو کردنه نیه، چونکه ئەگه‌ر سه‌به‌ب نزوله‌که‌ی ڕوونکرده‌وه، ئەوه خۆی له‌ خۆیدا چیرۆکێکی پوخت و گونجاوه بۆ وروژاندنی هه‌ستی قوتابیه‌کان و راکێشانی سه‌نجیان بۆلای بابه‌تی دهرسه‌که‌و کۆکردنه‌وه‌ی رایه‌له‌کانی توانای عه‌قل و ئاماده‌کردنی نه‌فس و درونیان بۆ وهرگرتنی وانه‌که‌و ته‌شویق‌کردنیان بۆ گوێ راگرتن و هه‌لئانیان بۆ ئەوه‌ی سووربین له‌سه‌ر تێگه‌یشتن له‌ وانه‌که.

چونکه به‌ زانینی سه‌به‌ب نزوله‌که به‌شیۆمیه‌کی موجه‌ل و سهرمتایی وینای دهرسه‌که ده‌که‌ن، به‌ ته‌سه‌ه‌وریکی گشتی سه‌به‌ب نزوله‌که، وێرای ئەوه‌ی که چیرۆکه‌که عونصورى وروژینه‌رى له‌خۆ گرتوون، زانیارییه‌کی سهرمتاییان له‌لا دروست ده‌بێ، هه‌زی ئەوه‌یان له‌لا دروست ده‌بێ بزانه‌ن چى نازل بووه له‌گه‌ڵ ئەو سه‌به‌ب نزوله چیرۆک ئامیزه گونجاو بێ، چ نه‌یینه‌کی ته‌شریعی و حوکمێکی ته‌فصیلی له‌خۆ گرتووه: که مروفایه‌تی شارمزا ده‌کا بۆ په‌ی‌ره‌وکردنی راسته‌ پێگای ژيان و به‌خته‌ومرى هه‌ردوو جیهان، ویزدانیان

دەگەۋىتە جەم و جەل بۇ دۆزىنەۋە شەقامە رېي راستى و بەختەۋەرى و سەرفرازى و شەۋمەندى.

ئەركى سەرشانى مامۇستايانى بوارى تەربىيە و تەعلیمە لە ھۆلەكانى وانە گوتنەۋەدا، يان ئەوانەى ئەركى تەۋجىھو شارەزايى كردنيان لە ئەستۋىيە، ھەول بىدەن سود و مەربگرن لەسىياقى ئەسبابى نزول دەربارەى كارىگەرى بوونيان لەسەر خویندكارو جەماۋەرى ھەقخوازو مۇستەرشىدین، ئەم شىۋە كار كەردن و ھەول داندە بە سودترو راستە رېگاترو شارەزايى گەرتەرە بۇ بە دەستەينانى ئامانجە پەرۋەردەيىيەكان، بە بەرزەترىن ماناۋ جۈانترىن شىۋە.

۷ مۇناسىۋەتلىك بەيەكەۋە گۇنجاۋى ئايەت و سۇرەتەكان

جا ھەرۋەكۈۋ چۇن زانىنى سەبەب نزول كارىگەرى ھەيە لە تېگەيشتەن لە ماناۋ تەفسىرى ئايەتلىك لە ئايەتەكانى قورئان، بەھەمان شىۋە زانىنى مۇناسىۋەتلىك پەيۋەندى لەنئۈۋان ئايەتەكان و سۇرەتەكاندا يارمەتيدەركى باش و گىرنگە بۇ پەي بىردەن بە تەفسىرو تەئۋىلى ئايەت و تېگەيشتىنى وردو زانىستانە، بۇيە بىرئ لە زانىيان لەم بوارەدا كىتەبى تايىبەتەيىان داناۋە.^(۱)

ۋشەى (المُنَاسِبَةُ) لە زمانەۋانىدا بە مانا لىك نەزىك كەردنەۋەيە، دەگۈترى: (فلان يەنەسب فلانا) فلانەكەس لە فلانەكەس نەزىك دەيىتەۋە،

^(۱) لەۋانەى لەم بوارەدا دانراۋى تايىبەتەيىان داناۋە ئەبۇ جەئفەر (ئىبراھىم) كۆرۈ زۈبەيرى ئەندەلۋسى نەھۋى كىتەبىكى داناۋە ناۋى ناۋە (البرهان فى مناسبات ترتيب سور القرآن). شىخ بورھانى البقاعى كىتەبىكى داناۋە بەناۋى (نظم الدرر فى مناسب الآيات والسور).

بۆيە له باسی قیاسدا که پیناسهی (المناسبة) دهکا، دهلئ: (هی الوصف المقارب للحکم) مونساهبه وهصفیکه حوکم نزیك دمخاتهوه.

مههست به (مناسبة) لیژدها چۆنیهتی پهیوهندی نیوان ئەم رسته بهو رستهوه له ئایهتیکدا، یان له نیوان ئایهتهکاندا، یان له نیوان سورمهکاندا، زانینی مونساهبهو شیوهی پهیوهندی نیوان ئەو شتانه سودو نرخى خۆی ههیه، بۆ زانینو ههستکردن به پیکهوه گونجانی ماناکان و سهڕئاسایی قورئان لهپروی بهلاغه و خوشخوانییهوه، ههروا بههیزی و پتهوی تهعبیرو بهیانی ریک و پیکى کهلامهکه و جوانی ئوسلوب و شیوازی ﴿الر كِتَابُ اُحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ - هود/۱﴾.

زهرکهشی دهلئ: سودی زانستی ئەسباب نزول ئەومیه بری له وشه و رستهی کهلام دهستهملانی یهکتر دهبن و بهمهش کهلامهکه پتهوو بههیز دهبن، رستهکان وهکوو تیکه لکیش و چینی دیوار یهکتر دهگرن و بههیز دهبن و ههموو پارچه و پیکهاتهی کهلامهکه پیکهوه گونجاو دهبن.

قازی ئەبو بهکر (ئیبنولعربی) دهلئ: پهیوهندی و پیکهوه گونجانی ئایهتهکانی قورئان ههندیکیان به ههندیکیانهوه بهجۆرێک وایان لى بى وهکوو يهك وشه واین، مانایان پروو و رهوان و وشهکان وهکوو دهنکی تهسبیح پیکهوه هۆندرابنهوه و لیک درابن، ههستکردن به دارشتنی کهلام بهم شیوازه زانیارییهکی گهورهیه.

زانینی مونساهبات و پهیوهندی نیوان ئایهتهکان کاریکی تهوقیفی نیه و نهتواندری لیکۆلینهومیان تیدا بکری، بهلکوو ئیعتیماد دهکاته سهڕ ههول و تهقهللای موفهسیرهکه خۆی و ئەندازهی ههست و زهوقی بهلاغهت و سهڕئاسایی قورئان و نهیئىیه بهلاغهت ئامیژهکانی، شیوازو ئوسلوبی تهعبیرو گهیانندی ناوازهی، جا ئەگهر مونساهبهکه مانای وردبوو لهگهڵ سییاق و شیوازهکهدا گونجاو بوو، لهگهڵ ئوصول و بنههاکانی زمانهوانی زمانی

عەرمىي رېڭ دىھاتەۋەمۇ پېچەۋانەي ياساكانى ئەو زمانە نەبوو، ئەۋە بە مۇناسىۋەتلىك پەسەندى ناسك دىمىردى.

ئەمەش ئەۋە ناگەيەننى مۇھەسسىر ھەۋل بىدا بۇ ھەمۇ ئايەتلىك لەگەل ئايەتلىكى تىدا مۇناسىۋەتلىك بىدۇزىتەۋە، چۈنكى قورئانى پىرۇز بۇخۇي بەگۈيرەي رۇداۋو ۋاقىعەكان بەش بەش ۋەجىبە ۋەجىبە نازل بوۋە، ۋادەبى مۇھەسسىر ھەست بە مۇناسىۋەتلىك نىۋان ۋشەۋ رىستەۋ ئايەتەكان دىكا، ۋايش دىبى پەيىيان پى نىبا، كەۋابى پىۋىست ناكى بە تەسەۋفۇ زۇرەملى مۇناسىۋەتلىك دىارى بىكا، ئەگەر ۋابى كارەكەي دىچىتە بۋارى بەزۇر سەپاندن ۋ خۇجەپاندن ۋ زەمىن كۈشىنى بىۋەدەۋ ناپەسەند.

شىخ عزالدين بن عبدالسلام^(۱) دىل: زانىارى مۇناسىۋەتلىك زانىارىيەكەي جۋان ۋ پەسەندە، ۋەلى مەرجى پەسەندى ۋ جۋانىيەكەي ئەۋەيە پەيۋەندى نىۋان كەلامەكە لەشتىكا سەرمەۋا كۇتايى پىكەۋە بەستراين ۋ پەيۋەندىيان ھەبى، ئەگەر كەلامەكە پىك ھاتىۋو بۇ چەند شىتلىك لىك جىياۋ لىك نەچۋو ئەۋە مەرج نى ئەم بەشەي كەلامەكە پەيۋەندى ھەبى بەۋ بەشەي تىرەۋە، پاشان شىخ عزالدين دىل: كەسىك ھەۋل بىدا پەيۋەندى ۋ مۇناسىۋەتلىك بىخاتە نىۋان چەند شىتلىك لىك جىياۋ نامۇ، ئەۋە بەزۇر سەپاندن ۋ بەزۇر بەسەردا بىرپىنىكى خىستۋە ئەستۋى خۇي: كە ناتۋانى بەجىي بىنى مەگەر بە (رباطلىكى) زۇر خۋارو لاۋاز: كە پىۋىستە بۇ قىسەي جۋان ۋ عادەتى بەكار نەيە چ جى بۇ جۋانترىن كەلام كە قورئانى پىرۇزە.

بىگومان قورئانى پىرۇز لەۋاۋى بىستەۋ سى سالىدا دابەزىۋە دىربارەي ئەھكامى جىياۋ ۋ ھۇكارى جۋداۋازى لىك نەچۋو، شىتلىكىش

^(۱) زانىيەكە سەدەي ھەۋتەمى كۇچىيەۋ سالى ۶۶۰/ى كۇچى لە دۇنيا دىرچۋە بە (الغزى) كۈرى عبدالسلام مەشھۇرە.

ئاوابى ھەندىكى پەيۋەندى بەھەندىكى ھەندى ئابى ۋە مۇناسىبەتلىك ئابى ئاندا بەيدەست ئابى.

بیگو مان بری له رافه که رانی قورئان گرنگیان داوه به دمرخستن و دیاریکردنی مونسه به له نیوان رسته کانی قورئان، یان له نیوان ئایه ته کانیدا، یان له نیوان سورمه ته کانیدا، هه وگه کانیاں سه رکه و توبوون و شتی جوان و سه رهنج راکیشیان خستوته روو.

رسته له که لامدا وادەبى ته نکیدو جه خته بۆ رسته ی پېشو، یان به یان و تهفسر یه تی، یان ئیعتراض و تهذیبیل و شتی وا.

نايه ته كه له مهر شوينكي قورناندا بئ، په يوه ندييه كي هه يه به
پيشه وه، ئه م جوړه په يوه ندييه كوځيان ده كاته وه، جا په يوه ندييه كه
موقابله وه بهرام بهري بئ وه كوو به راورد كړدني صيفاتي موسو لمانان و
صيفاتي موشريكان، هه ږشه له ئه مان و واده به وان، هه روا هي ناني ئاياتي
رحمهت دواى ئاياتي عه زاب، رانواندني ئاياتي ته رغيب و هه ئنان له دواى
ئاياتي ته رهيپ، هي ناني ئاياتي ته وحيد و په كتاپه رستي دواى ئاياتي كه ونى و
سروشت.....

وادمیی مونا سابه که به بهر چا و گرتنی حال و مدعی نه وانه که
سهردا نایه ته که بۆ سهر نه وان نازل بووه و هکوو نایه تی ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْإِبْلِ كَيْفَ خَلَقْتُ ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ، وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ،
وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ - العاشية/ ۱۷ - ۲۰﴾ لی ردها ده که باسی
و شترو ئاسمان و کیوه کانی پیکه وه هی ناوان و لیکی داوان، چونکه حالی نه و
عه ربه سارانشینانه ی بهر چا و گرتووه که یه که مجار خیطابیان ئا راسته گراوه،
چونکه نه وان بۆ بهر پیکردنی ژیانیان پشتیان به حوشر به ستووه، شتی
گرنگ لای نه وان نه و ئاژده بووه، هه می شه له بهر چاویان بووه، هوکاری
سهره کی بژوو ژیانیان بووه.. هه ئه ته نه مه شیان بۆ ده سته بهر نه ده میوو

بهی باران و ناویک گیایان بۆ پئ بروی و ناژده لکانیان لهو لهومره بلهومرین و له ناومکەش بخۆنهوه، ئاو له باران پهیدا دهبی، ئەمەش هۆی سەرەکی بووه بۆ ئەوهی له کاتی پتویستیان به باران چاو بپر نه ئاسمان و چاومپروانی بارانی رەحمەت بن، ئەمجار ئەوانه پتویستیان به پهناگه و شوینی قایم ههبووه لهکاتی تهنگانهدا پهناى بۆ بهرن و خۆیانی تیدا ههشار بدن، ههلبهته ههچ شوینیك به ئەندازهی کیوانی دژو سخت پهناگهی ئەمین نین.. ئەمجار ئەو سارانشین و کۆچهریانه ههمیشه بهدوای لهومرو ئاودا له شوینیکهوه گواستویانهتهوه بۆ جیگایهکی تر، لهدمفه ریکی لهومر کهمو بئ ئاو گواستویانهتهوه بۆ جیگایهکی تری ئاودارو لهومر زۆر، جا که ئەم عهرمانهی ئەوه حالی ههمیشهییان بووه، ئەم نایاتانهیان بیستوو لهناخهوه ههژاندونی و ماناکانیان تیکهلاوی خانه و دهمزولهی قولایی دلیان بووه و لهگهڵ سروشتی دهووروبهریان پتر جۆشیان خواردوو.

وادهبی مونسابه لهنیوان ئەم سورمت و ئەو سورمتدا دهبی، بۆ نموونه وهکوو سهرمتای سورمتی (الأنعام) که به وشەى (الحمد) دهست پئ دهکا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ بیگومان ئەمه مونسایبه بۆ کۆتایی سورمتی (المائدة) که دهمبارهی لیپرسینهوه و دادگایی کردنی بهندهکان دهکا له رۆژی ههشرداو دمفه رموی: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيزُ الْحَكِيمُ ، قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ، لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - المائدة/ ۱۱۸ - ۱۲۰﴾ وهکوو پهرومردگار دمفه رموی: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الزمر/ ۷۵﴾.

إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ - القصص/ ۸۵ -
 ۸۶ ﴿

کەسێک بەناو کتیبەکانی تەفسیردا بگهڕێ و سەرئێج بدا زۆر لایەن و شیوەی مۆناسەباتی جوړاو جوړی دیتە بەرجاو.

نازلبوونی قورئان

بەرۆمردگار قورئانی نازل کردوو و بۆ سەر عەبدی خۆی حەزرتی موحەممەد پێغەمبەری خۆشەویستمان (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ ئەوەی مەرقایەتی هیدایەت بدا بۆ رێبازی رووناکی و بەختەومری، ئاشکرایە نازلبوونی قورئان روداوێکی گەورە و بێ وێنە بوو، ئەهلی ئەرزو ئاسمان هەستیان بە مەکانەت و گەورەیی ئەو روداوێ کردوو و دەکەن، نازلبوونی قورئان یەکمەجار لە شەوی لەیلەتولقەدردا ئیسلامی عالەمی بالای کرد کە خودا چ رێزو شەرەفیکی بە ئوممەتی حەزرتی موحەممەد بەخشی، بە عالەمی فریشتە و راکەیاندا کە خودا پلە و پایەیهکی زۆر بەرز و بەخشی بە مەرقایەتی و ریسالەیهکی تازە و بێ وێنە و خەلات کردوو... بۆ ئەوەی ئەو گەلە خودا پێداوێ ببنە باشترین گەل و نەتەومیهک رابەراییەتی مەرقایەتی بکەن، فەرمان بکەن بەچاکە و نەهێ بکەن لە خراپە، هەڵبەتە دەبی ئەم نازلبوونە یەکمەجاری بریتی بێ لە نازلبوونی هەموو قورئان لە لەوحولەحفوظە و بۆ (بیت العزّة) لە ئاسمانی دنیا.

ئەمجار نازلبوونی دوووەمی ئایەت ئایەت و سورەت و سورەت و پارچە پارچە بە پێچەوانەی نامە ئاسمانییەکانی تر کە بە یەکجار نێردراون بۆ پێغەمبەرە خاوەن نامەکان، ئەمە بوو جیگای مەقۇمقۇی خەلکە و پەیدا بوونی شک و گومانێ جوړاو جوړ لایان، تا لە ئاکامدا راستیان بۆ روون بوو و هەندێ لە نەهێنی و حیکمەتی خوداییان بۆ ئاشکرا بوو، بەئێ وانهبوو

نەدەگونجا وایی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەموو قورئانی بە یەكجار بۆ بیته خواری و ئەو گەلە سەر رەق و دڵرەقە یەكسەر ئیمانی بێ بین و بەسنگ فراوانی وەری بگرن، بەلكوو قوئاغ بەقوئاغ و بەپیی پرووداو و پێویستی، قورئان هاتۆتە خواری، بۆ ئەوەی سەرمتا لە دئی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) بچەسپێ و پێی ئاشنا بێ، ئەمجار بە گەل و نەتەوێ دەورووبەری رابگەیهەندری و ئەوانیش پێی ئاشنا بن، هەروا هەندێ جار بۆ دلدانەوێ پیغەمبەر و وەبەرنانی كە لەسەر پەيامەكە بەردەوام بێ و كۆل نەدا، لەلایەكی ترەو رۆشتن بێ بەپێ و پلە بەپلە (تدرج) لەگەل روداو و واقعیات و پرسیار، هەتا پەرەمردگار ئایینی خۆی تەواو كرد.

پەرەمردگار لەقورئانی پیرۆزدا دمفەرموئ: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ - الْبَقَرَة/ ۱۸۵﴾ هەروا دمفەرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ - الْقَدَر/ ۱﴾ هەروا دمفەرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ - الدخان/ ۳﴾.

ئەم سێ ئایەتە هیچ تەعارووز و دژایەتییان لەنیواندا نیە، (لیلة المباركة) هەمان شەوی (القدر) كە لە مانگی رەمەزاندایە، بەلكوو ظاهیری ئایەتەكان لەگەل واقعی عەمەلی ژبانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە رۆالەت دژایەتیەك دەبیندری، لەم پروووە كە قورئان لە ماوێ بیست و سێ سالدای بەینا و بەین وەجبه وەجبه بۆ سەر پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نازل بوو.

زانایانی ئیسلام دەربارەی ئەمە دوو مەزھەبی سەرەکییان هەیە:

۱- مەزھەبی یەكەم: ئەوێ ئیبنو عەبباس و كۆمەلێك لە هاوێلان و جەماوەری عولەماش پێیان وایە مەبەست بە نازلبوونی قورئان لەوسێ ئایەتە پێشوو نازلبوونیەتی بە یەك وەجبه لە لەوحوڵەحفوظەو بە بۆ

(بيت العزة) له ئاسمانى دونيا بۆ بهگهوره زانين و شكۆمهندى لهلاى
 فريشتهكانى، پاشان لهوێوه لهماوهى بيست و سێ سالددا له رۆژى بوونى به
 پيغه مبههر (دروودى خوداى لهسهر بى) تا رۆژى له دونيا دهرچوونى
 بهگويهرى پيويست وهجبه وهجبه ئايهت ئايهت و سورمت سورمت به نيگا بۆ
 پيغه مبههر (دروودى خوداى لهسهر بى) دابه زينددراوه؛ سيانزه سال له
 مهككه و ده ساليش له مهدينه دواى كۆچكردى بۆ ئهوى.

له ئيبنو عهباسهوه (رهزاي خودا لهخۆى و له باوكى بى)
 ريوايه تكراره دهفهرموى: پيغه مبههر (دروودى خوداى لهسهر بى) له تهمهنى
 چل ساليديا نيگاي يهكهمجارى بۆ هات و بوو به پيغه مبههر (دروودى خوداى
 لهسهر بى) له مهككه سيانزه سال مايهوه، ناوه ناوه نيگاي بۆ دههات، پاشان
 فهرماني پى كرا كۆچ بكا بۆ مهدينه و ده سال مايهوه، وهفاتي كرد تهمهنى
 شهصت و سێ سال بوو.^(۱)

له راستيدا ئهم مهزههبه ئهوهيه: كه له چهند ههدينى سهحيجا
 پشتگيري ئى دهكرى و ههدينه سهحيجهكانيش به ريواياتي حيا له ئيبنو
 عهباسهوه (رهزاي خودا لهخۆى و له باوكى بى) ريوايه تكرارون.

أ/ عن ابن عباس قال: أنزل القرآن جملة واحدة إلى السماء الدنيا ليلة
 القدر، ثم أنزل بعد ذلك في عشرين سنة، ثم قرأ ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ
 بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا - الفرقان/ ٣٣﴾ ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى
 مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا - الإسراء/ ١٠٦﴾.^(۲)

^(۱) بوخارى/ ۳۸۵۱ و مسلم/ ۶۰۹۷.

^(۲) أخرجه النسائي في الكبرى/ ۱۱۳۰۸ والحاكم/ ۲۸۷۹ والبيهقي في الأسماء والصفات/ ۴۹۷.

ب/ وعن ابن عباس (رضی الله عنه) قال: فصل القرآن من الذكر فوضع في بيت العزة من السماء الدنيا فجعل جبريل ينزل به على النبي (صلى الله عليه وسلم).^(۱)

ج/ وعن ابن عباس قال: أنزل القرآن جملة واحدة إلى سماء الدنيا، وكان بموقع النجوم وكان ينزل على رسله - صلى الله عليه وسلم - بعضه في إثر بعضي.^(۲)

د/ وعن ابن عباس قال: أنزل القرآن في ليلة القدر في شهر رمضان إلى سماء الدنيا جملة واحدة ثم أنزل نجوما.^(۳)

۲- مه بهست به نازل بوونی قورئان لهوسن ئایهتهی پیشوودا، سهرتای نازل بوونی قورئانه بو سهر پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) کهواته سهرتای نازل بوونی قورئان له شهوی قهدر له مانگی رهمه زاندا دهستی پی کردوو ههر نهم شه وده شه به (لیلة القدر) ناوی هاتوو، پاشان به گویره پیویست و قوناغ به قوناغ وده جبه وده جبه نازل بوونه که دریزه کیشا، به گویره روداو و واقعیات هکان دابه زینی بهردهوام بوو، له نزیکه بیست و سئ سالدئا تهواو بوو، کهوابی قورئان نازل بوونه که یهک شیوه و یه کجار بووه ئه ویش نازل بوونی بهش بهش و ئایهت ئایهت و سورمت سورمت، چونکه ئاماژه بو ئه و حاله دهکاو دهفه رموی: ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنُرَتِّلُهُ تُرْتِلاً - الإسراء/ ۱۰۶﴾.

^(۱) النسائی فی البری/ ۷۹۳۷.

^(۲) أخرجه الحاكم/ ۲۸۷۸ والبيهقي فی الکبر/ ۸۵۲۱.

^(۳) أخرجه الطبرانی فی الکبر/ ۱۲۴۲۶.

* شعبی عامیری کوری شورا حیل: تابعی کی گه ورمیه، گه ورمترین ماموستای نه بو حنیفه بووه، له عیلمی حه دیت و فیه هدا پی شهوا بووه، سائی (۱۰۹) ی گۆچی مردوو.

بۇيە موشرىكەكان دەمەدەمىۋ جىداليان لەگەڭ پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەگرد چونكە ئەوان وايان بۇ گىردابوودە: كە كتیبە ئاسمانىيەكانى پېشوو بە يەكجار هاتوونە خوار ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ، وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا - الفرقان/ ٣٢ - ٣٣﴾.

بۆ مَرُوفْ فەضل و زێدەدی مانگی ڕەمەزان و گەورەیی شەوی قەدر
دەرناکەوێ ئەگەر مەبەست بەو سێ ئایەتە نازێبوونی قورئان نەبێ بۆسەر
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ).. بەم شیوە مانای ئایەتەکان لەگەڵ
مانای ئەو ئایەتە دیارە بەر هاتۆتە خوارێ ڕێک دەکەون: کە
دەفەر موی: ﴿وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِيهِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ - الأنفال/ ٤١﴾ بێگومان غەزای بەر لە مانگی ڕەمەزاندا
پرویدادە، ئەمەش پشتگیری ئەو ڕایە دەکا: کە زانیانی پوچوو لە زانیاری
ناییندا دەربارە دیاری (بدء الوحی) کە لە خاتو عایشەو (ڕەزای خودای
لی بێ) ڕیوایەتکراوە دەفەر موی: «كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنَ الْوَحْيِ الرَّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي التَّوْحِيدِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ
مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبَّ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ فَكَانَ يَلْحَقُ بِغَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّنُ فِيهِ - قَالَ
وَالْتَحَنَّنُ التَّعَبُ - اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَزَوَّدُ لِدَلِكِ،
ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ (رضی الله عنها) فَيَتَزَوَّدُ بِمِثْلِهَا، حَتَّىٰ فَيَجِيءَ الْحَقُّ وَهُوَ فِي
غَارِ حِرَاءٍ فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «
مَا أَنَا بِقَارِئٍ». قَالَ «فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّىٰ بَلَغَ مِنِّي الْجُهْدُ ثُمَّ أَرْسَلَنِي. فَقَالَ
اقْرَأْ. قُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّىٰ بَلَغَ مِنِّي الْجُهْدُ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي.
فَقَالَ اقْرَأْ. قُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ حَتَّىٰ بَلَغَ مِنِّي الْجُهْدُ ثُمَّ
أَرْسَلَنِي. فَقَالَ (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ) ». الْآيَاتِ إِلَى قَوْلِهِ (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ»

زانایان و لیکۆلهرهوانی بواری فهرمووده لهسهر ئهوه کۆکن: که پێغه‌مبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) سهرهتا له مانگی ره‌بیعی یه‌که‌مدا که مانگی له‌دایکبوونییه‌تی به‌ خه‌و بینین نیگای بۆ هاتووه، شەش مانگ به‌م شیوه‌ بووه، پاشان له‌ حاله‌تی به‌خه‌به‌ری و به‌ ناگایدا له‌ مانگی ر‌ه‌مه‌زанда به‌ سورمه‌تی (العلق) نیگای بۆ هاتووه، به‌م شیوه‌ ته‌فسیره‌ ده‌قه‌کان؛ ئایه‌ته‌و حه‌دیه‌ته‌کان پشتگیری یه‌که‌تر ده‌که‌ن یه‌ک مانا ده‌به‌خشن و ده‌یچه‌سپێنن.

۳- مه‌زه‌به‌ییکی سی‌هه‌م هه‌یه‌ پێی وایه‌ قورئان له‌ له‌و حوله‌حفوظه‌وه‌ له‌ماوه‌ی (۲۳) شه‌وی قه‌دردا دابه‌زێندراوه‌ بۆ ئاسمانی یه‌که‌م، له‌هه‌رشه‌ویک له‌و شه‌وانه‌دا نازل‌بوونی سالیکی ته‌واوی تێدا نازل کراوه، له‌ شه‌وی قه‌دری هه‌ر سالیکی‌دا به‌ یه‌که‌جار ئه‌وه‌نده‌ نازل بووه: که‌ دوا‌یی وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ بۆ پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بێ) هێندراوه‌ ئه‌م مه‌زه‌به‌ ئیجتیه‌ادی هه‌ندێ له‌ موفه‌سیرینه‌و چ به‌لگه‌یه‌ک نیه‌ پشتگیری بکا!

وه‌ ئێ مه‌زه‌به‌ی دووهم که‌ ئیمامی شیعی رایگه‌یانندووه‌ وێرای ئه‌وه‌ی که‌ به‌لگه‌کانی سه‌حیحین و وم‌رده‌گیرین، هیچ ته‌عاروض و دژایه‌تیه‌کی له‌گه‌ڵ مه‌زه‌به‌ی یه‌که‌مدا که‌ له‌ ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌ ر‌یوایه‌تکراوه‌ تێدا نیه‌، که‌ وای ئێ دێته‌وه‌؛ نازل‌بوونی قورئان به‌ یه‌که‌جار و سهره‌تای نازل‌بوونی وه‌جبه‌ وه‌جبه‌ له‌ شه‌وی له‌یله‌تولقه‌دری مانگی ر‌ه‌مه‌زанда بووه‌ که‌ بریتیه‌ی له‌ شه‌وه‌ پیرۆزه‌که‌.

رای راجیو په سه‌ند ئه‌وه‌یه قورئان دوو جوړ نازلېوونی هه‌یه

۱- نازلېوونی به کۆمه‌ل و یه‌کجار له شه‌وی قه‌دردا له له‌وحوله‌حفوظه‌وه بۆ (بیت العزة) له ئاسمانی دونیا.

۲- نازلېوونی پارچه پارچه و ه‌جبه و ه‌جبه له به‌یتوالعیزه‌وه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له ماوه‌ی بیست و سئ سالدئا.

بیگومان نیمامی قورطوبی له ته‌فسیره‌که‌ی له موقاتیلی کورپی حه‌ییانه‌وه کۆرای عوله‌مایانی نه‌قل کردووه له‌سه‌ر ئه‌وه: که قورئان هه‌مووی به یه‌کجار له له‌وحوله‌حفوظه‌وه دابه‌زیندراون بۆ (بیت العزة) له ئاسمانی دونیا.

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودا له‌خۆی و له باوکی بئ) ئه‌وه‌ی ر‌ه‌تکردۆته‌وه: که دزایه‌تی هه‌بئ له‌نیوان ئه‌و سئ ئایه‌ته‌دا د‌م‌رباره‌ی نازلېوونی قورئان و واقعی عه‌مه‌لی له ژبانی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) به‌وه: که له ماوه‌ی بیست و سئ سالدئا به غه‌یری مانگی ر‌ه‌مه‌زانیش بۆی نازل بووه.

له ئیبینو عه‌بباسه‌وه (رمزای خودا له‌خۆی و له باوکی بئ) ر‌ی‌وایه‌ت‌کراوه: که (عطیة)ی کورپی (الأسود) پرسپاری ئاراسته کردووه، وتویه‌تی گومانیکم د‌م‌رباره‌ی ئایه‌تی ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - البقرة/ ۱۸۵﴾ بۆ په‌یدا بووه که له‌گه‌ل ئایه‌تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ به‌رامبه‌ریان ده‌که‌م له کاتی‌کدا ئه‌م قورئانه له مانگی شه‌والدا له ذیل‌قه‌عیده‌دا له ذیل‌حیجه‌دا له موحه‌ر‌ر‌ه‌م و سه‌فه‌ردا له مانگی ر‌ه‌بیعه‌دا نازل بووه، ئه‌مه چه‌ندی به چه‌ند؟ ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودا له‌خۆی و له باوکی بئ) پێی

دەلئ: كاكى برا! قورئان ھەمووى بە يەكجار لە ڤەمەزاندا لە شەوى قەدردا ھاتۆتە خوارئ بۆ ئاسمانى دونيا بۆ (بيت العزة) ئەمجار پچر پچر و ئايەت ئايەت و سورەت سورەت و وردە وردە لە مانگو و ڤۆزى سائەكاندا بەگوڤرەى پيويست ھاتۆتە خوارئ.

ھەندئ لە زانايان ھەرموويانە ھىكمەتى ئەو دوو جۆر دابەزىنە: جارئك بە كۆو جارئك بە جياجياو بەيناو بەين ئاماژە بە گەورمىي و گرنكى قورئان و ڤيزدارى ئەو كەسەى بۆ سەرى نازل بوو.

شېخى سيوطى دھەرموى: ھىكمەت و نھىنى لە نازلبوونى قورئاندا بە جوملە و بەكۆ بۆ ئاسمانى دونيا بە گەورە زانىنى قورئان خۆى و ڤيزگرتن لەو كەسەى بۆ سەرى نازل بوو، بەمجۆرە بە دانىشتوانى ھەوت ئاسمانەكان ڤاگەياندرا: كە ئەم كتيبە ڤيرۆزە دوايىن نامەى ئاسمانىيە كە دەنيردرئ بۆ خاتەمى پيغەمبەران كە ڤەوانەكراوہ بۆ سەر ئوممەتيكى باش و پەسەند، ئا ئەوھتا قورئانمان ئى نزيك كردوونەوہ بۆ ئەوہى لەكاتى پيويستدا بۆيان دابەزىنين.

ئەكەر ھىكمەتى ئىلاھى ئەوہى نەخواستايە كە جيا جياو ئايەت ئايەت و ھەجبە ھەجبە بەگوڤرەى ھەقانيع و ڤوداو پييان ڤاگەيەندريئ يەكسەر ھەمووى تيكرأ وەكوو باقى نامە ئاسمانىيەكانى تری پيش خۆى دادەبەزىندرايە سەر زەوى! وەل ڤەرومردگار جوداوازى خستە نيوان قورئان و نامە ئاسمانىيەكانى تر، بەوہ دوو جۆر دابەزىنى بۆ ڤرپار دا، دابەزىنى جوملە و يەكجار بۆ (بيت العزة) پاشان دابەزىنى ھەجبە ھەجبە لە ئاسمانى دونياوہ بۆسەر پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) ئەمەش بۆ ڤيزگرتن لەو كەسەى قورئانى بۆ دابەزىندراوہ.

ئىمامى سەخاوى لە (جمال القراء) دا دەلئ: دەربارەى نازلبوونى قورئان بۆ (بيت العزة) لە ئاسمانى دونيا بە يەك ھەجبە، ڤيزلئنانى

ئادەمیزادەو بە گەورەو شکۆمەند رانواندنیانە لەلای فریشتە، پێ زاناندنیانە کە لای خودا پێزیان هەیە و گەرنگیان پێ دەداو رەحمەت و بەزەمی زۆری هەیە بۆیان، هەر لەبەر ئەم پێزێنەنە: کە پەرۆمردگار فەرمانی بە حەفتا هەزار فریشتە کرد کە سورەتی (الأنعام) بەشیوەی کەرنەفال دابەزێنن! ^(۱) بەلکوو زیاد لەو پەرۆمردگار فەرمانی بە جوبرائیل کرد کە بەسەر پێرێک فریشتەدا کە بە (سفرة الکرام) بەناوبانگن بیخوینێتەووە ئەوانیش بینووسنەووە بیخوینێتەووە. ^(۲)

۴- بڕێ لە زانیان رایان وایە قورئان یەکەمجار هەمووی نازێبوو بۆ لەوحوڵەحفوظ، بەلگەشیان ئەم دوو ئایەتە: کە دەفەرموێ: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ، فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ - البروج/ ۲۱ - ۲۲﴾ پاشان لە لەوحوڵەحفوظەو دابەزێندراو بۆ (بيت العزة) لە ئاسمانی دونیا بە یەکجار، پاشان ئایەت ئایەت وەجیە وەجیە دابەزێندراو بۆ سەر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەوابێ ئەمە سێ جار دابەزێنە، ئەمەش هیچ دژایەتی و تەعاروز بەدی ناهێنێ لەگەڵ ئەو رایە لەو پێش ئیمە بە راجیح و پەسەندمان زانی، چونکە ئەو چەسپاوو سەلێندراو: کە قورئان لە لەوحوڵەحفوظدا یەو ئایەت، وەکوو هەموو ئومورە غەیبیاتیەکانی تر کە لەو شوێنەدا ئایەت و جێگیرن، ئەمجار قورئان بەکوو جوملە لە لەوحوڵەحفوظەو دابەزێندراو بۆ (بيت العزة) لە ئاسمانی دونیا.

وەکوو لە ئێبنو عەباسەو (رمزای خودا لەخۆی و لە باوکی بێ) رێوایەتکراو دەربارەو شەوی قەدر، قورئانی پێرۆز بە وەجیە وەجیە - وەکوو ئیمامی شیعە بۆی چوو - نازل بوو بۆ سەر پێغەمبەر (دروودی

^(۱) أخرج الطبرانی فی الصغیر/ ۱۲۹۳۰ وأبو عبيدة فی فضائل القرآن ص/ ۲۴۰ عن ابن عباس قال: نزلت سورة الأنعام بمكة ليلاً جملة حولها سبعون ألف ملك يجأرن بالتسبيح.

^(۲) الإتقان ص/ ۹۶.

خودای له‌سەر بێ) له شه‌وی پیرۆزی مانگی ر‌مه‌زанда، چونکه هیچ مانعی‌ک
نیه له‌وه‌دا به‌گۆو جومله نازل‌بووبی و سه‌رمتای نازل‌بوونیشی بۆ سه‌ر
پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) به‌جیا حیا ه‌ر له ه‌ه‌مان شه‌ودا
بووبی، به‌مه‌ش ته‌عاروض و دزایه‌تی له‌نیوان راوبۆچونه‌کاندا نام‌ینی و ناب‌ی،
ئه‌گه‌ر مه‌زه‌به‌ س‌ییه‌مه‌که‌ چه‌رت بکه‌ین و گرنگی پ‌ی نه‌دم‌ین، به‌ تایبه‌تی
که مه‌زه‌به‌ ب‌یکی ئیجتیهادی‌یه‌ و ب‌ی به‌لکه‌یه!!.

نازل‌بوونی قورئان به‌ شیوه‌ی وه‌جه وه‌جه

په‌روم‌ردگار دم‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
الْأَمِينُ ، عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ، بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ - الشعراء/ ۱۹۲ -
۱۹۵﴾، هه‌روا دم‌فه‌رموی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ - النحل/ ۱۰۲﴾ یان دم‌فه‌رموی: ﴿تَنْزِيلُ
الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ - الجاثية/ ۲﴾ یان دم‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي
رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ - البقرة/ ۲۳﴾ یان دم‌فه‌رموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ
نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ -
البقرة/ ۹۷﴾.

ئه‌م نایه‌تانه هه‌موویان بانگی ئه‌وه هه‌لده‌دم‌ن: که هورئانی پ‌یرۆز
که‌لامی په‌روم‌ردگاره‌و به‌ وشه‌و زمانی عه‌رم‌بی نازل بووه‌و هه‌زرم‌تی
جو‌برائیل دایه‌ه‌زاندوته سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) ئه‌م
نازل‌بوون و دایه‌ه‌زاندنه جیاواز له دایه‌ه‌زینی یه‌که‌مه‌جاری که له
له‌وحوله‌حفوظه‌وه دایه‌ه‌زیندراوه بۆ (بیت العزه) له ئاسمانی دنیا، مه‌به‌ست
به‌و نازل‌بوونه‌ی نایه‌ته‌کانی پ‌یشوو ئاماژه‌ی پ‌ی ده‌که‌ن و ده‌یچه‌سپ‌ین
نازل‌بوونیه‌تی بۆ سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ).

هه ئېته تهعبیردانه وه به له فظی (التنزیل) له جیاتی (الإنزال) ئاماژهیه بۆ ئه وه که مه بهست دابه زینییه تی به وه جبه وه جبه و ناو به ناو، چونکه بېگومان زانیانی زمانه وانی زمانی عهره بی جوداوازی ده خه ن له نیوان (الإنزال) و (التنزیل) دا ئه مه یان بۆ ئه وه به کار دینن که جیا جیا نازل بووبی، وه لی (الإنزال) گشتی تهره بۆ هه ردوو شیوه که به کار دی. بپروانه (مفردات الفاظ القرآن).

بېگومان قورئان له ماوه ی بیست و سێ سالد، سیانزه سال له مه که وه ده سالیس له مه دینه، به گویره ی پێویست و پودا وه جبه وه جبه نازل بووه بۆ سه ر پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هه ر به بی پێچ و په نا قورئان ئاماژه به وه ده کا: که به ش به ش نازل بووه بۆ سه ر پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دمفه رموی: ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا - الإسراء/ ۱۰۶﴾ واته نازل بوونه که یمان به ش به ش کردووه و ناو به ناو بۆمان دابه زاندوی بۆ ئه وه ی به هی دی و له سه ره خو ی و چه سپاوی و په وانی و به رچا ورونی به سه ر خه لکی دا بیخوینییه وه و ئه وانیس تی بگه ن و هه زمی بکه ن، هه روه ها وه لایمی پرسیا و هوکه و ته رازوی روداوه کان بی.

وه لی کتیبه ئاسمانیه کانی تر وه کوو ته ورات و ئینجیل و زه بور، نازل بووونه که یان به یه ک وه جبه بووه و پارچه پارچه و به ش به ش دانه به زیندراون به لگه له سه ر ئه مه ئه م ئایه ته یه: که دمفه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا - الفرقان/ ۳۲﴾ ئه م ئایه ته به لگه یه کی رۆن و ئاشکرایه له سه ر ئه وه کتیبه ئاسمانیه کانی پێشو و به یه ک وه جبه نازل بوون و هه ریه که یان له رۆژگاری خۆیدا په رومردگار به یه کجار بۆ پێغه مبه ره خاوه ن نامه که ی ناردووه، جه ماومری زانیانی ئیسلام له سه ر ئه مه کوکن.

خو نه گهر نهو کتیبانه نازلېوونه که یان بهش بهش بوايه، هيچ مانايه که نه دهمبوو بو سهرسورمانی کافره گانی عهرمب که دهیانزانی و پييان راده که يه نرا: که قورئان به بهش بهشی دادمبه زئ، چونکه مانای وته که يان که دهیانگوت: (لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة) نهو يه: بوچی قورئان به يه که جار بو سهر پیغه مېهر (دروودی خودای له سهر بئ) دانابه زئ و کوتایي پئ بئ وه کوو باقی کتیبه ناسمانییه گانی پيشوو؟ بوچی ناوا پچرپچرو نايهت نايهت قورئانی بو دئ، ج حیکمه تيکی تيدايه یاسای دابه زینی نه م جوداوازه له کتیبه گانی تر؟

هه لېه ته په رومردگار راسته وخو وه لامي نه م پرسياره ی عهرمبه گانی نه دايه وه، به وه بفهرموئ نه مه یاساو دابو نهریتی منه له نازلکردنی کتیبی ناسمانی به گشتی، وه کوو چو ن رمدی پرسياری نهوميانی دانه وه که ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا - الفرقان/۷﴾ به مه: که پييانی فهرموو: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا - الفرقان/۲۰﴾ هه روه کوو چو ن رمدی قسه که يانی دايه وه: که گوتيان: ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا - الإسراء/۹۴﴾ فهرمووی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا - الإسراء/۹۵﴾ يان فهرمووی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ - الأنبياء/۷﴾.

به لکوو وه لامي په رومردگار بو يان دمباره ی نازلېوونی قورئان به شيوه ی وه جبه وه جبه و نايهت نايهت وه لامیك بوو حیکمه تی نازلېوونه که ی بهو شيوه تيدا روون کراوته وه، فهرمووی: ﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ - الفرقان/۳۲﴾ واته: ني مه بهو شيوه که قورئانمان بو نازل کردووی وه جبه وه جبه و نايهت نايهت بو ت دهنيرين حیکمه تيکی تيدايه: که بریتييه

له بههیزکردنی دل و دموونت تا باش و مری بگری و لئی حالی بی و پئی
 ئاشنا بی و به پئی پئویست به خه لکی رابگه یه نی ﴿وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِیْلًا﴾ و امان
 تهقدیر کردووئه ئایهت دوای ئایهت بوئی نازل بکهین، یان به باشی بۆمان
 روونکردویه وه و تیمان گه یاندووی.

بیگومان نازلکردنی قورئان به وهجبه وهجبه و به گوێره ی پئویستی و
 روداو بو ئی تیگه یشتن و له بهرکردنی نزیکتره و ئاسانتره ئه مهش گه وره ترین
 هۆکاری چه سپاندن و جیگیربوونی هتی له دل و دموونی پیغه مبهردا (دروودی
 خودای له سه ر بی).

ئه وه ی له روانگهی هه دیثی سه حیحی پیغه مبه ره وه (دروودی خودای
 له سه ر بی) چه سپا وه مه شه وه ئه وه یه: که قورئان به گوێره ی پئویست،
 پینج ئایهت، ده ئایهت که متر، زیاتر ئاوا به و جوړه دابه زیومه ته سه ر
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ئه وه تا چه سپا وه: که دمه ربه ری
 جیروکی بوختان به یه کجار ده ئایهت نازل بوون، هه روا سه حیح و چه سپا وه
 که ده ئایهتی سه رمته ی سورته ی (المؤمنین) به یه کجار نازل بوون، هه روه ها
 ئه وهش سه حیح و راسته که ﴿غَيْرَ اُولٰٓئِی الضَّرَرِ﴾ که به شیکه له ئایهتی ژماره
 (۹۵) ی سورته ی (النساء) به ته نها دابه زیوه.^(۱)

حیکمه تی نازل بوونی قورئان به وهجبه وهجبه

بیگومان ئیمه ده توانین له روانگهی ئه وه دهقه قورئانیانه و ئه وه
 فه رموودانه ی: که له م باره وه وارید بوون پوخته ی ئه وه حیکمه تانه
 بدوژینه وه: که بۆچی قورئان وهجبه وهجبه بو پیغه مبه ر (دروودی خودای
 له سه ر بی) هاتۆته خوار، ئامازه یان بۆ بکهین و دیارییان بکهین.

^(۱) بپروانه الإیتقان ص ۹۹.

۱- حکیمهتی دلدانه ووهو جیگیرکردنی دلی پیغمه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) که بهرده وام بی له سهر بانگه وازی په یامی خوی. بیگومان پیغمه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) بانگه وازی خوی ناراسته ی خه لک کرد، کاردانه ووهی بانگه وازی به که ی جورا و جوره بوو، هه یانبوو به سهر ره قی و توندوتیژی وه لای دایه ووه، زوره ی زوریان دلره قو می شک وشک خو ناشیرین بوون، توندوتیژی و عه نادو سهر ره قی ره وشتی سروشتیان بوو، بویه به جوره ها نه زیه تدان و گالته پیکردن و وشکه ته بیاتی وه لایان دایه ووهو که وتنه خو بۆ بهر بهر چدانه ووهی به هه موو جوریک.

هه لیه ته له گه ل نه م وقع حاله ی نه وان، پیغمه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) زور به دل سوژی و لی پرانه ووه، راستگو ی و نیخلاصه ووه هه ول ددها نه و په یامه خیر و پیر وزه ی خرا ووه ته نه ستوی به وانی بگه یه نی و له به دبه ختی دنیا و قیامت رزگاریان بکا، ته نانه ت به جوریک خوی له گه ل ماندو کردن و ته قه لای له گه ل دان: که قورئان دهر باره ی بضر موی: ﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا - الکهف/۶﴾ نه ووه بوو ناوه نیگا دادمه به زیه سهر دلی پیغمه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی) به جوریک دلی پیر وژی له سهر گه یاندنی په یامه که ی چه سپاو بی، کول نه دا، وره ی بهر ز بکاته ووهو عه زمی مشت و مال بکا و بهرده وام بی له سهر گه یاندنی په یامه که ی و رپیازی بانگه وازی خوی بهر نه دا، گو ی نه داته نه و کوسپ و ته گه رانه ی له گه له سهر لی شیوا ووه که یه ووه به ره و رووی ده کرانه ووه، فه رمانی پی ده کرا که نه و په یامی خوی بگه یه نی و گو ی به هه لئس و که وتی نه فام و سهر ره قانی نه ته ووه که ی نه دا و وایزانی هه وری هاوینه و زور نابا دهره ویته ووه.

بهر و مردگار سوننه ت و داب و نه ریتی خوی دهر باره ی پیغمه مبه رانی پیشوو بۆ روون ده کاته ووه، نه و پیغمه مبه رانه ی له لایه ن قه ومه کانیا نه ووه

نەزىھەتدراون و بەدرۆ خراونەو بەلام ئەوان سەبريان گرت وکۆليان نەدا،
هەتا نەصرو يارمەتى خودا فريايان گەوت و سەرى خست.

بەرۆمردگار پيى دەفەرموى: کە قەومەکەت بەدرۆت دەخەنەو جگە
لە لوتبەرزی و گيلى و خۆبەزلزانی هيچ بەلگەپەکیان بەدەستەو نیه، ئیتر
پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەم سوننەت و داب و نەريته نەگۆرەى
خودا بەدریژايى کاروان و قافلەى پيغەمبەرایەتى لە رابردوودا، تەسەللاو
دەدانەوہى بو دەستەبەر دەبوو، گرنگى بە روو لیومرگيپران و
بەدرۆخستەوہى پەيامەکەى لەلایەن گەلەنەقامەکەپەو نەدەدا ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ
لَيَحْزَنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ،
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا
مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءكَ مِن نَّبِّ الْأُمُوسَلِينَ - الْأَنْعَام/ ۳۳ - ۳۴﴾ ﴿فَبِإِن
كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ - آل
عمران/ ۱۸۴﴾.

بەرۆمردگار فەرمان بە پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەکا:
کە بە سەبرو خۆراگريى، وەکوو چون پيغەمبەرانى پيشوو سەبريان
گرتووەو پشوو دريژبوون دەفەرموى: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ
- الْأَحْقَاف/ ۳۵﴾ دل و دەرونى نارام دەکاتەوہو دئىاي دەکا کەخودا
پالېشتىەتى و تۆلە لە ئەوانە دەکاتەوہ: کە پەيامەکەى ڤمت دەکەنەوہو
بەدرۆى دەخەنەوہ، دەفەرموى: ﴿وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
، وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا - الزمل/ ۱۰ - ۱۱﴾ هەر
هەمان مەبەست و دئەوايى ڤەنگى داوتمەوہ لە گيپرانەوہى چيړۆک و
بەسەرھاتى پيغەمبەرەکانى رابردو لەناو دوو توپى قورئاندا: کە دەفەرموى:
﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ - هود/ ۱۲۰﴾.

هەر کاتیکیش پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) به هه لویستی کافرهکان دلتنهنگ بووبو و غهم و ناروحهتی روی تیکردبئ، نایاتی قورئان نازل بوون بو دلتنهوایی و پشتگیری کردنی له لایهک و هه ریشه کردن له وانهی ئازاریان داوه له لایهکی تر، هه ریشهی له به دروخه رموهکان کردوو بهوه: که خودا ئاگاداری هه لویستی نامهردانه یانه و تۆله یان ئی دهکاته وه و ناهیلئ ئه وه یان به سهرموه بجئ ﴿فَلَا يَخْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ - يس/۷۶﴾ ﴿وَلَا يَخْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - یونس/۶۵﴾.

هه روهها په رومردگار مزگینئ پی ددها به وهی که پاریزگاری دهکا له دوژمنانی، سهرمنجام زالبوون و سهرکهوتن بو ئه وه ﴿وَاللَّهُ يَغْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ - المائدة/۶۷﴾ ﴿وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا - الفتح/۳﴾ ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - المجادلة/۲۱﴾ ئاواو بهو جوړه ئایه ته کانی قورئان به شوین یه کدا نازل دموونه سهر پیغه مبههری خودا بو دلدانه وه دوا دلدانه وه، هه لئان دوا هه لئان بو پشوو دریژی و سوربوون له سهر په یامی راستی خوئی، بو ئه وهی غهم و خه فته له دئیدا خوئیان نه چه سپینن، نه زیته و ئازاری ئه و کافره دلپه قانه کاری ئی نه کهن و وره ی نه روخینن یه ئس و ناهومیدی ریگایان نه بی بچه ناو دهرونی هوه.

بیگومان له چیرۆک و به سهرهاتی پیغه مبههرانی پيشوودا ئوسوه و سهرمه شق هه یه بو چه زرهتی محمد چاویان ئی بکاو شوینیان بکهوئ، له سهرمنجام و ئاکامی گه له سته مکاره کانی رابردودا دلدانه وه و ته سه للائی دئی پیغه مبههری تیدایه (دروودی خودای له سهر بئ) له واده پیدانی به یارمه تیدانی و سهرکهوتنی به سهر ناحه زانییدا مزگینئ و هیوا هه یه، هه رکاتیکیش به پیی داخوازی سروشتی ئاده میزادی خهم و خه فته تیک خوئی خزان بیته ناو دئ و دهروونی پیروزی، یه کسهر، یان دوا ی ماوه یه کی کورت و

كەمخايەن دلدانەو دەو تەسلىيەى خودايى بۇ دووبارە بۆتەو، ئىتر دلى لەسەر بانگەوازى و درىژمدان بە پەيامەكەى پتر لاي خەست بۆتەو دەو زياتر لە سەرگەوتنى بەسەر ناحەزانيدا دلتيا بوو.

ئەم حىكمەتە ئەو حىكمەتەيە كە خودا رەدى كافرەكانى پىدايەو كاتىك رەخنەيان لەو گرت: كە بۆچى قورئان بە وەجىبە وەجىبە دىتە خواری و بۆچى بە يەك وەجىبە بۆى نايە؟ دىمەر موئ: ﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً - الفرقان/۳۲﴾.

ئەبو شامەى مەقدىسى^(۱) دەلى: ئەگەر بگوترى نەينى و حىكمەتى ھاتنە خوارەو قورئان بەو شىو بەش بەشە چىە؟ دەلىين: ئەمە پرسىارىكە خودا بۆخوى وەلامى داومتەو دەو فەرموويەتى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً - الفرقان/۳۲﴾ مەبەستيان ئەو دەبوو دەو وتوويانە دەبوايە قورئان بە يەكجار نازل بوايە وەكوو چۆن نامە ئاسمانىەكانى پيشوو بۇ پىغەمبەرە خاوەن نامەكان بە يەك وەجىبە نازل بوون، ئىتر پەرەردگار خوى وەلامى پرسىارەكەى دانەو دەو فەرمووي: ﴿كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً﴾ واتە: ئىمە بۆيە قورئانمان بە وەجىبە وەجىبە بۇ نازل كر دووى، بۇ ئەو دەلى و درونتى پى بەھىز بىكەين، چونكە ئاشكرايە نىگا: كە بۇ ھەموو رەواو وەلامى پرسىار و ھوكمىك تازە بوو دەو، دىل بەھىز دەكاو برەواى خاوەن پەيام تۆكەترو چەسپاوتر دەكا، لەھەمان كاتدا نىشانەى گرنگى دانە بەو كەسەى نىگا كەى بۇ نىردراو، ئەمەش ھەموو ئەو دەخووزى فرىشتە زۆر دابەزى بۆلاى و زوو زوو عەھدو پەيمانى بۇ تازە بىكەنەو، بەو پەيامەى پىيانەو ھىناويانە لەو پەرەردگارە

(۱) ناوى عەبدورەھمانى كورى ئىسماعىلى مەقدىسىيە، شەرەزانىكى شافىعىيە كىتابىكى ھەمە ناوى (الوحىز الى علوم تتعلق بالقرآن العزيز) شەرھىكىشى لەسەر ھۆنراوى (الشاطبية) لەبوارى (قرآن) دا كر دوو سالى/۱۶۱۵ كۆچى لەدو نىا دەرچوو.

شکۆمەندەو، ئیتەر بەمە ئەومەندە گەیفخۆش دەبێ: کە بە وشە و رستە دەرنابێ، بۆیە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە پەمەزاندە لەهەموو کات پتر بەخشنەدیی پێوہ دیار بوو، ئەمەش بەهۆی زۆر هاتنی حەزەرمەتی جوہرائیل بوو بۆلای.

۲- حیکمەتی دووہم تەحەددا کردن و سەرئاسایی (الإعجاز):

بەئێ کافەرە قورەیشییەکان لە گومرایی خۆیاندا پۆچوون، زۆر زێدە پۆیان کرد لەسەر مەقی و بەرمبەرەکانی پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) پرسیاری تەعجیزو تەحەددا ئامیزیان ئێ دەکرد، پێغەمبەراییەتی پێغەمبەریان پێ تاقی دەکردەو، جۆرمەھا قەسە سەرسورپھینەر و پوچ و بێ بنەمایان ئاراستە دەکرد، پرسیاریان ئێ دەکرد قیامەت کە ی رادەبێ؟ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ - الْأَعْرَافِ/ ۱۸۷﴾ پەلە ی هاتنی سزاو عەزایی ئاسمانییان دەکرد ﴿وَيَسْأَلُونَكَ بِالْعَذَابِ - الْحَجِّ/ ۴۷﴾ ئیتەر بۆ وەلامی ئەم پرسیار و هەلۆستانەیان قورئان دادەبەزی، حەقانیقی بۆ رۆن دەکردنەو، بەبێ پێچ و پەناو بەرونی وەلامی پرسیارەکانی دەدانەو، بەگوێرە ی پێویست لایەنی عەقیدە و بیروباومری راستی پێ رادەگەیانندن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِنَّاتِكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا - الْفُرْقَانِ/ ۳۳﴾ واتە ئەوانە هەر پرسیاریکی سەرسورپھینەر ئاراستە ی تۆ بکەن لە پرسیارە پوچ و بەتالەکانیان ئیمە وەلامی حەق و دلتەزینیان بەهۆی تۆوہ دەدەینەو، وەلامەکانی ئیمە هەموو پێر مانا و جەرگێر و دەمکوتکەرن، بە پێچەوانە ی پرسیارە بێ بنەماکانی ئەوان.

لەکاتیکی ئەوان سەریان سوپدەما لەو کە قورئان بە پچر پچری و ناوہ ناوہ دادەبەزی، پەرۆمردگار راستی و حەقیقەتی بۆ رۆون دەکردنەو، چونکە تەحەددا کردنی قورئان بۆیان، کە بە وەجەبە وەجەبە دادەبەزی و نەیان دەتوانی وێنە ی بخەنە رۆو کەلامیکی لەو جۆرە دابیئن، پتر نیشانە ی دەستەوہستانی ئەوانی تێدا یە، بەلیغتر و کاریگەرترە لەو کە قورئان بە

یه کجار دابه زئی و نه توانن نموونه ی بخه نه پرو، بویه دوا به دوا ی رخنه که یان که وتیان ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً - الفرقان/۳۲﴾ نایه تی ﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا - الفرقان/۳۳﴾ نازل بوو، واته: نه و کافرانه داوا ی شتیکی سه یرو سه مه ره ناکه ن له دیدو نیگای خو یانه وه، وه کوو نه وه دمیانگوت: بوجی قورئان به یه ک وه جبه دانابه زئی بو سهر تو؟ نیلا نیمه کاروباریکی وات بو دمه خسینین: که به گویره ی حکمه تی خو مان نه وه حه ق و راسته و پتر مانای نیعجازی قورئانی تیدایه و زیاتر دمه ته و مسانی نه وان و بوړخواردنیان له به رامبه ر سه رئاسایی قورئاندا ده چه سپینی.

هه ندی ریوایاتی حه دیث هه ن ئاماژه بو به رجه سته بوونی نه م حکمه ته ده که ن، نه وه تا ئیبنو عه بباس (رمزای خودا له خو ی و له باوکی بی) دمرباره ی نازل بوونی قورئان ده لی: هه رگاتیک موشریکه کان پرسیاریکیان له بیغه مبه ر بکر دایه، رخنه یه کیان ئاراسته بکر دایه، په روه ر دگار وه لامیکی ده مکوتکه رو گورچکپری ده دانه وه.^(۱)

۳- حکمه تی سییه م: ئاسان له به رکردنی و تیگه یشتنیه تی، بیگومان قورئان نازل بووه بو سهر گهل و نه ته وه یه کی نه خوینده وار نه نووسینیان زانیوه نه خویندنه وه، ده فته رو کتیبی روداویان بریتی یه له ذاکیره و بیره وهری ناو میشکیان، هیج شارمزایی و زانینیکیان دمرباره ی نووسین و تو مارکردنی روداوه گانیان نه بوو، هه تا میژوو به سه ره اتی خو یان بنووسنه وه و تو ماری بکه ن و پاشان له به ری بکه ن لیی حالی بن ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

^(۱) سیوطی نه م ریوایه تی له ته فسیری (الدار المنثور) دا ج ۲۴۷/۵ یاس کردووه و نیسبه تی ریوایه ته که شی پال نه سانی و ئیبنو جه ریر و ئیبنو نه بی حاته م و حاکم و ئیبنو مه ردموه یی و به یه ه قی داوه.

وَأَن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ - الجمعة/۲ ﴿﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ - الأعراف/۱۵۷ ﴿﴾.

جا که ئەمە حال و واقیع بێ، نەدەگونجا بۆ گەل و نەتەووەیهکی نەخوێندەواری ئاوها: که به ئاسانی قورئان لەبەر بکەن و لێی حالی بن ئەگەر به یەک وەجبه نازل بوايه، زەحمەت دەبوو له ماناو مەبەستی حالی بن و بتوانن بیر له نایەتەکانی بکەنەووە و تێی بگەن، کەوابێ نازلبوونی به وەجبه وەجبه و نایەت نایەت و ناو ناوە باشتەین یارمەتیدەر بوو بۆ ئەوێ لێی حالی بن و لەبەری بکەن و کاری بێ بکەن و له سینگو میشکی خۆیاندا هەلی بگرن، هەر: که نایەتێک، یان چەند نایەتێک نازل دەبوون و پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی رادەگەیاندن، هاوێلان لەبەریان دەکردو له ماناکانی ورد دەبوونەووە بەگوێرە حوکم و یاسای ئەو نایەتانه کاریان دەکردو بەموو لێیان لاندەدا.

چینی دواى ئەوانیش که (تابیعین)ن به ئەو مەنەهەج و پەیرەوو پرۆگرامە کاریان کردو بهو گیانه عیلمییه ژیانیان بەسەر برد.

له ئەبو نەضرەووە رێوایەت کراوە دەڵێ: ئەبو سەعیدی (الخدري) قورئانی فێر دەکردین بەیانیان پێنج نایەت و ئیواران پێنج نایەت، هەوایی ئەوشمانی داینى: که حەزەرمەتی جوبرائیل پێنج نایەت پێنج نایەت قورئانی بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هێناوه.^(۱)

له خالیدی کوپی دینارەووە رێوایەتکراوە دەڵێ: ئەبولعالیه پێی گوتین: پێنج نایەت پێنج نایەت قورئان فێر ببن، بێگومان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێنج پێنج له جوبرائیلی وەرگرتوو.^(۲)

^(۱) أخرجه ابن عساكر فى تاريخ دمشق ج ۲۰/۳۹۱.

^(۲) أخرجه ابن أبى شيبه/ ۲۹۹۳۰ والبيهقى فى شعب الإيمان/ ۱۸۰۶.

لە عومەرەوہ ریوایەتکاروہ دھەرموئ: قورئان فیرببن، پینج ئایەت
پینج ئایەت، بیگومان جویرائیل پینج پینج بۆ پیغەمبەری ھیناوتە
خوار.^(۱)

۴- ھیکمەتی چوارەم رەوکردن لەگەڵ رووداوہکان و پی بەپی
رۆشتن و پێدا ھەلکشان لە تەشریعدا، بیگومان ھەروا کاریکی ئاسان نەبوو لە
ناکاوئیک و گۆزو گومەت خەلک ملکہچی ئایین ببن و ریشی خۆیان بدمنە
دەست ئایینی تازە دابەزیو ئەگەر قورئان بە ھیکمەت چارەسە ئەو کارە
نەکردایە و دەرمانی کاریگەری و وەجیہ وەجیہی نەدانایە، بۆ ئەوہی
چارەسەری رمزیلی و فەسادێ عەقیدەییان بکا، حال و وەزعیان بەشیویمەکی
تر دەبوو، ئەوہبوو ھەرکە روداویک لەناویاندا روی دەدا، ھوکی ئاسمانی
دادەبەزی و بەرچاو رونی پی دہەخشین و بەگوێرە پیویست و بنەماکانی
شەریعەتی یەک لەدوا یەکی بۆ روون دەرکردنەوہ، بەمەش دلێان دادەمرکا و
تینوایەتیان دہشکا.

بیگومان قورئانی پیرۆز پێش ھەموو شتیک بنەمای عەقیدەو
بیروباوەری دہچەسپاند، لە تەوہری ئیمان بە خوداو بە فریشتەو نامە
ئاسمانییەکان و پیغەمبەرەران و رۆژی قیامەت و رووداوہکانی وەکوو
زیندووبوونەوہو و ھیساب و لیکۆلینەوہو سزاو پاداشدا دہسوپایەوہ، لەسەر
ئەمانە بەلگە دینایەوہ بۆ ئەوہ ریشە بپەرستی لە دل و دەرونیاندا
ھەلکەنئ و بیروباوەری ئیسلامی لە جێدا برۆینئ.

فەرمانی دەرک بە رەوشتی جوان و خۆ پی ئارایشتدان و پاککردنەوہی دل و
دەررون لەپیس و پۆخەلێ کوفر و بیدینی و راستکردنەوہی ھەلە و خوارەکان،
نەھی دەرک لە فەساد و فەحشاو کاری قیزەون، ھەولێ دەدا رەگ و ریشە
فەساد و شەر لە بیخ دەرپینئ و یاسای ھەلال و ھەرام دابەمەزرینئ و لیکیان

^(۱) أخرجه البيهقي في شعب الإيمان/۸۰۷.

جیا بکاتهوه، یاسایهک: که باله‌خانه‌ی ئیسلامی له‌سه‌ر بی‌نا بکری، یاساکانی
 شۆرپینه‌وه بۆ ناو خواردن و خواردنه‌وه و مال و سامان و خوین و نامووس!!
 پاشان به‌ ته‌دریج و پئ به‌پئ، شه‌ریعه‌ت و یاسای ئیسلامی له‌گه‌ل
 ئاده‌میزادا رۆیی و خه‌ریکی چاره‌سه‌ری ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ بوو: که له‌ناو دڵ و
 دموونیاندا چه‌که‌ره‌ی گردبوو ره‌گی داکوتابوو، ورده ورده نه‌خۆشییه
 کۆمه‌لایه‌تیه‌کانیانی قه‌لاجۆ کردن و ته‌ندروستی بۆ فه‌راهه‌م هێنان، هه‌لبه‌ته
 ئه‌مه دوا ئه‌وه‌ی ئه‌رکانی ئیمان و ئیسلامی بۆ دانان و پێی راگه‌یاندن و تی
 گه‌یاندن، دڵ و دموونیانی به‌ ئیمان و باوه‌ر زیندو کرده‌وه وای لی کردن
 ته‌نیا خودا بناسن و به‌ راستالانه‌ بی‌په‌رستن و هاوه‌لی بۆ دانه‌نین، له‌لایه‌کی
 ترمه‌وه قورئان به‌رده‌وام بوو له‌ هاتنه‌ خواره‌وه به‌گویره‌ی داخوازی ئه‌و
 کۆمه‌لگایه‌وه ئه‌و رۆداوانه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌لگایه‌دا تیده‌په‌رین به‌ درێژایی
 ماوه‌ی تیکۆشانی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بۆ چه‌سپاندنی ئایینی ئیسلام و
 به‌رزکردنه‌وه‌ی دروشمی «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ».

بۆیه ئه‌گه‌ر ئیمه سه‌ره‌نج بده‌ین ئه‌م راستیانه‌مان له‌ ده‌قه‌کانی
 قورئاندا به‌ مه‌ککی و مه‌دینه‌یی‌ه‌وه به‌ رونی به‌رجاو ده‌که‌ون خۆیان
 ده‌نوینن و یاسا ته‌شریعه‌ی‌ه‌کانی قورئان ئه‌و ته‌دمروج و زنجیره‌ ئایه‌ت
 دابه‌زینه‌ی تیدا ره‌نگ ده‌داته‌وه.

ئه‌وه‌تا له‌سه‌رده‌می مه‌که‌که‌دا نوێژ ته‌شریع کراوه، بنه‌مایه‌کی گشتی
 بۆ زه‌کات به‌رامبه‌ر رېبا دامه‌زراوه، ﴿فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْمِسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ، وَمَا آتَيْتُم مِّنْ
 رَبِّا لَّيْرُبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرُبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ - الروم/ ۳۸ - ۳۹﴾.

سورمه‌ی ئه‌نعام له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه و بنه‌مای عه‌قیده رۆن ده‌کاته‌وه،
 به‌لگه‌ی یه‌کتابه‌رسته‌ی و تاک و ته‌نها‌ی خودای له‌خۆ گرتووه و هه‌ره‌شه له‌

بتپه‌رستی و موشریکه‌کان ده‌کا، حه‌لال و حه‌رامیان بۆ رۆن ده‌کاته‌وه،
بانگه‌وازی ده‌کا بۆ پاراستن و حورمه‌تگرتنی مال و خوین و ناموس ﴿قُلْ تَعَالَوْا
أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْهِ أَنْ تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٌ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ،
وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ
أَوْفُوا ذَلِكَمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ - الأنعام/ ۱۵۱ - ۱۵۲﴾.

ئهمجار له‌دوایی‌دا شیکردنه‌وهی ئهم حوکه‌مانه‌ دابه‌زی، بنه‌مای
معامه‌لاتی مه‌ده‌نی و باری شاره‌ستانی له‌ مه‌که‌ نازل بوون، وه‌ی ته‌فصیل و
شیکردنه‌وه‌یان له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زی، بۆ نه‌مونه‌ ئایه‌تی قه‌رز و قۆله‌ و
ئایه‌ته‌کانی باسی ریا ده‌که‌ن به‌ زه‌قی ئهمه‌یان تیدا رهنگ ده‌داته‌وه.

هه‌روه‌ها بنه‌ماکانی په‌یومندی خیزانی له‌ مه‌که‌ نازل بوون، وه‌ی
مافی هه‌ریه‌گی له‌ ژن و می‌رد به‌سه‌ر یه‌کتریانه‌وه‌ و ئهرکی ژبانی خیزان و
هاوسه‌رایه‌تی و ئاکامی ئه‌و عه‌قد و په‌یمانه‌ و به‌رده‌وامی پیکه‌وه‌ ژبان، یان
لێک حیا‌بوونه‌وه‌یان به‌هۆی ته‌لاقه‌وه‌، یان کۆتایی هاتنی به‌ مردن، پاشان
میرات له‌ یه‌ک گرتن و ڕوونکردنه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی هه‌موو ئهمانه‌ له‌
ته‌شریعاتی مه‌ده‌نی‌دا هاتووه‌.

زینا و داوینهبیسی له‌ مه‌که‌ ئایاتی پێ نازل بووه‌ و حه‌رام کراوه‌ ﴿وَلَا
تَقْرُبُوا الزَّوْیَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا - الإسراء/ ۳۲﴾ وه‌ی ته‌فصیلاتی ئه‌و
سزایانه‌ی لێوه‌ی ده‌که‌ونه‌ سه‌ر زیناکه‌ره‌کان و کۆمه‌لگا له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زیون.
ئه‌صلی حه‌رام‌بوونی خوین ڕشتن به‌ ناحه‌ق له‌ مه‌که‌ نازل بووه‌
﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ - الإسراء/ ۳۳﴾ وه‌ی ته‌فصیلاتی

سزای دهستدریژیکهر بۆ سهر نهفس و نهندامی جهسته و چۆنیهتی تۆله
ستاندن له بکوژ و جانی، له مه‌دینه هاتۆته خوارى!!

ناشکراترین نموونه‌ی ته‌دمروجو چه‌سپاندنی یاسا پى به‌پى و قۆناغ
به‌قۆناغ، چه‌رامکردنی مه‌ی و شه‌رابه، ئه‌وه‌تا یه‌که‌مجار ئایه‌تی ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ
النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تُتَّخَذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ -
النحل/ ۶۷﴾ په‌روه‌ردگار له‌ پروانگه‌ی نواندنی نیعمه‌ته‌کانیدا باسی ئه‌وه‌ی
کردووه که له به‌روبوومی داری خورما و ترى شه‌راب دروست ده‌که‌ن و پرزقی
جوان و پاک و خاویڤ به‌ره‌م دینن.

وه‌صفی رزقه‌که‌ی به (حسن) کردووه به‌لام بۆ شه‌راب و مه‌یه‌که ئه‌و
وه‌صفه‌ی نه‌هیناوه، مه‌دحی رزقه‌که‌ی کردووه به‌لام له (سکر) هکه بێده‌نگ
بووه، ئه‌مه ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که ئه‌و به‌روبوومه‌ی له دره‌ختی خورما و
ترى به‌ره‌م ده‌هیندرى پاک و خاویڤ و به‌سوده، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌کرى به مه‌ی و
شه‌راب وانیه.

باشان قۆناخی دووم ده‌ست پى ده‌کا، سود و قازانجی مه‌ی به‌راورد
ده‌کا و ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نێ که شه‌راب و مه‌ی گونا‌هو زیانه‌که‌یان زۆتره له
سود و قازانجه‌که‌یان، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا - البقرة/ ۲۱۹﴾ لێ‌رمدا ئایه‌ته‌که
قازانجی مه‌ی دیاری کرد که که‌سی‌ک ده‌یخوا‌ته‌وه ماوه‌یه‌ک نه‌شوه ده‌یگرى و
که‌یف‌خۆش ده‌بى، یان ئه‌وانه‌ی بازرگانی پێوه ده‌که‌ن سودیان لى ده‌ست
ده‌که‌وئ، ئه‌مه به‌راورد ده‌کا به‌ تاوانی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یخوا‌ته‌وه و ئه‌و
کاریگه‌رییه خراپانه‌ی له ئاکامی خواردنه‌وه‌که‌دا له‌سهر مرو‌قه‌که په‌یدایان
ده‌کا وه‌کوو زیان گه‌یاندن به جه‌سته و تیک‌چوونی عه‌قل و هۆش و فه‌وتانی
مال و سامان و هه‌لگیرساندن و وروژاندنی لایه‌نه هه‌لنه‌ره‌کانی فیسق و فجورو
له‌خودا یاخی بوون، به‌ ناشکرا ئایه‌ته‌که موسو‌لمانان هه‌لده‌سله‌مینیته‌وه له

مهى خواردنه وه قوماړكردن به وه كه ته رجیحی لایه نی زیانه گانیان ددها به سمر قازانجه كه یان، ناشكرايه كه سیك هوشی هه بیئ ئالوده ی شتیک نابئ زیانی له قازانجی زوړتر بی!!

پاشان ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ - النساء/ ۴۳﴾ نازل بووو، ئه مه قوناغی سییه می مهی حه رام کردنه، به وهی داوای کرد موسولمانان خو یان له مهی خواردنه وه دووربخه نه وه له و کاتانه دا، كه ویده چی کار یگه ری مهی و شه رابه كه تا کاتی ئه نجامدانی نو یژه كه به رده وام بی، ئایه ته كه نه هی کردو وه له نزیكبوونه وه له نو یژو ئه نجامدانی به سه رخوشی، هه تا کار یگه ری مهی خواردنه وه كه به سه ریانه وه بمیئی، نابئ توخنی نو یژ بكه ون، بؤ ئه وهی بزانی له نو یژه كه یاندا چی ده لئین.

پاشان قوناغی حواره م دهستی بیئ کردو ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ، إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ - المائدة/ ۹۰ - ۹۱﴾ دابه زی، ئیتر ئه مه به یه گجاری خواردنه وهی مهی و ئه و شتانه ی تری حه رام کرد، هیج مه جالیکی نه هی شته وه بؤ مهی خواردنه وه.

ئه وهی ئه م حیکمه ته ی نازل بوونی قورئان روون ده کاته وه ریوایه ته كه ی خاتو عانی شه یه (ره زای خودای لی بیئ) كه ده فهرموی: «إِنَّمَا نَزَلَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهُ سُورَةُ مِنَ الْمُفَصَّلِ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ حَتَّى إِذَا تَابَ النَّاسُ إِلَى الْإِسْلَامِ نَزَلَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ ، وَلَوْ نَزَلَ أَوَّلَ شَيْءٍ لَا تَشْرَبُوا الْخَمْرَ . لَقَالُوا لَا نَدْعُ الْخَمْرَ أَبَدًا . وَلَوْ نَزَلَ . لَا تَزْنُوا . لَقَالُوا لَا نَدْعُ الزَّنا أَبَدًا».^(۱)

به و جوړه و به و پییه ته دمر و ج و بیئ به بیئ رو یشتن له گه ل رودا وه كان و ده لای پرسیاره كان و بیډاهه لچون له ته ربیه ی ئیسلامی و په رومرده کردنی

^(۱) رواه البخاری/ ۴۹۹۳.

ئوممەتى موسولمان بەگوڭرى ئەو روداوانەى ھاتنە پېشيان و پېياندا تېپەپىن، قورئان نازل دىبوو، چارەسەرى كېشەكانى دەگردو ھەندى ئەھكامى دەچەسپاندن و ھەندى بېپارى ھەلدەوھەشاندەو، لەدوای غەزای بەدر پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) راوېژى بە ھاوھەلانى کرد دىربارەى دىلەكانى شەرى بەدر، ئىمامى عومەر راي وابوو لە ملیان بدرى، ھەزرىتى ئەبو بەكر پېشنيارى ئەوھى کرد عەفو بىكرىن لە كوشتن و فېدەپەيان لى وەربىگىرى، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) راي ئەبو بەكرى پەسەند کرد، ئىتر ئايەتى ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ، لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - الأنفال/ ۶۷ - ۶۸﴾ نازل بوون.

موسولمانان پوژى غەزای حونەپىن بە زورى و پوشتەو پەرداخى خويان نازىن، تەنەت پياوڭيان بە دىنيابىيەوھە وتى: (لن نغلب من قلة) لە ئاكامى ئەم بەخۆ نازىنەياندا زللەپەكى مېھەبەنى گەورەپان و پەكەوت، دىرسىكى قورس و كوشتەپان دىرخوارد درا ئايەتەكانى ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ، ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَن بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ - التوبة/ ۲۵ - ۲۷﴾ نازل بوون.

ھەروھە كاتىك عەبدوللاى كورى ئوبەى (سەرۆكى دوورپوھەكان) مرد، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بانگ كرا بو نوڭر لەسەر كەردنى و خوى ئامادە کرد بو ئەو كارە، ھەزرىتى عومەر (رەزاي خودای لى بى) وتى: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەوھە لەسەر تەرمى دوزمنى خودا

عهبدوئلاى كوپرى ئوبەى: كە دەربارەى جەنابتو موسولمانان واوواى
گوتوووهو فلان بوختان و فلان بوختانى بۆ ئەم و ئەو ھەلبەستوووه،
نوێژدەكەى؟ پێغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بێ) لە بەرامبەر ئەم
قسانەى عومەر (رمزای خودای ئى بێ) زەردەخەنەى دەهاتى پاشان بە
عومەرى فەرموو: (إِنِّي قَدْ خَيْرْتُ) قیل لی ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ
تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ - التوبة/ ۸۰﴾ ئەمجار فەرمووی: «إِنِّي
قَدْ خَيْرْتُ فَاخْتَرْتُ فَلَوْ عَلِمْتُ أَنِّي لَوْ زِدْتُ عَلَى السَّبْعِينَ غَفْرَ لَهُ لَزِدْتُ عَلَيْهَا»
پاشان پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) نوێژی لەسەر کردو لەگەڵ
تەرمەكەى چوو بۆ گۆرستان و لەسەر گۆرەكە وەستا تا ھاوولان لە ناشتنی
بوونەوه، ئیمامى عومەر (رمزای خودای ئى بێ) وتى سەرم لەخۆم سوپامبوو
چۆن جورئەتم کرد بەرەو پروی پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) ئەو
قسانە بكەم، خودا و پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) بۆخۆیان باشتەر
دەزانن، سویندم بەخودا ھیندەى پێ نەچوو ئەم دوو ئایەتە نازل بوون ﴿وَلَا
تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَآثُورًا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ، وَلَا تَعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ - التوبة/ ۸۴ - ۸۵﴾ ئیتر لەوھدوا
پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) تا لەژیاندا بوو لەسەر تەرمى ھیچ
دوو پرویەكى تر نوێژی نەکرد.^(۱)

كاتێك چەند كەسیكى موسولمانى راستال لە چوون بۆ غەزای تەبوك
دواكەوتن و لە مەدینە مانەوه، دواى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ)
ھیچ عوزرو بیانویكى نەدۆزییەوه عوفو بكرین، دەنگى ئى دابیرین و
موسولمانانیش دەنگیان ئى دابیرین و لە كۆمەلگا تافكرانەوه، تا وایان ئى ھات
تەنگیان پێ ھەلچنراو لە ژيانى خۆیان و مەرز بوون، پاشان قورئان نازل بوو

(۱) أخرجه البخاری/ ۱۳۶۶ و مسلم/ ۶۲۰۸ و الترمذی/ ۳۳۵۴.

به توبه لی و مرگرتنیان ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوا فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ، وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - التوبة/ ۱۱۷ - ۱۱۸﴾.

ئیبینو عه بیاسیش (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بی) له ریوایه تیکی دا دهر باره ی نازل بوونی قورئان ئامازه بو ئه م رپوداوه دهکا، دهلی: جو برائیل ئه م ئایه تانه ی هیئا بو ئه وه ی وه لام بی بو قسه ی بهنده کان و کرده ومیان.

۵- حکمه تی پینجه م: به لگه ی یه کلاکه ره وه و حاشا هه ئنه گر بی له سه ر ئه وه ی قورئانی پیروز له لایه ن خودای خاوه ن حکمه ت و لیزان و سوپاسکراوه وه نازل بووه.

بیگومان ئه م قورئانه ی که واهجه و دهجه له ماوه ی بیست و نه ومنده ساله دا نازل کراوه ئایه ت ئایه ت و سورمه ت سورمه ت و بهش بهش له ماوه ی جیا جیا دا، ئاده میزاد ده یخویننه وه، سورمه ت کانی ده یخویننه وه، ده بینن داپشته که ی پته وو توندو توله، مانای وردو وشه ی ناسک، مانا کانی پیکه وه گونجاوو ئوسلوب و شیوازی به هیزو لیک به ستر او ئایات و سورمه تی جوان داپژراوو پیکه وه گونجاوو، هه ر ده لئی ته سبیحی مروارییه هوندراومه وه، که له که لام و ئاخاوتنی ئاده میزاددا شتی وانه بیندراوه و نابیندری ﴿الر کتابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ - هود/ ۱﴾ ئه گه ر ئه م قورئانه قسه و ئاخاوتنی به شه ر بوایه و ئاوا له مونسه باتی جیا جیا دا بگوترایه، باسی رپودای یه که له دوا ی یه که و ئه حکامی جوړاو جوړی بکر دایه، به دلنیا یی یه وه بهرته و بلاوی و لیک بچران و لیک نه جوونی بیوه دیار ده بوو، ته و افوو و پیکه وه گونجانی لی نه ده بیندرا!!! ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ

اللّٰهُ لَوْ جَدُوا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا - النساء/ ۸۲﴾ فہر موودہ کانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) کہ گومان لہ وودا نیہ دواۓ قورئانی پیروز لہ ترؤپکی بہ لاغہت و فہ صاحہ تدان، پیکھ وہ رپک ناخرین و لہ کتیبیکی لوس و رہواندا ناخرینہ پہنا یہ کہ بہ و جوڑہ بگونجین و وا ببیندرین کہ و مہدہ و پیکھاتہ یہ کی پیکھ وہ گونجاون و مہ کوو ئہ و دیار دمیہ ی بہ قورئانہ وہ دہ بیندری، یان بہ لانی کہ مہ وہ لہ روی ناراستہ و پیکھ وہ گونجان لہ قورئان نریک ببنہ وہ، جا لہ کاتیکیدا ئمہ حالی فہر موودہ کانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) خوۓ بی: کہ لہ روی رہوانبیژی و زہمانرہوانی سہرتوپکی زہمانرہوانی و رہوانبیژی بووہ، دہبی قسہ و ناخاوتنی ئادہ میزادانی تر چوّن بی؟ ﴿قُلْ لِّیْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَہِيْرًا - الاسراء/ ۸۸﴾.

**سود وەرگرتن له نازلیوونی قورئان به وهجه وهجه له یواری
زانست و یهروهدهدا**

ناشکرایه پرۆسهی فیڕکردن و پهرومرده پشت به دوو شتی سههرگی
دمبهستی، بهرجاوگرتنی ئاستی زمینی قوتابهکان و گهشهکردنی توانا
عهقڵی و نهفسی و جهستهییان، بهجۆرێک وائاراسته بکړن بهره و ئامانجی
راست و بهختهوهری ههنگاو ههڵنن!!

ئىمە كە سەرەنجى حىكمەتى نازلىوونى قورئان دەمىن: كە بە
 ۋەجىبە ۋەجىبە كۆپلە كۆپلە دابەزىۋە، دەبىنن ھەردوۋ كۆلەكە
 سەرەككەيەكەي فېربوون ۋە پەرۋەردەي تېدا بەرچاۋ گىراۋە، بە رۋنى ئەۋ
 ديارەمىيە خۇي دەنۋىنى، بېگومان نازلىوونى قورئان بەۋشېۋە تەدەرۋج
 پېداسەرەكەۋتنى ھېدى ھېدى، پەرۋەردەكەردنى ئوممەتى ئىسلامى لەخۇ
 گەرتۋە، تەدەرۋجەكەشى تەدەرۋجىكى سەرۋشتى ھېدايەت ئامىزى ناۋازە، بۇ

چاکسازی دل و دهر و نه جیاجیاو دژبهیه که گانی ئاده میزاد و راستکردنه وهی سلوک و رهوشتیان و دروستکردنی بینای که سایه تییان و ته و او گردنی کیان و بونیانه، هه تا له سه ر قاجی خویان بوهستن و بوونی خویان له سه ر زهوی بچه سپین، بهر و بوومی ئه و پهرومرده و دهست پیوه گرتن و ئاراسته کردنه بۆ هه موو ئاده میزاد دهسته بهر ببی و خیر و خوشی دنیا و قیامه تیان بۆ بهر جهسته ببی.

به ئی دابه زینی قورئان به پارچه پارچه یی و بهش بهش باشترین یارمه تیدم بوو بۆ مرؤفه گان: که بتوانن له بهری بکه ن و لیی حالی بن، لیکوئینه وه و دیراسه ی تیدا بکه ن و له مانا گانی وردببنه وه و کاریشی پی بکه ن.

سه رمته ی نازل بوونی قورئان به فه رمان به خویندن و فیگردن دهست پی دهکا ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ - العلق/ ۱ - ۵﴾ نازل بوونی ئایه ته گانی ریب و میراتگرتن له بواری یاسای مال و ساماندا، یان نازل بوونی ئایه ته گانی بواری جهنگ و رووبه روو بوونه وی کافرو بتهسته گان و یه کالاکردنه وهی هه ئویست و روداو ده گان، له نیوان ئه م ئایه تانه و ئه و ئایه تانه دا، قۇناغی ته ربیه و ته علیمی زۆر بر درا و ن و هه ر قۇناغه و ئوسلو بی خوی هه یه و وادا پیزراوه گونجا و پی له گه ل کۆمه لگه ی ئیسلامی سه رده می سه عاده ت، به شیوه ی ته ده روج و پی به پی هه لکشان له لاوازییه وه بۆ به هیزی و له به هیزییه وه بۆ پتر به هیزی و زه بر وه شانندی گورچکپ.

هه ر مه نه هج و دیراسه یه ک ئاستی زیره کی قوتابیه گانی له هه موو قۇناغه گانی دا بهر چاو نه گیرئ، جوزئیاتی زانیارییه گان نه بریتته وه سه ر بنه ما و کلیاته گانی، له زانیاری ئیجمالی و کورت و پوخته وه نه چیتته ناو ته فاصیل و ورده کاری، یان گه شه کردنی لایه نه گانی که سایه تی و عه قلی و

جەستەيى قوتابىيەكان، بەرچاۋ نەگىرئ، مەنھەجىكى فاشىل و سەرنەكەوتووۋە گەل و نەتەۋە جگە لە نەزۇكى و دواكەوتن و سەرئ شىۋان بەولاولە جى تىرى لى دەست ناكەوئ.

مامۇستايەك ئەندازەى پىۋىست و گونجاۋ لە زانىارى نەدا بە قوتابىيەكانى، ماندوبوونەكەى و بەروبوومى كەمە و كۆلى قوتابىيەكانى گران دەكا، زىاد لەھىزو تواناى خۇيان بارىان قورس دەكا، چ لەپۇرى لەبەر كردن، يان تىگەيشتن، يان بلى قسەيان لەگەل دەكاۋ ئەوان تىي ناگەن، يان موراعاتى حال و ومزعى قوتابىيەكانى ناكە لە چارەسەرکردنى كىشەكانى دىنە رىيان و سود لە تەربىيەكەى ومىرناگرن، يان بەخۇى نازانى شاكردەكانى عادات و دابونەرىتى ناشىرىنيان تىدا گەرا دەكاۋ بلاۋ دەبىتەۋە ئەوجار توندوتىژى دەنۆينى بەرامبەريان، قورەكە زياتر تەپ دەكاۋ كىشەكە پتر قول دەكاتەۋە.

دەى مامۇستايەك ئەمە حال و ومزعى بى مامۇستايەكى فاشىل و دەسەوسانە، عەمەلىيەى فېرکردن و تەعلیم بەرەۋ ھەلدىر دەباۋ دەيخاتە ناۋ شىۋو دۆلى سامناكى ومحشىگەرى و ھۆلى دەرس و تەعلیم وا لى دەكا قوتابى نەفرەتى لى بكا بە دل و بەگيان گوى بۇ وانە نەگرئ.

دەى كىتبى قوتابىخانەى قوتابى قىياس بكە بۇ سەر ئەۋە: كىتبىك سەرمباس و باب و فصولى رىك و پىك نەبن، زانىارىيەكانى لە ئاسان و ئىجمالەۋە سەر نەكەون بۇ باسى وردو گران، جوزئىياتى كىتبەكە بەجوانى رىزبەند نەكرابن و رىك و پىك نەبن، ئوسلوبى واضىح مانا پروون نەبى، بە ئاسانى مەبەست نەدا بە دەستەۋە، بە دلىيائىيەۋە بلى: ئەۋە كىتبىكە قوتابى لە خويندەنەۋەى دووردەكەۋىتەۋە بى بەش دەبى لە سود لى ومىرگرتنى.

كەۋابى ھەدىى خوداىى دەربارەى حىكمەتى نازلبوونى قورئان بە پارچە پارچەيى و بەش بەش باشتىن شتىكە چاۋى لى بكرئ لە داپشتن و دىارىكردنى مەنھەجى قوتابىخانە و تەعلیم، پىۋىستە باشتىن رىباز پەپرەۋ

بكرى له شيوازي پەرومردەو فيركردن له هۆلهكانى خویندنداو له دانان و
دارشتنى كتيبي مەنەهەجى بۆ قوتابخانەكان.

⑧ كۆكردنەوەى قورئان و ريكخستنى ئايەت و سورەتەكانى

كە باسى كۆكردنەوەى قورئان دەكرى، لاس زانايان يەككىك له

دوو ماناسى لى مەبەست دەين:-

مەعناسى يەكەم: كۆكردنەوەى قورئان مەبەست لىي لهبەرکردن و
تيگەيشتنيەتى: كە دەلئين: (جماع القرآن) واتە: (حفاظه) ئەوانەى لهبەريانە،
ئەم ماناو مەبەستە: كە له قورئاندا خودا خىطاب ئاراستەى پيغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) دەكاو دەفەرموي: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ
، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ، فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَّانَهُ - الْقِيَامَةُ/ ۱۶
- ۱۹﴾.

ئيبينو عەبباس (رمزى خودا لەخۆى و لە باوكى بى) دەگيرپتەوە
دەفەرموي: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) زۆر مەبەستى بوو زوو
قورئانەكە لەبەر بكاو تىي بگا، ئەوەبوو كە جوبرائيل بۆى دەخويندەو،
ئەويش لە تەكيا زمان و لىوى دەجولاندىن و دەيگوتەو، رانەدەووەستا
جوبرائيل لى بىتەوە ئەمجار ئەم بىلپتەو، دەترسا وشەيەك، رستەيەكى
لەبىر بچى و نەيەتەوە يادى، بۆيە لەگەل خویندىنى جوبرائيلدا ئەميش لەبەر
خۆيەو دەيگوتەو، دەيەويست زوو لەبەرى بگا، ئيتەر ئەم ئايەتانەى
پيشەوەى بۆ سەر دابەزين و فەرمانى پيكرە كە پەلە لە خویندىنى نەكا، پيى
فەرموو كۆكردنەوەى لە سينگى تۆدا لەسەر ئيمەيەو جيگيرى دەكەين و
باشان بۆت دەخويندەو، جا كە بۆمان نازل كردى و بۆمان خویندىيەو گوى
راگرەو بەبى دەنگى چاومروانى كۆتايى هاتنى خویندەوەكەبە، دلتيايە
ناهيئين پيتيكت لى تيك بچى و وشەيەكت لەبىر بچيتەو.

پاشان لەسەر ئېمەيه: كە لەسەر زوبانى تۆ پونى بگەينهوه و به خەلگى بگەينهى، ئەوهبوو دواى نازلبوونى ئەم ئايەتانه ئيت پېغه مېهر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە جوبرا ئيل نىگاي بۆ دمهينا، بېدەنگ گوڤى رادەگرت: كە جوبرا ئيل دەرۆيى وەكوو بۆى خوڤندرابوووه ئاوا دەخوڤندەوه، بەبى زىادو كەم.^(۱)

مەعنای دووهم: جەمعى قورئان بە مانا نووسينه و ميهتى، نووسينه وەى هەموو ئايات و سورمەكانى ريزبەند بكرين و نيشانه له نيوانياندا دابندرئ، ئايات و سورمەكانى بەشوڤن يەكدا لەچەند صەحيفە و بەرەگرافىكا كۆبكرينه وە بەوشيوە تايبەتبيەى ئەمرو دەبينين.

۱- جەمعى قورئان بەمانا كۆگردنەوهى لە سينگى پېغه مېهردا (دروودى خوداى لەسەر بى) و جيگير كردنى، ئەمجار لەسەر زوبانى ئەو راگەياندى بە خەلك، بەئى وەكوو گوترا و زاندا و يشە پېغه مېهر (دروودى خوداى لەسەر بى) زۆر بە حەزو ئارمەزۆوه چاومپروانى وەحى دەگرد، تامەزرۆى نازلبوونى بوو، هەر كە بەشيك لەقورئان نازل دەبوو لەبەرى دەگرد و فەهمى دەگرد، وەكوو ئەو وادەى خودا پيى دابوو ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ - الْقِيَامَةُ/ ۱۷﴾ كەبۆى دادەبەزى و بۆى دەخوڤندرايه وە، لە دلىدا جيگير دەبوو لەبىرى نەدەچوووه، بەمەش پېغه مېهر (دروودى خوداى لەسەر بى) خۆى بەيهكەم قورئان لەبەر دادەنرئ.

هاوەلانىشى چاويان لەو كردو كرديانە (ئوسوهى حەسەنە) چونكە ئەوانيش خۆشەويستى بنەماى ئايين و لەبەر كردنى قورئانيان چوبوو دلى و دەروونەوه و بە تەواوى خويان دابويه و ئەو سەرچاوهى ئايينهيان بەلاوه لە هەموو شتيكى تر گرنگ تر بوو.

^(۱) أخرجه البخارى/ ۵، ومسلم/ ۱۰۰۵.

بېگومان ومکوو گوترا: قورئان له ماوهی بیستو نهومنده سالهدا نازل بووه، وا رېکهموتوووه یهک نایهت دابهزیوه، وابوووه زیاتر تا ده نایهت، هر نایهتیک دادمبهزی خیرا لهبهر دهکراو دهخرايه میشک و دلوهو کونترؤل دهکرا.

ناشکراشه عهزمبهکانی هاوچهرخي قورئان نازلېوون، به سروشت ذاکیرمیان بههیز بوو، کهلینی نهخویندهواریهکهیان و نهتوانیان بو نووسینهوهی روداوو بهسهرهاتو رچهلهک ناسیان بهو ذاکیره بههیزهی ههیانبوو پرکردبووهوه، زوربهی روداوو رشتهی نهسهبو بنهمالهو شیعی شاعرانیا له سنگی خویندا پاراستبوو.

شیخی بوخاری له صهحیحی خویدا سی پړواياتی له ههوت له هاوهلانی قورئان لهبهر پړوايهت کردوووه نهو ههوت هاوهله (عهبدوللای کوړی مهسعوودو سالی کوړی مهعقل (مولی ابی حذیفه) و مهعادی کوړی جهبهل و ثوبهی کوړی کهعبو زمیدی کوړی ثابیت و نهبو زمیدی کوړی (السکن) و نهبو دمرداء) بوون.

۱- له عهبدوللای کوړی عهمری کوړی (العاص) هوه پړوايهتکراوه دهلی: گویم لی بوو پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: «خُذُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةٍ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - فَبَدَأَ بِهِ - وَسَلِمَ مَوْلَى أَبِي حَذِيفَةَ ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ ، وَأَبَى بِنِ كَعْبٍ».^(۱) نههم چوار هاوهله دوانیان موهاجیرن (عهبدوللای کوړی مهسعوودو سالم) دوانیشیان نهنصارین (مهعاذو ثوبهی).

۲- له ههتاده پړوايهت کراوه دهلی: له نههسی کوړی مالیکم پرسى: کی لهسهردهمی پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) قورئانی کؤکردهوه؟ له وهلامدا وتی: چوار کهس ههرچواریان له نهنصار بوون (ثوبهی کوړی

^(۱) اخرجه البخاری/ ۲۸۰۸ و مسلم/ ۶۳۳۸.

کهعب، مهعادی کوری جهبهل، زمیدی کوری ثابت، نهبو زمید) وتم: نهبو
زمید کییه؟ وتی مامیکی من بوو.^(۱)

۳- له ریگهی چهسپاوهوه ناوا ریوایهتکراوه له نههسهوه دهلی:
بیغهمبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) له دونیا دمرچوو، جگه له
چوار کهس کهسی تر قورئانی لهبهر نهکردبوو، نهو چوار کهسه (نهبو
دمرداو، مهعادی کوری جهبهل، زمیدی کوری ثابت، نهبو زمید).^(۲)

نهو نهبو زمیدهی ناوی هات لهم فهرموودانهدا، بنهچهو ناوی له
نهقلیکی ئیبنو حهجهردا به مهرجی بوخاری له نههسهوه پروونکراوتهوه،
دهلی نهو نهبو زمیدهی قورئانی کوکردهوه ناوی (قیس بن سکن)ه وتیشی
بیاویک بوو له بنهمالهی ئیمه بنهمالهی عهدی له (بنی النجار) پهکیکه له
مامهکانی من، به وهجاخکویری مردو ئیمه میراتگری بووین و میراتهکهیمان
لهخۆمان بهشکرد.

ئیبنو حهجهر له زیاننامهی سهعیدی کوری عوبهیددا دهلی: نهو
زاته واته: سهعید له هاوهلانی قورئان لهبهر بوو، نازناوی (القاری) بووه.^(۳)
باسکردن و ناوهیتانی نهو حهوت، یان ههشت قورئان لهبهرانه، نهوه
ناگهیهنی قورئان لهبهر هر نهو حهوت، یان نهو ههشت هاوهله بووین و
کهسی تر قورئانی لهبهر نهبووین، بیگومان کومهلیک دهق (نصوص) له
کتیبهکانی سییهرو سوننهکاندا وارید بوون، نهوه دهگهیهنن: که هاوهلان
بیشپرکییان دهکرد له قورئان لهبهر کردندا، به خیزان و مندالهکانیشیان
لهبهر دهکرد، به شهو له شهونویژیاندا دمیانخویند بهجۆرێک کهسیک شهو

^(۱) أخرجه البخاری/ ۲۸۱۰ و مسلم/ ۶۳۴۰.

^(۲) أخرجه البخاری/ ۵۰۰۴.

^(۳) الإصابة فی غیر لصاحبه ۲/ ۲۸.

بەلای مائەكانياندا تېپەريايە دەنگى قورئان خويندىيانى وەكوو ويزەى پورمەنگ دەھاتە بەرگوى.

پېغەمبەرى خودا (دروودى خودای لەسەر بى) كەبەلای مائە ئەنصارىيەكاندا بەشەو تىدەپەرى گوىى بۇ مۇسقىاى دەنگى قورئان خويندىيانى دەگرت: كە لە مائەكانيان دەيانخويند.

لە ئەبو موسای ئەلئەشعەرىيەو (رمزای خودای لى بى) پىوايەت كراو دەلى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پىى فەرمووم: «لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِكَ الْبَارِحَةَ لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ».^(۱)

لە عەبدوللای كورى عەمرەو پىوايەتكراو: گوتوويەتى قورئانم كۆكردبوو، هەموو شەوى دەمخويند، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەم حالەى منى زانى فەرمووى: «إِقْرَأْهُ فِي شَهْرٍ» لە مانگىكدا بىخوينەو.

لە ئەبو موسای ئەلئەشعەرىيەو پىوايەتكراو دەلى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: «إِنِّي لَأَعْرِفُ أَصْوَاتَ رُفَقَةِ الْأَشْعَرِيِّينَ بِالْقُرْآنِ ، حِينَ يَدْخُلُونَ بِاللَّيْلِ ، وَأَعْرِفُ مَنَازِلَهُمْ مِنْ أَصْوَاتِهِمْ بِالْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ ، وَإِنْ كُنْتُ لَمْ أَرَ مَنَازِلَهُمْ حِينَ نَزَلُوا بِالنَّهَارِ».^(۲)

وێراى ئەو: كە هاوەلانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) زۆر سوربوون لەسەر دىراسەگردنى قورئان و فېربوونى و لەبەرگردنى، پېغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) هەميشە هەلى دەنان بۆ ئەو كارەو مامۇستای بۆ هەلدەبژاردن بۆ ئەو فېرى قورئانيان بكەن.

لەعوبادەى كورى سامىتەو پىوايەتكراو دەلى: ئەگەر يەكێك هيجرەتى دەگرت بۆ مەدينە، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەيداىە

^(۱) أخرجه البخارى/ ۵۰۴۸ وختصرا ومسلم/ ۸۵۲.

^(۲) أخرجه البخارى/ ۴۲۳۳ ومسلم/ ۶۴۰۷.

دهست يه کيک له ئيمه قورئانی فيربکا، له ناو مزگهوتي پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بئ) هه ميسه گرمه قورئان خويناى ليوه دمبيسترا، هه تا کارگه يشته نه وه پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمانى پئ کردن که دهنگيان نزم بکه نه وه بؤ نه وه له خویندنه وه دا هه له بهيه کتر نه که ن.^(۱)

ئهم کورت هه ئينانه بؤ نه وه حهوت قورئان له بهره که بوخارى بهو سئ رپوايه تهى پيشوو باسى کردوون به وه ليک دهریته وه: که ئهم حهوت هاوه له قورئانيان هه موو له سينه قويناى کۆکردۆته وه له بهريان بووه هه موويان بؤ پيغمبهر يان (دروودی خودای له سهر بئ) خویندۆته وه رسته کانيان ده ماو ده به ئيمه گه يشتوو بئ پچران، غه يری ئهم حهوت له قورئان له بهران - که زۆرو زمبهندن - هه موو ئهم صيفه تانه يان تيدا کۆبوونه ته وه، به تايبه تى: که هاوه لان به ناو شارو ولاتاندا بلاو بوونه وه هه نديکيان له هه نديکيان وه قورئانى بؤ خویندرا وه له بهرى کردوو، به لگه له سهر ئهمه نه وه هاوه لانه ي له بيئرى (المعونه) شه هيدکران حهفتا قورئان له بهر بوون.

قورطوبى ده ئى: له جهنگى يه مامه دا حهفتا قورئان له بهر شه هيدبوون، له سهر ده مى پيغمبهر يش له بىرى (مهعونه) هينده ي ئهم ژماره يه شه هيدبوون. ئهمه يه نه وه مانايه ي زانايان تى گه يشتوون و نه وه حه ديثانه يان له روانگه يه وه ته ئويل کردوه: که قورئان له بهر ده کان له حهوت کهس کورت هه ئديئن.

ئيمامى المازى که ته عليقى له سهر رپوايه تىکى نه نه س داوه: که ده ئى: (لم يجمع القرآن غير أربعة) جگه له چوار هاوه ل کهسى تر قورئانى کۆنه کردۆته وه. ده فهرموى: ئهم قسه يه ي نه نه س نه وه ناگه يه نى که له واقيع دا جگه له چوار کهس کهسى تر قورئانى کۆنه کردبىته وه ده بئ ماناى

^(۱) مناهل العرفان للزرقاوى/ ۲۳۴.

قەسەى ئەنەس وابكەين: كە ئەو جگە لەو چوارە ئاگادارى كەسى تر نەبوو
 قورئانى كۆكردبیتەو، ئەگینا ئەنەس لەكوئ تەوانای ئەوئى ھەبوو كۆنترۆلى
 ئەو مەوزوعەى كەردبى وپراى زۆرى ھاوئەلان و بلاءوبوونەومیان بە ولاتدا؟^(۱)
 ئەم قەسەى بەو رەھایىيە كاتىك راست دەردەچى: كە يەكە يەكە
 بەھاوئەلان گەيشتبى و ھەريەكەيان لەلای خۆيەو پىي راگەياندىبى كە
 لەسەردەمى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نەيتوانیو ھەموو
 قورئان لەبەرەك، ئەمەش لە ئەوپەرى دووریدایەو لەمەحال نەيك دەبیتەو.
 كەوابى كە سەرچاوەى ئەم ھەوالە زانیارى خۆى بى و بەس ئەو ناگەيەنى:
 كە واقعەكە وابووبى.

لەلایەكى ترمەو مەرجى تەواتور ئەو نە ھەموو تاكىك لە ھاوئەلان
 ھەموو قورئانى لەبەر بووبى، بەلكو بە ھەموویان ھەموو قورئانیان لەبەر
 بووبى، با بەشیوئ تەوزیع و دابەشبوونیش بووبى یاسای تەواتورى تیدا
 ھاتۆتە چى و كیفایەتە.

ئىمامى (المازرى) كە ئەم شىكردنەوئى بەو ئوسلوبە جوانە نووسیو
 مەبەستى قەلاچۆكردنى ئەو شوبەو گومانانە بوو: كە وا دەخاتە گومانەو
 ژمارەى قورئان لەبەرەكەم بن، دەپەوئ ئىحتیمالاتى گونجاو بخاتە روو بو
 ئەو شیو ھەصرو كورت ھەلئەنەى لە ھەدیشەكەى ئەنەسدا دەبیندرى،
 دەپەوئ بە شیوئەكى مەقبول ئەو شیو ھەصرو پون بكاتەوئ بەمانایەكى
 وا ئاراستەى بكا لەلای زانیان پەت نەكریتەو.

بىگومان ئەبو عوبەید (القاسم بن سلام الھروى) لە كتیبى (القرآت)دا
 ھاوئەلانى قورئان لەبەرى (الحفاظ)ى ھەژمار كەردوون، لە موھاجیرین چوار
 جىنشینەكان و طەلحەو سەعدو ئىبنو مەسعودو حوزەیفەو سالمو ئەبو

^(۱) مناهل العرفان ج/۲۳۴.

هورهیره و عهبدوللای (السائب) و چوار عهبدوللاکان (العبادله) و خاتو عایشه و حهفصه و ئوممو سهلهمه ی دهست نیشان کردوون.

له ئه نصاریش: عوباده ی کوپی (الصامت) و مه عاذ ئه وه ی کونیه ی ئه بو حه لیمه یه، مه جمه ی کوپی جاریه و فه ضاله ی کوپی عوبه یدو مه سه له مه ی کوپی موخه له دی ناوزه د کردوون، ئه وه شی راگه یان دووه که هه ندی له و قورئان له به رانه له دوی له دونیا دهرچوونی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ته وایان کردووه.

حافظی ذهه بی له کتیبی (طبقات القراء) دا فه ررموویه تی ئه م ژماره یه ی قورئان له به رانه هه موویان له خزمه ت پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بی) قورئانیان سه رتاپا ده ور کردو ته وه، رسته سه نه ده کانیان به ئیمه گه یشتوو، له م ده قانه ئه وه مان بۆ دهرده که وی: که قورئان له به ران له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بی) کۆمه لکی زۆر بوون، چونکه پشت به ستن به حیفظو ذاکیره له بواری گێرانه وه ی پوودداو و شتی وادا تایبه تمه ندی ئه م گه ل و نه ته وه یه.

ئیبنو جه زمه ری: که مامۆستای قورئان خوینانی رۆژگاری خۆی بووه، ده ئی: پشت به ستن به حیفظو ذاکیره ی سنگو می شک له نه قلی قورئان و زانیاری تردا له م چینه بۆ چینی دواپی تایبه تمه ندیه که خودا به ئه م نه ته وه یه ی به خشیوه و رێزداری کردووه.

کۆکردنه وه ی قورئان به مانا نووسینه وه ی سه رده می

پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بی)

۱- پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) بۆ نووسینه وه ی وه حی چه ند کاتبیکی دانا بوون له گه وه ره گه وه ری هاوه لآن وه کوو ئیمامی عه ل و موعاوییه و ئوبه ی کوپی که عبو و زمیدی کوپی ثابت، هه ر ئایه تی ک

دابه‌زیایه فه‌رمانی پێ ده‌کردن به نووسینه‌وه‌ی و شارم‌زایشی ده‌کردن که له ج سورمه‌تیکداو له‌کوێی سورمه‌ته‌که‌دا بینووسنه‌وه‌و دایبنین، بۆ ئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی به‌شیوه‌ی کلێشه‌و دی‌ر یارمه‌تیده‌ر بێ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سینگی هاوه‌ل‌اند‌ا کۆکرا‌بووه‌وه‌و خه‌زن کرا‌بوو.

هه‌روه‌کوو چۆن هه‌ندی له‌ هاوه‌لان به‌ خۆبه‌خشی و ده‌ست پێشخه‌ری هه‌ر ئایه‌تیک نازل بوايه‌ ده‌یانووسیه‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمانیان پێ بکا، ئه‌وانه‌ قورئانیان ده‌نووسیه‌وه‌ له‌سه‌ر لقه‌دارخورماو ته‌نکه‌ به‌ردو بنکی لقه‌ خورما‌ی ئه‌ستورو ئیسقانی شه‌پیلکی حوشترو ئاژه‌لی تر.

له‌ زمیدی گوپی ثابت‌ه‌وه‌ (ره‌زای خودای ئی بێ) پیاویه‌تکراوه‌ ده‌لی: ئیمه‌ له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) قورئانمان له‌سه‌ر پارچه‌ بپستی بچوک ده‌نووسیه‌وه‌.

ئهمه‌ش ئه‌ندازه‌ی گرنگیدانی هاوه‌لان به‌ قورئان و ماندو بوونیان به‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌رده‌خا، چونکه‌ جگه‌ له‌و شتانه‌ هیچی تریان ده‌ست نه‌که‌وتوووه‌ قورئانی تیدا بنووسنه‌وه‌، له‌سه‌ر ئهم که‌ره‌سه‌ سه‌رم‌تایانه‌ قورئانیان نووسیوه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیده‌ریان بێ بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ریان، ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌ک بوو به‌ نووسراوه‌که‌ راستی بکه‌نه‌وه‌.

حه‌زهرتی جوبرائیل هه‌موو سائێ له‌ په‌مه‌زاند‌ا قورئانی به‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌ور ده‌کرده‌وه‌، عه‌بدو‌ل‌لای گوپی عه‌بباس (ره‌زای خودا له‌خۆی و له‌ باوکی بێ) ده‌فه‌رموێ: پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) سه‌خه‌ت‌رین مرؤف بوو، کاتیکیش له‌ په‌مه‌زاند‌ا جوبرائیل داده‌به‌زیه‌ لای، له‌هه‌موو کاتیک سه‌خی تر ده‌بوو، هه‌موو شه‌ویکی په‌مه‌زان جوبرائیل ده‌هاته‌ لای و قورئانی بۆ ده‌خوینده‌وه‌، سویندم وابێ له‌و کاتانه‌دا

که جویرائیل دههاته لای پیغمه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) پیغمه مبه له بارانی رهمهت سهخی تر بوو.

هاوه لانیس به پئی پیویستو بۆ لوان، ئه وهی لایان بوو له قورئان و ئه وهی له بهریان بوو بۆ پیغمه مبهریان ده خوینده وه.

ئه م نووسینه وهی قورئان له سهرده می پیغمه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) هه مووی له یهک موصحه فدا کۆنه کرابوو، به لکوو ئه وهی لای ئه م نووسرابوو وه لای ئه ویان نه بوو به پیچه وانه شه وه.

زانایان گیراویانه ته وه که چه ند که سیك له هاوه لآن وه کوو عه لی کوپی ئه بو طالیب و مه عادی کوپی جه بهل و ئوبه ی کوپی که عب و زمیدی کوپی ثابت و عه بدوللای کوپی مه سعود ئه مانه هه موویان قورئانیان له بهر بووه و نووسیویانه ته وه بۆ پیغمه مبه ریشیان خوینده ته وه.

زانایان و توویانه: زمیدی کوپی ثابت دواکه س بووه که قورئانی بۆ پیغمه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) خوینده ته وه.

پیغمه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) له دونیا دهر چوو، قورئانی پیرۆز له سینگى هاوه لانی دا پارێزراو بوو، لهسهر شتی جۆراوجۆر نووسرابوو وه، ئایات و سوره ته کانی لیک جیا کرابوو نه وه، یان ئایه ته کانی ریک خرابوو و ههر سوره ته و به جیا لهسهر شتیک نووسرابوو وه و ههر چه وت جۆره خوینده نه وه که ی دیاری کرابوو، به لام له موصحه فیکى گشتی دا لیک نه درابوو، چونکه تا پیغمه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) له ژياندا بوو ئایه ته کان به شوین یه کدا داده به زین هاوه لآن به تایبه تی قورئان له بهر هکان له بهریان ده کردن و نووسه ره وه کان ده یان نووسی نه وه، پیویستی ئه وه نه بوو له یهک موصحه فدا ته دوین بکری، چونکه پیغمه مبه (دروودی خودای لهسهر بئ) به یناو به یین چاوهر وانی نازل بوونی نیگای تازه ی ده کرد، ویده چوو ئه و نیگا تازه یه حوکمیکی چه سپاوی له وه پێش نه سخ بکاته وه، نووسی نه وهی

قورئانیش به تهرتیبی نازل بوونه که ی نه بوو، به لکوو ئایه ته که: که نازل
دمبوو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ده ستیشانی ده کرد له چ
سوره تیکداو له کوئی سوره ته که داو له پاش چ ئایه تیک و پیش چ ئایه تیک
دابندرئ، نه گهر قورئان هه مووی له یه ک نوسخه دا بنووسرایه وه دهبوایه که
ئایه تیک، یان چهند ئایه تیک نازل دهبوون نوسخه که گۆرانکاری تیدا بکرایه!!
ئیمامی زهرکه شی هه رموویه تی: بۆیه له سهرده می پیغه مبه ردا
(دروودی خودای له سهر بی) قورئان له یه ک نوسخه دا نه نووسرایه وه هه تا
گۆرانکاری تیدا روونه دا هه موو کاتی به هوی نازل بوونی نیگای تازه وه، له به ر
ئهم هوی نه نووسینه وه ی قورئان له یه ک نوسخه دا دواکه وت هه تا نیگا دابه زین،
به هوی له دونیا دهرچوونی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) کۆتایی
هات.

به م شیوه یه رپوایه تی زمیدی کوپی تابیت (رهزای خودای ئی بی)
ته فسیر ده کری: که ده ئی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) له دونیا
دهرچو قورئان له هیچ شتیکدا کۆنه کرابووه وه واته: کۆکرده وه یه کی وای
بۆ نه نجام نه درابوو ئایاتو سورمتی به ته وای ریکخه رابوو له یه ک
موصحه فدا نووسرایته وه.

ئیمامی (الخطابی) ده ئی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) بۆیه
قورئانی له یه ک موصحه فدا کۆنه کرده وه، چونکه چاوهروانی نازل بوونی
هه ندئ له نیگا بوو بۆ سهرینه وه ی هه ندئ له نه حکامی چه سپاو، یان نه سخی
خویندنه وه ی، جا که نیگا نازل بوون کۆتایی هات به له دونیا دهرچوونی
پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) به روه ردار ئیلهامی خسته دئی
خه لیفه راشیدینه کان بۆ نه وه ی نه و کاره پیرۆزه نه نجام بده ن، بۆ جی به جی
کردنی نه و واده خوداییه که خوی پارێزگاری نه و قورئانه یه و ناھیلئ
گۆرانی به سهردا بی، سهره تای ده ستردن به و کاره پیرۆزه له لایه ن خه لیفه ی

یهگم حەزرەتی ئەبو بەگر بوو، لەسەر راویژو داخوازی عومەری کۆری خەتتاب (رمزای خودایان لێ بێ) ئەو جەمەعی بۆ قورئان ئەنجام درا لە رۆژگاری پیڤەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) بە مانا لەبەرکردن و نووسینەوه دئ و پێی دەگوتری جەمعی یەگم.

۱- جەمعی قورئان لەسەردەمی حەزرەتی ئەبو بەگر

لەدوای لە دنیا دەرچوونی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) حەزرەتی ئەبو بەگر بوو بەفەرمانرەوای موسوڵمانان و رۆبەرپی کۆمەڵێک روداو و مەشاکیلی گەورە بوو، جەماوەریکی زۆری عەرەب لە ئیسلام پاشگەزبوونەوه، حەزرەتی ئەبو بەگر بە ورەیهکی پۆلایینەوه بەرەنگاری ئەم روداوانە بوو، چەند لەشکرێکی پێک هێنان و ناردنی بۆ سەر پاشگەزبووەکان.

سائی دوانزە کۆچی غەزای ئەهلی یەمامە رویدا، ئەو لەشکرە یێردرا بۆ سەریان ژمارەیهکی زۆری لە هاوێلانێ قورئان لەبەری تێدا بوو، لەم غەزایەدا حەفتا صەحابە قورئان لەبەر و قورئان خوێن شەهید بوون، ئەم روداو حەزرەتی عومەری راجەڵەکاند و ترساندی، چوو لە حەزرەتی ئەبو بەگر و پێشنیاری ئەو بۆ کرد قورئان کۆبکێتەوه و لە یەک موصحفەدا بنووسرێتەوه، نەوهکۆو بە شەهیدبوونی ژمارە یێ تر لە هاوێلانێ قورئان لەبەر، قورئان لێی بڤهوتی، چونکە بێگومان شەهیدبوونی هاوێلان لەو شەهەدا زۆر کاریگەر و ترسناک بوو، ترسی ئەو هەبوو لەشوینی تر هاوێلی تر شەهید بن و قورئان لێی بڤهوتی، یان لەبەر بچێتەوه، سەرەتا ئەبو بەگر (رمزای خودای لێ بێ) بەو کارە نارازی بوو، بەلایەوه زۆر قورس و گران بوو کاریک بکا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەژانییدا نەیکردوو، بەلام حەزرەتی عومەر کۆلی لێ نەدا و ئەم پێشنیارە ناوه ناوه

بۆ دوباره دهرکدهوه، ههتا خودا خستیه دلی ئه بوبه کر: که ئهم کاره پێویسته ئهنجام بدری و پێشنیاره که ی عومهر جی به جی بکری، پاشان ناردی به شوین زهمیدی کوری ثابتدا: که جیگه و مهقامی له بواری قورئان له بهربوون و نووسینه و میدا بهرزو بهرچاو بوو، تیگه یشتن و عهقلی ناوازه بوو، له ناو قورئان له بهره گانی شدا دواگهس بوو: که قورئانی به سهر پێغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) خویندبووهوه، ئیتر که زهید هات چه زهرتی ئه بو به کر پێشنیاره که ی چه زهرتی عومهری بۆ باس کرد، زهمیدیش وهگوو هه لویستی سهرهتای ئه بوبه کر نه و کاره ی رمت کردهوه و پێی وابوو نابێ شتی وا بکری، به لام ههردووکیان بیران ئی کردهوه و مهوزوعه که یان دهندمشه کرد له ناو خوێانداو دلیان گۆراو هاتنه سهر رایه که ی عومهر و برپاریاندا کاره که دهست پێ بکری.

ئیت زهید قۆلی ئی هه لمانی و شانی بهر ئهم کاره قورسه دا، دهستی کرد به نووسینه وه ی قورئان پشت به ستوو به وه ی له سینگی قورئان له بهراند بوو، ئه وه ی لای هاوه لآن له سهر شتی جۆراو جۆر نووسرا بووهوه، ئیت که تهواوی کرد له لای چه زهرتی ئه بوبه کر داینا.

که ئه بو به کر سالی سیانزه ی کۆچی له دونیا دهرچوو، ئه و نوسخه موصحفه کامله که وته لای چه زهرتی عومهر، که عومهر شهید بوو که وته لای چه فسه ی کچی عومهر (رهزای خودایان ئی بی) که چه زهرتی عوسمان بووبه جینشین پاش ماومه که داوای له خاتو چه فسه کرد نوسخه قورئانه که ی تهسلیم بکا ئه ویش پێی دا.

له زهمیدی کوری ثابت هوه (رهزای خودای ئی بی) رپوایهت کراوه ده لئ: ئه بوبه کر - دوا ی شهید بوونی کۆمه لیک له هاوه لآن له شه پری یه مامه دا - ناردی بۆ لام، که چوومه خزمهتی عومهری کوری خهتتابی له لای بوو، ئه بوبه کر هه رمووی: ئه وه عومهر ههاتوو بۆ لام و ده لئ: کۆشتار زۆر بووه

لەشەپى يەمامەداو زۆر لە قورئان لەبەرەن شەھید بوون، دەلى: من دەرسم لەشوینى ترو شەپى تردا قورئان لەبەرى ترمەن شەھید ببن و بەو ھۆیەو زۆر لە قورئان بىھوتى دەلى: من دەمەوئى فەرمان دەرېکەى قورئان کۆبکرىتەو ئەمنىش بە عومەرم گوتووە: چۆن شتێک بکەین پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆى نەیکردبى؟ عومەر وتى: بەخودا ئەو کارىکى خىرو باشە ئەگەر بکرى، ئىتر چەند جارێک ئەم باسەى دووبارە کردەو، تا خودا دلى وا ئى کردم منىش بىمە سەر پاي ئەو پاي عومەرم پەسەند کردو وەکوو ئەو پىم وایە، ئەو کارىکە دەبى بکرى.

جا زەمىد دەلى: ئەبوبەکر پى گوتە: ئەتۆ گەنجىکى عاقل و تىگەىشتووى، جىگای بتمانەى ئىمەى و دلمان لىت ئەمینە، کاتى خۆى نووسەرەووى وەحى بوى لەلای پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) قۆلى ئى ھەلگەو پىشت بەخودا دەست بکە بە کۆکردنەووى قورئان.

سویندەم بەخودا ئەگەر داوام ئى بکرایە کىوێک بگۆیزمەو بەلامەو ئاسانتر بوو لەووى ئەبوبەکر فەرمانى پى کردم بە کۆکردنەووى قورئان، و تەم باشە ئەى تۆو عومەر چۆن پىکىشى کارىک دەکەن: کە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نەیکردووە؟ ئەبوبەکر فەرمووى: بەخوا کارىکى پىوێست و خىرئاومەر، دەبى بیکەین، ئىتر وازى ئى نەھىنام و قسەى بۆ کردم و داواکەى دووبارە سى بارە کردەو تاخودا دلى کردمەو و ھاتمە سەر پاي ئەبوبەکر عومەر، منىش وەکوو ئەوان ئەوکارەم بە پىوێست زانى.

ئىتر کەوتە بەشویندا گەرانى قورئان و کۆکردنەووى کە لەو پىشت لەسەر لقە دارخورماو تەنکە بەردو شتى وا نووسرا بوو، ھەروا لە سىنگى پىاوانى قورئان لەبەردا ھەلگىرابوو، تەنانەت کۆتایى سورمى (التوبة) م لەلای ئەبو خوزەیمەى ئەلئەنصارى دەستکەوت، کەسى ترم نەبىنى لەبەرى بى.

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة/ ۱۲۸) ههتا کۆتایی سورمتی (براءة) ئیتر ئەم
قورئانه نووسراوهی من کۆمکردوه له لای هه زرمتی نه بو به کر دانراو لای
ئهو مایه وه، تا وهفاتی کرد، پاشان کهوته لای ئیمامی عومهر (رمزای خودای
لای بێ) تا له زیاندا بوو، ئههجار کهوته لای خاتو هه فسهی کچی عومهر.^(۱)
بێگومان زهیدی کۆری تابیت لهه کاره گرنگهیدا نه بو به پری وردبینی و
زانستی بهرچا و گرتوو، ئهه و بوو ئیکتیفای به له بهر بوونی بێ نووسراو
نه ده کرد، کاتی که دهقه کهی دنوو سییه وه دهیچه سپاند که له گهه
نووسراوه کهدا بهراوردی بکر دایه و یه گسان بوونایه.

که لاییه وه ریوایهت کراوه ده لێ: کۆتایی سورمتی (التوبة) م لای ئه بو
خوزمیه دهست کهوت لای کهسی تر چنگم نه کهوت، ئه وه ناگه یه نئ ئه و
به شه قورئانهی کۆتایی سورمتی ناوبراو موته و اتر نه بێ، به لکوو مه به سستی
ئهو میه به نووسراوی لای ئه بو خوزمیه بووه و لای کهسی تر به نووسراوی
چنگی نه کهوتوو، ئه گینا زهید بوخۆی ئه وهی له بهر بووه، زۆر له هاوه لآن
ئهو به شه یان له بهر بووه، چونکه زهید پستی به حیفظو به نووسراو
پیکه وه به ستوو، ئه م ئایه ته لای زۆر له هاوه لآن به مه حفوظی هه بوو،
هه مووشیان شایهتی ئه و میاندا: که نووسراوته وه، به لام به شیوهی
نووسراوهیی ته نه لای ئه بو خوزمیهی ئه نصاری دهستی کهوت.

کۆری ئه بوداود^(۲) له پیکه ی یه حیای کۆری عه بدو پرهمانی کۆری
حاطیه وه ریوایهتی کردوو: که ده لێ: عومهر هاته ناو کۆمه لئ
موسولمانان و وتی: کئ له پێغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بێ) شتیکی
له قورئان و مرگرتوو به بیهی ئی بۆمان، هاوه لآن له سه رده می پێغه مبه ردا

^(۱) أخرجه البخاری/ ۴۶۷۹.

^(۲) ناوی عه بدوللای کۆری سلیمانی کۆری (الأشعث) ی (الأزدی) یه.

(دروودی خودای لهسەر بئ) قورئانیان له صوحوف پارچه تهخته دارو لقه خورما دنووسیه وه، هیچ شتیک لهوانه ی دههاتن و قورئانی نووسراویان دههینا وهرنه دهگیرا، قبول نه دهکرا، ههتا دوو شایهت شایهتییان بۆ نه دایه. ئه مهش ئه وه دهگهیه نئ: که زمید به نووسراویش کیفایه تی نه دهکرد، ههتا دوو شایه تی برۆا پیکراو شایهتییان نه دایه لهسەر ئه وه: که به ئن ئه وه ی له پیغه مبه ره وه بیستوه! زمید وپرای ئه وه ی که بۆخوی قورئانی هه مووی له بهر بوو بۆ ئیحتیات و دئیایی و زیده ورده کاری ئه و شایه تانه شی داوا ده کرد!!

هه ر ئیبنو نه بی داود له پیکه ی هیشامی کوپی عوړوه ئه ویش له باوکییه وه پیاوایه تی کردوه ده ئن: نه بو به گر به عومه رو زمیدی گوت: له ده رگای مزگه وت دابنیشن هه رکه سیك شتیک نووسراوی قورئانی هینا و دوو شایه تیان له گه ل بوو، شایه تیان دا که ئه وه قورئانه، بینووسنه وه.

پیاوانی رسته ی ئه م هه دیته به مانه پیکراون، هه رچه نده رسته که به چرانی تیدایه، ئیبنو هه جهر ده ئن: وادیاره مه به ست به دوو شایه ته که له بهر بوون و نووسراوه که یه.

ئیمامی (السخاوی) له کتیبیکیدا به ناوی (جمال القراء) ده ئن: مه به ست به دوو شایه ته که ئه وه یه هه ردووکیان شایه تی بدن: که ئه و نووسراوه کاتی خوی له ژیر چاودییری پیغه مبه ردا (دروودی خودای لهسەر بئ) نووسراوته وه، یان مه به ست ئه وه یه: ئه و دوو شایه ته شایه تی بدن: که ئه و شیوه خویندنه وه یه له وشیه قیرانه تانه یه: که قورئانی بئ نازل بووه.

ئه بو شامه ده ئن: مه به ستی هاوه لآن له م وردبینی و گرنگی پیدانه ئه و مه بووه هیچ شتیک نه نووسنه وه ئیلا له خودی ئه و نووسینه ی که به چاودییری پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) خوی نووسراوته وه، راگوژی بکه ن، نه ک ته نها پشت به حیفظی هاوه لآن به ستن و به س، بۆیه

دەربارەى كۆتايى سۈرەتى (التوبة) زەيد دەللى: (لەم أجدھا مع غيره) واتە: ئەم ئايەتەم بە نووسراوى ھەرلەي ئەبو خوزەيمە چىڭ كەتتە ھەي كەسى تىر نەم بىنى، چۈنكى زەيد لە كۆكردنە ھەي نووسىنە ھەي قورئاندا ئىككىنچى بەتەنھا لەبەر بۈۈن نەدەكرد بەيئ ئەھەي بە نووسراۋەي دەستى بىكەي.^(۱)

بىگومان ئىمە زانىمان قورئان لە ھەيئەت لەسەر دەمى پىغەمبەردا (دروودى خوداي لەسەر بى) نووسراۋە ھەي، بەلام بە پارچە پارچەيى و بەش بەش لەسەر لەقە دارخورماو تەنكى بەردو جەرم و ئىسقىنى شەپىلىكى ئازەل، ھەزەرتى ئەبۇبەكر (رمزى خوداي لى بى) ھەرمانى كىر بە كۆكردنە ھەي لە دوو توپى يەك موصەفدا بە شىۋەيەك ئايەت و سۈرەتەكانى رېڭخراو رېزىكراو بن ھەكۈ ئىستا، ھەروەھا نووسىنە ھەي بە ئەۋەپى وردىبىنى و زانىستى بى، ئامازەي تىدا بى بۇ ھەي ھەي قىرائەتەكانى: كە قورئان پىيان نازل بۈۈ.

كەۋابو ھەزەرتى ئەبۇبەكر (رمزى خوداي لى بى) يەكەم كەس بۈۈ كە بەم شىۋە قورئانى كۆكردۈتە ھەي لە يەك موصەفدا، ھەرچەند ھەندى موصەفى تايىبەتى لاي ھەندى لە ھاۋەلان ھەبۈۈن ھەكۈ موصەفى ھەي، موصەفى ئوبەي، موصەفى ئىبىنۇ مەسعود، بەلام ئەم موصەفانە بە ھەيۋە وردىبىنى و رېزىبەندى بۇ ئايەتەكان و سۈرەتەكانى تىدا نەكراۋو، نووسىنەكەيان كۈرت ھەئىنەھىنرا بۈۈ، لەسەر ئەو ئايەتەكانەي خۈندەنە ھەيەكەيان نەسە بۈۈۋە ھەي، كۆراي ھاۋەلانى لەسەر بى.

ھەندى لە زانىيان پىيان وايە ناونانى قورئان بە موصەف لە ھەكەتە ھەي پەيدا بۈۈ كە ئەبۇبەكر (رمزى خوداي لى بى) كۆكردنە ھەي بۇ نەنجام دا. ئىمامى ھەي دەفەرەمۇ: خاۋەنى گەۋرەتەي خىرو پاداش دەربارەي قورئان ھەزەرتى ئەبۇ بەكرە، رەھمەتى خودا لە ئەبۇبەكر بى ئەو يەكەم

(۱) الإتيان ص ۱۳۱.

كەس بوو نامەى خوداى كۆكردەو، ئەم كۆكردنەو بە كۆكردنەو ەى دوو ەم دەناسرئ.

۲- كۆكردنەو ەى قورئان لەسەردەمى عوسماندا

لەم سەردەمەدا فتوحاتى ئىسلامى بەر فراوان بوو، قورئان لە بەرو (قراء) ەكان بەناو شارو ولاتى بەر فراوانى ئەو رۆژگارەدا بڵاوبوونەو، قوتابى و دانىشتوانى ەەر شارو دىقەرئىك خويندەو ەى قورئانيان لەوانە وەرگرتو فيربوون، كە نيردرا بوون بۆلايان و ئەو ئەر كەيان خرابووە ئەستۆ، جۆرەكانى خويندەو ەى قورئان: كە ئەوان فيريان دەرگەردن بەگويرەى ئەو قيرائاتانە بوو كە قورئان پيى نازل بوو، ەندى بەم جۆرە قيرائەتەو ەندى بە قيرائەتئىكى تر قورئانى دەخويندو فيرى بوو، ئەگەر رېبكەوتايە مەجلىسئىك، يان غەزايەك، يان كۆبوونەوميەك كەسانئىكى ئەم شارو كەسانئىكى ئەو شارى بەيەك بگەياندايەو بگەوتايە سەر باسى خويندەو ەى قورئان، ەندىكيان سەريان سوردەما لەو جوداوازييەى ەندىكى تريان قورئانيان پيى دەخويند، لەوانەبوو ئەوان بۆخۇيان قەناعەتيان بۆ پەيدا بوايە بەو ەى ەموو ئەو جۆرە خويندەوانە لە پيغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بئى) بىستراون و دەچنەو سەر ئەو.

و ەلى ئەمە نەدەبوو مانيع و لەمپەر لەو ەى شك و گومان لەلاى چينى تازەپيگەيشتوانى موسولمان دروست نەبى، بەتايبەتى ئەوانەيان: كە بە خزمەت پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئى) نەگەيشتبوون، ئىتر ويدەچوو قسە بيته سەر ئەو ەم كام خويندەو ە پەوانەو كامەيان پەوانترە، ئەمەش بە تيپەر بوونى رۆژگار سەرى دىكيشا بۆ دەمەدەمى و پيئەو بەرە پاشان بۆ يەكتر تۆمەتبارگەردن و شتى وا ئەمەش فيتنەيەك بوو پيويستى بە چارەسەرى بنپر كەر ەبوو.

که غەزای ئەر مینییه و غەزای ئازمربایجان لەلایەن دانیشتوانی عێراق هوه ئەنجام درا، یەکی لەوانە هاوبەشی ئەو غەزایانە بوو حوزەیفە ی گۆری (الیمان) بوو، ئەم زاتە جوداوازی زۆری بەرگۆی کەوت لەشیوەی قورئان خویندنی خەلکە کەدا، شیوە قیرائاتی وای دەبیست تیکەل بوو بە لەحن و زمانخواری، هەرکە سەشیان قیرائەتی خۆی پێ پەسەند بوو، خوی پیۆه گرتبوو، وازی ئێ دەدەهێناو پێچەوانە ی بەرامبەرەکی دەکردو خۆی پێ راست و ئەوی پێ هەلە بوو، تەنانەت هەندیکیان تەکفیری موخالیفی خۆیان دەکرد، بۆیە حوزەیفە: کە ئەم دیار دە نەخوازاروانە ی بینی لەناو خەلکە کەدا، هانای بۆ ئیمامی عوسمان هێناو هەوالی ئەو ناکۆکی و جوداوازی یە لەناو جەنگاومرانی ئیسلام بە تاییبەتی و ناو خەلکی تردا بەگشتی پەیدا بوبوو، گەیان دە حەزرمتی عوسمان: کە خەلیفە ی موسوڵمانان بوو، لە هەمان کاتدا عوسمان بۆخۆی لەو پێش بەگوێیاندا سرکاندبوو کە هەندێ جوداوازی و خیلاف لە قیرائاتدا لەناو ئەوانەدا: کە منداڵان فیڕی قورئان خویندن دەکەن سەری هەلداو، ئەو مامۆستایانە لەناو خۆشیاندا دووبەرهکی و سیبەرەکیان تیدا دروست بوو، هاوێلانیش ئەم دیار دەو حالەتەیان بە خەتەرێکی گەورە هاتە پێش چاوو ترسان: کە ئەمە سەربیکشی بۆ گۆرانکاری لە قورئاندا، تەبدیلی ماناو کەلیماتی ئێ وەبەر بێ، بۆیە بە گۆرا هاتنە سەر ئەو کە ئەو موصحفە ی کاتی خۆی لای ئەبوبەکر (رمزای خودای ئێ بێ) بوو سەرلەنوێ بینووسنەو وەوابکەن خەلکە کە (موسوڵمانان) پابەندی شیوە خویندنەو چەسپاوەکانی قورئان ببن و بە یەک زاراوە بیخویننەو.

ئەو مەبوو خەلیفە عوسمان ناردی بۆلای خاتو حەفصە داوای ئێ کرد، ئەو موصحفە نووسراوانە ی کاتی خۆی لای ئەبوبەکر بوون و ئیستا کەوتوونە لای ئەو، بۆیان بنیڕی، ئەویش بۆی ناردن، ئەمجار عوسمان ناردی

به‌دوای زمیدی کوپی ثابتی (الانصاری) دا، هه‌روا بانگی هه‌ریه‌کی له عه‌بدوئلای کوپی زوبه‌یرو سه‌عیدی کوپی ئه‌لعاص و عه‌بدوپ‌حمانی کوپی (الحارث) ی کوپی هیشامی کرد، که هه‌موویان قورمیشی بوون، فه‌رمانی پی کردن: که چهند نوسخه‌یه‌ک له‌بهر ئه‌و موصحه‌فه‌ی دواچار که‌وته لای حه‌فصه‌ی کچی عومه‌ر (رمزای خودایان لی بی) بنووسنه‌وه، له‌هه‌ر شوینیک زمید که‌وته خیلافه‌وه له‌گه‌ل پێره قورمیشیه‌که‌ی له‌ته‌کیان‌دایه، به‌زاراوه‌ی قورمیش بینووسنه‌وه، چونکه بیگومان قورئان به‌زاراوه‌ی ئه‌وان دابه‌زیوه.

له‌ئهنه‌سه‌وه رپوایه‌ت کراوه که حوزمه‌فه‌ی کوپی یه‌مان سه‌ردانی خه‌لیفه‌ عوسمانی کرد، حوزمه‌فه له‌غه‌زای ئه‌رمینیه‌و غه‌زای ئازربایجاندا به‌شدار بوو له‌گه‌ل ئه‌هلی عێراق، حوزمه‌فه له‌جوداوازی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی له‌لاپه‌یدا بوبوو بۆیه به‌ئیمام عوسمانی گوت: فریای گه‌لی موسوئمان بکه‌وه پێش ئه‌وه‌ی وه‌کوو جوله‌که‌و نه‌صارا له‌نامه‌ی خودادا کێشه‌یان لی په‌یدا بێ! ئه‌ویش خێرا ناردی بۆلای خاتو حه‌فصه‌ داوای لی کرد که ئه‌و قورئانه‌ی کاتی خۆی به‌فه‌رمانی ئه‌بو به‌کر کۆکرا‌بووه‌و پاشان که‌وتبووه‌ لای ئه‌و بۆیان بنێری، تا چهند نوسخه‌یه‌کی له‌بهر بنووسنه‌وه‌ داوای بۆی بگێرنه‌وه! خاتو حه‌فصه‌ ده‌ست به‌جێ نوسخه‌که‌ی بۆ نارد، ئیتر عوسمان (رمزای خودای لی بی) فه‌رمانی به‌زمیدی کوپی ثابت و عه‌بدوئلای کوپی زوبه‌یرو سه‌عیدی کوپی ئه‌لعاص و عه‌بدوپ‌حمانی کوپی ئه‌لحارثی کوپی هیشام کرد که چهند نوسخه‌یه‌کی له‌بهر بنووسنه‌وه، خه‌لیفه‌ عوسمان به‌سێ نووسهره قورمیشیه‌کانی فه‌رموو: ئه‌گه‌ر ئێوه‌و زمید له‌ وشه‌و رسته‌یه‌کی قورئان کێشه‌تان لی په‌یدا بوو، به‌زاراوه‌ی قورمیش بینووسنه‌وه، چونکه قورئان به‌شیوه‌ زاراوه‌ی ئه‌وان نازل بووه، ئه‌وانیش په‌یره‌ی فه‌رمایشته‌کیان کرد، که له‌ نووسینه‌وه‌ی

نوسخه‌كان بئونه‌وه، خه‌لیفه عوسمان موصحه‌فه كۆنه‌كه (صوحوفه‌كان) ی
گێڕایه‌وه بۆ خاتو حه‌فصه.

ئهمجار بۆ ههر ولاتیکی ئیسلامی نوسخه‌یه‌کی له‌و موصحه‌فه
نووسراوانه ناردو فه‌رمانی کرد هه‌موو صه‌حیفه‌و موصحه‌فێکی تر جگه‌ له‌و
نوسخه‌ تازه نووسراوانه هه‌موویان بسوتێندێن.

زمید ده‌لێ: له‌ کاتی نووسینه‌وه‌دا ئایه‌تیکم له‌ سورمتی (الأحزاب) ئی
دیار نه‌ما، بۆخۆم ئه‌و ئایه‌ته‌م له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)
بیستبوو ده‌یخوێنده‌وه‌ هه‌وڵی دۆزینه‌وه‌میاندا لای خوزیمه‌ی کورپی ثابیتی
(الأنصاری) ده‌ستمان که‌وت ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا - الأحزاب/۲۳﴾ ئیتر
له‌شوینی خۆی له‌ سورمه‌که‌یدا دامان نا.^(۱)

ئاثارو رپوایه‌تی هاوه‌لان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن: که‌ جوداوازی و ئیختیلاف
له‌شیوه‌کانی خوێندنی قورئاندا، ههر حوزمیفه‌ی نه‌ترساندبوو، به‌لکوو
که‌سانی تریش له‌ هاوه‌لان هه‌مان ترسیان له‌لا په‌یدا بوبوو، ئیبنو جه‌ریر
ده‌لێ: یه‌عقوبی کورپی ئیبراهیم بۆی گێڕامه‌وه‌ وتی: ئیبنو عوله‌یه‌ گوتی:
ئهی‌یوب له‌ ئه‌بو قه‌لابه‌وه‌ بۆی گێڕامه‌وه‌ وتی: کاتیک که‌وتینه‌ رۆژگاری
خه‌لافه‌تی عوسمانه‌وه‌، مامۆستای واهه‌بوو شیوه‌ خوێندنی قورئان له‌به‌ریکی
به‌ شاگرده‌کانی ده‌گوت، هی واهه‌بوو شیوه‌ خوێندنی قورئان له‌به‌ریکی تری
به‌ قوتابییه‌کانی فێر ده‌کرد، دوا‌ی که‌ قوتابییه‌کان له‌ناو خۆیاندا ده‌که‌وته‌نه
گفتوگو‌و خوێندنه‌وه‌ی قورئان جوداوازی خوێندنی قورئانیان تێدا
به‌رجه‌سته ده‌بوو، پاشان ئه‌م کێشه‌و جوداوازیه‌یان گه‌یشته‌وه‌
مامۆستاکیان، ئهی‌یوب که‌ ئه‌م قسانه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ ده‌لێ: ئه‌بو قه‌لابه‌ وتی:
کار گه‌یشته‌ ئه‌وه هه‌ندیکیان قیرانه‌تی هه‌ندیکیان به‌ کوفرو لادان له‌ ئیسلام

^(۱) أخرجه البخاری/ ۴۹۸۷، ۴۹۸۸.

دانا، به ئاشكرا تهكفير پال هه ندى له مامۇستايان درا، ئەم حالە گەيشتەو
به خەليفە عوسمان، چووہ سەر مينبەر و خوتبەى بۇ خەلك داو پىي گوتن:
ئىوہ لەلای من قورئان خویندنتان جوداوازی تیدەگەوئ و لەحتان ئى
دەردەگەوئ، ئەوانەى لەمن دوورن و دانىشتوى شارەکانى ترن، حەتمەن
ئىختىلاف و جوداوازيان زۆرتەر ئى رودەدا، لەحن و زمانخواريان زۆرتەر دەبى،
ئەى ھاوہلانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گۆببنەوہ و قورئانىك
بۇ موسولمانان بنووسنەوہ پىيەوہ بابەند بن.

ئەبو قەلابە دەلى: ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزای خودای ئى بى) بۆى
گىرپامەوہ وتى: من يەككىم لەوانەى قورئانيان بەسەردا دەخویندرايەوہ،
وتى: وادەبوو لە ئايەتیکدا دەکەوتنە (بىنە و بەرەوہ) دەیانگوت: ئەم ئايەتە
فلان کەس لە دەمى پىغەمبەرى بیستووہ (دروودى خودای لەسەر بى) ئىستا
ئەو پیاوہ لە دەروەى مەدینە زيان بەسەر دەبا، لە بادىيە و سارايەك زيان
بەسەر دەبا ئايەتى پىشەوہى ئايەتەگە و ئايەتى دواوميان دەنووسىەوہ شوینى
ئايەتەگەى ببوہ جىگای مشتومریان بە بەتالى دەهیشتەوہ، تا پیاوہگە
دەهات، يان دەچوون بۆلای، جا کە لە نووسینەوہى قورئانەگە بوونەوہ
ئىمامى عوسمان نامەى نووسى بۇ دانىشتوانى شارەکان، بۆى روون کردنەوہ:
کە ئىمە ئاواو ئاوامان کردووہ و فلان شتم سڤیومتەوہ ئىوہش لە موصحفى
خۆتان بيسڤرنەوہ.^(۱)

ئىبنو ئەشنە: کە يەككىکە لە زانايانى علومى قورئان سالى (۳۶۰) ى
کۆچى لە دونيا دەرچووہ، لەڤڤگەى ئەيىوب ئەبو قەلابەوہ ھەمان چىرۆکى
گىرپاوەتەوہ، ئىبنو حەجەریش لە فەتحولبارىدا دەلى: ئىبنو ئەبى داود لە
(المصاحف)دا ئەم چىرۆکەى لە ڤڤگەى ئەبو قەلابەوہ رىوايەت کردووہ.

^(۱) بېروانە تەفسىرى طەبەرى جلدی يەكەم لىكۆئىنەوہى محمد شاکرو أحمد محمد شاکر
طبعه دارالمعارف.

له سوھیدی کوړی غهفله وه رپوایه تکراره وتویه تی: عملی وتی: دمرحق به عوسمان له خپرو چاګه به ولاره هیچی تر مه لږن، سویند م به خودا نه وهی دمربارهی نووسینه وهی موصحفه کان کردی به ناګاداری وړا له سهر بوونی کومه لیکي زور له نیمه نه نجامی دا، روی تیده کردین و دمیوت: نیوه دمربارهی هم قیرائه ته چ ده لږن؟ دلنیا بن نه من پیم گه یشته ووه هندی له ماموستاو قورنن له بهران له هندی کی تریان ده لږن خویندنه وهی من له خویندنه وهی تو باشتره، راستره، له وانه یه هم جوړه قسانه سهریکش بؤ کوفرو له پړی دمرچوون، نیمه عه رزمان کرد تو چی به باش دزمانی بکری؟ وتی: من وای به باش دزمانم: که موسولمانان هه موویان له سهر یه شپوه خویندنی قورنن کوبکهینه وه، جوداوازی له خویندنه وهی قورنندا نه مینن، نیمه یش گوتمان رایه که ت په سنده!!^(۱)

هم رپوایه ته نه وه ده گه یه نن: که نه وهی حه زره تی عوسمان نه نجامی دا کورای هاوه لانی له سهر بووه هه موویان په سنده نیان کردووه، قورنانه کان (نوسخه موصحفه کان) هه موویان له سهر یه شپوه نووسراونه وه له حه وت قیرائه ته که ی قورنانی پړ نازل بووه، بؤ نه وهی موسولمانان هه موویان له سهر یه شپوه قیرائه ت ران بین و به شیوازی تر نه یخوینن، نه مچار حه زره تی عوسمان صوحوفه کانی ناردنه وه بولای خاتو حه فسه، بؤ هه موو ولات و دمه ریک نوسخه یه کی لهو قورنانه تازه نووسراوانه ی نارد و نوسخه یه کیشی له مه دینه هیشته وه: که ناوی ل نرا (مصحف الإمام) هم ناوه شی له وه و مرگرت، وه کوو له وه پش ئاماره مان بؤ کرد له هندی رپوایه تدا هاتووه: که نیمام عوسمان (رمزای خدای ل بڼ) به هاوه لانی فهرموو: (یا أصحاب محمد فاکتبوا للناس اماماً).

^(۱) آخرجه ابو داود فی المصاحف ص ۹۶ بسند صحیح.

ئەمجار ئىمام عوسمان فەرمانى كىرد: كە جگە لەم موصحفە تازە
كۆكرادە نووسراوانە ھەرچى نووسراوى تىرى قورئان ھەيە بسوتىندىرى،
موسولمانان ھەموو ئەم فەرمانەيان بەسنىكى فراوانەو ۋەرگرتو
جىبەجىيان كىرد، ۋازيان لە خویندەنى قورئان بەشەش قىرائەتەكەى تىر
ھىناۋ پابەندى يەك جۆر قىرائەت بوون، ئەمەش ھىچ خراپەيەكى
تىدانابىندىرى، چونكە خویندەنەۋى قورئان بەھەر ھەوت قىرائەتەكە ۋاجىب
نىيە. ئەگەر ۋاجىب بوايە ۋ پىغەمبەر لەسەر موسولمانانى بە ۋاجىب دابىايە،
ۋاجىب بوو ھەموو ۋشە ۋ پىتىكى ئەو قىرائەتەنە بەشەۋى تەۋاتور نەقل
بىكرايە بۇئەۋى بىتوانرايە بىكرى بە حوججە ۋ بەلگە. ۋەلى ھاۋەلان ۋ چىنى
دوا ئەۋانىش ئەۋەيان نەگىردە. ئەمەش نىشانەى ئەۋەيە خویندەنەۋى
قورئان بە ۋشەش قىرائەتە ھەر ئەۋەندىيە رىگە پىندراۋە.

ئىبنو جەرىر دىمبارەى ئەو كارەى ئىمام عوسمان كىردى ۋتۈۋىيەتى:
(موسولمانانى لەسەر يەك موصحفە كۆكرادە ھەموۋىيانى ۋا راھىنا بەيەك
شىۋە خویندەنەۋە بىخویندەۋە جگە لەو موصحفەى كە كۆپراى ھاۋەلان
لەسەر چەسپا، ئەۋانى تىرى سوتاندن يان دىراندنى، داۋاى لەھەموو ئەۋانە
كىرد كە نۇسخەى موصحفەىكى لايى جوداۋازى ھەبى لەگەل ئەو موصحفەى
كە كۆپراى لەسەر چەسپا يان بىسوتىنى يان بىدېرېنى. ھەموو موسولمانان لەم
بۋارەدا فەرمانبەردارى بوون ۋ دىنباۋون لەۋەى كارەكەى ھىدايەت ئامىزو
خىرو پەسندە. ئىتر خویندەنەۋى قورئان بە ۋشەش قىرائەتەكەى ئىمام
بىپىارىدا پاشگۈى بىخىر ۋازى لى ھىندراۋ ھەموو موسولمانان پابەندى
فەرمانەكەى بوون، ئىتر لە ئاگامى ئەم فەرمانە موسولمانان ئەو
قىرائەتەنەيان پاشگۈى خىست ۋ بە تىپەربوونى رۇزگار زانىنەكەيان سىرايەۋە
شۈينەۋارىان نەما، بەجۈرىك ئەمىرۇ كەس ناتوانى ئەو قىرائەتەنە بىنئىتەۋە
كاىە ۋ قورئان يان پى بىخوینىتەۋە، لەبەر ئەۋەى دىاردە ۋ نىشانەيان نەماۋە

چين له دواى چينيش موسولمانان خویندنه وهى قورئان بهو قيرائه تانه يان
 رمفض كړدو وه هه ولئيان نه داوه قورئانيان پى بخویننه وه، به بى نه وهى
 ئينكارى راستى نهو قيرائه تانه بكن، يان ئينكارى راستى به شيكيان بكن،
 به لام به مهبه ستى يه كړيزى موسولمانان و بهرچا وگرتنى باقى دينه كانى ترو
 راجيايى و گورپانكارى له نامه ئاسمانيه كاندا، نه مړؤ موسولمانان قورئان
 ناخوينن مگهر به يه ك شيوه نه ویش نهو شيوه خویندنه وهو قيرائه ته يه:
 كه ئيمام عوسمان بؤى هه ئبزاردوون و هاوه لان به كؤرا په سهنديان كړد.

نه گهر كه سيكى ساده و نه خویندنه وار بلئ: چؤن په دوا بووه بؤ هاوه لانى
 پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر بئ) واز له شيوه خویندنه وه يه كى قورئان
 بيئن: كه پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر بئ) خؤى بؤى خویندنه وهو
 فرمانى پيكر دوون به خویندنى؟!

له وه لامدا ده گوتړئ: فرمان كړدنى پيغه مبه (دروودى خوداى له سهر
 بئ) پييان بهو شيوه خویندنه وميه، فرمانيك نه بووه و جوب بگه يه نئ و نهو
 شيوه خویندنه وميه فهرز بكا له سهر يان، به لكوو فرمانيك بووه بؤ ئيباحه و
 روخصت نه ك بؤ عه زيمه ت، چونكه نه گهر خویندنه وهى قورئان به غه يرى
 نهو قيرائه ته ي كه ئيمام عوسمان و هاوه لانى پيغه مبه (دروودى خوداى
 له سهر بئ) برياريان له سهر دا، فهرزو واجب بوايه، پيويست بوو دواى
 تيگه يشتن له ههر قيرائه تيگ لهو قيرائه تانه، به لگه و حوجه بوايه له لای
 نهو كه سهى قيرائه ته كه پيوايه ت دهكا، حوكمى خه به ره كه ي به جوړيك بوايه
 عوزى نه هيشتايه شك و گومانى لابردايه.

چا له وه دوا كه هاوه لان وازيان له نه قل كړدنى نهو قيرائاتانه بهو
 شيوه هي ناوه، به لگه ي به هيژ هه يه: كه نه وان له خویندنه وهى قورئان بهو
 قيرائاتانه موخه يه رو سهر پشك بوون و موجبهر نه بوون، نه مه دواى نه وهى
 كه له ناو نه وانده دا كه نه قلئ قورئانيان كړدو وه له هاوه لان كه سانيك هه بوون

به نهقل کردنى يهكئك لهو قيرائهتانه لهلايهن ئهوهوه حوججه بهرجهسته بووه؟!

جا كه واقيعهكه بهوجوره بووبئ، موسولمانان كه وازيان له نهقل کردنى ههموو قيرائهتكان هئناوه، واحيساب ناكړئن كه وازيان له ئهركيكى واجب هئناوهو تهركى شتيكيان كردوو دهبوايه جئبهجيى بكهن، بهلكوو ئهوهى كردويانه ئهويه: كه دمبوو بيكهن، چونكه ئهوهى كردويانه ئهوه تئپروانينو بيروبؤچونى موسولمانان بووهو واجببان بهجئ هئناوهو ئهركى سهرشانى خؤيان ئهنجام داوه.

كهوابئ ئهم كارهى ئهوان كرديان، كؤراى موسولمانانى لهسهر بوو لهگهئ راسته رپئ ئيسلام يهك دههاتهوه، ئهركيك بوو پئويست بوو ئهنجامى بدهنو ئهم ئهركه لهپيشترو پئويست تربوو له ئهركيك ئهگهر بيانكردايه لهوه نزيك بوويتهوه دهستدرئيزكردنو ستهم كردن بئ له ئيسلامو موسولمانان.

جوداوازى نيوان جهمعكردنى قورئان لهلايهن ئهوبهكرو

لهلايهن عوسمانهوه (رهزاي خودايان ئى بئ)

وهكوو له رپوايهتهكان دمردهكهوئ جهمعكردنهوهى ئهوبهكرو جهمعكردنهوهى عوسمان (رهزاي خودايان ئى بئ) جوداوازييان لهنيواندا ههيه چ لهپروى داخوازى وههئنهروهو چ لهپروى چؤنيهتیهوه.

ههئنهرو داخوازى كؤكردنهوهى قورئان لای ههزرمتى ئهوبهكرو (رهزاي خودايان ئى بئ) ترسان بوو له فهوتانى قورئان، بههؤى مردنو شههيدبوونى قورئان لهبهرهكان، دواى ئهوهى له شهپرى يهمامهءا زؤر لهوانهى قورئانيان لهبهر بوو شههيد بوون!

داخوای کۆکردنه‌وهی قورئان له‌ای حه‌زهرتی عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) په‌یدا بوونی ئیختیلاف بوو له‌ شیوازه‌ جۆراوجۆره‌کانی خویندنه‌وهی قورئان، کاتی‌ک هه‌ستی کردو بونی ئەو هه‌موو ئیختیلافو شیوازه‌ خویندنه‌وانه‌ی قورئان له‌ ولاتانی ئیسلامی‌داو له‌ای مامۆستایانی قوتابیانی قورئان: که‌ سه‌ری هه‌لداوه‌و هه‌ندیکیان به‌ ئاشکرا خویندنه‌وه‌ی هه‌ندیکیان به‌ هه‌له‌و دهرچوون له‌ قه‌له‌م ده‌دا.

جه‌مع کردنه‌وه‌ی ئەبو به‌کر (رمزای خودای ئی بئ) بو‌ قورئان کۆکردنه‌وه‌یه‌ک بوو له‌ پارچه‌ جه‌رمو ته‌نکه‌ به‌ردو شه‌پیلکه‌ ئاژه‌ل و شتی واوه‌ نه‌قل ده‌کرا بو‌ ناو موصحه‌فیک ئایاتو سورمه‌ته‌کانی ریزبه‌ند بکری‌ن، هه‌رچی تیلاوه‌تی نه‌سخ نه‌که‌رابوووه‌و پاگۆیز کرابوو، هه‌ر حه‌وت قیرائه‌ته‌که‌ی له‌خۆ گرتبوو: که‌ پێیان نازل بو‌بوو.

کۆکردنه‌وه‌ی حه‌زهرتی عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) بو‌ قورئان بریتی بوو له‌ نووسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر یه‌ک قیرائه‌تو پشتگۆی خستنی قیرائه‌ته‌کانی تر، به‌ مه‌به‌ستی گۆبونه‌وه‌ی موسولمانان له‌سه‌ر یه‌ک موصحه‌فو یه‌ک قیرائه‌تو یه‌ک شیوه‌ خویندنه‌وه‌و وازه‌ینان له‌ شه‌ش قیرائه‌ته‌کانی ترو پاشگۆی خستنیان.

إبن التین و هی تریش وتووینا: جوداوازی نیوان جه‌معکردنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌رده‌می ئەبو به‌کر داو له‌سه‌رده‌می عوسماندا (رمزای خودایان ئی بئ) ئەوه‌یه: جه‌معکردنه‌وه‌ی ئەبو به‌کر (رمزای خودای ئی بئ) له‌ترسی ئەوه‌بوو به‌ شه‌هید بوون و مردنی قورئان له‌به‌ره‌کان به‌شیک له‌ قورئان بفه‌وتی، چونکه‌ ئەوکاته‌ قورئان هه‌مووی له‌ یه‌ک موصحه‌فدا کۆنه‌که‌رابوووه‌و، حه‌زهرتی ئەبو به‌کر کۆی کرده‌وه‌ به‌وشیوه‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پێنموی کردبوون، ئایاتو سورمه‌ته‌کانی ریزبه‌ن کردن.

به لَام جه معكردنه وهی ئیمامی عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) له بهر سه ره له دانی ئیختیلافی زۆر له قیرائه ته كاندا بوو، ته نانه ته هندی له قورئان خوین و مامۆستاکانی قورئان فیرکردن به له هجه و زاراهوی خوین دمیانه خوینده وه و وێرای ئه وه هه موو زاراهه حیا حیا یانه ی باو بوو له ناو خێله هه ره به كاندا، ئه مه سه ری بۆ ئه وه گیشا هندی له وه مامۆستا و قورئان له به رانه هندی کی تریان به هه له بزانه و تۆمه تی له پڕی دهر چوون و به هه له خویندنه وه ی قورئانیان به خه نه پال و به پیچه وانه شه وه.

ئه وه بوو ئیمام عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) ترسی ئی نیشته که ئه م دیارده تا بئ و به رفراون تر و گه وره تر بئ، بۆیه که وته خو و لیژنه ی پیک هی نا، ئه وه صوحوفانه ی هه زمه تی ئه بو به کر (رمزای خودای ئی بئ) کوی کرد بوونه وه له دوتوی یه که موصحه فدا نووسی یانه وه و سورمه کانی ریزبه ند کردن و له ناو هه موو زاراهه كاندا لۆغه تی قوریشی هه لێژارد و به یه که شی وه قیرائه ته چه سپاندی، بۆیه ش زاراهوی قورمیشی ئیختیار کرد چونکه قورئان به زاراهوی ئه وان نازل بووه، هه رچهنده له وه پێش رێگه درابوو به زاراهه کانی تر (شه ش قیرائه ته کان) بخویندرێنه وه ئه م رێگه پیدانه به مه به سستی لابرندی هه رج و ناخۆشی بوو له به رده م خوینه راندا، کارناسانی و بارسوکی بوو بۆیان له سه ره تا دا.

به لَام ئیمام عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) گه یشته ئه وه برپایه: که پێویستی به بارسوکی و کارناسانی له و بواره دا نه ماوه و پێویسته دمه ی قورئان له سه ر یه که شی وه قیرائه ته به چه سپئ و به یه که زاراهه و لۆغه ته بخویندرێته وه.

الحارث المحاسبی: ده ئی: مه شه ورو باوه: که ئیمام عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) کۆکه ره وه ی قورئانه، به لَام ئه مه وانی به لکوو ئیمام عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) خه لکی هه ئنا: که قورئان به یه که لۆغه ته و قیرائه ته بخویندرێته وه، ئه مه ش به ویست و ئیختیاری خو ی و هاوه لانی پیغه مبه ر

(دروودی خودای لهسەر بئ) له موهاجیرو ئەنصار، ئەمەش کاتێک بوو ئیمام عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) ترسی بەرپاڤوونی فیتنە و دژایەتی نیوان ھاوہلان و قورئانخوینانی ئی نیشت و ھەستی کرد دووبەرەکی و راجیایی لە خویندەوہی قورئاندا کەوتۆتە نیوان ئەھلی عێراق و شام لەشیوازی قیرائەتەکاندا بەلام پێش ئەوکاتە مەساحیفەکان بە ھەر ھەوت قیرائەتەکان دەخویندران: کە لە واقعیدا قورئان بەو ھەوت قیرائەتە نازل بوو.

وە ئی ئەو کەسە دەستپێشخەری کردووہ بۆ کۆکردنەوہی قورئان و ئەنجامدانی، ھەزەرمەتی ئەبوبەکرێ صدیق بوو (رمزای خودای ئی بئ).^(۱)

ھەزەرمەتی عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) بەم کارە ئاسەوارێ فیتنە بپہوہ و مادە خیلاف و دووبەرەکی پشەگێش کرد و قورئانی پاراست لەوہی کەم و کوپری و زیادە و گۆرانی تیدا پەیدا بئ، بۆ ھەتا ھەتایی و تا دنیا دنیا بئ ئەو نامە پیرۆزە بە پارێزراوی دەمینتەوہ و خودا بۆخۆی وادە داوہ پارێزگاری بکا و نەھێلئ گۆران روی تئ بکا.

بێگومان ھاوہلان راجیاییان ھەبە دەربارە ژمارە ئی ئەو موصحەفانە ھەزەرمەتی عوسمان (رمزای خودای ئی بئ) ناردنی بۆ ھەریمەکان

أ/ ھەندیک و توویانە ژمارە موصحەفەکان ھەوت موصحەف بووہ، بۆ ھەر یەکن لە شارەکانی مەککە و بەصرە و کوفە و مەدینە و ولاتی شام و یەمەن و بەحرەین نوسخەبەکی بۆ ناردوون.

ئەببەو داود دەئئ: بیستم ئەببەو حاتمەمی سەجستانی دەبگوت: ھەوت نوسخە موصحەف نووسرانەوہ، نێردران بۆ مەککە و بۆ شام و بۆ یەمەن و بۆ بەحرەین و بۆ بەصرە و بۆ کوفە، نوسخەبەگێش لە مەدینە ھێلدرایەوہ.

(۱) الإتيقان ص ۱۳۳ - ۱۳۴.

ب/ ھەندىك گوتوويانە ژمارەيان چوار موصحفە بوو، ئاوا ناوژەد
گراون موصحفە فى عىراقى، موصحفە فى شامى، موصحفە فى مىصرى، موصحفە فى
ئىمام، يان موصحفە فى بەصرى و موصحفە فى كوفى و موصحفە فى شامى و
موصحفە فى ئىمام.

ئەبو عەمرى (الدانى) لەكتىبى (المقنع فى رسم القرآن)دا دەلى:
زۆربەى زانايان لەسەر ئەو كۆكن: كە ئىمام عوسمان (رەزى خۇداى ئى بى)
موصحفەكانى نووسىنەو چوار نوسخە بوون، بۆ ھەر ھەرىمىك
نوسخەيەكى ئارد، نوسخەيەك بۆ كوفە، دانەيەك بۆ بەصرە، يەككى تر بۆ
شام، نوسخەيەكيش لای خۆى ھىشتەو.

ج/ ھەندىك گوتوويانە: ژمارەى موصحفەكان پىنج بوو، ئىمامى
سىوطى پىى وايە ئەمە مەشھورو باو، ئەو صوحوفەى گىردرايەو بۆ خاتو
حەفصە ئەوەلای ئەو ماىەو تا لەژاندا بوو، پاشان شۆردراو ئاسەوارى
نووسىنەكەى نەما.

پاىەكيش ھەيە دەلى: مەروانى كورى الحکم بردى و سوتاندى.
ئەو موصحفەكانەى ئىمام عوسمان (رەزى خۇداى ئى بى) نووسىنەو
ئەمرو ھىچيان نەماون، ئەوەى لە ئىبنو كەئىرەو پىوايەت دەكرى لە كتىبى
(فضائل القرآن)دا ئەومىيە كە خۆى بەچاوى خۆى نوسخەيەكى لەو
موصحفەكانە لە مزگەوتى دىمەشق لەشام بىنىو و لەسەر پىستىك
نووسرايوو و پىى وابوو پىستەكە پىستى حوشتر بوو، دەشگوترى:
موصحفە شامىيەكە گواستراوئەو بۆ ئىنگلتەرە دواى ئەوەى ماومىەك لە
(دار الكتب لىنگراد)دا لەژىر دەستى قەيسەرەكانى رۆمدا بوو، ھەندىكيش
دەلىن نەخەير ئەم موصحفە لە مزگەوتى دىمەشقدا ماوئەو تاسالى
(۱۳۱۰ى ز، ئەو سالى لە مزگەوتەكەدا سوتاو.

پوچە لکردنەوێ چەند گومانیک

ناوێ ناوێ دڵگرمی و هەوێ سباز و دژێ قورئان گومانێ جۆراوجۆر دەخەنێ ڕوو دمیانهوێ بتمانێ بە قورئان لاواز بکەن و گومان بێخەنێ سەر دیقەت و وردەکاری کۆکردنەوێ قورئان ئێمە لەم نووسینەدا هەندێ لەو گومانانە رادەنوێنین و رەدیان دەدەینەوێ.

۱- گوتووینانە قسەێ ڕیوایەتکارو لە هاوێلانەوێ ئەوێ دەگەییەنێ: کە ئەو قورئانەێ ئەمڕۆ بەدەست ئێمەوێ شتیکی ئێ فەوتاوێو بە تەواوێ بە دەستی ئێمە نەگەیشتوێو.

أ/ لە خاتو عائیشەوێ ڕیوایەت کراوێ دەفەرموێ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە مزگەوتدا گووی ئێ بوو پیاوێك قورئانی دەخویند فەرمووی: «يَرْحَمُهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً مِنْ سُورَةِ كَذَا». (۱) لە ڕیوایەتیكدا «أَسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةِ كَذَا وَكَذَا». (۲) لە ڕیوایەتیكدا «كُنْتُ أُسَيِّئُهَا». (۳)

وێلامێ ئەم ئیشکالە دەدرێتەوێ دەگوترێ: بێرکەوتنەوێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) یان بەهۆی لەبیرچوونەوێ پەراندبێ، گومان ناخاتە سەر کۆکردنەوێ قورئان و شک بۆ ئەوێ بچێ لێ فەوتابێ و هەمووی کۆنەکراپیتەوێ، چونکە ئەو ڕیوایەتەێ تەعبیری ئیسقاطو ئێ پەڕینی تێدا هاتوێ، ڕیوایەتیکی تر تەفسیری دەکاتەوێ کە ڕستەێ «كُنْتُ أُسَيِّئُهَا» ئەمە ئەوێ دەگەییەنێ: کە مەبەست بە (إسقاط) کردنی لەبیرچوونەوێوێ، وەکوو وشەێ (أذکرني) دەگەییەنێ، لەبیرچوونەوێ بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دروستە بۆ شتیکی زیان بە گەیانندی پەيامەکەێ نەگەییەنێ.

(۱) أخرجه البخاری (۵۰۲۷).

(۲) أخرجه البخاری (۲۶۵۵) و مسلم (۸۳۷).

(۳) أخرجه البخاری (۵۰۲۸) و مسلم (۸۳۷).

ئەم ئايەتەنە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەری گردبوون، نووسەرەوهگانی وەحی نووسیویاننەوه، هاوێلان لەبەریان گردبوون و لەسینەى خۆیان هەئیان گرتبوون، لەبەرکردنیان و گەیانندیان گەیشتبوووە ئاستی تەواتور، دەى دواى ئەم واقعە چەسپاوە حاشا هەئەگرە، لەبەرچوونەوهیان لەلایەن پېغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ کاریگەرییەکی نەبوووە نیه لەبوارى وردەکاری و وردبینى لە کۆکردنەوهى قورئاندا.

ئەمەش ئەوپەرى ئەو مانایەیه حەدیثەکه «كُنْتُ أَلْسِيْتُهَا» دەیگەیهنێ، بۆیه قیرائەتى ئەم پیاو - که یەکیکە لەو قورئان لەبەرانیەى ژمارەیان گەیشتبوووە ئاستی تەواتور - وەبیرھێنانەوه بوو بۆ پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) «لَقَدْ أَذَكَّرْنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً».

ب/ خودا لە سورەتى (الأعلى) دا فەرموویەتى ﴿سُقِّرُوا فَلَا تُنْسَى﴾، إِنْ مَا شَاءَ اللَّهُ - الأعلى/ ۶ - ۷ ﴿ئەم ئیستینا و چەرتکردنە ئەو دەگەیهنێ: که پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەندى ئایەتى قورئانى لەبەر چووبنەوه!

وەلامى ئەمە وا دەدریتەوه: که پەرەمەردگار وادەى بە پېغەمبەرى خۆى داو (دروودی خودای لەسەر بێ) : که قورئانى فێر بکا و پێى لەبەر بکا دنیاشى کردەوه: که ناهێلێ لەیادی بچیتەوه ﴿سُقِّرُوا فَلَا تُنْسَى﴾ جا لەبەر ئەو ئایەتەکه وا دەخاتە زینەوه: که ئەو کاریک بێ لەسەر خودا لازم بێ، خوداش بۆخۆى فاعیلی موختارە ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ - الأنبياء/ ۲۳ ﴿ئەم چەرتکردنەوهى هینا ﴿إِنْ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بۆ ئەو ئامارەو دەلالەت بێ لەسەر ئەو: ئەم هەوالە، دەربارەى فێرکردنى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ قورئان و دنیاکردنى لەوه: که لەیادی

ناچیتەو، لە دەرەوێ ئیرادەو دەسەلاتی خودادا نیە، چونکە هیچ شتێک بۆ
خودا مەحال نیە و لەزێر دەسەلاتی ئەو دەرناچێ.

مامۆستا شیخ موحەممەد عەبدە لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەڵێ: لە
کاتێکدا وادەى خودا بەشیوەى (تأبیدو لزوم) بۆ هەتا هەتایی و پێویستبوونی
دەگەیان، ئەمەش وای دەخستە وەهەموو کە دەسەلاتی خودا توانای
پێچەوانەگەى نیە و لە دەرەوێ ئیرادەى زاتی پاکیدایە.

ئەم چەرتکردنە ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ ی هیناوە ئەوێ گەیان: کە ئەگەر
خودا بیهوێ شتێک ئەم قورئانە لەیاد بەریتەو، هیچ هێزێک نیە بتوانێ
ببێتە لەمپەر و نەهێلێ لە یادت بباتەو، مەبەستی ئایەتەکە ئەوەیە
راستەوخۆ نەفیی لەبەرچوونەوێ بەشتێک لە قورئان بکا لەلایەن
پێغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بێ) وەکوو چۆن پیاو بە هاوێڵەگەى
بلی: ئەتۆ شەریک و هاوبەشمی لە هەموو ئەو سامانەى هەمە مەگەر ئەوێ
خودا مەیلی لێ نەبێ، ئەو پیاو بەم قسەى مەبەستی ئەو نیە شتێک لە
مالەگەى دەرپهاوێ و بلی تۆ لەویدا شەریکم نی.

ئەم دەستەواژەیە بەکارهێنانی کەمە بۆ گەیانندی مانای نەفی، هەر
لەسەر ئەم شیوازمیە: کە لە سورەتى (هود)دا چەرتکردن و ئیستینا هاتوو:
کە دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَبِئَلْحَبَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ - هود/ ۱۰۸﴾ واتە: عەتاو
بەخششێکی نەبراو، دەى ئەم ئیستینائەى لە ئایەتەکەدا هاتوو بۆ
ناگادارکردنەوێ ئەوێ: کە ئەم مانەوێ بەختەو و مان و خودا پەرستان لە
بەهەشتا بۆ هەتا هەتایە و بێ پرانەو و کۆتایی هاتنی، بەهۆی کەرەم و
بەخشندەى خودایە نەك لەپرووی ئەوێ: کە لەسەری پێویست بێ و
دەبێ وابکا، تەنانەت هەركاتێ بیهوێ ئەوێ بەخشوێتی بگرتەو هیچ
لەمپەر و مانعیێک نیە بتوانێ نەهێلێ وێستەگەى ببێتە دى!!

ئەوۋى نەقل كراوۋ: گوايە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) شتىكى لە قورئان لەبىر چۆتەوۋە بىرى كەوتۆتەوۋە، ئەوۋە ئەگەر راست بىۋ روۋىدا بى، لە غەيرى بوۋارى قورئاندا بوۋە، لە دەرەۋى ئەو ئەحكامانەدا بوۋە: كە خودا فەرمانى پىكر دوۋە بە خەلقى رابگەيەننى بە تەئكىد ھەرچى بگوتى: لەو بوۋارنەدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) شتى لەبىر چۆتەوۋە لە چەۋاشەكارى بىدىنان و مولحيدانەو گواستراۋتەوۋە بۆ سەر دلى و دەرۋى موسولمانانى بى ئاگاو گىل، پېغەمبەريان (دروودى خوداى لەسەر بى) بى تۆمەتبار كردوۋە، ھەرگىز شياۋ نىيە بۆ كەسنىك رىزو قەدرى خاۋمنى شەرىعت (پېغەمبەر) بزانى و ئىمانى بە قورئان ھەبى، دلى بىروا بدا شتىكى لەو جۆرەى وەكوۋ لەبىر چوۋنەۋەى بەشىك لە قورئان پال ئەو پېغەمبەرە بدا!!

۲- وتوۋىانە: قورئان شتى واى تىدا نووسراۋە كە لە واقىعدا قورئان نىيە، بەلگەيان بەۋە ھىناۋەتەۋە گوايە ئىبنو مەسعود ئىنكارى ئەۋەى كردوۋە ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ لە قورئان بن!!
وەلامى ئەمە دراۋتەۋە: كە ئەۋەى لە ئىبنو مەسعود نەقل كراۋە صەحيح نىيە و درۋىيەكى شاخدارە، ئەو رىۋايەتە پېچەۋانەى كۆپاى ئوممەتى ئىسلامە.

ئىمامى نەۋەۋى لە شەرحى (المهذب) دا دەلى: موسولمانان كۆپايان ھەيە لەسەر ئەۋە ﴿قُلْ أَعُوذُ﴾ ەكان و فاتىحە بەشىكن لە قورئان، ھەر كەسنىك ئىنكارى شتىك بكا لەمانە و پىۋى وابى لە قورئان نىن پىۋى كافر دەبى.
ئەۋەى لە ئىبنو مەسعود نەقل كراۋە بەتال و پوچ و بى بنەمايە و راست نىيە، ئىبنو ھەزم گوتوۋىيەتى ئەمە درۋىيەكى شاخدارە بە دەم ئىبنو مەسعود ھەلەبەستراۋە رىۋايەتتىكى مەۋزۇع و بى بنەمايە، ئەگەر لە ھەرزىكدا ئىبنو مەسعود ئەمەشى گوتى ئەۋەى ئىحتىمالى ھەيە ئەۋەى:

ئىبنو مەسعود بۇ خۇي ﴿قُلْ أَعُوذُ﴾ ۋەكانى لە پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) نەبىستىن و دەربارمیان ھەلۆستەى گردبى.

ئاشكراشە ئىنكارىكردنى ئىبنو مەسعود ئىجماعى ئوممەتى ئىسلامى
بى ھەلناۋەشىتەۋە: كە كە كۆرايان ھەيە لەسەر ئەۋە سورمەتى ﴿قُلْ أَعُوذُ
بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ لە قورئانى مۇتەۋاتەرن، ھەر ئەم
ۋەلامە دەكرى بىكرىتە ۋەلامى ئەۋانەى دەللىن موصحەفى ئىبنو مەسعود
سورمەتى (الفاتحە)ى تىدا نەبوۋە، گومانىش لەۋەدا نىە فاتىحە ئەممول
قورئانە ۋە ھىچ كەسك گومانى لە قورئانىبوۋنى نەبوۋە نىە.

۳- كۆمەللىك لە شىعە توندرەۋەكان پىيان واىە ئەبو بەكرو عومەرو
عوسمان (رمزى خودايان لى بى) سى خەلىفە راشىدىنەكان گۆرانكارىيان لە
قورئاندا كىردوۋە، بىر ئايەت و سورمەتيان لى لابر دوۋە، دەللىن ئەۋانە لە
سورمەتى (النحل)دا وشەى ﴿أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ﴾ يان گۆرپوۋە لە ئەصلدا (أُمَّةٌ
هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّتِكُمْ) بوۋە ۋ گۆرپويانە بەۋەى ئىستا لە قورئاندا نووسراۋە.

ھەرۋەھا ئەو سەرلى شىۋاۋانە دەللىن: ئەو سى كەسە (ئەبو بەكرو
عومەرو عوسمان) (رمزى خودايان لى بى) چەند ئايەتلىكان لە سورمەتى
(الأحزاب) لابر دوۋە: كە دەربارەى (فەضائىلى ئەھلى بەيت) نازلىۋون، دەللىن:
سورمەتى (الأحزاب) پىش ئەۋەى ئەو ئايەتانەى لى لابرىن بە ئەندازەى
سورمەتى (الأنعام) درىز بوۋە، ھەروا دەللىن: لە قورئاندا سورمەتك ھەبوۋە
بەناۋى (سورة الولاية) سەرلەبەر ھەموۋيان لە قورئاندا لابر دوۋە.

لە ۋەلامى ئەو شىعە توندرەۋانەدا دەگوتى: ئەم قەسە بى
سەروبەرەنەتان پوچ و بى بنەمان ۋ ھىچ سەنەدو رشتەيك پشتگىرىتان ناكاو
داوايەكى ھەلئەستراۋى بى بەلگەى لە پوچ پوچتە، قەسەيكە بى عەقلانەى
گىلانەيە ۋ جىگەى پىكەنەنە، بىگومان ھەندى لە زانايانى شىعە مەزھەب
خۇيان لەم قەسو قەسەلۆكانەى شىعە توندرەۋەكان بى بەرى كىردوۋە، ئەو

وته و فەرمايشتانهى له ئىمام عهلى يهوه نهقل كراون و شيعه خوڤان به شوينكهوتهى ئهوه دهرانن پيچهوانهى ئهم راو بوچوونانهى شيعه گومر ابووهكانه.

بهلگهى ئهوه كه كۆرا ههيه لهسهر تهواتورى ئهم قورئانهى ئيستا له دووتويى بهرگدا بهدهست ئيمهوهيه و دهيوخوينين، ئهوه رپوايهته: كه له خودى ئىمام عهلى يهوه رپوايهت كراوه و دهربارهى جهمعكردنهوهى ئهبو بهكر فهرموويهتى (اعظم الناس أجراً في المصاحف أبوبكر، رحمه الله على أبى بكر، هو أول من جمع كتاب الله) خيرى گهوره و پاداشى مهزن بو چهزرتى ئهبو بهكره و پاداشى ههر گهوره بو ئهوه و پيى بهختهوهر بووه، رهحمهتى خوداى لى بى، ئهوه يهكهه كهسه: كه قورئانى كۆكردهوه.

دهربارهى كۆكردنهوه و نووسينهوهى قورئانيش لهلايهن عوسمانهوه فهرموويهتى (يامعشر الناس: اتقوا الله، وأياكم والغلو في عثمان، وقولكم حراق المصاحف، فوالله ما حرقها إلا عن ملامنا أصحاب رسول الله - صلى الله عليه وسلم) ئهوى خهلكينه! تهقواى خودا بكهه خوتان له عهزابى بهئيشى بپاريژن، ئاگاتان لهخوتان بى و دهربارهى چهزرتى عوسمان زيدمروپيى مهكهه ناسناوى ناشيرينى وهكوو (قورئان سوتين) مهدهنه پالى، سويند بهخودا قورئانهكانى نهسوتاندىن ئيلا دواى بپياردان و پرمزانهدى كۆمهليكى زۆر له ئيمهى هاوهلانى پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) كه ههموومان پيمان كاريكى باش و واجب بوو، دهبو بكرايه و نهكردنى زيانى زۆرى به موسولمانان دهگهياند، ئهمجار وتى (لوكنت الوالي وقت عثمان لفعلت فى المصاحف مثل الذى فعل عثمان) ئهگهر من لهجپى عوسمان خهليفه بوومايه ئهوكاتهى عوسمان خهليفه بوو، ههمان ههلوپيىستى عوسمانم دهبوو دهربارهى مهصاحيفو ههمان كاريشم دهكرد.

دهی ئەم وتە بەپێزو بەنرخەى كە لە خودى ئىمام عەلىيەو نەقل
كراوە، دەمى ئەوانە دەبەستى كە ئەم بوختانە گەورمىه بۆ سى خەلىفە
بەپێزمەكەى پێغمەبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) هەلەمبەستن و بانگەشەى
بۆ دەكەن، زمانى ئەوانە دەپێت: كەپێيان واىه شيعەى ئەون و يارمەتيدەرنى،
چەنە دەدەن بەشتىك: كە نازانن چىه و چۆنە؟ وپێنە دەكەن و نازانن چۆن
شيعەيهكى ئەون، ئەو لێيان بەرييه و خوداش لێيان ناپازى!!

پێزکردنى ئايەت و سورتەكان

قورئانى پیرۆز پێكهاووه له سورمت و ئايەت، هەيانە كورتە و هەيانە
درێژ، ئايەت: پستەيهك، يان زياتر له كەلامى پەرۆمردگار پێك دێنى و بە
چەند ئايەتيك سورمتيان لى پێك دى، سورمت: كۆمەلێك ئاياتى قورئان: كە
سەرەتاو بپرانەوى تايبەتيان هەيه.

پێزکردنى ئايەتەكان له قورئانى پیرۆزدا تەوقيفىيە و بە پەهنومايى
پێغمەبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پێزبەند و دابەشكران، هەندى له
زانايان لەوانە زمركەشى له (البرهان) داو ئەبو جەعفر له (مناسباته) دا
ئاماژەيان بەو كردوو كە كۆپاى زانايانى لەسەرەو هيج خيلافىكى تيدا
نابیندرى، ئەبو جەعفر دەلى: پێزبەنديکردنى ئايەتەكانى قورئان له
سورمتەكاندا بە فەرمان و پەهنومايى پێغمەبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
خۆى بووه، لەمەدا موسوڵمانان يەكدمنگن و هيج خيلافىكيان نيه، شىخى
سيوطيش هەمان ماناى دووبارە كردۆتەو و وتوويهتى: كۆپاى موسوڵمانان و
دەقى مۆتەراديى ئاماژە بەو دەكەن: كە پێزبەندى ئايەتەكان لەناو
سورمتەكاندا تەوقيفىيە و بە پەهنومايى پێغمەبەر (دروودى خوداى لەسەر
بى) بووه و شوبهه و گومانى تيدا نيه.

بیگومان چه زمرتی جو برائیل نایهت نایهت و بهش بهش قورنایی دههینا بو پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) شارمزایشی ده‌کرد بو شه‌وی له کوئی قورنایدا دای بنی و بیخاته کوئی سورمه‌که‌وه، ئه‌مجار پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمانی به نووسهره‌وانی نیگا ده‌کرد بیخه‌نه جیی خوئی و ده‌یفهرموو: ئه‌م نایه‌تانه بخه‌نه فلان سورمه که باسی فلان شت و فلان شتی تیدایه.

یان فهرموویه‌تی: فلان نایهت بخه‌نه فلان سورمه و له فلان شوینی‌دا دایبنین، ئه‌مه هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ئاوا یی ریوایهت ده‌که‌ن، ئه‌وه عوسمانی ئه‌بولعاص ده‌لی: له خزمهت پیغه مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سهر بی) دانیشتبووم له ناکاوینک چاوی گیراو دوا‌یی ئاراسته‌ی کرد، پاشان فهرمووی: « أَتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَمَرَنِي أَنْ أَضَعَ هَذِهِ الْآيَةَ بِهَذَا الْمَوْضِعِ مِنْ هَذِهِ السُّورَةِ » جو برائیل هاته لام و فهرمانی پی‌کردم ئه‌م نایه‌ته بخه‌مه ئه‌م شوینه‌ی ئه‌م سورمه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ - النحل / ۹۰.

ئیمام عوسمان (رمزای خودای یی بی) له‌کاتی کو‌کردنه‌وه و نووسینه‌وه‌ی قورنایدا له‌سهر هه‌موو نایه‌تیک له سورمه‌که‌یدا له‌ناو قورنان هه‌لویسته‌ی ده‌کرد و سه‌رنجی ده‌دایه، ته‌نانهت ئه‌گه‌ر نایه‌ته‌که‌هه‌ حوکه‌که‌شی مه‌نسوخ بوا‌یه، نه‌ی ده‌گو‌ری.

ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه: که نووسینه‌وه‌ی قورنان به‌م ریزه‌بندی و شیوه‌یه‌ی ئیستای ته‌وقیفیه.

ئیبینو زوبه‌یر ده‌لی: به عوسمانم گوت: نایه‌تی ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ -

البقرة/ ۲۴۰ ﴿ ٢٤٠ 〉 ئايەتیکى تر نەسخى کردۆتەو، ئەدى بۇ دەینووسیەو؟ یان بۇ بە نووسراوی دەیهیلایتەو و دەشزانى نەسخ گراوتەو؟ وتى ئەى کورى برام! دلتیابه هیچ شتیک له قورئان ناگۆرم و هەمووی لەشوینى خۆی دەیهیلەو.^(۱)

فەرمووده هاتوو له سەر فەضل و گەورمى چەند ئايەتیک له سورەتەکاندا بە خودى خۆیان، ئەمەش ئامازەى ئەوێ تىدایە: کە ریزبەندى ئەم ئايەتانه تەوقیفى بى، چونکە ئەگەر دروست بوایە جى گۆرکىيان پى بکرى حەدیتەکانیان بەسەردا تەطبیق نەدەکرا.

له ئەبو دەردائەو بە مەرفوعى رىوايەتکراو «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ». ^(۲) له وتەیهکی تردا «مَنْ قَرَأَ الْعَشْرَ الْأَوَاخِرَ مِنْ سُورَةِ الْكَهْفِ». ^(۳) هەر وها رىوايەتى تر هاتوو بۇ ئايەتیکى تايبەتى شوینى تايبەتى دیارى کردوو.

له عومەر وە رىوايەتکراو دەلى: له هیچ شتیک پرسىارم له پىغەمبەر (دروودى خودای له سەر بى) نەکردوو هیندەى دەربارەى (الکلاله) پرسىارم لى کردوو، هەتا پرسىار کردنەکەم گەیشتە ئەو حاله، پىغەمبەر (دروودى خودای له سەر بى) پەنجەى موبارەکی له سینگم کوتاو فەرمووی: «يَا عُمَرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصِّفِّ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ». ^(۴)

ئەو وەش چەسپاوه: کە پىغەمبەر (دروودى خودای له سەر بى) زۆرىک له سورەتەکانى قورئانى لەنوێژدا، یان له وتارى هەینىدا خویندەو بەو تەرتیب و ریزبەندییەى ئیستای و وەکوو سورەتى (البقرة – آل عمران –

^(۱) رواه البخارى/ ۴۵۳۰.

^(۲) مسلم/ ۸۸۳.

^(۳) أخرجه مسلم/ ۸۸۴ وأحمد/ ۲۷۵۱۶.

^(۴) أخرجه مسلم/ ۱۲۵۸.

النساء) چه سپاويشه كه له نوښږى مه غريبدا سورمهى (الأعراف) ى خوښندوو.^(۱)

هه روا رپوايه تڪراوه: كه له نوښږى به يانى رږژانى جومعهدا ﴿الر، تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ - السجدة/ ۱ - ۲﴾ ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا - الإنسان/ ۱﴾ خوښندوو، سورمهى (ق) ى له وتارى جومعهدا خوښندوو،^(۲) سورمهى (الجمعة) و (المنافقون) ى له نوښږى جومعهدا خوښندوو.^(۳)

حه زرمهى جو برائيل هه موو سالى له رهمه زاندا جاريك قورثانى نازل بووى بو پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهه ر بى) دهو ده كرده وه، بهرام بهريان ده كرده، له ئاخر سالى ته مه نيدا دوو جار بوى خوښنده وه و بهرام بهر كرده و گوئى لى گرتهى بو ئه نجام دا.^(۴)

ئه م بهر اوږد كرده و خوښنده وهى دوا جارى قورثان، له سهه ر ئه م شيوه ريز به ندى و ته رتبه بووه: كه ئيستا هه يه، ئه مه به لگه ي ئه وه يه: كه ته رتبه ي ئا به ته كانى قورثان به م شيوه ي ئيستا هه يه و له به رده ستهى موسو لماناندا به ته و قيفى يه و به رهنوما يى پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهه ر بى) ئه نجام دراوه هيج گومان له وه دا نيه.

شيخى سيوطى دواى ئه وهى هه ندى فهرمووده ي هيناون كه ده رباره ي چه ند سورمه تيكى تا يبه ته رپوايه تڪراون ده لئى: خوښنده وهى پيغه مبهه (دروودى خوداى له سهه ر بى) بو ئه م سورمه تانه به به رچاوى هاوه لانه وه به لگه يه له سهه ر ئه وه كه ريز به ندى ئا به ته كانى ئه و سورمه تانه ته و قيفى يه،

^(۱) بوخارى/ ۷۶۴.

^(۲) بوخارى/ ۸۹۱.

^(۳) مسلم/ ۲۰۳۶.

^(۴) أخرجه البخارى/ ۴۹۹۸.

ھەرگیز ھاۋەلەن رېگەيان بەخۇيان نەداۋە تەرتىب و رېزبەندىيەك لە پېغەمبەريان بىستىن پاشگوڭى بخەن و بۇخۇيان تەرتىبىكى تىرى بۇ ئەنجام بىدەن و بە پېچەوانەى تەرتىبى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بىخوڭنەۋە، ئەمە راستىيەكى بەلگە نەۋىستە و گەشتۆتە پلەى تەۋاتور.^(۱)

تەرتىبى سۈرەتەكانى قورئان

زانايانى نىسلام راجبايان ھەيە دەربارەى تەرتىبى سۈرەتەكان:

۱/ ھەندى گوتوووانە تەۋقىفىيە و پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇخۇى سەروكارى كردوۋە، جوبرائىل چۆن بە فەرمانى خودا رەھنومايى كردوۋە، ئەۋىش ئاۋا بە ھاۋەلەنى گەياندوۋە ئەۋانىش تەنفىزيان كردوۋە، كەۋابى قورئان لەسەردەمى پېغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) سۈرەتەكانى تەرتىب كراۋن، ۋەكوو چۆن ئايەتەكانى رېزبەند كراۋن بەم شىۋەى ئەمپۇ لەبەردەستى ئىمەدايە: كە ئەۋىش تەرتىبى موصحەفى ئىمام عوسمانەۋ كەس نەبوۋە لە ھاۋەلەن دژى بوەستىۋ بەۋ تەرتىبە رازى نەبى، بەجۇرئەك دەتوانىن بلىين: كۇپراى ھاۋەلەنى لەسەر بوۋە. ئەۋەى پىشتىگىرى ئەم رايە دەكا ئەۋمىيە: كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەندى سۈرەتى لە نوپۇزدا بەرپىز خوڭندىن: كە ئىبنو ئەبى شەيبە رىۋايەتى كردوۋە دەئى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دوو سۈرەتى لە (المفصل)ەكان لە پكاتىكدا دەخوڭند.

بوخارى لە ئىبنو مەسعودەۋە رىۋايەتى كردوۋە كە دەربارەى سۈرەتى (بنى إسرائيل - الكهف - مريم - طه) وتوۋيەتى: ئەۋانە لە شتە ھەر بە نرخەكانن، ئەۋانە سامان و مائە ناۋازە لە نرخ نەھاتوۋى منن، ئىتر سۈرەتەكانى ناۋھىيان بەۋ تەرتىبەى ئىستا لە موصحەفا جىگىر بوۋە.

^(۱) بىروانە الإتقان/۱۳۵.

له رېځگه یی ئیبنو وهه به وه له سولهیمانی کوری بیلاله وه ریوایه ت
کراوه گوتوو یه تی: گویم ئی بوو رهبیعه پرسیری ئی کرا وتی: بؤجی (البقرة) و
(آل عمران) خراونه سهرمتای قورئانه وه؟ له کاتیکدا پئیش هه شتاو ئه وه منده
سورته ی مه که که یی نازل بوون، ئهم دوو سورته ه له مه دینه نازل بوون؟!
له وه لامدا رهبیعه وتی: ئهو دوو سورته پئیش خراون و قورئان رېکخراوه
به گویره ی زانیاری ئه و که سه ی به و شیوه رېکی خستووه، ئهمه له و شتانه یه
له سه ری راده وهستی و ته و فیه یی یه، پابه ندی دمی و پرسیری ئی نا که ی.

ئیبنو لحه صار ده ئی: ته رتیبی سورته کانی قورئان و دانانی ئایه ته کان
له ناو سورته کاندایه رېځگه ی وه حی و نیگاوه بووه، پئغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بئ) به نوو سه ره وانی نیگای فه رموو «ضَعُوا الْآيَةَ كَذًا فِي مَوْضِعٍ كَذًا»
فلان ئایه ت له فلان شوین جیگیر بکه ن.

بئگومان موسولمانان دنایای و یه قینیان بؤ پهیدا بووه به م ته رتیب و
رېزه بندیه ی به نه قلی موته واته ر له خویندنه وه ی پئغه مبه ر (دروودی
خودای له سه ر بئ) چین دوا چین که به ئیمه گه یشتوو، سه ره رای ئه مه ش
کۆرای هاوه لآن دامه زراوه له سه ر ریزکردنی سورته کان به م شیوه ی ئیستا له
موصحه فدایه.

ب/ بریک له زانیان و توویانه ته رتیب کردنی سورته کان به
ئيجتیهاد و رای هاوه لآن بووه و ته و فیه یی نیه، به به لگه ی هه بوونی ئیختیلاف
له به ردی ته رتیه وه له ناو موصحه فی هاوه لآن خویندا، ئه و هتا له موصحه فی
ئیمام عه لی ته رتیبی سورته کان به پئی نازل بوونیان بووه، سه ره تای
موصحه فه که ی به سورته ی (اقرأ) دهستی بیکردوو، پاشان (المدر) ئهمجار (ن
والقلم) دوا ی ئه و (الزمل) و به و شیوه تا کۆتای سورته کان به مه که ی و
مه دینه یی یه وه.

موصحه فی ئیبنو مهسعود سه رمتا به سورمتی (البقرة) دهستی
بیگردوه، ئهمجار (النساء) پاشان (آل عمران).

سه رمتای موصحه فی ئوبه ی سورمتی (الفاتحه) بووه، پاشان (البقرة)
پاشان (النساء) ئهمجار (آل عمران).

له لایه کی ترموه ئیبنو عه بباس (رمزای خودا له خو ی و له باوکی بی)
ده ئی: به ئیمام عوسمانم گوت: چی وای له ئیوه کرد سورمتی (الأنفال) که له
پیری (الثانی) یه سورمتی (براءة) که له پیری (مئین) خستوتاننه په نا یه که وه و
له نیوانیاندا دیری ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ تان نه نووسیوه و له پیری
(السبع الطوال) دا داتان ناوه؟ له وه لامدا وتی: پیغه مبه ر (دروودی خودای
له سه ر بی) سورمت و ئایاتی زوری بو سه ر نازل ده بوون، جا که شتیکی له
قورئان بو نازل ده بو و بانگی له یه کی له نوو سه ره وانی نیگا ده کرد پتی
ده ره رموو: «ضَعُوا هَذِهِ الْآيَةَ فِي السُّورَةِ الَّتِي يُذَكِّرُ فِيهَا كَذًا وَكَذًا» ئهم ئایه ته
بخه نه فلان سورمت که باسی ئه وه و ئه وه ی تیدا یه .

سورمتی (الأنفال) له و سورمتانه یه له سه رمتای عه هدی مه دینه دا
نازل بوون، سورمتی (براءة) یش گوئا سورمتی قورئانه له باره ی نازل بوونه وه،
چیرۆک و رودای له خو ی گرتوون، ده شو بهایه چیرۆک و رودای (الأنفال) من
وام دمزان ی گومانم بو ئه وه ده چوو که (براءة) به شتیکی ئه نفال بی، پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بی) له دونیا ده رچوو بو ی روون نه کردینه وه ئاخو
(براءة) به شتیکی (الأنفال) ه یان نا؟ له به ر ئه وه خستمه په نا یه که وه و
له نیوانیاندا دیری ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ م نه نووسی و له پیری (السبع
الطوال) دا جیگیرم کرد.

ج/ بری له زانایان و توویانه هه ندی سورمتی قورئان ته رتیب
کردنه که یان ته و قیزی یه و هه ندیکی تریان به ئیجتیهاد و رای ها وه لان
ریزکراون، چونکه هه ندی ریوایه ت هه ن ئه وه ده گه یه نن که بری له

سورته‌کان له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پریزه‌بند کراون.

ئه‌وه‌تا ریوایه‌تی سه‌ریح و سه‌حیح هه‌یه: که ته‌رتیب کردنی سورته‌کانی (السبع الطوال) و (الخواص) و (المفصل) ه‌کان له‌ ژبانی پێغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) به‌ ره‌نوما‌یی و ئاگاداری ئه‌و پریزکراون.

هه‌روا ریوایه‌تکراوه که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رموو‌یه‌تی: «اقْرَأُوا الزَّهْرَاءِ وَالْبَقَرَةَ وَآلَ عِمْرَانَ»^(۱).

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که ده‌چوو ه‌ جیگای نووستنی هه‌موو شه‌ویک دوو ده‌ستی پان ده‌کردنه‌وه‌و ده‌یخستنه‌ به‌نا یه‌ک و ه‌ووی ئی ده‌کردن و سورته‌ی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿المعوذتين﴾ ده‌خویند.^(۲)

ئێبناو ده‌لی: ته‌رتیبی بری سورته‌ له‌گه‌ڵ هه‌ندیکی تریان، یان زۆربه‌ی سورته‌کان هه‌یج مانعی‌ک نیه‌ ته‌وقیفی بن، به‌لگه‌شی هه‌یناوه‌ته‌وه‌ به‌ هه‌دیثی (حذیفة الثقفی): که ته‌یدا هاتوو ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پێی گو‌تین «طَرَأَ عَلَيَّ حِزْبٌ مِنَ الْقُرْآنِ فَأَرَدْتُ أَنْ لَا أَخْرُجَ حَتَّى أَقْضِيَهُ» خویندنی حیزبێکی قورئانه‌م هاته‌ پێش و یستم نه‌یه‌م بۆلاتان تا هه‌مووی نه‌خوینم، جا ئه‌وس که راوی فه‌رموو ده‌که‌یه‌ ده‌لی: له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌رم پرسیار کرد، ئیوه‌ چۆن قورئان ده‌که‌ن به‌ حیزب حیزب؟ وتیان سێ سورته‌، پێنج سورته‌، هه‌وت سورته‌، نوو سورته‌، یانزه‌ سورته‌، سیانزه‌ سورته‌، ئاوا دابه‌شی ده‌که‌ین به‌سه‌ر حیزبه‌کاندا، حیزبی (المفصل) له‌ سورته‌ی (ق) وه‌ تا کو‌تایی قورئانه‌.^(۳)

^(۱) أخرجه مسلم/ ۱۸۶۰ من حديث أبي امامة الباهلي.

^(۲) البخاري/ ۵۰۱۷ من حديث عائشة.

^(۳) بروانه‌ الإتيان ص ۱۱۹ دار ابن حزم/ ۲۰۸ سنن أبو داود/ ۱۳۹۳.

ئىبنو حەجەر دەلى: ئەم رىۋايەتە بەلگەى ئەۋمىيە: تەرتىبىي سۈرەتەكان بەو شىۋەى كە ئىستا لە قورئانى بەردەستى ئىمەدا چەسپاۋە، لە رۇژگارى ژيانى پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) تەرتىب كرابى. ئەمجار ئىبنو حەجەر دەلى: ئىحتىمالى ئەۋە ھەيە ئەۋەى ئەۋكاتە تەرتىب كراۋە حىزبى (الفصل) بووبى و بەس! جا كە ئىمە بىين موناۋەشەى ئەم سى رايە بكەين بۇمان دەرەكەۋى:

كە راي دوۋەم: كە پىي وايە تەرتىبىي سۈرەتەكانى قورئان بە ئىجتىھادى ھاۋەلان خۇيان بوۋە، رايەكى بى بەلگەيە و پىشتى بە ھىچ شتىكى بىروا پىكراۋ نەبەستوۋە.

ئەمجار ئىجتىھاد كەردنى ھاۋەلان بۇ تەرتىب كەردنى موصەھفى تايبەت بەخۇيان، ئەۋە ئىختيارو ھەزو ھەلبىزاردنى خۇيان بوۋەو كاتىك بوۋە كە قورئان كۆنەكراۋوۋە رىزبەندى سورمت و ئايەتەكانى نەكراۋو، كە لەسەردەمى ئىمام عوسماندا قورئان كۆكرايەۋەو تەرتىبىي ئايەتو سۈرەتەكانى كراۋ ھەموو ھاۋەلان كۆپايان لەسەر ئەۋە ھەبوۋە، ئەۋان وازيان لە موصەھفە تايبەتەكانى خۇيان ھىنا، ئەگەر تەرتىبەكەيان لە رىگەى ئىجتىھادەۋە بوايە پىيەۋە پابەند دەبوون و وازيان لە موصەھفەكانيان نەدەھىنا.

ئەو ھەدىثەى دەربارەى سورەتى (الأنفال) و (التوبة) لە ئىبنو عەبباسەۋە رىۋايەت كراۋە لە ھەموو سەنەدەكانىدا رىۋايەتەكان دەچنەۋە سەر (يزيد الفارسى) ئەمىش بوخارى لە پىپرى (الضعفاء)دا دايىناۋە، لەھەمان كاتدا ئەو رىۋايەتە گومان دەخاتە سەر چەسپاندنى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لە سەرەتاي سۈرەتەكاندا، چونكە ئامازەى ئەۋەى تىدايە: كە عوسمان (رمزى خوداى لى بى) بە راي خۇى جارى وابوۋە نووسىۋىەتى و جارى وايش بوۋە تەركى كەردوۋە، بۇيە شىخ ئەحمەد شاكر كە تەعللىقى

لهسەر موسنهدى ئىمام ئەحمەد نووسىۋە دەربارەى ئەم رىۋايەتە وتۈيەتى (ئەھدە لا أصل له) ئەم ھەدىئە ھىچ ئەھل و بىنەمايەكى نىيە، ھەر ئەۋمەندە تىدایە: كە تەرتىب لەننۆان ئەم دوو سورەتەدا نىيە و بەس^(۱)

پاى سىيەم كە دەلى: بىرئ سورەت تەرتىبەكەيان تەۋقىفىيە بىرئىكان ئىجتىھادىيە، ئەمىش بەلگەكانى ھەموو پىشت بەو دەفانە دەبەستن كە دەبەنە بەلگە و ئامازە بۆ ئەو سورەتانەى تەرتىبەكەيان تەۋقىفىيە، بۆ ئەو سورەتانەى گۈايە تەرتىبەكەيان ئىجتىھادىيە ھىچ بەلگەيەكەيان بە دەستەۋە نىيە ئەۋە بگەيەن: كە رىزبەندىيەكەيان ئىجتىھادىيە چونكە چەسپاندنى بەشە تەۋقىفىيەكە بە لگەى ئەۋە ناگەيەن: كە بەشەكەى تر ئىجتىھادى بى، وپراى ئەۋە: كە ئەم بەشە زۆر كەمىشە.

لەمەۋە بۆمان دەرەكەۋى: كە تەرتىبى سورەتەكانىش تەۋقىفىيە و ھەكوو تەرتىبى نايەتەكان.

ئەبۇبەكرى الأنبارى دەلى: پەرۋەردگار ھەموو قورئانى بە يەك ۋەجىبە نازل كەرد بۆ ئاسمانى دۇنيا، پاشان لە ماۋەى بىست و ئەۋەندە سال بەش بەش نازل كەرد بۆسەر پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەۋەبوو سورەت نازل دەبوو بۆ ۋەلامى پىرسىار و زانىنى ھەۋالىك، ھەزرىتى جوبرائىل شوپنى ئايەت و سورەتەكانى دىارى دەكەرد، كەۋابى رىزكەردنى سورەتەكان ۋەكوو رىزكەردنى ئايەت و پىتەكان ھەموۋى بە پەنومايى و فەرمانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بوۋە.

^(۱) رىۋايەت كراۋە: كە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لە موصەھفى ئىبنو مەسعوودا لەپىشەۋەى سورەتى (براءە)دا ھەبوۋە لە (المستدرک)ى ھاكەم ھەدىئى ژمارە (۳۲۳۳) ئەۋەى تىدایە گۈايە پىرسىار لە ەلى كراۋە بۆ سورەتى (براءە) لە پىشەۋە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نىيە؟ وتۈيەتى (لإنها أمان براءة نزلت بالسيف).

کەسێک سورەتێک لەشوینی بخاتە پێشەوه، یان دواى بخا ئەوه بېگومان شیوازی قورئانی تیکداوه، الکرمانی له کتیبی (البرهان) دا وتووێهتی: ته‌رتیبی سورەته‌کان له‌لای خۆی له (له‌حووله‌حفوظ) دا وه‌کوو ئەم ته‌رتیبه‌ی ئێره‌ وایه، له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایه‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) سالانه‌ چى لا کۆبوايه‌وه له‌ قورئانی نازلکراو بۆ چه‌زره‌تى جوهرائیلی ده‌خوینده‌وه‌و موقابه‌له‌ی ده‌کرد، له‌ سالی کۆتای ته‌مه‌نى‌دا دووجار هه‌موو قورئانی بۆ خویندۆته‌وه، کۆتا ئایه‌تێک نازل بووبی ئایه‌تى ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ - البقرة/ ۲۸۱﴾ جوهرائیل فه‌رمانی پێ کرد: که له‌نیوان ئایه‌تى (ریبا) و ئایه‌تى (الدین) دایبێت.^(۱)

سورەته‌کانی قورئان و ئایه‌ته‌کانی

سورەته‌کانی قورئان چوار جۆرن:

۱- (الطوال)، ۲- (المینین)، ۳- (المثانی)، ۴- (الفصل).

به‌کورتی راس په‌سه‌ند له‌ باره‌یان‌ه‌وه‌ ده‌نوێنین:-

- ۱- ئەو سورمه‌تانه‌ی پێیان ده‌گوترێ: (الطوال) چه‌وت سورمه‌تن (البقرة - آل عمران - النساء - المائدة - الأنعام - الأعراف) چه‌وته‌م هه‌ندێ پێیان وایه (الأنفال و براءة) پێکه‌وه‌ چه‌وته‌می (الطوال) ه‌ چونکه‌ ناوانیان به‌ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه‌کراوه، هه‌ندێ پێیان وایه سورمه‌تى (یونس) ه‌.
- ۲- سورمه‌ته (المئون) ه‌کان ئەوانه‌ی ئایه‌ته‌کانیان ده‌گه‌نه‌ سه‌د، یان نزیک له‌و ژماره‌.

^(۱) بېروانه: الإِتقان/ ۱۳۷ - ۱۳۸.

۳- (المثاني) ئەو سورمەتەنى ژمارەى ئايەتەگانىيان كەمترە لە ئاياتى (المئون) بۆيەش پېيان دەگوتىرى؛ (المثاني) چونكە لە خویندەنەویدا دووبارە دەگرتنەو، زیاتر لە سورمەتەگانى (الطوال) و (المئون) دەخویندیرنەو.

۴- (المفصل) ئەم جوۆرى سورمەتەگانى قورئان لە سورمەتى (ق) دەست پى دەگا تا كۆتايى قورئان، هەندىك دەلئىن لە (الحجرات) موە دەست پى دەگا، هەندىكى تر غەيرى ئەمانە ديارى دەگەن.

ئەم جوۆرە قورئانە دەبیتە سى بەش (دریژەگانى، مام ناوەندییەگانى، كورتەگانى) دریژەگانى لە (ق) موە، يان لە (الحجرات) موە تا سورمەتى (عم)، يان (البروج) مام ناوەندییەگانى لە (عم) موە يان لە (البروج) موە تا (الضحى)، يان (لم يكن) كورتەگان لە (الضحى) و، يان (لم يكن) موە تا كۆتايى قورئان، ئەم بەشە بۆ يە ناوئراو (المفصل) چونكە زۆر ناوانى بە رستەى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ تیداگراو.

ژمارەى سورمەتەگانى قورئان (۱۱۴) سەدو چوار دە سورمەتن، هەندىك دەلئىن: (۱۱۳) لەم روومو (الأنفال) و (براءة) بە يەك سورمەت حیساب بكرىن، ژمارەى ئايەتەگان (۶۲۰۰) شەش هەزارو دووسەد ئايەتە، لەمە زیاتر پاجىايى تیداىە، دریژترین ئايەت ئايەتى (الدين)ە، دریژترین سورمەت سورمەتى (البقرة)یە.

ئەم دابەشکردن و لىك جیاکردنەو ناوانکردنە ئاسانکارییە بۆ ئەوانەى بیانەوئى لەبەرى بکەن و هەلئانانیە بۆ تەفسىرو لىكۆلینەو تیدا، خوینەر كە لە سورمەتیکەو دەگوازیتەو بۆ سورمەتیکى تر هەست بەو دەگا، بەشیکى لە بنەماى ئايینى و كۆمەللىك ئەحکامى سەربەخۆو بنەماى ئايینى پاك و خاوین و ئەحکامى شەریعەت فێربووە.

رەسمى عوسمانى

لەوھپېش باسى كۆكردنەوھ نووسىنەوھى قورئان كرا لەسەر دەمى خەلىفە سىيەم ئىمامى عوسمان (رمزى خوداى ئى بى) بېگومان زمىدى كور ثابت و سى كەسەكەى ھاوھلى كە قوريشى بوون بە يەكەوھ پىئو رەسمىكى تايىبەتيان پەپرەو كورد بۇ نووسىنەوھى قورئان، حەزرىتى عوسمانىش (رمزى خوداى ئى بى) بە نەخشە پىگايەكەيان رازى بوو، ئەم قاعىدەو نەخشە پىگايەى زەيدو ھاوھلانى، زانايانى ئىسلام بە (الرسم العثمانى للمصحف) ناويان بردووهو نىسبەتيان بۆلەى ئىمام عوسمان داوھ، ئەمجار زانايان كەوتوونە خىلافەوھ دەربارەى حوكمەكەى:-

۱- بىرئ لە زانايان پىيان وايە ئەم شىوھ رەسمى عوسمانىيە بۇ نووسىنى قورئان تەوقىفىيەو پىويستە پابەندى بىن و لە نووسىنەوھو چاپكردنى قورئان لىلى لانەدەمىن، زىدەمپەويان لە پىرۆزى ئەو شىوھ نووسىنەوھدا كىردووهو پىيان وايە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمانى كىردووه بەو شىوھ بنووسىرتەوھ، ئەوھشيان باس كىردووه گوايە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بە موعاويەى فەرمووه - كە يەكك بووه لەوانەى سەرەتا كاتىبى وھى بووه - «ألقى الدواة، وحرف القلم، وانصب الياء، وفرق السين، ولا توتر الميم، وحسن الله، ومدّ الرحمن، وجود الرحيم، وضع قلمك على أذنك اليسرى فإنه أذكرك».^(۱)

ئىبنولوبارەك لە شىخ عەبدولعەزىزى مامۇستايەوھ نەقلى كىردووه دەلى: پىي گوتە: نە ھاوھلانى پىغەمبەر و نە كەسانى تىر دەربارەى شىوھ نووسىنى قورئان بە ئەندازەى تالە مويك دەسلەتايان نەبووهو پىگايان نەدراوھ گۆرانكارى تىدا بىكەن، بەلكوو شىوھ نووسىنەوھكەى تەوقىفىيەو بە فەرمان و رەھنومايى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)

^(۱) أخرجه المستغفرى فى فضائل القرآن/ ۵۵۶.

نووسیوو یانه ته وه، نهو فه رمانی پی کړدوون؛ که بهو شیوه بینووسنه وه، به زیادکردنی نه لږتیک، یان به لږدنی، نه مهش له بهر نه پنی په که که عه قلی نیمه ی مړه په پی نأبا، نه پنی په که له نه پنی په کانی په رومردگارو تایبه تی کړدووه به نامه پیروزه که ی خو په وهو نه م تایبه تمه ندیبه بؤ نامه ناسمانیبه کانی تر نیه، جا وه کوو چو ن نه ظم و لیکدان و پیک خسته که موعجیزیه، شیوه نووسین و رسمه که شی موعجیزیه.

زانایان بؤ نهو شیوه (رسم المصحف) هی قورئان چهند نه پنی په کیان دوزیو ته وه کړدوویانه به به لگه و نیشانه ی چهند مانای وردو خه ی، بؤ نمونه زیادکردنی پیتی (ی) له وشه ی (أید) دا؛ که دمفه رموی؛ ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ - الداریات/۴۷ ﴿﴾ ده لئین؛ نووسینی نهو وشه ی به شیوه ی (أید) نامازمیه بؤ گه ور می ده سه لاتی خودا نهو هیزو ده سه لاته ی ناسمانی پی به دیه پناوه و نیشانه ی نه ومیه هیج هیژیک نیه هاوشانی هیزی خودا بکا، نه مهش به پتی قاعیده ی (زیادة المبنى تدل على زیادة المعنى) زیده ی پیتی وشه زیده ی مه عنا ده گه په نی.^(۱)

دمرباره ی نه م رایه هیج له پیغه مبه روه (دروودی خودای له سر بئ) نه گپړدراو ته وه، هه تا بیکه ی نه به لگه و بلئین؛ شیوه نووسینه که ی ته وه قی یه، ته نها نه وه نده هیه نووسه روه کانی قورئان (زهیدو هاوه له کانی) په پړه ی نه م شیوه نووسینه یان کړدو نیمام عوسمانیش پی پازی بوو، قاعیده و یاسایه کی بؤ دانان و فه رمانی پی کړدن په پړه ی بکه ن، نه ومبوو به سئ هاوه له هوریشیه که ی زهیدی فه رموو؛ هه رکاتی نیوه و زمید له وشه یه کی قورئاندا که وتنه خیلافه وه، به شیوه زاراهدی هورمیش بینووسنه وه چونکه قورئان به شیوه زاراهدی نه وان نازل بووه.^(۲)

^(۱) بړوانه؛ مناهل العرفان للزرقانی ج/۳۷۰ دواپی.

^(۲) اخرجه البخاری/۲۵۰۶ من حدیث انس.

جا كاتېك كهوتنه كېشهوه دمرباره نوووسینی وشهی (التابوت)؛
 زمېد وتی؛ دمېی (التابره) بنووسین، سى نهفه ره هورمېشیهگان وتیان دمېی
 (التابوت) بنووسین، كېشهكهیان برده لای نیمام عوسمان (رمزای خودای ئی
 بی) همرمووی بنووسن (التابوت) نهمه شیوه زاراوهی هورمېشه و هورئان به
 زاراوهی نهوان نازل بووه.^(۱)

۲- زور له زانایانی ئیسلام پییان وایه شیوه نوووسینی هورئان به
 (رسمی عوسمانی) تهوقیضی نیه و له پیغه مېه رده (دروودی خودای لهسه ر
 بی) نه بووه، به لک وو شیوه نوووسینک بوو عوسمان په سهندی کردو
 موسولمانانیش به سینگ فراوانیه وه و دریان گرتو پیوسته نیمه پیوهی
 پابه ندبین و لیی لانه دین.

نیمام نه شهه ب ده ئی؛ پرسیار له نیمام مالیک کرا ئاخو دروسته
 هورئان به و شیوه نوووسینهی نه مړو خه لک دایه ئناوه بنووسرېته وه؟ وتی؛
 نه خه یر، همرده بی به رېنووسی نووسه رده و گانی په که می بنووسرېته وه.

نه بو عه مری (الدانی) له (المقنع) دا نه م هسهی هیئاوه، پاشان هیج
 کهس له زانایانی نوممه تی ئیسلام له مه دا پای جیاوازی نیه، له شوینیکى
 تر دا ده ئی؛ پرسیار له نیمام مالیک کرا دمرباره ی هه ندی پیتی ناو هورئان
 وه کوو (واو نه لف) ئایا دروسته شیوه نوووسینه که یان بگو پردی نه گه ر
 داخوازی گوړانیان هه بوو؟ له وه لاما وتی؛ نه خه یر، نه بو عه مر ده ئی؛ بو
 نمونه (واو نه لفی) ناو وشه ی (اولوا) به نووسین زیادن و به له فظ
 ناخویندرېته وه.

(۱) الترمذی/۳۳۶۱.

ئىمام ئەحمەد دەفەرمۇ: ھەرامە مۇخالەفەتى شىۋە نووسىنى
(رەسمى مۇسھەفى عوسمانى) بىكرى دەبارەتى نووسىنى (واو) پان (پاء) پان
(ئەلف) پان غەپرى ئەوانىش.^(۱)

۳- كۆمەللىكى تر لە زاناھان پېيان واپە (رەسمى مۇسھەفى عوسمانى)
زاراۋە شىۋە نووسىنىكى ھاۋەلان بوۋە ھىچ مانىيەك لەۋەدا نىە لىي
لادەين و بۇ شىۋە ئىملايەكى تر، ئەگەر خەلگەكە شىۋە ئىملايەكى ترى
گونجاوترىان داھىناۋ لەناۋياندا بلاۋبوۋە پەرەتى سەندە

ھازى ئەبو بەكرى (الباقلانى) لە كىتەبى دانراۋى خۇيدا (الإنتصار)
دەئى: بەلام بۇ شىۋە نووسىنى قورئان، پەرۋەردگار ھىچ شىۋە
نووسىنىكى بۇ قورئان لەسەر موسولمانان واجب نەكردوۋە، فەرمانى
نەكردوۋە بە نووسەر ھەكەنى قورئان شىۋە نووسىنىك پەپەرە بگەن و واز
لەشىۋە نووسىنەكەنى تر بېنن) چونكە واجبۋونى پەپەرەكردنى شىۋە
نووسىنىكى تاپەتەتى بەشىۋە بىستەن لە (شارع) ھەۋە نەبى نابى، دەبى
پىۋايەتى سەھىحى سەرىح ھەبى بۇ چەسپاندنى لاپەنى تەۋھىقى ئەو
شىۋە نووسىنە و وازھىنان لەشىۋە نووسىنى تر بۇي.

دەى لە دەھەكەنى قورئاندا نە بەراستەوخۇۋ سەرىح نە بە
ناراستەوخۇۋ مەفھوم ئامازەتى ئەۋەتىدە نىە كە شىۋە نووسىنى قورئان و
زەبىكردنى بەشىۋەپەكى تاپەتەتى نەبى دروست نىە، سنوورىكى دانەناۋە بلى
نابى لەو سنوورە ئەۋدىۋگەۋى! لە ھەدەت و ھەرموۋدە پېغەمبەرەشدا
دەھىك پىۋايەت نەگراۋە ئەۋەمان لەسەر پىۋىست بگا، كۆپاى ئوممەتى
ئىسلامىش لەسەر ئەۋە دانەمەزراۋە: كە دەبى قورئان بە يەك شىۋە
نووسىنى تاپەتەتى بنووسرىتەۋە، ھىچ قىياسىكى ئۇۋولى و شەرىشىمان دەست
ناكەۋى ئەۋە بگەيەنى، بەلكوۋ سوننەتى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر

^(۱) بىروانە الإتقان/ ۷۴۳ والبرهان للزركشى ۱/ ۳۷۹.

بى) ئەو دەگەننى؛ كە دوستە قورئان بە ھەر شىئومىك ئاسان بى بۇ
ھىربوونى و خوئىندىنەۋى بنووسرىتەۋە، چونكە پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) قەرمانى بە نووسەرەۋەكانى نىگا دەگرد بىنووسنەۋە، بەلام ھىج
شىۋە نووسىنىكى تايبەتى بۇ دەستىشان نەدەگردن، نەھى لە كەسىشان
نەگردوۋە لە نووسىنەۋى قورئان! بۇيە جوداۋازى شىۋە نووسىنەكان لە
موصحفەكان پەنگى داۋەتەۋە، ھەبۋە وشەكەى بەگوپرى مەخرەجى
لەفظەكە نووسىۋە، ھەبۋە زىادو كەمى تىدا كىردوۋە، بەلاى خۇيەۋە ئەۋەى
بە ئىصطىلاح و نەخشە بۇ دارپىزراۋ زانىۋە پىى وابوۋە خەلك لە ئەو
نەخشە و پىۋرەسمە ئاگادارن و لىيان تىك ناچى، لەبەر خودى ئەم ھۆكارە
دروستە قورئان بەشىۋە پىنووسى كوفى و لەسەر رسمولخەتى پەكەمجارى
بنووسرىتەۋە، پىتى (لام) بەشىۋەى (ك) بنوسرى، (الف) بەكەۋانەپى
دابندى، ھەروا دوستىشە بە غەپرى ئەو شىۋەش بنووسى).

ھەروھا دروستە قورئان بەوشىۋە خەت و ھىجائە كۆنەكەشى
بنووسرىتەۋە، لە ھەمان كاتدا چ مانىيەك نىە لەۋەدا بەشىۋە خەت و ھىجائى
تازەش بنووسرىتەۋە، دوستىشە ھەندى بەشىۋەى كۆن و ھەندى بەشىۋەى
تازە بنووسرىتەۋە.

جا ئەگەر شىۋە خەتەكانى موصحفەۋ شىۋە نووسىنى زۆر لە
پىتەكانى جوداۋازو لىك نەچوون پىگە دراۋە بە موسولمانان ھەرىكەۋ
بەشىۋە نووسىنى خۇى بىنووسىتەۋە، چۆن بۇيان ئاسان و باش و مەشھورە
لايان، ئاۋا پەسمى بىكەن و چاپى بىكەن، بەبى ئەۋەى بە تاۋانى بزانن و
ئىنكارپىيان بىرى، بۇمان دەرەكەۋى و دىزانىن؛ كە سنوورىكى دىارىكراۋ لەو
بارەۋە بۇ خەلك دانەنراۋە، كە بۇيان نەبى لىى لاپىدن، ۋەكوۋ دىربارەى
قىرائات و شىۋازى خوئىندىنەۋەى دىارىكراۋە پابەندىبون پىيەۋە واجب
كراۋە.

هۆكاری ئەمەش ئەوێه: خەت و وێنە نووسراوەگانی پیت و وشەگان نیشانە و وێنە و پەسەن، دەشوبهێتە نیشارات و رموز و شتی وا، هەموو رەسم و خەتیکی دەلالەت دەکا لەسەر وشەیهك كە بەشیۆمێهکی تایبەتی دەخوێندرێتەوه و لایەنی ھێرائەتەكەى دیاری دەکا، پێویستە بەراستی بزانی و دەستخۆشی لە نووسەرەوه كە بكەین.

بە كورتى ھەر كەسێك لافى ئەوه لێدەدا و داوا دەكا موسولمانان پابەندى (رسم الخط) یكى تایبەت بن، پێویستە بەلگەى چەسپێنەرى بڤاخە پروو، بەلگەشى دەست ناكەوێ كوا بەلگە ھەبە تا ئەو بڤاخە پروو؟.

لە ھەناەت كردن بەم رەئىيە و پابەندبوون پێیەوه، ھەندى كەس ئەمڕۆ داواى ئەوه دەكەن ھورئانى پیرۆز بەگوێرەى قاعیدەى ئیملاى تازە و بارپێوەگرتووى كارپێكراوى سەردەم بنووسرێتەوه، بۆ ئەوهى خوێندنەوهى لەسەر خوێنەرانی بە ھوتابى و مامۆستاوە ئاسان بێ و ھوتابى و ڤێرخواز لەكاتى خوێندنیدا ھەست بە جوداوازی ئەم شیۆه نووسین تا ئەو شیۆه نووسینەگان نەكا.

ئەوهى كە من پەسەندى دەكەم و پێم وایە گونجاوہ بۆ پەپەرەوگردنى، پرای دووھەمە پێم وایە ئەو راجیحە و پێویستە ھورئان بە پێنوووس و رەسمى عوسمانى كە ئەمڕۆ باوہ و لە موصحفەكانى بەردەستماندا دەپینین، بەئێ: بەراستی ئەو نووسینە كارپێكراوہ كە سەدان سائە موسولمانان چين دواى چين باریان پێوە گرتووہ و لە پۆزگارى ئىمام عوسمانەوہ پابەندى بوون و پارێزگارى دەكەن ھۆكارێكى بەھێزە بۆ پاراستنى ھورئان لە گۆرپان و تەبدیلکردنى پیتەكانى!

خۆ ئەگەر پێگە بدرێ ھورئان بە پێنوووسى پەچاوكرای ئەم سەردەم و ئەو سەردەم بنووسرێتەوه، ئەمە سەر دەكیشى بۆ گۆرپانكارى لە پێنوووس و خەتى موصحفەدا، ئەم چەرخی بەجۆرێك دەنووسرێ و چەرخیكى

تر به جۆرئىكى تر، ئاشكراشە قاعىدە و ياساى رېئووس لە چەرخ و سەردەمىكىشدا جېڭاى ئىختىلاڧ و سەرمىنجى جوداواز بوو، بەلكو نووسىنى ھەندى وشە لەم ولات بۆ ئەو ولات جوداوازى بەرچاوى تىدايە.

ئەو ئىختىلاڧە خەتايانەى ئىمامى باقلانى ئامازمىيان پى دەكا شتېكن و شىواز و رەسمى ئىملانى جوداواز شتېكى ترن، جوداوازى خەت گۆرپانكارىيە لەوئەى پىتەكە خۇىدا ئەك لە رەسم و شىوازى وشەكەدا، پاسا و ھىنانەو بەوئەى نەھىشتىنى جوداوازى لەنىوان رەسمى ھورئان و وئەو شىوازى ئىصطىلاحى (الرسم الإملانى الإصطلاحى) گوايە ئاسانكارىيە بۆ ھوتابى و خوئەنەرانى ھورئان و ھىربوونى، نابىتە پاسا و موبەپر بۆ گۆرپانكارى لە نووسىنەو ھىدا بە جۆرئىك سەربىكشى بۆ كەمتەرخەمى و گرنكى نەدان بە وردەكارى لە نووسىنەوئەى ھورئاندا.

ئەو كەسەى خوى بە خوئەندەوئەى ھورئانەو گرتبى لەناو موصەھفەدا، جوداوازى شىو نووسىنەكانى تىدەكا بەھۇى ئەو نىشانەو ھىمايانەو كە لەسەر وشەكان دانراون، بە ئاسانى وەكوو پىويست خوئەندەوئەى ئەنجام دەدا ئەو مامۇستايانەى ھورئان ھىرى ھوتابى و مندالەكانىيان دەكەن و لەبوارى ھىركارىدا ئىش دەكەن دەزانن، كە ئەو ھورساي و گرانىيە سەرمقا دپتە بەردەم ھىرخوازى ھورئان، دواى ماومەيەكى كورت بۆى دەبىتە ئاسانكارى و چ ناپەھەتەكى تىدا نابىنئ.

بەپەھەقى لە كتېبى (شعب الإيمان)دا دەفەرموى، كەسېك ھورئان دەنووسىتەو (چاپى) دەكا پىويستە پارىزگارى ئەو پىت و شىو نووسىنە بكا، كە نووسەرەوئەكانى ھورئان كاتى خۇى پەپەوييان كەردو و موصەھفەكانى سەردەمى ئىمام عوسمانىيان پى نووسىوئەو، نابى لە رېئووسى ئەوان لاىدا، نابى ھىچ جۆرە گۆرپانكارىيەك لەشىو نووسىنى ئەواندا بكا، بىگومان ئەوان لەو بوارەدا لەئىمە شارماترو زانتر بوون، دل و

دمرونيان له ئيمه راستال ترو دلسۆزتر بووه، له ئيمه زياتر پابه ندى
 نه مانهت و حق پاريزى بوون، نابى ئيمه واگومان بهرین نه وان كه موكورپيان
 تيدا بووه ئيمه بۆيان پر دهكهينهوه، هه لهيان كردووه بۆيان راست
 دهكهينهوه.⁽¹⁾

جوانكارى و رازاندنه وهى رسمى عوسمانى

ئه و موصحه فانهى له سهردهمى عوسمانيدا نووسراونهوه، نوخته و
 بزوينيان بۆ نه گرابوو، پشت به ستوبوون به سهليقهى عهره بى و زمانخوازى
 خۆيان، كه پيوستيان به دانانى بزوين و نوخته نه بوو، به ئاسانى به بى
 هه بوونى نه وانه قورئانيان دهخويندهوه و هه لهيان تيدا نه ده كرد، به لام
 دووايى كه به هوى زۆر تيكه لاوى و فره زمانى نه و گه و نه ته وه جيا جيانهى
 موسولمان بوون و تيكه ل به كۆمه لگاي عهره ب بوون، فه رمانه پواى
 موسولمانان و كار به دهستان و دلسۆزانى ئاين هه ستيان به وه كرد، كه پيوسته
 نووسينى موصحه ف به دانانى نوخته و بزوين و نيشانه و هيماي تر جوانكارى
 تيدا بكري، به جورىك يارمه تيدر بى بۆ خويندنه وهى قورئان به شيوهى
 سه حيح و راست و دروست.

زانايان كه وتوونه راجيايى به وه دهربارهى نه وه كى به كه مچار هه و ل و
 ته هه ل لاى خوى خستۆته گهرو له م بواره دا نه سپى خوى هه لنگ داوه.
 زۆرىك له وانه پيان وايه به كه م كهس كه نه و كارى نه نجام داوه،
 نه بولنه سوهدى (الدولى) بووه، گوايه به رهنومايى و فه رمانى نيمام عه ل
 نه وهى كردووه، ده گير نه وه گوايه نه بولنه سوهد گوى لى بووه پۆرىك
 قورئانخوازىك ئايه تى ﴿وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ
 اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ إِنَّا بُنِيتُمْ لَهُ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تُؤْتِيكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ

⁽¹⁾ الإتيان/ص ٧٤٤.

غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - (التوبة/۳) ى خویندهوه لهجیاتى ﴿وَرَسُولُهُ﴾ (ورسوله) خویندهوه، بزوینى کهسرهى خسته سهر لامهکه، نهبولنهسود بهمه ههلوپستهى کردو ترسى لى نىشت نهم لهحنو زمانخوازییه تهشه نه بکا، وتى خودا زور لهوه بهرىو دووره له پیغه مبهرى خوئى، خوئى بهرى بکا، نهمجار چوو بولای زیاد: که والى بهصره بوو، پیى گوت لهوه پیى داوات لى کردم نیشانه و هیما بخه مه سهر وشهکانى قورئان، خه لکى بههوى نهو نیشانه و هیماپانه وه بتوانن به ناسانى قورئان بخویننه وه نهمن که مته رخه میم کردو زوو به پیر داواکه ته وه نه هاتم، نیستا وامن هه ول ددهم داواکهت جی به جی بکه م، نیتر نه وه بوو نه بولنه سود لى برپاوه که وته بیرگردنه وه هه ولدان، تا که پشته نهو ناکامه که بۆ نیشانهى بزوینى (فتحه) نوخته یه که له سهر پیته که دابنى، بۆ نیشانهى ژیر (کسرة) نوخته بخاته لای خواوى پیته که، بۆ نیشانهى بۆر (ضمة) نوخته یه که بخاته ناو پیته که وه، بۆ نیشانهى (سکرن) پش دوو نوخته دابنى.

سیوطى ده لى: نه بولنه سود نه وکارهى به فه رمانى (عبدالملك) ى گورى مهروان نه نجام داوه نه که به فه رمانى زیاد، چونکه موسولمان بۆ ماوهى چلو نه وه نده سائه قورئانیان لهو موصحه فانه دا ده خوینده وه که له روى موصحه فهکانى نیام عوسمانه وه (رهزای خودای لى بى) نوو سربا بوونه وه، تا سه رده مى خه لافه تى عه بدوله لیک، کاتیک زمانخوازی و ته صحیفو ته حریف له ناو خه لگدا ته شه نهى کردو بلاوبووه به زوری له ولاتى عیراهدا به رهى سه ند، نیتر والى و فه رمانره وایان بیرپان له وه کرده وه نوخته و بزوین بۆ وشهکان دابنن.

رپواپه تى تر هه ن نهم بیر لى گردنه وه هه ولدانه پال که سانى ترى وه کوو چه سه نى به صرى و نه صرى گورى عاصم (اللیثى) دده ن، به لام نه وهى مه شه ورو چه سپاوه نه وه یه: که یه که م که سو گرنگیدر بهو بواره

ئەبۇلئەسودد بوو، دەشگونجى ئەوانەى ناومان ھىنان لېرەداو كەسانى
تريش پۇلىيان ھەبووبى و ھەوليان دابى لەم بواردادو سەرکەوتنیشيان
بەدەست ھىنابى.

بېگومان رازاندەو و ئاسانکردنى خویندەو ھى قورئان بە تەدرىج و
پلە بەپلە ھاتۆتە دى، لەسەرتادا بزوينەکان و سکونیشيان بەھۆى نوختەو
خستۆتە پروو، ئەو ھبوو و ھکوو و تمان نیشانەى (فتحة) نوختەپەكى دەخستە
سەر پیتەگە، بۇ نیشانەى (کسرة) نوختەى دەخستە ژېرەو، بۇ نیشانەى
(ضمة) نوختەى دەخستە ئاخىر پیتەگە، پاشان نیشانەو ھىمايان بە
بزوينەکان ئەنجامدا كە لە خودى پیتەکان و مريان گرت، بۇ بزوينى (فتحة)
خەتیکى ئاسۆپى بچوکیان دەخستە سەر پیتەگە، بۇ (کسرة) خەتە
ئاسۆپەگەيان دەخستە ژېر پیتەگە، بۇ نیشانەى (ضمة) شکلى واویكى
بچوکیان دەخستە سەر پیتەگە، بۇ نیشانەى تەنوپن ئەو شکلانەيان دەکردنە

دوو

، ، ، ، ،

، ،

ئەلفى ھەذفکراو، يان ھەلبکراو بە پیتیکى تر لەشوینى بە حىبرى
سور دەنووسرا، جارى وایش بوو ئەلفى ھەذفکراوى بە ھەمزە دەنووسى
بەبى ئەو بە رەنگى سور بى، لەسەر نوون و تەنوپن ئەگەر بکەوتایە پېش
پیتى (ب) نیشانەى ھەلب کردنیان بە (م) بە سوورى دەنوسى، ئەگەر
بکەوتنایە پېش پیتەگانى ھەلق، نیشانەى سکونيان دادەنا، ئەگەر ئیدغام و
ئىخفا بکرانەپە ھىچ نیشانەيان بۇ دانەدەنا، پیتە دەغمکراوگەيان بى
نیشانە دەنووسى و داواگەيان دوو چەندانەو (مشدد) دەنووسى مەگەر پیتە
دواپىپەگە (ط) بى پېش (ت) ئەوکاتە لەسەرى دەنووسرا (سکون) و ھکوو
وشەى ﴿فَرَطْتُ - الزمر/۵۶﴾.

نهمجار چهرخی سییه می گۆچی هات شیوه نووسینی قورئان
 قاعیده و یاسای بۆ دانرا، له نووسینه وهی دا خهتی خوش و نایابیان به کارهینا،
 خه لک کهوتنه پيشپرگی و داهینان له ره چاو کردن و هه لئبژاردنی شیوه خه تی
 جوان و سه رهنج راکیش و داهینانی نیشانه و هیما ی جیا که ره وه، نه وه بۆ پیتی
 موشه دهم نیشانه یه کی که وانه بیان داده نا، بۆ نه لفی و مصل خه تیکی ئاسۆیی
 بچوکیان داده نا له ژیره وه، یان له سه ریه وه، یان له ناوهراستی به گویره ی
 بزوینی پیتی پیشووی.

پاشان خه لک په ره بیان به جوانکاری کرد له قورئاندا ناوی سورمه ت و
 ژماره ی نایه ت و هیما ی سه ره نایه ت و نیشانه ی (وقف) ی لازم (م) و مقفی
 مه منوع (لا) و مقفی جائیز که هه ردوو لا یه کسان بن (ج) و مقفی جائیز
 به لام و مصلی باشر بئ (صلی) و مقفی جائیز به لام و مقفی باشر بئ (قلی)
 دوو وقف له سه ریه کیان راوه ستانی نابئ له سه ر نه ویتریان بووه ستی (ث)
 به شکردنی بۆ جوژنو حیزبو گه ئ نیشانه و هیما ی تر له ناو قورئاندا
 دایاننان و قورئانیان پئ ئاسان خوین کرد.

هه لبه ته زانایانی ئیسلام له سه رمه تادا دانانی نه و هیما و په مزانه بیان
 به لاه مه گروهو ناله بار بوو، ترسی نه وه بیان هه بوو زیاده بکه ویته ناو
 قورئانه وه به زیده بژمیردرین، به لگه شیان هسه که ی ئیبنو مه سعود بوو؛
 که ده ئی: (جزدوا القرآن ولا تخلصوه بشیئ) هیچ شتی تیکه ئی قورئان
 مه که ن.

هه ندئ له زانایان برئ له و په مزو هیما یانه به په و نازان و
 هه ندیکیان پێیان دروسته، ده ئین؛ دانانی نوخته بۆ وشه گان دروسته، به لام
 په مزو هیما ی تر نادرستن.

حولهیمی ده ئی؛ دانانی په مزی نه عشارو نه خماس و ناوی سورمه تان و
 ژماره ی نایه ته گان مه گروهه، ئامازه به هسه که ی ئیبنو مه سعود که ده ئی؛

(جزدوا القرآن) به لām دانانی نوخته نهوه دروسته چونکه نهه وینهیهکی وا
پیشان نادا بههویهوه شتیک له قورنان نهه به قورنان بزاندري، به لگوو
نیشانوه وهلاماتن بۆ شیوهی خویندراوهکه، کهوابی دانانی چ زیانیکی تیدا
نابیندري، پاشان کار بهوه کهیشت نهو رهزو هیماينه به رهوا دانران و به
باشیان له هه لām دان.

نیبنو نهبو داود له الحسنو له نیبنو سیرینهوه گیراویه تیهوه؛ که
گووتویانه نوخته دانان له سهر وشهکانی قورنان هیچ خرابیهکی تیدا نیه، له
رهبیعهی کورپی نهبو عهبدو رهحمانهوه دهگیرپتهوه؛ که گووتویه تی؛ دانانی
بزوین (سهر و ژړو بۆرو ته نوین و سکون) چ خرابیهکی تیدا نابینم.^(۱)

نهوهوی دهلی؛ نوخته دانان و بزوین له سهر وشهکانی موصحف
په سهندو باشه، چونکه قورنان دهپارژي له له حن و ته صحیف و ته حریف.^(۲)
بیگومان نه مړو گرنگی دان به جوانکاری و رازاندنهوهی شیوه
نووسینی موصحف که یشتوته هه نن و دهست رهنگینی له بواری خه تی
عه ره پیدا.

نیوان و سهره نایهت

قورنای پیرۆز له هه موو کتیهکانی تر جیا ده بیته وه به په پرهو
پروگرام و پشوپنیک که تافه مهنه ج و ریبازی تایه ته به قورنانه وه؛ که
بریتیه له (فواصل) کوژی (فاصله) و سهره نایهت، مه به ست به فاصیله
جیا که ره وهی که لامی پشه وهی له دواوه وهی، جا ری ده که وئ نهو فاصیله سهره
نایهت ده بی و غه پری سهره نایه تیش بی، فاصیله ده که ویته کوتای

^(۱) المصاحف ص ۲۲۹ - ۳۳۰.

^(۲) پروانه (الإتقان) ص ۷۵۵.

مەھەلەنى خىتاب، بۆيەش ئەو ناومىيان بۇ دانائە چۈنكى كەلامەكە بەر
كۆتايى دى.

مەبەستىش بە سەرە ئايەت كۆتايى ئايەتەكەيە: كە نىشانەنى نىوان و
سەر دادەنرى ئەننىوان ئەم ئايەت و ئەو ئايەت، بۆيە گوتوويانە ھەموو سەرە
ئايەتەك فاصىلەيە بەلام مەرج نىە ھەموو فاصىلەيەك سەرە ئايەت بى،
كەوابى فاصىلە عامەو ھەردوو جۆرەكان دەگىرتەو، چۈنكى ھەموو سەرە
ئايەتەك دەبىتە ناوبى لەننىوان خۇي و ئەوئە لە دواوئە دى.

ھاو وئەنى ئەمە لە قسەو ئاخاوتنى ئادەمىزاد پىي دەگوتى؛
(سەج) وەكوو لە عىلمى بەدەيدا مەشھورو زاندراد، وەئى زۆر لە
عولەمايانى نىسلام ئەم وەصفە بۇ قورئان بەكار ناھىن، بۇ زىدە رېزو
بەرزگىرنەوئە قورئان بەسەر كەلامى ئەدىبان و قسەو عىباراتى
پىغەمبەران و شىوازى ئاخاوتنى زمانرەوان و خۇشخوانەكان.

جوداوازى خراوتە نىوان فەواصىل و سەج، لەم رەوئە فەواصىل لە
قورئاندا تابىعى مەعانىن و بۇخۇيان مەبەست نىن، بەلام سەج بۇخۇي
مەبەستەو پاشان مەعانى بۇ دادەنرى، چۈنكى ئەم بىرىتتە لە دارشتنى
كەلام لەسەر يەك كىش.

قازى ئەبو بەكرى باقلانى رەدى ئەوانەنى داوتەو: كە دەئىن: سەج
لە قورئاندا ھەيە، دەئى: ئەم بۇچوونانە بۇچونىكى ھەئەيە، چۈنكى ئەگەر
قورئان سەج بوايە بەدەر نەدەبوو لەشىوازى ئاخاوتنى عەرەب، خۇ ئەگەر
داخلى ئاخاوتنى ئەوان بوايە، لايەنى ئىعجازى تىدا دەستەبەر نەدەبوو، خۇ
ئەگەر دروست بى بگوتى: سەجى موعجىزە، دروستە بلىن شىغرى
موعجىزە، چۇن ئەو گونجاو؟ چۇن شتى وا دەگوتى؟ لەكاتىكدا سەج لەو
جۆرە ئاخاوتنانەيە كاھىنە عەرەبەكان خويان پىوگرتىبوو، بە دوورگرتنى
قورئان لەوئە سەجى تىدا بى زۆر پىويست تروشياوترە لە بەدوورگرتنى

لهوهی قورئان شيعر بئ، چونكه كههانهتو كولهمواني پيجهوانهي
 پيغهمبرايهتي و پهيامي پيغهمبرانه، بهلام شيعر بهو جوړه نيه، نهو
 بوچوونهيان كه گووتويانه قورئان سهجه سهجي لهخو گرتووه،
 بوچوونكي هلهو بئ بناغهيه، چونكه هاتني هندی له قورئان بهشيوهي
 سهج نهوه ناگهياني كه سهج بئ، چونكه سهج له كهلامدا مانا طبيعي
 نهو لهفعلهيه كه به سهج نهدا دهكري، دهی نهوهی له قورئان وا دمردكهوي
 سهج بئ بهو شيوه نيه، بهلكوو لهفعلهيه لهو شويانهي قورئان كه وهكوو
 سهج دهجي طبيعي معنايه، ناشكراشه جوداوازييهكي بهرفراوان ههيه
 لهنيوان كهلاميكدا ريز ببهستي له خودی خوئی به وشه گهليك كه مانای
 مهبهست بگهياني لهگهل كهلاميك كه مانای مونتهظمه و پيك بئ نهك
 لهفعلهكاني نهه پهرگرافه، عهرمبييهكهی ناوايه (و فرق بين ان ينتظم الكلام
 في نفسه بالفاظه التي تؤدي المعنى المقصود فيه، وبين ان يكون المعنى
 منتظماً دون اللفظ).

نهوهی من بوی دهجم نهوهيه: نهگهر مهبهست به سهج
 بهرچاوگرتني كهلام بئ لهسهر يهك كيش و وزن بهي موراعاتكردي
 معنا، بيگومان نهوه تهكه للوفتيكي بيژراوه له ناخواتني خهلكدا چ جايي له
 كهلامی خودادا، بهلام نهگهر موراعاتی ماناكراو به پيكهوت لهفعلهيه وابوو
 طبيعي معناكه بوو بهي تهكه للوف، نهوه بيگومان جوړيكه له جوړهكاني
 بهلاغه، له قورئانيشدا ههيه وهكوو له غهيري قورئاندا ههيه، جا كه نيمه
 بهوه دهليين (فواصل) و پي ناليين سهج، نهوه تهنها بو نهوهيه نيطلاقي
 سهج نهگهين بهسهر قورئاندا به معنای يهگهم.

فەواصيل لە قورئانى پىرۆزدا چەند جۆرىگە

ا/ فەواصيلى ھاوشىيە وەكوو ﴿وَالطُّورِ ، وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ، فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ، وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ - الطور/ ۱ - ۴﴾، يان ئاياتى ﴿وَالْفَجْرِ ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ ، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ - الفجر/ ۱ - ۴﴾. يان ئايەتى ﴿فَلَمَّا أَفْسِمَ بِالْخُنُوسِ ، الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ، وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَفَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ - التكویر/ ۱۵ - ۱۸﴾.

ب/ فەواصيلى ئىك نىزىك لەپروى پىتەو وەكوو ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ - الفاتحة/ ۳ - ۴﴾ يان ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ، بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ - ق/ ۱ - ۲﴾ بەھۆى ئىك نىزىكى ھەردوو بېرگەى (دال و باء).

ج/ فەواصيلى موتەوازی، ئەم جۆرە برىتیيە لەو بېرگەى كۆتایى لە ھەردوو وشەكەدا يەكسانى ھەبى لە گىش و پىتەگانى سەجەدا وەكوو ﴿وَلَمَّارِقُ مَصْفُوفَةٌ ، وَزَّارِبُ مَبْنُوتَةٌ - الغاشية/ ۱۵ - ۱۶﴾ يان وەكوو ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُرْفُوعَةٌ ، وَأَكْوَابٌ مُّوْضِعَةٌ - الغاشية/ ۱۳ - ۱۴﴾.

د/ فەواصيلى موتەوازين كە لە بېرگەكەدا موراعاتى كىش دەكرى و بەس، جارى وا دەبى لە فەواصيلدا زىدە پىتەك بەرچا و دەگىرى، وەكوو ﴿وَتَطْنُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا - الأحزاب/ ۱۰﴾ بە لكاندن ئەلفىك، چونكە بېرگەى فەواصيلى ئەم سورمە برىتين لە ئەلفى ودى ھاتوو لە تەنوين لەكاتى لەسەر وەستان، بۆيە ئەلفىك لەسەر نونەكە زىادكراو بۆ ئەو بېرگەكان وەكوو يەكيان ئى بى و كۆتایى فەواصيلەكانىش پىكەو گونجاوبن، يان پىتەك ھەذف بكرى وەكوو ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ - الفجر/ ۴﴾ پىتى (ى) لە كۆتایى يەوە لابراو، چونكە بېرگەى فەواصيلەكانى پىشەو و دواو پىتى (ر) پىە.

يان دواختنى وشەيەك كە دەبوايە پىش بخرى لەبەر نوكتەيەكى بەلاغى تر: كە برىتیيە لە ھەزلىبوونى نەفس، نەفسەكە وا ئى بكەى

ناواته خواز بئ، زوبزانی فاعيله كه كتيه وهكوو ﴿فَأَرْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى﴾ - طه/۶۷ ﴿ چونكه نهصل له ناخاوتنی عهرمبیدا نهومیه فاعیل (بکهه) به کرداره وه بلكی و مهفعول دوا بکهوئ، وهئ لیردا بکهه: كه (موسی) یه له بهر نوکته یه کی به لاغی دواخراوه نه مهش نهومیه: كه له پيشه وه نامازهی بؤ گراو بهرچا وگرتنی فاصيله یه.

⑨ نازل بوونی قورئان به جهوت زاراوه (اخراف)

بیگومان عهرمه به كان له نیوه دورگهی عهرمبیدا به جهند له هجه (زاراوه) ی جیاحیا ناخاوتنیان دهکرد، نه م زاراوانه هه موویان هه لقولاوی شیوه ژبانی خیلایه تی و سروشت و فیطرمتی زمانه گه یان بوو له پوی موسیقا و دهنگ و پیته گانیه وه، کتیه به گانی نه دمب زؤر لیکۆلینه وه و به راورد کردنیان له بهاری نه م زاراوانه وه نه انجام داوه، کۆمه لگای عهرمب له نیوه دورگهی عهرمبیدا کۆمه لگایه کی خیله کی داخراو بوون، هه رخیله و زاراویه کی نیمچه تایبه تی هه بوو، له زؤر وشه دا نه م خیله له حنیکی هه بوو زؤر له خیله گانی تر نه یانبوو، وهئ هؤزی هورمیش له ناو عهرمبیدا خودا جهند تایبه تمهندی و هؤکاری بؤ ره خساند بوون، زمانه گه یان ببوه زمانی ستاندر بؤ هه موو خیله كان نه وانه به هؤی نه وه وه، كه جیرانی كه عبه بوون، ناماده کردنی خواردن و ئاو بؤ حاجیانی كه عبه له نه ستۆی نه واندا بوو، ئاوه دانکردنه وه و پاك راگرتنی نه و ماله پیرۆزه یان له نه ستۆ بوو، جه مسهرو هه لسه و پینه ری پرۆسه ی بازرگانی بوون له و ولاته دا، هه رخیان کاربه دهست و هسه رۆیشه و ی نه و بوارانه بوون، له بهر نه م هؤیانه و گه لیک هؤی تر هه موو عهرمه به كان زاراوه ی هورمیشیان به باوکی زاراوه گانی خویان دهمانی و به زمانیکی ستاندر بؤخیان لیان دهروانی.

كەوابوو شتىكى سىروشتى و ئاسايى بوو، قورئانى پىرۇز بە لوغەت و زاراۋى قورپەش نازل بىي بۇ سەر پىغەمبەرى پەجەلەك قورپەش، بۇ پىكخستى و يەكديگرتى و دروستبوونى يەكپەتە عەرەبەكان ھەموويان، ھەم بۇ چەسپاندى ئىعجازى قورئان و سەرئاسايى ئەو كەلامە پىرۇزە كاتىك دەستەوستان دەبن لەومدا كە ناتوانى نمونەى تەنانتە نمونەى سورەتلىكىشى بىخەنە پوو.

خا كە زانىمان عەرەبەكان بە لەھجەى جياجيا ئاخاوتنىان دەكردو، بە چەند رستەو لەفظى جياجيا تەعبىريان لە مەعنەپەك دەداپەو، دەبى بزاني ئەو قورئانەى خودا بە نىگا بۇ پىغەمبەر چەزەرتى موخەممەد (دروودى خوداى لەسەر بى) نازل كىردوو، كاتىك مەعنەى ئىعجازى بۇ دەستەبەر دەبى، كە بە لەھجەو شىۋازى ھىرائات و خویندەو ھى كۆكەرەو ھى لوغەتە پالفتەكراۋەكە بى، كەلەى ھەموو عەرەب مەفھوم و دان پىانراۋە، بۇ ئەو ھى خویندەو ھەم بەركىردن و تىگەپشتىنى بۇيان ئاسان بى.

دەفەكانى ھەرموودەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەربارەى نازل بوونى قورئان لەسەر ھەوت زاراۋەو لەھجە، گەپشتوونە پەلەى تەۋاتورو ئەو پاستىيە دەچەسپىن.

يەككى لەو ھەرموودانە پىۋاپەتە ئىبنو عەبباسە (رەزەى خودا لەخۇى و لە باۋكى بى) كە دەلى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: « أَقْرَأْنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ فَرَجَعْتُهُ ، فَلَمْ أَزَلْ أُسْتَزِيدُهُ وَنَزِيدُنِي حَتَّى انْتَهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ ».^(۱) جوبرائىل لەسەر زاراۋەپەك قورئانى بۇ خویندەو ھىرى كىردم، دوايى داوام ئى كىرد بە لەھجەى تىرىش بۇم بخوینتەو ھەم ھىرم بكا، ئىتر وازم نەھىنا داۋاى زىاتىرم ئى كىردو ئەۋىش بۇى زىاد كىردم تا بە تەۋاۋى ھەوت زاراۋەى ھىركىردم.

^(۱) رواه البخارى/ ۴۹۹۱ و مسلم/ ۱۹۰۲.

له ئوبه‌ی کورێ که‌عه‌وه (رمزای خودای ئی بێ) رپوایه‌ت کراوه ده‌لی:
 پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌لای گۆلاوی به‌نی غه‌فار بوو، ده‌لی:
 له‌و شوێنه‌ هه‌زه‌رتی جوهرائیل هات بۆلای هه‌رمووی: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ
 أَمَّاكَ الْقُرْآنَ عَلَى حَرْفٍ. فَقَالَ « أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنْ أُمِّتِي لَا تُطِيقُ
 ذَلِكَ » واته: خودا هه‌رمانت پێ ده‌کا: که هورئان فێری نه‌ته‌وه‌که‌ت بکه‌ی به
 یه‌ک زاراوه، ئه‌وه‌یش هه‌رمووی: داوای عه‌فو لیخۆشبوون ده‌که‌م له‌ خودا،
 بێگومان ئوممه‌تی من ناتوانن هه‌موویان هورئان به‌ یه‌ک زاراوه فێر ببن و
 بپه‌خوێنه‌وه.

پاشان بۆ جاری دووهم هه‌زه‌رتی جوهرائیل هاته‌وه بۆلای پێغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پێی هه‌رموو: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أَمَّاكَ الْقُرْآنَ
 عَلَى حَرْفَيْنِ فَقَالَ « أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنْ أُمِّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ » واته
 خودا هه‌رمانت پێ ده‌کا به‌ دوو زاراوه له‌هه‌جه هورئان فێری نه‌ته‌وه‌که‌ت
 بکه‌ی، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌رمووی: داوای عه‌فو
 خودا لیخۆشبوونی ده‌که‌م، نه‌ته‌وه‌که‌م توانای نه‌وه‌یان نیه به‌ دوو زاراوه
 هورئان به‌خوێنن.

پاشان بۆ جاری سێهه‌م هه‌زه‌رتی جوهرائیل هاته‌وه به‌ پێغه‌مبه‌ری
 هه‌رموو: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أَمَّاكَ الْقُرْآنَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَحْرَفٍ. فَقَالَ « أَسْأَلُ
 اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنْ أُمِّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ » ثُمَّ جَاءَهُ الرَّابِعَةُ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ
 أَنْ تَقْرَأَ أَمَّاكَ الْقُرْآنَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَإِذَا حَرْفٍ قَرَأُوا عَلَيْهِ فَقَدْ أَصَابُوا»^(۱)

له‌جاری چواره‌مدا پێی هه‌رموو: په‌روه‌ردگار هه‌رمانت پێ ده‌کا
 هورئان فێری ئوممه‌تت بکه‌و بۆیان به‌خوێنه‌وه به‌ هه‌وت زاراوه، ئه‌وانیش
 له‌و هه‌وت زاراوه به‌هه‌رکامیان بپه‌خوێنه‌وه دروسته‌و له‌ هه‌ق لایان
 نه‌داوه.

(۱) اخرجه مسلم/ ۱۹۰۶ واحمد/ ۲۱۱۷۲.

عومهری کوپی خهتتاب (رهزای خودای ئی بی) دهگپرتیهوه
 دمهرمووی: گویم ئی بوو هیشامی کوپی ههگیم سورتهی (الفرقان)ی
 دهخویند، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له زیاندا بوو، گویم له
 خویندنهکهی گرت، سهرههجم دایه به جهند شیوازو لههجهیهک دهیخوینتی،
 که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بهم شیوازانه به منی
 نهخویندبوو، ویستم له نوپژهکهی دا پهلاماری بدهم، چاوهریم کرد تا سهلامی
 دایهوه، پیم گوت: ئهوه کی ئهم سورتهی ئاوا فیئر کردووی؟ وتی: پیغهمبهر
 (دروودی خودای لهسهر بی) ئاوا فییری خویندنهوهی کردووم، وتم دروت
 کرد، سویندم بهخودا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ئهم سورتهی
 لهتۆم بیست خویندت به منی گوتوو، وای پی نهگوتووم، یهخهیم گرتو
 بردم بۆلای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) وتم: ئهی پیغهمبهر
 (دروودی خودای لهسهر بی) ئهمن گویم ئی بوو ئهم کابرایه سورتهی
 (الفرقان)ی به جهند زاراوهیهک خویند، ئهتۆ بهو زاراوانه به منت
 نهخویندوو، تۆ خۆت سورتهی (الفرقان)نت پی گوتووم، پیغهمبهر (دروودی
 خودای لهسهر بی) فهرمووی: ئهی عومهر! دهستت له یهخهی بکهروه،
 دادهی هیشام بیخوینهوه، ههمان ئهو سورتهو بهو جوړهی خویندنی گویم
 ئی بوو لهوهپیش خویندیهوه، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی)
 فهرمووی: قورئانهکهی رهوانه و ئاوا نازل بووه، پاشان فهرمووی: دادهی
 عومهر تۆیش بیخوینهوه، منیش ئهو شیوازه خویندنهی پیغهمبهر (دروودی
 خودای لهسهر بی) فییری کردبووم بۆم خویند، پیغهمبهر (دروودی خودای
 لهسهر بی) فهرمووی: راسته و ئاوا نازل بووه پاشان پیغهمبهر (دروودی
 خودای لهسهر بی) فهرمووی: «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَاقْرَأُوا مَا

تَيَسَّرَ مِنْهَا»^(۱) ئەم قورئانه به حەوت زاراوه نازل بووه بە کام زاراوه بۆتان ئاسان بووه بهوه بىخوینن.

فەرموودهى پێغه مېهر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەم بوارەدا زۆرو زەبەندن ئیبنو جەریری طەبەرى زۆربەى فەرموودهى رىوايه تکرار لەو بارەى له پێشهكى تهفسیرەكەیدا چەسپاندون، سیوطى دەلّی: ئەو حەدیثانە لە بیست و یەك هاوەلّی پێغه مېهرەوه (دروودى خودای لەسەر بێ) رىوايه ت کراون، بێگومان ئەبو عوبەید (القاسم بن سلام) بە ڕوونى ئەو فەرموودانەى بە مۆتەواتیر داناون: کە دەربارەى نازل بوونى قورئان لەسەر حەوت زاراوه رىوايه تکرارون.

راچىایى و ئیختیلافيكى زۆر لەناو زانایاندا هەیه دەربارەى رافە کردنى ئەو حەوت زاراوهى قورئانى پێ نازل بووه، تەنانەت ئیبنو حىبان دەلّی: ئەهلى زانست دەربارەى مەعناو مەبەست بە (سبعة أحرف) سى و پێنج ڕەئیان هەیه، زۆربەى ئەم ڕەئیانە دەچنەوه ناو یەك و (متداخلن) ئییمە لەم نووسینەدا هەول دەدەین بۆچوونە گەرنەگەکان بخەینە ڕوو.

أ/ زۆربەى عولەما پێیان وایە مەبەست بە (سبعة أحرف) حەوت زمانە لە زمانەکانى عەرەب دەربارەى یەك مەعنا بەم واتایە کە هەرکاتى زاراوه گانى عەرەب جوداواز بوون دەربارەى مەعنايەك لە مەعناى، قورئانى پێرۆز بەهەموو ئەو لەفظانە دابەزیووە کە ئەو مانایە دەگەیهنن، لەهەر جیگایە کیش جوداوازی لەنیوان زاراوه گاندا نەبوو، ئەو ماناکەى بە وشەيەك گەیانندوو، یان بە زیاتر.

^(۱) انظر: الإتيان/ ۱۰۴.

ئەمجار زاناين كەوتوونە خىلافەو دەربارەى (سبعة أحرف) حەوت
 لوغەتەگان، ھەندئ وتوویانە مەبەست بە (سبعة أحرف) زاراوەگانى
 (قورمیش - ھوژمیل - ئەقیف - ھەواژن - كەنانە - تەمىم - یەمەن)ە.
 ئەبو حاتەمى سەجستانی دەلى: قورئان بە لوغەتى قورمیش و
 ھوژمیل و تەمىم و ئەزدو رەبىعە و ھەواژن و سەعدى كورى بەكر نازل بوو،
 لەم بارەوہ راي تریش ھەيە.

ب/ كۆمەللىكى تر لە زاناين وتوویانە مەبەست بە (الأحرف السبعة)
 حەوت لوغەتە لە زاراوەگانى عەرب: كە قورئان بەو حەوت زاراوانە نازل
 بوو بەم مانایە قورئان تىكرا وشەگانى لەم حەوت زاراوە دەرنەچى: كە
 رەوانترین لوغەتى عەربىن، زۆربەشى بە لوغەتى قورمیش دابەزىو،
 بىرئىكىشى بە لوغەتى ھوژمیل، يان ئەقیف، يان ھەواژن، يان كىنانە، يان
 تەمىم، يان یەمەن، قورئانى پىرۆز بەتیکرا ئەم حەوت لوغەتەى
 لەخۆگرتوو.

ھەئەتە ئەم رەئىيە جوداوازی بنەپەرتى ھەيە لەگەل راي پىشوو،
 چونكە ئەم رايە ئەو دەگەيەنئ: كە مەبەست بە (الأحرف السبعة) حەوت
 لوغەت و زاراوەى جىياچيا لە سورمەتەگانى قورئاندا جىگاپان بۆتەو، نەك
 حەوت لوغەتى جىياچيابن لە وشەيەكداو ماناگانيان يەك بئ.

ئەبو عوبەيد دەلى: مەبەست ئەو نىە ھەر كەلىمەيەكى قورئان بە
 حەوت زاراوە و لوغەت بخویندرىتەو، بەلگوو مەبەست ئەو مەيە حەوت
 زاراوە و لوغەتەكەى تىدا كۆبۆتەو، ھەندىكى بە لوغەتى قورمیش، بىرئىكى
 بە لوغەتى ھوژمیل بىرئىكى بە لوغەتى ھەواژن، بىرئىكى بە لوغەتى یەمەن،
 بە لوغەتى خىل و ھۆزى تریشە.

ئەمجار ئەبو عوبەيد وتوویەتى ھەندئ لوغەت و زاراوە لەمان پشكى
 زیاتریان بەركەوتوو، زۆرربەى زۆرى بە لوغەتى ھۆزىك، يان زیاتر نازل

بوووه ئهو زاراوهى زۆرترينى قورئانى پى نازل بووه بهختهومرى زياترى بۆ
دسته بهر بووه.

ج/ ههندى وتوويانه مهبهست به (الأحرف السبعة) كهوت جوړه
له شيوه كى كهلام (نهر، نهى، واده، هه رشه، جه دهل، چى روك، په ند) يان
(نهر، نهى، هه لال، هه رام، موكه م، موته شابيه، په ند).^(۱)
د/ هه ندىكى تر وتوويانه مهبهست به (الأحرف السبعة) كهوت جوړه
شيوه گۆرانه له كه ليمه و رسته دا: به م شيوه:

۱- گۆراني ناوو جوداوازي تييدا له پرووى ئيفرادو ته ذكىرو
هه رعه كانيان: كه ته ثنيه و جه مع و ته نئيه، وه كوو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ
وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ - المؤمنون/ ۸﴾ وشى ﴿لَأَمَانَاتِهِمْ﴾ جارىك خوينا دراو ته وه
(الاماناتهم) به شيوه جه مع، هه ندىكىش به (الاماناتهم) خوينا دراو ته وه
به شيوه موهره د، شيوه نووسى وشه كه له (رسم المصحف) دا ئيحتيمالى
هه ردوو قيرائه كه لى ده كرى، چونكه دواى (نوون) ده كى ئه لفى ساكى نه
نيه، سه رمنجامى هه ردوو قيرائه كه ش له مانا دا دمبته وه يه ك، نه گه ر
به شيوه جه مع بخوينا دري ته وه، مهبهست دا گرنده بوونى هه موو
ئهمانه ته كانه واته: ئيستيفراقى جينس ده گه يه نى.

ئه گه ر به شيوه موهره د بخوينا دري ته وه مهبهست جينسه و ده لاله ت
ده كا له سه ر مه عناى زور، واته جينسى ئهمانه ت هه لبه ته له ژير خيمه لى ئهم
جينسه دا جوزنياتى زور هه ن.

۲- ئيختيلافو جوداوازي له پروى ئيعرابه وه وه كوو رسته لى ﴿مَا هَذَا
بَشَرًا - يوسف/ ۳۱﴾ جه ماومرى قورئان خوينا وشى ﴿بَشَرًا﴾ به مه نصوبى
خوينا دري ته وه، له م رووه وه (ما) وه كوو (ليس) ئيسى مه رفوع و خه به رى خوى

^(۱) آخر جه الحاكم/ ۳۱۴۴.

مه‌نصوب ده‌کا، ئه‌مه‌ش لوغه‌تی ئه‌هلی حیجازه‌و قورئانی‌ش به‌و زاراوه‌ نازل بووه‌.

ئیب‌نو مه‌سعوود (ما‌ه‌ذا بشرُ) خویندۆته‌وه‌، له‌سه‌ر زاراوه‌ی به‌نو ته‌میه‌، چونکه‌ ئه‌وان عه‌مه‌لی (لیس) ناده‌نه‌ (ما) به‌لایانه‌وه‌ عامیل نیه‌.
هه‌روا ئایه‌تی ﴿فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ - البقرة/۳۷﴾ ئاده‌م به‌ مه‌رفوعی خویندراوه‌ته‌وه‌، (کلمات) به‌ مه‌جروری خویندراوه‌ته‌وه‌.
هه‌روا له‌ قیرائه‌تیکی تر‌دا (آدم) به‌ مه‌نصوبی خویندراوه‌ته‌وه‌ (کلمات) به‌ مه‌رفوعی.

۳- ئیختیلاف و جوداوازی له‌ ته‌صریفی وشه‌که‌دا، وه‌کوو ئایه‌تی ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا سُبُّ/۱۹﴾ وشه‌ی (رَبَّنَا) به‌ مه‌نصوبی خویندراوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌وه‌ موندای موصاف بی، وشه‌ی (بَاعِدْ) یش به‌شیوه‌ی فیعلی ئه‌مر خویندراوه‌ته‌وه‌.

له‌ قیرائه‌تیکی تر‌دا وشه‌ی (رَبَّنَا) به‌ مه‌رفوعی خویندراوه‌ته‌وه‌و وشه‌ی (بَاعِدْ) به‌شیوه‌ی فیعلی ماضی خویندراوه‌ته‌وه‌، هه‌روا به‌شیوه‌ی فیعلی ماضی (مشدد العین) (بَعْدْ) و (رَبَّنَا) به‌ مه‌رفوعی خویندراوه‌ته‌وه‌.

هه‌ر له‌م جوهریه‌ گۆرانکاری به‌ گۆرینی پیتیک به‌ پیتیکی تر وه‌کوو (یعلمون، تعلمون) به‌ (یاء) و (تا) یان (الصراط) و (السرائ) له‌ ئایه‌تی ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - الفاتحة/۶﴾.

۴- جوداوازی به‌پیش خستن و دواخستن له‌ پیتدا وه‌کوو ﴿أَفَلَمْ يَأْسِ الرَّعْدُ/۳۱﴾ که‌ له‌ قیرائه‌تیکیدا (أَفَلَمْ يَأْسِ) خویندراوه‌ته‌وه‌، یان له‌ وشه‌دا، وه‌کوو ﴿يَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ - التوبة/۱۱۱﴾ یه‌که‌م بینا فاعیل و دووهم بینا مه‌فعول، قیرائه‌تیکی تر هه‌یه‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ن واته‌: یه‌که‌م بینا مه‌فعول و دووهم بینا فاعیل.

وهی قیرائهتی ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ - ق/ ۱۹﴾ له جیاتی (وجاءت سکره الحق بالموت) نه وه قیرائهتی ئاحادهو به ساز داده نریو نه گه یشتوته پلهی ته واتور.

۵- جوداوازی به گۆرینی بیت له جیاتی بیت وه کوو ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا الْبَقْرَةَ/ ۲۵۹﴾ كه وشه (نشز) به (ز) خویندراو ته وه له گه ن (مه مضموم) کردنی (نون) به (ری) بی نوخته خویندراو ته وه له گه ن مه فتوح کردنی (نون) یان گۆرینی وشه له جیاتی وشه وه کوو ﴿كَالْمُهْنِ الْمَفُوشِ - الْقَارِعَةِ/ ۵﴾ ئیبنو مه سعود هی تریش به (کالصفوف النفوش) یان خویندراو ته وه، جاری وا ههیه ئهم گۆرینه به هوئی لیک نزیکی مه خره جی بیته وه دمبی وه کوو ﴿وَطَلَحَ مَنُصُودٌ - الواقعة/ ۲۹﴾ به (طلع منصود) یش خویندراو ته وه مه خره جی (ح، ع) گهروهو لیک نزیکن.

جوداوازی به زیادهو کهمی نموونهی زیاده وه کوو ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ - التوبة/ ۱۰﴾ خویندراو ته وه (من تحتها الأنهار) به زیادکردنی (من) ئهم دوو قیرائهته ههردووکیان موته واترن.

نموونهی کهمی ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا - الکهف/ ۴﴾ به بی (و) له پێشه وهی قیرائهتی جه ماومری قورئان خوینان ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا - البقرة/ ۱۱۶﴾ به بیوونی (و) له پێشه وهی، وادمبی نموونهی زیاده له قیرائهتی (ئاحاد) دا به قیرائهتی ئیبنو عه بباس (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بی) ده هی ننه وه (و کان امامهم ملک یاخذ کل سفینه صالحه غصبا) به زیادکردنی وشه (صالحه) و گۆرینی وشه (وراء) به (امام) قیرائهتی جه ماومر ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا - الکهف/ ۷۹﴾ ههروه کوو نموونهی کهمی و نوقصان به قیرائهتی (والذكر والأنثی) ده هی ننه وه که له جیاتی ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى - الليل/ ۳﴾ خویندراو ته وه.

۶- جوداوازی له ههجهکان به تهفخیم و تهرفیق، به فهتج و ئیماله، به (اظهار) و ئیدغام، به ههمزه و تهسهیل، به ئیشمام و نهو جوړه شتانه، وهکوو ئیماله پښ کردن و نهکردن، له نایهتی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى - طه/۹﴾ (أتی) و (موسی) به شیوهی ئیماله خویندرانهوه.

به بچوک خویندنهوهی (ر) له ﴿خَبِيرًا بَصِيرًا - الإسراء/۱۷﴾ به ههلهو خویندنهوهی (اللام) له وشهی (الطلاق) دا تهسهیل خویندنهوهی (همزة) له ﴿قَدْ أَفْلَحَ - المؤمنون/۱﴾ ئیشمامی (غ) له گهل مهکسور کردنی ﴿وَعِضْ الْمَاءَ وَقْضِيَ - هود/۴﴾ هتد.

۷- ههندی له زاناښان پښان وایه ژماره (سبعة) له زارواهی عهرهیدا مهعناو مهفهومی نیه، به لکوو ږهمزو هیمایه بۆ شتی کامل و تیروتهسهلی وا گهیشتبیته سهر ترۆپکی کاملی، که وابوو؛ که دهگوتری: قورئان له سهر (سبعة احرف) نازل بووه، ئاماژهیه بۆ نهوه قورئان له لوغته و تهکیبیدا سنوورو نهوایی کهلامی عهرهبی ههموو لهخو گرتووهو له کاملی و تهوایی گهیشتوته نهوپهرو ترۆپکی کهمال.

بهه شیوه وشه (سبعة) جاری وایه دهگوتری: مهبهست زوری و کهمالی ئاحادهکان دهگهیهنی، ههروهکوو چۆن (سبعون) و (سبعمائه) جاری وا دهبی مهبهست زوری و زهبندهمی دهگهیهنی نهک ژماره دیاریکراو.^(۱)

و/کوومه لیکي تر له زاناښان ههروویانه مهبهست به (الأحرف السبعة) جهوت قیرانهته.

ږای راجیح و پهسهند لهه رهئانه، رهئنی پهکهمه و مهبهست به (الأحرف السبعة) جهوت لوغته له لوغتهی عهره: که بۆ په که مهعنا هاتبن، وهکوو (أقبل - تعال - هلم - عجل - أسرع) نهمانه وشه جیاچیان

(۱) الإقتان/۱۲۵.

بۆ يەك مانا، سوفیانی کۆری عوییهینه، ئیبنو جەریر، ئیبنو وهههبو
خەلکێکی زۆر ئەم رایەیان پەسەند کردوو، ئیبنو عەبدولبەر ئەم رایەیی پال
زۆرینەیی عولەما داو، یەكێك لە بەلگەیی ئەم رایە حەدیثی ئەبی بەکرەییە:
کە تێیدا هاتوو: جوبرائیل هاتە لای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
پێی گوت ئەی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) قورئان لەسەر یەك
زاراوو لەهەجە بیخوینە، میکانیل وتی: بۆی زیاد بکە، فەرمووی لەسەر دوو
زاراوو لەهەجە بیخوینە، دواي ئەم داوای کردو ئەو زیاد کرد تا گەیشته
شەش و حەوت زاراوو لەهەجە، ئەمجار فەرمووی: «كُلُّهَا شَافٍ كَافٍ مَا لَمْ
تُخْتَمِ آيَةُ رَحْمَةٍ بِعَذَابٍ أَوْ آيَةُ عَذَابٍ بِرَحْمَةٍ».^(۱) وەکوو بێی (هەلم - تەال -
أقبل - أذهب - أسرع - عجل).

ئیبنو عەبدولبەر دەلی: مەبەستی بەمە پەند هێنانەو و نموونەیی
رانانەدن بوو بۆ ئەو زاراوانەیی قورئانیان پێ نازل بوو، ئەوانە چەند
مەعنايەکن مەفهوومیان یەکەو بیستراویان جیايە، هیچ لەو بیستراوانە
مەعنايەك و دژەكەیی ناگەیی، شیوازیك نەبی پیچەوانەیی شیوازیکی تر بێ و
نەفی بکاو دژی نەبی، وەکوو رحمەت: کە دەق پیچەوانەیی عەزابە، زۆربەیی
ریوايەت پشتگیری ئەم مەعنايە دەکەن.

لەوانە ریوايەتکراو: کە پیاویك لای عومەری کۆری خەتتاب قورئانی
خویندەو، ئیمام عومەر (رەزای خودای ئی بێ) پەخنەیی ئی گرت و لێی
پاپەری، کابرا گوتی: لەلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەمەم
خویند پەخنەیی ئی نەگرت، بووبە نیزاعیان و چوونەلای پیغەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) کابرا گوتی ئەی پیغەمبەری خودا! ئەو جەنابت نایەتی
هالان و هالانت پێ نەگوت، فیرت نەکردم؟ ئیمام عومەر دلی شتیکی تیکەوت،
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەستی پێ کردو لە روخساریدا ئەو

^(۱) أخرجه أحمد/ ۲۰۴۲۵ والطبرانی فی تفسیر/ ۱۶.

دلگۆرانهی عومهری بینى، ئىتر به دهستی له سىنگى عومهرى داو فهرمووی: «ابعدُ شیطاناً» شهیتان له خۆت دوور خهروهو، سى جار ئەم رستهیهی فهرموو، پاشان فهرمووی: ئەى عومهر «إِنَّ الْقُرْآنَ كُلَّهُ صَوَابٌ مَا لَمْ يُجْعَلْ عَذَابٌ مَغْفِرَةٌ أَوْ مَغْفِرَةٌ عَذَاباً»^(۱).

له بوسرى گوپی سه عیدهوه، دهلی: ئەبو جوههیمى ئەنصارى بۆیگپرامهوه: دوو پیاو له ئایهتیکى قورئاندا بووبه کیشهیان، ئەمیان وتی: من ئاوام له پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بى) وهرگرتوو، ئەو ویتیشیان وتی: من بهو شیوه له پێغه مبههرم (دروودی خودای له سهر بى) بیستوو، ههردووکیان چوونه خزمهت پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بى) فهرمووی: «الْقُرْآنُ نَزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ عَلَى أَى حَرْفٍ قَرَأْتُمْ فَقَدْ أَصَبْتُمْ فَلَا تَمَارَوْا فِيهِ فَإِنَّ الْمِرَاءَ فِيهِ كُفْرٌ»^(۲).

له ئەعمه شهوه رپوایهت کراوه دهلی: ئەنەس (رهزای خودای ئى بى) ئەم ئایهتهی خویندهوه ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَصْوَبُ قِيلًا - الزمل/۶﴾ ههندى لهوانهى گوپیان ئى بوو وتیان: ئەى ئەبو جهزه ئایهتهکه (واقوم) وه، تۆ بۆ وات خویندهوه؟ وتی: (اقوم - وأصوب - وأهيا) ههموویان یهك مانا دهبه خشن.

له موحه ممهدى گوپی سیرینهوه رپوایهت کراوه دهلی: بۆیان گپرامهوه: که جوهرائیل و میکانیل هاتوونه خزمهت پێغه مبههر (دروودی خودای له سهر بى) جوهرائیل به پێغه مبههری فهرمووه (دروودی خودای له سهر بى) قورئان به دوو زاراوه له هجه بخوینه، میکانیل وتی بۆی زیاد بکه ئەویش بۆی زیاد کرد تا گهیشه (سبعة أحرف) ههوت له هجهو زاراوه، جا موحه ممهدى گوپی سیرین دهلی: ئەو له هجهو زاراوانه دزی یهك نین له

^(۱) اخرجه احمد/۱۳۶۶ من حديث أبى طلحة الأنصارى .

^(۲) اخرجه احمد/۱۷۸۲۰ والطبرانی فى تفسيره/۴۱.

هه لال و هه رامدا له نه مرو له نه هیدا، نه وه وه کوو نه وه وایه تو بلای (تعال
 - وهلم - وأقبل) نه مجار له شیوه خویندنه وهی نیمه دا ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً - یس/۲۹ و ۵۳﴾ که له قیرائه تی بنو مه سهووددا ناوایه (ان
 كانت إلا زقية واحدة).

وه لامي رای دووهم (ب) که ده لئ: مه به ست به (الأحرف السبعة)
 ههوت لوغه ته له لوغاتی هه رمب و هورثانیان بی نازل بووه، مه به ست
 نه وهیه: هورثان تی کړا وشه گانی له و زاراوو له هه جانه ده رناچی، واته: هورثان
 تی کړا له مه جموعی دا شموی هه موو له هه جگانی کردووه، وه لامي نه مه به وه
 ده دریته وه: که له هه و زاراوو هه رمب له ههوت زیاترن، له لایه کی تره وه
 نیمه ده بینین عومهری کوری خه تتاب و هیشامی کوری هه کیم هه ردو وکیان
 هورمیشی بوون له یه هه و زو بنه ماله بوون، که چی قیرائه تیان جوداوازی
 هه بووه ناشگونجی عومهر (رهزای خودای لی بی) نینکاری زاراوو له هه جی
 خوی له هیشام بکا: که هه ردو وکیان یه هه لوغه و له هه جیان هه بووه، که وایی
 ده بی مه به ست به (الأحرف السبعة) غهیری مه به ستی نه وان بی، نه مه ش
 نایه ته جی مه گهر به نیختیلافی نه لفاظ له یه مانادا: که نیمه به لامانه وه
 راجیح و بژاردمیه.

نیبنو جه ریری طه بهری دوی رانواندنی کو مه لئیک به لکه نه رایه به
 به تال و بی بنه ما ده زانی و ده لئ: مه به ست به (الأحرف السبعة) ههوت
 زاراوو له هه جی له باره ی پیتی که وه، وشه یه که وه، به جوداوازی نه لفاظه کان و
 یه کیه تی ماناکان، وه کوو یه کییک بلای: (هلم - أقبل - تعال - إلى - وقصدی
 - ونحوی - وقربی) نموننه ی نه مانه له و که لیمانه ی به گویره ی گوتن
 جوداوازیان هه یه به لام مه عنایان یه که، با له کاتی دمر بریندا زوبان به
 دهنگی جیا جیا بیان گوړی، وه کوو نه و نمونانه ی له وه پیش له پیغه مبه ره وه
 (دروودی خودای له سر بی) ریوایه ت کران، یان وه کوو نه و نمونانه ی: که

هاوه لآن له پېغه مبه روه (دروودی خودای له سهر بئ) رپوایه تیان کردوون و
نیمه ناماژده مان پیکردن، نه مه دهق وهکوو نه وه وایه تو بلی: (هلم - تعال -
ا قبل): که سئ له فطی جیان و یهک مانا دهبه خشن، هه روه هاش (ما ينظرون إلا
زقية) و (إلا صيحة).

طه بهری وه لامي پرسپاریکی مه زمنده کراوی داووته وه، ده لئ: نه گهر
یه کیك پرسپار بکا بلی: له کوئی قورئاندا نیمه هه رفیکمان دهست ده که وی به
حهوت له هجه و لوغه تی جیا جیا بخویندریته وه، (الفاظ) یان جیا و مه عنایان
یهک بئ: هه ر بوخوی وه لامي داووته وه و ده لئ: نیمه ئیدیعی نه وه ده مان
نه کردووه، که نه مړو شتی وا له قورئاندا هه بئ.

دهرباره ی پرسپاریکی تری مه زمنده کراو: که بگوتی: نه مړو قورئان
له سهر یهک هه رفو له هجه و زاراه ده خویندریته وه، نه ی شش هه رفو
له هجه گانی تر جیان ئ هاتووه؟! له وه لامدا ده لئ: نوممه تی موسولمان
هه رمانی پیکراوه قورئان فی ربین و له بهری بکه، سهر پشک کراون له
خویندنه وه و له بهر گردنیدا به کام له هجه و هه رفانه له و ههوت له هجه و
هه رفانه ده خویندنه وه بیخویندنه وه، پاشان له ترسی فیتنه و چه واشه کاری
پوویست بوو له زه مانی نیمام عوسماندا (رهزای خودای ئ بئ) خه لکه که به
یهک له هجه و زاراه بیخویندنه وه، ئیتر کوږای موسولمانان له سهر نه مه
دامه زرا، هه موویان له سهر یهک له هجه کوک بوون، کوږای موسولمانانیش
له گومپایی و درو پاریزراوه، موسولمانان له سهر شتی به تال و پوچ کوئابنه وه.

وه لامي رای سییم (ج) که ده لئ: مه بهست به (سبعة أحرف) ههوت
جوړ له (هه رمان - نه هی - هه لال - هه رام - موحه کم - موته شابیه -
په ند) وه لام دراووته وه به وه: که ظاهیری هه رمووده گانی پېغه مبه ر (دروودی
خودای له سهر بئ) نه وه ده گه یه نن: که مه بهست به (الأحرف السبعة) نه وه یه
که لیمه یهک به دوو شیوه، یان سئ شیوه تا ههوت شیوه ده خویندریته وه،

ئەمەش بۇ ئاسانكارى لەسەر موسولمانان، ئاشكراشە يەك شت لە يەك
ئايەتدا ناگونجى ھەللايش بىۋ ھەرامىش بىۋ، ئاسانكارى و كراوھى بەو
نابى ھەللا ھەرام بىكە ھەرام ھەللا بىكە، يان مەئنايەك لەو
مەئنايەنى گوتران گۆرانكارىان تىدا بىكە.

ئەوھى چەسپاۋە لە ھەرموودەكانى پىغەمبەردا (دروودى خوداى
لەسەر بىۋ) كە لەوھىپش ئامازەمان بىۋ كردن، ئەوھى ھاۋەلان: كە راجىبايىان
بۇ دروست بوو، بۇ يەكلاكرىدەھى راجىباۋازەكان چوونە خزمەت پىغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بىۋ) ئەوھى گۆيى لەشېۋە خويىندەھى ھەموانيان
گرتوۋە، پاشان ھەموويانى بە راست و صەحىح داناوۋە بە ھىچيانى
نەفەر موۋە شېۋە خويىندەھى تۆ ھەلەيە، يان ئەمەيان باشترە لەو، وىپراى
جوداۋازى خويىندەھى كەيان تەننەت ھەندىك لەو ھاۋەلانە شك و گومانىكى
بۇ دروستبوۋە بەلەيەھى جىگەي سەرسورمان بوۋە پىغەمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بىۋ) ئەو شېۋە خويىندەھى لىك جىبايەنى قىبول بىۋ ھىچيان
بە ھەلە دانەن، بۆيە بەو ھاۋەلەي ھەرموۋ: كە كەوتە گومانەھى لە بەراست
زانىنى ھەموۋ شېۋە خويىندەھى كان «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ عَلَى
سَبْعَةِ أَحْرَفٍ»^(۱).

ئاشكراشە شك و گومانى ھاۋەلان لەو بارەھى، ئەگەر گومان و
راجىباۋازەكانيان دەربارە ھەللاكرىدە ھەرامكرىدە وادە ھەپەشە بوايە،
واتە: ئەگەر شېۋە خويىندەھى ئەمەيان شتىكى ھەرام بىكرىدەھى
خويىندەھى ئەوھىپريان ھەللا بىكرىدەھى، شېۋە خويىندەھى ئەم ھاۋەلە
وابوايە (وعيد) ئامىزبوايە ھى ئەو ھاۋەلە وادە (وعد) بوايە، محال بوو
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىۋ) خويىندەھى ھەردووكيان بە راست
دابىنى ھەرمەن بە ھەموۋ ئەوانە بىكا: كە ھەرىكەيان پابەندى شېۋە

^(۱) ذكره الطبري في تفسيره ۴۸/۱ وأخرجه مسلم/۱۹۰۶ وأحمد/۲۱۱۷۲.

خویندنه وهی خوئی بی و خویندنه وه کهی صه حیج و دروسته، چونکه نه گهر
 نه وه دروست بوايه، لییه وه لازم دههات پهرومردگار فهران به کردنی شتیک
 بکاو به واجبی دابنی به گویره شیوهی خویندنه وهی نه وه کهسهی
 خویندنه وه کهی واجبیوونی نه وه شته دهگه یه نی، له هه مان کاتدا نه هی له
 کردنی هه مان شت بکاو داوا بکا خوئی لی بپاریزن به گویره شیوه
 خویندنه وهی نه وه کهسهی خویندنه وه کهی نه هی و خو پاراستن له و شته
 بگه یه نی، یان موسو لمانان سه ریشک بکا له کردن و نه کردنی هه مان شت و
 ریگه بدا هندی له به نده کانی نه گهر ویستیان نه وه شته بکه ن و
 هندی کیشیان نه گهر نه یان ویست نه یکه ن، نه مهش به گویره شیوه
 خویندنه وهی نه وه کهسهی خویندنه وه کهی (تخیر) و سه ریشکی دهگه یه نی.

هه لبه ته نه مه راو بو چوونی که نه گهر که سیک بیلی ئی ثبات کردنی
 شتیکه: که خودا نه فی کردو وه و قورئانی خوئی لی پاراستو وه، دهفه رموی:
 ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا -
 النساء/ ۸۲﴾ جا که پهرومردگار بو خوئی نه وه حالته ی نه فی کردو به ده فیکی
 صه ریح نه وه صیفه ته ی له قورئان دارنی، نه مه به لگه یه کی حاشا هه لنه گره:
 که نه وه قورئانه ی بو پیغه مبه ری ناردو وه (دروودی خودای له سه ر بی) یه ک
 حوکه و مانا دهگه یه نی و بو هه موو مه خلوقاتی خوئی یه کسانه، هه رگیز شتی
 وای تیدا نیه به قیرائه تیک بو زمید فلان شت حه رام بی و به قیرائه تیکی تر
 هه مان شت بو عه مر حه لال بی!!

بو وه لامی پمئی چواره م (د) که پیی وایه مه به ست به (الأحرف
 السبعة) نه وه وجوهه گوړانکاریاننه که ئیختیلافیان تیدا دیته دی وه کوو
 (لامنتهم) که ده کری به کو (لأماناتهم) بخویند دریتته وه، یان به تاک (لأمانتهم)
 بخویند دریتته وه، هه روا نموونه کانی که له برکه ی (د) دا ئامازه یان پی کراوه.

بۆ ۋەلامى ئەم رەئىيە دەگۈترى: ھەرچەندە ئەم بۆچۈنە باۋو شائىيە ۋە مەقبۇل ۋە يۈچۈشە، ۋەلى لە بەرامبەر بەلگە بەھىزمەكانى رەئى يەكەمدا بى نمودو لاۋازە، بىرئ لە ۋجۇھو ئىختىلافاھى باسيان كىردوون ۋە شىۋەى بەلگە ئاراستەيان كىردوون بە قىرائاتى ئاحاد ۋارىد بوون، ئاشكراشە: كە دەبى ھەرچى قورئان بى پىۋىستە مۈتەۋاتەر بى ۋە لەرئگەى تەۋاتۈرەۋە نەقل كرابى ۋە بەئىمەش گەيشتى.

زۆربەى ئەو جوداۋازىيانەى لەم بىرگەى (د)دا باس كىراون، دەگەرپىندىرئەۋە بۆ شەكلى ۋە شىۋەى كەلىمەكە، يان شىۋەى دەرپرېنى كە گۇرپىنىكى ئەۋتۆ لە لەفظەكە پەيدا ناكەن، ۋەكۈۋ ئىختىلافا لە ئىعرابدا، يان لە تەصرىف، يان تەفخىم، يان تەرقىق، يان فەتح ۋە ئىمالە ۋە ئىظھار ۋە ئىدغام ۋە ئىشمام ۋە شتى ۋە، ئەم جۆرە جوداۋازىيانە لەۋانە نىن لەفظو مەعنا بگۇرپ، چۈنكە ئەم سىفاتە جۇراۋ جۇرانە كەلىمە لە ئەداكىردندا لەفظەكە ۋە لى ناكەن بەدوۋ لەفظى لىك حىيا دابندىرئ.

خاۋەنەنى ئەم رايە پىيان ۋايە موصەھفەكانى عوسمان شىۋە نوۋسىنەكەيان بەجۇرئەكە ھەر جەۋت قىرائەتەكەيان تىدا دەستەبەر بىى بۆ نمۇنە ئايەتى ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ - الْمُؤْمِنُونَ/۸﴾: كە بەشىۋەى كۆۋ تاك دەخوئندىرئەۋە لە (رسم المصحف)ى عوسمانىدا (لِأَمَانَاتِهِمْ) بەبى لىك بچران نوۋسراۋە ئەلفىكى بچوك لەسەر مېمەكە كىراۋە. ھەروا ئايەتى ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا - سَبَأ/۱۹﴾ لە رەسمى عوسمانى دا (بَاعِدْ) نوۋسراۋ بەبى لىك بچران ۋە ئەلفىكى بچوك لەسەر (با)كە كىراۋە.

بەلام ئەمە بۆ ئەۋان نابىتە بەلگە بۆ ھەموۋ ئەو جوداۋازىيانەى باسيان دەكەن، ۋەكۈۋ جوداۋازى بەزىدەۋ كەمى لە ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ - التوبة/۱۰﴾ كە لە قىرائەتەكەدا (مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ) خوئندىراۋەتەۋە بەزىدەى (مِنْ) يان ئايەتى ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى -

Age Group	1970	1980	1990	2000	2010	2020
0-14	20	18	15	12	10	10
15-24	15	14	13	12	11	10
25-34	12	11	10	9	8	7
35-44	10	9	8	7	6	5
45-54	8	7	6	5	4	3
55-64	6	5	4	3	2	1
65-74	4	3	2	1	0	0
75+	5	6	7	8	10	20

Age Group	1970	1980	1990	2000	2010	2020
0-14	20	18	15	12	10	10
15-24	15	14	13	12	11	10
25-34	12	11	10	9	8	7
35-44	10	9	8	7	6	5
45-54	8	7	6	5	4	3
55-64	6	5	4	3	2	1
65-74	4	3	2	1	0	0
75+	5	6	7	8	10	20

Age Group	1970	1980	1990	2000	2010	2020
0-14	20	18	15	12	10	10
15-24	15	14	13	12	11	10
25-34	12	11	10	9	8	7
35-44	10	9	8	7	6	5
45-54	8	7	6	5	4	3
55-64	6	5	4	3	2	1
65-74	4	3	2	1	0	0
75+	5	6	7	8	10	20

Age Group	1970	1980	1990	2000	2010	2020
0-14	20	18	15	12	10	10
15-24	15	14	13	12	11	10
25-34	12	11	10	9	8	7
35-44	10	9	8	7	6	5
45-54	8	7	6	5	4	3
55-64	6	5	4	3	2	1
65-74	4	3	2	1	0	0
75+	5	6	7	8	10	20

ئاسانكارى لەسەر موسولمانان بوو و كارىكى پيويست بوو، ئىستا ئو پيويستىيە نەماو، حەسمى مادەى جوداوازى نيوان قىرائەتەكان بەو دەكرى خەكەكە لەسەر يەك قىرائەت كۆكرىنەو، ئىتر ئو دەبوو ھاوەلان بەم پيشنيارەى ئىمام عوسمان رازىبوون و بووبە كۆراو ئىجماع.

لە پۆژگارى ئەبو بەكر و عومەردا (رمزى خودايان ئى بى) ھاوەلان پيويستيان بەو جۆرە كۆكرىنەو قورئان نەبوو كە لەسەردەمى عوسماندا ئەنجام درا، چونكە لە پۆژگارى ئەواندا (واتە: ئەبو بەكر و عومەر) ئو خىلاف و راجىيىيە لە قىرائەتدا سەرى ھەنەدابوو: كە لە زەمانى ئىمام عوسماندا پەرەى سەندبوو، بەمەش ئىمام كارىكى گەورە و سودبەخشى ئەنجام داو خىلاف و فیتنەيەكى گەورەى خامۆش كرد و كەلىمەى موسولمانانى يەك خستەو ئوممەتى موسولمانى خستە دنيایىيەو.

دەربارەى راي پىنجەم: كە بەم پىيە ژمارەى (حەوت) مەعنای نيە و رەمز و ھىمايە بۆ كاملبوون و گەشتن بە پەلى كەمال، وەلام دەدرىتەو بەو ھەرموودەكانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بە دەقى سەرىخ و پوون و ئاشكرا حەقىقەتى ژمارەى حەوت و سنوورەكانى دەگەيەن «أَقْرَأْنِي جِبْرِيلُ عَلَى حَرْفٍ فَرَّاجَعْتُهُ ، فَلَمْ أَزَلْ أَسْتَزِيدُهُ وَيَزِيدُنِي حَتَّى انْتَهَى إِلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ»^(۱) يان دەفەرموى: «إن ربي أرسل إلي: أن أقرأ القرآن على حرف، فرددت عليه: أن هوّن علي أمني فأرسل إلي: أن أقرأ على سبعة أحرف»^(۲) دەى ئەم دوو ھەرموودە بە ئاشكرا حەقىقەتى ژمارەى حەوت دەگەيەن سنوورەكى ديارى دەكەن.

راى شەشەم: كە دەلى: مەبەست بە (الأحرف السبعة) حەوت قىرائەتەكەيە، بەو وەلام دەدرىتەو دەگوترى: قورئان غەيرى قىرائاتە،

^(۱) أخرجه البخار/ ٤٩٩١ ومسلم/ ١٩٠٣.

^(۲) أخرجه مسلم/ ١٩٠٦ وأخرجه الطبري/ ٣٠.

قورئان وەحیی نازل کراوه بۆ سەر ھەزرەتی موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بێ) بە مەبەستی بەیان و ئیجاز، قیرائەتەکان بریتین لە جوداوازی چۆنیەتی گوتن و دەربڕینی وشەکانی وەحی لەپەڕی تەخفیف و قورسکردن و درێژکردنەوەی ئەم کەلیمە و ئەو کەلیمە.

ئەبو شامە دەڵێ: کۆمەڵێک لە زانایان پێیان وایە مەبەست بە (سبعة أحرف) لە ھەرموودەکە ی پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەوت قیرائەتە مۆتەواتەرەکان، ئەمەش پێچەوانەی کۆپرای زانایانی ئیسلامە و بیروبوونوی ھەندێ نەزانە.^(۱)

ئیمامی طەبەری دەڵێ: ئەو ئیختیلاف و جوداوازییە لە قیرائەتەکاندا ھەیە وەکوو ئەو ھەرفێک بە مەرفوع بکە، یان مەنصوب بکە، یان مەجرور بکە، یان سکونی بدیت، یان ھەرەکە ی بخەیت سەر، ھەروا گواستنەوی ھەرفێک لە شوێنیکەو بۆ شوێنیک تر وێرێ مانەوێ شکی نووسینەکە لەسەر یەک شیو، ئەو بەھێج جۆرێ مانای ھەدینەکە ی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) «أمرت أن أقرأ القرآن على سبعة أحرف» نایگریتەو، چونکە ئاشکراو ەیانە ھەرفێک نیە لە ھەرفەکانی قورئان بەو جۆرە جوداوازی قیرائەتەکان لە خویندنەویدا ھەبێ، بەم مەعنايە گومان لیکردنی ببیتە ھۆکاری کافر بوونی گومانبەر، کەس لە زانایانی ئوممەت ئەم قسەییە نەکردووە.

بێگومان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەوێ چەسپاندووە: کە ھەرکەسێک گومانی لە قیرائەتە مۆتەواتەرەکاندا بێ پێی کافر دەبێ، پێوايەتەکان بە ئاشکرا ئەو دەگەییەن.

وێدەچێ ئەوێ ئەم راجیایی و ئیختیلافی زەق کردۆتەو ئەو مە (سبعة أحرف) کە بەمانا ھەوت لوغەت و زاراوێە لەگەڵ (سبع قرأت): کە

^(۱) بێروانە: الإتيقان ص ۱۷۲.

بهمانا جهوت شیوازی خویندنه و میه له ژماره کهدا: که جهوته، یهکن، بویه زانایان لییان تیگچوووه و کهوتوونه نهم خیلافو راجیاییه وه.

ئیبنو عهمار دهلی: ئه وهی ژمارهی نهم (جهوت) هی به سهر قیرائاته کانداسه پاندوووه، کاریکی کردوووه نه ده بوو بیکا، موشکیله و چه واشه کارییه کی بۆ خه لکه که به گشتی ناوخته وه، هه رکه سیک تیگه یشتنی وردی نه بی واده زانی نهم قیرائاتانه ی لیردها باس ده کرین ههمان ئه و قیرائاتانه: که له فهرمووده کهدا ئاماژمیان بۆ کراوه، خۆزگه ئه و کاته ی قیرائه ته کانی له ژمارهی (جهوت) دا قه تیس کردن وای نه کردایه، یان له خوار جهوته وه، یان له ژوور جهوته وهی دیاری بکردنایه، بۆ ئه وهی نهم شوبه و گۆرینه وهی جهوت قیرائته به جهوت لۆغه ت نه هاتایه دی و سهری هه ئنه دایه.

بهم توێژینه وه و به راوردکردنه بۆمان دهرده که وئ رای یه کهم (ا) ئه و رایه ی پئی وایه مه به ست به (سبعة أحرف) جهوت زاراویه له زاراوه ی عه رب دهرباره ی یه ک مانا، ههر ئه مه یه: که له گه ل ظاهیری ده قه کان دیته وه و به لکه صه حیه کان پشتگیری ده کهن.

ئوبه ی کوری که عب دهلی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) پئی فهرمووم «إن الله أمرني أن أقرأ القرآن على حرف واحد فقلت رب خفف عن أمتي، فأمرني إقرأ على حرفين، فقلت رب خفف عن أمتي فأمرني أن أقرأ على سبعة أحرف من سبعة أبواب الجنة كلها شاف كاف»^(۱).

شیخی طه به ری دهلی: جهوته که ی تر ئه وه یه: که وتمان بریتین له جهوت زمانه کان، جهوت دهرگای به هه شت ئه و مه عنایانه: که له خوی گرتوون له ئه مرو نه ی له ته رغیب و ته رهیب و قه صه ص و مه ته ل و په ند.

^(۱) رواه مسلم والطبری.

نهم مهعانیپانهی: که مرؤف کاری پی بکاو به تهواوی نهجامیان بدا، مافی چوونه ناو بهههشتی بؤ دهمسته بهر دمبی، سوپاس بؤ خودا له راوبؤچوونی نهوانهی نهم قسهیان کردووه، خیلافیک نابیندری بؤ نهوهی نیمه گوتومانه مانای (کلها شاف کاف) وهکوو پهرومردگار له وهصفی قورئاندا ههرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهَدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس/۵۷ پوختهی مهعناى نهوهیه: خودا قورئانی کردووه به شیفای بؤ موسولمانان به ئامؤزگارییهکانی شیفاى نهخویشیهکانی دل و دهرونیان دی، نهو دمردو نهخویشیانهی به وهسوسه و ختوکهی شهیتان دهکوهیته ناو دلیانهوه، قورئان چارمهسریان دهکا. قورئان بهسیانهو له ههموو ئامؤزگارییهکی بی ئاتاجیان دهکا، به ئایهتهکانی ههموو شتیک رون دهکاتهوه.

حیکمهتی نازلبوونی قورئان به جهوت زاراوه و لهجه

حیکمهتی نازلبوونی قورئان به جهوت زاراوه له سی خالدا چر دهبیتهوه:

۱- ئاسانکاری خویندنهوهو له بهر کردنی بؤ گهل و نهتهومیهکی نهخویندهواری وهکوو عهرمبی نهو سهردهمه: که ههر هؤزهو زاراوهیهکی نیمچه تایبهتی خوئ ههبوو، هیج شهریهت و یاسایهکی ئاسمانییان ئاگا ئی نهبوو چ جایی خوی پیوهبگرن و پیی ئاشنابن، نهم حیکمهته بهروونی ههرموودمهکانی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) ئاماژهی بؤ دهکهن.

له ئوبهیهوه ریوایهت کراوه دهلی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) له لای (أحجار المراء) به جوبرائیل گهیشته، پیی ههرموو: «إِنِّي بُعْتُ إِلَيَّ أُمَّةٍ أُمِّيَنَ فِيهِمُ الشَّيْخُ الْعَاصِي وَالْعَجُوزَةُ الْكَبِيرَةُ وَالْغُلَامُ». قَالَ فَمُرُّهُمْ فَلْيَقْرَأُوا

الْقُرْآنَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ»^(۱). ئەمەن كراوم بە پېغەمبەر و پەوانە كراوم بۆ سەر نەتە و مەيەكى نەخویندەوار، غولامى تازە پېگەيشتووى نەزان و خزمەتكارو پېرمىردى بەسالاجووى لاوازو پېرمزنى پۆلكاويان تىدايە، چۆن فيرى ئەم كەلامە ئاسمانىيە دەبن؟ جوبرائىل فەرمووى: با قورئان فير ببن و بيخوينن و بە حەوت زاراو و لەهجە، بە كامەيان بۆيان ئاسانە بەو وە بيخوينن.

هەروەها فەرموودەى: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ عَلَى حَرْفٍ، فَقُلْتُ اللَّهُمَّ خَفِّفْ عَنِّ أَمْتِي» يان فەرموودەى «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَقْرَأَ أُمَّتَكَ الْقُرْآنَ عَلَى حَرْفٍ. فَقَالَ «أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ وَإِنَّ أَمْتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ»^(۲).

۲- ئىعجازى قورئان بەو سروشە لوغەوييەى لای عەرەبەكان باو بوو، چونكە فرە لايەنى پېگەتە دەنگىيەكان بۆ قورئانى پېرۆز، بەجۆرىك هەموو لقو پۆپى لەهجە و زاراوە زمانىيەكانى عەرەب بگريتهو، ئەو لقو فروعە زمانىيەى سروشتى لوغەتى عەرەبى لى پېك هاتوو، بۆ ئەو وەى هەموو عەرەبىك بتوانى بە پیت و وشەى خو و لەحنە سروشتىيەكەى و لوغەت و زاراو وەى خو و قورئان بخوينى و وپراى لەدەست نەدانى ئەو ئىعجاز و سەرئاسايىيەى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەحەداى عەرەبى پېكرد و بۆرى دان و ئاومىد بوون لە بەرامبەر يکردنى، ئەم ئىعجازەش ناگونجى بۆ لەهجە و زاراوئەك بى و بۆ لەهجە و زاراوئەكى تر نەبى بەلکوو ئىعجازەكە بۆ سروشە زمانەوانىيەكەى خودى عەرەبىيەكەى لای عەرەب!

۳- سەرئاسايى قورئان لەپروى مەعنا و حىكمەتەو، بېگومان گۆرانی وینە لەفزيەكانى قورئان لەپرى پیت و وشەدا، ئامادەباشى ئەو ميان تیدا دەخولقى حوكمى شەرىعيان لى وەرگىرى بەجۆرىك: كە قورئان وا لى بكا بۆ هەموو جەر و پۆزگارىك بگونجى، هەر بۆيە فەقیهو موحتەئیدەكان

^(۱) أخرجه الترمذی/ ۳۱۷۲ وأحمد/ ۲۱۲۰۴ (أحجار المراء) شۆيئیکە لە مەككە.

^(۲) ئەم دوو فەرموودە لەپېشەو تېپەرىن.

له‌بوارى دهره‌پنانى نه‌حكام له قورئان به‌لگه‌يان به‌قيرائاتى (الأحرف السبعة)
هينامته‌وه.

١٠ قيرائاتى قورئان و قاريئه‌كان

قيرائات (القرآات) كۆى قيرائه‌ته نه‌ويش چاوكى (قرأ)يه له زاراوه‌و
ئيصطिलाحى عيلمى‌دا رېيازىكه، شى‌وازيكه له‌شى‌وازه‌كانى خوئندنى قورئان:
كه پيشه‌وايه‌ك له پيشه‌وايانى قورئانخوئنان به‌شى‌وازيك خوئندبىه‌تیه‌وه
جياواز بئ له‌شى‌وازي خوئندنه‌وه‌ى ئيمامىكى تر.

قيرائه‌ته‌كان به رشته‌و سه‌نهد بردراومنه‌وه بۆ سه‌ر پېغه‌مبه‌ر
(دروودى خوداى له‌سه‌ر بئ) شتىكى ثابيت و چه‌سپاوه.

رۆژگارى قاريئه‌كان كه موسولمانان په‌پرەوى شى‌وازي
قورئانخوئندنه‌وه‌ى نه‌وان ده‌كهن، ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌رده‌مى هاوه‌لانى
پېغه‌مبه‌ر (دروودى خوداى له‌سه‌ر بئ) بېگومان له‌ناو هاوه‌لانىدا چه‌ند
كه‌سيك مه‌شه‌ور بوون به قورئانخوئنى شارمزاو قورئانله‌به‌ر، له‌وانه: ئوبه‌ى،
عه‌لى، زه‌مىدى كورپى ثابيت، ئيبنو مه‌سعود، نه‌بو موساى نه‌شه‌رى، هى
تريش، زۆربه‌ى هاوه‌لان و تابعين له شاره‌ گه‌وره‌كانى موسولمانيشينى نه‌و
سه‌رده‌مه‌ له‌م هاوه‌لانه قورئانخوئندن فيربوون و هه‌موو نه‌مانه‌ش له
پېغه‌مبه‌ريان بىستوووه‌و له‌وه‌وه قورئان فيربوون.

ئيمامى (الذهبي) له (طبقات القراء)دا ده‌لئ: نه‌و هاوه‌لانه‌ى به‌ناو
بانگ بوون به قورئانخوئنى ليزان جه‌وت كه‌سن: عوسمان، عه‌لى، ئوبه‌ى،
زه‌مىدى كورپى ثابيت، نه‌بو دهرداو، ئيبنو مه‌سعود، نه‌بو موساى نه‌شه‌رى،
نهمجار ده‌لئ: كۆمه‌لتيك له‌ هاوه‌لان له‌لاى ئوبه‌ى قورئانيان خوئندوووه،
له‌وانه: نه‌بو هورميره، ئيبنو عه‌بباس، عه‌بدوللاى كورپى سائيب، ئيبنو
عه‌بباس له‌لاى زه‌مىدى كورپى (ثابت)يش خوئندويه‌تى.

ئەمجار لەم ھاوئەلەنەو خەلکەکی زۆر لە تابیعین لە شارە گەورە
موسولماننیشینەکانی ئەو پۆزگارەدا ھێری قورئان خویندن بوون.
لەوانەى تابىعى بوون و لە مەدینە ھێرى قورئانخویندن بوون
سەئیدی کوپی المسیب، عوروە، سالم، عومەرى کوپی عەبدولعزیز،
سولەیمان و عەطاء، کە کوپی یەسار بوون، مەعاذی کوپی (الحارث) کە
ناسراوە بە (المعاذ القارئ) عەبدورەحمانی کوپی ھورموز (الأعرج)، ئیبنو
شیھابی (الزھری)، موسلىمى کوپی جوندوب، زەھیدی کوپی ئەسەلم.
لەو تابىعىيانەى لە مەككە ھێرى قورئان خویندن بوون: عوبەیدی
كوپی عومەير، عەطائى کوپی ئەبى رەباح، طاووس، موحاھید، عىكرىمە،
ئىبنو أبى ملىكە.
ئەوانەى لە كوفە ھێر بوون عەلقەمە، الأسود، مەسروق، عوبەیدە،
عەمرى کوپی شورەحبیل (الحارث)ى کوپی ھەیس، عەمرى کوپی مەیمون،
ئەبو عبدالرحمن السلمى، سەئیدی کوپی جوبەير، النخعى، الشعبى.
لەو تابىعىيانەى لە بەصرە ھێرى قورئان بوون، ئەبو عالیە، ئەبو
رەجاء، نەصرى کوپی عاصم، یەحیای کوپی یەمر، الحسن، ئىبنو سىرىن،
قەتادە.
لە ولاتى شامیش (المغیرة)ى کوپی ئەبو شىھابى المخزومى، صاحب
عثمان، خەلیفەى کوپی سەعد، صاحب أبى الدرداء.
لە پۆزگارى تابىعىندا لەكۆتایى سەدەى یەكەمى كۆچیدا كۆمەلەك ئى
بەران بۆ خزمەتکردنى قورئان و كۆنترۆل كردنى خویندەنەو، ئەوپەرى
گەرنگیان بەم بوارە داو خۆیان بۆ تەرخان كرد، ئەمەش بارودۆخێك بوو
بۆیست بوو ئەو بەكرى، بەئى: پەرمیان پێداو كەردیانە عىلمىكى سەربەخۆ
گەرنگ، وەكوو چۆن زانستە شەریعیەكانى تریان ئاوا لێكردن، ئەم كۆمەلە
قورئانخوین و گەرنگیدەرانە بە بواری قیرائات و زانستە قورئانییەكان بوونە

پیشه‌واو رابەر له‌و بوارمداو خه‌لکی شوینیان که‌وتنو تیشووین له‌کۆل داو
بو خزمه‌تیان سه‌فه‌ریان کرد، له‌نیو ئه‌وان و چینی دوا ئه‌وان جه‌وت
پیشه‌واکانی که ئه‌مڕۆ قیرائاتی سه‌بعه‌یان پال دهری دهرکه‌وتنو ناویان به
جیهانی ئیسلامی‌دا بلا‌وبۆوه‌و بوونه جه‌وت نه‌ستیره‌ی پرشنگذاری ئاسمانی
زانسته هورئانییه‌کان له‌شاری مه‌دینه‌دا، ئه‌بو جه‌فه‌ر، یه‌زیدی کوپی
القعقاع، پاشان نافعی کوپی عه‌بدولرحمان ناوبانگیان دهرکرد، له مه‌که‌ش:
عبدالله بن کثیر، حمید بن قیس الأعرج بوون به سه‌رده‌سته‌ی قورائه‌کان.

له شاری کوفه‌ش عاصم بن ابی النجود، سلیمان الأعمش، پاشان
حمزة، دواپی الکسانی بوونه رابهر و پیشه‌وا، له به‌صره‌دا عه‌بدوللای کوپی
ئه‌بو ئیسحاق، عیسای کوپی عه‌مر، ئه‌بو عه‌مری کوپی العلاء، عاصم
الجحدری، پاشان یعقوب الحضرمی، له‌بواری قیرائه‌دا نازناوی ئیمامه‌تیان
به‌ده‌ست هینا، له ولاتی شامیشدا عه‌بدوللای کوپی عامیر ئیسماعیلی کوپی
عه‌بدوللای (المهاجر) پاشان یه‌حیای کوپی (الحارث) ئه‌مجار شوره‌یحی کوپی
یه‌زیدی (الخضرمی) له‌م بوارمدا پیشه‌وایه‌تیان به‌ده‌ست هیناوه.

جه‌وت ئیمامه هورئانخوینه‌کان: که له‌ناو ئه‌م جه‌مه‌که قارئانه‌دا
ناویان دهرکردووه‌و له‌ناو جیهانی ئیسلامی‌دا مه‌شه‌ورو ناوسراون: بریتین
له (ئه‌بو عه‌مر، نافیع، عاصم، حمزة، الکسانی، ئیبنو عامیر، ئیبنو که‌ثیر).

به‌گویره‌ی نه‌سه‌حی راوبۆچوونه‌کان قیرائات غه‌یری (الأحرف
السبعة) ن هه‌رچه‌نده یه‌کسانی ژماره‌که‌یان واده‌خاته زمینی هه‌ندی که‌سه‌وه:
که دوو ناو و بۆیه‌ک مانا، به‌لام ئه‌مه هه‌له‌یه، چونکه قیرائات مه‌زه‌هب و
رێبازی ئیمامه‌کانن، ئه‌م قیرائه‌ته جو‌راو جو‌رانه باقین و خه‌لک به‌و قیرائاتانه
هورئان ده‌خوینن، بنه‌مای ئه‌م قیرائاتانه‌ش جو‌داوازی له‌هجه‌و زاراوه‌کانی
عه‌ره‌بو چۆنیه‌تی دهربرینیان و شیوه‌ی ئه‌دا کردنیان له‌پوی ته‌فخیم و
ته‌ره‌قیق و ئیماله ئیدغام و ئیظهار و ئیشباع و مه‌دو هه‌صرو ته‌شدیدو

تەخفیف، ھەموو ئەمانەش لە يەك لۇغەتدا: كە لۇغەتى قورپەشە كۆيۈنەو.

ودى (الأحرف السبعة) وەكۈو لەپېشەو ئەماژەمان پېكرىد جىاوازە لە قىرائاتى (سبعة) بېگومان لە (عرضة الأخيرة) دواجارى رانواندىن و خويندەنەو قورئاندا لەلایەن پېغەمبەرەو (دروودى خودای لەسەر بى) بە ئامادەبوونى جوبرائىل دىاردە (الأحرف السبعة) كۆتايى پى ھىندرا، بە تايبەتى كاتىك فتوحاتى ئىسلامى بەرفراوان بوو، ئىتر بىيانوو بۇ فرە لۇغەتى نەماو ترسى فیتنە و فەساد ھاتە كايەو و لەسەردەمى ئىمام عوسماندا ھاوئەلان و ئاراستەكران لەسەر يەك حەرف - نەك بە حەوت حەرف - قورئان بخوين، كە برىتى بوو لە لۇغەتى قورپەشە و بەگۆيرە زمانى ئەوان نووسرايەو لە مەصاحىفدا و بىلاوكرايەو و چەسپا.

قارىئەكان زۆر و كەچى لەسەر حەوت كورت كراو تەو

شېو خويندىنى ئەو حەوت قارىئە جېگای ھاوپراي عولەمايەو ھەموويان پەسەندىان كىردوون، ئەمجار زانايان وپراي قىرائەتى ئەو حەوتە سى قارىئى تىرشىيان ھەئىزاردوو: كە قىرائەتەكەيان صەحىجە و جېگای مەمانەيە و بە تەواتور بەئىمە گەشتوو، ئەوانىش (ئەبو جەغفەر يىزىد بن القعقاع المدنى و يەغقوبى كورى ئىسحاقى الحضرى و خەلەفى كورى ھىشام) ن ئەم سىيە و حەوتەكانى پېشو و ھەريەكەيان خاوەنى قىرائەتەكە و بە (أصحاب القراءات العشر) مەشھورن، خاوەنانى دە قىرائەتە مۆتەواترو صەحىجەكان.

جگە لەم (دە) قىرائەتە ئەوانى تر بە (شاذ) دادەنرىن، وەكۈو قىرائەتى (اليزيدى، الحسن، الأعمش، ابن جبير) و ھى تىش، دەبى ئەو ھەش بزانين (دە) قىرائەتە مۆتەواترەكەش تەنانەت حەوت قىرائەتە

مه‌شه‌وره‌كانيش له (شاذ) خالى نين و زۆر (شاذ)يان تيدا هه‌ن، پيويسته
 ئاماژه به‌وه‌ش بكرى: كه ئيختيارى جه‌وت قاريئه‌كان (القراء السبعة) پيشه‌ى
 عوله‌ماى (متأخرين)ه له‌سه‌ده‌ى سييه‌مدا نه‌وان نه‌م ده‌سته‌واژه‌يان داهينا،
 نه‌گينا پيشه‌وايانى متمانه‌پيكر او به‌ زانيارى و راستاليان زۆرن، موسولمانان
 له‌ كۆتايى سه‌ده‌ى دووه‌مدا له‌ به‌صره به‌شيوه‌ى قيرائه‌تى نه‌بو عه‌مرو
 به‌عقوب قورئانيان ده‌خويند، له‌ كوفه به‌ قيرائه‌تى جه‌مزه‌ و عاصم
 قورئانيان ده‌خويند، له‌ شام به‌شيوازي قيرائه‌تى ئيبنو عاميرو له‌ مه‌ككه به
 قيرائه‌تى ئيبنو كه‌ثير و له‌ مه‌دينه به‌ قيرائه‌تى نافع قورئانيان ده‌خويند،
 نه‌م زاتانه قوراي سه‌بعه بوون، له‌ كۆتايى سه‌ده‌ى سييه‌مى كۆچيدا نه‌بو
 به‌كرى كورى موحاهيم ناوى (الكسائى) جه‌سپاندو ناوى به‌عقوبى سرپه‌وه.

سيوطى ده‌لى: يه‌كه‌م كه‌س كه له‌بوارى قيرائادا كتيبى دانابى نه‌بو
 عوبه‌يد (القاسم بن السلام) بوو، پاشان نه‌حه‌مده‌ى كورى جوبه‌ير (الكوفى)
 پاشان ئيسماعيلى كورى ئيسحاقى (المالكى) هاوه‌لى (قالون)، پاشان نه‌بو
 جه‌عفه‌رى كورى جه‌ريرى (الدجونى) دوايى نه‌بوه‌كرى كورى موحاهيم
 نه‌مجار له‌ رۆژگارى نه‌م (ابن مجاهد)ه‌و دواى سه‌رده‌مى نه‌ويش خه‌لكى
 ده‌ستيان كرد به‌ كتيب نووسين له‌هه‌موو بواره‌كانى قيرائادا، به‌كۆ و به‌تاك و
 به‌ كورتى و به‌درىژى، زۆريان كتيب نووسين و نامه‌خانه‌ى ئيسلاميان
 ده‌وله‌مه‌ند كرد، پيشه‌وا و ئيمامانى قيرائات نه‌ومنده زۆرن له‌ هه‌ژمار نايه‌ن
 (حافظ الذهبى) نه‌بو عه‌بدوللا كتيبىكى نووسيوه به‌ناوى (طبقات القراء)
 پاشان (حافظ القراء) نه‌بولخه‌يرى كورى جه‌زمى كتيبىكى نووسيوه ناوى
 ناوه (النشر فى قرآت العشر).

ئيمام موحه‌مه‌دى جه‌زمى خاومنى (النشر.....) ده‌لى: يه‌كه‌م
 ئيمامىك موعته‌به‌رو متمانه‌ پيكر او قيرائاتى جه‌م كردبى له‌ كتيبىكى
 سه‌ربه‌خۇدا (نه‌بو عوبه‌يد القاسم بن سلام)ه‌ و كه‌و بزانم له‌گه‌ل نه‌و جه‌وت

قارینه مهشهورانه‌دا کردوونی به بیست و پینج قارین، سالی (۲۲۴)ی کۆچی له دنیا دهرچوو، پاشان دهلی: به‌دوا ئه‌ودا ئه‌بویه‌گر ئه‌حمه‌دی کوری موسای کوری (العباس) کوری موحاهید یه‌که‌م که‌سه قیرائاتی له‌سه‌ر ئه‌و چه‌وته کورت هه‌لیناوه، سالی (۳۲۴)ی کۆچی دونیای جیه‌یه‌شتوو، پاشان دهلی: بۆیه ئه‌م باسه‌مان درێژه پێ دا، چونکه پیمان گه‌یه‌شتوو: که هه‌ندی له‌وانه‌ی هیچ نازانن پێیان وایه قیرائاتی سه‌حیح و دروست ئه‌وه‌یه له‌و چه‌وت ئیمامه قورپائه‌وه نه‌قل کراوه، به‌لکوو زۆریک له نه‌زانه‌کان ئه‌وه‌یان لاجه‌سپاوه که قیرائاتی سه‌حیح و راست ته‌نیا ئه‌و قیرائاته‌ن که له (الشاطییه) و (التیسیر) دا ئاماژه‌یان پێکراوه.

هۆی کورت هه‌لینانی قارینه‌کان له‌چارچێوه‌ی چه‌وتدا، وێرای ئه‌وه‌ی ئیمامی تر هه‌ن له‌بوا‌ری قیرائه‌تدا زۆر له‌و چه‌وتانه پێ‌زدارترن، یان وه‌ک ئه‌وانن، ژماره‌شیان زۆرتره له‌ چه‌وت، ئه‌وه‌یه: ئه‌و راویانه‌ی له ئیمامه‌گانه‌وه ریا‌یه‌تیان کردوون زۆرن، جا که هیمه‌ت و تیکۆشان بۆ زانیاری ئه‌و بواره رووی له سستی کرد، ئه‌و قیرائاته‌نیان هه‌لبژارد: که له‌گه‌ڵ (رسمولخه‌طی) موصحه‌فدا ده‌گونجاو خۆینده‌وه‌و کۆنترۆڵ کردنی ئاسان بوو، ئه‌مجار تیفکرین له‌و ئیمامه زۆرانه‌ی کێیان مه‌شهور بوو بۆ ئه‌مین و بتمان به‌ پێکراو، کێیان به‌ درێژایی ته‌مه‌نی له‌وبواره‌دا ئیشی کردوووه و خه‌ریکی قیرائات بووه‌و زانیان کۆپایان له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌بووه قیرائه‌تی ئی وهر‌بگیری ئه‌وانه‌یان هه‌لبژاردوون، هاتوون له‌هر شارێک ئیمامێکیان هه‌لبژاردوووه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نه‌هاتوون ته‌رکی قیرائاتی ئیمامه‌گانی تریش بکه‌ن و پاشگوێیان بخه‌ن، به‌لکوو به‌ قیرائاتی ئه‌وانیش خۆیندویانه، وه‌کوو قیرائه‌تی یه‌عقوب الحضرمی و ئه‌بو جه‌عفهری المدنی و (شیبه‌)ی کوری (نصاع) و هی تریش.

ئهم‌جار ئه‌وانه‌ی له‌م بواره‌دا کتێبیان داناون له‌ نووسینه‌وه‌گانیاندا، ژماره‌یه‌کی دیاریکراویان له‌ قیرائادا دیاریکردوووه، چونکه ئه‌وان که کتێبیان

لەسەر نوسیوون ژمارمیهکی دیاریکراویان لە پێشهوا قورئانخوینەکان خستۆتە ناو نوسیئەکانیان و پشتیان بە شۆرمەت و ناویان بەستوووە و لەو پوانگەووە بۆیان پوانیون، هەرچەندە لەناو غەیری ئەواندا کەسانیکی زۆر هەبوون، لەوان پێژدارترو زانتر بوون، ئەمجار خەلکی بەهۆی ئەوەی ئەو نووسەرانی قاریئەکانیان لەو حەوت کەسەدا چڕ کردۆتەو وایان زانیووە ئیمامی موعتەبەر و خاوێن شەئێ لەبەواری قیرائەتدا ئەو حەوت کەسە گرنگی پێدراوەن و بەس!

ئەو هەتا ئیبنو جەبری (المکی) کتیبیکی داناو لە قیرائەتدا، قاریئەکانی کورت هەلێناوە لە پێنجدا، لە هەر شارە ئیمامیکی هەلێزاردوو، بۆیەش لە پێنجدا کورتی هەلێناوە چونکە ئەو موصحفەکانی ئیمام عوسمان ناردنی بۆ شارە گەورەکانی جیهانی ئیسلامی ئەو دەمە پێنج موصحفە بوون، دەشگوتری موصحفەکانی ئیمام عوسمان ناردنی حەوت بوون، ئەو پێنجە و موصحفەیک بۆ یەمەن و موصحفەیک بۆ بەحرەین، وەلی چونکە ئەم دوو موصحفە هێچ هەوالیکیان دەربارە نەگوتراوە ئیبنو موحایدو هی تریش ویستووینە ژمارە موصحفەکان بەرچاو بگرن هاتوون لەجیاتێ موصحفە یەمەن و بەحرەین دوو قاریئیان دەست نیشان کردوون، ژمارەکیان پێ تەواو کردوون، بۆیە عولەما فەرموویانە: پابەندبوون و تەمسوک بە قیرائەتی حەوت قاریئەکان و پشنگوی خستنی قاریئێ تر نە ئەتەر نە حەدیث هێچ کام لەوانەیان دەربارە وارید نەبوو، بەلکوو کۆکردنەووە هەلێزاردنی کۆمەلێک لە زانیانی مۆتەئەخیرین و بلاوی کردەووە ناویان مەشهور بوو، خۆ ئەگەر ئیبنو موحاید دەربارە قاریئەکانی تر زانیاری بنووسیایە و بیخستایە گەل ئەم حەوتە، ئەوانیش ناوبانگیان دەرکردو مەشهور دەبوون!.

ئەبو بەكرى (ابن العربى) دەلى: ئەم ھەوت قارىئە دىارى نەكرەون
بۇ پابەندبوون بە قىرائەتەكانىيان و بەس بەم مانايە قىرائەتى ئەوانى تر
دروست نەبى، وەگەو قىرائەتى ئەبو جەغفەرو شەيبەو الأعمش و وینەى
ئەوان، چونكە گومان لەوودا نىە ئەمانەش ھاوتای ھەوت قارىئەكانن، يان لە
ژوور ئەوانەومەن، ھەرومەھا زۆر لە پېشەوايانى قورئانخوینان ئەم جۆرە
ھەقائىقەنەيان دركاندووو و پازى نەبوون بە كورتەئەلئىنانى قارىئەكان لەسەر
ھەوت.

ئەبو ھەبىيان دەلى: لە كتیبى ئىبنو موحاھىدو ئەوانى شوینى
كەوتوون، كەمىك نەبى قىرائەتى مەشھورىيان تیدا نین، ئەو ئەبو ەمەرى
كوپرى (العلاء) ھەزەدە راوى موعتەبەر قىرائەتى لىوہ نەقل دەكەن، ئەمجار
ناوى ھەموویانى نووسیو، كەچى لە كتیبى ئىبنو موحاھىددا ھەر باسى
(الیزیدى) ھاوو، لە (الیزیدى) شەوہ (دە) كەس رپاویەتەيان كروودا دەى
چۆن بە تەنیا ناوى (السوسى) و (الدورى) دەھىندرى و بەس، لە كاتىكدا ئەم
دوو زاتە ج مەزىيەت و تايبەتمەندىكەيان تیدا نابىندرى لەوانى تردا نەبى،
چونكە ھەموویان ھاوبەشەن لە زەبىت و ئىتقان و ھاوبەشىكردن لەومرگرتنى
عیلم و قىرائەتدا بۆیە مە ھەرچى دەكەم و بىردەكەمەو ھۆكارىكى مەعقول
نادۆزمەو بۇ ئەم چەواشەكارى و ماف ژىرلىودانە جگە لە جەھل و نەزانى!!
بروانە الإیتقان/ص ۱۷۲.

جۆرەكانى قىرائات و ھۆكەكانىيان و زەبىت و كوئترول كەردىيان

برى لە عولەما فەرموویانە قىرائات سى جۆرە: مۆتەواتەر، ئاحاد،
شاذ، ھەوت قىرائەتە مەشھورەكەيان داناو بە مۆتەواتەر، سى قىرائەتە
ئاحادەكانىيان كروون بە تەواوكەرى (دە) قىرائەتەكە، پاشان چى قىرائەتى
صەحابە ھەبەو قىرائەتەكانى تریش ھەموویان شاذن.

(قيل) يَكْ ههيه دهئى: هەر (ده) يان موته واتهرن، (قيل) يَكْ دهئى: ئهوهى پىشتى پى دهبه سترى له م بواره دا ضه وابيطه كانه، جا قيرائه ته كه له كهوت قيرائه ته كان بى، يان له (ده) قيرائه ته كان بى، يان له غه يرى ئه وان بى، ئه بو شامه له (المرشد الوجيز) دا دهئى: پىويست ناكه به هەر قيرائه تىك پال كهوت قيرائه ته كه بدرى هه لى به له تىين پىمان وابى صه حيحه و صيفه تى صه حيحى پال دهين و بلتين ئاوا نازل بووه، مه گهر بچيته چوار چيوه ئه و (ضابطه) و قاعيده وه ئه و كاته يش موصه نيفيك تاك نابيته وه به وه له غه يرى خويه وه نه قلى بكا، تايبه تيش نيه به وه له كهوت قارينه كان نه قلى بكا، به لكوو نه گهر له غه يرى ئه وانيش نه قلى كرا، له بازنه ي صيحه تى وه دمر ناننى، چونكه ئيعتيماد و پىشت به ستن به قيرائه ته كه له سه ر ئه وه يه ئه و صافه كانى تيدا كو ببيته وه، نه ك له سه ر نيسبه تدانى بولاي كه سيك، چونكه قيرائه تى نيسبه تدرا و بولاي هه ريه كيك له كهوت قارينه كان و غه يرى ئه وانيش، دابه ش دمبى بو قيرائه تى (متواتر) و موجه عو عوله يه ي و قيرائه تى (شاذ) وهئى ئه و كهوت قارينه به وه ئى به نا و بانگيان وه به وه ئى ئه وهى زورى قيرائه ته كانيان صه حيح و (مجمع عليه) ين، نه فس زور مه يلى ئه وه ده كا: كه له وان وه نه قلى كرا وه، تا ئه وهى له غه يرى ئه وان وه نه قلى كرا وه.

قياس و قاعيده لاس نه وان ده رباره ي ضوابطى قيرانه تى صه حيح و

دروست نه مانه يه :-

۱- قيرائه ته كه موافيقى لوغه ي عه رمبى بى به جوړيك له جوړه كان، واته: موافيقى لوغه تى ئه فصه ح، يان فه صيح بى، چونكه قيرائه ت سوننه تىكى چاوليكرا وه، قبول كردن و په نا بو بردنى به ئيسناد دمبى نه ك به رهنى.

۲- دهمین قیرائه ته که موافیقی یه کیک له موصحه فه کانی عوسمانی بن، نه گهر به ئیحتیمالیش بی، چونکه هاوه لآن له نووسینه وهی موصحه فه کانی سه رده می ئیمام عوسماندا (رمزای خودای لی بی) زور ورده کاریان له شیوه نووسینه که دا کردووه به گویره زانیاری و بالادهستیان له لوغاتی قیرائه ته که دا.

بۆ نموونه وشه ی (الصراط) له ئایه تی ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ - الفاتحه/۶﴾ به (صاد) نووسیوه له جیاتی (سین) له نووسینی به (سین) لایانداوه که ئه صلی لوغه که یه، بۆ ئه وهی قیرائه تی (سین) (الصراط) هه رچه نده موخالیفی (رسم الخط) ه له رویه که وه به لام له سه ر بنه مای ئه صلی زمانه وانى مه عروفو باوه، که وایوو هه ردوو قیرائه ته که هاوتان ئه میان موافیقی ئه صلی لوغه ته، ئه ویان موافیقی (رسم الخط) ی عوسمانی یه، قیرائه تی (الأشمام) ئیحتیمالی ئه وهی هه یه.

مه به ست به موافقه ی ئیحتیمالی ئه وه یه له شیوه ی ئه و بی بگونجی وه کوو قیرائه تی ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ - الفاتحه/۴﴾ له سورمه ی فاتحه دا، بیگومان وشه ی (مالک) له هه موو موصحه فه کاندا به بی (ألف) نووسراوه، به (مَلِك) ده خویندریته وه، ئه مه به ته حقیقی موافیقی رسمى موصحه فه، به (مالک) یش ده خویندریته وه ئه م شیوه یان به ئیحتیمالی موافیقی رسمى موصحه فه، هه روا زور نموونه ی تر.

نموونه ی ئه وه موافیقی جوداوازی قیرائه ته کان بی و (رسم الخط) ه که ی له گه ل هه موویان به ته حقیقی بگونجی وه کوو وشه ی (تُعْلَمُونَ) به تی و ی (ویغفر لکم) به ی و نون، هه روه ها زور نموونه ی تر له و وشانه ی که روتبوونیان له نوخته، شکل و شیومیان به لابرده ی حه رفیک تییاندا، یان هیتشه وه ی نیشانه ی گه وره می و لیزانی هاوه لآن و زانیاریان له زانستی هه یجائو زیره کی و دووربینیانه له شیکردنه وه ی هه موو عیلمیکدا.

مه‌رج نیه له قیرائه‌تی سه‌حیحا قیرائه‌ته‌که موافیقی هه‌موو
موصحه‌فه‌کان بئ، به‌لکوو موافیقی هه‌ندیکیان بئ کیفایه‌ته، بۆ نموونه
قیرائه‌تی ئیبنو عامیر ﴿وَبِالْزُّبْرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ - آل عمران/ ۱۸۴﴾ به
چه‌سپاندنی (بئ) له هه‌ردوو وشه‌که‌دا ده‌ی ئه‌مه‌ ته‌نها له موصحه‌فی
(الشامی) دا هه‌یه.

۳- وێرای خاڵه‌کانی پێشه‌وه، ده‌بئ قیرائه‌ته‌که ئیسنادی سه‌حیح بئ،
چونکه قیرائه‌ت سوننه‌تی چاویلکراوه ئیعتیما‌د تێیدا له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌قل
کردنه‌که‌ی سه‌لامه‌ت بئ و ریوایه‌ته‌که‌ی سه‌حیح بئ، زۆر وا رۆ ده‌که‌وئ
شارم‌زایانی زمانی عه‌ره‌بی قیرائه‌تیک له قیرائه‌ته‌کان ر‌متده‌که‌نه‌وه، پئی
نارازین چونکه له‌گه‌ڵ قیاس و قاعیده‌دا نایه‌ته‌وه، یان لوغه‌تیک زه‌عیفه،
که‌چی پێشه‌واکانی قیرائات گوئ له ئینکاریکردنی ئه‌و شارم‌زایانه ناگرن و
ئیعتیباری بۆ دانانین.

ئه‌و سئ خاڵه‌ی ر‌ابردن سه‌ه‌وابیطو یاسای قیراتی سه‌حیح و
قبولکراوه، هه‌رکاتئ ئه‌م سئ ر‌وکنه (- موافیقی لوغه‌ی عه‌ره‌بی - موافیقی
ر‌سم المصحف - سه‌نه‌دو ریوایه‌تی سه‌حیح) ده‌سته‌به‌ر بوون ئه‌وه
قیرائه‌ته‌که سه‌حیحه، هه‌رکاتئ ر‌وگنیک، یان زیاتر، خه‌له‌لی تیکه‌وت ئه‌وه‌یان
قیرائه‌تی زه‌عیفه، یان (شاذه)، یان باطیله شتیک س‌ه‌یرو س‌ه‌رس‌و‌ر‌ه‌ینه‌ره:
که برۆ له نه‌حوییان - دوا‌ی ئه‌وه‌ی قیرائه‌ته‌که سه‌ه‌وابیطه‌کانی تێدا
ده‌سته‌به‌ر بوون - دین ئه‌و قیرائه‌ته سه‌حیحه به هه‌له له فه‌له‌م ده‌دن،
ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه موافیقی قاعیده نه‌حویه‌که‌ی ئه‌وان نیه: که کردویانه به
ته‌رازوو پێوه‌ری راستی لوغه، له کاتیکدا پێویسته ئیمه قیرائه‌تی سه‌حیح و
مه‌زبوت بکه‌ینه هه‌که‌م و دادوهر به‌سه‌ر قاعیده لوغه‌وی و نه‌حویه‌که‌نه‌وه
نه‌ک بئین ئه‌م قاعیده نه‌حوییانه بکه‌ینه هه‌که‌م و دادوهر به‌سه‌ر قورئانه‌وه،

چونکه قورئان سهرچاوهی یه که مو ره سهن و پشت پی به ستراره بؤ و درگرتنی قه واعیدی لوغه.

قورئان ئیعتیمادی له سهر نه قلّی صه حیج و ریوایه تی دروست چه سپاو: که قارئه کان پشتیان پی به ستووه، له سهر شیوهیه که له شیوه گانی لوغه، ئیبنولجه زهری له کاتی ته علیقدانی له سهر مهرجی یه که می ضه وابطه گانی قیرائه تی صه حیج ده لئ: قسه ی ئیمه دهرباره ی (ضابط): که ده لئ: به شیوهیه که له شیوه گانی لوغه، مه به ستمان ئه ویه له گه لّ یه کیک له یاساگانی نه خو بگونجی، جا فه صیح بی، یان فه صیح تر بی، (مجمع علیه) ی بی، یان خیلافی تیدا بی، به مهرجی خیلافه که وانه بی زیانی هه بی.

جا نه گهر قیرائه ته که له وانه بوو مه شه ورو بلاوو باو بوو پیشه وایانی قیرائه ت به ئیسنادی صه حیج وهریان گرتبوو ئه وه ته ووو بی خه وشه، چونکه ئه وه ئه صل و بنه مای گه وروه کوئه که ی پته وه، چه ند قیرائه ت هه ن بری له نه حویان، یان زۆرینه یان ئینکاریان کردوون و قیوئیان نه بوون، به لام ئیعتیار به ئینکاریکردنه که یان نه کراوه، بؤ نمونه ساکن کردنی (بارئکم) (یا مرم) مه کسور کردنی (والأرحام) مه منصوب کردنی (لیجزی قوماً) فه صل و ناو برکردنی نیوان مضافو مضاف ئیله یه ی له پرسته ی ﴿قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَکَاؤُهُمْ﴾ داو زۆر شوینی ترو نمونه ی تر.

ئه بو عه مری (الدانی) ده لئ: پیشه و قارئه کان دهرباره ی هیج هه رفی له هه رفه گانی قورئان، ئیعتیماد ناکه نه سهر لوغه تی باوو به ربلاوو خاوه ن قیاس و قاعیده، به لکوو ئیعتیماد ده که نه سهر شتیک له ئه ته ردا چه سپابی و به صه حیجی نه قلّ کرابی، نه گهر ریوایه ته که چه سپاوو صه حیج بوو لای ئه وان قیاسی عه رمبی و به رفراوانی لوغه ت ره تی ناکاته وه چونکه قیرائه ت سونه تیکه ده بی چاوی لی بکری و شوینی بکه وی، بی چه ندو چوون

قبولى بگەى و پابەندى بى، نەك بىخەيە بەر لىكۆلىنەو و بەراوردىردىن بە قاعىدە و قىياسى لۇغەت.

لە زمىدى كۆرى ئابىتەو و رىوايەت كراو و گوتوويەتى: «الْقِرَاءَاتِ سُنَّةٌ مُّتَّبَعَةٌ»^(۱) بەيھەقى دەلى: مەبەستى زەيد ئەو مەيە شوئىنكەوتنى پىشينايمان دەر بارەى قىرائەتەكان سوننەتلىكى چاولىكراو و دەبى پابەندى بىن، بەھىچ شىئومەك موخالەفەى موصحەفى ئىمام نابى بىرى، ھەروا موخالەفەى قىرائەتە مەشھورەكانىش نابى بىرى، با پىچەوانەكەشيان لە لوغەتدا دروست و رەوا بى.

ھەندى لە زانايان قىرائەتەكانيان لە شەش جۇردا چىركەدۆتەو

۱- مۆتەواتەر: ئەو مەيە كۆمەلىكى وا نەقلىان كىردى كە نەگونجى لەسەر درۆو شتى ناراست يەكرا بن، ئەوانىش لە كۆمەلىكى وەك خۇيان و مرگرتى، ئەمانىش ھەروا تا كۆتايى رشتەكە، زۆرىنەى قىرائەتەكان بەم شىئون.

۲- قىرائەتى مەشھور: ئەو مەيە رشتەكەى صەحىح بى بەلام راويەكان نەگەيشتىنە پەلى تەواتور، قىرائەتەكەش موافىقى قاعىدەى عەرەبى و (رسم الخط) عوسمانى بى، لاي قارىئەكان ناوبانگى دەرگىدى، بە ھەلەيان لە قەلەم نەدەبى، بە (شاذ) يان دانەنابى، زانايان ھەرومويانە دەتواندى بەم قىرائەتە قورئان بخوئندى.

۳- قىرائەتى ئاحاد: ئەو مەيە رشتەكەى صەحىح بى، موخالەفەى (رسم المصحف) بى، يان قاعىدەى عەرەبى، يان ناوبانگى دەرگىدى وەكوو قىرائەتى مەشھور، ئەم قىرائەتى ئاحادە قورئانى پى ناخوئندى، نمونەى ئەم قىرائەتە ئەو مەيە: كە ئەبوبەكرە رىوايەتى كىردو و دەلى: پىچەمبەر

^(۱) أخرجه البيهقي فى سنن الكبرى/ ۳۹۹۵.

(دروودی خودای له‌سهر بئ) نایه‌تی (۷۶) ی سورته‌ی (الرحمن) ی ئاوا خوینده‌وه
﴿متکین علی رفارف خضر وعباقری حسان﴾.^(۱) یان ریوایه‌تی ئیبینو عه‌بباس
(رمزای خودا له‌خۆی و له‌باوکی بئ) که ده‌لئ: پیغه‌مبهر (دروودی خودای
له‌سهر بئ) نایه‌تی (۱۲۸) ی سورته‌ی (التوبة) ی ئاوا خوینده‌وه ﴿لقد جاءکم
رسول من أنفسکم﴾ به‌شیوه‌ی (اسم التفضیل) نه‌ک به‌ صیغه‌ی کۆ.

۴- قیرائه‌تی (شاذ) ئه‌ومه‌یه سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیح و راست نه‌بئ وه‌کوو
قیرائه‌تی ﴿ملك يوم الدين﴾ به‌شیوه‌ی فیعلی ماضی و مه‌نصوب کردنی (یوم).
۵- قیرائه‌تی (موضوع) هه‌لبه‌ستراوه، ئه‌ومه‌یه بئ بنه‌ماو ئه‌ساس بئ.
۶- قیرائه‌تی (مدرج): ئه‌ومه‌یه شتئ له‌ قیرائه‌ته‌که‌ زیاد کرابئ له‌سهر
شیوه‌ی ته‌فسیر، وه‌کوو قیرائه‌تی ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودا له‌خۆی و له‌
باوکی بئ) ﴿لَیْسَ عَلَیْکُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّکُمْ فِی مَوَاسِمِ الْحَجِّ فَإِذَا
أَفْضَیْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ - البقرة/ ۱۹۸﴾ ئیستا وته‌ی (فی مَوَاسِمِ الْحَجِّ) ته‌فسیره‌و
خراوته نیوان نایه‌ته‌که‌.

جگه له‌ قیرائه‌تی یه‌که‌م و دووهم ئه‌وانی تر قورئانیان پی
ناخویندریته‌وه.

جه‌ماوه‌ری عوله‌ما له‌سهر ئه‌وه کۆکن: که جه‌وت قیرائه‌ته‌که‌
هه‌موویان موته‌واته‌رن و جگه له‌ قیرائه‌تی (متواتر) ی مه‌شه‌ور دروست نیه
قورئانیان پی بخویندرئ نه‌ له‌نوێژداو نه‌ له‌غه‌یری نوێژدا.

نه‌وه‌وی له‌ کتییی (المجموع) دا ده‌لئ: خویندنی قورئان به‌ قیرائه‌تی
(شاذ) له‌نوێژدا دروست نیه، چونکه قورئان نیه، قورئان به‌ ته‌واتور نه‌بئ
ثابیت نابئ، قیرائه‌تی (شاذ) موته‌واته‌ر نیه، که‌سیک ئه‌م رایه‌ی قبول نه‌بئ
ئه‌وه هه‌له‌کاره، یان نه‌زانه، ئه‌گه‌ر موخاله‌فه‌ی کردو به‌ قیرائه‌تی شاذ

^(۱) أخرجه الحاكم/ ۲۹۸۶.

قورئانى خويند له نوښردا، يان له غەيرى نوښردا، دهبى ناپرمزايى بهرامبهري دمربپردى و ټينكارى بگرى، فوقه‌هاى به‌غدا گۆگن له‌سەر نه‌وه كه‌سيك به قيرائه‌تى شاذ قورئانى خويند راپيچى دادگا بگرى و داواى تۆبه‌كردنى ئى بگرى.

ئيبنو عبدلبهر ده‌لى: گۆراى موسولمانان له‌سەر نه‌وه‌يه: كه خويندنى قورئان به قيرائه‌تى (شاذ) دروست نيه، هه‌ركه‌سيك قورئان به (شاذ) بخوينى دروست نيه نوښرى له پاشه‌وه بگرى.

سودو فائده‌و جوداوازى نيوان قيرائه‌ته صه‌حيحه‌كان

نه‌و نيختيلاف و جوداوازييه‌ى له‌نيوان قيرائه‌ته صه‌حيحه‌كاندا هه‌يه

گه‌لى سود به‌خشن: له‌وانه:-

۱- نيشانه‌و به‌لگه‌يه له‌سەر پاريزراوى قورئان له گۆرانكارى تييدا، نه‌وه‌تا وى‌راى نه‌و شيوه قيرائانه‌ى پيى ده‌خويندرى هيج گۆرانكارى و ته‌حريف و ته‌بديليك نابيندرى تييدا.

۲- ئاسانكارى له‌سەر موسولمانان و سوگكردنى ئه‌رك له‌سه‌ريان بۆ به‌ئاسانى فيربوونى و خويندنى.

۳- ئيعجاز و سه‌رناسايى قورئان له كورت‌پريدا، نه‌وه‌تا هه‌ر قيرائه‌تيك له‌و قيرائه‌ته جوداوازان به‌بى دووباره كردنه‌وه‌ى له‌فظ ده‌لاله‌ت ده‌كا له‌سەر حوكميكى شه‌رى بۆ نه‌مونه قيرائه‌تى ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - المائدة/ ٦﴾ وشه‌ى (أرجلكم) به‌ مه‌نصوبى و به‌ مه‌جرورى ده‌خويندرى، له‌و قيرائه‌ته‌دا: كه به‌ مه‌نصوبى ده‌خويندرى ته‌وه حوكمى شتى قاج روون ده‌كاته‌وه، چونكه عه‌طف كراوته‌وه بۆسه‌ر مه‌عمولى فيعلى غوسل ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ كه به‌ مه‌جرورى بخويندرى ته‌وه حوكمى مه‌سحكردنى قاج له‌سەر (خوف) روون ده‌كاته‌وه له

کاتی هه‌بوونی داخوازی مه‌سحکردندا، ئه‌وکاته وشه‌ی (أرجل) به مه‌جروری عه‌طف ده‌کریته‌وه بۆسه‌ر مه‌عموولی فیعلی (امسحوا) ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ﴾ ئه‌وتا لهم دوو قیرائه‌ته دوو حوکم ومرده‌گرین به‌بی (تطویل) تیکراری له‌فظ، ئه‌مه‌ش به‌شیکه له‌مانای ئیعجازی کورت‌پیری قورئان.

۴- رۆنکردنه‌وه‌ی مانای رسته‌و وشه‌یه‌ک که ده‌گونجی له قیرائه‌تیکی تردا (موجه‌ل) و مانا نارون بی، و‌ه‌کوو قیرائه‌تی (يَطْهَرُونَ) له ئایه‌تی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُمْ حَتَّىٰ يَطْهَرُونَ - البقرة/۲۲۲﴾ به (ته‌شدید و ته‌خفیف) گشتکراوی و سوککراوی خویندراوه‌ته‌وه خویندنه‌وه‌ی به (ته‌شدید) رۆنکه‌رده‌وه‌یه، بۆ مانای قیرائه‌تی (ته‌خفیف) ی له‌لای جه‌ماومری زانایان که‌وابی ئافره‌تی چه‌یزدار که له خوینی چه‌یز پاکبۆوه، جیماعی له‌گه‌ڵ دروست نیه تا غوسل نه‌کا، هه‌روا قیرائه‌تی ﴿فَامْضُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - الجمعة/۹﴾ ئه‌وه رۆنکه‌رده‌وه‌ی مه‌به‌ستی رسته‌ی (فاسعوا) ه‌اته: مه‌به‌ست به‌م رسته‌یه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - الجمعة/۹﴾ رۆیشتنی خیرا نیه، به‌ل‌کوو مه‌به‌ست چوون بۆ نوێژه‌که‌یه به رۆیشتنیکی عاده‌تی.

هه‌روه‌ها قیرائه‌تی ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْمَانَهُمَا - المائدة/۳۸﴾ که له جیاتی (اییدیها) (ایمانها) ی هیناوه. هه‌روا قیرائه‌تی ﴿وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ مِنْ أُمِّ فَلِكُلٍّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ - النساء/۱۲﴾ ئه‌وه‌تا ئه‌م قیرائه‌ته ئه‌وه رۆن ده‌کاته‌وه که مه‌به‌ست خوشک و برای دایکییه، بۆیه عوله‌ما فه‌رموویانه به‌هۆی جوداوازی قیرائات، جوداوازی له ئه‌حکامدا دم‌رده‌که‌وی.

ئهبو عوبه‌ید له کتییی (فضائل القرآن) دا ده‌لی: مه‌به‌ست به قیرائه‌تی شاذ، ته‌فسیرکردنه‌وه‌ی قیرائه‌تی مه‌شه‌ووره، رۆنکردنه‌وه‌ی مه‌عناکه‌یه‌تی، و‌ه‌کوو قیرائه‌تی خاتو عایشه‌و خاتو چه‌فصه. «وَالصَّلَاةُ الْوُسْطَىٰ وَصَلَاةُ الْعَصْرِ» هه‌روه‌ها قیرائه‌تی ئیبنو مه‌سعود ﴿فَاقْطَعُوا أَيْمَانَهُمَا -

المائدة/۳۸ ﴿هَمَرُوا قِرائَتَهُ تى جابِر﴾ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غُفُورٌ رَحِيمٌ -
النور/۳۳ ﴿

ئەمجار ئەبو عوبەيد دريژرە بەقسەگەى دەداو دەلى: ئەم قىرائەتەنەو
نەوونەيان، بېگومان بوون بە شىكەرەووە تەفیسرى قورئان، بېگومان ھەمان
راوبۆچوون لە چینی دوا ھاوہلانەوہ پىوايەتکراوہو بە جوانیان لە قەلەم
داوہ.

دەى ئەتۆ چى دەلى: ئەگەر ئەو قىرائەتە شاذە لە ھاوہلىكى پىزدارى
پىغەمبەرەوہ (دروودى خودای لەسەر بى) پىوايەتکراوہو، دوايى چووە ناو
خودى قىرائەتەگەوہ، بېگومان ئەوہ لە تەفسیر بەھيژترە، گەمترین شت کە
لەم جۆرە قىرائەتەنەوہ وەردەگيرى زانين و فيربوونى ئاراستەکردنى تەئويلە
بەشيوہيەكى دروست.

ئەو ھەوت قارىئە بەناوبانگانەى ئەبو بەگرى کورى موچاھيد باسى
کردوون و بە تايبەتى ناوى ھيئاون لەبەر ئەو صيفات و تايبەتمەنديانەى
لاى ئەو پىيان مەشھوربوون لە ھەبىت و ئەمانەت و تەمەندريژى و
بەسەربردنى تەمەنى پىرۆزيان لە قىرائەتدا.

کۆپراى زانايان لەسەر ئەوانەى قىرائەتيان لى وەردەگيرى، ئەمانەن:-

۱- ئەبو ەمر بن علاء مامۆستاو شىخى راويەگان، ناوى: زيان بن
العلاء بن عمار المازنى البصرى، ھەندى و توويانە ناوى (يحيى) يە، ھەندى
وتوويانە کونىەگەى ناوہکەيەتى، ئەم زاتە سالى/۱۵۴ى کۆچى لە شارى کوفە
لە دونيا دەرچووە، دوو راوى ھەبوون (الدورى، السوسى).

الدورى: ئەبو عومەر حفص بن عمر بن عبدالعزيز (الدورى،
النحوى) يە (الدور) کە ئەم زاتەى بۆلاى نيسبەتدراوہ، شوينىکە لە بەغدا،
ناوبراوا سالى (۲۴۶)ى کۆچى لە دونيا دەرچووە.

السوسى: ئەبو شوعەيب: صالح بن زياد بن عبدالله السوسى سالى
(۲۶۱)ى كۆچى له دونيا دمرچووه.

۲- ئىبنو كەئير: عبدالله بن كثير المكيه له چينى دواى هاوه لانه و
تابيعىيه، سالى (۱۲۰)ى كۆچى له مهككه مائاوايى له دونيا كردووه،
راويه كانى (البزى و قنبل) بوون.

البزى: أحمد بن محمد بن عبدالله بن أبى بزه المؤذن المكيه كونييه
ئەبولحەسەنە، سالى/۲۵۰ى كۆچى له مهككه دونياى جيھيشتووه.

قنبل: محمد بن عبدالرحمن بن محمد بن خالد بن سعيد المكي
المخزوميه كونييه ئەبو عەمرە نازناوى قەنبەلە، دەگوترى: ئەوان له
مهككه (أهل البيت)ن و به (قنابلە) بەناوبانگن، سالى/۲۹۱ى كۆچى له شارى
مهككه دونياى جيھيشتووه.

۳- نافع المدنى: ئەبو رووميم: نافع بن عبدالرحمن بن أبى نعيم
الليثيه له بناغەدا خەلگى ئىصفەهانە، سالى/۱۶۹ى كۆچى له مەدينە له
دونيا دمرچووه. راويەكانى (قالون و ورش)ن.

قالون: عيسى بن مينا، يان (ميناء) المدنىيه مامۆستاي زمانى
عەرمبى بووه، كونييه ئەبو موسا بوو لەقەبى (قالون) بووه، دەگوترى: نافع
ئەم لەقەبەى پێى داوه چونكە قيرائەتى زۆر باش بووه وشەى (قالون)
رۆمىيه واتە جيد، باش، سالى/۲۲۰ى كۆچى له مەدينە كۆچبارى ئەو دونيا
بووه.

ورش: عثمان بن سعيد المصرىيه كونييه ئەبو سەعيد بووه لەقەبى
(ورش) بووه، ئەم لەقەبەى دراوھتى چونكە سېى پيىست بووه سالى/۱۹۷ى
كۆچى له ميصر دونياى جيھيشتووه.

۴- ئىبنو عامىرى شامى: عبدالله بن عامر اليحصبييه له رۆژگارى
خەلافەتى وەليدى كورى (عبدالملك)دا قازى ديمەشق بوو، كونييه ئەبو

عمران بووه يه کيک بووه له (التابعين) سالی/۱۸۱ کۆچی له ديمه شق کۆچی دوايی کردوو، دوو راوی هه بوون (هشام، ئيبنو زهکوان).

هشام: کورې عمار بن نصير القاضی الدمشقی يه کونیهی نه بولوه لیده، سالی/۲۴۵ کۆچی له ديمه شق دونیای جی هیشتوو.

ابن زهکوان: عبدالله بن أحمد بن بشير بن ذکوان القرشی الدمشقی يه کونیهی نه بو عه مره سالی/۱۷۲ کۆچی هاتوته دونیاوه، سالی/۲۴۲ کۆچی له ديمه شق کۆچار بووه.

۵- عاصم الکوفی: (عاصم بن أبي النجود) ه پيشی ده لئین: (ابن بهدلة) نه بو بکر: يه کيک له تابعين سالی/۱۲۸ کۆچی له کوفه کۆچی دوايی کردوو، دوو راوی هه (شعبة، حفص).

شعبة: ناوی نه بو بکر شعبة بن عباس بن سالم الکوفی يه سالی/۱۹۳ کۆچی له کوفه دونیای به جی هیشتوو.

حفص: ناوی ته واوی حفص بن سليمان بن المغيرة البزاز الکوفی يه کونیهی نه بو عه مره، متمان ه پیکراو بووه، ئيبنو معین وتوو يه تی: کئ هه يه له نه بو به کر باشر قورئان بخوینئ؟ سالی/۱۸۰ کۆچی به ره حمهت چوو.

۶- حمزة الکوفی: ناوی حمزة بن حبيب بن عمارة الزيات الفرضی التیمی يه کونیهی (أبو عمار) ه سالی/۱۵۶ کۆچی له حه لوان له رۆژگاری خه لافه تی نه بو جه عفه ری المنصورد ا دونیای به جی هیتشوو، دوو راوی هه (خلف، خلاد) ن

خلف: ناوی ته واوی (خلف بن هشام البزاز) ه کونیهی نه بو موحه ممه ده سالی/۲۲۹ کۆچی له به غدا کۆچار بووه.

خلاد: ناوی ته واوی خلاد بن خالد ه پيشی ده لئین: (ابن خلیل) الصيرفی الکوفی، کونیهی نه بو عيسایه سالی/۲۲۰ کۆچی له کوفه له دنیا دهرچوو.

۷- الکسائی الکوفی ناوی تهواوی علی بن حمزه یه کیکه له زانا هه ره بهرزو بهناوبانگه کانی زانستی نهحو، کونییهی نهبولحه سه نه، پیی گوتراوه کیسائی، له بهر نهوه له یهک پۆشاکدا ئیحرامی بهستوو، سائی/ ۱۸۹ی کۆچی له گوندی (رنبویه)ی ولاتی (الری) دونیای جی هیشتوو لهو سهفه رهدا بوو که له گهڵ هارون الرشید دهچوو بوو خوراسان، دوو راوی هه بوون (نهبولحاریت، حفص الدوری).

نهبولحارث: ناوی تهواوی الیث بن خالد البغدادییه سائی/ ۲۴۰ی کۆچی ومفاتی کردوو.

حفص الدوری: نهو راوی نهبو عه مر بن العلاءه که له خالی یه که مدا باسی تیپه پری.

ئهمجار سق قاریئی تر هه ن تهواوکاری ده قاریئه کانی، نهوانیش نه مانه:

۸- نهبو جعفر المدنی: ناوی (یزید بن القعقاع)ه سائی/ ۱۲۸ی کۆچی هه ندیک ده لئین: سائی/ ۱۳۲ی کۆچی له دنیا دهرچوو، دوو راویه کانی (ابن وردان، ابن جمان)ن.

ابن وردان: ناوی أبولحارث عیسی بن وردان المدنییه سائی/ ۱۶۰ی کۆچی له مه دینه به ره حمهت چوو.

ابن جمان: أبو الربیع سلیمان بن مسلم ابن جمان المدنی، که میك دواي سائی/ ۱۷۰ی کۆچی له دنیا دهرچوو.

۹- یعقوبی البصری: ناوی أبو محمد یعقوب بن أسحاق بن زید الحضرمییه سائی/ ۲۰۵، یان ۱۸۵ی کۆچی له به صره کۆچبار بووه، راویه کانی (رویس، روح)ن.

رویس: ناوی أبو عبدالله محمد بن المتوکل اللؤلؤ البصری (رویس) نازناویه تی سائی/ ۲۳۸ی کۆچی له به صره کۆچبار بووه.

- روح: ناوی تەواوی أبو الحسن روح بن عبد المؤمن البصرى النحوى
سالى/۲۳۴، يان ۲۳۵ى كۆچى، چووتە بەر رەحمەتى خودا.
- ۱۰- خلف ناوى تەواوى أبو محمد خلف بن هشام بن ثعلب البزار
البغدادى ھەندىك دەللىن: سالى/۲۲۹ى كۆچى كۆچبار بوو. دوو راويىھەكانى
(ئىسحاق، إدريس)ن.
- ئىسحاق: ناوى تەواوى أبو يعقوب بن إبراهيم بن عثمان الوراق،
المزورى، پاشان البغدادى سالى/۲۸۶ى كۆچى لە دونيا دەرچوو.
- ئىدرىس: ناوى تەواوى أبو الحسن إدريس بن عبد الكريم البغدادى
الحداد، رۆژى جەزنى قوربان سالى/۲۹۲ى كۆچى كۆچبار بوو.
- ھەندى لە زاناينى (علوم القرآن) چوار قىرائەتى تر دەخەنە سەر
ئەو دە قىرائەتە، ئەوانىش:-
- ۱- قىرائەتى الحسن البصرى: ئازادكراوى ئەنصارو يەككىكە لە گەورە
تابىعەنەكان و مەشھور بە زوھدو تەقوايە سالى/۱۱۰ى كۆچى كۆچبار بوو.
- ۲- قىرائەتى محمد بن عبد الرحمن ناسراو بە ابن محيصن سالى/۱۲۳ى
كۆچى دونياى جى ھىشتوو ھەم زاتە شىخى ئەبوعەمر بوو: كە لە خالى
يەكەمدا تىپەرى.
- ۳- قىرائەتى يحيى بن المبارك اليزيدى النجوى بەغدادىيە، ھەم زاتە لە
ئەبو عەمر و ھەمزە زانستى قىرائەتى وەرگرتوو، شىخى (الدورى) و
(السوسى) بوو، سالى/۲۰۲ى كۆچى مردوو.
- ۴- قىرائەتى (أبو الفرج) محمد بن أحمد الشنبوذى سالى ۳۸۸ى كۆچى
لە دونيا دەرچوو.

(الوقف والإبتداء) له سهر وهستان و دهستیگردن

بیگومان زانینی ومقزو ئیبتیداء گرنگیهکی گه وره هیه له چۆنیهتی خویندنی قورئاندا به مه بهستی پارێزگاری له سهر سهلامهتی ماناکانی قورئان و خو دوورخستنهوه له تیکهوتن له هه له و ئی تیکچوون! ئهمهش پێویستی به شارهزایی له زانستی زمانهوانی عهرهبی و زانستی قیرائات و تهفسیری قورئان هیه، بو ئه وهی مانای ئایه تهکان به شیوهی سهحیح بزاندی، ئهمهش نموونهی زوړو زه بهندن:-

۱- پێویسته له سهر ئایه تی ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا - الْكَهْف/ ۱﴾ ومقفه بکری، پاشان دهست بکهی به خویندنی ئایه تی دواپی ﴿قِيَمًا يُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا - الْكَهْف/ ۲﴾ بو ئه وهی وانه زاندی: که وشه ی (قیما) صیفه ی وشه ی (عوجا)ه، چونکه ناگونجی (قیم) صیفه تی (عوج) بی دزی یه کن و پیکه وه کۆنابنه وه.

هه روا ومقفه پێویسته له سهر کۆتایی ئه و ئایه تانه ی به (هه سکت) کۆتاییان دی وهکوو ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهٖ ، وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيهٖ - الْحَاقَّة/ ۲۵ - ۲۶﴾ یان ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهٖ ، هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيهٖ - الْحَاقَّة/ ۲۸ - ۲۹﴾ له غهیری قورئاندا بو ئهم جوړه (ها)نانه ئه گهر ومقفه بکهی (ها)ئه که، ثابت ده که ی، ئه گهر له سه ری نه وهستی چه ذفی ده که ی، ده ی له قورئاندا (ها)ئه که نوسراوه، ده بی له سه ری بوهستی به دواوه نالکی، چونکه به یاساو قاعیده ی لوغه ی عهرهب (ها)ئی له و جوړه ئه گهر له سه ری نه وهستی و بیلکینی به دواوه ی، ده بی چه ذفی بکه ی، ثابیتکردنی له حاله تی وهصلدا بیچه وانه ی قاعیده ی زمانی عهرهبی به، چه زفکردنی موخالیفی موصحه فه.

که و ابو و هغه له سهری پابه ندبوونه به رینووسی موصحه فو قاعیده ی لوغت به یه که وه، لکاندنې وشه یه ک کوټایی به (ها)ء دروست نیه مه گهر له سهر نیه تی وهقف.

ههروه ها وهقفه پیویسته له سهر کوټایی نایه تی ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ - یونس/۶۵﴾ نهمجار دواى وهقفه که دهست بکا به خویندنې ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ بؤ ئه وهی مه عنای نایه ته کان راست و رهوان برپوا، چونکه ئه گهر له سهری نه وهستی و بیلکینې به دواوه واگومان دمبری ئه وهی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) غه مبار دهکا له گوفتاری کافر دهکان ئه و قسه یانه: که دهلین: (أَنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمْعًا) ولحال وانیه و ئه م رسته یه قسه ی ئه وان نیه هیچ گومان له وهدا نیه: که زانیاری له بواری وهقفو ئیبتیدادا سودی زوری هیه بؤ تیگه یشتن له مانای قورئان و وردبوونه وه له ئه حکامه گانی.

له ئیبنو عومه روه (رمزای خودا له خوئی و له باوکی بئ) رپوایهت کراوه دمفه رموی: ئیمه رپوژگار یکمان به سهر برد، ئیمه مانان ئیمانمان پی ددرا پیښ ئه وهی قورئان فی ر بین و وهری گرین، ئه مړو که سانیک دهبینین قورئان یان دراوه تی پیښ ئیمان، له سهر تاوه بؤ کوټایی قورئان دهخوینې، نازانې فهرمانی به چی پی دهکا و له چی نه هی ل دهکا، نازانې له سهر کوئی قورئان وهقفه بکا، هه موو هه رفیکې به زمانې حال پی دهلې: من نی ردرای خودام بولای تۆ بؤ ئه وهی کارم پی بکه ی و به ئاموژگارییه کانم په ند ئامیز ببی.^(۱)

زانایان دمرباره ی وهقف رای جوړاوجوړیان هیه، هه ندیک پیان وایه وهقف هه شت جوړه (ته وواو، له ته وواوچوو، ناقیص، له ناقیص چوو، هه سن، له هه سن چوو، قه بیح و ناجوان، له قه بیح چوو).

^(۱) په راویزی کتیبی (البرهان) ۱/۲۴۲.

هه‌ندیک ده‌لین: ومقف سى جوړه (ته‌واو، دروست، قه‌بیح) هه‌ندیک
بی‌یان وایه ومقف دوو جوړه (ته‌واو، قه‌بیح)، قسه‌ی مه‌شهورو باو نه‌وویه
ومقف چوار جوړه: (ومقفى ته‌واوو هه‌لېژارده - ومقفى كافى دروست -
ومقفى جوان و مه‌فهوم - ومقفى قه‌بیح و وازلى هی‌ندراو).

۱- ومقفى ته‌واو: نه‌و ومقفیه هیج په‌یوه‌ندى به دوا خو‌یه‌وه نه‌بى،
به‌زورى نه‌م جوړه ومقفه له کو‌تایى نایه‌ته‌کان‌دا دمبى، وه‌کوو ﴿أَوَلَيْكَ عَلَى
هٰذِهِ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ - البقرة/۵﴾ ئهمجار دمست ده‌که‌یه‌وه به
﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ - البقرة/۶﴾.
وادمبى ومقف پېش سهرمتای نایه‌ت دمبى وه‌کوو ﴿قَالَ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا
دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً - النمل/۳۴﴾ که لی‌ردا قسه‌ی
به‌لقیس کو‌تایى دى ومقفه ده‌که‌ی و کو‌تایى نایه‌تیش نیه، ئهمجار خودا
دمفه‌رموى: ﴿وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ ئهمه‌یان کو‌تایى نایه‌ته‌که‌یه.

۲- ومقفى كافى و دروست: ئهمه‌یان ومقفیکه له له‌فظ دابراو بى و مانا
په‌یوه‌ست بى، نموونه‌ی نه‌مه هه‌موو سهره نایه‌تیک دواى نه‌و (لام)ى به مانا
(کى) بى، وه‌کوو نایه‌تى ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ
مُّبِينٌ ، لِيُذِكرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ - يس/۶۹ - ۷۰﴾.

۳- ومقفى (الحسن) نه‌و ومقفیه: که راوه‌ستان له‌سهرى به‌جوان
بژمیردرئى و لکاندنى به‌دواوه‌ی جوان بى، چونکه په‌یوه‌ندى به دواوه هه‌یه
وه‌کوو ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ - الفاتحه/ ۱ - ۲﴾.

۴- ومقفى قه‌بیح: نه‌وویه مانای مه‌به‌ستى لى تینه‌گه‌ی، وه‌کوو ومقفه
له‌سهر نایه‌تى ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا - المائدة/۱۷﴾ ئهمجار دمست بکا به ﴿إِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْمَسِیْحُ ابْنُ مَرْیَمَ - المائدة/۱۷﴾ چونکه لی‌ردا که له‌سهر وشه‌ی
(قالوا) ومقفه بکه‌ی و ئهمجار دمست بکه‌ی به رسته‌ی دواى نه‌و، ماناکه‌ی
کوهر دهرده‌چى.

تموونه‌ی ئەمە ئایەتیکى ترە: کە دەفەر موی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا: إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ - المائدة/۷۳﴾ دروست نیه لەسەر وشەى (قالوا) وەققە بەکەى.

تەجۆید و ئادابی قورئان خوێندن

هاوێلى بەرپزى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەبدوللای کورپی مەسعود (رمزای خودای ئی بێ) قورئانخوینیکى دەنگ خۆش بوو، زۆر باش دەیتوانی و دەیزانی قورئان بخوینى، ئاشکراشە قورئانخویندن بەشیوەى رەوان و صەحیح کاریگەری لەسەر خوینەر و گوێگر هەیه، لەروى تیگەشتن لە مانای قورئان و دەرکردنى نەینیه‌کانى ئیعیجازى، بەشیوەى خوشوع و ضەرعه‌تەوه، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویه‌تى: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَقْرَأَ الْقُرْآنَ غَضًّا كَمَا أُنْزِلَ فَلْيَقْرَأْهُ عَلَى قِرَاءَةِ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ»^(۱) کەسیک پێى خۆش بێ و بیهوى قورئان بخوینى وەگۆو چۆن نازل بووه، با لەسەر شیوه خویندنى کورپی ئومى عەبد بێخوینى، مەبەستى بە (ابن أم عبد) عەبدوللای کورپی مەسعووده، خودا دەنگیکى خۆش و توانای باش خویندنى قورئانى پێداوو.

زانایانى ئیسلام لە کۆن و نوێدا گرنگى زۆریان بە باش خویندنى قورئان داوه، بۆ ئەوهى بە راستى و بە صەحیحى نوتق بە وشە و پرسته‌کانى بکری، ئەم گرنگى پێدانە بە باش خویندنى قورئان پێى دەگوترى: (تەجۆیدی قورئان) کۆمەلێک لە عولەمای ئیسلام لەبوارى ئەم زانستەدا بە پەخشان و بە هۆنراوه کتیب و نامیلکەى سەر بەخۆیان داناون، پێناسەى تەجۆیدیان ئاماده کردووه، وتووینە: تەجۆید بریتییه لەوه هەموو حەرفێک مافى خۆى بدریتى و بە تەرتیبى خۆى دەر بپرێ، هەموو حەرفێک لە

^(۱) أخرجه ابن ماجه/ ۱۲۸ و أحمد/ ۳۵ من حديث ابن مسعود عن أبي بكر وعمر.

مەخرەج و ئەصلى خۆيەو ناپاستە بکرى و بە لەسەرەخۆيى گۆيا بکرى و
کەمالى ھەيئەتى بەبى زىاد و کەم بدرىتى و بەشيۆەى سروشتى بخويندرى.

تەجويد ھەرچەندە کارىكى ھونەرى زانستىيە، ياسا و قاعىدەى
خۆى ھەيە و پىشتيان پى دەبەستى بۆ دەرھىنانى پىتەکان لە مەخرەجى
خۆيانەو، وىپراى لەبەرچاوغرتنى پەيوەندى ھەموو ھەرفىك بەپىشەو
خۆى و بەدواوەى لەپروى چۆنيەتى ئەدا گردنيەو، وەلى ئەوەندەى بە
مومارەسە دەستەبەر دەبى بە دىراسە و خويندن نايەتە دى، بەگوڭگرتن و
پراوەکردن و لاسايى گردنەوەى ئەوانەى باش قىرائەت دىزانن چاکی دەخوينن
باشتر و زۆرتر شارەزاي ئەم ھونەرە زانستىە دەبين.

ئىبنو لىجەزمەرى دەلى: ھۆکار رىبازىك نابىنم بۆ ئەوەى بگەيە
پلەيەكى باش لە زانستى تەجويددا بگاتە پراوە پىکردنى زوبان و لاسايى
گردنەوەى وشە و ھەرگرتنى لە دەم و زوبانى کەسىكى کارامە لەو بوارەدا،
قاعىدەکانى ھەموويان چر دەبنەوە لە چۆنيەتى وەقف و ئىمالە و ئىدغام
ياساکانى ھەمزە و تەرقىق و تەفخىم و مەخرەجى پىتەکان.^(۱)

بىگومان عولەماى ئىسلام خويندنى قورئانيان بەبى پەيرەويکردنى
قاعىدە و ياساى تەجويد بە لەحن و زمانخوارى داناو، (لەحن) پىش خەلەل و
ناپەوانىيەکە دەکەوتتە ناو ئەلفاظەو، ئەمىش دوو جۆرە:-

لەحنى ئاشکرا و جەلى، لەحنى خەفى و سوک، لەحنى ئاشکرا ئەوەيە
لەفظەکە بشيۆينى و واى لى بکا عولەماى قىرائەت و کەسانى ئاسايى ھەستى
پى بکەن، وەکوو ئەو ھەلەى نەحوى، يان ھەرفى تىدا بى، لەحنى خەفى
ئەوەيە تەنھا عولەماى قىرائەت و ئىمامەکانى تەجويد ئەوانەى لە دەمى
عولەماو قورئان فىربوون ھەستى پى دەکەن و بەس.

^(۱) بىروانە: الإيقان/ ۲۱۳.

زیدمېړه وی له ته جویدا بگاته ئەندازە ئیفراتو ته که للوف وەکوو له حن ناپه سەندو خراپه، چونکه موبالە غەو زیدمېړه وی زیادکردنی حەرفه له غەیری شوینی خوئی، وەکوو ئەوانە ی له رۆژگاری ئیمەدا قورئان بە ئاوازیکی موسیقا ئاسایی غەمناک و دەنگی خوئیان دەلەریننەو، دەلئی سازو سەمتور لیددەن، بێگومان زانایان هۆشدارییان داوہ دەربارە ی ئەو عادەتە ی قورئان خویننەکان دایان هیناوہ و پەیرمە ی دەکەن له دەنگ لەرانەوہدا، یان (ترقیص) یان (تطریب) یان (تحزین) یان (تردید).

شیخی سیوصلی له کتیبی (الإتقان) دا ناپرمزەمەندی خوئی لەم حالانە دەربرپوہ، رافعی له کتیبی (إعجاز القرآن) دا دەلئ: لەو دیاردە بیدعەتو ناپه سەندەنە ی خەلکی له بواری قورئان خویندندا دایانہیناوہ ئەم تەلحینە یە که تا ئەمەروش ماوہتەوہو خەلکی له یەکتری وەردەگرن و کاری پئ دەکەن، ئەوانە ی ئالودە ی ئەم شیوہ خویندە بوون و پئی موعجەب بوون و هەندی گۆنگیریش پئیان سەرسامن و ئەم شیوہ خویندە گۆرائی ئاسایەیان بەلاوہ خوئە.

جۆرەکانی خویندنی گۆرائی ئاسا ئەمانەن

الترعید: واتە دەنگ لەراندەوہ بەشیوہی کەسیک لەبەر سەرما، یان ئازار دەنگی بلەریتەوہ.

الترقیص: وەکوو ئەوہ بیەوی لەسەر ساکن بوەستی پاشان دەنگی هەلبەزینیتەوہ وەک ئەوہ باز بدا، یان گۆرگەلەقە بکا.

التطریب: ئەوہ یە لەرەلەر بەدەنگی بکاو خویندنی قورئان بەشیوہی گۆرائی ئەدا بکا، لەشوینیکی جیگای درێژکردنەوہی ئەو پیتە درێژبکاتەوہ، ئەگەر شوینیکیش جیگای مەددو درێژکردنەوہ بوو، زۆری درێژ بکاتەوہ له ئەندازە ی پیویست تیپەری.

التحزين: ئەوھىيە بەشىۋەى حوزنو غەمبارى قورئان بخوئىنى و وا لەخۇى بكا وابزانى خەرىكە بگرى، يان خۇى بگرىيىنى و خشوع و خضوعى ھەيە.

الترديد: رەدكردنەھەى كۆمەلئىك گوئگر بۆ خوئىنەرەكە دواى خوئىندى ئايەتئىك (بەشئىك) لە قورئان بە يەك لەحن و بەشىۋەيەك لەو شىۋە نادروستانە.

لە راستىدا خوئىندى راست و صەحىح بۆ قورئان ئەوھىيە بۆ ھەموو حەرفئىك مافى خۇى بىدەيە بەگوئىرەى ئەو داخوازىيانەى عولەماى تەجويدو قىرائەت بىرپارىيان لەسەر داوھ، بەشىۋەى تەرتىلو لەسەرەخۇ، يان بەشىۋەى (خىزىر) واتە: خوئىندىئىكى بەپەلەى وا مەرجەكانى قىرائەتى صەحىجى تئىدا بەرچاوبگرى، يان بەشىۋەى (تدویر) لەنىۋان تەرتىلو ھەدردا.

خوئىندى قورئان سونەتئىكە لە سونەتەكانى ئىسلام، زۆر خوئىندى قورئان موستەھەب و پەسەندە بۆ ئەوھى موسولمان دلى زىندو بى و دەروون روناك بى بە قورئان خوئىندى، لە ئىبنو عومەرەوھ (رمزى خودا لەخۇى و لە باوكى بى) رىۋايەتكرارە و توۋىيەتى: پئىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) ھەرموۋىيەتى: «لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ».^(۱) ھەسودى دروست نىە مەگەر لە دوو شتدا: پىاۋئىك خودا مال و سامانى بداتى، بە شەوو بەرپۆژ لئى بىبەخشى، پىاۋئىك خودا واى لئىكردبى قورئان باش بزانى و بىخوئىنى شەوو رپۆژ دەورى بىكاتەوھ.

خوئىندى قورئان لەگەل ئىخلاص و دئسۆزى لەنىەتداو بە مەبەستى رەزامەندى پەرورەدگار عىبادەتە و پاداشى لەسەرەو موسولمان لە دونىاو قىامەتدا پئى بەختەومر دەبى، لە ئىبنو مەسعودەو رىۋايەتكرارە كە

^(۱) رواه البخارى/ ۷۵۲۹ و مسلم/ ۱۸۹۴.

پېغەمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) فەرموویەتی: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا».^(۱)

له فەرموودەیه کدا: گە ئەبو ئوما مە رپوایەتی کردوو هاتوو: «اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ».

سە لە فی صالح (رهزای خودایان لئ بئ) زۆر پابەندی قورئان خویندن بوون، هەیانبوو له شهوو رۆژێک خەمتێکیان کردوو، هەیانبوو له زیاتر له شهوو رۆژێک خەمتیان کردوو.

عەبدوللای کوری عەمر دەئ: پېغەمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) پێی فەرمووم: «اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ» له مانگێکدا خەمتێکی قورئان بکە، و تەم: من توانام زیاتر، فەرمووی: دەی کهوایه له (ده) رۆژدا خەمتی بکە، و تەم من توانام زیاتر، فەرمووی: «فَاقْرَأْهُ فِي سَبْعٍ وَلَا تَزِدْ عَلَى ذَلِكَ» له حەوت رۆژدا خەمتی بکە و لەو زیاتر مەکە.^(۲)

پېغەمبەر (دروودی خودای له سەر بئ) هۆشدارى داوه له قورئان لەبیر خۆبردنهوه فەرموویەتی: «تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ نَقْصًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا» سەرەوکاری قورئان بکەن و هەمیشە دەوری بکەنهوه، دەسا بهو کەسه: که گیانی منى به دەسته قورئان زووتر لەبیر دەچیتەوه، کاتێ دەوری نەکەیتەوه، هەتا و شتر کاتێ له پەت بەردەبێ و بەلەسه دەبێ.

فەرمانکردنی شاریع به زۆر خویندنی قورئان و خەتمکردنی به گوێرهی کەسهکان دەگوێرێ، به جوداوازی تواناو کاتو ئیش و کاریان گۆرانکاری به سەردا دی.

^(۱) أخرجه الترمذی/ ۳۱۳۵.

^(۲) رواه البخاری/ ۵۰۵۴ و مسلم/ ۲۷۳۲.

ئىمامى نەۋەۋى لە كىتابى (الأذكار)دا فەرموۋىيەتى: راي ھەلبىزىراۋ
ئەۋەيە دەۋر كىرنەۋەۋى خويندىنى قورئان بەگۈيرەي كەسەكان دەگۈرئ،
كەسك بە ئۆردبۈۋنەۋەۋى تىفكرين ماناي جوان و عەنتىكەي بۆ بەيدەست
بىن، با ئەۋەندەي ئۆيخوينئ ئەم مانايانەي بۆ دەستەبەر بىن، ھەروھە
كەسك مەشغولە بە بلاۋ كىرنەۋەۋى عىلم و زانىارى، يان فەرمانبەرەو
ئىش و كارى خەلك رادەپەرئىنئ، يان ھەر ئەكىكى تىرى كۆمەلايەتى لە
ئەستۈيە و بەرژەۋەندى موسولمانانى پىۋە بەندە، با ئەۋەندە قورئان
بخوينئ و كاتى بۆ تەرخان بكا: كە نەبىتە لەمپەر لەسەر ئەركەكانى و بتوانئ
ئىش و كارەكانى بەجۋانى و رىك و پىكى ئەنجام بىدا، خۆ ئەگەر كابرە دەست
بەتال بوو، بى ئىش بوو با زۆر قورئان بخوينئ و چەندىكى بۆ دەگرئ و بۆي
دەلوئ با خەرىكى خويندىنى بى، بە مەرجىك وانەكا لىي و مەرز بى، يان
پەلەپەل كىردن لە خويندىنەۋەيدا كە ھىچ لە مانا و ئامازەكانى و رىدەنەبىتەۋە.

ئاداب و رەۋىشى قورئان خويندىن

ۋاباش و پەسەندە بۆ نەۋەۋى قورئان دىخوينئ:-

۱- دەستىۋىزئ ھەبئ، بەلكو ئەگەر خويندىنەكەي لەناۋ قورئاندا بوو
لەبەر نەيدەخويند پىۋىستە دەستىۋىزئ ھەبئ، چۈنكە خويندىنى قورئان
گەۋرەترىن دىكرە، بەلام ئەگەر لەبەرى بوو بەبئ دەستىۋىزئ درۋستە.
۲- لە شوپىنىكى پاك بى و شىاۋ بى، موراۋاتى گەۋرەيى خويندىنەكە
بكا.

۳- بەخشوع و خضوعەۋە بىخوينئ و بە ئەدەب و ىقارەۋە خەرىكى
ئەۋ تاعەتە پىرۋزە بى.

۴- دەبئ پىش دەست كىردن بە خويندىنى قورئان سىۋاك بكا.

۵- له سهرتاوه (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) بخوینئ ناماژه به نایه تی ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - النحل/۹۸﴾ تهنانهت هندی له زانایان فهرموویانه واجبه (أعوذ بالله.....) بکری.

۶- له سهرتای هه موو سورمتیکدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بلی، جگه له سورمتی (براءة) چونکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به گویره ی فهوری راجیح نایه تی که له قورئان.

۷- خویندنه وهی به شیوهی ته رتیل بی، هه موو حه رفیک مافی بداتی و مه ددو ئیدغام به رچاوبگری، په روه ردگار دمفه رموی: ﴿وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً - الزمل/۴﴾ له نه نه سه وه (رمزای خودای لی بی) ریوایهت کراوه: که پرسیار کرا ناخو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) چو قورئانی ده خویند؟ فهرمووی: «كَانَتْ مَدًّا» زور باش موراعاتی مه دو شتی وای ده کرد، ئه مجار ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده خویند وشه ی (الله) دریزده کرده وه، مه ددی بیویستی ددها به وشه ی (الرحمن) و (الرحيم).

له ئیبنو مه سعوده وه (رمزای خودای لی بی) ریوایهت کراوه دمفه رموی: بیاویک وتی: من سورمتیکی (المفصل) له رکاتی کدا ده خوینم، منیش پیم گوت: (أَهْدَأُ كَهْتَ الشَّعْرُ؟) بوجی قورئان شیعره به شیوهی شیعر به په له په ل بیخوینینه وه؟.

بیگومان کو مه ئیک پهیدا ده بن قورئان ده خوینن له قورگیان تیپه ر ناکا، وه لی ئه گهر قورئان چوو ده له وه، کاریگه ری له سهر دل پهیدا کردو تییدا جیگیر بوو سود ده به خشی.

ئیمامی زهرکه شی له (البرهان) دا ده لی: ته رتیلی ته واو ئه ومیه وشه کان به ته واوی دهر بری، پیه کان لیك بکاته وه، پیت له پیت نه ترنجینی، تهنانهت رایه ک هیه ده لی: ئه مه لای که می ته رتیله، ته رتیلی ته واو ئه ومیه قورئان

وابخویندرئ تهعبیرهکانی پیوه دیار بن ئەگەر ئایه ته که هه‌ر شه ئامیز بوو وای بخوینئ ئەو سیمایه‌ی پیوه دیار بئ، ئەگەر ته‌عظیم و شکۆمه‌ندی خودای ده‌گه‌یانده‌، وای دمر بپڕئ ئەو ئوسلوبه‌ بگه‌یه‌نئ.

۸- له‌ خویندنه‌وه‌گه‌یدا بیر له‌ ماناو ته‌عبیره‌کانی بکاته‌وه‌، چونکه‌ ئەوه‌ مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی خویندنه‌وه‌ی قورئانه‌، مه‌طله‌بیکی گرنگیه‌تی، به‌مجۆره‌ دئی مه‌شغول بئ به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ مانای ئەوه‌ی ده‌بخوینئ، به‌ هه‌ست و شعوری له‌گه‌ڵ ئایه‌ته‌کاندا جۆش بخواو بزانی ئەوه‌ دوعاو پارانه‌وه‌یه‌، داوای لیخۆشبوونه‌، طه‌له‌بی ره‌حمه‌ته‌، ترسان له‌ سزاو عه‌زابه‌.....هتد.

په‌رومردگار دمه‌رموئ: ﴿كَتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ - ص/ ۲۹﴾ له‌ حوزه‌میفه‌وه‌ (ره‌زای خودای ئی بئ) ریاویه‌تکراوه‌ ده‌ئ: شه‌وێک له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) نوێژم کرد ده‌ستی کرد به‌خویندنی سورته‌ی (البقرة) هه‌مووی خویند، دوا‌یی ده‌ستی کرد به‌ خویندنی سورته‌ی (النساء) هه‌مووی خویند، ئەهمجار (آل عمران) ئەوه‌یشی ته‌واو کرد، به‌ له‌سه‌رخۆیی و هیندی ده‌بخویند که ده‌گه‌یشه‌ ئایه‌تی‌ک ته‌سبیحاتی تیدا بووايه‌ وای ده‌خویند سیمای ته‌سبیحاتی پیوه‌ بئ، که ده‌گه‌یشه‌ ئایه‌تی‌ پرسیار ئامیز بوايه‌ به‌شیوه‌ی پرسیار ده‌بخویند، که ده‌گه‌یشه‌ ئایه‌تی‌ک په‌ناگرتن به‌خودای تیدا بوايه‌ وای ده‌خویند مانای خۆپه‌نادان و خۆخستنه‌ ناو شورای مه‌حکه‌می په‌رومردگاری پیوه‌ دیار بوايه‌.

۹- ده‌بئ وا قورئان بخوینئ کاریگه‌ری مانا که‌ی له‌سه‌ر دڵ و ده‌روون و نه‌به‌راتی ده‌نگی دیار بئ، چ واده‌بئ، چ هه‌ر شه بئ، له‌ کاتی خویندنی ئایاتی هه‌ر شه ئامیزدا، حوزن و ترسی پیوه‌ دیار بئ و گریان دڵه‌ له‌رزه‌ی بگاتئ، په‌رومردگار دمه‌رموئ: ﴿وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَنْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا - الإسراء/ ۱۰۹﴾.

ئىبنو مەسعود (رمزى خوداى ئى بى) رىوايەت دەکا دەئى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىمى فەرموو: قورئانم بەسەردا بخوینە، عەرزم کرد ئەى پىغەمبەرى خودا! قورئان بەسەر تۆدا بخوینم؟ لە حالیکدا قورئان بۆسەر تۆ نازل بوو و ئیمە لە جەنابتەو فیری بووین و پیمان گەشتوو؟ فەرمووی: بەئى: من پىم خوشە گویم لە قورئان بى و لە کەسانى دیکەو بىبىستم، منیش سورەتى (النساء) م بۆ خویند تا گەشتە ئایەتى ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ - النساء/ ۴۱ ﴿ فەرمووی: بەسەو هیچی تر مەخوینە، کە سەیرم کرد دوو چاوەکانى فرمىسکیان دەباراند.^(۱)

نەووەى لە شەرحى (المهذب) دا دەئى: رىگا چارە بۆ دەستەبەر بوونى خویندنى قورئان بەو جۆرە کاریگەرییەو گریان پەیدا کردن ئەووەیە زۆر باش وردبیهو لەووە دەیخوینى لە قورئان کە مانای هەپەشەو ترساندنى تێدايە، یان نامازە بە پابەندبوون بە وادەو بەئین دەکا، پاشان بیر لە حالى خۆت بکەیهو چەند کەمەترخەم بووی و چەندت لاسارى کردوو لە بەرامبەر فەرمانەکانى خودا، جا ئەگەر بەم ئى وردبوونە خەم داینەگرتى و گریانە نەهات، ئەوگاتە بۆ ئەو بگری کە تۆ ئەم هەستە خوداپەرستىەت نیه و مالتویرانى و بەخۆت نازانى، چونکە نەبوونى ئەو هەستە لەلات بەلایەکە لە بەلای گەورەکان.

ئىبنو ماجە لە ئەنەسەو (رمزى خودایان ئى بى) رىوايەت دەکا دەئى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووی: «يَخْرُجُ قَوْمٌ فِي آخِرِ الزَّمَانِ - أَوْ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ - يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يَجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ - أَوْ حُلُقُومَهُمْ سِيمَاهُمْ التَّحْلِيقُ إِذَا رَأَيْتُمُوهُمْ - أَوْ إِذَا لَقِيتُمُوهُمْ - فَأَقْتُلُوهُمْ».^(۲) لەناخى

^(۱) أخرجه البخارى/ ۴۵۸۲ ومسلم/ ۸۶۷.

^(۲) ابن ماجه/ ۱۷۵ وأخرجه البخارى/ ۶۹۳۰ ومسلم/ ۲۴۶۲.

زەماندا كۆمەللىك پەيدا دەبن، يان لەم گەلى موسولمانە كۆمەللىك سەر
 ھەلەمدەن قورئان دەخوینن لە قورگيان تىپەر ناکا، كە بىنيتانن، يان توشيان
 بوون، بيانكوژن.

۱۰- دەبى بە دەنگى خۆش قورئان بخوینى چونكە قورئان زىنەتو
 رازىنەرەوھى دەنگە، دەنگى خۆش پتر كاريگەرى لەسەر دل و دەروون دەبى،
 پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەر مووى: «رَئُوا الْقُرْآنَ
 بِأَصْوَاتِكُمْ»^(۱) بە دەنگى خۆش خویندى قورئان بپرازيننەوھ.

۱۱- بە دەنگى بەرز بىخوینى لە شوینىكا دەنگ بەرزكردنەوھ باشتر بى،
 چونكە پتر دل ئاگایى تىدايەو نىشات تازە دەكاتەوھو گوپچكە ئى دەبىر بۆ
 بىستنى قىرائەتەكەو سودىشى بۆ بىسەرانى دەبى، ھەموو ھەستەگان چر
 دەبنەوھ بۆ بىركردنەوھو تىپرامان و قولبوونەوھ لە ماناكانى.

وھل ئەگەر ترسى رىای ھەبوو، يان ئەزىەتى خەلكانى دەوروپەرى
 دەدا، كەسانىك ھەبوون لە نزىكەوھ نوپژيان دەكردو كاريگەرى سەلبى
 دەبوو لەسەر نوپژەكەيان ئەوھ دەنگ نزمكردنەوھ باشترە، پىغەمبەر
 (دروودى خودای لەسەر بى) فەر مووى: «ما أذن الله لشيء، ما أذن لني حسن
 الصوت يتغنى بالقرآن يجهر به»^(۲).

۱۲- راجىايى ھەيە لەوھدا ئايا خویندىن لەناو موصحفەدا بى، يان
 لەبەر بىخوینى، سى راي تىدايە:

راي يەكەم: خویندىن لەناو موصحفەدا باشترە، چونكە تىپروانىن لە
 قورئانەكەش خىرە، خىرى خویندىن و تىپروانىنى دەگاتى.

راي دووھم: خویندىن لەبەر خىرى زياترە چونكە پتر داخوازى
 ئەوھىە بىروھۆشى خۆى بداتى.

^(۱) رواه أبو داود/ ۱۴۶۸.

^(۲) أخرجه البخارى/ ۷۵۴۴.

(العزى كورى عبدالسلام ئەم رايەى بەلاوہ پەسەندە، دەلى گوتراوہ: خویندن لەناو موصحفدا باشترە چونكە كردارى چاو زوبان كۆدەكاتەوہ، ئەجرو پاداشيش بەپى مەشەقەتە وەلى ئەم بۆچوونە پوچە، چونكە مەبەست لەخویندنى قورئان تىفكرين و ئى وردبوونەوہیە ئامازە بە ئايەتى ﴿لِيَذَّبُوا آيَاتِهِ - ص/ ۲۹﴾ واقیع و عادەتیش شايەتى ئەوہن: كە خویندن لەناو موصحفدا بە باشى ئەم مەبەستە بە دەستەوہ نادا، كەوايوو ئەو رايە پەسەند نىە.

راى سییەم: دەلى: ئەم مەبەستە بەگوێرەى حالەتەكان دەگوێرێ، ئەگەر خوینەرەكە بەخویندنى لەبەر، تىفكرين و بىكردنەوہ و دلدانە ماناكانى باشتر بۆ دەستەبەر دەبوو لەوہى لە موصحفدا بىخوینى، ئەوہ خویندنى لەبەرى باشترە، ئەگەر يەكسان بوو ئەوہ لە موصحفدا بىخوینى خیرى زۆرتەرە.

فیركردنى قورئان و كرى وەرگرتن لەسەر

فیركردنى قورئان و فیربوونى فەرزى كیفایەى، لەبەرکردنى لەسەر گەلى موسولمان بەگشتى و تىكرایى واجبە بۆ ئەوہى زنجیرەى تەواتورى وەرگرتنى قورئان لەپروى حىفظەوہ قەطع نەكرى و كۆتایى پى نەيى، گۆرپانكارى و تەبدیل و تەحرىف پوى تىنەكا، جا ئەگەر كۆمەلێك ئەم كارە پىرۆزەيان كرد، فەرزەكە لەسەر ئەوانى تر لادەجێ ئەگینا هەموویان تاوانبار دەبن.

لە حەدىثیكدا: كە ئىمام عوئمان رىوايەتى دەكا: هاتووہ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».^(۱) باشترتان كەسێكە فىرى قورئان ببى و خەلكیش فىر بكا.

^(۱) رواه البخارى/ ۵۰۲۷.

رېښگاچاره‌ی فېربوونی قورئان، له‌به‌رکردنی چەند ئايەتيکە ئەمجار چەند ئايەتيکی تر....هتد. ئەم شپۆه ئەمپرو له وهسائیلی فېرکردن و په‌روم‌ده‌دا باوه، يان خوینەره‌که به‌شيکی که‌می لئ له‌به‌ر ده‌کا، پاشان به‌شيکی تری که‌م له‌به‌ر ده‌کا و ده‌یخاته پال ئەوه‌ی پيشوو ئاوا به‌و شپۆه. له ئەبو لعاليه‌وه هاتوو ده‌لئ: پېنج ئايەت پېنج ئايەت فېری قورئان بن، چونکه پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پېنج پېنج له‌ جوهرائیلی و مرگرتوو.

زانایانی ئیسلام راجیایان هه‌یه له‌وه‌دا ئاخۆ دروسته له‌پای فېرکردنی قورئان کړئ و مرگيرئ؟ زانا پایه به‌رزو موحه‌قیقه‌کان فه‌رموویانه دروسته، ئاماژه به‌ فه‌رمووده‌ی پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) «أَحَقُّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ»^(۱) باشترین شتيك کړی له‌سه‌ر و مرگرن فېرکردن و خویندنی قورئانه، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی: «فَقَدْ زَوَّجْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ»^(۲).

هه‌ندی له‌ زانایانی ئیسلام فېرکردنی قورئانیان به‌ شپۆه‌یه‌کی باش دابه‌شکردوو و هوکمی هه‌ر حاله‌تيکیان پون کردۆته‌وه، ئەبو لیلی سه‌مه‌ره‌قه‌ندی له‌ کتیبی (البستان) دا فه‌رموویه‌تی: فېرکردنی قورئان سئ جوړه: جوړيکیان به‌ خوړایی و بۆ رهماه‌ندی په‌روم‌دگاره‌و هيج بارته‌قايه‌ك و مرناگرئ، جوړيکیان ئەوه‌یه به‌ کری خه‌لکی فېری قورئان بکا، جوړی سییه‌میش ئەوه‌یه به‌بئ مه‌رج قورئان فېری که‌سانی دی بکا، جا ئەگه‌ر فېرخوازه‌که شتيکی به‌دیاری بۆ برد و مری بگرئ.

جوړی یه‌که‌میان پاداشی گه‌وره‌ی هه‌یه لای په‌روم‌دگار و پيشه‌ی پېغه‌مبه‌رانه، جوړی دووه‌م راجیایی تېدايه هه‌ندیك ده‌لئ: و مرگرتنی کړئ

^(۱) رواه البخاری من حدیث ابن عباس.

^(۲) أخرجه البخاری/ ۵۰۲۹ و مسلم/ ۳۴۸۸ من حدیث سهل بن سعد.

لهسەر قورئان فيرکردن دروست نيه، ئاماژه به فهرموودهی پيغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که دمفهرموئ: «بَلُّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» قورئان فيری خه لکی بکهن ته نانهت نه گهر ئايه تيکيش بئ.

رايهك ههيه دهئ: دروسته، وهن و اباشه بؤ مامؤستاكه كرئيه كه لهسەر پى له بهر كردن و فير كردنى نووسين و مرگري نهك لهسەر فير كردنه كه، خو نه گهر لهسەر فير كردنه كه كرئى و مرگري هيوادارين چ خرابيه كى تيدا نه بئ، چونكه موسولمانان له كونه وه چين دواى چين شه وهيان كردوه و به خرابيان نه زانيوه، پئويستيان پئى هه بووه، جوړى سيهميان بهر اى هه موو زانايان دروسته، چونكه پيغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) مامؤستای ئاده ميزاد بووه، دياريشى و مرده گرت.

ههروهها ئاماژه به چيروكى كابر اى مارگه ستو كاتيك هاوه لاني پيغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) سوره تى فاتيه حيان وهكوو دوعا به سهردا خوئندو له بارتەقاي نهو دوعا خوئندنه برپكيان مائيان و مرگري، كه به سهرهاتى خويان بؤ پيغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) گيراپه وه فهرمووى: «خُذُوا وَاضْرِبُوا لِي بِسَهْمٍ مَعَكُمْ».^(۱) منيش بکهن به هاوبه شى خوتان و به شيكم بدمنى.

|| نهو قاعیده و ياسايانه ی راقه کر پئويستی پيانه

هەر عيلمك مروف خهريكى بئ پئويسته بنه ما گشتيه كانى بزائى، مومه ييزاته تايبه تيه كانى بناسى، بؤ نه وهى به بهر چا ورونييه وه بجيته ناوى، چه نديك بتوانى ئاله تى زانيارى كو بكا ته وه نه و منده دمتوانى لهو زانيارييه دا سهركه وتن به دهست بيئى و له دمرگاي خوئيه وه بجيته ناو باسو وه صله كانى، به كليلى تايبه تى دمرگا كه بكا ته وه، جا كه قورئانى پيروژ به زمانى عه ره بى

^(۱) أخرجه البخارى/ ۵۷۳۶ ومسلم/ ۵۷۶۴.

رون و رهوان نازل بووه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ - يوسف/۲ ﴿﴾
 ناشکرایه نهو نالهت و قاعیده و یاسایانه ی موفه سیر پیویستی پییانه، له
 قه واعیدی عهره بیدا کۆده بنه وه، تیگه یشتن له بنه مای ته فسیرو چه شه کردنی
 ئوسلوبی و دهر کردنی نهینییه کانی به بی قاتل بوون له قه واعیدی نه حوو
 صهرفو به لاغهی عهرمبی دهسته بهر نابن، په بیان پی نابری، نه م قه واعیدو
 یاسایانه ش خویان له چه ند بابو له قه وصل و مه به ش لیرو له ویدا
 ده بیننه وه له چوارچیوه ی فروعی عهرمبی و علومی عهرمبی دا ده ست ده گه ون
 نیمه لیرو دا ده توانین به کورتی ئاماژه بو هندی له و قاعیده و یاسایانه
 بکهین که گرنگ و زانینیان پیویسته و به بی هه بوونی نهو زانیاریانه
 رافه کردنی قورئان نهسته مه و که سیک نه بین له ته فسیر کردنی قورئاندا
 سهر که وتوو نابی.

۱) الضمائر راناو

راناو یاساو ریسی تایبه تی خوی هه یه، زانایانی زمان ده ست نیشانیان
 کردووه، له قورئان و سهر چاوه عهرمبییه ره سه نه گان دهریان هیئان، هه روا له
 قه رمووده ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) و قسه ی نهو عهره بانه ی
 قسه گانیان ده کریته شایه ت و به لگه له زماندا، جا شیعر بن، یان په خشان،
 ئیبنولئه نباری^(۱) کتبیکی دوو جلدی له باسی راناوی قورئان داناوه.

ئه صل و بنه مای راناو بو کورت کردنه وه ی ئه لفاظه، جاری وا هه یه
 راناویک له شوینی وشه گه لیکی زور داده نری و مانا تیکناجی و دوباره
 بوونه وه شی تیئاکه وی، نه وه تا راناوی (له م) له ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
 عَظِيمًا﴾ جیگای بیست وشه ی گرتوته وه، نه گهر راناو دانه نیین ده بی نهو
 بیست وشانه ذیکر بکهین، وه کوو له ئایه تی (۳۵) ی سورمه تی (الأحزاب) دا

^(۱) نه بو به کر محمد بن القاسم الأنباری سالی/۳۲۸ ی کۆچی، کۆچار بووه.

هَاتُووه دمه رموى: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا - الأحزاب/۳۵﴾.

ئەصل وایه: که پیویسته بۆ راناوی غائب مەرجه عو موفه سیری که هه بی، نه حوی پاساو بۆ ئەم ئەصل و پیویستییه دیننه وه ده لێن: راناوی گۆیا (متکلم) و قسه له گه ل کراو (مخاطب) پیویستیان به موفه سیر نیه، چونکه ئەمان موشاهه دهو بهرچاوی، تهفسیریان دهکهنه وه، به لام راناوی (غائب) ئەم حالته ی نیه، که وای دهبی له پیشیه وه مەرجه عه که ی هه بی، بۆ ئەوه ی مه به ست له ضمه میره که بزاندی پێش گوته ی، هه ربۆیه نه حوییه کان وتووینانه دروست نیه گه رانه وه ی راناو بۆ وشه یه ک: که له روی له فظو پله و شویننه وه له دوا راناوه که بی.

له م قاعیده یه چه ند مه سه له یه ک چه رت کراوه، راناوه که له پیشیه وه موفه سیری بهرچاوی نیه، به لکوو ده گه رپته وه بۆ مەرجه عی که به هۆی بوونی چه ند قهرینه و نیشانه وه ئاتاجی ذیکر کردنی نه بووین، یان بوونی چه ند دیارده یه ک که ده وران ده وری مه قامی ئاخاوتنه که یان دابی.

ئیبنو مالیک له کتبی (التسهیل) دا یه ژێ: ئەصل ئەوه یه مەرجه عو موفه سیری راناوی غائب له پیشیه وه بی، بۆ ئەوه شیان بی: که لیبی نزیکه، به به لگه و نیشانه ش نه بی ناگه رپندریته وه بۆ دووره که یان، ئەمجار ئەو موفه سیره، یان دهبی به سه راحت مه لفوظ بی، یان دهبی ئاتاجی ذیکر کردنی نه بین به هۆی هه ستردنمان به مه دلوکه ی له روی عیلمه وه، یان هه سته وه، یان به هۆی ذیکر کردنی شتی که جوژی راناوه که یه، یان کولله که یه تی، یان نه ظیرو هاوشانیه تی، یان هاوه ل و هاوزه مانیه تی.....

لهسەر ئەم بنه‌مايه ئەو مهرجه‌ه‌ی راناوی غائیبی بۆ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ده‌بێ لێی پێش که‌وتبێ و مه‌لفوظ بێ و مو‌طاب‌یقی بێ له‌روی ته‌ذکیز و ته‌ئنیث و ئیضراد و ته‌ئنیه و جه‌مه‌وه، زۆربه‌ی حاله‌کان به‌م شیوه‌ ده‌بێ، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ - هود/۴۲﴾ یان ئەوه‌ی پێش راناوه‌که‌ که‌وتوو مهرجه‌و مو‌فه‌سیره‌که‌ی له‌خۆ گرتبێ وه‌کوو ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَرَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ - المائدة/۸﴾ لێره‌دا راناوی (هو) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ وشه‌ی (العدل) که‌ له‌فضلی (أعدلو) له‌خۆی گرتوو ده‌یگه‌یه‌نی.

یان به‌شیوه‌ی ئیلتیزام ئاماژه‌ی بۆ بکا و بیگه‌یه‌نی وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَىٰ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ - البقرة/۱۷۸﴾ راناو له‌ (إليه) دا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ (العافی)یه‌ک: که‌ له‌ وشه‌ی (عفی) ده‌سته‌به‌ر ده‌بێ.

جاری واهیه‌ له‌روی له‌فظه‌وه - نه‌ک له‌روی پله‌وه - مهرجه‌ی راناوی غائیب ده‌که‌ویته‌ دواوه‌ وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ - طه/۶۸﴾ لێره‌دا راناو له‌ (فی نفسه) دا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ (موسی) که‌ له‌روی له‌فظه‌وه که‌وتۆته‌ دوا راناوه‌که‌، به‌لام (موسی) فاعیله‌، فاعیلیش روتبه‌و پله‌ی له‌پێشه‌وه‌یه.

جاری وایش ده‌بێ مهرجه‌ی راناوی غائیب له‌روی له‌فظو روتبه‌وه دوا‌ده‌که‌وی، وه‌کوو راناوی شه‌ئو قیصه‌و نعم وبنس وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ - الأنبياء/۹۷﴾ هه‌روا ئایه‌تی ﴿بَنَسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا -

الکھف/۵۰ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَالْعَمَلُ السَّالِحُ يَرْجُوهُ ۚ وَاللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْهِ ۚ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 - الأعراف/۱۷۷ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَالْعَمَلُ السَّالِحُ يَرْجُوهُ ۚ وَاللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْهِ ۚ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 مهرجهعه که ی و م کو و دمفه رموی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ - الإخلاص/۱﴾ ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ - الواقعة/۸۳﴾ لیژمدا راناویکی شاردراوه له دوا وشه ی (بلغت) هوه ههیه، وشه ی (الحلقوم) که له دوا و هیه تی ده لالت دهکا له سه ری، ته قدیرو مه زنده گردنه که ی به م شیوهیه (إذا بلغت الروح الحلقوم).

یان مهرجه عی راناوه که له تی فکرین له سیاقی که لامه که دهماندری، و م کو و دمفه رموی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ - الرحمن/۲۶﴾ راناو له (علیها) دا ده که ریته وه بو (الأرض) واته: (کل من علی الأرض فان) هه روا ئیه تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ - القدر/۱﴾ له سیاقی که لامه که دهمانین: که راناو له (أنزلناه) ودا ده که ریته وه بو (القرآن) یان ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى - عبس/۱﴾ راناویکی شادراوه له دوا وشه ی (عبس) و (تولی) ههیه که (هو)یه.

له سیاقی که لامه که دهمانین مهرجه که ی (النبی)یه، هه روا ئیه تی ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ هود/۱۳﴾ له سیاقی که لامه که دهمانین (واو)ی (يقولون) فاعیله و مه به ست بته رسته کانه فاعیلی (افتری) راناویکی شاردراوهیه و مه به ست لیی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) راناوه ئاشکراکه له (افزاه) دا مه فعوله و مه به ست لیی قورئانه، که وایی ئاوا مه زنده ده کری (أم يقول المشركون افترى النبي القرآن).

جاری وایش ده بی راناو ده که ریته وه بو خودی له فظ به بی مانا، و م کو و دمفه رموی: ﴿وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ - فاطر/۱۱﴾ مه به ست به راناوه که له (من عمره)ی دا (معمر)یکی تره، بویه به راناو ئاراسته ی گردووه چونکه و م کو و هی یه که م وایه، نه گهر به ئیسمی ظاهر بیه ئینایه ده ق ئاوا و ده بوو (ولا ينقص من عمر معمرا) که و ابوو ضه میری

(من عمره) دهگه پښته وه بؤ موعه مهمه ریکی تر غهیری یه کهم وه کوو نه وه بلئ: (عندی درهم و نصفه) راناوی (نصفه) ده چپته وه بؤ دیره میکی تر.

جاری وایش دمی (راناو) دهگه پښته وه بؤ ماناو بهس وه کوو دمفه رموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْكَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجُلًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُسَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - النساء/ ۱۷۶﴾ راناو له (كانتا) هیج له فظیکی له پښته وه نیه بپیته مهرجه ع بؤ راناو ده که، چونکه وشه ی (کلالة) بؤ (تاکو بؤ دووانو بؤ کو) به کار دی راناو ده که به شیوه ی (دووانی) دهگه پښته وه بؤ (که لاله) له م پرووه مانای (دو) بگهینی، یان نایه تی ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا - النساء/ ۴﴾ راناو له (منه) دا دهگه پښته وه بؤ سهر مانای (صدقات) چونکه له مانای (صادق) یان له مانای (ما اصدق) دایه وه کوو نه وه فهرمووبیه تی: (زآتوا النساء صدقاتهن أو ما اصدقتموهن).

جاری واده بی راناو (ضمی) له سهرتاوه دادمیری پاشان موفه سیره که ی (مرجع) ده که ی بؤ ده کړی به خه بهر وه کوو نایه تی ﴿وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ - الأنعام/ ۲۹﴾ جاری واده بی (راناو) دوانی (مثنی) یه دهگه پښته وه بؤ یه کی که له مهرجه عه ذیکر کړاوه کان وه کوو دمفه رموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ - الرحمن/ ۲۲﴾ چونکه نه وه له پښته وه باسی دمیری شیرن و سویری کرد، دهی مهرجه عی راناو ده که ی که لوئلوئی لی دهمیری دمیرا سویره که یه و بهس، دمیری شیرین لوئلوئی لی دهرنایه، به لام که له یه کیکیان دهرات وه کوو نه وه وایه له هه ردوکیان دهرات بی (الزجاج) ناوا ته و جیهی کردووه.

جاری واهیه راناوهکه دهگه پیته وه بۆ شتیک: که مولاییسی خویه تی،
وهکوو دمفه رموی: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا -
النازعات/ ۴۶﴾ واته (ضحا یومها) چونکه (عشیه)، (ضحا) ی نه.

جاری واده بی بۆ مهرجه عیک راناو دهگه پیندریتسه وه جاریک
موراعاتی له فظه که ی دهکری، جاریکی تر موراعاتی مه عنای دهکری، وهکوو
دمفه رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالِيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ -
البقرة/ ۸﴾ نه وهتا (راناو) له (يقول) دا شاردراوهیه و تاکه وه دهگه پیته وه بۆ
له فظی (من) که چی دوا یی له (وما هم) دا راناوه که ی به کو هیناوه و
دهگه پیته وه بۆ (من) به ئیعتیباری مانا که ی.

△ تعریف و ته نکیر

هینانی ئیسم به شیوه ی نه کیره چه ند جوړیکی هیه جاری واهیه
مه به ست تاکیکه وهکوو دمفه رموی: ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ
يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ -
القصص/ ۲۰﴾ وشه ی (رجل) که به نه کیرمی هیندراوه مه به ست تاکه، جاری
وايش هیه مه به ست جوړو چۆنیه تییه، وهکوو ئایه تی ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ
النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَخَّرٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ - البقرة/ ۹۶﴾ واته:
جوړیک له (حياة): که دریزبونه وه ی ژیا نه له داهاتوودا، یان مه به ست
ههردووکیان بی (تاک و جوړ) پیکه وه وهکوو دمفه رموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ
مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي
عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - النور/ ۴۵﴾ واته:
پهروهردگار هه موو جوړیک له جوړه کانی گیانله بهری له جوړیک له

جۆرەكانى ئاۋ دروست كىردۈۋە، ھەممۇ تاكىك لىھ تاكەكانى گىلانلەبەرى لىھ دىلۆپە ئاۋىك لىھ دىلۆپە ئاۋەكانى نۇطقە بەدىھىئاۋە.

ۋادەبىئ ھىنانى ئىسىم بە نەكىرمى بۇ تەعزىم ۋە گەۋرەبىيە ۋەكۈۋ دىمفەرمۇئ: ﴿فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ - البقرة/۲۷۹﴾ ۋاتە شەرىكى گەۋرەۋ سامناك.

جارى ۋا ھەبە زۆرى شت دەگەبەنى ۋەكۈۋ ئايەتى ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا - الشعراء/۴۱﴾ ۋاتە ئەجرو پاداشىكى زۆرو زەبەند، يان بۇ ھەردوۋىكىان دەبىئ، ۋاتە بۇ تەعزىم ۋەكۈۋ دىمفەرمۇئ: ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ - فاطر/۴﴾ ۋشەى (رسىل) تەعزىم ۋەكۈۋ دەگەبەنى، ۋاتە: پىغەمبەرانى رىزدارو زۆرىك لىھ پىغەمبەرانى پىش تۆ.

ۋادەبىئ ھىنانى ئىسىم بە نەكىرمى بۇ تەحقىرو بىئ نىمودىەتى ۋەكۈۋ دىمفەرمۇئ: ﴿مَنْ أَى شَيْءٍ خَلَقَهُ - عبس/۱۸﴾ ۋشەى (شىئ) بەۋ شىۋە نەكىرمىيە ھىچ ۋەچ ۋەچ بىئ نىمودى دەگەبەنى.

جارى ۋاھەبە ھىنانى ئىسىم بە نەكىرمى تەقلىل ۋەكەمى دەگەبەنى ۋەكۈۋ ئايەتى ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ - التوبة/۷۲﴾ ۋشەى (رىضۋان) جىئ باسى ئىمەبە ۋە مەبەست ئەۋەبە: كەمىك رىزامەندى خۇدا، رىزامەندىبەكى كەم لىھ خۇداۋە زۆر لىھ باخو باغاتانە گەۋرە ترە، خۇشترە، چۈنكە ئەۋ رىزامەندىبە كەمە ھۆكارو دەستەبەركەرى ھەممۇ بەختەۋەرىبەكە.

ناۋەھىنانى ئىسىم بەشىۋە تەعزىف ئەۋىش چەند پلەۋ مەقامىكى ھەبە، ھەر جۆرىك لىھ جۆرەكانى تەعزىف شۋىنى گۈنجاۋى خۇى ھەبەۋ بەگۈيرە مەقام تەعزىفەكە دەگۈرى.

وادهبی به شیوهی (راناو) دهیندری، چونکه مهقامه که مهقامی ته که للومه، یان خیطابه، یان غانیب.

وادهبی به شیوهی (علم) ناو دهیندری بو ئهوهی یه کسه ره خودی شته که له زهینی موخاطبه بدا جیگیر بی، به ناوی شهخصی خو یه کسه ره ئاراسته ی زهینی که سی بهرام بهری ده که ی، یان بو ته عظیم و ریزلینانه وه کوو دمفه رموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ - الفتح/ ۲۹﴾ یان بو ته حقیر و ئیهانه بیکردنیته و وه کوو ئایه تی ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ - المسد/ ۱﴾.

جاری به شیوهی (اسم الإشارة) ئاراسته ی ده که ی بو ئهوهی به یانی حال و چونیه تی بکه ی له باره ی نزیکیه وه وه کوو دمفه رموی: ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ - لقمان/ ۱۱﴾ یان بو دیاریکردنی دوورییه تی وه کوو دمفه رموی: ﴿أَوَلَيْكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ - البقرة/ ۵﴾ یان به مه بهستی ته حقیر و به که م زانی به وه ی نزیک و به رجاوی وه کوو دمفه رموی: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ - العنکبوت/ ۶۴﴾ یان به مه بهستی گه وره یی و ریزداری شته که به وه ی دووری و شکومه ندی به رزییه وه وه کوو دمفه رموی: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ - البقرة/ ۲﴾ یان بو ته نبیهوا ئاگادارکردنه وه ی ئه ومیه: که ئه و ناماژه بوکراوه تیلنیشانه: که دارای ئه و وه صف و نه نایه یه شیایو ئه ومیه ئه و به خته وه ری و ریزلینانه هی ئه و بی و به و بیری، وه کوو دمفه رموی: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ، وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ، أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ - البقرة/ ۲ - ۵﴾.

وادهبی ئیسمه که به شیوهی (موصول) دهیندری، بو داپوشینی ناوه که ی چونکه ناوه یانی به ناوی خو ناخو شه، یان له بهر هویه کی تر

وهكوه دمفه رموى: ﴿وَرَأَوْنَاهُ الَّذِي هُوَ فِي يَمِينِهَا عَنْ نَفْسِهِ - يوسف/ ۲۳﴾ يان
 ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفَلَا تُكْمَا - الأحقاف/ ۱۷﴾ يان هيئاني به ئيسى
 موصول بو ئيرادهى عمومه، دهمه وئ گشتگر بئ، وهكوه دمفه رموى: ﴿وَالَّذِينَ
 جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ - العنكبوت/ ۶۹﴾ يان به
 مهبه ستي كورتكر دنه وهى كه لاهمه وهكوه دمفه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا - الأحزاب/ ۶۹﴾ چونكه نه گهر
 ناوى بوختانكه رو قسه هه ليه سته كانى هه ژمار بكر دايه باسه كه زور دريژ
 دهبو وهه.

جارى وا هه يه ئيسمه كه به شي وهى (معرف بال) دينى بو نامازه كردن
 بو مهعه وديكى ناوهيئناو له وه پيش، وهكوه دمفه رموى: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا
 كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ - النور/ ۳۵﴾ يان بو نامازه كردن بو مهعه وديكى زيهنى
 وهكوه دمفه رموى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ -
 الفتح/ ۱۸﴾ يان بو نه وهى نامازه بكا بو مهعه وديكى حازرو به رجاو وهكوه
 دمفه رموى: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ - المائدة/ ۳﴾ يان بو نه وهى هه موو
 تاكه كانى نه وه ربه گهزه دابوشئ، وهكوه دمفه رموى: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ -
 العصر/ ۲﴾ چونكه نه گهر ﴿الْإِنْسَانُ﴾ هه موو تاكى جينسه كه نه گريته وه
 چه رتكر دنو (استثناء) لى ناكرئ، يان بو نه وهى نامازه بئ كه تايبه تمه ندى
 هه موو فهرده كانى له خو گرتو وه، وهكوه دمفه رموى: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ -
 البقرة/ ۲﴾ واته نه وه كيتابهى هه موو رئو شوينه كانى هيدايه تى تيدا
 به رجه سته بوون، هه رچى صيفاتى كتيبه ئاسمانيه كان هه يه له خوئ
 گرتوون و تايبه تمه ندييه كانى نه وانى تيدا چر بوونه وه.

یان بو ئه‌وه‌ی پێناسه‌ی ماهیه‌یه‌ت و حه‌قیقه‌ت و ره‌گه‌زی شته‌که‌ بکا، وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ - الْأَنْبِيَاءُ/ ۳۰﴾ ئه‌گه‌ر ئیسم دوو جار گوته‌را، چوار حاله‌تی هه‌یه: چونکه‌ یان هه‌ردوو جار هه‌که‌ به‌ مه‌عریفه‌ی ده‌هیندرین، یان به‌ نه‌کیره‌ی، یان یه‌که‌م مه‌عریفه‌ و دوو مه‌ نه‌کیره‌، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌.

۱- ئه‌گه‌ر هه‌ردوو جار هه‌که‌ به‌ مه‌عریفه‌ی هاته‌ن ئه‌وه‌ زۆربه‌ی کات دوو مه‌ به‌ ده‌له‌ و هه‌مان مانای یه‌که‌می هه‌یه‌، وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ - الْفَاتِحَةُ/ ۶﴾ - ۷.

۲- ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیان نه‌کیره‌ بوون، ئه‌وه‌ دوو مه‌ غه‌یری یه‌که‌مه‌ زۆربه‌ی کات، وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً - الرُّومُ/ ۵۴﴾ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ به‌ وشه‌ی ﴿ضَعْفٍ﴾ له‌ یه‌که‌مجاردا تنوکه‌ تۆماوه‌، له‌ دوو مه‌جاردا ساواوی ته‌مه‌نی مندالی‌یه‌، له‌ سێیه‌م جاردا ته‌مه‌نی پیری و که‌نه‌فته‌یه‌ی، له‌ ئایه‌تی ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ، إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا - الشَّارِحُ/ ۵ - ۶﴾ هه‌ردوو شیوه‌که‌ی تێدا یه‌، چونکه‌ مه‌به‌سته‌ به‌ ﴿الْعُسْرِ﴾ی دوو مه‌ عه‌ینی ﴿الْعُسْرِ﴾ی یه‌که‌مه‌ به‌ مه‌عریفه‌ی هێنایه‌وه‌ چونکه‌ (یسر)ی دوو مه‌ غه‌یری هی یه‌که‌مه‌، به‌ نه‌کیره‌ی دوو باره‌ی کرده‌وه‌، بۆیه‌ ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودا له‌خۆی و له‌ باوکی بێ) فه‌رموو یه‌تی: (وَلَنْ يَغْلِبَ عُسْرٌ يُسْرَيْنِ).

۳- ئه‌گه‌ر یه‌که‌م نه‌کیره‌ و دوو مه‌ مه‌عریفه‌ بوو، ئه‌وه‌ دوو مه‌ عه‌ینی یه‌که‌مه‌، له‌م ڕووه‌وه‌ (آل)ی عه‌هدی زیکر بێ، وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ، فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ - الْمَزْمَلُ/ ۱۵ - ۱۶﴾.

۴- ئه‌گه‌ر یه‌که‌م مه‌عریفه‌ و دوو مه‌ نه‌کیره‌ بوو، ئه‌وه‌ به‌ قه‌رینه‌ و شتی وا مه‌به‌سته‌ له‌ دوو مه‌ دمه‌زاندری چیه‌، واده‌بێ قه‌رینه‌ جو داوازی

نیوانیان دیاری دهکا، وهکوو دمه رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ - الروم/۵۵﴾ جاری وایش دمی قهرینه نه وه دهگه یه نی: که دووهم عهینی یه که مه وهکوو دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا - الزمر/۲۷ - ۲۸﴾.

۳ هینانی نیسم به تاک و کو

برئ نه لفاظی قورئان که به تاک هینراون مه به ست مه عناه کی تایبه تیبه، که به کو هینراون ناماژمیه کی تایبه تییان تیدایه، یان هینانی به کو هه لباردهیه و موختاره به سهر تاکه که ی دا، یان به پیچه وانه وه، بویه نیمه ده بینین برئ وشه له قورئاندا ههر به شیوهی (کو) هاتوون کاتیکیش پیویست بئ به تاک بئ وشه تاکه که ناهیندرئ، به لکوو وشه یه کی تر هینراوه که مانای نه وه دهگه یه نی بؤ نمونه وشه ی (الب) ههر به شیوهی کو هاتووه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لَأُولِي الْأَبْصَارِ - الزمر/۲۱﴾ له قورئاندا تاکی نه م وشه یه نه هاتووه، به لکوو له شوینی نه وه وشه ی (قلب) هاتووه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ - ق/۳۷﴾ ههرومه ها وشه ی (الکرب) به تاکی له قورئاندا نه هاتووه به لکوو به کو هاتووه ﴿وَأَكْوَافٌ مَوْضِعَةٌ - الغاشية/۱۴﴾. به پیچه وانه ی نه مه، هه ندئ وشه هه ن له هه موو قورئاندا به تاک هینراون، که ویستراوه به کو ناماژمیان بؤ بکری، به ئوسلوبیکی سه رمنج راکیش ناماژه بؤ شیوهی جه معه که یان کراوه وهکوو دمه رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ - الطلاق/۱۲﴾ نه یفه رمووه (وسع ارضین) چونکه نه وکاته که لامه که جوړه زبری ره کاکه ت و ئوسلوب شیوانیکی تیدا ده بوو.

ههر له م بابته ته: وشه ی (السماء) جاریک به (کو) هینراوه، ده می کیش به (تاک) له بهر نوکته و نیشارمیه کی موناسیب، له ههر شوینی کدا مه به ست

ژماره‌یان بووبی، به‌شیوه‌ی (کۆ) هاتووو بۆ ئه‌وه‌ی به‌رفراوانی و گه‌وره‌یی زۆری بگه‌یه‌نی و ده‌کۆو ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ - الْحَشْرِ/۱﴾ له‌هر شوێنێکدا مه‌به‌ست جیهه‌ت بۆ به‌شیوه‌ی تاک هینراوه‌ ده‌کۆو ده‌فه‌رموئ: ﴿أَأَمِنتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ - الْمَلِك/۱۶﴾.

هه‌روا وشه‌ی (الريح) به‌ تاک و کۆ هاتووو، له‌سیاقی په‌حمه‌ت و نيعمه‌تدا به‌کۆ هینراوه، له‌سیاقی عه‌زاب و نيعمه‌تدا به‌تاک هینراوه، زانایانی بواری ته‌فسیر و به‌لاغه‌ی قورئان حیکمه‌تی ئه‌وه‌یان بۆ ئه‌وه‌ گه‌راندۆته‌وه: که‌ بای په‌حمه‌ت صیفات و سود و قازانجی زۆرن، هه‌ندێکیان به‌ره‌و رووی یه‌کتر دین و بۆ ئه‌وه‌ی بایه‌کی نه‌رمی جه‌سته‌ی شیل و گونجاو بۆ گه‌شه‌کردنی جه‌سته‌ی زینده‌وه‌رو پوه‌ک به‌سود بۆ، که‌وابوو له‌ بواری په‌حمه‌تدا چه‌ند جو‌ره‌ (با) هه‌ن، وه‌لێ بای عه‌زاب و غه‌زبه‌ له‌ یه‌ک لایه‌که‌وه‌ دئ و هه‌یج جو‌ره‌ بایه‌کی تر به‌ره‌و رووی نابێته‌وه‌و هه‌یج بایه‌کی تریش پالێ پێوه‌ نای.

ئێبنو نه‌بی حاته‌م و ه‌ی تریش له‌ ئۆبه‌ی کۆری که‌عه‌به‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه‌ ده‌لێ: هه‌موو وشه‌ی (الرياح) له‌ قورئاندا که‌ به‌ (کۆ) هاتووو به‌ مانا بای په‌حمه‌ت و نيعمه‌ته‌، هه‌موو وشه‌ی (الريح) که‌ به‌تاک هینراوه‌ مه‌به‌ست لێی بای عه‌زابه‌، بۆیه‌ له‌ حه‌دێشدا هاتووو ده‌فه‌رموئ: «اللَّهُمَّ جَعَلْهَا رِيحاً وَلَا تَجْعَلْهَا رِيحاً».^(۱)

وايش دهبی بۆ گه‌ياندنێ مه‌به‌سته‌تێک و نوکته‌یه‌کی به‌لاغی له‌م قاعیده‌ دمرده‌چۆ و وشه‌ی (ريح) به‌ تاک بۆ بای په‌حمه‌ت و سودگه‌ياندن دئ، بۆ نموونه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ - يُونُس/۲۲﴾ ئه‌وه‌تا وشه‌ی

^(۱) أخرجه الشافعي في مسنده/ ۵۳۷ وأبو يعلى/ ۲۴۵۶ والطبرانی في الكبير/ ۱۵۳۳ حديث ابن عباس.

(ريح) به موفردهدى به مانای باى به سودو خير ئاومر هاتوو، ئەمەش لەپروى لەفەزەو بە موقابەلەى ئایەتى ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ - يونس/ ۲۲﴾ لەپروى ماناشەو ئەماژە بۆ ئەومیە تەواوبوونى نەمەت بەو دەیتە دى یەك جۆر با هەبى، نەك چەند جۆرێك چونكە كەشتى بە یەك جۆر با نەبى و لە یەك لاو نەبى نارووییەندى ئەگەر چەند بايەك هەبن دژبەيەك كەشتى یەكە نارواو و نەقەم دەبى.

هەر لەو جۆرە هیئەتەى وشەى (النور) بە تەك و (الظلمات) بە كۆ، (سبيل الحق) بە تەك و (سبيل الباطل) بە كۆ، چونكە پێگای حەق یەك پێگەییەو پێگەکانى بەتەل زۆرو هەمە جۆرن، هەر بۆیەشە (ولى المؤمنین) بەتەك هیئەتەو (أولياء الكافرين) بەكۆ هیئەتەو، ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ - البقرة/ ۲۵۷﴾ یان ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ - الأنعام/ ۱۵۳﴾.

هەروا وشەى (المشرق والمغرب) بە تەك و بە مۆتەناو كۆ هیئەتەو: كە بە (تەك) هیئەتەو بە ئیعتیبارى جیهەت و ئەماژە بۆلای خۆرەهەلات و خۆرئاوا ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ - المزمل/ ۹﴾ (تەئنیە) یان بە ئیعتیبارى دوو جۆر شوێنەلاتن و دوو شوێن ئاوابوون لە وەرزی زستان و لە وەرزی هەویندا، دەفەرەمۆی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ - الرحمن/ ۱۷﴾ هیئەتەو بەشیوەى (كۆ) بە ئیعتیبارى شوێنەلاتن و شوێن ئاوابوونى هەموو پۆزێکیانە، یان شوێنەلاتن و شوێن ئاوابوونیان لە وەرزی گەرمدا ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ - المعارج/ ۴۰﴾.

﴿۴﴾ موقابله‌ی کۆبه‌کۆ، یان تاک

به‌رامبه‌ری کردنی کۆبه‌کۆ جاری واهیه‌یه داخوازی ئه‌وه‌یه هه‌ر
 فه‌ردێک له‌و ئه‌فراڤانه به‌رامبه‌ر بکری به‌هه‌ر تاکێ له‌ تاکه‌کانی به‌رامبه‌ری
 وه‌کوو دمفه‌رموی: ﴿وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ
 وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ - نوح/۷﴾ واته: هه‌ر یه‌کێ له‌وان خۆی به‌ پۆشاکێ خۆی
 داپۆشی، یان دمفه‌رموی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ -
 البقرة/۲۲۳﴾ واته هه‌ر دایکێک شیر ده‌دا به‌ زارۆکی خۆی، جاری وایش ده‌بی
 موقابله‌که داخوازی ئه‌وه‌یه چه‌سپاندنی هه‌موو ئه‌فراڤی یه‌که‌م بۆ هه‌ر
 فه‌ردێک له‌ ئه‌فراڤی دووهم وه‌کوو دمفه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ
 لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - النور/۴﴾ واته: هه‌ریه‌کێ له‌و
 بوختانه‌رانه هه‌شتا داری ئی بدن، جاری وا ده‌بی ئیحتیماڵی له‌ هه‌ردوو
 جوړه‌که‌ی ده‌بی ئه‌ه‌و کاته پێویستی به‌ قه‌رینه هه‌یه، لایه‌کیان دیاری بکا.

وه‌ئێ موقابله‌یه‌ی جه‌مع به‌تاک، زۆربه‌ی کات داخوازی گشتاندنی
 مفرده‌که نیه، جاری وایش ده‌بی داخوازیه‌تی، وه‌کوو ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
 فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ - البقرة/۱۸۴﴾ واته: واجبه له‌سه‌ر هه‌ریه‌کێ له‌وانه‌ی
 توانای پۆزووگرتنیان نیه بۆ هه‌ر پۆژێک خواردنی هه‌ژاریک دابین بکا.

﴿۵﴾ هه‌ندێ وشه‌ وا گومان ده‌بری (متراڤ) ه‌ بۆ وشه‌یه‌کی ترو

وانیه

بۆ نموونه (الخوف والخشية) (خشية) له (خوف) مه‌عنای به‌هه‌زتره،
 چونکه وشه‌ی (خشية) له‌ مه‌فهومی (شجرة خشية) وهرگیراوه واته: دره‌ختی
 وشک: که هیوای ته‌ربوونه‌وه‌و هه‌لدا نه‌وه‌ی ئی نه‌کری و به‌ ته‌واوی وشکه‌ل
 بووبی، وشه‌ی (خوف) له‌مانای قسه‌ی عه‌ره‌ب وهرگیراوه: که ده‌لێن: (ناقة
 خوفاء) حوشرێکه نه‌خۆشه، دمردمه‌داره، هیوای چاکیبونه‌وه‌ی ئی ده‌کری و به‌

تهواوی نهفهوتاهه، له لایه کی ترهوه (الخشیة) له کی دهبی، نهه جوړه ترسانه کامله له گه وره یی و عهظه مه تی لی ترساوه که سهر هه لده دا، هه رچه نده ترساوه که ش خوی به هیز بی، که و ابو (الخشیة) بریتییه له ترسانیک ته عظیم و شکواری لی ترساوه که ی تیکه ل بووبی، (خوف) له زه عیضی ولاوازی ترساوه که وه سهر هه لده دا، هه رچه نده لی ترساوه که شتیکی ساده و ناسان بی، له لایه کی ترهوه (الحاء، الشین، الیاء) له ته صاریفی زمانی عه ره بیدا گه وره یی و عهظه مه ت ده گه یه نی، (الشیخ) به مانا سه ییدو پیاو ماقوله (الخیش) پو شاک ی نه ستورو ره خته یه بویه زوړ به ی کات وسه ی (الخشیة) دمر حه ق به په رومردگار وارید بووه، وده کوو دمفه رموی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ - فاطر/۲۸﴾ یان دمفه رموی: ﴿الَّذِينَ يُلْقُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ - الأحزاب/۳۹﴾ نایه تی ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ - النحل/۵۰﴾ نه وه دمر باره ی وه صفی فریشته نازل بووه دوا ی باسکردنی هیزو تواناو چو نیه تی خیلقه تیان، ته عبیر دانه وه لی یان به (خوف) بو روونکردنه وه ی نه ومیه: که نه وان وپرای نه وه ی رمق نه ستورو به هیزو تواناو توندوتیزن له ناست په رومردگار لاوازو بی نمودن، دوا ی نه وه (فوقیه تی) بو خدا چه سپاند که ده لاله ت ده کا له سهر عهظه مه ت و گه وره یی.

که و ابو دوو شتی کو کردنه وه که وشه ی (خشیة) ده یان گه یه نی به بی نه وه ی له هیزو توانای نه وان که م بکاته وه، دوو شته که ش ترسانیان له خوداو وپرای ته عظیم و به گه وره زانی نی زاتی پاک ی.

هه روا وشه ی (الشح والبخل) (شح) له (بخل) خه سترو به شیدمت تره، چونکه وشه ی (شح) به خیلی و سوربوون له سهر پو خه لیه که ش ده گه یه نی، واته: توندپه وی تی دایه، به لام (بخل) تا نه ندازه یه شتیکی ناسایی یه.

ههروا وشه‌ی (سیل و طریق) زوربه‌ی کات وشه‌ی (سیل) بۆ شتی
خیرناومر به‌گاردئ، به‌لام (طریق) کهم وادمبئ مه‌به‌هست پئی خه‌یرو خوشی
بئ، مه‌گهر له ته‌کیا قهرینه‌یه‌ک هه‌بئ وه‌کوو صیفه‌ت، یان (إضافة) ده‌لاه‌ت
بکا له‌سه‌ر خه‌یر وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ -
الأحقاف/ ۳۰﴾

بۆیه راغیبی ئه‌صفه‌هانی له (مفردات) ده‌کی‌دا ده‌لئ: (سیل)
رینگایه‌که ئاسانکاری و به‌خته‌وه‌ری ئی وه‌دی بئ و له مانای (طریق) تایبه‌ت
تره‌.

هه‌روا دوو وشه‌ی (مد و آمد) زۆربه‌ی کات دووهمیان بۆ شتی ویستراو
مه‌حبوب دئ، وه‌کوو ﴿وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ - الطور/ ۲۲﴾ به‌لام یه‌که‌میان واته
(مد) بۆ شتی نه‌ویستراو دئ وه‌کوو دمفه‌رموئ: ﴿وَوَعَدُ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مِدًا -
مریم/ ۷۹﴾.

پرسیار و ده‌لام

ئه‌صل و بنه‌ما له وه‌لامدا ئه‌وه‌یه موطابیقی پرسیار بئ، وه‌لئ جاری
وا دمبئ له‌و جوابه‌ لاده‌درئ که پرسیاره‌که داخوازیه‌تی، به‌ مه‌به‌ستی ئاگادار
کردنه‌وه له‌وه‌ی که حه‌ق وایه پرسیاره‌که ئاوا بکری، به‌مه‌ش ده‌گوترئ
ئوسلوبی حه‌کیم، نموونه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که دمفه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - البقرة/ ۱۸۹﴾ بیگومان کافره‌کانی
مه‌که‌که پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) کرد دهریاره‌ی
مانگ، بۆچی له‌سه‌رمتاوه باریک و زمعیفه‌و دواپی ورده‌ ورده‌ زیاد ده‌کا تا
خشت دمبئ و ئه‌مجار سه‌ره‌له‌نوئ کهم دمبئته‌وه تا ده‌چئته‌ سه‌ر حالئ لاوازی
پیشووی؟ که‌چی وه‌لامیان به‌ دیاری کردن و پونکردنه‌وه‌ی حیکمه‌تی ئه‌و
گۆرپانکاریانه‌ درایه‌وه به‌ مه‌به‌ستی رهنومایی کردنیان بۆ ئه‌وه که ده‌بوایه

وَالصَّرَاءُ - آل عمران/۱۳۴ ﴿ به فعل هیئای نه یگوت (المنفقون) به لام له بواری نیمان و باوهردا دمفه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ - الحجرات/۱۵﴾ به نئسم هیئای، چونکه نه فقهه و بژیو کاریکی کردمی یه و رهویتی وایه پهیدا ببی و تازه ببیته وه واته: (تجدد و حدوث) دهگه یه نی، به پیچه وانهای نیمانه وه: که حقیقه تیکی هه یه داخوازی نه وه یه ثابت و بهرده وام بی، مه به ست به ته جه دود له زهمانی رابردودا په یدابوون و تازه بوونه وهی جار دوا جاریه تی، مه به ستیش به ته جه دودی زهمانی داهاتوو نه وه یه بگونجی جار دوی جار تازه ببیته وه، له م بوارد دا جومله ی فیعلی نه گهر فیعله که ی (مقدر) بی، یان ظاهر بی وه کوو یه ک وایه بویه گوتراوه (سلام) ی حه زرمی ئیبراهیم له (سلام) ی فریشته کان به لیغ تره، که له نایه تی (۲۵) ی (الذاریات) دا هاتوو ده فمه رموی: ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا - الذاریات/۲۵﴾ وشه ی (سَلَامًا): که مه منصوبه مه صدمره و له شوینی فیعل دانیشتوو، له بناخه دا جومله که ئاویه (نسلم علیک سلاماً) ئم دمسته واژه: ته نیا نه وه دهگه یه نی: که سه لام له فریشته کانه وه ئاراسته ی ئیبراهیم کراوه به س! به پیچه وانهای وه لامی سه لامه که ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ وشه ی (سَلَامٌ) به مه رفوعی هیئا له سهر بناغه ی نه وه (مبتداً) بی بؤ (خه بهر) ی حه زفکراو واته: (علیکم سلام) واته: سه لامی بهرده وام، وه نه وه حه زرمی ئیبراهیم مه به ستی بووه به شیوه ی جوانتر وه لامی سه لامه که یان بداته وه و ریژیان لی بگری.

عطف: سن جور عطف هه یه:

أ/ عطف بؤ سهر له فظ، ئمه سه ره کی و ئه صلیه که یه تی.

ب/ عطف بؤ سهر مه حهل، ئیمامی کیسائی نایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابُّونَ - المائدة/۶۹﴾ وشه ی (الصَّابُّونَ) ی عطف

کردۆتەوہ بۆ سەر مەحەلی ئیسمی (إِنَّ): که مەحەلەگە ی رفعە یە لەسەر (ئییبتداء).

ج/ عهطف بۆ سەر مەعنا وەکوو ئایەتی ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنَّ - المنافقون/ ۱۰﴾ بە گوێرە ی قیرائەتی غەیری ئەبو عەمر، که وشە ی (أَكُنَّ) یان بە مەجزومی خوێندۆتەوہ بەو مانایە رستە ی (لَوْلَا أَخَّرْتَنِي فَأَصَّدَّقَ) بۆنی شەرتی لِّ دى لهم پرووہوہ جوملە ی (لَوْلَا أَخَّرْتَنِي فَأَصَّدَّقَ) دەق مانای جوملە ی (آخرنی فأصدق) دەگە یەنئ، هەروەک ئەوہ وترا بئ (إن آخرتنی أصدق وأکن) هەر لەسەر ئەم قاعیدە ئایەتی ﴿إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ - يوسف/ ۹۰﴾ که فیعلی (یصبر) مەجزم بئ و عهطف بئ بۆ سەر (یتق) لەم پرووہوہ (من) ی موصولە مانای شەرتی لەخۆ گرتووە.

زانایان کهوتوونە راجیاییەوہ لەوہدا ناخۆ دروستە عهطفی خەبەر بکریتەوہ بۆ سەر (ئینشاء) یان بە پیچەوانەوہ، زۆربەیان مەنعیان کردووە، هەندیکیشیان وتووایانە دروستە بەلگەشیان ئایەتی ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ - الصف/ ۱۳﴾ عهطف کراوەتەوہ بۆ سەر (تؤمنون) لە ئایەتی (۱۱) ی هەمان سورەتدایە ئەوہتا عهطفی جوملە ی خەبەری کراوەتەوہ بۆ سەر جوملە ی ئینشائی، هەندئ لە زانایان فەرموویانە جوملە ی (تؤمنون) خەبەرە بەمانا ئینشایە واتە: بە مانا (أمنوا) وە، کەواتە: بۆیە عهطفی جوملە ی ئینشائی بۆ سەر کراوەتەوہ، وەکوو ئەوہ گوترابئ: (آمنوا وجاهدوا یبتکم الله وینصرکم وبشر یارسول الله المؤمنین بذلك) سودی تەعبیر بە خەبەر لەشوینی ئینشاو، ئاگادارکردن و پێزاناندنیانە بەوہی که ئەو شتە پێویستەو نابئ پاشگوئ بخرئ، بەجۆرێک پابەندبوون پێیەوہ ثابتو بەرقەرارە، ئەوہ دەگە یەنئ ئیمان و جیہادەکە مەوجودن.

راجیایی نه حوییان ههیه له وهدا ناخۆ دروسته عهطف بۆ سه‌ر دوو
مه‌عمولی دوو عامیل یان نا، هه‌ندیک گوتووێانه دروسته هه‌ندیک گوتووێانه
دروست نیه، ئه‌وانه‌ی گوتووێانه دروسته به‌لگه‌یان ئه‌م ئایه‌تانه‌ی قورئانه که
ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ، وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْتُ
مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ، وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ - الجاثية/ ۳
- ۵﴾ دوو عامیله که (ان) و (فی) یه (واو) ی عهطف له جیگایان دانیشتهوه،
واوه که عه‌مه‌لی جه‌ره‌ی کردووه له (اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) ی دا عه‌مه‌لی
نه‌صبه‌که‌ی کردووه له (آیات) دا، ئه‌مه ئه‌گه‌ر عامیله‌کان عه‌مه‌لی نه‌صبه
بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر عامیله‌کان عه‌مه‌لی ره‌غه‌ بکه‌ن ئه‌وکاته عامیله‌کان
(الابتداء) و (فی) یه (واو) عه‌مه‌لی ره‌غه‌ له ئایات ده‌کاو عه‌مه‌لی جه‌ره‌ش له
(اخْتِلَافِ) دا.

هه‌وا نه‌حوی راجیاییان هه‌یه له وهدا ناخۆ دروسته عهطف بۆ سه‌ر
ضه‌میری مه‌جرور به‌بێ هێنانه‌وه‌ی عامیله مه‌جرور که‌ره‌که، ئه‌وانه‌ی
گوتووێانه دروسته به‌لگه‌یان قیرانه‌تی جه‌مه‌یه، که ئایه‌تی یه‌که‌می سوره‌تی
(النساء) ی ئاوا خویندۆته‌وه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾ وشه‌ی
(الأرحام) ی به مه‌جروری خویندۆته‌وه له‌م ڕووه‌وه عه‌طف بێ بۆ سه‌ر
ضه‌میری (به) که مه‌جروره، هه‌روا ئه‌م ئایه‌ته‌شیان کردۆته به‌لگه ﴿يَسْأَلُونَكَ
عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ - البقرة/ ۲۱۷﴾ (المسجد) به مه‌جروری خویندراوه‌ته‌وه
له‌م ڕووه‌وه که عه‌طف بێ بۆ سه‌ر ضه‌میری (به).

جوداوازی نیوان دوو وشه‌ی (الإیتاء والأعطاء)

جوداوازی له‌نیوان مانای ئەم دوو وشه‌یه‌دا هه‌یه، ئیمامی (الجوینی) ده‌لێ: وشه‌ی (الإیتاء) مانای له‌ وشه‌ی (الأعطاء) به‌هێزتره‌ له‌روی و مرگرتنی مه‌فعوله‌وه‌ چونکه‌ (اعطاء) موطاوعی هه‌یه، ده‌گوترێ: (اعطانی فعضوت) به‌لام ناگوترێ: (آتانی فأتیت) به‌لکوو ده‌گوترێ: (آتانی فآخذت) هه‌ر فاعیلێک موطاوعی هه‌بێ له‌بوازی و مرگرتنی مه‌فعوله‌وه‌ لاوازتره‌ له‌و فاعله‌ی موطاوعی نه‌بێ، چونکه‌ تۆ ده‌لێی (قطعتہ فأنقطع) ئەمە ئەو ده‌گه‌یه‌نێ کاربێگه‌ری فاعله‌که‌ مه‌وقوف بووه‌ له‌سه‌ر قبولی مه‌حه‌له‌که‌ بۆ ته‌ئیری ئەو فاعله‌، ئەگه‌ر ئەو قبووله‌ نه‌بێ (مفعول به‌) نابێ، بۆیه‌ دروسته‌ بگوترێ: (قطعتہ فما انقطع) ده‌ی ئەم ده‌سته‌واژه‌ له‌ فاعیلێکدا ناگوترێ: موطاوعی نه‌بێ، دروست نیه‌ بگوترێ: (ضربته فانضرب) یان (مانضرب) یان (قتلتہ فانقتل) یان (ما انقتل) چونکه‌ ئەم فاعلانه‌: که‌ له‌ فاعيله‌وه‌ دهرچوون مه‌فعولی خۆیان هه‌یه، فاعیلێش له‌و فاعلانه‌دا که‌ موطاوعیان نیه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌، که‌وابوو (الإیتاء) له‌ (الأعطاء) به‌هێزتره‌.

بۆ ئەمە چهند شایه‌تێک هه‌ن: که‌ قورئان ده‌فه‌رموێ: ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ - البقرة/۲۶۹ ﴿ چونکه‌ حیکمه‌ت له‌شوینی خۆیدا چه‌سپاوو به‌رده‌وام ده‌بێ، پێزو پله‌یه‌کی گه‌وره‌و بلنده‌و هه‌موو که‌س پێی ناگا، هه‌روا فه‌رموووه‌تی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ - الحجر/۸۷ ﴿ ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ - الكوثر/۱ ﴿ چونکه‌ دوا‌ی (الکوثر) پله‌و مه‌قامی زۆر به‌رزتر هه‌یه‌ له‌و مه‌قامه‌وه‌ ده‌گوازێته‌وه‌ بۆ به‌هه‌شت و نازو نيعمه‌تی زۆر به‌رزتر، یان ده‌فه‌رموێ: ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ - التوبة/۲۹ ﴿ چونکه‌ (جيزيه = سه‌رانه) پێو‌یستی به‌ قبوڵکردنی موسوڵمانان هه‌یه، ئەوانیش به‌خۆشی خۆیان نایه‌دن، به‌لکوو به‌زۆر لێیان ده‌سه‌ندری، که‌چی بۆ

دەركردنى زەكات: كە موسولمان لەمالى خۆى دەرى بكا، (واتوا الزكاة) يان (وإيتاء الزكاة) بەكار هیناوه، ئەمە ئاماژمە بۆ ئەوه: كە موسولمان پێویستە بە حەماسەت و ئارەزووە بیدەن، نەك وەكوو جیزیە بەزۆر لییان بەسەندری.

وشەى (فعل)

لەفەزى فەعل لە قورئاندا دى بۆ كینایە و دركە لە كەردەوهى جۆراوجۆر، نەك دەلالەتكردن لەسەر يەك فەعل و بەس، كەوابوو هینانى ئەو مادەمە بەشیوەى كورت چەند فەعلی جۆراوجۆر دەگەیهنن، وەكوو ئایەتى ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ - المائدة/ ۷۹﴾ ئەم وشەى (يفعلون) شمولی هەموو كەردەوهیەكى خراپ دەكا: كە ئەوان نەهى لى نەكەن، يان دەفەرموى: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا - البقرة/ ۲۴﴾ واتە: ئەگەر نەتانتوانى سۆرمەتێكى وەكوو قورئان بێن، ئاشكراشە ناتوان سۆرمەتێكى بێخەنە ڕوو.

وشەى (فعل) لە هەر شوێنێكى قورئاندا بە ڕەهاى و بى قەید هات هەڕەشەى سامناك دەگەیهنن، وەكوو دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ - الفيل/ ۱﴾ يان دەفەرموى: ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ - إبراهيم/ ۴۵﴾.

وشەى (كان)

وشەى (كان) دەربارەى هەوالدان لە زات و صیفاتى خودا لە قورئاندا زۆر هاتوووە ئەمجار نەحوى و هى تریش كەوتووونە راجیایییەوه لەوهدا ئاخۆ (كان) دەلالەت دەكا لەسەر إنقطاع و بڕانەوهى ماناكەى، يان نا. هەندىك گوتووویانە ئینقیطاع و بڕانەوه دەگەیهنن، چونكە فەعلێكە تازەبوونەوهى تێدايە.

هه‌ندیکی تر گوتووایانه ئینقیطاع و برانه‌وه ناگه‌یه‌نی، به‌لکو و مانای ده‌وام و ثبوت ده‌خوای و مانای به‌رده‌وامی هه‌یه... (إبن معط) که خاومنی ئەلفییه‌یه له نه‌خودا پێش ئیبنو مالیک ئەلفیه‌ی داناوه و سالی/۲۸ی کۆچی له دونیا دەرچوو، پێی وایه مانای (کان) به‌رده‌وامه و ده‌لی: (و کان للماضی الذی ما انقطعا).

راغیبی ئەصفه‌هانی ده‌لی: قورئان که دمه‌رموی: ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا - الإسراء/۲۷﴾ وشه‌ی (کان) ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که شه‌یتان له‌وه‌تای هه‌یه و به‌رده‌وام له ناخیدا کوفری هه‌بووه.

هه‌ندیکی تر وتووایانه وشه‌ی (کان) ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سه‌ر بوونی شت له زه‌مانی رابردوودا به‌شیوه‌ی ئیبه‌هام ده‌لاله‌تی ئه‌وه‌ی تێدا نیه پێش وجود عه‌ده‌می هه‌بووبی، یان دا‌برانی له نا‌گاوی به‌سه‌ردا هات‌بی، وه‌کوو دمه‌رموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا - الأحزاب/۵۰﴾.

زومه‌حشه‌ری له ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ - آل عمران/۱۱۰﴾ ده‌لی: ئیبنو عه‌طیه له ته‌فسیری سو‌رم‌تی (الفتح) دا وتوو‌یه‌تی وشه‌ی (کان) هه‌ر کاتێک دهر‌باره‌ی صیفات‌ی خودا هات، مانای زه‌مانی ئی دا‌پندراوه.

رای په‌سه‌ند و راست رای زومه‌حشه‌رییه و وشه‌ی (کان) هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌گه‌یه‌نی مانای رسته‌ی به‌دو‌ی دا دئ بینوسی‌نی به زه‌مانی رابردوووه‌و به‌س! مانای ئه‌وه ناگه‌یه‌نی: که ئه‌و مانایه کۆتایی هاتوو، یان باقییه، به‌لکوو ئه‌گه‌ر ئه‌و رسته‌ی (کان) ه‌ی تێدایه شتێکی له‌و جو‌ره مانایانه ده‌گه‌یاند ئه‌وه به‌ه‌وی به‌لگه‌یه‌کی تره‌وه‌یه.

به‌زۆری له‌سه‌ر ئه‌م ته‌ئویل و ئاراسته‌کردنه مامه‌له له‌گه‌ل (کان) دا ده‌کړی له‌هه‌ر شو‌ینیکی قورئاندا که دهر‌باره‌ی صیفات‌ی خودا وارید بووبی، وه‌کوو دمه‌رموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا - النساء/۱۴۸﴾ ﴿وَكَانَ اللَّهُ

وَأَسْعَا حَكِيمًا - النساء/۱۳۰ ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا - الأحزاب/۵۹﴾
﴿وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ - الأنبياء/۷۸﴾.

لههر شوینکیشدا پهرومردگار به (كان) ههوالی له رهوشتی
ئادهمیزاد دا، ئهوه مهبهست ئهومیه ئهوه رهوشته تیئاندا سروشتی و
جهسپاوهو له نهفسیاندا خوئی داکوتاهه، وهکوو دمفهرموی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا - الإسراء/۱۱﴾ یان دمفهرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا -
الأحزاب/۷۲﴾.

ئهبو بهکری رازی لیکۆلینهوهو بهدواداچونیکی لهبارهی بهکارهینانی
وشهی (كان) کردووه له قورئانداو ئاکامی بهدواداچوونهکهی ئهومیه (كان)
پینج جوړی ههیه.

۱- به مانا ئهزهل و ئهبهد بئ وهکوو دمفهرموی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا - النساء/۱۷۰﴾.

۲- به مانا زهمانی رابردوی کۆتایی هاتوو بئ وهکوو دمفهرموی:
﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ - النمل/۴۸﴾ ئهم مانایه مانای ئهصل و
سههرکی (كان)یه دهگوتری: (كان زيد صالحاً، أو فقيراً، أو مريضاً
أو.....).

۳- به مانا حال دئ وهکوو دمفهرموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
- آل عمران/۱۱۰﴾ یان دمفهرموی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا
مَوْقُوتًا - النساء/۱۰۳﴾.

۴- به مانای موستهقبهل دئ وهکوو ئایهتی ﴿وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا - الإنسان/۷﴾.

۵- به مانا (صار) دئ واته: گۆرانی له حالیکهوه بۆ حالیکه تر وهکوو
دمفهرموی: ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ - البقرة/۳۴﴾ وشهی (كان) ئهگهر مهنفی
بوو مهبهست نهفی صیحهتی خهبرهکهیه نهک نهفی وقوعی خهبرهکه

بۆیە مانای ﴿ماکان.....﴾ به (ماصح) و (ماستقام) تهئویل دهکړئ
 وهکوو نایهتی ﴿مَا كَانَ لِإِبْنِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ -
 الأنفال ۶۷﴾ یان نایهتی ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ -
 التوبة ۱۷﴾ یان ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا -
 النور ۱۶﴾.

وشه‌ی (کاد)

زانایان دهرباره‌ی (کاد) چەند رایه‌کیان هه‌یه:-

یه‌که‌م: ماناو حوکمی وهکوو باقی فیعله‌کانی تر وایه چ له‌پړوی
 نه‌فیه‌وه، یان له‌پړوی ئیثباته‌وه، (اثبات) بوو ئیثبات ده‌گه‌یه‌نئ، نه‌فی بوو
 نه‌فی ده‌گه‌یه‌نئ، چونکه (کاد) مانای نزیک‌بوونه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ، مانای (کاد
 يفعل) نزیك بوو کاره‌که بکا، واته: نه‌یکرد، مانای (ماکاد يفعل) له‌کردنی
 کاره‌که نزیك نه‌بووه‌وه، که‌وابئ خه‌به‌ری (کاد) هه‌میشه مه‌نفییه، وه‌ئ
 نه‌فیه‌که‌ی له‌ ئیثباتدا له‌ ماناکه‌ی وم‌رده‌گیرئ، چونکه هه‌والدان به
 نزیک‌بوونه‌وه‌ی شت، به‌گوێره‌ی عورفو عادمته‌وه ده‌گه‌یه‌نئ که
 نزیک‌بوونه‌وه‌ی کردنی فیعله‌که مه‌نفی بئ و نه‌بووبئ عه‌قل ده‌خوازئ
 فیعله‌که نه‌هات‌بیته‌ دی، نه‌وه‌ی ئه‌م مانایه ده‌گه‌یه‌نئ نایه‌تی ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ
 لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا - النور/ ۴۰﴾ بۆیه ئه‌م دمسته‌واژه‌یه (لم یكد يراها) له‌ پرسته‌ی
 (لم يرها) به‌لیغ تره، چونکه پرسته‌ی (لم یكد يراها) نه‌وه نه‌فی نزیک‌بوونه‌وه‌ی
 بینین ده‌کا به‌لام پرسته‌ی دووهم نه‌فی بینینی تیدا‌یه، که‌سی‌کیش شت‌یک
 نه‌بینئ ویده‌چئ نزیك بئ له‌ بینینی.

دووهم: (کاد) له‌ هه‌موو فیعله‌کانی تر جوداواژه له‌پړوی ئیثبات و
 نه‌فیه‌وه، ئیثباتی نه‌فیه و نه‌فی ئیثباته بۆیه گو‌تراوه (کاد) ئه‌گه‌ر نه‌فی
 له‌پیشه‌وه بوو ئیثبات ده‌گه‌یه‌نئ، ئه‌گه‌ر موثبه‌ت بوو نه‌فی ده‌گه‌یه‌نئ، ئه‌گه‌ر

گوترا (کاد یفعل) مانای وایه نه یکردوو به به لگهی نایه تی ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ - الإسراء/ ۷۳﴾ چونکه قورده یشییه کان نه یانتوانی زه فهری لی بینن. نه گهر گوترا (لم یكد یفعل) مانای وایه کردوو یه تی به به لگهی نایه تی ﴿فَدَبَّحُوا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ - البقرة/ ۷۱﴾ چونکه به نو ئیسرائیلی یه کان مانگا که یان سهر بری.

سییه م: (کاد) نه گهر مانفی بوو ده لاله ت ده کا: که کرداره که کراوه به لام به زه حمه ت و ناخو شی، وه کوو ﴿فَدَبَّحُوا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾. چواره م: له نه فیه که یدا جوداوازی هه یه له نیوان ماضی مه نفی و موزاریعی مه نفی، نه فی موزاریعی نه فیه، نه فی ماضی ئیثباته به لگهی نه وه نه فی موزاریعی نه فیه نایه تی ﴿لَمْ يَكِدْ يَرَاهَا - النور/ ۴۰﴾ نه وه نه فی نزیک بوونه وه ی بینن ده کا ج جایی خودی بینینه که، به لگهی نه وه نه فی ماضی (کاد) ئیثبات بئ نایه تی ﴿فَدَبَّحُوا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ نه وه تا به نو ئیسرائیلی یه کان مانگا که یان سهر بری.

پیته جه م: (کاد) له نه فی دا کاتیك ئیثبات ده که یه نی: که دواوه ی په یوه ست بئ به پیته وه یی و لیك نه پچرا بن وه کوو نه وه بئی: (ما کدت اصل إلى مكة حتى طفت بالبیت الحرام) یان نایه تی ﴿فَدَبَّحُوا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾..

وشه ی (جعل) له قورئاندا

له قورئاندا وشه ی (جعل) بو چه ند مانایه ک هاتوو ه:

- ۱- به مانا (سمی) دئ وه کوو ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ - الحجر/ ۹۱﴾ واته: قورئانیان ناو ناوه درو، یان ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاءً - الزخرف/ ۱۹﴾ نه مه به پیی رایه ک و نایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْإِنْسِي - النجم/ ۲۷﴾.

۲- به مانا (أوجد) دئ و دوو مهفعولی دهوئز، جوده ازی نیوان (جعل و خلق) نهوویه خهلق مانای تهقدیر و مهزندهکردنی لهخو گرتوووه له نهبووه دههیندریته دی، نه مادهو نه سهبهبی ههست پیکراوی له پیشهوهیه، بهلام وشهی (الجعل) که به مانا نیجادو بهدیهنانه وهکوو دمفه رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ - الأنعام/ ۱﴾ چونکه تاریکی (ظلمة) روناکی (النور) له ئاکامی ههبوونی جیرمهوه دینه دی، جیرم و قهبارهکان ههبوون روناکی ههیه، ئهوان نهبوون روناکی نیه.

۲- به مانا گوپران و گواستنهوهیه له حالیکهوه بو حالبیکی ترو دوو مهفعولی گهرهکن، جا یان مهحسوسن وهکوو ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا - البقرة/ ۲۲﴾ یان غهیری مهحسوسن وهکوو ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا - ص/ ۵﴾.

۴- به مانا (اعتقاد) و بیروباومر بئ، وهکوو دمفه رموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ - الأنعام/ ۱۰۰﴾.

۵- به مانا حوکمدانی شتیک بو سهر شتیک تر جا حوکمهکه حلق و راست بئ وهکوو ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ - القصص/ ۷﴾ یان بهتال بئ وهکوو دمفه رموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا - الأنعام/ ۱۳۶﴾.

وشه ی (لعلّ وعسی)

له ئاخاوتنی ئادهمیزاددا ئهم وشانه بو رهجاو تهماع و هیوا بهکاردههیندرین لهبواری مومکیناتدا: وهئ به نیسبهت پهرومردگاروه، حصول و وجوب دهگهیهنن، چونکه نیسبهتدانی کار بو لای پهرومردگار نیسبهتدانی قهطعی و یهقینییه.

رایهك ههیه دهلی: ئەم دوو وشهیه له كهلامی خوداشدا هەر بهمانا
 رهجاو هومیندن، وهلی رهجاو هومیدهكه به نیسبهت موخاطه به كانه وهیه.

رایه کی تر ههیه دهلی: (لعل وعسی) له زور جیگادا ته علیل و بایس دهگه یه نن، وه کوو نایه تی ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا - الإسراء/ ٧٩﴾ یان ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - المائدة/ ١٠٠﴾.

جوداوازی نیوان موکھمرو موته شابیعی قورٹان

پەرۋەردىگار قورئانى، ئارزۇسى بۇ بەندەنى خۇشەيىستى خۇى
 ھەزرىتى مۇھەممەد (دروۋىنى خوداى لەسەر بى) بۇ ئەۋەى بېيىتە
 ترسىنەرۈ ھۇشياركەرەۋەى ئادەمىزاد، بىرۈباۋەرى راستۈ ساغى بۇ خەلئ
 دىيارىكرد، مەبدەئى بەھىزو پتەۋى لە ئايەتەكانى قورئاندا بە ۋەنى ئاشكرا
 بۇ خەلئ دانا، ئەمە فەضلۈ گەرەبى پەھمەتى خودايە بۇ بەندەكانى: كە
 بىنە ماكانى ئايىنى بە تۆكەبى بۇ دارىشتون، بۇ ئەۋەى بىرۈباۋەرىيان سالەۋ
 بى غەش بى، ۋەگەى راستىيان لەبەرچاۋ بىۋ لىيان گوم نەبى، ئەۋ ئايەتە
 قورئانىيە پىرۋزانە (أم الكتاب)ن، ئەۋ ئايەتانەن: كە ئىختىلاۋۋ جوداۋازى
 لە، تىگەيشتنۈ مانايان ۋەناداۋ يەك مانا دىبەخشنۈ ھەمۈۋەكەس لىيان ھالى
 دەبى، ئەمەش بۇ سەلامەتى يە، كىەتى گەلى مۇسۋلەمان ۋە پاراستنى كىيانۋ
 كەسايەتى ئوممەتى ئىسلامى ﴿كَتَابُ فَصْلَتِ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ -
 فصلت/۳﴾.

وادهبى ئەم بىنەما ئاينىپ انە لەچەند شوئىڭى قورئاندا دوبارە
 بېوونەو، مانايان يەكە، بەلام ل هفظو عىبارەتو ئوسلوبيان جوداوازە،
 دەھەندىڭيان دەشوبەينە ھەندىڭيان م ئاناو مەفھوميان يەك دەگرنەو ھەو دزايەتى
 ئاگەوئە نئوانيانەو، ھەل جگە لەم ئايەتەنەى ئوسول دىنيان لەخۆ گرتو،

له ئايەتەکانى تىرىدا: که دەربارەى فروعى دىن ھاتوون، عوموم ئىشتىباھو موطلقو شتى وا زۆرن: که دەرگا بۆ موحتەھىدىن و زانايانى رۆچو له عىلمدا ئاوەلا دەکەن لىکۆلئىنەومىيان تىدا بکەن و پىکيان بگرن و ئەحکاميان لى ھەلئىنجن، فەرعو لقو پۆپ ببەنەوہ بۆ سەر ئەصل و بنەماگان و جوزئيات بخەنەوہ سەر کولليات (جا با داخ لەدل و ئارمژۆپەرستان و ئەوانەى کویرانە دەم لەمانای قورئان و مردەدەن له ورگى خوڤان بدەن و ھەربلئىن: ئەم نانە بەو رۆنە).

بەلئ بەو ئەحکامە تۆکمانە لە ئوصول و لە عوموم و لە فروعدا بەم مەنھەجە بى وئەى خودا کردیە رەحمەت بۆ ئادەمیزاد، ئايىنى ئىسلام ئايىنى مەروفايەتى نەمرە، خىرو بەختەومرى دونيا و قىامەتى بۆ مەرؤف دەستەبەر کردووە، ئايىنىكى زىندو گونجاوہ بۆ ھەموو شوین و سەردەمىک، بە تىپەرپوونى رۆژگار و تازەبوونەوہى مانگ و سال و گۆرانی چەرخ و زەمان ئەم دینە کە قورئان مەنھەجیەتى لە جم و جولدایە و ەلا ناخرى سات دواى سات و رۆژ دواى رۆژ نھىنى ئەحکامەکانى پتر پون دەبنەوہ و گونجاوى بۆ بەرنامەى ژيان زياتر دەجەسپى و زياتر دەجىتە ناو دلانەوہ و گەل و نەتەوہگان باوہشى بۆ دەکەنەوہ.

ھۆکمی گشتی و لىکچوونى گشتى (الاحکام العام والتشابه العام)

المحكم: لە زمانەوانىدا بە مانا مەنەع دئ و لە (حکمت الدابة وأحكام) وەرگىراوہ، ھۆکم برىتیيە لە جیاکردنەوہى دوو شت لە یەگترى، حاکم: ئەو مەھەستە مەنەع دەکا لە ستەمکاری و دادومرى نىوان دوو گەس، يان زياترى بەگىشە ھاتوو بکا و ھەق و بەتال لىک ھەلاویرى، راست و درؤ لىک جیا بکاتەوہ، لە زمانى عەرەبىدا دەگوترى: (حکمت السفیه وأحكامه)

ئەگەر دەستت گرتو نەتەپشت بەوۈستى خۇي مامەلە بكا، دەشگوتىرئ:
(حكمت الدابة وأحكامها) ئەگەر لغاوت كرده دەمى.

وشەي (حكمة) تيش ھەر لەم مانايەو ھەرگىراو، چونكە ئەمىش
خاوەنەكەي مەنە دەكا لەو شتانەي شياوى ئەو نىن، ئەمجار (احكام
الشيئ) يانى قايمكردنى شتو باش جىبەجى كوردنى و چاك دارشتنى (المحكم)
واتە: (المتقن) پتەوو چاك دروستكراو.

(احكام الكلام) كەلامى راستو لە درۆ دوورو بى غەلو غەش و ھەوال
دروستو جياكەرەو ھەي راست لە درۆ ھىدايەتو شارمزاىي لە گومپراي سەرلى
شياوى جيا دەكاتەو، كەلامى موھكەم ئەو ھىدايە ناوایى.

بىگومان پەرورەدگار وەصفى قورئانى بەو ھەردوو: كە ئايەتەكانى
موھكەم ﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ - ھود/۱﴾
ھەروا دەفەرەموى: ﴿الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ - يونس/۱﴾ قورئان
ھەمووى موھكەمە، واتە كەلامىكى تۆكەمە و صەھىح و فەھىح و راستو ڤىژو
جياكەرەو ھەي نىوان ھەق و بەتال و راستو درۆ، ئەمە برىتييە لە ئىھكامى
عام، يان بلى ھوكمى عام.

مەشابە: لە زاماندا لە (التشابه) ھەرگىراو: كە بە ماناى لىكچون،
شتىك لە شتىكى تر بچى لەو بكا.

الشبهة: ئەو ھىدايە دوو شت، يان زياتر لەبەر زۆر لىكچونيان لىك جيا
نەكەرنەو، جا شتەكان ھەين بن، يان مەعنا، مادە بن، يان غەير مادە بن،
قورئان دەفەرەموى: ﴿وَأَتُوا بِه مُتَشَابِهًا - البقرة/۲۵﴾ واتە: ھەندى لەو ميوەو
خۆراكانە ھەكوو يەك دەچن لەروى رەنگو شىو ھەو ھەك لەروى تام و چىژو
ھەقىقەتەو.

تەشابوھو لىكچوونى كەلام ئەو ھىدايە ھاوشىو ھەك شەكل بن و بىكەو
بگونجىن و ھەندىكى پەشتگىرى و تەصدىقى ھەندىكى بكا، پەرورەدگار وەصفى

قورئانی بهوه کردووه که هه مووی موته شابیهو لیکچوو واته: بهم مانایه هه مووی پیکهوه گونجاوو لیکچوو هه ندیکى ته صدیقی هه ندیکى دهکا ﴿اللّٰهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيًّا - الزمر/۲۳﴾ بهم پییه قورئان هه مووی موته شابیهه، هه ندیکى ده شوبهینه هه ندیکى له که مال و جه و دمت و چاکی و به هیزیدا، هه ندیکى ته صدیقی هه ندیکى دهکا له ماناو مه فهمدا، موته ماثیل و هاوشیوهن، ئه مه ته شابوهو لیکچونه به گشتی.

که واته هه ریه که له موحه م و (متشابه) بهم مه عنا موطله قه ی پیشه وه دزایه تیایان له نیواندا نیه، هیچیان مانای نه ویتز هه ئاوه شینیتیه وه، که وابوو قورئان هه مووی موحه م و موته قه ن و پیکه وه گونجاوه، ماناکانی پشتگیری یه که تر ده که ن هه رچه ند له فظه کانی جوداوازییان هه بی، هه رکاتی قورئان فه رمانی به شتیک کرد له شوینیکى تردا فه رمان به پیچه وانه که ی ناکا، به لکوو یان فه رمان به خودی شته که یه، یان به هاوشیوه که ی، هه روه ها به هه مان شیوه شه له نه هی و هه والدانه کانی دا، هیچ دزایه تی و نیختیلا فو جوداوازی نیه له روی ناو مرۆکه وه ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا - النساء/۸۲﴾.

حوکمی تایبه تی و لیکچوونی تایبه تی (الاحکام الخاص والمتشابه الخاص)

له قورئانی پیروژدا موحه می تایبه تی هه یه، ته شابوهی تایبه تی هه یه، په رومردگار ئامازه بو هه ردووکیان دهکا و دمفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا - آل عمران/۷﴾

دمرباره‌ی مانای موحکه‌م و (متشابه) بهم شیوه تایبه‌تیه‌یان راجیایی که‌وتۆته
ناو زانایانه‌وه و چهند رایه‌ک ئاراسته گراوه گرنگه‌کانیان ئەمانه‌ن:

ا/ گوتویانه موحکه‌م: ئەوه‌یه مه‌به‌سته‌که‌ی بزاندرو و ئی‌مه تی‌ی
بگه‌ین، موته‌شابه: ئەوه‌یه خودا بۆ‌خۆ‌ی بیزانی چیه و ئی‌مه لی‌ی حالی
نه‌بین.

ب/ موحکه‌م ئەوه‌یه مه‌عناکه‌ی یه‌ک شیوه هه‌لبگر و ئیحتیمالی
مانای تری نه‌بی (متشابه): ئەوه‌یه ئیحتیمالی چهند ماناو مه‌فهومی
جیا‌جیای هه‌بی.

ج/ موحکه‌م ئەوه‌یه: مانا‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ‌ی و پێ‌ویستی به‌ به‌یان و
رونکردنه‌وه و لێ‌کۆ‌لینه‌وه نه‌بی، (متشابه) ئەوه‌یه مانا‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ نه‌بی و
راسته‌وخۆ لی‌ی حالی نه‌بین به‌‌لکوو پێ‌ویستی به‌ به‌یان و رونکردنه‌وه هه‌بی.
زانایان بۆ موحکه‌می قورئان نموونه ده‌هێنه‌وه به‌و ئایه‌تانه‌ی
ناسیخ و کوژینه‌وه‌ی ئایه‌تی ترن، هه‌روا ئەو ئایه‌تانه‌ی هه‌ڵاڵ و هه‌رام و
تۆ‌له و قیصاص و هه‌دو و فه‌رائیض و واده‌و هه‌ره‌شه‌یان تێ‌دا دیاری‌کراوه.

نموونه‌ی (متشابه) یشیان به‌ ئایاتی نه‌سخ‌کراوه‌و ئەو ئایه‌تانه‌ی باسی
چۆ‌نیه‌تی زات و صیفا‌تی خودا ده‌که‌ن وه‌کوو ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى -
طه/ ۵﴾ ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ - القصص/ ۸۸﴾ ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ -
الفتح/ ۱۰﴾ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ - الأنعام/ ۱۸﴾ ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ -
الفجر/ ۲۲﴾ ﴿وَوَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ - الفتح/ ۶﴾ ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - البینه/ ۸﴾
﴿فَأَتَّبَعْنِي يُحْبِبُكُمْ اللَّهُ - آل عمران/ ۳۱﴾ زۆر ئایه‌تی له‌م جو‌ره‌ی تریش،
هه‌روا سه‌ره‌تای ئەو سو‌ره‌تانه‌ی که‌ به‌ وشه‌ی ﴿آلم - ص - الر - ق -
که‌ه‌ص﴾ و له‌م نموونه‌نه‌ ده‌ستیان پێ‌کراوه، هه‌روا چۆ‌نیه‌تی رۆژی قیامه‌ت و
زانیا‌ری رابوونی.

راجایی دهرباره‌ی مانای (متشابه)

هه‌روه‌ک‌وو چۆن راجیاییان هه‌یه دهرباره‌ی مانای موحه‌م و (متشابه‌ی) تایبه‌تی راجیایشیان هه‌یه دهرباره‌ی زانینی مانای موته‌شاییهی قورئان، هۆی سه‌ره‌ه‌لدانی ئەم راجیاییه، راجیاییانه دهرباره‌ی (وقف) له‌سه‌ر فه‌رمایشتی خودا: که دمه‌رموی: ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ - آل عمران/۷﴾ نایا وشه‌ی (الراسخون) موته‌دایه و خه‌به‌ره‌که‌ی ﴿يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ به، (واو) بۆ ئیستیناف بۆ و وه‌قفه له‌سه‌ر ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بکری، یان ئەم جومله مه‌عطوف بۆ و (يقولون) حال بۆ و وه‌قفه له‌سه‌ر ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ بکری، کۆمه‌لێک له هاوه‌لانی شاره‌زا له بواری ته‌فسیر و قیرائه‌تدا پێیان وایه ﴿وَالرَّاسِخُونَ.....﴾ جومله‌ی موسته‌هنه‌فه‌یه، له‌وانه ئوبه‌ی کوری که‌عب، ئیبنو مه‌سعود و ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایا ئی بۆ) هی تریش له هاوه‌لانو تابعین و چینی دوا ئەه‌وانیش، به‌لگه‌شیان ئەو پێوايه‌ته‌یه: که (الحاکم) له (مستدک) دا له ئیبنو عه‌بباسه‌وه نه‌قلی کردوه: که ئەو ئەم نایه‌ته‌ی ئاوا خوینده‌وه ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ و یقول الراسخون فی العلم آمنا هه‌روا به قیرائه‌تی ئیبنو مه‌سعود ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ والراسخون فی العلم يقولون: آمنا به هه‌روا به‌لگه‌ی تریان هیناوه‌ته‌وه به‌وه‌ی نایه‌ته‌که ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سه‌ر ذه‌مکردنی ئەه‌وانه‌ی له‌بواری (متشابه‌) دا قول ده‌بنه‌وه، وه‌صفیان ده‌کا به‌وه که له پێگای راست لایانداوه و هه‌ولێ فیتنه‌و ئاشوب به‌ریاکردن ده‌دن.

خاتو عایشه (رمزای خودای ئی بۆ) ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بۆ) ئەم نایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ تا ده‌گاته ﴿أُولُوا الْأَلْبَابِ - آل عمران/۷﴾ فه‌رموی: ﴿فَإِذَا رَأَيْتَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ ، فَاحْذَرُوهُمْ»^(۱). ئەگەر ئەوانەت بینی: كە شوین ئایەتی (متشابه) دەگەون ئەو ئەوانەن كە پەروردگار ناوی هێناون و بە فیتنەجوو لادەر لە پێبازی حەق وەصفی کردوون، خۆتیان ئی بپاریزەو ئاگات ئی بێ بە هەلەت نەبەن.

كۆمەڵیكى تر لە زانایان لە پێشیانەو موحاهید، بۆ ئەو چوون ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ مەعطوفەو ﴿يَقُولُونَ﴾ حالە وەقفە لەسەر ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ دەكری، ئەوەتا ئیمامی موحاهید خۆی، دەگێڕێتەو، دەئێ: قورئانم لە فاتیحەو تا كۆتایی بەسەر ئیبنو عەباسدا خۆیندەو لەسەر هەموو ئایەتیك دەوستانم و پرسیری تەفسیرمەكەیم ئی دەکرد.

ئیمامی نەووی رای موحاهیدی پەسەند کردوو لە شەرحی موسلیەدا دەئێ: ئەم رایە صەحیح و پەسەندە چونكە زۆر دوورە پەروردگار موحاطەبەى بەندەكانى خۆى بكا بە ئاخاوتن و كۆمەڵە ئایەتیك: كە خەلكەكە تێیان نەگەن و نەزانن مەبەست لێیان چیه.

تەوفاق لەنیوان ئەو دوو رایانەدا لەروانگەى مانای

تەئویلەو

كە دەگەرپێنەو بۆسەر مانای تەئویل و شى دەكەینەو بۆمان دەردەكەوئ: كە هیچ مونافات و دزایەتی لەنیوان ئەو دوو رهئیەدا نابیندرئ، چونكە وشەى (تاویل) بۆ سێ مانا هاتوو.

یەكەم: لادانى لەفظ لە ئیحتیمالى مانای راجیح بۆ ئیحتیمالى مانای مەرجوح لەبەر هەبوونی بەلگەیهك لە گەئىدا، ئەمە زاراوە و راوبۆچوونی زۆربەى زانایانى مۆتەئەخیرینە.

^(۱) أخرجه البخارى/ ۴۵۴۷ ومسلم/ ۶۷۷۵.

دووم: تهئویل به مانا تهفسیره، کهوابی تهئویل ئه و کهلام و ناخاوتنهیه لهفزی پی تهفسیر دهکریتهوه بۆ ئهوهی ماناکهی دهریکهوی و کهسانی دی لیی حالی بن.

سییه: تهئویل ئه و حهقیقهتهیه: که کهلامهکه بۆلای کیش دهبی و دهبیته ئاکام و سهرمجام، کهوابی تهئویلی ئهوهی خودا خهبهری پی لیداوه دهربارهی زات و صیقاتی خو، بریتییه له حهقیقهتی زاتی پیروژو موقهدهسی و چۆنییهتی حهقیقهتی صیقاته جوانهکانی، تهئویلی ئهوهی خهبهری پی لیداوه دهربارهی رۆژی پهسلان، خودی ئه و روداوانهیه له و رۆژدا پروودمهن و ههن.

لهسه ر ئه م بنهمایهیه: که خاتو عایشه (رهزای خودای لی بی) دهفهرموی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسه ر بی) له روکوع و سجودی دهیغهرمو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» تهئویلی هورئانی دهکردو مهبهستی نایهتی ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا - النصر/۳﴾.^(۱)

ئهمجار ئهوانهی که رایان وایه (وهقف) لهسه ر ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بکری و جوملهی ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾..... دهکهنه موستهئنهفه، مهبهستیان له مانای تهئویل مانای سییهمه و لهسه ر ئه و بنهمایه ئه و رایان دهربرپوه، واته: ئه و حهقیقهتهی کهلامهکهی بۆلای کیش دهکری، کهوابی حهقیقهتی زاتی خودا و چۆنییهتی ناوه جوانهکانی و صیقاتی، ههروا حهقیقهتی زیندوبوونهوه و روداوهکانی قیامت هه ر خودا خو دی دهیانزانی و بهس، کهسی تر پهییان پی نابا.

ئهوانهی دهلین وهقفه لهسه ر ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾..... دهکری (واو) عاطیفهیه بۆ ئیستیئاف نیه، مهبهستیان به تهئویل مانای

^(۱) أخرجه البخاری/ ۸۱۷ ومسلم/ ۱۰۸۵.

دو وده مه: که به مانا ته فسیر و رافه گردنه، موحاید که ئه م رایه ی
دهر بر یوه پیشه وایه کی گه وره ی ته فسیره.

ئىمامى ئەھمەدى دەررارى دەفەر موى: ئەگەر تەفسىرى ئايەتى قورائات
لە موچاھىدەوه بۆ نەقل كرا ئەوه بەستە و ومرى بگره، كه گوترا فلان
زانبارى دەررارى (المتشابه) ههميه ئەوه مەبەست پېي ئەومىيە فلانە تەفسىرى
دەزبانى، بهم شىكر دنەو مىيە دەزاندري: كه له ئاكامدا مونافات و جوداوازي
لەنيوان دوو مەزەه بەكه دا نيە، بە لكوو ئىختىلافە كه دەگەر پتە وه بۆ مانای
تەئويل.

له قورئاندا ئەلغازى مانا متسابيهو لىك چوو ههن و ئيمه له دونيادا ماناكانيان نازانين، وهلى حهقيقهتى ئەمه وهكوو حهقيقهتى ئەوه نيه، بۆ نموونه ناوه جوانهكانى پهروردگارو صيفاتهكانى ههرچهنده لهنيوان ئەوانهداو ناوى ئادهميزادو صيفاتهكانىدا له لهفظو مهعناى كولىدا لىكچونيان ههيه، وهلى حهقيقهتى خاليقو صيفاتهكانى زۆر جودان له حهقيقهتى مهخلوقو صيفاتهكانى.

زانایانی لیٿاتوو لیٿوڙهرهوه له ماناگانیان حاالی دهنو لیٿیان جیا دهکه نه وه، به لام خودی حهقیقه ته که یان نه وه دهچټه بواری نه وه تهئویلهی: که هر خدا دهیزانئو که سی تر بهی بی نابا.

بۆيە كاتىك پىرسىيار لە ئىمام مالىكو كەسانى تىرىش لە سەلەفى
صالح كرا دەربارەى ئايەتى ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى - طه/۵﴾
وہ لامەكەيان ئەومبوو فەرموویان ئىستىواء مەعلوم و ئاشکرایە، چۆنیەتەكەى
نازاندرى، واجبە ئىمانىشمان پىی هەبى، پىرسىيار لى كردن و قولبوانەوہ تىیدا
بىدەبە.

هەر بهم شیوه رهیجهی کۆری عه‌بدوړحمان: که شیخی نیمام مالیک
 بووه وه‌لامی نهم پرسپارهی داوخته‌وه‌وه فەرموویه‌تی: (الإستواء معلوم،

والکيف مجهول، ومن الله البيان وعلى الرسول البلاغ، وعلينا الإيمان) ئىستىواء
مەلۇمە، چۆنىيەتى ناديارە، لە خوداۋە ھاتوۋە پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بىن) پىۋىست بوۋە بە ئىمەى بگەيەنئ و ئىمەيش واجبە لەسەرمان
ئىمانمان پىئى ھەبى، كەۋابى ئىمام رەببىعە پىئى ئىمام مالىك فەرموۋىيەتى
(ئىستىواء) مەلۇمە و چۆنىيەتەكەى نەزانراۋە و نازاندري.

ھەر بەم شىۋە ھەۋالدانى پەرۋەردگار لە قورئاندا دەربارەى رۆژى
دوايى، لەناو ئەو ئەخبارانەدا چەندەھا لەفظ ھەن ماناگەيان لىك دەچن،
ھەيانە ماناگەى لای ئىمە ئاشكرايە وەلى حەقىقەت جودايە لە حەقىقەتى
چۆنىيەتى و صىفاتى ئەۋەى لای ئىمە ديارە لەگەل ئەۋەى لە قورئاندا ئامازەى
پىكرائە لىك جودان، لە قىيامەتدا تەرازو ھەيە بەھەشت و دۆزەخ ھەيە، لە
بەھەشتدا ئەم شتانە و شتى تىرىش ھەن ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ
خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ - محمد/۱۵﴾ يان دەرموئى:
﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ، وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ، وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ، وَزُرَابِي مَثْوًىةٌ -
الغاشية/۱۳ - ۱۶﴾ ئىمە ئەم شتانە دەزانين و ئىمانمان پىيان ھەيە،
دەشزانين: كە ناديار زۆر گەۋرەترو سەر سۈرپەنەرتەرە لە ديارو بەرچاۋ،
ئەمە لە قىيامەتدايە زۆر جوداۋازە بەلام حەقىقەتى ئەم جوداۋازيە بۆ ئىمە
ناديارە لەو جۆرە تەئۋىلەيە جگە لە خودا كەس پەى پى ناپا.

تەئۋىلى رەخە لىگراۋ (التأويل المذموم)

تەئۋىلى مەزمومو ناپەسەندىگراۋ ئەومىيە: لەفظ لە ئىحتىمالى ماناى راجىيى بگۆرئ بۇ ئىحتىمالى ماناى مەرجوح لەبەر بەلگەيەك كە لەتەكيايە، زۆرىنەى زاناينى مۈتەئەخىرىن: كە پەنايان بۇ ئەم جۆرە تەئۋىلە باردوۋە، لەپۈى زىدەپەۋى كەردنەۋە بوۋە لەبۈارى تەنزىھو پاك راگرتنى خودا لەۋەى بشوبەيتە مەخلۇقاتى خۇى و پىيان وابوۋە ئەم جۆرە تەئۋىلە تاك و تەنھايى خودا دەچەسپىتى، ۋەلى ئەم زەعمو بۇچوۋنە بۇچونىكى پوچ و بەتالەۋ ئەۋەى خستونىە ئەم ھەلەۋە ئەومىيە كە ويستويانە خۇى لى بپارىزن.

ئەۋانە كاتىك دىن وشەى (يد) تەئۋىل دەكەن بە قودەرت ويستويانە خۇ لەۋە بپارىزن كە دەست بۇ خودا بپارى بدمن بە بيانۋى ئەۋە مەخلۇقات دەستيان ھەيە، ئىتر بەلايانەۋە گران بوۋە بلىن خودا دەستى ھەيە، ھاتوۋن بە قودەرت و تواناۋ دەسەلات مانايان كەردوۋە، ئەمەش سەرلىتىكچوۋن و تەناقۋسە لەۋانەۋە، چۈنكە لازم دى وىنەى ئەۋەى نەفييان كەردوۋە ئىثباتى بكەن چۈنكە خۇ مەخلۇق ۋەكوۋ دەستى ھەيە قودەرت و دەسەلاتىشى ھەس!.

جا ئەگەر ئەۋەى پال خودايان داۋە لە قودەرت و دەسەلات و بە ھەقيان زانىۋە بە مومكىنيان داناۋە، ئىثباتى دەستىش بۇ خودا مومكىنە، جا ئەگەر بوۋنى دەست بۇ خودا نەگونجى بە حوجەتى ئەۋەى مەخلۇقىش دەستى ھەيە، ئەۋە بوۋنى قودەرتىش ناگونجى بۇى چۈنكە مەخلۇقىش قودەرتى ھەيە، كەۋابى دروست نىە بگوترى: ئەم لەفظە تەئۋىل كراۋە بەۋ مانايە لە ئىحتىمالى ماناى راجىيەۋە لادراۋە بۇ ئىحتىمالى ماناى مەرجوح.

ئەۋەى لە زاناينى سەلەفو غەيرى ئەۋانەشەۋە نەقل كراۋە دەربارەى رەخنە لە تەئۋىلكاران و دەمكردنيان ئەۋە بە نىسبەت ئەۋانەۋە كە تەئۋىلى ئەۋ ئەلفاظو دەقانە دەكەن كە ماناكانيان لى ئىشتىباھو چەۋاشە

دهبی و نازانن تهئوولی راست و دروستیان بۆ بکهن له کاتیکیدا ئهو شتانه لای کهسانی دی مانای سهحیح و شیایان ههیه.

گشتی و تایبهتی (العام والخاص) (۱۳)

یاسا شه‌رعییه‌کان و ئه‌حکامه‌ دینییه‌کان مه‌قاصید و مه‌بهستی خۆیان هه‌یه و بۆیان ئاراسته‌کراون، واده‌بی حوکمیکی ته‌شریعی (یاسایی) چه‌ند تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تیدا کو‌ده‌بنه‌وه وای لیده‌که‌ن گشتگیر بی و هه‌موو تاکه‌کان بگرتیه‌وه، یان به‌سه‌ر هه‌موو حاله‌ته‌کاندا به‌سه‌پی، جاری وایش هه‌یه ئهو یاسایه مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی و ئامانجیکی نه‌وعی و خصوصی تیدا به‌رچاو ده‌گیرئ، ته‌عبیردانه‌وه لئی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و عام ئاراسته‌ ده‌کری، پاشان وشه‌یه‌ک، رسته‌یه‌ک دی به‌دوایدا ئه‌ندازه‌که‌ی دیاری ده‌کا، یان سنورو نیطاقی له‌سه‌ر شتیک کورت هه‌لدینی، ده‌قی عه‌ره‌بی له‌ جو‌راو جو‌رکردنی خیطاب ئاراسته‌کردندا، له‌ رو‌نکردنه‌وه‌ی مه‌قاصید و غایاتدا دیمه‌ن و مه‌ظه‌ریکه‌ له‌ مه‌ظاهیری هی‌زی زمان و به‌رفراوانی ماده‌ی زمانه‌که، جا که ئه‌م جو‌ره‌ ده‌قه له‌ قورئاندا واید بو‌وه، له‌که‌لامی سه‌رئاسایی په‌رومردگادا ئاراسته‌کرا کاریگه‌ری له‌ نه‌فسدا عینوانی ئیعه‌جازی ته‌شریعییه و ئپرای ئیعه‌جازی لو‌غه‌وی.

پێناسه‌ی عام و دارپژگه‌ی (عموم)

عام: له‌فضلیکه‌ داگرنده‌ی هه‌موو فه‌ردیکه‌ که‌بۆی بگو‌نجی به‌بی سنورو ئه‌ژمار.

هه‌لبه‌ته‌ زانایان که‌وتوونه راجیاییه‌وه ده‌رباره‌ی مانای عام، له‌وه‌دا ناخۆ له‌ لو‌غه‌دا صیغه‌یه‌ک دارپژگه‌یه‌ک هه‌یه بۆ ئهو مانایه‌ داندرا‌بی و تایبه‌ت بی به‌ ئه‌وه‌و ده‌لاله‌ت بکا له‌سه‌ری یان نا؟

زۆربەى زانايان پېيان وايە چەند صيغە و دارپژگەيەك هەن لە
بنەمادا دانراون بۆ ئەودى دەلالەت بکەن لەسەر حەقیقەتى (عموم) و مانای
ئەو بگەيەنن، بەشیوەى مەجازیش لە مەعنای تردا بەکار دەھیندرێن،
بەلگەیان لەسەر ئەم رایەى خۆیان بەچەند بەلگەيەكى دەق ئاساو کۆپرای و
مەعنەوى ھیناوتەتەوہ.

۱- بەلگە (نەصصی) دەق ئاسایی نایەتى ﴿وَوَدَّى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ ابْنِ
لِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ ، قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ
أَهْلِكَ - هود/ ۴۵ - ۴۶ ﴿شیوەى دەلالەتى ئەم دەقە لەسەر عموم ئەومیە
حەزرتى نوح (علیه السلام) ئەم پارانەوہو نیدائەى ئاراستەى پەرورمردگار
کرد بە تێپارمان لەفەرمايشتى خودا کەبێى فەرموو: ﴿قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ..... هود/ ۴۰﴾ پەرورمردگار ئەم نیدایەى
سەلاند ئیقرارى بۆ لەسەر کرد بەلام جوابى دایەوہ بەوہ کە ئەو کورەى بە
ئەھلى خۆى دەزانى لە ئەھلى تۆ نیە و تەرمبووہ.

جا ئەگەر پالەدانى وشەى ئەھل لە ﴿وَأَهْلَكَ﴾ دا بۆلای نوح عومومى
نەگەیاندايە ئەوہ چەرتکردنى ﴿إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ دروست نەدەبوو، ھەروا
نایەتى ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ
أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ ، قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ - العنکبوت/ ۳۱ - ۳۲ ﴿شیوازی دەلالەت کردنى
ئەم نایەتە لەسەر (عموم) ئەومیە حەزرتى ئیبراھیم لەقسەى فریشتەکان
﴿أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ واتیکەيشتووہ کە گشتگیرەو ھەموویان دەگریتەوہ بۆیە
ناوى لوطى ھینا و فەرمووئى ئەویشى تێدایە، فریشتەکانیش ئەومیان بۆ
سەلاندو دانیان بەوہدانا بەلام وەلامیان دایەوہ: کە لوط و خا ووخیزانى لەو
لەنا و بردنە چەرت کراون، ژنەکەشى لە رزگار بووہکان چەرت کراوہ و ئەو
رزگارى نابى، دەى ھەموو ئەمانە بە دەق گشتگیرى دەگەيەنن.

۲- به لگهی کۆرای (الأدلة الإجماعية) وهکوو ئایهتی ﴿الرَّائِبَةُ وَالرَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ - النور/۲﴾ ههروا ئایهتی ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا - المائدة/۳۸﴾ ئایهتی تری لهم جوړه کۆرای هاوده لڼ لهسه ر نهوه به ستراره که هه موو زیناکه ریک و دزیک دهگریته وه.

۳- به لگهی مه عنهوی: ئاشکرایه گشتگیری (عموم) له به کارهینانی له فظه که فههم دهکړی و و مرده گړی، جا نه گهر نه م وشانه بو مانای گشتی و عموم دانه نرابن له کاتی به کارهینانیاندا زیهنی ئاده میزاد نهو مانایه ی ئ و مر نه ده گرتن، وهکوو نه لفاظی شهرت و ئیستی فهام و مه وصول.

ئیمه بوخومان به عهقل جوداوازی نیوان مانای وشه ی (کل) و (بعض) دهکەین، جا نه گهر وشه ی (کل) مانای گشتی و عموم نه گه یه نی، جوداوازییه که دهسته بهر نابی، نه گهر یه کیک له سیاقی نه کیره ی مه نفی دا بلی: (لارجل فی الدار) دمی ب پرومان وایی نه م نه فیه گشتگیره و عموم ده گه یه نی، چونکه نه گهر پیاوی له پیاوانی تیدا بوو نه م قسه یه درؤ ده بی. وهکوو له قورئاندا هاتوو ده فهرموئ: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى - الأنعام/۹۱﴾ بو به درؤ خستنه وهی نه وهی وتی: ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ - الأنعام/۹۱﴾ نه مه نیشانه ی نه وهیه نه کیره له دوا ی نه داتی نه فی بو گشتگیری و عمومه، چونکه نه گهر وانه بی وته ی ئیمه: که ده لئین: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دمی به ته وحید نه ژمیردری و جگه له خودا نه فی هه موو خودایه ک نه کا!!!

لهسه ر نه م بنه مایه گشتگیری (عموم) چهند صیغه و داریژگه یه کی هه ن ده لاله ت ده که ن لهسه ری.

یه کی له وانه (کل) وهکوو ئایهتی ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ - آل عمران/۱۸۵﴾ ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ - الرعد/۱۶﴾ هه ر له مانای (کل) دایه وشه ی (جميع).

ههروا هه ر ئيسميک موعه رمف به (آل) بي و (آل) ده که بو عه هد نه بی،
 وهکوو دمفه رموی: ﴿وَالْعَصْرِ ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ - العصر/ ١ - ٢﴾ به
 به لگهی ئیستیثنای دوا بی که دمفه رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا - العصر/ ٣﴾
 ههروا ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ - البقرة/ ٢٧٥﴾ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا
 - المائدة/ ٣٨﴾.

یه کیکی تر له صیغه ی (عموم) نه کیره یه له سیاقی نه بی، یان نه هی دا
 وهکوو ﴿فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ - البقرة/ ١٩٧﴾ ﴿فَلَا تَقُلْ
 لَهُمَا أُفَ وَلَا تَنْهَرُهُمَا - الإسراء/ ٢٣﴾ یان نه کیره له دوا ی ئه داتی (شرط)
 وهکوو ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ -
 التوبة/ ٦﴾ ههروا وشه ی (الذی) و (التی) و فهرعه کانیان وهکوو دمفه رموی:
 ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أُفَ - الأحقاف/ ١٧﴾ واته: که سیک وته ی ئاوا ئاراسته ی
 باوک و دایکی بکا، به لگهی ئه وه که (الذی) لیره دا (عموم) ده گه یه نی ئایه تی
 دوا وه یه تی که دمفه رموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ - الأحقاف/ ١٨﴾
 ههروا ئایه تی ﴿وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُمُ فَاذُوهُمَا - النساء/ ١٦﴾ ههروا ئایه تی
 ﴿وَاللَّائِي يَسنن من المَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ
 يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ
 يُسْرًا - الطلاق/ ٤﴾.

ههروا ئیسمه شه رتیه کان وهکوو:

﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا -
 البقرة/ ١٨٥﴾.

بو هه موو عاقلێک.

﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ - البقرة/ ١٩٧﴾.

بۆ ھەموو غەیر عاقلتیک.

﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - البقرة/ ۱۵۰﴾.

بۆ ھەموو شوینتیک.

﴿أَيَّأَ مَا تَدْعُواْ فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى - الإسراء/ ۱۱۰﴾.

بۆ ھەموو ئیسمتیک.

ھەر ئیسمی جینسیتیک ئیضافە بکری بۆلای مەعریفە وەکوو ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ - النور/ ۶۳﴾ واتە: ھەموو فەرمانیتیکى خودا، یان دەرەرموی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ - النساء/ ۱۱﴾ واتە: ھەموو منداڵانی ئێوە.

جۆرەکانی عام

گشتگیر (عام) سى جۆرە:

یەكەم: ئەوێە لەسەر گشتگیری خۆی مابیتەووەو تەخصیص روی تى نەکردبى، قازى (جلال الدين البلقينى) دەلى: نمونەى لەفظى (عام)ى لەو جۆرە زۆر كەمە، ئىمامى زەركەشى لە كتیبى (البرهان) دا دەلى: نمونەى لە ھورناندا زۆرە، ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - النساء/ ۱۷۶﴾ ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا - الكهف/ ۴۹﴾ ھەروا ھەموو ئەو ئىسمانەى لە ئایەتى (۲۳)ى سورەتى (النساء) دا ھەن كە ئىضافەكراون بۆلای مەعریفە وەكوو دەرەرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا - النساء/ ۲۳﴾ چونكە ھیچیان تەخصیص رویان تى ناکا.

دووهه: وشه‌ی عام مه‌به‌ست لی‌ی خاص بی، وه‌کوو ده‌فه‌رموی:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ - آل عمران/۱۷۳﴾

مه‌به‌ست به وشه‌ی (الناس) ی یه‌که‌م نه‌عیمی کو‌ری مه‌سعو‌ده، مه‌به‌ست به (الناس) ی دوو‌هه ئه‌بو سو‌فیانه، مه‌به‌ست بی‌یان عمو‌م نیه به به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی له پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ - آل عمران/۱۷۵﴾ (اسم الإشارة) ه‌که‌ی به مو‌فرد هی‌نا ئاماره بو تاکیک ده‌کا، ئه‌گه‌ر وشه‌ی (الناس) له ئایه‌ته‌که‌دا کو‌ی بگه‌یاندایه ئیسمو‌لئیشاره‌که‌ی به جه‌مع ده‌هیناو ده‌یفه‌رموو (انما أولکم الشیطان) هه‌روا ئایه‌تی ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ - آل عمران/۳۹﴾ وشه‌ی (الْمَلَائِكَةُ) عامه‌و مه‌به‌ست لی‌ی چه‌زره‌تی جو‌برائیله که فه‌ردیکه له مه‌لائیکه، هه‌روا ئایه‌تی ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ - البقرة/۱۹۹﴾ مه‌به‌ست به وشه‌ی (الناس) لی‌ردها چه‌زره‌تی ئیبراهیمه، یان مه‌به‌ست به‌شئ له عه‌ربه‌واته جگه له قو‌ریش.

سییه‌م: (عام) ی ته‌خصیص کراو، نمو‌نه‌ی ئه‌مه له قو‌رئاندا زو‌ره له‌وه به‌ولاوه نمو‌نه‌کانیان ده‌خه‌ینه روو، بو نمو‌نه ئایه‌تی ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْخِطُّ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخِطِّ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - البقرة/۱۸۷﴾ یان ئایه‌تی ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا - آل عمران/۹۷﴾.

جو‌داوازی نیوان (عام) یک که مه‌به‌ست لی‌ی (خاص) بی، له‌گه‌ل

(عام) یک ته‌خصیص کرابن، جو‌داوازی نیوان نه‌م دوو زاراوه‌یه له‌چه‌ند

پویه‌که‌وه‌یه:

۱- عام: که مه‌به‌ست لی‌ی خصوص بی هه‌ر له‌سه‌رتاوه مه‌به‌ست لی‌ی ئه‌وه نیه هه‌موو تاکه‌کانی بگ‌رێته‌وه، نه له‌ پ‌وی له‌ف‌ظه‌وه نه‌له‌پ‌وی حوکه‌مه‌وه، به‌ل‌کوو ئه‌م جو‌ره (عامه) ئه‌ف‌را‌دی زو‌رن، به‌کاره‌ین‌دراوه له فه‌ردیک‌دا، یان زیاتر له فه‌ردیک به‌لام هه‌موویان نا وه‌ل (عام) ی تایبه‌ت‌کراو

ئەوھىيە لەسەرتاۋە مەبەست لىي گشتگىرىيە بۆ ھەموو فەردەكان لەپروى
لەفەزە ھە ھەك لەپروى ھوكمە ھە، كەوابى وشەى (الناس) لە ئايەتى ﴿الَّذِينَ قَالَ
لَهُمُ النَّاسُ - آل عمران/ ۱۷۳﴾ ھەرچەندە عامە ھەلى نە لەپروى لەفەزە ھە نە
لەپروى ھوكمە ھە لە فەردىك زياتر مەبەست نىيە.

بەلام وشەى (الناس) لە ئايەتى ﴿وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ
اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا - آل عمران/ ۹۷﴾ عامە و مەبەست لىي ھەرچى بچىتە
ژىر مەفھومى (الناس) ھە بىگىرتە ھە، ھەرچەندە ھوكمى واجىبوونى ھەج
تەنھا ئەوانەيان دەگىرتە ھە: كە توانايان ھەيە ئەو ئەر كە جى بەجى بكن.

بەكارھىنانى وشەى (الناس) لە ميثالى يەكەمدا مەجازە، چونكە
وشەكە لەماناي بۆ دانراوى ئەصلى خۆى لادراۋە و بەكارھىندراۋە لەپروى
ئەفراى خۆيدا، بە پىچەوانەى نمونەى دووھەم، قەولى ئەصھح ئەوھىيە
ھەقىقەتە.

زۆربەى زۆرى شافىعييەكان و زۆرىك لە ھەنەفييەكان و ھەموو
زانايانى ھەنبەلى لەسەر ئەو رمئىيەن، ئىمامولھەرەمەين ئەم رمئىيەى
لەھەموو زانايانە ھە نەقل كىردوۋە و پىي وايە كۆپايان لەسەرى چەسپاۋە،
ئىمامى عەزالى دەلى: ئەو مەزھەبى شافىعى و ھاۋەلانىيەتى و ئىمامى سىبوكى
ئەم بۆچوونەى بە راست داناۋە، چونكە (تناول اللفظ للبعض الباقي بعد
التخصيص كتناوله له بلا تخصيص) لەخۆگرتنى وشە بۆ برى باقى دواى
تايبەتكردى و ھەكوو لەخۆ گرتنى وايە بەبى تايبەتكردى، دەى ئەو
لەخۆگرتنە ھەقىقىيە بە ئىتيفاق، دەى با ئەمىش ھەقىقى بى.

قەرىنەى يەكەم ئەغەلب عەقلىيە و لىي نابىتە ھە قەرىنەى دووھەم
لەفەزىيە و وادەبى لىي دەبىتە ھە.

پیناسه ی خاص وړونکړنه وهی موخه صیص

خاص: بهرام بهر عامه پیچه وانه ی په کترن، که وایی خاص نه وه یه هه موو تاکه گونجاو ده کانی به یی سنورو ناژمار نه گریته وه (ته خصیص) تایبه تکرډن بریتیه له چه رتکرډن و دهره ینانی بری لهو مانایانه ی له فظه گشتگریبه که دهیگریته وه، نه مجار نه وهی مانای عامه که له بری نه فرادی دا قه تیس دهکا، یان موته صیل و لکاوه به عامه که وهو دوا به دوا ی دی و فاصیله ناکه ویتنه نیوانیانه وه، یان مونفه صیله و لئی جیا یه.

موته صیله کان پینجن، په کیکیان نیستیثنا یه وه کوو نایه تی ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - النور/ ۴ - ۵ ﴿يَا نَائِيه تی﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ - المائدة/ ۳۳ - ۳۴ ﴿.

دووه میان (صفة) یه وه کوو نایه تی ﴿وَرَبَّائِكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نَّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ النساء/ ۲۳ ﴿رسته ی﴾ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ﴿ صیفته ی (نسائکم) ه واته کو له به سه ی نه و نافرته تانه ی سه رجییتان کړدوون لیټان حه رانه مارمیان بکه ن، به لام نه گمر دخولتان به دایکه کانیان نه کړدی حه لاله که که ی ماره بکه ن.

سییه م شهرت وه کوو دمفه رموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ - البقرة/ ۱۸۰ ﴿رسته ی﴾ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا ﴿ له وه صیه تدا مه رجه، هه روا نایه تی ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عِلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ -

النور/۳۳ ﴿رَستهی﴾ إِنَّ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ﴿واته: موکاته به کردن له گه ل کؤیله به مهرجی ره وایه: که بزاندی کابرا دمتوانی پاره که بدا نه مین و کاسبکاربوو دمتوانی گریه سستی موکاته به که حی به حی بکا.

چوارم: غایه و سهرمنجام، وهکوو دمفه رموی: ﴿وَلَا تَخْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - البقرة/۱۹۶﴾ یان نایه تی ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ - البقرة/۲۲۲﴾.

پینجه م: به دهل به عض له جیاتی کول، وهکوو نایه تی ﴿وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا - آل عمران/۹۷﴾ که به دهل (الناس) ه عامه، حه جکردنی تایبه تکر دوو به وانهی توانایان هه یه نه و نه رکه حی به حی بکه ن.

موخه صیصی مونفه صیل: نه و دیه له گه ل (عام) ده که نه هاتی به لک وو له شوینیکی تردا به نایه تی، یان حه دیسیک، یان به نیجماع، یان قیاس حوکمه عامه که تایبه ت کرابی، نموونه ی حوکمیکی گشتگیری قورئان: که به قورئان تایبه ت کرابی وهکوو نایه تی ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ - البقرة/۲۲۸﴾ نه م نایه ته حوکمیکی گشتی ده گه یه نی و شمولی هه موو ته لاقدر او یک ده کا سکپر بی، یان سکپر نه بی، گواسترا بیته وه و دخولی پی کرابی، یان نا، دوا ی نه م حوکمه گشتگیری به نایه تی ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ - الطلاق/۴﴾ تایبه ت کراوه و حوکمه عامه که ی نه ماوه هه روه ها به نایه تی ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ - الأحزاب/۴۹﴾ جاریکی تر تایبه ت کراوه.

نموونه ی حوکمیکی گشتگیری قورئان: که به حه دیشی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) تایبه ت کراوه، وهکوو نایه تی ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - البقرة/۲۷۵﴾ نه م حوکمه عامه ی نایه ته که ناماژهی پی ده کا به

حه‌دیثی پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ته‌خصیص کراوه وه‌کوو له بوخاری‌دا له ئیبنو عومره‌وه (ره‌زای خودا له‌خۆی و له باوکی بئ) ریوایه‌تکراوه ده‌لئ: «نَهَى رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- عَنْ غَسْبِ الْفَحْلِ» یان هه‌دیثی سه‌حیحه‌ین که له ئیبنو عومره‌وه (ره‌زای خودا له‌خۆی و له باوکی بئ) ریوایه‌تکراوه دمفه‌رموئ: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- نَهَى عَنْ بَيْعِ حَبْلِ الْحَبَلَةِ» پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) نه‌هی کردووه له‌و جوړه فروشتنه‌ی: که ده‌به‌سترئ به زایینی به‌چکه‌ی ناوسکی حوشتی ئاوسه‌وه، نه‌م جوړه مامه‌له‌یه له‌سه‌رده‌می پېش ئیسلام‌دا بابووه، خه‌لک دمیانکرد، به یه‌کئ له‌م دووشیوه‌یه:

یه‌که‌م: پیاوئ حوشتی‌کی ده‌کړئ به‌نرخ‌یکی دیاریکراو نه‌دراوی دواخواو، به‌واده‌ی نه‌ومنده: که نه‌و وشتره بزئ و سکه‌که‌شی بزیته‌وه نه‌وسا به‌هاکه‌ی بدا.

شیوه‌ی دووه‌م: به‌چکه‌ی نه‌و به‌چکه‌یه که‌وا له سکی نه‌م وشتره ئاوسه‌دایه له تۆم کړی به نه‌ومنده پاره‌یه، هه‌روا زۆر فه‌رمووده‌ی سه‌حیحه‌ی تر که نه‌م حوکمه عامه‌ی ئایه‌ته‌که‌یان تایبه‌تکردووه.

هه‌روه‌ها پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) پښه‌ی‌دا له مامه‌له‌ی ریه‌ویه‌دا مامه‌له‌ی (العرايا) بکړئ و موباحی کرد، له نه‌بو هوره‌یره‌وه ریوایه‌تکراوه: که پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: «رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا فِيمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ فِي خَمْسَةِ أَوْسُقٍ»^(۱).

نموونه‌ی حوکمی عام: که به ئیجماع ته‌خصیص کرابئ، ئایه‌تی میراته که دمفه‌رموئ: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ -

^(۱) أخرجه البخاری/ ۲۱۹۰ ومسلم/ ۲۸۹۳.

النساء/ ۱۱ ﴿ به‌کۆرایی زانیان کۆیلە لەم حوکمە چەرەتکراوە، چونکە کۆیلا یەتی مانێعە لە میراتگرتن.

نموونهی ئەووی بە قیاس تایبەتکراوی ئایەتی ﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ - النور/ ۲ ﴾ لەم حوکمە عامە عەبد چەرەتکراوە بە قیاس بۆ سەر ئەمەتە: کە ئەمیان بە دەق تەخسێصەکە هاتوو: کە دەفەرموی: ﴿فَعَلَيْنَهُنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ - النساء/ ۲۵﴾.

تەخسێص کردنی سوننەت بە قورئان

وادمبێ قورئان حوکمیکی گشتگیری سوننەت تایبەت دەکا بە گشتی نایهێڵێتەوه، نموونه بۆ ئەو دەهێندریتەوه بە رپوایەتی ئەبو وافیدی اللیثی (رمزای خودای ئی بئ) دەلئ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: «مَا قُطِعَ مِنَ الْهِيمَةِ فَهُوَ مَيْتَةٌ».^(۱) هەرچی لە ئازەل بپردی و لێی جیا بکریتەوه بە مردارەوبوو دزمپردی، ئەم حوکمە گشتگیرییە ئەم فەرموودمە بە ئایەتی ﴿وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ - النحل/ ۸۰﴾ تەخسێص کراوە.

^(۱) زانیان لەمەدا کۆک نین و هەندیکیان دەفەرموون قورئان سوننەت تەخسێص ناکا و هەندیکیان مەرجیان داناون.

نیجیتاج به عام دواى ته خصیص دروسته دهربارهى نهوهى لیلى ماوه تهوه

زانایانی ئوصول راجیایان ههیه دهربارهى نهوهى ئایا نیجیتاج به عام دواى ته خصیصکردنى له (مابقی)دا دروسته یان نا، نهوهى لای لیکۆله رهوان په سه ندو موختاره نهوهیه نیجیتاج به عام دواى ته خصیصکردنى دروسته، به لگه یان له سهر نهوه به چهند به لگه یه کی ئیجماع ئاساو به لگه ی عه قلى هیناوه تهوه، به لگه ی ئیجماعیان نهوهیه: ده ئین: فاطیمه ی کچی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) دهرباره ی میراتی باوکی به لگه ی له سهر نه بو به کر راست کرده وه به گشتگیری مه فهمی نایه تی ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ - النساء/ ۱۱﴾ هه رچه نده ئهم نایه ته ته خصیص کراوه و کافرو بکوژ ناگریته وه، ده ی هیچ کام له هاوه لآن ئینکاری دروستی نیجیتاجه که ی فاطیمه یان نه کرد، هه رچه نده ته خصیصی نه و نایه ته زۆر ئاشکراو عه یان بوو لایان، که وابی ئهمه خو ی له خویدا ده بیته ئیجماعی هاوه لآن له سهر دروستی به لگه ی خاتو فاطیمه، هه ربویه هه زهرمتی نه بو به کر بو چه سپاندنی میرات نه گرتنی به لگه ی تری هینایه وه وه کوو هه دیثی «نحن معاشر الأنبياء لا نورث ما تركناه صدقة»^(۱) به لگه ی عه قلى ده ئین: (عام) پئش ته خصیص به کوژا هه موو شتیکی گونجاو بو ی، ده گریته وه، نه صل وایه نه وه ی پئش ته خصیص گه یاندویه تی دواى ته خصیصیش بیگه یه نی، مه گه ر مو عاریض هه بئ، ده ی خو به ده ر له وینه گانی ته خصیص رکا به ریکی تر نیه که وابی (عام) ه که دواى ته خصیص به حوجه ی ده مینیتته وه له (مابقی)دا.

^(۱) أخرجه البخاری/ ۲۰۹۳ و مسلم/ ۴۵۸۲ من حدیث عائشه.

ئەوھى خىتاب شمولى دەكا

زانايان كەوتوونە راجىيىيەوھ دەربارەى ئەو خىتابانەى تايبەتن بە
پېغەمبەرەوھ (دروودى خوداى لەسەر بى) ۋەكوو ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ
اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ - الأحزاب/ ١﴾ ھەروا ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
لَا يَخْزُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ - المائدة/ ٤١﴾ ئايا ئەم جوړە خىتابانە
شمولى ئوممەتەكەى دەكەن، يان تايبەتن بە خۆيەوھ؟

١- بېرىك لە زانايان پېيان وایە شمولى ئوممەتەكەى دەكا بە ئىعتىبارى
تەشرىفى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پېشەواو قودومیانە.
٢- بېرىكى تر لە زانايان بو ئەوھ چوون: كە ئەو جوړە خىتابانە
شمولى موسولمانان ناکا، چونكە صیغەو دارپېژگەى خىتابەكە ئەوھ دەگەيەنن
تايبەتن بە خۆيەوھ.

ئەمجار زانايان ئىختىلافيان تېدا پەيدا بووھ دەربارەى خىتابى خودا
بەشېوھى ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ۋەكوو ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ - النساء/ ١﴾ ئائەم جوړە خىتابە شمولى پېغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) دەكا يان نا؟ قەولى صەحیح ئەوھى شمولى دەكا
چونكە مەفھومى خىتابەكە گشتىيە، ھەرچەندە لەسەر زوبانى پېغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) وارىد بووھ بو ئەوھى بە موسولمانانى
رابگەيەنن.

ھەندى لە زانايان تەفصیلیان لەم بابەتەدا كەردووە فەرموويانە:
ئەگەر خىتابەكە بە (قل) دەستى پېكرد، شمولى پېغەمبەر (دروودى خوداى
لەسەر بى) ناکا، چونكە بە روالەت مەبەست گەياندنە ۋەكوو ئايەتى ﴿قُلْ يَا
أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا - الأعراف/ ١٥٨﴾ ئەگەر وشەى (قل) ی
تېدا نەبوو شمولى خۆیشى دەكا.

ههروا ئهو خیطابانهی وارید بوون بهشیوهی ناراستهکراو بۆلای
(الناس) یان موسولمانان وهکوو نایهتی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ - الحجرات/۱۳﴾ یان نایهتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ -
المائدة/۹۰﴾.

رای پهسهند ئهوهیه نایهتی یهکهه شمولی ههمووکههس دهکا، کافر بی
کۆیله بی نیڕینه بی مینه بی.

نایهتی دووهم شمولی کافر ناکا بهلکوو شمولی کۆیله و مینه دهکاو
بهس، چونکه تهکلیفهکه بۆ ههمووانه، ئهمجار دمرچوونی کۆیله لهبرئ
ئهحکام وهکوو بهجیهینانی ههجو جیهادو شتی وا، ئهوه لهبهر هۆکاریکی
تره: که ههزاریهتی، یان مهشغول بوونیهتی به خزمهتکردنی ئاگاهیه.

ههراکاتی نیرو می له هوکمیکدا کۆبوونهوه نیڕینه تهغلیب دهکری،
زۆربهی خیطابی قورئان به شیوهی (تهذکیر) ناراستهکراو و شمولی
ئافرهتیش دهکهه، واش دهبی ناوی ئافرمته بهجیا دههیندرئ، بۆ زیده
پوونکردنهوهی ئهمهش مهنعی ئهوه ناکا بچنه ناو وشهیهکی گشتگیرو
گونجاو بۆیان، وهکوو نایهتی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ -
النساء/۱۲۴﴾.

۱۴) الناسخ والمنسوخ

شهريعهته ئاسمانیهکان لهلایهه خوداوه ناراستهی پێغه مبههراهی
کراوون بۆ ئهوهی هیدایهتی ئادهمیزادهکان بدهن و بیانخهنه سهه رپبازی
راست و دروست لهبواری عهقیده و عیبادات و مامهلهدا، جا چونکه عهقیده
یهک جوړه و گوێرانی بهسهردا نایه چونکه لهسهه بانهمای یهکتابهههستی و
خودایهتی (ربوبیهت) دامهزراوه، بۆیه بانگهوازی پێغه مبههراهی تیکرا بۆ ئهوه

مەبەستە بوو ۋە ئۇ بىنەمايانەيان چەسپاندوون ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ - الْأَنْبِيَاءُ/۲۵﴾ بەلام عىبادات و مامەلەكان لەو ھەدا يەكديگرىن كە بە شيوەيەكى گشتى و بىنەما گشتىيەكانياندا ئامانجيان پالڧتەكردنى نەفس و پارىزگارى لە سەلامەتى كۆمەلگا و پىكەو ھە گونجاندن و بەستەو ھى تاك و كۆمەلانى ئۇ ھە كۆمەلگايە بەر ھەراوانەيە بە ھەبل و رىباطى ھارىكارى و براىەتى.

و ھەلى داخوазى ھەر گەل و نەتەو مەيەك و یدەجى لە ھى نەتەو مەيەكى تر جودا بى، شەريەتەك بۆ گەل و نەتەو مەيەك لە چاخ و سەردەمەكدا گونجاو و لەبار بى، لەوانەيە لەسەردەمەكى تر دا بۆيان گونجاو نەبى، پىياز و پىرۆگرامى دەعوە و بانگخوазى لەسەرمەتاي پەيدا بوون و دروستبوونى دا جوداوازە لە پەپرەو و پىرۆگرامى ھەمان دەعوە و بانگخوазى لە قۇناغى دوا دروستبوونى و جىگىر بوونى.

ھىكەمەت و سىياسەى شەرىى لەم قۇناغەدا غەيرى ئەو مەيە لە قۇناغى پىشوو دا پەپرەو دەكرى بەگوپرەى گۆپانى پۆزگار ھوكمەكان دەگوپىن، گومانىش لەو ھەدا نىە كە پەرەمردگار خۆى خاومنى شەرى و ياسايە و زانىارى ئەو، ھەموو شەتىكى لە لا پوون و ئاشكرايە و ھەموو شەرى و ياسايەكى لە پووى پەحمەت و زانىارىيەو مەيە، ئەمرو نەھى مەكى ئەون و چۆنى بوئى وا فەرمان دەكا و گۆپانكارى لە فەرمان و نەھىەكانى دا دەكا ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ - الْأَنْبِيَاءُ/۲۳﴾ كەوابو ھىچ غەرابەتەك لەو ھەدا نىە كە لە شوپىنى ھوكمەك ھوكمەكى تر دابەزىنى و بە زانىارى رەھى خۆى ئەو شەريەتە لا بەرى و شەريەتەكى تر بنىرى بۆ بەرژەو ھەندى بەندەكانى.

پېنځاسه نه سخو مهرجه کانی

نسخ له زمانه وانی دا ناراسته ده کړئ و به مانا سرپنه وه و کوژانه وه دئ، دهگوترئ: (نسخت الشمس الظل) خوړم تاو سیبه ره که ی لابر دو سرپیه وه، دهسگوترئ: (نسخت الريح أثر المشي) رمشه باکه شوینکه ی پوښتنی لهو شوینه پرکرده وه و دیارده که ی نه هیشت.

هه روا نسخ ناراسته ده کړئ و مهبه ست لی نه قل کردنی شتی که له شوینی که وه بؤ شوینی کی تر، بؤ نموونه دهگوترئ: (نسخت الكتاب) زانیاری ناو کتیبه که م گواسته وه بؤ ناو دمه ترو شتی وا، قورئان دمه رموی: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ - الْجاثية/ ۲۹﴾ مهبه ستی ثایه ته که گواسته وه ی کرداری ئاده میزاده بؤ ناو صوحوف و نامه ی ئه عمل.

نسخ: له زاراده ی ئوصولدا هه لگرتن و سرپنه وه ی حوکمی کی شهرعی به خیطابی کی شهرعی، که وایی هه لگرتنه وه و لابر دنی به پرائه تی ئه صلی به نسخ نازمیردرئ، چونکه حوکمی شهرعی نیه، به قهیدی (به خیطابی کی شهرعی) لاجوونی حوکم به هو ی شیتی، یان کوپای زانیان، یان قیاس و به راورد کردن له م پیناسه وه چوو دهر.

جاری واهیه نه سخه که پال خودا ددرئ وه کوو دمه رموی: ﴿مَا نَسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - البقرة/ ۱۰۶﴾ واده بی به ثایه تیک دهگوترئ: (ناسخ) نه سخه ره وه دهگوترئ: ئه م ثایه ته نه سخه ره وه ی فلان ثایه ته واده بی دهگوترئ: (حکم) نه سخه ره وه یه، ده ئین: ئه م حوکمه فلان حوکمی لابر دووه.

مه نسوخ حوکمه سراوه که یه، حوکمه هه لگیراوه که یه بؤ نموونه ثایه تی میراتو ئه و حوکمانه ی له خو ی گرتوون ناسیخ و لابه ری حوکمی ثایه تی وه صییبه بؤ باوک و دایک و خزم وه کوو له مه و دوا دئ.

لەم پێناسە و پونکردنەوه نەوهمان لادەچەسپین: کە مەرجە لە
پروۆسەى نەسخدا نەم مەرجانە هەبن:

- ۱- دەبى حوکمە نەسخراوەکە حوکمیکی شەرى بى.
- ۲- دەبى بەلگە لەسەر لاجوون و هەلگیرانەوهى حوکمەکە خیطابیکی شەرى بى و لەدواى خیطابى حوکمە مەنسوخەکە هاتبى نىوانىکی زەمەنى هەبى لەنىوانیاندا.
- ۳- نابى ئەو خیطابەى حوکمەکەى نەسخ بۆتەوه موقەیەدو بەسراو بى بە کاتىکی دیاریکراوەوه، ئەگینا حوکمەکە بە کۆتایى کاتەکەى بەسەر دەچى و بە نەسخ حیساب ناکرى، بۆیە مەکى گورى ئەبو طالیب (القیسی القرنى) دەلى: جەماعەتیک گوتووینانە: هەر خیطابیکی شەرى ئاراستەبکرى و موشعیر بى بە کات و مەبەستەوه موحکەمە و نەسخ نایەتە سەرى، وەکوو ئایەتى ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ - البقرة/ ۱۰۹﴾ حوکمى ئەم ئایەتە موقەیەدە بە ئاکام و مەبەستیکەوه کە ﴿يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ دەى هەر حوکمیک ئاوا پەيوەست بى بە ئەجەل و روداویکەوه، نەسخ روى تى ناکا.

ئەو حوکمانەى نەسخیان تیدا بەرجەستە دەبى

بەسەرەنجدان لەو توێژینەوهى پێشەوه ئەوهمان بۆ دەرەدەکەوى و دزمانین: کە نەسخ تەنها لە ئەوامىرو نەهىدا دیتە دى، جا ئەمرەکە صەریح و راستەوخۆ بى و بەشیوهى طەلەب بى، یان بەشیوهى خەبەر بى و مانای ئەمر، یان نەهى بگەیهنى، بەمەرجیک ئەو رێستە و خەبەرە پەيوەست نەبى بە بیروباومرى بواری ئەو شتانەى پەيوەندیان هەیه بە زات و صیفاتى پەروەردگارەوه، یان بە نامە ئاسمانیەکان و پێغەمبەرانى و رۆژى قیامەتەوه، یان ئاداب و رەوشت و بنەماکانى عیبادەت و مامەلەکانەوه، چونکە شەریعەتە

ئاسمانىيەكان ھەموويان ئەم بىنەمايانەيان لەخۆ گرتووھە شەرىعەتەك نىيە
ئەمانەى تىدا نەبن و ھەموويان كۆكن و جىياوازيان تىدا نىيە.

قورئان دىفەرموى: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ
- الشورى/۱۳﴾ يان دىفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا
كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - البقرة/۱۸۳﴾ يان دىفەرموى:
﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ -
الحج/۲۷﴾ دىمبارەى تۆلە و قىصاصىش فەرموويەتى: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ
النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ - المائدة/۴۵﴾ لەبوارى ئەخلاقيشدا دىفەرموى: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ
خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا - لقمان/۱۸﴾.

ھەروەھا نەسخ پوناكاتە خەبەرى صەرىح: كە ھىچ ماناى ئەمرو
نەھى تىدا رەجاو نەكرى، وەكوو ئەو ئايەتانەى ھەرەشە، يان وادەو بەئىنيان
لەخۆ گرتووھە.

زانين و ناسيني نەسخ و گرنگى

زانين و ناسيني ناسيخ و مەنسوخ لەلاى زانايان و مەفەسیرين و
شەرعزانان و ئوصوليين، گرنگى تايبەتى خۆى ھەيە، بە زانستىكى پىويستى
دەزانن بۆ ئەوھى ئەحكامەكان تىكەلاو نەبن و لىمان تىك نەجن.
بۆيە زۆر ئاشارو وتەى ھاوہلان ھەيە موسولمانانيان ھەلئاون بۆ
فەربوون و زانينى، ئەوتا لە ئىمام ەلىيەوھ گەيردراومتەوھ دەلەين: پۆژىك رەى
كەوتە لاى قازىيەك پىي گوت: ئەرى تۆ قازىت و دادومرى دەكەى لەنيوان
خەلكدا ناسيخ و مەنسوخ لىك جيا دەكەيتەوھ؟

قازی وتی: نه‌خه‌یر، ئیمام عه‌لی پێی گوت: که‌وابی خۆت به‌هیلاک
بردوووه‌و خه‌لک‌یشته‌فه‌وتاندوووه‌.

ئێبنو عه‌بباس له‌ ئایه‌تی ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ - البقرة/۲۶۹ ﴿ وشه‌ی حیکمه‌تی به‌ زانینی ناسیخ و
مه‌نسوخێ قورئان و ناسینی ئایاتی موحه‌که‌م و موته‌شابییه‌و پێش خراوو
دواخراوو جیاکردنه‌وه‌ی حه‌لّ و حه‌رام داناوه‌.

بۆ ناسین و زانینی ناسیخ و مه‌نسوخ چه‌ند رێبازیك هه‌یه‌

۱- نه‌قلی سه‌هریج و بێ پێچ و په‌نا له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بێ) خۆیه‌وه‌، یان له‌ هاوه‌ڵیکیه‌وه‌، نموونه‌ی یه‌که‌م «كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ
زِيَارَةِ الْقُبُورِ إِلَّا فُرُورُهَا»^(۱) له‌وه‌پێش من نه‌هیم ئی کردبوون له‌ دیدنه‌ی
گۆرستان، ئه‌وه‌ ئیستا پێتان ده‌لیم: دیدنه‌ی گۆرستان بکه‌ن.

نموونه‌ی دووهم: قسه‌ی ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی بێ) دهرباره‌ی
چیرۆکی ئه‌صحابی بیرى مه‌عونه‌ وه‌کوو له‌مه‌ودواوه‌ دێ ده‌لێ: «ونزل فيهم
قرآنًا قرآنًا حتى رفع» ئه‌صحابی بیرى مه‌عونه‌: گۆمه‌لێك هاوه‌ل بوون
پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ناردنی بۆسه‌ر ئه‌هلی نه‌جد، رۆیشتن
هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر بیرى مه‌عونه‌، عامیری کورێ طوفه‌یل چه‌ند هۆزێکی له‌
دژ هاندان له‌وانه‌ به‌نی سوله‌یم و روعه‌ل و ده‌کوان، ده‌وره‌یان دان هه‌موویان
قه‌تل و عام کردن.^(۲)

۲- گۆرای زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بلێن ئه‌م ناسیخه‌ و ئه‌و مه‌نسوخه‌.

^(۱) رواه الحاكم من حديث أنس برقم (۱۳۹۲) وأخرجه مسلم من حديث بردة رقم (۲۲۶۰).

^(۲) ئه‌م رپوايه‌ته‌ بوخاری رپوايه‌تی کردوووه‌ (۴۰۹۰) هه‌روا موسلیم (۱۵۴۵).

دوو حوكم دژ به يهك، بزاندري گامهيان پيش گامهيان ناراسته گراوه، بههوى ميژوهكهيهوه دزمانى ئهوهى پيشهوه مهنسوخوا وههوهى دوايى ناسيخه.

لهبوارى نهسخدا پشت به ئيجتihad نابهستري، ههروا به قسهى موفهسيرهكانيش كارناكري، دژايهتى وتعهاروضى ظاهيرى نيوان دهليهكانيش نابيته نيشانهى نهسخ، ههروهها تهخيربوونى موسولمانبوونى يهكى له راوييهكانيش ناكريته بهلگهى نهسخ.

راوبوچوون دهربارهى نهسخو بهلگهى ههبوونى

تيكرا نادهميزادهكان دهربارهى نهسخ دهبنه چوار تاقم:

۱- جولهكه: ئهمان ئينكارى ئهوه دهكهن له كهلامى خودادا نهسخ ههبن چونكه پيان وايه (البداء)ى ئى وهدى دى، واته: ئه وشته لهپيشدا شاراووه نهزانراو بووه دوايى ئاشكرايووه بوى، مهبهستيان ئهوهيه نهسخ، يان هيج حيكمهتيكى تيدا نيه ئهمه كارى بيهودميهو محاله خودا شتى وا بكا، يان نهسخه لهبهر حيكمهتيك بووه لهوهپيش ديارنهبووهو ئيستا هستى بيكراووه زانراوه ئهمهش بو خودا نابى، چونكه نيشانهى ئهوهيه خودا لهپيشدا ئهوه حيكمهتهى نهزانيووه دوايى زانيويهتى ئهمه به زهقى بهداو سهبقى جهله كه بو خودا له (محال) مهحال تره!

بهلگهى جولهكه لهم بارهوه بهلگهيهكى پوچو بى بناغهيه چونكه ههريهك له حيكمهتى ناسيخو حيكمهتى مهنسوخوا له ئهزهل و پيش وهختدا لاي خودا عهيانو معلومن، ئهوه ناگهيهنى زانيارى دهربارهى حيكمهتى ناسيخهكه لهدوايى دا بوى دهستهبهر بووبى، پهرومردگار بهزانيارى رههايى خووى و بهويستى خووى بهندهكان دهگوازيتوهو له حوكميكهوه بو حوكميك لهبهر بهرژهوهنديبهكى پيش وهخت زانراوى خووى و بهگوپرهى حيكمهتو

ته صهروفي ره‌های خوئی لهو بونه و مرده‌او که هه‌مووی مولکی ره‌های خوئی‌هتی.

جوله‌که بوخوئیان دان به‌وه‌دا دهنین: که شهریه‌تی موسا نه‌سخکه‌ره‌وه‌ی ئایینی پیشوویه‌تی، له ده‌قه‌کانی ته‌وراتدا به زه‌قی باسی نه‌سخ کراوه، بو نموونه هه‌رامبوونی گوشتی زور ئازهل له‌سه‌ر به‌نو ئیسرنیل که له‌وه‌پیش بوئیان هه‌لال بووه، ئه‌وه‌تا په‌رومردگار دهرباری به‌نو ئیسرنیل ده‌فه‌رموی: ﴿كُلِّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ - آل عمران/۹۳﴾ یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ - الأنعام/۱۴۶﴾ هه‌ر له خودی ته‌وراتدا هاتوو که له شهریه‌تی ئاده‌مدا خوشک له‌برا ماره کراوه، ئه‌م یاسایه له شهریه‌تی موسادا هه‌رام کرا، هه‌روه‌ها هه‌زرم‌تی موسا فه‌رمانی کرد: که که‌سیک له به‌نو ئیسرنیلی گویره‌که‌ی په‌رستبن بیکوژن، پاشان فه‌رمانی پئ کردن که شمشیریان له‌سه‌ر هه‌لبگیری و ئیتر لییان نه‌کوژری.

۲- رافیضیه‌کان: ئه‌مانه له‌بواری نه‌سخدا زیاده‌ره‌وییان کردوو، پئیان وایه دروسته (البداء) زانینی دواي نه‌زانی پال خودا بدری، ئه‌مانه له‌گه‌ل جوله‌که‌دا سه‌د دهر سه‌د بو‌چوونه‌کانیان دژبه‌یه‌کن و پیکه‌وه نا‌گونجین، ئه‌مان واته رافضی به‌لگه‌یان چهند قسه‌و ئه‌ته‌ریکه به ناحه‌ق و به‌درو پال ئیمام عه‌لییان داو! هه‌روا نایه‌تی ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ - الرعد/۳۹﴾ یان کردوو به به‌لگه بو‌خوئیان و وایان ته‌فسیر کردوو: که خودا دوايی بو‌ی دهرکه‌وئ ئه‌و حوکه‌م لابه‌ری باشه و ئه‌و حوکه‌م جیگیر بکا، له ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌دا وتووایه (أنه تعالى يظهر له الآخر والإثبات).

هه ئېته ئه مه رۆچوونه له گومرايیدا، گۆرین و به هه ئه تهفسیر کردنی قورئانی پیرۆزه! چونکه مانای ئایه ته که بهمجۆریه (پهرومردگار ئه و حوکمه ی نه سخکردنه و ه ی باش بێ نه سخی ده کاته و ه و له شوینی ئه و حوکمیک ده چه سپینی که به رژه و هندی بهنده گانی تیدا بێ!!).

دوو زاروه ی (المحو والإثبات) له زۆر حاله تو شوویندا بونیان هه یه، وه کوو مه حوکردنه و ه ی (سیئات) به (الحسانات) وه کوو ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ - هود/ ١١٤﴾ هه روا مه حوکردنه و ه ی کوفری تۆبه کاران و تاوانه گانیان به (تۆبه) و چه سپاندنی ئیمان و طاعه تیان، ئه مه ش ئه و ه ی ئی به دی نایه بلی (ظهوری) (بعد الخفا) یه به لکوو پهرومردگار: که تاوتووی ئه م حوکمانه ده کا پێش وهخت زانیاری ته و او ی دهر بارمیان هه یه.

۳- ئه بو موسلیمی ئه صفه هانی^(۱): ئه م زاته ده ئی: به گویره ی عه قل نه سخ دروسته، به لام له روی شه رعه وه مه منوعه بیته دی، رایه ک هه یه ده ئی: به تایبه تی له قورئاندا نابێ به لگه شی ئایه تی ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ - فصلت/ ٤٢﴾ ئایه ته که و ا مانا ده کا ده ئی: ئه حکامه گانی قورئان، هه رگیز هه ئناوه شی نه و ه و پوچ نابنه و ه، هه ر ئایه تی کیش به رواله ت نه سخ بگه یه نی ئه و حه ملی ده کا بۆ سه ر ته خصیص.

ره ددی ئه بو موسلیم دراوه ته وه به وه مانای ئایه ته که بهمجۆریه (قورئانی پیرۆز که لام و کتیبیک ی ئی پێش نه که ته وه به تالکه ره وه بێ، هه روا کتیبیکیش نایه و نه هاته وه دوا ئه و به تالکه ره وه ی بێ و نه سخی بکاته وه).

چه ماوه ری زانیان پێیان وایه نه سخ له روی عه قل وه دروسته، له روی شه رعی شه وه وارید بو وه و روی داوه، به چه ند به لگه یه ک له وانه:

^(۱) ناوی محمدی کوری به حره به ئه بو موسلیمی ئه صفه هانی به ناوبانگه به عه قیده مو عته زیلییه و له مو قفه سی ره گه وه رگانی جیهانی ئیسلامیه، گرنگترین کتیبی (جامع التأویل) له له بواری تهفسیردا، سالی (۲۲۲) ی کۆچی مردووه.

- ۱- گومان له‌وه‌دا نیه کرداره‌کانی په‌رومرگار په‌یوه‌ست نین به
 نه‌عراض و مه‌به‌سته‌وه، به‌لکوو به‌ویست و ئیراده‌ی خو‌ی ده‌توانی فه‌رمان به
 کردنی شتیک بکا له‌کاتیکدا حوکه‌مه‌که‌ی بچه‌سپینی، هه‌مان نه‌و شته‌ی
 فه‌رمانی به‌کردنی کردووه له‌کاتیک ترده نه‌هی لی بکاو نه‌سخی بکاته‌وه،
 نه‌و خو‌ی له‌هه‌موو که‌س زاناره به‌به‌رژه‌ومندی به‌نده‌کانی.
- ۲- ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که نه‌سخ دروسته‌و
 به‌واقعی‌ش پرویده‌وه.

ا/ خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ - النحل/ ۱۰۱﴾ یان
 ده‌فه‌رموی: ﴿مَا نَسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا -
 البقرة/ ۱۰۶﴾.

ب/ له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودا
 له‌خو‌ی و له‌باوکی بی) ده‌فه‌رموی: ئیمام عومه‌ر (ره‌زای خودای لی بی)
 فه‌رموی: «أَقْرَأُنَا أُبَيُّ ، وَأَقْضَانَا عَلِيٌّ ، وَإِنَّا لَنَدْعُ مِنْ قَوْلِ أُبَيِّ ، وَذَٰكَ أَنَّ أُبَيًّا
 يَقُولُ لَا أَدْعُ شَيْئًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَدْ قَالَ اللَّهُ
 تَعَالَى ﴿مَا نَسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَاهَا﴾»

به‌شه‌کانی نه‌سخ چوار به‌شه

به‌شی یه‌که‌م: نه‌سخی قورئان به‌قورئان

ئه‌م به‌شه به‌لای نه‌وانه‌وه که ده‌لین: نه‌سخ دروسته‌و یه‌کده‌نگی
 له‌سه‌ره‌و که‌سیان نالی نابی، نه‌وه‌تا نایه‌تی عیده‌گرتن به‌سال نه‌سخ بو‌ته‌وه
 به‌نایه‌تی عیده‌گرتن به‌چوارمانگو ده‌پوژ، وه‌کوو له‌وه‌دوا باسی ده‌که‌ین و
 نمونه‌ی بو‌تیرینه‌وه.

به شی دووهم: نهسخی قورئان به سوننهت، نه میس دوو

جوړی ههیه:

ا/ نهسخی قورئان به هدیثی ئاحاد، نه مهیان جه ماومری زانایان به لایانه وه دروست نیه، چونکه قورئان (متواتر) وه یه قین و دئیایی ده به خشی هدیثی ئاحاد موفیدی (ظن) ه، دروست نیه نهسخی مه علوم و زانراو و یه قین، به ظه نن بکړیته وه.

ب/ نهسخی قورئان به هدیثی موته واته ر، نه م جوړه به لای ئیمام مالیک و نه بو ه نیفه و ئیمام نه حمده له ریوایه تیکی دا دروسته، چونکه هه ردو وکیان سه رچا وه که یان وه حبه، خودا دمفه رموی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ، اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ - النجم/ ۳ - ۴﴾ یان دمفه رموی: ﴿وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ - النحل/ ۴﴾ ئاشکرا شه نه سخ جوړیکه له به یان، به لام به لای شافعی و عوله مای ظاهر و ئیمام نه حمده له ریوایه تیکی تر دا نه م جوړه نه سخه مه منوعه چونکه خودا دمفه رموی: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ اَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا اَوْ مِثْلَهَا - البقرة/ ۱۰۶﴾ دهی ئاشکرایه (سوننه) هدیث نه له قورئان باشتره نه هاوتایه تی...!!!

به شی سییهم: نه سخکردنه وهی سوننه به قورئان

نه م جوړه یان جه ماومری زانایان به لایانه وه دروسته، نه وه تا روکردنه قودس له نویژدا به هدیث جه سپاوه، له قورئاندا هیج ناماژیه کی بو نه کراوه، دهی نه م حوکمه جه سپاوه به هدیث نه سخ بوته وه به نایه تی ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ - البقرة/ ۱۴۴﴾ به رپوژوبوونی رپوژی عاشورا به واجبی به هدیث جه سپاوه به قورئان نه سخ بوته وه: که دمفه رموی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ - البقرة/ ۱۸۵﴾.

ئەم جۆرميان شافىعى لە يەكئ لە رىوايەتەكانىدا مەنەى كىردوو،
وتوويەتى: (هەرگاتى نەسخى قورئان بە ھەدىث روىدا، دەبى لەگەل
ھەدىثەكە ئايەتى قورئان ھەبى پشتگىرى بكا، ئەگەر نەسخى ھەدىث بە
قورئان بوو دەبى ھەدىثك ھەبى پالېشتى بكا، ئەو ھەروون بكا تەو: كە
قورئان و سوننەت تەوافوقيان ھەيە).

بەشى چوارەم نەسخەردنەو ھەدىث بە ھەدىث ئەمىش چوار جۆرە:

- ۱- نەسخى ھەدىثى مۆتەواتەر بە ھەدىثى مۆتەواتەر.
 - ۲- نەسخى ھەدىثى ئاحاد بە ھەدىثى ئاحاد.
 - ۳- نەسخى ھەدىثى ئاحاد بە ھەدىثى مۆتەواتەر.
 - ۴- نەسخى ھەدىثى مۆتەواتەر بە ھەدىثى ئاحاد.
- سى جۆرى يەكەم دروستن، بەلام جۆرى چوارەم ھەمان خىلاڧو
راجىبايى دەربارەى نەسخى قورئان بە ھەدىثى ئاحاد ھەيە لىرەش ھەيە،
جەماو ھەرى زانايان پىيان وايە دروست نىە.
- نەسخەردنەو ھەدىثى ئىجماع و قىياس و نەسخ پىكەردنەو ھەدىثى راي صەحىح و
راست ئەو ھەيە كە دروست نىە.

جۆرەكانى نەسخ لە قورئاندا

نەسخ لە قورئاندا سى جۆرە:

جۆرى يەكەم: نەسخەردنەو ھەدىثى تىلاو ھەدىثى حوكم بە يەكەو،
نەمۇنەكەشى رىوايەتى موسلىم و كەسانى تىریشە لە خاتو عائىشەو: كە
دەفەرموى: «كَانَ فِيمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ. ثُمَّ
لُسِخْنَ بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَهْنٌ فِيمَا يُقْرَأُ

مِنْ الْقُرْآنِ»^(۱) که دهفهرموی: «وَهُنَّ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ» ظاهره که ی نه وه دهگه یه نی: حوکه مه که یان نه سخ بوبیته وه تیلا و ته که یان مابیته وه، به لام وانیه چونکه نه وه دهقه ی (عَشْرُ رَضَعَاتٍ.....) دهگه یه نی له موصحه فی عوسمانی دا بونی نیه، دهگوتری: مه به سته که نه وه مه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) مردنی نزیك بووه نه وه نه صه له قورئاندا بوو دهخویند رایه وه.

قهسه ی راست و وچوو نه وه مه تیلا و ته که شی نه سخ بوته وه به لام نه م نه سخ بوونه وه به هه موو که س نه گه یی تا دوا ی کۆچی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) وهفاتی کرد، هه ندی که س دهیانخوینده وه!

قازی نه بو به کر له کتیبی (الانتصار) دا ده لئ: کۆمه لئک له زانایان ئینکاری نه م جوړه نه سخه ده که ن، چونکه خه به ره که ئاحاده، ده ی دروست نیه ئیمه حوکه بکه ین به دابه زینی قورئانی له و جوړه و نه سخ بوونه وه شی به خه به ری ئاحادیك که به لگه ی قهطعی تیدا نابیندری، به لگوو (ظنی) یه! وه لامی نه مه درا و ته وه ده لئین: چه سپانی نه سخ بوونه وه ی ده قئک شتی که و سه لماندنی نازل بوونی قورئان شتیکی تره، چه سپاندنی نه سخ به خه به ری ئاحاده که موفیدی ظهنه کیفایه ته و پیویستی به ده لیلی قهطعی نیه، وه لئ نازل بوونی قورئان پیویستی به ده لیلی قهطعی و خه به ری موته واته ره.

نه مه ی ئیمه باسی لیوه ده که ین چه سپاندنی نه سخه نه ک چه سپاندنی قورئان، که وایی بو چه سپاندنی نه سخ خه به ری ئاحاد کیفایه ته، خو نه گهر بگوتری: نه م قیرائه ته به ته و اتور نه چه سپاوه، نه و راسته.

^(۱) رواه مسلم (۳۵۹۷).

جۆرى دووهەم: نەسخ بۆۈنەۋەى ھۆكۈم مانەۋەى تىللاۋەت:

نموونەى ئەم جۆرە نەسخە، نەسخ بۆۈنەۋەى ھۆكۈمى ئايەتى (عيدة) بە ھەول و مانەۋەى تىلاۋەتەكەى، ئەم جۆرە نەسخەيە: كە زۆرى كىتەب تىدا دانراون و دانەرانى كىتەب ئاياتى زۆريان كىرۈۈنە نموونە، ۋەلى لە راستىدا نموونەگان بەگوڭرەى لىكۆلىنەۋەى قاضى ئەبە بەكر (ابن العربى).^(۱) لەم بوارەدا كەمن و ئەو زۆرە نىن.

ۋىدەچى بگوتىرى: ھىكمەت لە نەسخكردنەۋەى ھۆكۈم مانەۋەى

تىلاۋەت چىيە؟

بە دوو شىۋە ۋەلام دەدرىتەۋە، يەكەھىيان ئەۋمىيە قورئان چۆن دەخويندريتەۋە بۆ ئەۋەى ھۆكۈمەكەى بزاندرى و كارى پى بكرى، ئاۋايش دەخويندريتەۋە كە كەلامى خودايە لەسەر خويندەنەۋەكەى پاداش ۋەردەگرى، خويندەنەۋەكەى ھىلدراۋەتەۋە لەبەر ئەم ھىكمەتە.

دوۋەھىيان دەگوتىرى: ئەغەلب ۋايە نەسخ بۆ تەخفىف و ئاسانكارىيە،

تىلاۋەتەكەى ھىلدراۋەتەۋە بۆ بىرخستەنەۋە تەزكىر بە نىعمەتى خودا لەۋەدا: كە مەشەقەت و نارەھەتى لەسەر كەم كىرۈنەۋە.

ۋەلى ھىكمەتى نەسخكردنەۋەى ھۆكۈمى ئايەتلىك پىش كارپىكردنى ۋەكۈۋ بەخشىنى مال پىش ئەۋەى ئاخاۋتن لەگەل پىغەمبەردا (دروۋدى خوداى لەسەر بى) بكا، ئەۋە پاداش لەسەر ئەۋە ۋەردەگرىتەۋە: كە بىرۋاى پى ھىناۋە و نىازى فەرمانبەردارى فەرمانەكەى ھەبۋە.

جۆرى سىتەم: نەسخى تىللاۋەت لەگەل مانەۋەى ھۆكۈمەكەى

بۆ ئەم جۆرە نموونەى زۆريان ھىناۋەتەۋە يەكلىك لەو نموونانە ئايەتى رەجمە ﴿الشيخ والشيخة إذا زينا فارجهما ألبتة نكالا من الله والله

^(۱) ئەم زاتە ناۋى (أبو بكر محمد بن عبدالله بن محمد بن عبدالله العافرى) يە يەكلىكە لە فۇقەھاۋ ۋەلەما گەۋرەكانى ئىشبىلىيە، سالى/۵۴۴ى كۆچى لە دونيا دىرچۈۋە.

عزیز حکیم ﴿ ههروا ئهوهی له سهحیحهیندا هاتوووه له ئهههسهوه (رهزای خودای ئی بئ) ڕیوایهتکاروه دهربارهی چیرۆکی ئهصحابی بیری مهعونه، ئهوانهی لهوئ شههید کران و پێغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ماوهیهك له نوێژدا قنوتی بۆ خویندن و دوعای شهڕی له بکوژهکانیان کرد، ئهههس دهئ: دهربارهیان ئایهتی قورئان نازل بوو دهمانخویندهوه ﴿ان بلغوا قوما انا لقینا ربنا فرضی عنا وأرضانا﴾ دوایی خویندنهوهکهی نهسخ بۆوه.

ههندی له زانیان ئهم نهسخهش ڕهتدهکهنهوه، چونکه ههدهیهکه دهربارهی ئاحاده، دروست نیه بپروا بهوه بکهین به قهطعی: که قورئان نازل بووه و نهسخیش بۆتهوه سهراوهکهشمان خهبهری ئاحاد بئ (ابن الحصار) دهئ: لهبواری نهسخدا دهبئ پشت ببهستین به نهقلی سهریح له پێغهمبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بئ) یان له هاوهلیکهوه راستهخۆ بئ: فلان ئایهت فلان ئایهتی نهسخ کردۆتهوه، ئهمجار دهئ: حوکم بهوه دهکری لهکاتی بوونی تهعاروض بهشیوهیهکی قهطعی لهگهڵ زانیانی میژوووهکهی بۆ ئهوهی بزاندري گام له دهلیلهکان پێشکهوتوووه کامهیان دواکهتوووه، له بواری نهسخدا پشت به قسهی عهوامهکانی تهفسیر نابهستری، بهئکوو بپروا به ئیجتیهادی موحتههیدهکانیش ناکری بهبئ ههبوونی نهقلی سهریح و موعارهزهیهکی رون و ئاشکرا، چونکه نهسخ لاگردن و سرپنهوهی حوکمیک و چهساندنی حوکمیک تره لهشوینی: که ئهوه حوکمه لهسهردهمی پێغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) چهسپاوهو کاری پیکراوه، کهوابی ئهوهی لهم بوارهدا پشتی پئ دهبهستری نهقل و میژوووه نهک رهئيوو ئیجتیهاد، ئهمجار دهئ: خهئکی لهم بوارهدا دوو رای دژ بهیهک و نهگونجایان ههیه، ههیه دهئ: لهبواری نهسخدا خهبهری ئاحادی عادل قبول ناکری، ههیشه دهئ: قهولی موحتههید، یان موفهسیریک بۆ نهسخ

کیفایه‌ته، له‌راستی‌دا هیچ کام له‌م دوو رایه‌ه حق و سه‌وابیان نه‌پیکاو له جاده‌پړی لایان داوه.^(۱)

جاری وا هه‌یه ده‌گوتری: نایه‌ت و نه‌و حوکمه‌ی لی‌ی و مرده‌گیری (لازم و مه‌لزمی) یه‌کترن و لی‌ک جیانابنه‌وه، چونکه نایه‌ته‌که ده‌لیلی حوکمه‌که‌یه، جا که نایه‌ته‌که نه‌سخ بووه‌وه حوکمه‌که‌شی له ته‌کیا نه‌سخ دمبیته‌وه، نه‌گهر وانه‌بی خه‌لک ده‌که‌وخته سهر لی‌تی‌کچوون و له‌بسه‌وه!! وه‌لامی نه‌م بۆ‌چوونه دراومته‌وه به‌وه: که ده‌لی و نه‌و (لازم و مه‌لزمه) سه‌لیندراوه و نه‌و ره‌خنه مه‌قبووله، به‌لام کاتیک وایه که (شارع) به‌لگه‌یه‌ک دانه‌نی له‌سهر نه‌سخی تیلاومت و مانه‌وه‌ی حوکم، جا نه‌گهر شاریع به‌لگه‌ی دانا له‌سهر نه‌سخبوونه‌وه‌ی تیلاومت و مانه‌وه‌ی حوکمه‌که‌ی، نه‌وه لازم و مه‌لزمی تی‌دا نامینی و نیلتیباس رونا‌دا به‌هوی هه‌بوونی نه‌و ده‌لیله شهرعییه‌ی ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سهر نه‌سخی تیلاومت و مانه‌وه‌ی حوکم!

حکمه‌تی نه‌سخ چه‌ند شتی‌کن

۱- موراعاتی به‌ژه‌ومندی به‌نده‌کان

گه‌شه‌کردنی ته‌شریع و به‌ره و پیشه‌وه‌چوونی بۆ پله‌ی که‌مال به‌گویره‌ی ته‌طه‌وری بانگخوازی‌یه‌که و پیشکه‌وتنی حال و مزعی خه‌لکه‌که.
۲- به تاقیکردنه‌وه‌ی موکه‌له‌فو دهرخستنی نه‌وه ناخۆ پابه‌ندی حوکمه‌که‌یه، یان سه‌رپیچی ده‌کا؟.

۴- دابینکردنی خیر و ئاسانکاری بۆ موسولمانان، چونکه نه‌سخ نه‌گهر له ئاسانه‌وه بۆ قورس و گران بی نه‌وه زی‌ده پاداش و نه‌وابی گه‌وره‌تر ده‌سته‌به‌ر ده‌کا، نه‌گهر له گرانه‌وه بۆ ئاسان بوو نه‌وه نه‌رکی سه‌رشانیان سوک و ئاسان ده‌کا.

^(۱) الإقتان ص ۴۷۰.

نەسخ بۆ بەدەل، يان بۆ غەيرى بەدەل

جارى وا ھەيە ھوكمىك نەسخ دەكرىتەو ھوكمىكى تىرى دەخرىتە شوين، ئەمە پىي دەگوتى نەسخ بۆ بەدەل، ئەمجار ئەو ھوكمەى دىتە شوينى ھوكمە لابرەو، يان سوكتە، يان ھاوتەو ھاوشىو، يان قورستە.

۱- نەمەى نەسخ بۆ غەيرى بەدەل واتە ھوكمەكە نەسخ بىكرىتەو ھوكمىكى تىرى نەخرىتە شوين، وھكوو نەسخى صەدەقە پىش ئەو ھوكمەى (نەجوا) قەسى بە ئەسپايى مەيلە و سرتە لەگەل پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بىكرى، وھكوو دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدُّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ - المجادلة/ ۱۲﴾ ئەم ئايەتە نەسخ بۆتەو بە ئايەتى ﴿أَلْأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ - المجادلة/ ۱۳﴾ ھەندى لە موعتەزىلە و ظاہىرىيەكان، ئەم جۆرەى نەسخيان رەتكر دۆتەو و توويانە نەسخى ئاوا شەرەن دروست نى، چونكە خودا دەفەرموى: ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - البقرة/ ۱۰۶﴾ ئەو ھەتە ئەم ئايەتە بە روونى ئەو دەگەيەن: كە ئايەتىك نەسخ كرايەو، ھوكمەكەى ھەلگىرايەو، دەبى ھوكمىكى تر بەيىندىر بىكرىتە شوينى ھوكمە نەسخ كراو، جا ھوكمە تازەكە، يان لە ھوكمە لابرەو بەشتە، يان وھكوو ئەو واىە!!

وھەلامى ئەمە دراو ھەتەو بەو: كە پەرەردگار ئەگەر ھوكمى ئايەتىكى بەبى ھەنانى بەدەل بۆ شوينى، ھەلگرت ئەمە بىگومان بەگويەرى داخووزى ھىكمەتى خويەتى.

بەرژەومەندى بەندەكانى بەرچا و گرتو، ئاشكراشە نەھەنانى ھوكم بەشتە و سودى زياترە لە ھەبوونى ھوكمە نەسخ كراو، بۆ ئادەمىزاد،

که وایی صه حیج و ره وایه بگوتری: په رومردگار نهسخی حوکمی نایه تی پیشووی کردوته وه بهشتیک که حوکمه کهی پیشو و باشتره، چونکه ناشکرایه لابردنی حوکم سودی بۆ بهنده کان پتره له وهی حوکمیکی تر بینی بیخاته شوینی.

۲- نهسخ بۆ به دهلیک له حوکمه کهی پیشو و سوکتر بی، نمونه ی ئەم جوړه نهسخه نایه تی ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَاوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - البقرة/ ۱۸۷﴾ ئەم نایه ته نهسخی حوکمی نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - البقرة/ ۱۸۳﴾ کردوته وه چونکه ده لاله تو مهفهومی ئەم نایه ته نه وه دهگهیه نی هه مان حوکمی له سهر گه له پیشینه کان چه سپاوه (له یاساغبوونی خواردن و خواردنه وه و سهرجیی ئافرمت له دواى نوێزی خهوتنان، یان دواى خهولیکه وتن تا شهوی دواى) له سهر موسولمانه کانیش بووبی، وه کوو ئاماژه ی پیکراوه، ئەوه تا ئیبنو ئەبی حاتم له ئیبنو عومه ره وه (رهزای خودایان لی بی) ریوایه تی کردوو وه فرموویه تی نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - البقرة/ ۱۸۳﴾ نازل بوو، له سهر موسولمانان پیوست بوو ئەگەر یه کیکیان نوێزی عیشای بکرایه، یان خهوی لی بکه وتایه، ئیتر تا شهوی داهاتوو خواردن و خواردنه وه و چوونه لای ئافرمتی لی یاساغ دمیوو، له م جوړه ریوایه ته ئەحمه دو حاکم^(۱) و هی تریش

(۱) احمد (۲۲۱۲۴) و الحاکم (۲۰۸۵).

رېوايه تيان هينان، نهومشی تیدا هاتووه ئیتیر پهرومردگار نایه تی ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - البقرة/۱۸۷﴾ نازل کرد.

۳- نه سخ بؤ به ده لیک هاوتا بی (مماثل) بی، وه کوو نه سخ بوونه وهی روکردنه به یتوله قدیس به روو وکردنه که عبه، که دمفه رموی: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ - البقرة/۱۴۴﴾.

۴- نه سخ بؤ به ده لیک قورس تر بی، واته هوکمیک نه سخ بکریته وهی هوکمیک تری بخریته شوین، هوکمه تازه که لهی پی شه وه گرانتر بی وه کوو نه سخ کردنه وهی به ندردنی نافرمت له مالدا وه کوو نایه تی ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا - النساء/۱۵﴾ هوکمی نهم نایه ته به جه لده لیدان وه کوو دمفه رموی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ - النور/۲﴾ یان ره جم وه کوو ﴿الشیخ والشیخة إذا زنيا فارجموهما البتة﴾^(۱).

^(۱) وه کوو له وه پيش نامازدی بؤ گرا، نهم دمقه له قورئاندا بووهو خویندراو متوه، پيش ومفاتى پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) تیلاومتی نه سخ بوته وه، هه لبه ته بریک

شیوه نەسخ (شبه النسخ)

نموونهی ناسیخ و مەنسوخ زۆرو زەبەندن، وەلی زانیان دەربارمیان
یەكدهنگ نین

۱- هەیانە زۆر ئایەت و ھەدیت دەکاتە ناسیخ و مەنسوخ.

۲- هەیانە خو دەگریتەووە مەجالەکە بەرئەسک دەکاتەو، هەر
حوکمیک نەقلی صەریح و صەحیحی لەسەر نەبێ کە نەسخی تێدا، نەسخی
بۆ بە رەوا دانانن، ئەم راجیایی و ئیشتیباھو راجیایییە ئەومێه:
أ/ هەندیک تەخسیص بە نەسخ دادەنن.

ب/ هەندیک بەیان بە نەسخ حیساب دەکەن.

ج/ هەندیک مەجالەکیان فراوان کردووە، هەر حوکمیک لەبەر
ھۆکاریک ھاتبو و ھۆکارەکە نەما بێ بە مەنسوخیان داناو، وەکوو ھەلئان
لەسەر صەبر و خوگری و خوگرتن لەبەرئامبەر ئەزیزەتدانی کافرەکاندا
لەسەرھتای بانگەوازی ئیسلامی، سەردەمی بێ ھیزی و گەمی و لاوازی
موسوڵمانان، وتووێیانە ئەم حوکمانە بە ئایەتی قیتال نەسخبوونەو، لە
حەقیقەت و راستی دا حوکمی یەکەم: کە (صەبر و تەحەمولە) ھەموو کاتی
زەعیفی و بێ دەسلەلاتی واجبە و نەسخ نابێتەو، ھەرکاتیکیش ھیزو توانا
پەیدا بوو دیفاع و جیھاد لەپێناو عەقیدە واجبە و ئەرکی سەرشانە،
ئەمەشیان حوکمی دووەمە.

لە زانیان لەم جوۆرە نەسخەدا ئیعتیزاریان گرتووە بەلگەیان ئایەتی ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - البقرة/ ۱۸۵﴾
ھەروا ئایەتی ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا - النساء/ ۲۸﴾.

د/ هەر حوکمیکی سهردهمی پئیش ئیسلام پوچ کرابیتهوه
شهریعتهکانی گهله پئیشینهکان که ئیسلام ههئیهشاندهوه، ئیعتیباریان
کردوو به نهسخ وهکوو سنووردارکردنی فره ژنی به چوار ژن،
تهشریعتکردنی خوین و تۆله.

له شهریعتی بهنو ئیسرائیلیهکاندا تهنها قیصاص ههبوو بۆ بکوژ،
خوین نهبوو، ئیمامی بوخاری له ئیبنو عهباسهوه (رمزای خودا لهخوی و له
باوکی بئ) رپوایهتی کردوو ههئیهته ئهه به نهسخ داناندی، بهئکوو
ههلگرتنی بهرائهتی ئهصلیه.

نمونهکانی نهسخ

شیخی سیوطی له (الإتقان) دا بیست و یهك ئایهتی دهست نیشان
کردوون: که به نهسخ دهمژدردین ههندیك لهو ئایهتانه باس دهکهن و
تهعلیقان لهسهر دهمین:

۱- ئایهتی ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَنُجُ الْوَلَّهِ إِنَّ اللَّهَ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ - البقرة/ ۱۱۵﴾ نهسخ بوتهوه به ئایهتی ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ
فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ - البقرة/ ۱۴۴﴾ گوتراویشه - ههر ئهههش راسته
- ئایهتی یهکهه نهسخ کراوتهوه، بهئکوو دهربارهی (نویژی سوننهت له
سهفهدا لهسهر راحيله) نازل بووه، ههروا له حالهتی ترسو هیرشو
کشانهوه لهناو شهرو ههرا، کهوابی حوکمهکهی باقییهو نهسخ نهبوتهوه،
ئایهتی دووهم ناسیخه بۆ ئهه حوکمهی لهسهرهتای ئیسلامدا موسوئلمانان
پابهندی بوون: که بریتی بوو له رووکردنه بهیتولهقدیس له نویژه
فهزهدکاندا وهکوو له سوننهتی پیغههههرا (دروودی خودای لهسهر بئ)

چه سپاوه، نهو حوكمه به نايهتي ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ - البقرة/ ۱۴۴﴾ نهسخ بووه.

۲- نايهتي ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ - البقرة/ ۱۸۰﴾ دهگوتری: نههم نايهته به نايهتي ﴿المواريث﴾ نهسخ کراوتهوه، رایهکیش ههیه دهلی: به حهدهشی «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَغْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ».^(۱) نهسخ بوتهوه.

۳- نايهتي ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ - البقرة/ ۱۸۴﴾ نهسخ بوتهوه به نايهتي ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - البقرة/ ۱۸۵﴾ نامازه بهو زانيارييهی له سهحيجهيندا هاتووه: كه له سهلهمهی كورپی نهكوهع دهگيرپيتهوه دهلی: كاتيك نايهتي ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ - البقرة/ ۱۸۴﴾ نازل بوو كهسيك

^(۱) أخرجه أبو داود/ ۲۸۷۰ والترمذي/ ۲۲۵۲ وابن ماجه/ ۲۷۱۳.

بیویستایه رۆژووی دەشکاندو فیدیەى دەدا، هەتا ئەو ئایەتەى دواوە نازل بوو نەسخی کردەو.^(۱)

ئیبینو عەبباس (رەزای خودا لەخۆی و لە باوکی بێ) رای وایە ئایەتەکە موحکەمە و نەسخی بەسەردا نەهاتوو، ئیمامی بوخاری لە (عطاء)ووە ڕیوایەتی کردوو کە لە ئیبینو عەبباسی بیستوووە ئەم ئایەتەى دەخویندەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ۱۸۴/ البقرة - دەلى: ئیبینو عەبباس دەیگوت: ئەم ئایەتە نەسخ نەبۆتەو، بەلکوو ئەو حوکمەى بۆ پیرەمێردو پیرەزە، کە ناتوانن بەرۆژوو بن، ئەوان لەجیاتى هەر رۆژێک کە بەرۆژوو نابن نانی هەزارێک دەدەن.^(۲)

کەوابى مانای (يُطِيقُونَهُ) (يَسْتَطْعُونَهُ) نیه بەلکوو مانای ئەومیه زۆر بە ناپەرەحتى و مەشەقەت رۆژوویان بۆ دەگیرى، هەندى پێیان وایە لەپیش فیعلە موزاریعەکەو پیتی (لام) نافییە مەزەندە کراو، واتە ئاوا تەقدیر دەکرى: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ لَا يُطِيقُونَهُ.....﴾.

۴- ئایەتى ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ - البقرة/ ۲۱۷﴾ ئەم ئایەتە نەسخ بۆتەو بە ئایەتى ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ

^(۱) رواه البخارى/ ۴۵۰۷ ومسلم/ ۳۶۸۵.

^(۲) بوخارى/ ۴۵۰۵.

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

- التوبة/۳۶ ﴿﴾ دهگوتری: ئەم ئایەتەش نەسخی تێدا نیە چونکە عومومی ئەمرەکه به شهپرکردن و ئاراسته دهکړی له خاریجی مانگهکانی شهپر تێدا حهرام کړاو بێ.

۵- ئایهتی ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ - البقرة/۲۴۰﴾ نەسخ بۆتەوه به ئایهتی ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ - البقرة/۲۳۴﴾ دهگوتری: ئایهتی یهکهه موحهکههه نەسخ نەبۆتەوه، چونکه لهپری وههصیهتکردنهوه بۆ ئافرمهت به مهرجی له مالهکهههه بمینیتهوهه نهگوێزیتیهوهه شونهکاتهوه، ئایهتی دووهم بۆ دیاریکردن و روونکردنهوی عیدهیه و مونافاتیان لهنیواندا نیه.

۶- ئایهتی ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - البقرة/۲۸۴﴾ نەسخ بۆتەوه به ئایهتی ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ - البقرة/۲۸۶﴾.

۷- ئایهتی ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا - النساء/۸﴾ ئەم ئایەتە به ئایهتی

(الموارث) نهسخ بؤته وه رايه ك هيه، - راستيشه - دهلى: نايه ته كه نهسخ نه بؤته وه و حوكمه كه ي باقيه به شيوه نه دب.

۸- نايه تى ﴿وَاللّٰهِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ، وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُم فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ ثَوَابًا رَّحِيمًا - النساء/ ۱۵ - ۱۶﴾ ثم دوو نايه ته نهسخ بوونه وه به نايه تى ﴿الجلد﴾ دهر باره ي كچى شونه كړدو و كور كه زنى نه هينابى، له سوره تى (النور) دا كه دمه رموى: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ - النور/ ۲﴾ هه روه ها به حوكمى جه لد بو كچو كورو به ره جم بو مو حصه ن (بياو بى، يان نافرمت) كه به حه ديشى بيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بى) چه سپاو ه «خُذُوا عَنِّي خُذُوا عَنِّي قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا الْبُكَرُ بِالْبُكَرِ جَلْدٌ مِّائَةٌ وَنَفَى سَنَةٍ وَالْقَيْبُ بِالْقَيْبِ جَلْدٌ مِّائَةٌ وَالرَّجْمُ».^(۱)

۹- نايه تى ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ - الأنفال/ ۶۵﴾ به نايه تى ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ - الأنفال/ ۶۶﴾ نهسخ بؤته وه.

۱۰- نايه تى ﴿اتَّقُوا خِيفَاتِهَا وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ - التوبة/ ۴۱﴾ به نايه تى ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا

^(۱) رواه مسلم/ ۴۴۱۴ من حديث عبادة بن الصامت.

لِّلّٰهِ وَرَسُوْلِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ - التوبة/ ۹۱ ﴿﴾ نەسخ
بۆتەو، ھەرومھا بە ئایەتی ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ
فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَلِيُنذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُوْنَ - التوبة/ ۱۲۲﴾ رایەك ھەیە دەلی: ئەمە دەجیته بواری
تەخصیصەو ھەك نەسخ.

١٥) رەھاو سنووردار (المطلق والمقيد)

برێ ئەحکامی تەشریعی وادەبێ بە رەھایی لە تاکیکی دیاری
نەکرادا ئاراستە دەکری و بەھیج صیفەت و مەرجیک سنووردار ناکری، جاری
وايش دەبێ بۆ تاکیک ئاراستە دەکری بەلام ئەو تاکە دەبێ مەرج و صیفەتی
دیاریکراوی تیدا بن، جا ئاراستەکردنی وشەو (لفظ) ێک جاریک بە رەھایی و
جاریک بە مەرج و ھەبوونی صیفەتیکی تیدا، جوړیکە لە تایبەتمەندی زمانی
عەرەبی و لە قورئانی پیرۆزدا زۆرو زەبەندمەو پێیان دەگوتری: (مطلق
القرآن ومقیده).

پێناسەى موطلق و موقهیدە (تعريف المطلق والمقيد)

موطلق ئەوھە دەلالەت بکا لەسەر حەقیقەت و ماھىەتی شت بە
رەھایی و بێ قەید، ئەم جوړە وشەیه تاکیک لە رەگەزو جوړەكە دەگەيەنێ
بەلام بە دیاریکراوی نا، زۆربەى شوینی ئەم جوړە نیسمی نەکیرەیه لە
سیاقی ئیثباتدا، بۆ نمونە وشەى (رقبة) لە ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ دا شموولی
ئازادکردنی کۆیلەیهکی ناديارى گراو دەکا لەجوړى کۆیلە، کافر بێ، یان
موسولمان بێ، چونکە وشەى (رقبة) نەکیرەیهو لە پستەى ئیثباتدا ھاتووە.

ھەروا نمونەیهکی تر پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەرەموی: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِرِلَى» رواه الأربعة وأحمد - دەى لیژمەدا وشەى (ولی)

رەھايە ھەموو (وەلى) يەك دەگريتهوه، رەسیدو عاقل بى، يان گیل و کەودەن بى، بۆيە زانايانى ئۇصول پیناسەى مۇطلەقیان بەووە کردووە نەکیرمە کە لە سیاقى ئیثباتدا.

کە دەگوتى: (نکرة) بۆ ئەو مەى ھەرچى مەعارىفە نەيەتە ژیر تەعریفە کە، ھەروا ئەو ئیسەى دەلالەت دەکا لەسەر یەك مەدلۆل، کە دەگوتى: (فى سياق الإثبات) بۆ وەلانی نەکیرمە لە سیاقى نەفىدا، چونکە ئەم ھەرچى ھاوڕەگەزى خۆى بى دەيگريتهوه.

المقيد: به ئیسەى دەگوتى دەلالەت بکا لەسەر حەقیقەت و ماھىەتى شت بەلام بە رەھارى نا بەلکۆ بە قەیدەووە جا قەیدەکە مەرج بى، صیفەت بى....ھتە، وەکوو وشەى (رَقَبَة) کە قەیدار کراوە بە ئیمانەووە دەرەمۆى: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ - النساء/ ۹۲﴾ ئەووەتا بەھۆى وشەى (مُؤْمِنَةٍ) وە (رَقَبَةٍ) بە رەھارى نەماوتەووە بووتە (مقيد).

جۆرەکانى مۇطلەق و موقەییەد و حوکمى ھەریەکى لەوان

مۇطلەق و موقەییەد (رەھاو سنووردار) عەقل زۆر جۆریان بۆ وینا دەکا، وەلى ئیمە سورەتە واقعییەکانیان دەخەینەرۆو.

۱- سەبەبو حوکمەکیان یەك بى، وەکوو وشەى (صيام) لەبۆارى کەفارتى سۆیندا، ئەووەتا لە قیرائەتى مۆتەواتەردا لە موصحەفى عوسمانیدا بە رەھارى ھاتووە دەرەمۆى: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - المائدة/ ۸۹﴾ ھەر ھەمان وشەى (صيام) لە قیرائەتى ئیبنو مەسعوددا بە موقەییەدى ھاتووە، دەرەمۆى: ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مَتَابَعَاتٍ﴾ لیرەدا حەملى

موظلهق دهكرى بۆسهر موقه‌ييه‌د، چونكه يه‌ك سه‌به‌ب دوو شتى دژ به‌يه‌كى
لئ وهدى نايه، بۆيه هه‌ندى له فوقه‌ها (ئه‌بو جه‌نيفه، الثورى، شافيعيش له
قه‌ولىكى‌دا) وتوويانه رۆزووى كه‌فارمت ده‌بى به‌شوين يه‌كدا بگيرين و ناوانيانه
نه‌كه‌وى، به‌لام ئه‌و فوقه‌هايانه‌ى پييان وايه قيرائه‌تى غه‌يره موته‌واتهر -
هه‌رچه‌نده مه‌شه‌وريش بى - نابيته به‌لگه، كه‌وابوو ليرهدا موقه‌ييه‌ديك نيه
تا موظله‌قى بۆسهر حه‌مل بكرى.

۲- سه‌به‌ب يه‌ك بى و حوكم جودا بى، وه‌كوو وشه‌ى (الايدى) له‌بوارى
ده‌ستنويزو ته‌يه‌ممو‌دا، ئه‌وه‌تا شتى ده‌ست له ده‌ستنويزدا موقه‌ييه‌ده به‌وه
ده‌بى (الى المرافق) بى، ده‌بى ئانيشكىشى له‌كه‌لدا بشورى، ده‌فه‌رموى: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - المائدة/ ۶﴾.

كه‌چى له بوارى ته‌يه‌ممو‌دا به ره‌هايى هاتوو ده‌فه‌رموى: ﴿فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ - المائدة/ ۶﴾ ليرهدا ده‌گوترى:
موظلهق حه‌مل ناكرى بۆسهر موقه‌ييه‌د له‌به‌ر ئه‌وه‌ى حوكمه‌كه‌يان
جوداوازه.

ئيمامى غه‌زالى له زۆربه‌ى فوقه‌هاى شافيعى‌يه‌وه ئه‌وه‌ى نه‌قل
كردوو كه ليرهدا حه‌ملى موظلهق بۆسهر موقه‌ييه‌د ده‌كرى، چونكه
سه‌به‌به‌كه يه‌كه، هه‌رچه‌نده حوكمه‌كه جوداوازه.

۳- سه‌به‌ب جوداواز بى حوكم يه‌ك بى، ئه‌مه‌ش دوو جوهره
أ/ قه‌يده‌كه يه‌ك بى، وه‌كوو قه‌يداركردى وشه‌ى (رقبة) له كه‌فارمتدا،
ئهم رايه ره‌تكراوه‌ته‌وه به‌وه: كه به مه‌رجگرتنى ئيمان بۆ ره‌قه‌به
قه‌يداركردى به‌وه‌ى ره‌قه‌به ئيماندار بى، ئه‌وه تايبه‌ته به كه‌فارمتى
كوشتنى به هه‌له، ده‌فه‌رموى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمَنَةٍ وَدِيَّةٌ مُّسْلَمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ

مِنْ قَوْمٍ عَدُوٌّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا - النساء/۹۲ ﴿

وہیٰؑ لہ کہفارمتی (ظیہار) دا وشہی (رقبہ) بہ رہاہی ہاتوہ قورٹان دمفہرمویؑ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَانِهِمْ ثُمَّ يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ - المجادلة/۳﴾ لہ کہفارمتی سویندیشدا ہمر بہ رہاہی ہیندراوہ دمفہرمویؑ: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ - المائدة/۸۹﴾

کومہ لیک لہ شہر عزانان (مالیکیہ کان و شافعیہ کان) حہملی موطلق دہکن بؤسہر موقہییہد بہبیؑ ہہبوونی بہ لگہش؁ ئہوان بییان وایہ کویلہی کافر (رقبہ کافرة) دروست نیہو بہ کہ لکی ئہوہ نایہ بؤ کہفارمتی (ظیہار و سویند) بہ کاربہیندری؁ بہ لای حہنہ فیہ کانہوہ بہبیؑ ہہبوونی بہ لگہ حہملی موطلق ناکریؑ بؤسہر موقہییہد؁ کہ وایو دروستہ نازاد کردنی کویلہی کافر بکریتہ کہفارمتی ظیہار و سویندیش.

بہ لگہی مالیکی و شافعیہ کان ئہوہیہ دہلینؑ: کہ لامی خودا لہ زاتی خویدا یہ کیکہ و تہعہ دودی تیڈا نیہ؁ ئہ گہر لہ کہفارمتی کوشتندا بہ دہق قہیدی ئیمانی خستہ پال رہقہ بہو فہرمویؑ: (رقبہ مؤمنۃ) ئہوہ بہ لگہی ئہوہیہ کہ لہ کہفارمتی ظیہار و سویندیشدا دہبیؑ رہقہ بہہ کہ ئہو صیفہ تہی ہہبیؑ ہمر بؤیہ شہ وشہی (الذاکرات) لہ سورمتی (الأحزاب) دا حہمل کراوہ بؤسہر سہرمتای ئایہ تہ کہ کہ دمفہرمویؑ: ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا - الأحزاب/۳۵﴾ بہبیؑ ئہوہی دہلیکیکی دہرہکی ہہبی؁ واتہ ﴿وَالذَّاكِرَاتِ اللَّهُ

كثيراً ﴿ عەرەبىش لە سروشتى زمانەكەياندا وایان بى خۆشە ئاخاوتنیان بەشیوەى كورتچى بى و بە رەھایى ئاراستە بكړئ و ئىكتىفا بە ھەبوونى قەيد بكړئ وەكوو دەفەر موى: ﴿إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ - ق/ ۱۷﴾ ئەوەتا بەھۆى ھەبوونى قەيدى (قەيد) لە پال (الشمال) ھوہ لە پال (اليمين) دا تەركى كردووہ.

بەلگەى ھاوہلانى ئەبو ھەنەفە ئەوہىە دەلێن: ھەمل كردنى (والذاكرات) بۆسەر ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ بە بەلگەوہىە، بەلگەكەش ئەوہىە: كە (والذاكرات) عەطف كراو تەوہ بۆ سەر ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و بۆخۆى سەر بەخۆ نىو پىويستە ھوكمى (مەعطوف وعلية) خۆى بەدەينى و بىكەينە ھاو بەش لە ھوكمدا.

جا ئەگەر قەيدار كردنى دەقیك بەبى ھەبوونى دەلیل مەمنوع بوو نەدەگونجا، پىويستە دەلیل ھەبى، دەى خۆ لە قورئان و سوننەتیشدا دەقیك نىە دەلالەت بكا لەسەر قەيدار كردن، ئەگەر بشگوترى قىاسى موطلق دەكەم بۆ سەر (مقيد) ئەمە لىوہى لازم دى ھوكمى موطلقەكە ھەلېگىرى، بۆ ئەوہى ھەرچۆنىك و بەھەرشتىك بى كابر كەفارەتەكەى لەسەر لایچى و ئەستۆپاكى بۆ دەستەبەر ببى، دەى ئەمەش دەبێتە نەسخ و سېرنەوہ، نەسخى دەقى شەرعیش بە قىاس دەستەبەر نابى و ناگونجى و نادروستە.

خاوەنانى راي يەكەم كە مالىكى و شافىعى يەكانن دەلێن: ئىمە نایسەلینین: كە قىاسى (مطلق) بۆ سەر (مقيد) دەبێتە نەسخ كردنەوہى ھوكمى (مطلق) ەكە، بەلكوو قەيدار كردنەتەى بە برى لە (مسمیات) ى ئەو دەقە، كە وابوو قەيدار كردنى (رقبة) بەوہى دەبى مۆسولمان بى ھەبوونى ئیمان لە كۆیلەكەدا مەرجە بۆ ئەوہى كابر كەفارەتەكەى لەسەر لایچى، ھەر وەكوو چۆن مەرجە ئەو كۆیلەى دەكرى بە كەفارەت عەيدار نەبى و

سهلامهت بئ، دهی خو ئهم مه رجه نه له قورئاندا ئاماژهی پئ کراوه نه له
حه دیندا.

ب/ ئه وهیه قهیده که جوداواز بئ، وه کوو که فارمت به پۆزوو، له
که فارمتی قه تلدا پۆزوو ده که قهیداره به وهی ده بئ به شوین یه کدا بن، وه کوو
دمفه رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا - النساء/ ۹۲﴾ له که فارمتی ظیهاردا دمفه رموی:
﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ
سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ خُذُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
- المجادلة/ ۴﴾ که چی له که فارمتی ته مه تتوع له حه جدا به پۆزوو، پۆزوو ده که
قهیدار کردوو به وهی به شوین یه کدا نه بن، دمفه رموی: ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ - البقرة/ ۱۸۶﴾ پاشان له هوکمیکی تردا
پۆزوو به ره های هاتوو، نه قهیدی ته تابوعو به شوین یه کدا هاتنی ههیه،
نه ته فریقو جوداوازی، ئه وهتا له که فارمتی سوینددا دمفه رموی: ﴿فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ - المائدة/ ۸۹﴾.

له قهزا کردنه وهی پۆزووی مانگی رهمه زاندا دمفه رموی: ﴿فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - البقرة/ ۱۸۴﴾ لیرمدا موطله ق
حه مل نا کرئ بۆسه ر موقه ییه د، چونکه قهیده که جوداوازه، حه ملی موطله ق
بۆسه ر قهیدار کراویک ته رجیحی بئ مور ه جیه!!

۴- ئه وهیه سه بهب جوداواز بئو هوکمیش جوداواز بئ، وه کوو وشه ی
ده ست له ده ست نوێزو له دزی دا، له ده ست نوێزدا قهیداکراوه به وهی تا نه نیشک
بشۆردرئ، به لام له دزی کردندا به بئ قهید هاتوو دمفه رموی: ﴿وَالسَّارِقُ

وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا - المائدة/۳۸ ﴿﴾ ليردها موطلهق حمل ناكري بوسهر موقه ييد چونكه جوداوازي ههيه له نيوان سه بهب و حوكمدا، له ئه مه شا هيچ جوړه ته عاروض و دژايه تيهك نيه.

زهر كه شى له كتيبي (البرهان) دا ده لئى: ئه گهر به لگه له سهر قه يدار كړدى (مطلق) دست كه وت په ناي بو دمبهين و كارى پي ده كهين، ئه گينا، موطلهق به شيوه رماهى خوى دهمينته وه و (مقيد) به حالى خوى دهمينته وه، چونكه په رومردگار به زوبانى عهرمبى ئاخاوتنى له گهل ئيمه كړد وه، قاعيدش وايه په رومردگار ئه گهر له شتيكدا حوكمى كړد صيفه تيك، يان مهر جيكي پيوه نا، پاشان حوكميكي ترى هينا به رماهى، تيدمفكرين ئه گهر نه و حوكمه رمايه جگه له و حوكمه قه يدار كړاوه هيچ بنه مايه كى ترى نه بوون، نه وه پيوسته حوكمه رمايه كه موقه ييد بكهين به وه وه، خو ئه گهر حوكمه رمايه كه بوخوى بنه مايه كى هه بوو جگه له موقه ييد ده كه نه وه گيرانه وهى بو لاي يه كيكيان ته رجيجى بى مورده جيحه و نه ويان له ميان له پيشتر نيه.

۱۶ المنطوق والمفهوم

مه نطوق: نه و وشه يه يه: كه ده لاله تكردى له سهر مانا له خودى له فظه كه و نه و حه رفانه ي لتيان بيك هاتووه، دسته بهر ببي، واته خودى له فظه كه مه عناكه بگه يه نئ، سئ زاراوه ي تريش كه به عهرمبى پتيان ده گوتري: (النص، الظاهر، المؤول) ده چنه ژير كه مپي (المنطوق) له م به شه حساب ده كړئ، كه وابه:

النص: زاراوه يه كه به خودى خوى مانايه كى صه ريح ده گه يه نئ و ئيحتيمالى ماناي ترى نيه، وه كوو له ئايه تى ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ - البقرة/۱۹۶﴾ وشه (كاملة)

صیغه‌تی (عشرة)یه، دهی وصف‌دارکردنی (عشرة) به (کامله) ریگهی
 نه‌وه‌مان لی ده‌گړی بلّین: ئیحتیمالی نه‌وه هه‌یه مه‌به‌ست به وشه‌ی (عشرة)
 به‌شیوه‌ی مه‌جاز که‌متر له (ده) بگه‌یه‌نئ، مه‌به‌ستیش له (النص) نه‌وه‌یه: که
 قه‌طعی ئیحتیمال و مه‌جاز بکا.

بی‌گومان له هه‌ندئ له زانایانه‌وه نه‌قل کراوه وتووایانه (النص) له
 قورئان و سوننه‌تدا زور که‌مه و نادره، له به‌رام‌به‌ردا ئیمام (الحرمین)
 زی‌ده‌پرو‌ی کردووه له رهندانه‌وه‌یاند او فه‌رموویه‌تی: مه‌به‌ست له (نص)
 نه‌وه‌یه سه‌ربه‌خو مه‌عنا بگه‌یه‌نئ و ته‌ئویل و ئیحتیمال نه‌هیلئ، ئه‌م جوړه
 هه‌رچه‌نده به‌شیوه‌ی وه‌ضعی صیغه و گټ‌رانه‌وه‌ی بو لوعه که‌م و نادر بی
 به‌لام له‌گه‌ل قه‌رینه‌ی حالی و مه‌قالی دا زور و زمبه‌ندمه‌یه.

الظاهر: نه‌وه‌یه له‌کاتی ئاراسته‌کردنی‌دا به ره‌هایی مه‌عنایه‌ک
 بگه‌یه‌نئ به‌شیوه‌ی راجیح و په‌سه‌ند و پ‌رای نه‌وه‌ی ئیحتیمالی مه‌عنایه‌کی
 مه‌رجوحیشی هه‌بی، که‌وابئ ئه‌میش وه‌کوو (نص) وایه له‌وه‌دا ده‌لاله‌تی
 له‌سه‌ر مانا له‌ریگه‌ی خودی له‌فظه‌که‌وه‌یه به‌لام له‌وه‌دا جوداوازن: که (نص)
 مه‌عنایه‌ک ده‌گه‌یه‌نئ و ئیحتیمالی مه‌عنا‌ی تر ناهیلئ (الظاهر) مه‌عنایه‌ک
 ده‌گه‌یه‌نئ و ئیحتیمالی مه‌عنایه‌کی تریشی هه‌یه: که مه‌رجوحه، وه‌کوو
 نایه‌تی ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ - البقرة/۱۷۳﴾ لی‌رده‌ا وشه‌ی (باغ) به
 مانا (جاهل) دئ و به مانا (ظالم) یش دئ، وه‌لئ داب‌رینی به‌سه‌ر (ظالم)‌دا
 و پ‌چوترو ئاشکرا‌تره، که‌وابئ ده‌لاله‌تکردنی له‌سه‌ر (جاهل) مه‌رجوحه و
 له‌سه‌ر (ظالم) راجیحه.

یان نایه‌تی ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ - البقرة/۲۲۲﴾ خوین
 وه‌ستانی ئافره‌تی بینو‌یژ بی‌ی ده‌گوترئ: (طهر) ده‌ست‌نو‌یژگرتن و غوسل
 کردنیش پ‌یان ده‌گوترئ: (طهر) ده‌ی ده‌لاله‌تکردنی وشه‌ی (طهر) له‌سه‌ر
 مانای دووه‌م ئاشکرا‌ترو و پ‌چوتره که‌وابئ ده‌لاله‌تی (طهر) له‌سه‌ر غوسل

کردن ظاهر ترده و ده لاله تکر دنه که ی راجیحه و ده لاله تی له سهر مانای یه که م مهر جوحه.

المؤول: نهم وشه یه دوو مانای هه ن یه کیان راجیح و نه ویتریان مهر جوح، وهی له مانا مهر جوحه که دا به کار دهیندری چونکه به لگه یه که هیه ناهیلن له مانای راجیحی دا به کار بیندری نهم پیچه وانه ی (الظاهر) چونکه وه کوو زانیمان نهم له مانای راجیح دا به کار دهیندری، چونکه هیچ به لگه یه که نیه وامن لی بکا حه ملی بکهین بو سهر مانای مهر جوح، ههر چه نده له مه حه لی (نطق) دا وشه که ده لاله ت له سهر ههر دوو مانا کان ده کا، وه کوو نایه تی ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ - الإسراء/ ۲۴﴾ ئیستا لی ردها له فظی ﴿جَنَاحَ الذَّلِّ﴾ حه مل ده کری بو سهر مانای گوپرا دی ری سو زو شه فقهه ت و هه نس و که وه تی جوان له گه ل باوک و دایکدا، ههر چه نده نهمه مانای مهر جوحی له فظه که یه، چونکه محاله مرو ف پهر و بایی هه بن وه کوو مریشک و شتی وا خو شه ویستی خو ی بغاته ژیری.

دلالة الإقتضاء و دلالة الإشارة

وا دهبی دروستی ده لاله تکر دنی له فظ له سهر مانا پیویستی به هه بوون و مه زنده کردنی وشه یه که زیاتر هیه، به بی ته قدیر کردنی نه و له فظه مانا نایه، به مه ده گوتری: (دلالة الإقتضاء) وادهبی دروستی ده لاله تکر دنی له فظ له سهر مانا پیویستی به مه زنده کردنی له فظی تر نیه، به لکوو له فظه که بو خو ی ده لاله ت ده کا له سهر مانایه که له نه وهل وهله دا بهر چا و نه گیری، به لام لازمی بی و له دووهم مه رحه له دا بیگه یه نی، نهمه ش پیی ده گوتری: (دلالة الإشارة).

نمونه ی یه که میان وه کوو نایه تی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - البقرة/ ۱۸۴﴾ ئیستا که ئیمه له ده فقه که ورد ده بینه وه

دەزانین پېش وشەى (فَعِدَّةٌ) دەبى رېستەى (فاضطر) مەزەندە بکەین، چونکە شوینەگە داخوایەتەى و بەبى تەقدیرکردنى ئەو رېستەىە مانای ناگونجى، چونکە قەزاگردنەوہى پوژوو لەسەر موسافىر کاتىک دەبى: کە لە سەفەرەگەىدا بەرپوژوو نەبى، ئەگەر کابرا لە مانگى رەمەزاندا سەفەرى بوو بەرپوژوو بوو قەزای ناکەوێتە سەر.

لەمەدا ظاہىرەکان راي جیاوازیان ھەيە ھەروا وەکوو ئایەتەى ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ - النساء/ ۲۳﴾ لێرەشدا دەقەگە پېویستى بەوہ ھەيە لەپېش وشەى (أُمَّهَاتُكُمْ) وشەيەك مەزەندە بکەین وەکوو (نكاح، يان وطاء) چونکە تەحریم پال شتى (عەين) نادری كەواى دەبى کردارىك مەزەندە بکەین تەحریمەگە ئالودەى بى و پېوہى بنووسى، وەکوو (نكاح و وطاء) واتە: ئاواى ئى دى ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ نِكَاحُ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ ئەمە لەو قاعیدە نزىك دەبیتەوہ كە نەحوى پى دەلێن: (حەذفى مضافو دانانى مضافو ئیلەيھى) لەشوینى، لە بەلاغەدا پى دەگوترى: (إيجاز القصر) بۆیە لێرەدا پى دەگوترى: (دلالة الإقتضاء) چونکە كەلامەگە پېویستى بەو وشە ھەيە تێیدا زیاد بكړى.

نەونەى دووہمیان واتە (دلالة الإشارة) وەکوو ئایەتەى ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - البقرة/ ۱۸۷﴾ ئەم ئایەتە دەلالەت دەكا لەسەر ئەوہى كەسێك گزنگى فەجری ئى ھەلێو لەشى پيسس بى پوژووہەگەى دروستە، لەم پووەوہ تا دەرکەوتنى فەجر ئەو بۆى ھەيە جىماع بكا، بەجۆرىك كە ماوہى ئەوہى نەبى فرىا خوشتن بکەوئ، دەى ئەمە لىوہى لازم دى: كەسێك شەو لەشى پيس بوو غوسلى كەوتە سەر بە لەشپىسى ماىوہ تا دونيا روناك بۆوہ

رېۋز وودەكەى دروستە، لەم رېۋز وودە ئىباحەى سەبەبى شت ئىباحەىە بۇ خودى شتەكە: كە جىماعەكردن حەلال بى تا دوا ساتى شەو بەجۆرىك ماودى غوسل كەردنى لە شەودا بۇ نەمىنىتەو پىش فەجر، كەوابى بۇى حەلالە بە لەشپىسى شەو بە رېۋز بكا تەو بەرېۋز وودى دواى فەجر خۇى بشوا.

شاينى باسە ئەم دوو دەلالەتە (الإقتضاء والإشارة) لەبەشى دەلالەتى (مەنطوقن) لەسەر ئەم بنەمايە (المنطوق) دەبىتە پىنج جۆر، يان بلىين پىنج جۆر دەلالەت لەخۇ دەگرئ: (۱- النص، ۲- الظاهر، ۳- المؤول، ۴- الإقتضاء، ۵- الإشارة).

پىناسەى مەفھوم و جۆرەكانى

المفهوم: بە مانايەك دەگوترئ: راستەوخۇ لە مەحەل نوطق دەلالەت نەكا لەسەرى بەلكوو ناراستەوخۇ بە درك مەعناكە بگەيەنى، ئەمىش دوو جۆرە (مەفھومى موافقه) (مەفھومى موخالهفه).

۱- جۆرى يەكەميان دەلالەت كەردنەكەى بە (فحوى الخطاب) واتە: ئەو مانايەى مەفھومەكە دەيگەيەنى لە ماناى مەنطوقەكەى لەپىشترو گرنگترە، وەكوو حوكمى حەرامى جنىودان و لىدانى باوك و دايك كە لە ئايەتى ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفَ - الإسراء/ ۲۳﴾ فەھم دەكرئ و وەردەگرئ، ئەو مەنطوقى ئايەتەكە دەلالەت دەكا لەسەر ئەو دى حەرامە مەرۇف ئاخ و ئوف بكا لەبەرەمبەر باوك و دايكىدا، كەوابى مەفھومى موافقهى ئەم دەقە دەلالەت دەكا لەسەر ئەو دى: كە جنىودان و لىدانى باوك و دايك پتر نەھى لىكراو و تاوانى گەورەترە.

۲- جۆرى دوو مەيان پى دەگوترئ: (لحن الخطاب) كە برىتيە لەو دى حوكمى مەفھومى و حوكمى مەنطوقى يەكسان بى، وەكوو دەلالەتى ئايەتى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا - النساء/ ۱۰﴾ ئەم ئايەتە وەكوو بە مەنطوقى دەلالەت دەكا لەسەر حەرامى

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ - المائدة/۹۵ ﴿

مفهومی موخاله‌فهی حوکمی ئەم ئایه‌ته ئه‌وه‌یه ئه‌گەر که‌سیک به‌هه‌له نیچیری کوشت ئەو حوکمهی که به کوشتنی ئەنقه‌ست ده‌که‌وێته ئەستۆی، ناکه‌وێته ئەستۆی، چونکه تایبه‌تمه‌ندکردنی ئەنقه‌ست (عمد) به واجب‌ووونی جه‌زا له‌سه‌ری، ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی که له کوشتنی نیچیری به‌هه‌له‌دا ئەو حوکمه‌ نایه‌ته‌ گه‌ردنی، هه‌روا وه‌کوو ده‌سته‌واژه‌ی ژماره‌ له‌ ئایه‌تی ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ - البقرة/۱۹۷﴾ مفهومی که‌ی ئه‌وه‌یه ئی‌حرام به‌ستن به‌حج له‌ غه‌یری مانگه‌کانی حه‌جدا دروست نیه، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً - النور/۴﴾ مفهومی که‌ی ئه‌وه‌یه: که له‌و ژماره‌ جه‌لده‌ زیادو که‌م ناکرێ نابێ له‌وه‌ زیاتری لێ بدرێ، یان که‌متر.

ب/ مفهومی شه‌رت وه‌کوو ئایه‌تی ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ - الطلاق/۶﴾ مفهومی ئەم ئایه‌ته ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی ئه‌گەر ئافره‌ته‌که‌ حامیله‌ نه‌بوو نه‌فه‌قه‌کێشانی واجب نیه.

ج/ مفهومی غایه‌ وه‌کوو ئایه‌تی ﴿إِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ - البقرة/۲۳۰﴾ مفهومی که‌ی ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی: که ئەم ئافره‌ته‌ ماره‌کردنه‌وه‌ی بو‌و می‌ردی یه‌که‌می حه‌لال ده‌بیته‌وه‌ ئه‌گەر دوا‌ی ته‌لا‌قدانه‌که‌ پیاویکی تر به‌ مه‌رجه‌کانی نیکاح ماره‌ی بکاو دوا‌یی ته‌لا‌قی بداته‌وه‌.

د/ مفهومی حه‌صر وه‌کوو ئایه‌تی ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - الفاتحة/۵﴾ مفهومی که‌ی ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی جگه‌ له‌ خودا که‌س ناپه‌رستین و پشت به‌ که‌سی تر نابه‌ستین، که‌وابێ ئایه‌ته‌که‌ ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سه‌ر تا‌ک و ته‌نهایی خودا به‌ عیباده‌ت بو‌کردن و پشت پێ به‌ستن.

رای جو داواز دهرباره یی نهوه ناخو مه مفهوم ئیحتیاجی یی دهکړئ؟

زانایان که وتوونه راجیاییه وه له ودا ناخو نه مه مفهومانه دهکړنه به لکه و ئیحتیاجیان یی دهکړئ؟ رای نه صهح و په سهند له ودا نهومیه که دهکړنه به لکه به لام به چهند مه رجیک:-

ا/ نابئ دهقه مه ذکره که وایی مؤرکی نه غلبه و زورینه یی تیدا ره چاو کرابئ، وکوو نایه تی ﴿وَرَبَّائِكُمْ الَّذِي فِي حُجُورِكُمْ - النساء/ ۲۳﴾ لیرمه ده قهیدی ﴿فِي حُجُورِكُمْ﴾ مهفومی نیه، نهوه ناگهی نه تی نه گهر (ربیبه) کوله به سهیه که له زور چتری مائی پیاوه که دا نه بوو له شوی نیکی تر ده زی بو نه و پیاوه یی که میردی دایکی کوله به سهیه که له ماره یی بکا، چونکه نه مه قهیده ﴿فِي حُجُورِكُمْ﴾ قهیدیکی غالبیه و زورینه یی کات وایه کچی کوله به سه له مائی باوه پیاوه یی دا دمی.

ب/ نابئ دهقه گو تراوه که بو به یانی واقع بی، نه گهر بو به یانی واقع بوو مهفومی نیه وکوو نایه تی ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ - المؤمنون/ ۱۷﴾ چونکه واقع نهومیه جگه له خودای گهر وه مه زن، هیچ خودایه که نیه به لکه یی هبئ له سر خودایه تی، که و ابو رسته یی ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ﴾ صیفه تیکی لازمه و به یانی واقع ده کاو بو ته نکیدو جه ختکر دنه وه هیندراوه مه به ست گالته کردن و ته هه ککوم یی کردنی نه و که سانه یی که ئیدیعی نه وه ده که ن له گهل خودای گهر ودا خودای تر هه ن، مه به ست نه وه نیه که له ناو خودا دروژنه کاند چهند خودایه که هه بن دروست بی به لکه هه بی له سر خودایه تییان، هه روه ها نایه تی ﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا - النور/ ۳۳﴾ رسته یی ﴿إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا﴾ مهفومی نیه به مه نه و عه بگوتری: نه گهر نافرته کویله که بوخوی دهیه ویست له شفروشی بکا بو ناگاهیه یی ره وایه، زمختی لی بکاو بینیری بو

لهشفرۆشی به لکوو قهیدی ﴿إِنْ أَرَدْنَا أَنْ نَحْصُنَا﴾ بۆیه گوتراوه چونکه ئیکراهو زۆر لیکردن له گهڵ ئیرادهی (تحصن) نهی ناگونجی.

جابیری کوری عهبدوللا دهلی: عهبدوللای کوری ئوبهی جارییهیهکی ههبوو پێی دهگوت: برۆ لهشفرۆشی بکه و شتیك پارهمان بۆ پهیدا بکه، جارییه نهو کارهی پێ ناخۆش بوو، ئیتر بهروهردگار ئایهتی ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ - النور/۳۳.

ههر له جابیرهوه، دهلی جارییهیهکی عهبدوللای کوری ئوبهی ناوی (مسیکه) بوو، یهکێ تر ههبوو ناوی (امیمة) بوو، عهبدوللای کوری ئوبهی بهزۆر لهشفرۆشی پێ دهکردن، چونه لای پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) شکوای حاڵی خۆیان کرد ئیتر بهروهردگار ئایهتی ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ - النور/۳۳ ی نازل کرد.

بیگومان ئیحتیجاج به مهفهومی موافقه ئاسانه له مهفهومی موخالفه، بیگومان زانایان - جگه له ظاهریهکان - کوکن لهسهر نهوه که ئیحتیجاج به مهفهومی موافقه دهکری و گونجاوه، دهربارهی مهفهومی موخالفه تهنها ئیمام مالیک و ئیمام شافعی و ئیمام نهحمهه کاری پێ دهکهن، نهبو ههنیفه و هاوهلانی نایکه نه به لگه و هوکمی پێ ناچه سپێن.

ئهوانه ی دهلێن: دهکری نه به لگه و هوکمی پێ دهچه سپێ چهند دهلیلکی نهقلی و عهقلی دهخه نه روو.

ههندی لهو دهلیله نهقلیانه نهو ریوایه تهیه که دهلی: کاتیک ئایهتی ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ - التوبة/۸۰ پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) فهرمووی: «قد خیرنی

ربی، فوالله لأزیدنه علی السبعین» که وای پئیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) وا لهه نایه ته حالی بووه: که زیاد له ههفتا جودایه له ههفتا.^(۱)

به لگه یه کی تر: نهو راو بۆچوونهی ئیبنو عه بباسه (همزای خودا له خووی و له باوکی بی) که مه نعی کرد خوشک میرات بگری کاتیک مردوو ه که کچی له پاش جیما بوو، به لگه شی نایه تی ﴿إِنْ أَمْرُ هَٰذَا لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ - النساء/ ۱۷۶﴾ ئیبنو عه بباس وا لهه نایه ته حالی بوو بوو که میراتگری خوشک کاتیک ده بی مردوو ه که وه له دی نه بی، که وای نه گهر کچی له دوا جیما بوو میرات ناگری، چونکه کچ به وه له د حسینه، پئی وایه (ولد) شمولی کچ و کوپ دهکا، نهویش بۆخوی یه کی که له زمانه وه وانه کانی عهرمبو به (ته رجومانی قورئان) ناوبراوه.

هه روا ریوایه تی یه علای کوپی ئومه ییه که به ئیمام عومهری گوت: هوی چیه ئیستا ئیمه نوێژ کورت ده که یه نه وه خو ئیستا له زیانیکی ئاسایی و ئاسایش داین ترسمان نیه، په رومردگاریش ده فهرموی: ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ - النساء/ ۱۰۱﴾ نهه هاوه له وا لهو نایه ته حالی بووه: که کورت کردنه وه نوێژ تایبه ته به هه بوونی ترس، ترس نه ما نوێژ کورت ناگری ته وه، ئیمامی عومهر له پرسیاره کهی توپه نه بوو، به لکوو گوتی: به راستی منیش سههرم سوپماوه له وهی توی خستۆته سههر سوپمانه وه، پرسیارم له پئیغه مبهەر (دروودی خودای له سههر بی) کرد ده رباره ی نه وه فهرمووی: ﴿هِيَ صَدَقَةٌ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ﴾.^(۲) دهی خو یه علای کوپی ئومه ییه و ئیمام عومهر له زمانه وه وانه کانی عهرمبو و له نایه ته که حالی بوو و پئیغه مبه ریش بۆچوونه که یانی پشت راست کردۆته وه.

^(۱) ئیبنو جهریری طه بهری له ته فسیره کهیدا.

^(۲) أخرجه مسلم/ ۷۵۵۲ و ۷۵۵۳.

بەلگەى عەقلىش دىھىننەۋە دەلىن: ئەگەر حوكمى (فاسق) و
(غەيرە فاسق) يەكسان بى لە ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا - الحجرات/ ۶﴾ دىمبارەى لىكۆلىنەۋە و ردبۈۋنەۋە لە ھەۋال، ھىچ
سودىك لە تايبەتمەندىكى (فاسق) بەناۋەتلىنى ئابىندىرئ ھەروا باقى
نمۇنەكانى تىرىشش لەم بوۋارەدا.

۷) سەرئاساى قورئان (اعجاز القرآن)

ئەم بوۋنەۋەم بەرۋارۋانەى پەر لە مەخلۇقاتى خودا، كىۋە
بەرزەكانى و دىريالوشە پان و پۆرەكانى و دىشتە كاكى بە كاكىيەكانى
لەبەردەم مەخلۇقىكى زەعفى بى ۋەجى ۋەكوو مەرۋفدا موسوخەرو
فەرمانبەردارە، بەلكو ھەرچى لە زەۋىدا ھەيە بۇ بەرژەۋەندى ئادەمىزاد
رامكراۋە، بۇ؟ چۈنكە پەرۋەردگار لەم مەخلۇقە زەعفىيەدا كۆمەللىك
تايبەتمەندى كۆكردۆتەۋە لە مەخلۇقاتەكانى تردا نىن، ھىزىكى عەقلى و
فكر و بىرگىرنەۋەى داۋەتى: كە پىگاي بۇ رۈنكردۈتەۋە پىكەتەكانى ھىزە
كەۋنەكان بۇ بەرژەۋەندى خۇى رام بكا، ۋاى لى بكا لە خىزمەتى مەرۋفدا بى.
ھەلبەتە خوداى تاك و تەنىيا نەيۈستۈۋە مەرۋف بەرەللا بكاو خۇى
رېبازى ژيانى خۇى بدۆزىتەۋە، رۈى رەحمەتى تى نەكاو بەنىناو بەين بە
تىشكى ۋەجى رېبازى ژيانى بۇ رۆشن نەكاتەۋە، بەلكو ناۋە ناۋە
پىغەمبەرانى ناردۈۋن بۇ سەريان و بانگەۋازىيان كىردۈۋن بۇ ئەۋەى رېبازى
ژيانىان بۇ رۈن بىكەنەۋە شارەزايىيان بىكەن بۇ رېبازى راستى بەختەۋەرى، بۇ
ئەۋەى بە بەرچاۋ رۆشنى و لىزانىنەۋە ژيان بەرئ بىكەن و بەختەۋەرى
ھەردۈۋ جىھانىيان بۇ دەستەبەر بىنى، ۋەل ئادەمىزاد بەسروشت بۇخۇى
سەركەشەۋ ئامادە نىە گەردىنكەچ و شوۋىنكەۋەتى مەرۋفىكى ۋەكوو خۇى بى،
مادام ئەم مەرۋفە لافى رابەرى و پەيامبەرى لى دەدا شتىك نەخاتە رۈۋ: كە

ئادەمىزادەكانى تر نەتوانن نىشانى بدەن، بۇ ئەوۋى ئىعتىرافى پى بىكەن و شويىنى بىكەن و ملكەچ بن بۇ دەسلەت و توانايەك: كە زۆر لە ژوور توانا دەسلەتتى ئەوانەومىيە، ئەوۋىبوو خوداى گەورە لە پروانگەى پەحم و بەزەمى خويەو، پىغەمبەرانى يەك بەدواى يەكدا نارد بۇ سەريان، نىگاي بۇ نازل دەكردن، بەلگە و نىشانەى بەهيز و سەرسورپەنەرى لەسەردەستى ئەوان هينانە دى و ئىقامەى حوجەى لەسەرگردن، ئەوۋىبوو بىرك لەو خەلگە دانايان بە دەسوۋەسانى خوياندا ناو ئيمانايان هيناو شويىن پىغەمبەران كەوتن، وەلاو ملكەچى خويان بۇ خدا راگەياندا!

وہلى عەقلى ئادەمىزاد لە قۇناغەكانى سەرمەتايىدا هىچ شتىك سەرمەنجى راناكىشى و عەقلى كەمەند ناكا هيندەى موعجىزاتى كەونى بىنراو كەمەندكىشى دەكەن، چونكە عەقلى لەشتى حىسىدا قەتيس ماوۋو تەجاۋەز ناكا بۇ عالەمى بەرزى و شكۆدارى زانىارى بىرگردنەو، كەوابى موناسىب و گونجاو بوو: كە پەروەردگار بۇ ھەر گەل و نەتەومىيەك پىغەمبەرىكيان بۇ بنىرى لە رەگەزو نەتەوۋى خويان بى، موعجىزەكەشى لە شتىكدا بى كە نەتەوۋەكەى تىيدا كاراماو پىشكەوتوون و پىۋەى راھاتوون، بۇ ئەوۋى دەستەوۋەسانايان لە بەرامبەرىكردى ئەو موعجىزەدا ببىتە پالئەر بۇ ئيمان پى هينانى و قەناعەتيان لەلا دروست بى: كە ئەو موعجىزە سەرجاۋەكەى هيز و دەسلەتتى ئاسمانىيە.

جا كە بە مروورى زەمان و تىپەربوونى رۆزگارپكى دورودرىژ بەسەر كۆمەلگاي ئادەمىزاداو كاملىبوونى عەقل و ھۆشى، پەروەردگار خەزەرتى موحەممەدى بە پەيامپكى گشتى و ھەتا ھەتايى رەوانەى سەر ئادەمىزاد كرددو كرى بە پىغەمبەرى ئاخىر زەمان و موعجىزەى قورئانى پىرۋى بۇ نارد: كە بە راستى موعجىزەى عەقلى ئادەمىزادە لە ھەرە ئاستى بەرزى رۆشنبرىدا، لە كاتىكدا پىشگىرىكردى پەروەردگار بۇ پىغەمبەرانى پىشو

به جۇرئك له ئاياتي كه وني بوو: كه به چاو دهينراو خه لكه كه ي سه رسام ده كرو له ئاستيان جوش داده مان، بواري نه وه نه بوو عه قل جه وه لاني تيدا بكاو بهرپرچي بداته وه بؤ نموونه موعجيزه ي (يه دي به يضا)، (عه صا) ي موسا، چا ككردنه وه ي كو پړو به لكه و گولو زيندو كړدنه وه ي مردو له سه رده ستي هه زره تي عيسا، به لام موعجيزه ي هه زره تي مو حه ممه د (درووي خوداي له سه ر بئ) له رؤزگار يكي وادا كه ئاده ميزاد هه نكاو به ره و ئاسؤي عيلم و زانياري هه لدين، موعجيزه ي عه قل ي بوو، له گه ل عه قل ده دوا، په يامي ئاراسته ي عه قل ي ئاده ميزاد ده كرو ته هه دداي هه موو به شه رييه تي كرد بؤ هه تاهه تايه، نه و موعجيزه ناوازه موعجيزه ي قورئاني پيروز بوو، موعجيزه ي نه و عيلم و زانياريه بوو كه له خو ي گرتبوو، موعجيزه ي هه واله جؤراز جؤره كاني رابردو و داهاتوو، موعجيزه له هه موو ره ويه كه وه له پوي له فظو مه عناوه له پوي ته شريع و نه حكامه وه له پوي ئوسلوب و شيوازه وه، كه وابي عه قل ي ئاده ميزاد و پړاي نه و پيشكه و تنانه ي به ده ستي هيناه و به ده ستي ديني، له بهر نه وه عاجز نيه له بهرام به ريي كړدني: كه ئايه تيكي كه ونيه و دهرقه تي نايه، به لكوو كه ئاده ميزاد ناتواني بهرام به ري بكاو ده سه وه سان له ئاستيا جوش داماوه، له بهر ده سته كورتيه كي زاتي يه وه له ناخه وه هه ست به نه و ده سته كورتي و بئ توانايي يه ي خو ي ده كاو هيچ چاري نيه ناچار دان به وهدا دهنئ كه نه مه نيگايه و له خوداوه بؤ پيغه مبه ري ناردوو (درووي خوداي له سه ر بئ) بؤ نه وه ي له ژير رؤشنايي نه و كه لامه سه رسو رپه ينه رهدا ئاده ميزاد له گومرپاي عه قیده رزگار بكا، ئاده ميزاد واتي بگه يه ني: كه بؤ راستكردنه وه ي خواري و خيچيه كاني پيويستي به رپه نومايي نه و قورئانه هه يه و به بئ په پره وي كړدني نه و وه حييه ئاسمانيه به خه ته ومري ژياني دونيا و قيامه تي بؤ ده سته بهر نابي، ئانه م مه فهم و مانايه يه: كه پيغه مبه ر (درووي خوداي له سه ر بئ) بؤ خو ي ئيشاره ي پئ

دهكاو دمفهرموى: «مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ».^(۱)

به‌ئى ويستو ئىرادهى خودا ودهابوو كه موعجزه‌ى روداوئىكى بينراوى كاتى كه‌ونى نه‌بئو روبرداو نه‌مىئى به‌ئكوو موعجزه‌ميه‌كى به‌رده‌وامو نه‌مر بئ، بؤ ههموو كاتو شوئىئىك بئ، به‌كه‌ئكى ههموو كوومه‌لگايه‌ك بئ، موعجزه‌ميه‌كى وابئ تواناو دمه‌سه‌لاى مروؤ له ناستى‌دا دمه‌وه‌سان بئو تا عىلمو زانىارى زياتر پئش بكه‌وئ پتر له به‌رامبه‌ر ئه‌و موعجزه‌دا دمه‌وه‌سان بئ هه‌ست به‌ داماوى خوئى بكا.

هه‌لبه‌ته قسه‌كردن دهرباره‌ى ئيعجازى قورئان بؤخوئ جوړيكه‌ له ئيعجاز، توئزمر كه نه‌ئى لايه‌نىكى ئيعجازى بؤ دمرده‌كه‌وئ دمه‌بىئى چه‌ندىن لايه‌نى تر له‌پاش ئه‌وه‌وه هه‌ن و روژگار له داهاتوودا له‌وانه‌يه نه‌ئى ئيعجازى ئه‌وانه دهربخا! ئه‌وه وه‌كوو مصطفى صادق الرافعى ده‌ئى: قورئانى پىروژ له پي‌كه‌اته‌ى ئيعجازى و ئيعجازى پي‌كه‌اته‌ى دهبه‌ئيه‌ وئنه‌يه‌كى كه‌لامى له ياساى ئه‌م كه‌ونه‌ى كه زانايان خستويانه‌ته به‌ر باسو لي‌كوؤلئنه‌وه، كه‌چى پاش ئه‌م ههموو توئزئنه‌وانه هه‌ست ده‌كهن له‌سه‌ره‌ئاي ري‌گه‌دانو زوړيان ماوه بگه‌نه ئامانج و مهبه‌سته‌كانى.

پي‌ناسه‌ى ئيعجازو سه‌لماندنى

ئيعجاز واته: سه‌لماندنى بئ دمه‌سه‌لاى، وشه‌ى (العجز) ناوه بؤ نه‌توانىنى كردنى شتي‌ك، ده‌ق به‌ مانا دژى دمه‌سه‌لاى و توانا دئ، جا كه ئيعجاز هه‌بوو تواناى خاوه‌ن ئيعجاز دمرده‌كه‌وئ، مهبه‌ست به‌ ئيعجاز لي‌ره‌دا دمرخستنى راستگويى چه‌زره‌تى موچه‌مه‌ده (دروودى خوداى له‌سه‌ر بئ) له

^(۱) اخرجه البخارى ومسلم من حديث أبى هريره.

دهعوای پیغه مبه ریّتی دا بهووی عه ره به کان ههست به دهسه وهسانی خوځان بکهن له وهدا که ناتوانن بهر به ره گانی موعجیزه ی ئه و بکهن که قورئانی پیروژه، ههر عاجزی و داماوای چینه گانی دوا ئه وانیش به عه رب و ناعه ره به وه بچه سپی و بو هه تا هه تایه بو ربخوون و نه توانن له ئاستی دا سهر بهرز بکه نه وه.

موعجیزه: بوخووی کاریکه له سهر ئاستی عاده ته وهیه و بو ته حه ددا راده نوینری و بهر به ره گانی ناکری!!

قورئانی پیروژ ئه و نامه سهر ئاسایه یه: که حه زرمتی موحه ممه د (دروودی خودای له سهر بی) ته حه ددای عه ربی پی کردو بو پی دان، و پرای ئه وه ی: که ئه و عه ربانه سوار چاک می دانی ره وان بیژی و زه مان په وانی بوون و دهستیکی بالایان له و بواره دا هه بوو، که چی له بهر امبه ر قورئاندا دهسه وهسان بوون و بو پریان خوارد، هه رشتیکیش ئاوا بهر امبه ری نه گری و به تی په ربوونی ماوه ی دورودریژ ته حه داکه ی باقی بی ئه وه موعجیزه یه و له دهسه لاتی خودا دایه.

بیگومان چه سپاوه: که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) به سی قوناغ ته حه ددای عه ربی کرد به قورئان:-

أ/ ته حه ددای کردن به هه موو قورئان به شیوه یه کی گشتی، ئه وه بوو ئوسلوبیکی گشتگیر که عه رب و غهیری عه رب له ئاده میزاد و جندو که بگری ته وه ته حه ددایان دهکا: که هه موویان یه ک بگرن و توانا کانیا ن یه ک بخه ن و هه ول بدن که لامیکی له وینه ی قورئان بخه نه روو، دمفه رموی: ﴿قُل لِّیْنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا - الإسراء/ ٨٨﴾ هه ئه ته ته حه دداکه ههر بو ئاده میزاده و جندو که ناگری ته وه چونکه ئه وان له ئه هلی ئه و زمانه عه ربیه نین: که قورئانی پی نازل بووه، ناوه ی نانیان له گه ل ئاده میزاد که دمفه رموی:

﴿قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ بۆ گهوره کردنی ئیججازی قورئانه، واته ئه گهر له فهرزی کدا ئاده میزادو جندۆ که یه ک بگرنو یارمه تی یه کتر بدهن بۆ خستنه پرووی که لامی ک بگاته ئاستی قورئان، بۆیان ناکرئو ناتوانن، که وابی ئه گهر ئاده میزاد به ته نها بی ئه وه ههر هیج.

ب/ له قونای دووهدا ته حه ددای کردن به وه بتوانن (ده) سورته له شیوهی سورتهی قورئان بخرنه پروو، وه کوو دمه رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ، فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ - هود/ ۱۳ - ۱۴﴾.

ج/ قونای سییه ته حه ددای کردن به وه بتوانن یه ک سورته بخرنه پروو، وه کوو سورتهی قورئان بی، دمه رموی: ﴿وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ - البقرة/ ۲۳﴾.

هه رکه سی ک که می شاره زای می ژووی عه رمبو ئه ده بی زمانه که یان بی، هه ست به وه ده کا؛ که چه ند هۆکارێک هه بوون پێش ڕه وانه کردنی حه زمه تی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی) زمانی عه رمبی راسته و پاسته کردبوو، زمانه که یان پالته کردبوو، باشترین زاراوه کانی ئه وه زمانه ی له بازا ره کانی وه کوو عو کاظو مه ره بده دا که تایبه ت بوون به خۆ دمه رخستو خۆ هه ئنانه وه به شیعو په خشان کۆ کردبووه وه، هه تا وای لئ هات زاراوه کان هه موویان جۆگایه کیان پێک هینا له فه صاحته و به لاغه ت و قسه زانی و هه ئرژانه ناو دمه ریای لوغه تی قورپشه وه؛ که سه ره نجام قورئانی پیروژ به و زاراوه و لوغه ته نازل بووه.

ئه وه دمه ارگرزی و لوتبه رزییه ی له ناو عه رمبه دا باو بوو که کا برا له پوانگه ی سه ره رمقی و دمه ارگری خۆیه وه به لوتبه رزی، خۆی به سه ر برا ی عه رمبی خۆیدا راده وه شانده و فه خرو شانازی به سه ردا ده کرد بووته جیگای

سەرنىچو پەندو ئەمئال، تەننەت مېزوو رۇزگارى خوينايى وای لەسەر تۆمار
کردوون، شەرو جەنگى مائۇپرانكەرى وای پالداون كە بە سەدان مروقى تىدا
هەنجەن هەنجەن كراوە و لافاوى خوينى تىدا هەلساوە، ھۆكارەكەى پېرىشكە
ئاگرېك بوو لە لوتبەرزى ئەم بەرامبەر ئەو و سەررەقى ئەو بەرامبەر ئەو!!
دەى ئەوانە وىپراى زمانرەوانى و ھىزى دەبېرىنى قسە و گوشتارىيان،
لەگەل ئەو ھىزى بەيان و قسەزانىنەيان كە حەماسەتەيان بۆ ھۆزو عەشیرەت
پالئەرو ھەلگىرسىنەريان بوو، حەمىيەتى خزم خزمىنە و ئىنتىماء بۆ
بنەمالە و ھۆز ئاگرەكەى خۆش دەکردو ئاگرى بن كايەى دەوروزاندۆ
دەگەشانەو، ئەگەر بىانتوانىيە بەربەرەكانى قورئان بکەن دەيانکردو
نەمۇنەى بەربەرەكانىيەكەيان بە ئىمە دەگەشتو ھەوالەكە بەناو چىنە يەك
لەدوايەكەكانى ئادەمىزاد بلأو دەبوو دەو.

بىگومان قورەيشىيەكان بۆخۇيان ئايەتەكانى قورئانەيان بىست و لەناو
خۇيان لىكەيان دايەو و خستیاننە بەرباس و لىكۆلینەو، بەراوردیان كرد بە
شيعرو پەخشانى خۇيان و زۆريان بىر لى كەردەو و تىى پامان،
رېگاجارمەكەيان نەدۆزىيەو و بتوانن لاسايى بکەنەو و كەلامىكى ئاوابخەنە
رپو، دەرۆيەكەيان بەدى نەكرد بتوانن بەربەرەكانى بکەن، بۆيە لە
بەرامبەرىدا لال بوون و دلەلەرزەيان پىكەوت و ھىچكەيان پى نەكرا جگە
لەو: كە گوتيان (سحر يۇثر، أو شاعر مجنون، أو أساطير الأولين) سىجىرىكى
كارىگەرە، يان موخەممەد بۆخۇى شاعىرىكى شىتە، يان قورئان چىرۆكە كۆنى
پىشىنانە.

لە ئاكامى ئەو سەررەقى و لوتبەرزىيەيان وىپراى دەسەو دەسانيان لە
بەرامبەر تەخەددای قورئان، توشى شۆك بوون و بۆريان خواردو ئەو
كەوتنەى كەوتن ھەلئەستانەو، بە ناچارى مليان لە تیغ ناو ژەھرى

کوشنده‌یان نۆش کرد، به‌مه‌ش ئیعبازی قورئان سه‌لاو چه‌سپاو بوو به
حه‌قیقه‌تیکی حاشا هه‌لنه‌گر.

بیستنی قورئان بۆخۆی به‌لگه‌ی مولزیمه ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ - التوبة/۶﴾ چونکه هه‌رکەسی به‌ دلی
کراوه‌وه گۆی بۆ قورئان بگری ناچاره‌ برپای بی بکا.

ئهو حه‌مه‌که موعجیزانه‌ی قورئان له‌خۆی گرتوون له‌بواره
جیا جیاکاندا له‌ هه‌موو موعجیزه‌ که‌ونه‌کانی رابردو که له‌سه‌ر ده‌ستی
پێغه‌مبه‌ران نیشان دراو به‌هیزترن و جیی ئه‌وانیان گرتۆته‌وه‌و زیاتریش
﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ،
أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ - العنکبوت/۵۰ - ۵۱﴾ نه‌توانایی عه‌رمب بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی
قورئان وێرای داخوای بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ نه‌توانایی و ده‌ستکورتیه‌ بۆ
زمانی عه‌ره‌بی له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجی و سه‌رده‌می گه‌شه‌کردنی دا.

ده‌سه‌وه‌سان کردنی قورئان هه‌ر بۆ عه‌رمب نه‌بووه‌ به‌لکوو بۆ باقی
گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی تریشه‌ له‌هه‌موو کات و سه‌رده‌م و شوێنیکدا، به‌ئێ قورئان
به‌رده‌وام له‌ مه‌وقیفی ته‌حه‌ددایه‌و له‌ لوتکه‌ی بڵندی سه‌ره‌یه‌زی دا ئه‌م
ته‌حه‌ددایه‌ به‌ شانازییه‌وه‌ ب‌لاو ده‌کاته‌وه‌و به‌گۆیی بوونه‌وه‌ری داده‌داو که‌س
نه‌یتوانیوه‌ په‌نجه‌ی به‌رامبه‌ریکردن هه‌ل‌ب‌ری و ب‌لێ: من هه‌م و ناماده‌م!!

ئهو حه‌مه‌که نه‌هینیانه‌ی بوونه‌وه‌ر که په‌یتا په‌یتا زانیاری تازه‌ دهریان
ده‌خا، له‌ واقیعه‌دا دیارده‌و مه‌ظاهیرن بۆ ئهو حه‌قیقه‌ بالاییانه‌ی نه‌هینی ئه‌م
بوونه‌وه‌ره‌ له‌خۆی گرتوون دهرباره‌ی خالێق و به‌دییه‌نه‌ری تا‌ک و ته‌نها: که
قورئان به‌ کورتی ده‌یاندرکێنی، یان ئیشاره‌یان بۆ ده‌کا که‌وا‌بوو قورئان به‌
صیفه‌تی موعجیزه‌ی مرو‌فایه‌تییه‌.

شیوه‌کافی سه‌ئاسایی قورئان (وجه اعجاز القرآن)

بیگومان سه‌ره‌ئدانی زانیاری که‌لام (علم الکلام) له کۆمه‌لگای ئیسلام کاریگه‌ریه‌کی هه‌بوو راست‌ترین پیناسه‌ بۆی ئه‌وه‌یه‌ بلیین: قسه‌یه‌ دهرباره‌ی قسه‌، ئه‌و تروسکایه‌ زانیاریه‌ی تێدایه‌ وا له‌و که‌سه‌ ده‌کا که‌ توێژینه‌وه‌ی تێدا ئه‌نجام ده‌دا سه‌ره‌نجام بگاته‌ کۆمه‌لێک قسه‌ی بی مانای که‌ئکه‌بووی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک.

١- ئه‌بو ئیسه‌حاق: (ابراهیم النظام) و ئه‌وانه‌ی شوینی که‌وتوون، وه‌کوو مورت‌ه‌ضا له‌ شیعه‌کان پێیان وایه‌ ئیعه‌جازی قورئان به‌شیوه‌ی (صرفه‌) یه‌ واته‌: لادان و پێگه‌ ئێ گرتن، به‌م مانایه‌ خودای مه‌زن عه‌ره‌بی له‌و رۆته‌ لاداون بتوانن به‌رمبه‌ری قورئان بکه‌ن، ئه‌گینا عه‌رمبه‌کان له‌ واقیعه‌دا توانای ئه‌وه‌یان هه‌بووه‌، که‌وابوو ئه‌م پێگه‌ ئێ گرتن و لادانه‌ خاریقی عاده‌ت بۆیان. مانای (صرفه‌) له‌ دیدو نیگای (مورت‌ه‌ضاوه‌) ئه‌وه‌یه‌ په‌رومردگار ئه‌و زانیاریانه‌ی پێویست بوون بۆ موعاره‌ضه‌و به‌رانبه‌ری له‌ عه‌رمبه‌کانی دارنی و لێی ستاندن بۆیه‌ نه‌یان‌توانی وێنه‌ی قورئان بخه‌نه‌پروو، له‌ راستی‌دا ئه‌مه‌ قسه‌یه‌که‌ ده‌لاله‌ت ده‌کا له‌سه‌ر نه‌زانی و بێ‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن قسه‌که‌ چونکه‌ له‌ واقیعه‌دا که‌سێک هه‌بوونی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر شتێکدا ئێ بیه‌ندریته‌وه‌ ناگوتری شته‌که‌ بێ‌ده‌سه‌لاتی کردووه‌ مادامیکێ بتوانی له‌ کاتێک له‌ کاته‌کاندا ئه‌و شته‌ ئه‌نجام بدا، به‌ئکوو موعجیزه‌و ده‌سه‌وه‌سانکه‌ر قودرته‌ی خودایه‌، که‌وابی قورئان نابێته‌ موعجیزه‌، قسه‌ی ئیهمه‌یش دهرباره‌ی ئیعه‌جازیکه‌ پال قورئان بدری و هه‌موو کاتی ئه‌و صیفه‌ته‌ی ئیعه‌جازی هه‌بی، قسه‌مان له‌ ئیعه‌جازی خودا نیه‌.

قازی ئه‌بو به‌کر (الباقلائی) ده‌ئێ: ئه‌وه‌ی زاراوه‌و ده‌سته‌واژه‌ی (صرفه‌) پوچ ده‌کاته‌وه‌ خاوه‌نی ئه‌و رایه‌ی ئیعه‌جازی پال ده‌دا به‌ هه‌له‌ی ده‌ژمیری ئه‌وه‌یه‌: ده‌ئێین: ئه‌گه‌ر موعاره‌ضه‌ مومکین بی و (صرفه‌) ناهێلی

بیټه دی، نهوکاته قورئانه که بۆخوی موعجیزه نه دهبوو، به لک وو
مه نکر دنه که موعجیزه دهبوو، که و ابو نهوکاته قورئان چ فهضل و
که وره یه کی به سر کتیبکی تر دا نه دهبوو!!

پالدانی ئیعجاز بۆلای (صیرفة) قسه یه کی بی بنه مایه و ناکری بر وای
پی بکه ی چونه قورئان بۆخوی ره تی ده کاته وه و دمفه رموی: ﴿قُلْ لِّیْنَ
اجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً - الإسراء/ ۸۸﴾ چونکه نه وه تا ئایه ته که به ناشکرا نه وه
ده گه یه نی: که ئاده می زاد و جین و پرای مانه وه ی قودر مت و دمه لاتیان عاجزو
دمه وه سانن و ناتوانن وینه ی قورئان بخه نه پروو، چونکه نه وان نه گهر سه لبی
قودر ه تیان لی بکری، چ فائیده و سودیک دمه ی نی ته وه له نی جتیما ع و یه کدی گیر
بوونیاندا، وه کوو نه وه واده بوو مردو بخری ته پال مردوو، ده ی خو عاجزی
مردوان له نه نجامی کاریک شتیک نی به گرنه له فه لثم بدری و له مه قامی
ئاو ادا بگوتری.

ب/ بری له زانیان پییان وایه قورئان له م پرووه و موعجیزه یه که
به لاغه ته که ی گه یشتوته ئاستیک نمونه ی نه بی نرا وه و نه بی س ترا وه و له وه پیش
که س پیی ئاشنا نه بووه، نه مه تی پروانین و بیرو بۆ چوونی نه و زانا
عه ره بانه یه: که چه زیان له وینه ی مه عانی زیندو سه رنج راکیشی و اه یه
خرابی ته ناو وشه گه لیك: که تان و پوی مو حکه م و به یان و دهر برینی راثیع و
به هیز.

ج/ هه ندیکی تر ده لئین: لایه نی ئیعجازی قورئان له وه دایه: که
ئوسلو بیکی به دیع و ناوازه ی تی دا ره چاو کرا وه پی چه وانیه هه موو نه و
شیوا زانه یه که له وه پیش له که لامی عه ره بدا زانرا وه هه ستی پیکرا وه له پروی
ناوبره کانی و کوپله کانی (الفواصل والقواطع).

د/ هه‌ندیکی تر ده‌لێن: ئی‌عجازی قورئان لهم پرووه‌وه‌یه که هه‌وال له غه‌یبیاتی داهاتوو دهما ئه‌وشته نه‌ینی و غه‌یبیانه‌ی که له رێگای وه‌حی و نیگاوه نه‌بی نازاند‌رێن، یان ئه‌و هه‌والانه‌ی رابردوو: که له سه‌هرم‌تای دروستبوونی مه‌خلوقات‌ه‌وه رویانداوه و ناگونجی نه‌خوینده‌واریکی وه‌کوو چه‌زهر‌تی موچه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌ه‌لی کیتابه‌وه نه‌بووه، باسیان لێوه بکاو رایانگه‌یه‌نی، بۆ نموونه دهر‌باره‌ی ئه‌ه‌لی به‌در فه‌رمووی: ﴿سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُؤَلِّقُ الدُّبُرَ - القمر/ ۴۵﴾ یان دمفه‌رمووی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ - الفتح/ ۲۷﴾ یان دمفه‌رمووی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ - النور/ ۵۵﴾ یان دمفه‌رمووی: ﴿إِنَّمَا غَلَبَتِ الرُّومُ، فِي أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ - الروم/ ۱ - ۳﴾ یان دمفه‌رمووی: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَذَا - هود/ ۴۹﴾ هه‌روا باقی چیرۆکه‌کانی پێشینه‌ان.

له راستیدا ئه‌م راپه‌ قبول ناکرێ و رمت ده‌کرێته‌وه چونکه ئه‌وه‌ی لێ وه‌دی دێ: که ئه‌و ئایه‌تانه‌ی هه‌والی غه‌یبی داهاتوو رابردویان تێدا نیه موعجیزه نه‌بن، ئه‌مه‌ش بۆچوونیکی به‌تال و بێ بنه‌مایه، چونکه خودا لایه‌نی ئی‌عجازی خستۆته هه‌موو سوره‌تیکه‌وه به‌ تایبه‌تی.^(۱)

ه/ کۆمه‌لێکی تر پێیان وایه قورئان موعجیزه‌یه لهم پرووه‌وه زانیاری جوداوازی له‌خۆ گرتوون، په‌ند و حیکمه‌تی به‌لیغ و په‌وانی تێدان، چه‌ند شیوه‌یه‌کی تریش بۆ ئی‌عجاز لهم جه‌مه‌سه‌رده‌دا ده‌خولینه‌وه، هه‌ندیک له زانایان گه‌یاندونه‌ ده‌ شیوه‌ زیاتریش.

له حه‌قیقه‌ت و راستیدا قورئانی پیرۆز موعجیزه‌یه به‌ هه‌موو ئه‌و مانایانه‌ی له‌فظی ئی‌عجاز له‌خۆی گرتوون، به‌ئێ: قورئان موعجیزه‌یه له

(۱) البرهان للزركشي ج/ ۹۵ - ۹۶.

وشه‌گانی‌داو له‌شیوازو ئوسلوبی‌داو، ته‌نانه‌ت پیتی‌ک له قورئان له‌شوینی خۆیدا موعجیزه‌یه و پیتی‌کی تر ناتوانی جی‌گای بگریته‌وه بۆ پیکه‌وه لکانی وشه، هه‌ر که‌لیمه‌یه‌گی‌شی له‌شوینی خۆیدا موعجیزه‌یه و که‌لیمه‌یه‌کی تر ناتوانی جی‌گای ئه‌و بگریته‌وه له پیکه‌ینانی رسته‌دا، هه‌ر رسته‌یه‌گی‌شی موعجیزه‌یه له‌شوینی خۆیدا بۆ پیکه‌ینانی ئایه‌ت و پیکه‌وه گونجانی، هه‌روا قورئان موعجیزه‌یه له به‌یان و نه‌ظمی‌دا، خوێنه‌ر که دیق‌ه‌تی ده‌داتی وینه‌یه‌کی زیندوی بۆ ژیان و بوونه‌وه‌رو مرو‌ف‌ه‌ تیدا ده‌بینی، موعجیزه‌یه له مانا‌گانی‌دا، ئه‌و مانایانه‌ی په‌رده‌یان له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی مرو‌ف‌ایه‌تی و به‌رنامه‌ی له بوندا هه‌ڵدایه‌وه و رێبازی ژيانی به‌خته‌وه‌ری نیشاندا.

موعجیزه‌یه له‌پرو‌ی زانسته‌و زانیاریه‌یه‌وه: که ئه‌م‌رو زانسته‌ی تازه زۆر له‌و حه‌قیقه‌ته‌ نادیارانه‌ی قورئان ئاماژه‌ی بۆ کردوون، ئاشکرایان ده‌گاو ده‌یانسه‌لمی‌ن.

موعجیزه‌یه له ته‌شریع و پارێزگاریکردنی مافی ئاده‌میزاد و پیکه‌ینانی کۆمه‌لگایه‌کی نمونه‌یی جیهان له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌زره‌تی موحه‌ممه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بۆنه‌وه‌ی ئاده‌میزاد به ئاسوده‌یی بژیا.

به‌گورته‌ی قورئان ئه‌و نامه ئاسمانیه‌یه: که عه‌ره‌بی نه‌فام و نه‌زان و شوانه مه‌رو شوانه حوشتی و په‌روه‌رده‌کرد بینه‌ سیاسه‌تمه‌داری جیهان و پێشه‌وا و رابه‌ری گه‌لانی سه‌رزه‌وه‌ی، به‌راسته‌ی هه‌ر ئه‌مه بۆخۆی به ئیعجاز ده‌ژمی‌دری.

الخطابی له کتیبی (بیان إعجاز القرآن) دا ده‌لی: ئیمه له ئه‌مه‌وه بۆمان دم‌رده‌که‌وی: که ئه‌وه‌ی قورئانی وای کردووه موعجیزه‌ بێ، ئه‌وه‌یه به‌ ره‌وانه‌ترین زمان نازلی کردووه، له جوانه‌ترین شیوه‌ی ته‌ئلیف‌دا ئاراسته‌ کراوه، راسته‌ترین مانای له‌خۆگرتوون: که ته‌وحید و ته‌نزیه‌ی زات و صیفاتێ خودایه‌، بانگه‌وازی‌کردنه‌ بۆ خوداپه‌رسته‌ی، روونکردنه‌وه‌ی رێبازی عیباده‌ت و

خەللاڭىرىدىن ۋە خەرامىدىن ۋە مەمنوع ۋە خەظرو ئىباحەى تېدا دىارى كراو،
ئامۇزگارى ۋە راستىرىدىن ۋە رەشتو فەرمان بە چاكە ۋە نەھى لە خراپەى
تېدا راگەيەندراو ۋە مەرفايەتى شارمزا دەكا بۇ رەشتى جوان ۋە خۇپارىزى لە
خراپە ۋە رەشتى ناسىرىن.

ھەموو شىئىكى لە شوئىنى خۇيدا داناو ۋە نابىندىرى شوئىنىكى باشىر
لەو ۋە بۇ ئەو شتە ھەبى، بە عەقلىش تەصەور ناكىرى شىئىكى ھەبى قورئان
داينابى ۋە شوئىنى لەو شىاوتىرى ھەبى، ھەوالى رۇزگارى كۆنى لەخۇگرتو،
ۋىنەى ئەو بەلاو كارمىساتانەى كىشاو ۋە خودا بەسەر سەرىپچىكارانىدا
ھىناو ۋە گوپراپەلى فەرمانەكانى نەبوون، لە رۇزگارى رابردودا ھەوالى
روداۋى داھاتوۋى راگەياندو، بەلگە ۋە بەلگە بۇ ھىندراو ۋە كۆردۆتەو،
دەلىل ۋە مەدلولى خىستۆتە پەنايەكەو، بۇ ئەو ۋە دەلالەتى لەفلى لەسەر
مەعنەى پىر روون بى، بزاندىرى بانگەوازيەكەى بەجۇرىكە مەرف بەرەو پىرى
بچى ۋە پىويستە پابەندى فەرمان ۋە نەھىەكانى بى.

ئاشكارە كۆردىنەو ۋە پىكەو گونجاندنى ھەموو ئەم شتانەو رىك
خىستىيان ۋە ئاراستەكردىيان بەو شىو كارىكە لە توانى ئادەمىزاد بەدەرەو
دەسلەتتى ئەو دەرەقەتى ناىە، بۇيە ئادەمىزاد لە ئاستىا دەسەو ۋە سان كەوتىن ۋە
نەيانتوانى بەرەرمەكانى بىكەن.

ئەندازەى ئەو ۋە لە قورئان دەبىتە موعجىزە

موعتەزىلە پىيان واىە ئىعجازى قورئان پەيۋەستە بە ھەموۋىەو،
ۋاتە: ھەموو قورئان موعجىزەى نەك ھەندىكى، يان ھەموو سورمىتىكى
سەرىبەخۇ، ھەندى لە زانايان پىيان واىە ئىعجاز پەيۋەستە بە سورمىتىكى
تەۋاۋە ھەرچەندە كورتىش بى، يان بە ئەندازەى سورمىتىكى كورت ۋەكوو
ئاىەتلىك، يان چەند ئايەتلىك.

بیگومان نیمه که سهیری قورئان دهکهین، تهعهدهدا به ههمووی
کراوه ﴿قُلْ لِّیْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّأْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُوْنَ
بِمِثْلِهٖ - الإسراء/۸۸﴾ تهعهدهدا به ده سورهمتی کراوه ﴿فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ -
هود/۱۳﴾ تهعهدهدا به سورهمتیکیشی کراوه ﴿فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ - یونس/۳۸﴾
ههروا تهعهدهدا کراوه به کهلامو ههدهیک وهکوو کهلامو ههدهیتی قورئان
وابی ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِیْثٍ مِّثْلِهٖ - الطور/۳۴﴾.

له راستیدا نیمه وانا بینین نیعجاز خوی له نهندازمیهکی دیاریکراوی
قورئاندا بینیتیهوه، چونکه نیمه دیاردهی نیعجاز وهکوو له نایهتو
سورهمتهکانیدا بهدی دهکهین له دنگوو پیتهکانی و کاریگهری وشهکانیشیدا
ههست پی دهکهین، کهوابوو راست نهوهیه بلّیین: قورئان کهلامی خودایه
بهس!

لایهنی نیعجازی قورئان

یان نهندازهی نهوهی دمبیته موعجیزه ههرچونیک بی و ههرچی بی،
بیگومان لیکوئهرهوهی خاوهن ویزدان: که بهدوا حهق و راستیدا دهگهری،
لهههر رویهکهوه بیهوی تی بروانی، لهروی ئوسلوبو شیوازهوه، یان له
ناحیهی زانستو زانیارییهوه، یان له روی نهو کاریگهریهی: که لهسه
کۆمهلگای نادهمیزادی جیی هیشتو رهورهوهی میژووی گۆری و لهههموو
بوارهکانی ژياندا گۆرانکاری بهرچاوی هیئایه کایهوه.

نهگهر کهسیک به وردی لهو دیاردانه بروانی نیعجازی به زهقی بو
دهردهکهوی، کهوابوو جیی خویهتی کهمیک ههئویسته بکهین، لهو سی لایهنه
نیعجازیهی قورئان بدوین (نیعجازی لوغهوی، نیعجازی زانستی، نیعجازی
تهشرعی).

ئىعجازى زمانهوانى (الإعجاز اللغوى)

بىگومان عەرمبەكان ھەر لە دروستبوون و پەيدا بوونى
 لوغەتەكەيانەو، مومارمەسى ھەموو لايەنىكى ئەو لوغەتەى خۆيان
 كردووو لەگەڵ زمانەكەيان پۆزگاريان تىپەپاندوو، ھەتا كامل و لوس بوو،
 كەوتە تەمەنى ھەرپەتى لاوتى و ھىزو توانايەو، پىگەيى و گرى و گۆلى تىدا
 نەمان، بەو زمانە پىگەيشتوو شيعرو پەخشانيان دەربرى، حىكمەت و پەندو
 ئەمثاليان پى ئاراستە كردو، زمانرەوانى و بەلاغەت و تەعبيريان بەشىوازى
 سەرەنج راکىش و سىحراوى پى گەياندوو، دەمىك بە حەقىقەت و كاتىك بە
 مەجاز و چەلىك بە كورتىرى و دەختىكىش بە درىژى بە وتار و ئامۆزگارى و
 حەدىث و مەقالە، وەلى ھەتا لوغەتەكە پىشكەوتن و سەرکەوتنى بەدەست
 ھىنا بى و لە بوارى بەلاغەت و فەصاحتدا بەرزى و پازاوى بە خۆيەو
 دىبى، لە پەلى بەردەرگاي بالەخانەى بەلاغەت و ئىعجازى قورئاندا پەل و
 پۆى شكاوو و دەستاوو و تواناي ھەنگاو ھەئىنانى لى براو، بە ملكەچى واقى
 ورموو لە ئاست ئوسلوبى سەرەنج راکىش و شكۆمەندى قورئان، بە ترس و
 خۆفەو و دەستاو، ھىچ سەردەم و چاخىك نەبوو لە مېزووى عەرمبىدا
 لوغەكەى گەشەى كردبى گەيشتبىتە ئەوجى سەرکەوتن و ئىزدىيار ئىلا
 زانايان و مامۆستايانى رابەرى زمانەكە بە سەرسامى لەبەردەم بەياني
 قورئاندا لە ئاست ئىعجازى لوغەوى ئەو كەلامە ناوازدە و دەستاون و سەرسام
 بوون راماون و تىماون و ناچار دانيان بە بەرزى ئوسلوبى قورئاندا ناو و
 دەرگيان بە نەينىەكانى كردوو.

ئەمەش شتىكى سەير نىە، چونكە ئەو كەلامى خودايەو لە زاتى
 خۆيەو سەرچاوى گرتوو و شاكارى پەروەردگارە، بە جگە لە ملكەچى بۆ
 گەورەيى ئەو كەلامەو داننان بە دەسەووسانى و دلتىابوون لە عاجزى خۆت
 ھىچ شتىكى تر زانيارىت زىاد ناكاو بەنەينىەكانى ئاشنا نابى، بەلام

دەستکردى ئادەمىزاد وانىيە زانىيىرى تەۋاۋو كامىلت دىمبارەي، رىگات بۇ خۇش دەكا لىيى زىيادكەي، بەرپەرچى بىدەيەۋە، بۇيە ساجىرەكانى فىرەۋون يەكەم پىپرو گروۋپ بوون: كە ئىمانىيان ھىنا بە ھەزرىتى موساۋ ھاروون.^(۱)

ئەۋكەسانەي لەخۇ بايى بوون كۆنترۆلى كردون ۋە ھەلپەۋ لافى بەخۇ نازىنىيان توۋش بوۋە، ھەۋلىيان دا دەستدرىزى بىكەنە سەر ئوسلوبى قورئان ۋە بە خەيال پلاۋى خۇيان لاساى قورئانىيان كىرەتەۋە، ئاخاۋىنىكىيان لىۋە صادر بوۋ پىر دىشوبەيە خەلەفان ۋە ورنەۋ گالتەۋ گەۋ ھەر ھەيى خۇيان بىردو بوۋنە پەندو گالتەچى چىن لەدوا چىنى ئادەمىزادو بەدەستبەتالى ۋە چاۋ شكاۋى مل شۆرى پاشەۋ پاش كىشانەۋەۋ خەسارمەند بوون، ئەۋانەش نىۋونەي خۇ بە پىغەمبەر زانەكان ۋە ھاۋ وىنەكانىيان لە دەجال ۋە فىلپازو دەستبەكانى رۇزگارو ھەلخەلەتاۋ ھەلخەلەتەنەكان!!

بىگومان مېژوۋ گەلىك سوار چاكى مەيدانى زامانەۋانى غەربىي بىنىيون ۋە پىيان ئاشنا بوۋە، كە ھەرىكەيان بەدەۋرى خۇى چوۋەتە قولايى ئەدەب ۋە ئوسلوبى ئەۋ زامانەۋ گۇى مەيدانىيان بىردەۋتەۋەۋ لەۋ زامانەۋا قال بوون ۋە بە پەنجە ئامازمىيان بۇ كراۋە، كەچى يەكلىك لەۋانە نەيتۋانى كە رىگە بەخۇى بدا بىر لە موعارەزەي قورئان بىكەتەۋە، خۇ ھەر كەسىكىيان لەخىشتە چوۋبىۋ ئەۋ لافەي لى دابى. بە رىسۋايى ۋە سوڭ ۋە مەھتۇكى گەۋرەۋتەۋە. بەلگۈۋ مېژوۋ ئەم دەسەۋەسانى ۋە دامايىيەي لەسەر لوغەي غەربىي تۆماركردەۋ لەھەرە چاخى سەرگەۋتن ۋە ئىزدىيەۋارىدا، لەھەرە رۇزگارى گەشەكردن ۋە پىشكەۋتنىدا.

لەۋكەتەدا: كە قورئان نازل بوۋ لوغەي غەربىي گەشىتبوۋە ھالەتى كەمال ۋە ئەۋجى بەھىزى ۋە گەشەكردنى، ھۆكارو ۋە نەۋسۋرەكانى كەمال ۋە پالفتەبوۋنى لە كۆۋرۋ كۆۋبوۋنەۋەكان ۋە بازارپەكانى عوكاظو مەربەدو

^(۱) النبأ العظيم ص ۸۱.

فېستيفالييه شيعرييه كاندا، بۆ دېستېبەر بوبوو، ئالەو كاتەدا قورئان نازل
بوو تەھدەدای ئەو عەرەبە زامانپەرۋانانەى گەردو بۆرى دان، تەھدەدەگەشى
لەشپوۋەى جىياچىيادا ئاراستە گەرد، لە گەرانەوۋە بۆ سوگ و لە ھەموو قورئانەوۋە
بۆ دە سورمەتو سورمەتەك و نمونەپەكى، بە زەقى ئەم تەھدەدەپەى ئاراستە
گەردن و بۆ باكانەو بۆ مەنەتەنە تەھدەدەگەى نەك ھەر ئاراستەى عەرەب،
بەلگەو ئاراستەى ھەموو ئادەمىزادو جەندۇگەشى گەرد، گەس نەيتوانى پەنجە
ھەلپىرئ و بۆ: مەن ھەم و بۆتە مەيدان!

بەلئ قورئان تەھدەدەى عەرەبەكانى گەردو گەسيان زاتى ئەوۋەى
نەگەرد پەنجەى بەرامبەرىگەردن ھەلپىرئ لە كاتەكدا ئەوان ئەھلى لوتبەرزى و
فەخرو بەخۇزانين و سەررەقى و مەنەدانن، ئەگەر دەسەلاتەكەيان ھەبواپە بۆ
بەرامبەرىگەردنى، يان ئەغەرەو دەرزو گەلەبەرىكەيان تەيدا بدۇزىيەوۋە، ئەو
سەر شۆرى و مەكەچىيەيان قەبۇل نەدەگەردو پەنەيان بۆ شەشپىر و رەمب
نەدەمەرد، بەلام ئەوۋەتا مەزرو ئەوۋەى چەسپەندوۋە گە ئەوان دواى ئەوۋەى
عەجىزبوون لە بەرامبەرىگەردنى بە تەبىرو بەيان و قەلەمەيان شكاو كۆلەوار
بوون، پەنەيان بەردە بەر تىرو شەشپىر و راوۋەدونان و تەنگ پى ھەلچەين و
زەبرو زەنگ.

لەوۋەدوا رۆزگار ھاتن و چوۋوون و بەسەر عەرەب و عەرەبى زاناندا
تەپەپەين و ئىعجازى لوغەوۋى قورئان وەكوو كۆيۆكى سەرگەش مەپەوۋەو
لەبەردەمەىدا عەرەب و ناعەرەب مەكەچ و داماو وەستان و بىريان لەوۋە
نەگەردەوۋە لە ئاستى ئىعجازى قورئان نەزىك بېنەوۋە چ جەپى بەرامبەرى
بوۋەست، چۈنكە دەسەوۋەسانى و عىجەزەكە ھەندە ديارو بەرجەستەپە تەمەى
ئەوۋەى لە دۆل دەرھاوۋىشتوون كە بىر لەوکارە ئەستەمە بکەنەوۋە!

بۆ ھەتا ھەتەپە و تا دۇنيا دۇنيەپە ئەو بالا دەستەپەى قورئان لەپروى

ئىعجازى لوغەوۋىپەوۋە بەردەوام دىمى!!

كەس ناتوانى بلى: ھىچ پىۋىستىيەك لە گۆرۈ نەبووھ بۇ موعارەضە كەردنى قورئان، ھەرچەندە مومكىن بووھ، بۆيە ئاسەۋارىكى موعارەضە ئىستا بەدى ناكىر، چونكە بىگومان مېزوو شايەتە كە داخۋازى و پىۋىستى موعارەضە زۆر بە زەقى و ئىلحاحوھ ھەبووھ بۇ بەرپەچدانەۋەى قورئان، ئەۋەبوو لە دۇى پەيامى قورئان و پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەئوۋىستى رەق و رەتكەردنەۋەيان نواند، لەلەيەكى ترەوھ قورئان رىق و كىنەيانى وروژاند چىرئوقى توندى ئى گرتن و رقى ھەئساندن، تانەۋ تەشەرى لىدان و بە بى عەقلى و كەودەن و نەقام و جاھىل ناۋزەدى كەردن و بە ئاشكرا تەھەددى كەردن و پەنجەى خستە چاۋيانەۋە بە جۆرىك: كە ترسنۆكى لەرزلەھاتووش بىتە جۋاب، كەچى ئەۋان وپراى ئەۋ لوتبەرزى و خۇبەزلزانى و كەش و فشەى دەيانكەرد، لەۋ بۋارەدا كىرگەۋتن و ھىچيان پى نەكرا، بەلام رىبازى جۇراۋجۇرى تىران گرتەبەر و فرت و فىلى سەيرو سەمەرىيان بەكارھىنا بۇ ئەۋەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ۋاز لە بانگەۋازىيەكەى بىنى، تەماعى مال و سامانىيان خستە بەردەست، بەئىنى ئەۋەيان دا ئەگەر ۋاز لە بانگەۋازىيەكەى بىنى بىكەنە گەۋرەۋ مەلىكى خۇيان و لە قسەى دەرئەچن، كە ئەم پىشنىارمەيانى رەتكەردنەۋە، ئەمجار كەۋتنە ئەزىەتدان و تۆمەت بۇ دروستكەردن و دەنگ ئى دابىرىن و موقاطەعە كەردنى خۇى و ھەموو ئەۋانەى لەگەئىدا بوون ئىمانىيان پى ھىناۋو، يان لەپروى خىزمايەتى و عەصەبەيىيەۋە پىشتىان گرتەبوو، موقاطەعەيان كەردن لە ھەموو رۋىيەكەۋە لە شىعبى ئەۋو طالېبدا قەتسىيان كەردن بۇ ئەۋەى لە برسا بىمرن.

بەۋەشەۋە نەۋەستان و تىيان ساحىرە، شىتە، بەئكوو كارگەشە ئەۋە پىلانى كۋىشتىيان بۇ دارىشت، پىش ئەۋە وىستىيان جەبسى بىكەن، يان لە مەككە دەرى بىكەن، بىگومان دەشيانزانى: كە تاكە رىگا بۇ بىدەنگ كەردنى

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ئه وهیه که لامیك بڅه نه پرو وینهی
ئهو قورئانهی ئهو هیئاویه تی و تهحه ددایان دهگا، دهی باشه ئه گهر
تروسکایه کیان به دی بگردایه و بیانزانیایه ئه وهیان بو دمکری ئهو رېبازمیان
دهگرته بهرو بېدهنگیان دهگردا

وهلئ ئهوان هه موو رېگایه کیان گرته بهر جگه له م رېگایه، ئهوان
به ند کردنی پېغه مېهر و دهرکردنی له مهککه و کوشتنی و نانه وهی
دوژمنایه تی له نیوان قورمیشدا به لایانه وه ئاسانتر بوو له وهی هه ول بدن
که لامیکی وهکوو قورئان، یان ته نانه ت سورمه تیکیشی بڅه نه پرو، دهی ئه گهر
ئهمه عاجزی نه بی چی عیجزو ده سه وسانیه؟ له کاتی کدا ئهو قورئانهی
عهره ب نه یان توانی موعاره ضه ی بکه ن و له بهرام به ریدا ده سه وه سان جو ش
دامان و ههر به زمانی ئهوان بوو له و پیت و وشه و رستانه پیکه اتبو و که
ئهوان ئاخواتیان پی ده گردو به گویره ی قاعیده و یاسای زمانی ئهوان
رسته کانی رېکخرابوون، له شیوه ی پیکه اته ی حه رفه کانی و ناسکی و ئاوداری
وشه کانی و شیرینی ئوسلوب و شیوازی و جه ره س و موسیقای و موراعاتی
موقته ضای حال له جوړه کانی دهر بریندا، به رسته ی نیسمی و رسته ی فیعلی و
نه فی و نیثبات و ذیکرو حه ذفو ته عریف و ته نکرو ته قدیم و ته ئخیر و
حه قیقه ت و مه جازو ئیجاز و ئیطناب و عموم و خصوص ئیطلاق و ته قیید و
نه صص و فه حواو ئهم جوړه شتانه دا جو داواز بوو له ئاخواتنی ئهوان.

قورئان گه شت بووه توپه لاکي ئی عجاز و ده سه لاتی عهره به کان له
ئاستی دا داماوو ده سه وه سان بوون، له ئیبنو عه بباسه وه (رهزای خودا
له خوی و له باوکی بڼ) ریوایه تکراره دمفه رموی: (الولید) ی کوری (المغیره)
هاته خزمه ت پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ئه ویش بری له
قورئانی به سه ردا خویند، وه لید روخساری گوړاو ده تگوت دلئ نه رم بووه بو
ئیمان هینان، ئهم حاله ته ی به سه ر وه لید دا هات به ئه بو جه هل گه شته وه،

ئەبو جەھل ھات بۇلاى، وتى: مامى بەرپىزم قەومو خویش دىيانەوى پىتاکت بۇ كۆبکەنەو، چونكە بىستووينا تۆ چویتە لای موخەممەد بۇ ئەوۋى شىتیک لىۋى دەستبەكەۋى، ۋەلىد وتى: قورپش دىزانن من لە دەۋلەندىرتىن ساماندارانى قورپشم ۋە پىۋىستىم بە مال كۆكردنەۋى ئەۋان نىيە، وتى: كەۋابى قسەيەك دىربارى موخەممەد بىكە بە جۇرىك نەتەۋەكەت بزانن تۆ دىۋى پەيامى ئەۋى ۋە رەقت لىيەتى، وتى: چى بلىم؟ سوئندىم ۋابى، كەس نىيە لە قورمىشدا بە ئەندازەى من شارەزای شىعر بى بە رەجەزو قەسىدەو چامەيەۋە، تەننەت بەۋ شىعرانەش كە پال جىندۇكەكان دراۋن، سوئندىم بە خودا ئەۋى موخەممەد دىخوئىتەۋە لە ھىچ كام لەۋ جۆرە شىعرو ئاخاوتننە نىيە كە من تىياندە شارەزام! سوئندىم بەخودا ئەۋى ئەۋ دىلى: ئەۋەندە شىرىن ۋە ۋەنە، ئەۋەندە ھەست ھەزىن ۋە كارىگەرە، ئەۋەندە بەردار ۋە سۇدبەخشە، ئەۋەندە ۋەۋان ۋە سازگارە پىاۋ سەرسام دەكا، بەخۋا ئەۋ كەلامەى ئەۋ سەر ھەموو كەلامىك دەكەۋى ۋە ھىچ كەلامىك بەسەرىا بالادەست نابى، ھەموو شىتەك دەخاتە ژىر خۇيەۋەۋە تىكى دەشكىنى ۋە بۆرى دەدا، ئەبو جەھل وتى: مامەگىيان قەۋمەكەت ۋازت لى ناھىنن ۋە ۋازى نابى ھەتا دىربارى ئەۋ كەلامە قسەيەك نەكەى دىۋى بى، وتى: لىم گەرپى بىرى لى دەكەمەۋە، كە ماۋەيەك بىرى كىردەۋە، ئەمەى پىماند وتى: (سحر يۇثر) نىتر ئەم ئايەتە نازل بوو ﴿ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا - المذثر/ ۱۱﴾.^(۱)

بەلى مەرۋف چەندىك لە قورئان بىروانى ۋە سەرمەنجى بداتى نەيىنى زىياترى بۇ دىردەكەۋى دىربارى ئىعجازى لوغەۋى ئەۋ كەلامە، ئەم ئىعجازەى لە ياساى دەنگى بەدىعى بە جەرمەسى پىتەكانى دەست دەكەۋى، كاتىك گۆيى لە بىزۋىن ۋە سىركراۋ مەدەدەۋ غوننەۋە ناۋىرو كۆپلەكانى دەبى، گۆچكە لىۋى ۋە مەرز نابى ۋە ھەزى لىيە زىياترى لى بىستى.

(۱) اخرجه الحاكم/ ۲۸۷۲ والبيهقي فى دلائل النبوة/ ۱۹۸/۲.

ئەم ئىعجازەى ھەست پى دەگا لە وشەگانىدا: كە ھەريەكەيان لەشوينى شياوى خۆى دانراو، وشەيەكى تىدا نيه بگوترى زىدميه و پىويست نيه، خوينهرو تويزەر شوينىكى تىدا بەدى ناكا بلئ: ئيرە پىويستى بە ھەبوونى وشەيەكى تر ھەيە و نەقەسە.

ئەم ئىعجازە گير دەكەوئ لە شيوازە جوړاوجۆرەگانى خىطابىدا كە تىكرى خەلكى لىك نزيك دەكاتەو ھەوى ھەركەسە بەگوپرەى عەقلى خۆى لى تى دەگا، ھەموو كەس بەپى عەقلى و زيرەكى و پىداويستى خۆى بە خاص و عاميانەو بەشى خۆى لى ھەلدەكپئى ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ - القمر/ ۱۱﴾.

ئەو ئىعجازەى دەست دەكەوئ لەو ھەدا قەناعەت بە عەقلى دەگا و خوشى بە عاطيفە دەگەيەنئ، بەجۆرئ پىويستياتى نەفسى ئادەمىزاد دابىن دەگا لەروى فەكر و ويزدانەو بەشيۆەيەكى ھاوتا و ھاوشان نەھيزى عەقلى ھەلدەجئ بەسەر ھيزى ويزدان و نەھيزى وژدان تەنگ بە ھيزى فەكر ھەلدەجئ.

بەئى: ھەتا لاپەرەگانى ھەلبدەيەو تى رامىنى و سەرەنجى بدەيە بەلگەى ئىعجازى لوغەوى قورئان و تەحەدداكردنەكەى ديارترە و باشتر خۆى دەنوينئ و بە زمەتر دەبيندئ.

قازى ئەبو بەكر (الباقلانى) دەئى: ئەو ھەى عەنتيكەيى نەظمى قورئان لەخۆى گرتو، ئىعجازى لى پىك ھاتوو، چەند وجوھو شيوازيكە، لەوانە ھەندىكى پەيوەندى بە رستەو ھەيە، دەگەرپتەو بو پىكەينانى جوملەگانى، چونكە نەظم و ئوسلوبى قورئان وپراى گۇراني شيۆەگانى ئاخاوتنى، جوداوازی باسو چيرۆك و ئەحكامى لەخۆى گرتوون، بەدەر لە ياساى ھەموو كەلام و ئاخاوتنى ئادەمىزاد، جوداوازە لەو ھەى ئەوان پىو ھاوتوون لە رىكخستنى خىطاب و گوفت و گويان، شيوازو ئوسلوبىكى ھەيە

تایبەتە بەخۆیەو، بەو ئوسلوبە ناوازدەو گۆرپنى لەجۆرپكەو، بۆ جۆرپكى تر، لەشیوازی ئاخاوتنى عادەتى و بارپۆوگىراوى ئادەمىزاد جىا دەبىتەو، چونكە ئەو شیوازو رپبازانەى كەلامى بەدیع و مەنظوم پپۆوى پابەند بى، دابەش دەبى بۆ عروزەكانى شیعەر بە ھەموو جۆرەكانیەو، پاشان بۆ جۆرەكانى كەلامى مەوزونى بى سەرەواو قافیە، ئەمجار بۆ جۆرەكانى كەلامى رپكخراو مەسجوع، دەواىى بۆ كەلامى رپكخراوى مەوزونى غەیر مەسجوع، ئەمجار بۆ كەلامىك مورسەل بى، بتەوئ بە ھۆیەو نیشانە بپكى و سود بگەینەو مەعانى لیرەو لەوئ بەشیوہیەكى بەدیع و عەنتیکەو تەرتیبى جوان، ھەرچەندە مەوزونیش نەبى، ئەمەش دەشوبەیتە كەلامىك (جەرەبابە) و تەكەللوفى تیدا نەبى و بە نەقەنق دەرئەبەردى.

دەى بپگومان ئیمە زانیومانەو دەرزانین ئوسلوبى قورئان بەدەر لە ھەموو ئەم جۆرە كەلام و شیوازانەىە لە ھەمووى جوداوازدە، كەلامىكى مەسجوع نیە، لەشیوہى شیعەر نیە، ئەوومان بۆ دەرئەكەوئ: كە لە جۆرى كەلامى ئادەمىزاد نەبى و لەگەل شیوازەكانى ئەوان نەیەتەو، ديارە خارىجى عادەىەو موعجىزو سورئاسایە، ئەمەش تایبەتمەندییەكە بۆ ھەموو قورئانەو جوداوازییەكە لە ھەمووىدا بەرجەستە بوو.

عەرب كەلامىكیان نیە ئەم فەصاحت و غەرابەت و تەصارىفە عەنتىكانەى لەخۆ گرتبن، ئەم ھەمكە مەعانىیە ناسك و فەوائیدە دەولەتمەند و ھىكمەتە زۆرەى تیدا بن، ئەو ھەموو مونسەبە بەلاغیانەو لپكچون و تەشبیھاتى ناسك و سەرمنج راكیشى لەخۆ گرتبن وپراى ئەو كەلامىكى زۆر دورودرپژەو بە قەبارە گەورەىە، ھەرگىز عەرب خاوەنى كەلامى لەوجۆرە نەبوون، بەلئ چەند كەلىمەىەكى كەم و ئەزماركراو پال ھەمىكى عەرب دراو، چەند چامە شیعرك پال شاعىریان دراو، ئىختىلال و ئىختىلافى تیدا ديارە تەكەللوف و نەقەنق و تەعەسسوفى تیدا

به رجسته بووه، که چی قورئان و پیرای در یژی و زوری، له فه صاحعت و به لاغعتی خوئی دا که می نه هیناوه و له تۆپه لاکی فه صاحعت و به لاغعتا خوئی دهنوینی و دهق ئهم و هصفه ی په رومردگار کالایه که به بالای برپاوه ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ - الزمر/۲۳﴾ یان دهفه رموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا - النساء/۸۲﴾ هه والی ئه وه مان ده داتی که لای ناده میزاد که در یژ بووه به رزونرمی و جوداوازی و هه لهت و په لهتی تیده که وی.

به لام نه ظمه سه رسو په هینه ره که ی قورئان و پیکهاته عهنتیکه یی په که ی به رزونرمی و دزایه تی تینا که وی و پیرای ئه و هه موو باس و خواسانه ی له خوئی گرتوون له گه ل ئه و هه مکه شیواز و ئوسلوبه ی تیدا کۆکراونه وه له ذیکرو چیرۆک و وه عزو ئاموژگاری و به لگه هینانه وه و حکمهت و ئه حکام و بیان و ئاگادار کردنه وه واده و هه په شه و مزگینی و ترساندن و باسی په وحشتی به رزو صیفه تی جوان و سیبه رو میژوو گه لی شتی ترو لایه نی تر که له خوئی گرتوون و ئاراسته یان دهکا تۆز قالیك له ئاستی به لاغعت و فه صاحعت دانابه زی، ئیمه ده بینین که لامیکی به لیغ ته و او شاعیریکی زه مان په وان، و تار بیژیکی قسه زو لال و به لیغ جوداوازی له قسه گانی دا روده دا به گویره ی گوړانکاری ناوم پوکی ئه و دهقه ی ئاراسته ی دهکا، شاعیری و اهه یه له مه دح و پیداهه لانا سه رکه و تووه، له زه م و هه جودا کورت دین، هه یه له هه جودا بالا دهسته له مه دحدا دهستکورت هه یه له پیشکه شکردن و ته قریظ کارامه یه له سه ره خوشی و دلدا نه وه دا تیشکاوه، هه یانه له وه صفی حوشترو ئه سب و پویشتنی شه و سه رکه و تووه، یان له وه صفی باخ و گول و گولزاردا یان وه صفی شه راب و دلداری و جیژوان و گریان

لەسەر تەپۈلگە و شوپنەوارو شتى ئاوا كە شيعر لەخۇى دەگرئ شارەزايە و
گۆى مەيدانى بردۆتەو.

بۆيە نمونە بە (أمرؤ القيس) دیندریتەو لە شيعرى ئەسپ سواری و،
لە سوارچاکی دا دەلین: لەو بوارەدا سەرکەوتوو، ھەروا دەلین: (النابعة) كە
ترسا، زوھەير كە تەماعى بەرنرا، بەھەمان شیو جوداوازی و بەرزو نزمیان
تیدەكەوئ لەبوارى خوطبە و نامە و باقى جۆرەکانى كەلامدا.

سەرئاسایى قورئان لەبوارى زانستدا (الإعجاز العلمى)

زۆر لە ئادەمیزاد ھەلە دەكەن: كە سورن لەسەر ئەو قورئان ھەموو
تیۆریكى زانستى لەخۆ گرتبئ و ئاماژەى بۆ بكا، ھەر لەگەل تیۆریكى زانستى
دۆزرایەو و راگەیاندر، ھەول دەدەن بنەماو مەحمەلىكى لە قورئاندا بۆ
بدۆزنەو، بە تەكەللوو زۆرەملى دین ئایەتێك تەئویل دەكەن بۆ ئەو
لەگەل تیۆرەكەدا بگونجی!!

مەنشەئو سەرھەلدانى ئەم جۆرە ھەلە ئەو ھەو ھەو پەيدا بوو: كە
زانستە جياجياكان ھەر رۆژەو تیۆریكى تازەیان تیدا دەدۆزیتەو، ھەتا
كۆمەلگا پيش بکەوئ و گەشە بكاو زانست پيش بکەوئ تیۆرە زانستىيەكان
تازە دەبنەو و تیۆرى تازە سەر ھەلەدەن، تیۆرىش خۆى لە خۆيدا
لەسەرەتاو كەم و كورتى تیدا، یان جارى وا ھەيە ھەلەى تیدەكەوئ،
تیۆرەكە بەم شیویمە دەخريتە ژیر ئەزمون و تیروانىنەو تا دەگاتە ئاستێك
لە راستى نزيك دەبیتهو و سەرەنجام دەگاتە پلەى یەقین.

ھەر تیۆریك لەو تیۆرانە لە رێگای ھەدەسو گریمانەو تەخمینەو
سەرھەلەداو دەخريتە ژیر ئەزمون و تەجروبەو، ھەتا بە تپەربوونى
رۆژگار دەگاتە پلەى یەقین و دەسەلى و دەچەسپى، یان دەرەكەوئ تیۆریكى
پوچ و بى بناغە و ھەلە، بۆيە ھەموو تیۆریك موعەرەضە بۆ گۆرانكارى

تېيداو ھەلۈەشانەو ھەرتكردنهو ھەي، تەنانەت زۆر لە تيۆرەگان كە بوونە قاعيدەو ياساى زانستىو خەلك وایان زانیو: كە موسەلەماتو ھەقائىقى عىلمين، لە ناكايك بن ھەلۆل بوونو ھەلۈەشانەو ھەرتپل بوونو ئەركو ماندبوونى خەلكو سەرفكردى دارايى زۆر تېياندا بەفپۆ چوو ھە سەرلەنوئ ليكۆلەرەو ھە زانكان دەستيان كرددۆتەو ھە بە ئەزمونو تەجروبهى تر.

لە راستىدا ئەوانەى تەفسىرى قورئان بە مەسائىلى عىلمى دەكەن و سورن لەسەر ئەو ھەر مەسئەلەيەكى زانستى لە ئاسۆى ژيانى زانستدا سەرھەلدا قورئانى پى تەفسىر بكەن و لافى ئەو ى بدن كە ئەو تيۆرە زانستىيە لە قورئاندا ھەيەو ئامازەى پى كرددو، بيانەوئ و نەيانەوئ خرابە لەگەل قورئان دەكەن و پىيان وایە كارى باش دەكەن! چونكە ئەم مەسائىلانەى بە تيۆر ناوژەد دەكرين و ملكەچى ياساى پىشكەوتنى زانستين و گۆرپانكارىيان بەسەردا دى، جارى وا ھەيە ھەر لە بناغەو نەظەرييەكە ھەلدەو ھەشيتەو ھە پوچو بى نرخ دەبى، جا كە ئيمە رڭكە بە خۆمان بدەين قورئان بەو تيۆرانە رافەبكەين ھەلۈەشانەو ھەي تيۆرەكە سەردەكيشى بۆ ھەلۈەشانەو ھەي تەفسىرەكەو دەكەوینە بەر رەخنەى ئەم و ئەو كۆمەللك تەناقوزاتو شتى دژ بە يەك لەناو تەفسىرەكە كۆدەكەينەو، دەبى ھەر لەگەل تيۆرو قاعيدە زانستىيەكە گۆرا، يان كشوفاتى تازە پەيدا بوونو تيۆرە كۆنەكەى ھەلۈەشانەو، يەقین ھاتو تەخمين و مەزەندەكراوى وەلا نا، دەبى ئيمەيش ناچار تەفسىرى ئايەتەكە بگۆرپين و شوين تيۆرە تازەكە بكەوين، ویدەچى پاش ماوہيەكى تر ئەميش بە دەردى تيۆرى پيشوو بچىو ھتد.....

لە كاتيكدا قورئانى پىرۆز كتيبى ھىدايەتو عەقيدەيە، خىطاب ئاراستەى ويزدان دەكاو ھۆكارى گەشەكردن و بەرزبوونەو ھەي تيدا

دەخولقۇيىنى، خېرو ۋە ۋىيە ۋە مەردايەتى تېدا دىمۇيىنى ۋە دەستورى ژيانە ۋە سەرچاۋى ئەھكام ۋە ئەخلاقە ۋە كەتەلۇكى بونەۋەرە.

ئىعجازى عىلمى لە قورئاندا ماناى ئەۋە نىە قورئان ھەموو ئەۋ تىۋرە زانستىيانەى بەرھەمى تىكۇشانى ئادەمىزادى ۋە دەخىرنە ۋە ۋە گۇرئانكارىيان تېدا دىتە دى بىانگىرىتە ۋە ۋە كۇيان بىكاتەۋە، بەلگۈۋ ئىعجازى عىلمى قورئان لەۋەدا چىر دەبىتەۋە: كە ھەمىشە ئادەمىزاد ھەلدەنئ بۇ بىرگىرنەۋە لە بوۋنەۋەرە تىپرامان لە دىاردەۋ گۇرئانكارىيەكانى ۋە لىكۇلئىنەۋە لە ھۇكارى ئەۋ گۇرئانكارىيانە، ئادەمىزاد ھەلدەنئ بۇ تىپروانىن ۋە بىرگىرنەۋە ھەرگىز جەۋۋى عەقۇل بەك ناخا ۋە ھەمىشە دىيەۋى لە بىرگىرنەۋەدا بى، قەت نابىتە لەمبەرە ۋە كۇسپ لەبەردەم زانست ۋە زانىارىدا، ھىچ نامەيەكى ترى ئاسمانى پىش قورئان بەۋ شىۋە گىرنگى بەۋ بوۋرە نەداۋە ۋە ۋە ۋە قورئان گىرنگى پىداۋە.

ھەر مەسئەلەيەكى زانستى ۋە ھەر قاعىدە ۋە ياسايەكى ئەۋ بوۋرە بىچەسپى ۋە بىگاتە پلەى يەقىن ۋە راستى بىچەسپى بەيى شىك قورئان پىشتىگىرى دىكاۋ دىۋى ناۋەستى، ھەر تىۋرىكى لەۋ جۇرە ھاتۇتە دى لەۋ شتانەيە كە قورئان خەلگى بۇ ھەلئەۋە بەفكر ۋە بىرى ساغى ئەژمار كىردوۋە، ھەرگىز دىۋى نەۋەستاۋە ناۋەستى، سەيرى مېژوۋ بىكە ۋە بىروانە: لەۋ دەمەيەۋە زانىارىيەكان گەشەيان كىردوۋە زانىارى پىشكەۋت ۋە تىۋرەكان زۇر ھاتنە كايەۋە ھىچ كام لە تىۋرە چەسپاۋ ۋە سەلئىراۋەكان دىۋى ئايەتىكى قورئان نەۋەستان، ئەمەش بۇخۇى موعجىزەيەكە لە موعجىزەكان ۋە نىشانەى سەرناسايى قورئانە.

قورئانى پىرۇز بىرگىرنەۋەى راست ۋە دروست ۋە تىپرامانى زانستىيانە لە بوۋنەۋەر بە ھۇكارىك لە ھۇكارو ۋە سەيلەى ئىمان ھەژمار دىكاۋ بە رېبازىكى عىبادەت ئامىزو زىادبوۋنى ئىمان ھىسب دىكا!!.

قورئانی پیرۆز موسولمان هه‌لده‌نی بۆ بیرکردنه‌وه له بوونه‌وه‌ر، له مه‌خلوقاتى خودا له ئاسمان و زه‌وىدا ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - آل عمران/ ۱۹۰ - ۱۹۱﴾ ئاده‌میزاد هه‌لده‌نی بۆ ئه‌وه‌ی بیر له‌خۆی بکاته‌وه، له نه‌فسی خۆی بپروانی، سه‌یری ئه‌و زه‌وییه بکا که خه‌ریکی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یه‌تی، بپروانی بۆ ئه‌و سروشت و دیاردانه‌ی ده‌ورو به‌ری و لی‌یان وردیته‌وه ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى - الروم/ ۸﴾ ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ، وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ - الذاریات/ ۲۰ - ۲۱﴾ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ، وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ، وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ - الغاشیة/ ۱۷ - ۲۰﴾.

هه‌ستی زانیاری له ئاده‌میزاده‌کاندا ده‌وروژینی بۆ ئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه، تی‌بگه‌نو و عه‌قل و هۆشی خۆیان بخه‌نه گه‌ر.

﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ - البقرة/ ۲۱۹﴾.

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ - الحشر/ ۲۱﴾.

﴿كَذَٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ - یونس/ ۲۴﴾.

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ - الرعد/ ۳﴾.

﴿كَذَٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ - الأعراف/ ۳۲﴾.

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ - الأنعام/ ۹۷﴾.

﴿انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ - الأنعام/ ۶۵﴾.

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ - الأنعام/ ۹۸﴾.

قورئانی پیرۆز ریز له زانیان ده‌گری و پله‌وپایه‌ی موسولمان به‌هۆی عیلم و زانسته‌وه ده‌خاته‌ ئاستی به‌رزو ده‌فه‌رموی: ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ - المجادلة/ ۱۱ ﴿﴾ یه کسانى ناخاته نیوان نهوانه‌ی زانان و نهوانه‌ی نه‌زانن؛ هه‌رگیز له یه‌ک ئاستدا نین نیوانیان عاسمان و پڤسمانه ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ - الزمر/ ۹﴾ فه‌رمان به موسولمان ده‌کا: که له خودا بپاڤته‌وه زانیاری زیاد بکاو پوژ به‌پوژ ئاستی زانیاری به‌رز ببیته‌وه ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا - طه/ ۱۱۴﴾.

په‌روم‌دگار دیارده‌ی زانستی فه‌له‌ک و ږووه‌ک و چینه‌کانی زه‌وی و گیانداران کوډه‌کاته‌وه و رایانده‌نوڤنی و دیانکاته نیشانه و دیارده‌ی له‌خودا ترسان و ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلْوَانٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ - فاطر/ ۲۷ - ۲۸﴾ به‌ئى وه‌کوو گوترا: ئی‌عجازی عیلمی له قورئاندا بریتییه له‌وه: که موسولمانان هه‌لدمنی بو بیر‌کردنه‌وه و تیڤرامان و دمرگای مه‌عریفه و زانستیان بو ده‌کاته‌وه و بانگه‌وازییان ده‌کا بو چوونه ناوی و هه‌ولدان و لی‌کۆلینه‌وه و توڤژینه‌وه و به‌راورد‌کردن و وەرگرتن و قبول‌کردنی هه‌رچی تازه و به‌ره‌مه‌ی زانسته به یه‌قینی و له پله‌ی تیۆری تیڤه‌ږیوه و وڤڤای ئه‌مانه له قورئان و ئی‌شارات و تیلنیشانی زانستی هه‌ن هین‌راون و ئاراسته‌کراون بو هیدایه‌تدان و ږڤنمونی ئاده‌میزاد، وه‌کوو سه‌رمه‌شق و نموونه، بو نه‌وه‌ی هه‌لوڤسته‌ی له‌سه‌ر بکاو له دمرگای عیلم و زانست بداو له نه‌ینی بوونه‌ومر بکۆلینه‌وه و بیر له‌م تیکه و لی‌کانه بکاته‌وه و ئیمانی پڤر دامه‌زراو بی.

متوربه‌کردنی ږووه‌ک به دوو شیوه دیته دی، ږوه‌کی واهه‌یه متوربه بوونه‌که‌ی ذاتییه، واته: گوئی خودی ږووه‌که‌که نیږو می‌ی له‌خوگرتوون و خوئی خوئی متوربه ده‌کا و به‌روبووم ده‌دا، هی وایش هه‌یه توومی نیږه‌که

له خوئی نیه و له دهرهوه دههیندرئ و مییه که ی پئ متوربه دهکری، وهکوو درهختی خورما بوخوئی ههر (عضوی) میینهی تیدایه، تومی نیړینهی له دهرهوه بههوی باوه بو دههیندرئ و متوربه دهی، قورئان دمفه رموی: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّیَاحَ لَوَاقِحَ - الحجر/ ۲۲﴾.

ئوکسجین مادهیه بو ههناسه دانی ئادهمیزاد زهروری و پیویسته، ئهم مادهیه له چینه بهرزهکانی ههوادا کهم دهبیتهوه، ههتا مروف بهرهو بوئای بوئی ئاسمان سهربکهوئ پتر ههست به تهنگه نهفهسی دهکاو ههناسه دانی زحمهت دهی، قورئان دمفه رموی: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ - الأنعام/ ۱۲۵﴾ لهوهپیش باومر وابوو که (ذره = گهر دیلهیه که) قبوئی کهرتببون ناکا، قورئان دمفه رموی: ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ - یونس/ ۶۱﴾ دهی که دمفه رموی: ﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ مانای ئهوهیه خودی (ذهره)ش ورد دهکری!

له باره ی زانستی جیناتدا دمفه رموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ ذَاقٍ ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ - الطارق/ ۵ - ۷﴾ ههروا دمفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لَّنَبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا - سورة الحج/ ۵﴾.

دهرباره ی یه کپارچه یی بوونه و مرو و پیویستی زیان بو ئاو دمفه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ - الأنبياء/ ۳۰﴾.

ئهم ئیشارات و تیلنیشانه زانستیانه و نمونه ی ئهمانه له قورئاندا زۆرو جوړار و جوړن، له میانه ی هیدایه تی خودایی دا هیئراون بو ئهوه ی

ئادەمىزاد عەقلى خۇى بخاتە كارو لىكۆلىنەو و تويزىنەو و يان تىدا بكاو
نەينى بونەو و مەرى بۇ دەر بىكەو، ئىمانى بە خالقى داناو تاكو تەنیا بە ھىز
بى.

مامۇستا سەيد قوتب لە تەفسىرى ئايەتى ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ
مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - البقرة/ ۱۸۹﴾ دا دەر مەرمۇى؛ وەلامەكە روى كرده
واقىعى ژيانى ئادەمىزادەكان واقىعى عەمەلىيان، روى نەكردە مۇجەرەدى
زانستە نەظەرىيەكەيان، و مەزىفە و سودى مانگى بۇ رونكردنەو لە واقىعو
ژيانىاندا، لەبارەى سورى فەلەكو زيادبوون و كەمبوونى قەبارەى مانگ
قەسەى بۇ نەكردن، لە كاتىكدا ئەو لە جوار جىوھى پەرسىيارەكەياندا بوو.....
بۇ ئاوا وەلامى نەدانەو و پەرسىيارەكەى ئەوانى ئىھمال كرده؟ بۇ ئەوھى پەيان
بلى: قورئان بۇ كارى گەرەتر لەو باسە جوزئىيانە نازل كراو، قورئان بۇيە
نەنرەدراو زانىارى فەلەكيات شى بكا تەو، بۇيە نازل نەكراو كىتەبىكى
تەندروستى، كىمىيى..... بى وەكوو ھەندى كەسى مۇتەھمىس ھەول
دەدەن ئەم جۇرە عىلمانەى تەدابن و بىكەنە سەرچاوە و مەرچىع بۇ ئەو
جۇرە عىلمانە، يان وەكوو ھەندى لەوانەى تانەوتەشەر لە قورئان دەدەن،
دىانەو قورئان بىخەنە بەرمەكەو دژى ئەو عىلمانە بى، بىگومان ھەردو
ھەلۆستەكە بەلگەى ئەو لە قورئان حالى نەبوون، ھەست بە سەروشتى
قورئان و مەزىفەكەى و پانتايىيە گەشتەكەى ناكەن.

لە حەقىقەت و راستىدا مەجالى كارىگەرى قورئان و ئەو پانتايىيەى
لەخۇى گەرتو و نەفسى مەرووفو ژيانى مەرووفە بەو پەرى بەرەر اوانىيەو،
بىگومان و مەزىفەى قورئان ئەوھى تەسەورىكى گەشتىر بۇ وجود بخاتەروو
پەيوەستى بكا بە خالىق و بەدىھىنەرىيەو، ھەروا تەسەورىك بكا بۇ دانانى
مەرووف لەم بوونەو و مەردا و پەيوەندى بە خالىقەو، ئەمجار لەسەر بنەماى ئەم
تەسەورو وىنانە ياسايەك دابنى بۇ ژيان، رىگە بدا مەرووف تەيدا ھەموو

ھېزەكانى خۇي بەكار بېنى لەنيوان ئەو ھېزانەو ھېزە عەقلىيەكانى، كە لەسەر (استقامە) و راستالى ھاتبە كايەووە پەرورەدەبوون، ئەمجار رېگەيان بۇ بكاتەو بەي بالى خۇيان بەدەن و بکەونە گەر و ليكۆلېنەو ەي زانستى لەو سنورو پانتايىيەي بۇ مروؤف ئاچوغە بە تەجرەبەو ئەزمون و پروؤفە، بۇ ئەو ەي سەرەنجام بگاتە نەتيجەيەك، يان چەند نەتيجەيەك كە طەبيعەتي نەتيجەي كۆتايى نين و نەتيجەي رەھاو بى سنوريش نين.

بەراستى من سەرم سوپدەمىنى لە كالفامى كەسانىك خوؤ بە لايەنگرى قورئان دەرزان و مۆتەحەميسن بوؤ و ھەول دەدەن شتىكى پال بەدەن كە ھى ئەو نيە، مانايەكى بۇ ديارى بکەن كە ئەو مەبەستى نيە، ھەول بەدەن جوزئياتىك لە زانستى (طب) و كيمايى و فەلەكى لى دەر بېنى و ئەم جوړە شتانە، پيشيان وايە بەم كارەيان ريزو گەرەمى دەدەن بە قورئان و بەرز رايدەگرن!!

بېگومان حەقىقەتە قورئانييەكان حەقائىقى كۆتايى و رەھاو گومانېرن، ھەلەو شەنەووە بەتالبوونەو ھەلەنگرن، وەلى ئەو ەي ليكۆلېنەو ەي ئادەمىزاد بە دەستى دىنى، ھەر ھۆكار و ئاميرىكى پيشكەوتو بەكار بېنى بوؤ نەتيجەو ئاكامەكەي ناچىتە خانەي حەقىقەتي كۆتايى و رەھاو، بەلکوو موقەبيەدە بە سنورى تەجرەبەو تويزىنەو ەكەو بارودۇخى ئەو ليكۆلېنەو ەو تويزىنەوانەو ئەدەوات و كەرسەي بەكارى ھېناو، بەراستى ھەلەيەكى گەرەو كارىكى نامەنەجيانەيە - تۆ بىي بە حوكمى مەنەجى زانستيانەي ئينسانى خۇي، حەقائىقى كۆتايى قورئانى پەيوەست بکەين بە حەقائىقى ناكۆتايى كە برىتييە لەو ئاستەي زانستى ئادەمىزاد پىي دەگاو نيتەر دەوەستى و چيتەر ناتوانى ھەنگاو بەرەو پيشەو بەھاو!

ئەمە بە نىسبەت قىياس و بېگرتن بە حەقائىقى عىلمىيەو مەسەلەكە رونترو ئاشكراترە لەو تيؤرو گریمانەو فەرەضياتانەي ناويان

لیناۋن توۋزینەۋەو ھەقائىقى عىلمى: كە ھېشتا لە واقىعدا نەسەللاۋن و نەچەسپاۋن، ھەردەم قابىلى گۆران و تەعدىل و ئى كەمكردن و ئى زىادكردن، بەلگۈۋ ھەرىەكەت لەو تىۋزانە قابىلى ئەۋەن سەرلەبەر ھەلۋەشەتەۋەو پوچ بېتەۋەو بچىتە خانەى ھەلەكانى ئادەمىزادەۋە، ئەمەش لە ئاكامى دەرگەۋەتنى كەرەسەى كەشفى تازە، يان تەفسىرو رافەى تازە بۇ كۆمەللىك تىببىنى و مولاھەظاتى كۆن!!

بەللى ھەر موھاۋەلە و ھەۋلەدانىك بۇ پەيۋەست كردنى ئىشاراتى قورئان گشتگىر بەو تىۋرو ئاكامەى زانستى مرۇف دەيگاتى، يان تەنانەت بەو ھەقائىقە زانستىانەى مرۇف: كە نەبوۋنە ھەقىقەتى عىلمى پەھا ئەۋە لە راستىدا ھەلەيەكى مەنھەجى بنەپەتتەيە، ھەروەكوو چۆن سى ماناى تر، يان سى نىشانەى ترى تىدان:

يەكەمىيان: تىشكان و ھەزىمەى ناخەو لە داخلدا دەرۋوخىن، واتە ھەندى كەس وا خەيال دەكەن عىلم بالادەست و خاۋەن ئاللاۋ رابەرەو قورئان شوپنكەۋەتۋەتتەى، لىرەۋە ھەۋل دەدەن ئىثباتى راستى قورئان بە عىلم بىكەن، يان بەلگەى بۇ بەيئەنەۋە لە عىلم و زانستەۋە، لە كاتىكدا قورئان بۇخۇى لە مەۋزوع و بوارى خۇيدا كىتەبىكى كاملەو پىۋىستى بە بەلگە نىە، ھەقائىقەكانى كۆتايىن و چەسپاۋن، بەلام عىلم بەردەۋام لە بوارو مەۋزوعى خۇيدا لە تازەبوۋنەۋەو گۆرانكارىدايە، ئەۋەى دۋىنى چەسپاندۋىەتى ئەمىرۇ ھەلەدەۋەشەتتەۋە، ھەرچى بە دەستىشى دىنى نە كۆتايى و نە پەھايە، چونكە ئاكام و سەرمەنجامى ھەۋلى مرۇفەو پابەندەو موقەببەدە بە ناۋەندى مرۇفەۋە، دەرھاۋىشتەى عەقلى و كەرەسەى ئەۋە، ھەموو ئەمانە تىكرا لە تواناياندا نىە ھەقىقەتلىكى كۆتايى رەھا بدەن بە دەستەۋە.

دووم: خراب تیگه‌یشتن له طه‌بیعه‌تی قورئان و ومزیفه‌ی قورئان: که بریتییه له حه‌قیقه‌تیکی کۆتایی و ره‌ها، چاره‌سهری په‌روم‌ده‌ی مرؤف ده‌کا به ئەندازه‌ی ئەوه‌ی سروشتی مرؤفه‌که‌ی رێگه‌ی پێ بدا به‌ جۆریک بگونجێ له‌گه‌ڵ سروشتی ئەم بوونه‌ و قانونی خودای بۆی، بۆ ئەوه‌ی مرؤف توشی پێکدادان و لێککه‌وتن نه‌بێ له‌گه‌ڵ بوونه‌ومرو له‌گه‌ڵ ده‌ورووبه‌ری خۆی، به‌ئکوو له‌گه‌ڵی هه‌لبکاو ببێته‌ دۆست و هاوکاری و بتوانی برێ له‌ نه‌ینی‌یه‌کانی بناسی و بیانزانی، له‌میان‌ه‌ی خه‌لافه‌تی‌دا بۆ ئاومدان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی هه‌ندی قانون و یاسای بوونه‌ومرو وجود به‌کاربێنی بۆ پێداویستی‌یه‌کانی ئەو قانون و ناموسانه‌ش بۆی ده‌سته‌به‌ر ده‌بن له‌رێگه‌ی به‌حس و لێکۆڵینه‌وه‌ و ته‌جره‌به‌ و له‌ بۆته‌دان و ته‌طبیقات، به‌گوێره‌ی ئەو رێنمایی و شارم‌زایی کردنه‌ی عه‌قلی پێ به‌خشاوی بۆی به‌دی دینی بۆ ئەوه‌ی کار بکا، نه‌ک زانیاری لووک و حازری بداتی.

سییه‌م: ته‌ئویل کردنی به‌رده‌وام و پێرای ته‌که‌للوف و به‌زۆر سه‌پاندنی مانا بۆ ده‌قه‌کانی قورئان، ده‌بێ به‌رده‌وام هه‌ڵپه‌ و گردوگۆمان بێ به‌دوای فه‌ره‌ضیات و تیۆرو گریمان‌ه‌دا: که‌ خۆیان چه‌سپاو سه‌لاو نین و جیگیرنا‌بن هه‌ر پۆژه‌ و شتیکی تازه‌ی تر سه‌ره‌له‌ده‌دا و تیۆریکی تر دیته‌ کایه‌وه‌، ئەوکاته‌ ده‌بێ مانای ئایه‌ته‌که‌ش به‌گوێره‌ی تیۆره‌ تازه‌که‌ بگۆڕین و به‌رده‌وام له‌م تیکه‌ و لیکه‌دا ببن و بێ سودیش.

ئیعجازی قورئان له‌رووی ته‌شریعه‌وه‌ (الإعجاز التشريعی)

په‌روم‌ردگار زۆری غه‌ریزه‌ له‌ناخی ئاده‌میزادا داناه‌وه‌، کاریگه‌رییان هه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌فس و له‌ بواره‌کانی ژياندا هه‌ڵیده‌سوڕێن و به‌رێگای جۆراوجۆری‌دا ده‌بن، جا ئەگه‌ر عه‌قلی ره‌شید و ره‌به‌ر هه‌ندی جار خاوه‌نه‌که‌ی له‌ هه‌له‌ و تاوان بپاریزی، ئەوه‌ بێگومان هه‌زو ئارمه‌زه‌کانی زۆر

جار بەسەر ئەو عەقلىدا بالادەست دەبنو لە گل و گۆی دەخەنو لە بەرامبەریاندا دەسە وەسان دەبن، ناتوانى ھەموو کاتى جەلەوى نەفس و ھەزەکانى بگرى و کۆنترۆلئان بکا، بۆيە پىويستە بۆ ئىستىقامەى مەرۆف و دوورکەوتنەو لە ھەلە و تاوان، تەربىيەيەكى تايبەتى ھەبى غەريزەکانى نەفس کۆنترۆل بکا، بەخىويان بکا، پالقتەيان بکا و گەشەيان پى بکا و جەلەويان بکيشى بۆ خىرو چاکە و پزگارىبون لە خراپەکارى و تاوان.

مرۆف بە سروشت شارەستانىيە و گۆشەگىرى ناوى، پىويستى بە يارەمەتى خەلک ھەيە و خەلک ئاتاجى يارمەتى ئەو، ئىنسان بە سروشت کۆمەل وىستە ھەزى لە ژيانى ناو کۆمەلە، ھاريکارى مرۆف لەگەل ھەل ھەزىدا زەرەورەتتىكى کۆمەلەيەتيە، زەوى ئاوەدانکردنەو و پىکەو ھەزى لەسەرى فەرزدەو و کۆمەلە وىست بى و لەناو کۆمەلگادا ژيان بەسەر بەرى، جا لە ئاکامى پىکەو ھەزى و ھەبوونى کۆمەلگە، وىپراى ھەبوونى غەريزە و ھەزى بالادەستى و بەرژەو ھەندىپەستى، زۆرجار ئەم مرۆفە ستەم لە ھەل ھەزى مرۆفى خۆى دەکا، مافى پيشىل دەکا ھەقى دەخوا، ئەگەر ياسايەك نەبى دەستى بگرى، کۆمەلگە دەبىتە کۆمەلگايەكى ئازەلئى، ئەگەر کاروبارى ئادەمیزادەکان بە ياسا و پىسا پىک نەخري، زەبت و رەبتيك نەبى پەيوەندى نىوان ئادەمیزادەکان پىک بخا و بارى ژيانىان تەنظيم بکا و ھەرزو ناموس و مافىيان بپارىزى، کۆمەلگە دەبىتە فەوزا و کەس لەکەس و ھەرجى و پەرجى!

بۆيە پىويستە بۆ ھەموو کۆمەلگايەكى ئادەمیزادى، نىظام و ياسايەك ھەبى، جەلەوگىش بى و پەيوەندى نىوانىان پىک بخا و ھەدالەت لەناوياندا بەرپا بکا!!

لەنىوان تەربىيەى تاک و ھەلاھى کۆمەلگادا پەيوەندى توند و تۆل ھەيە و لىک پچران و لىک دابىرانىان نابى، چونکە کۆمەلگە لە تاکەکانى پىک

دئ، صەلاحى تاك پەيوەستە بە صەلاحى كۆمەل و صەلاحى كۆمەل بە
صەلاحى تاكەكانى دەستەبەر دەبى.

بىگومان كۆمەلانى ئادەمىزاد لە چاخەكانى مېژوودا جۆرەھا
مەزھىب و تىۋر و ياسا و تەشرىعاتيان بەسەردا تىپەپىووە ئاشنايان بوون و
كاريان پى كىردوون، ئامانجى ھەموو ئەو ياسا و پىساiane دابىنكردى
بەختەوهرى بوو بۇ تاك لەناو كۆمەلگايەكى نمونەيى و فاضلدا، وەلى ھىچ
كام لەو ياسا و تەشرىعاتانە لە ھىچ رويەكەوہ نەگەيشتووەنە تەشرىعى
قورئان، ھىچ ياسا و تەشرىعكىيان وەكوو تەشرىعى قورئان گشتى و تۆكمە و
عدالەت پەرورە نين، تەشرىعى قورئان چووتە پلەيەكەوہ كە لە حەقىقەتدا
ئىعجازى تەشرىعە و لە تواناى بەشەردا نىيە ياساى ئاوا دابىنى.

قورئانى پىرۋز و وىزدانى موسوئلمان بەھۆى بىروباوهرى
يەكتاپەرستىيەوہ لەھەموو خەرافات و وەھم و خەيالى پوچ رزگار دەكا،
قەيدو كەلەبجەى بەندايەتى و ھەوا و شەھەواتى لەدەست دەكاتەوہ، بۇ
ئەوہى بىيتە بەندەيەكى راستالى خوداپەرست، بەندايەتى ھەر بۇ خوداى
خالىق و شياو بۇ عبادەت بكا، بەندايەتى خودا بكا خۆى لە غەيرى ئەو، بە
بەرز بزانى، موحتاجى ئەو بى و پىويستى بە كەسى تر نەبى، مەخلوق
پىداويستىيەكانى لای خالىق دەستەبەر دەبن، خودا كەمالى رەھاي ھەيە
ھەموو مەخلوقات پىداويستيان لای ئەو جىبەجى دەبى.

پەرورەدگار خوداى تاك و تەنھاو بى شەرىك و بى نەظىرە، نە
سەرەتاي بوونى ھەيە نە كۆتايى، دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە و
ئاگادارى ھەموو شتىكە و بە زانيارى رەھاي خۆى ئىحاطەى ھەموو شتىكى
داوہ، بى وىنە و ھاوشانە، عالەم ھەموو بەديھىئراوہ و خودا ھىناويەتيە
وجود، ھەمووى بۆلاى ئەو دەگەرپىتەوہ، چۆنى بەديھىئاوہ ئاواش
دەيفەوتىنى، ئەمە كاملىرىن بىروباوهرە لەرۋى عەقلەوہ و لەرۋى ئايىنەوہ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ - سورة الإخلاص﴾.

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - الحديد/۳﴾.
 ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ - القصص/۸۸﴾.
 ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ - الأنعام/۱۰۲﴾.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا - الأحزاب/۲۷﴾.
 ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ - البقرة/۹۶﴾.
 ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ - فصلت/۵۴﴾.
 ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - الشورى/۱۱﴾.
 ﴿لَا تُذِرْكُمُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذِرُكُمُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ - الأنعام/۱۰۳﴾.

قورئانی پیروز به به لگهی به هیژو حاشا هه ئنه گر، جهخت له سه ر
 تاك و ته نهایی خودا دهكاته وه، به لگهی وا دهخاته پروو كه له سه ر بنه مای
 عه قل و مه نطیق دامه زراون عه قلی سه لیم و مریان ده گری و قبوولی کی شه و
 جیدال ناكا ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا - الأنبياء/۲۲﴾ ﴿قُلْ لَوْ كَانَ
 مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأَتَّبَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا - الإسراء/۴۲﴾.

جا نه گهر موسوئمان بیروباوهری ساغ بوو، بیویسته له سه ری
 به یه رموی شه ریعت و یاسای قورئان بکا له فه رائیزو له عیباداتا، هه ر
 عیباده تیک فه رزبی مه به ست لی صه لاح و به خته وهری فه رده، وپرای نه وهش
 به یوهسته به صه لاح و به خته وهری گو مه ل.

نویژ ده بیته له مه پره مانع له کارو گو فتاری خراب، نویژی به
 راستی نه وه مه خاوه نه که ی له وته ی خراب و کرداری بگپرتته وه،
 نویژی به جه ماعت به رای راجیح و په سه ند واجبه، مه گهر بیانوی هه بی

نەتوانى ئامادەى جەماعەت بى، جەماعەت بۇ نوپۇزى جومعەو نوپۇزى جەژنەكان مەرجه، دەبى بە جەماعەت ئەنجام بدرىن، ئەوگەسەيش نوپۇز بە تەنيا دەكا، پەيومەندى و عەلاقەى لىك نىكى و ھاسۇزى لەنىوان خۇى و كۆمەلانى موسولمانى سەر زەوى لە ھەست و شعورى دا بەرجەستەيە، دلى لەگەل موسولمانانە و ھەست دەكا موسولمانان لە باكورو باشورو خۇرھەلات و خۇرئوادا ھەموويان براو كەسى ئەون و پىكەو ۋودەكەنە يەك قىبلە و يەك دوعا و پارانەو دەكەن و يەك خودادەپەرستىن، با بەجەستەو نىشتىمان لىك دوورىن.

كىفایەتە بۇ موسولمان لەبوارى پەرورمەبوونى دا: كە رۇزى پىنج جار بە دەستى بە دەستنويزەو بەپۇشاكى خاوپىن و جەستەى پاكەو، لەبەردەم پەرورمەدگارى خۇيدا بوەستى و روبكاتە خوداى تاك و تەنها، بە ملکہچى ئەو نوپۇز ئەنجام بدا كە رىگىرى لى دەكا لە خراپە كردن و رايدىنى لەسەر راستالى و كردار چاكى و گوشتار باشى ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ - العنكبوت/ ۴۵﴾.

زەكات و سەدەقە رىشەى چروكى و دەستقوچاوى لەبىخ دەردىنى، مادەپەرستى و سوربوون لەسەر ھەلپەو دونيا وىستى لە دل دەردەھاوى، ئەمەش سودى كۆمەلگای تىدايە، دەوروپەر لى سودمەند دەبن، حەبلى ھارىكارى نىوان دەولەمەند و ھەزار پتەو دەكا، نەفسى ھەست بە تەكافولى كۆمەلایەتى يارمەتيدانى يەكتر دەكا، دياردەى خۇويستى و بەرژەومندپەرستى وەلا دەنى و قەلاجوى دەكا و لەو ئاستەنگو گۆشەگىرىيە دەرى دىنى.

حەج: گەشت و گوزارىكە نەفسى ئىنسان رام دەكا لەسەر خۇگىرى بەرامبەر ماندوبوون و مەشەقەت، چاوى دلى دەكاتەو كە نەپىنى يەكانى خودا لە مەخلوقاتى دا ببىنى، لەھەمان كاتدا موئتەمەرىكى ئىسلامىيە موسولمانان تىيدا كۆدەبنەو، لەسەر زەويەكى پىرۇز: كە ناخى عەرھەيە و لەسەر يەك

خاك و به يەك پۇشاك كە پۇشاكى ئىجرامە و نمونەيەكە لە دەشتى مەحشەر
كۆدەبنەو، يەكتر دەناسن و پرس وړا دەگۆرنەو.

رۆژوو: لغاو گرتنەو، نەفسە، مشت و مالگردنى عەزىمەت و ورە و
توانايەتى، مايەى بەهيزگردنى ويست و ئىرادميە، بەندگردنى شەهەوات و
ئارمژۆكانە، دياردميەكى كۆمەلایەتيە، موسولمانان مانگىكى سەرلەبەر
تيپيدا دژين، ياسا و پىسايەكى تايبەتى پەيرەو دەكەن لەبارەى خواردن و
خواردنەو، وەكوو چۆن خيزانيك لە مالى خوياندا يەك ياساى خواردن و
خواردنەو پەيرەو دەكەن.

بەجيهتيانى ئەم عيباداتە فەرزانە، موسولمانان رادىنى و راميان دەكا
لەسەر هەستگردن بەو، كە ئەو شوپىنكەوتەى مەنەجىكە: كە قورئان
چەسپاندويەتى و هەموو ئەركەكانى تری ئايين پەيوەستن بەو وەو ئەو
سەرچاوەكەيانە، هەموو فەضيلەتيكى ئەخلاقی بە فەضائيل و بەها
بەرزەكانى ئەو ﴿كُلْ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً - المذثر/ ۳۸﴾ ﴿كُلْ أَمْرٍ بِمَا
كَسَبَ رَهِيْنٌ - الطور/ ۲۱﴾ ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ -
البقرة/ ۲۸۶﴾.

قورئان بەزۆر ئوسلوبى جياجيا، موسولمانانى هەلناو بە پەشت
بەرزى و خۆپازاندنەو بە بەها نمونەيەكان و ئەو فەضائيلە ميثاليانەى كە
نەفس رادىن لەسەر پەشت بەرزى وەكوو صەبر و راستگۆيى و عەدالەت و
چاكەكارى و بارقولى و حيلم و ليبوردميى خۆبەكەم زانى و تەواضع!

لە پەرورەردە گردنى تاكەو ئىسلام دەگوازيتهو بە دروستگردنى
خيزان، چونكە ئەم بناغە و پىكهيەنەرى كۆمەلگايە هەر لە پوانگەى ئەم
تەربىيەتەو ياساى زىواجى تەشرىع كردهو بە پرگردنەو دابىنگردنى
غەريزەى جينسى و پارىزگارى لە هيشتنەو نەوعى ئادەمىزاد
لەچارچيوى ژن و ژنخوازى و زاوژيەكى پاك و خاويندا.

په یومندی خیزان له چوارچیوهی زیواجدا له سهر خوښه ویستی و
 رحمه و نارامگرتنی نه فسی و پیکه وه ژيان به شیوهی چاک و معروفو
 بهرچاوگرتنی تایبه تمه نندی پیاوو تایبه تمه نندییه تی ثافرمت و نه رکی بو
 گونجاوی ههریه کی له ژن و میده که ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً - الروم/ ۲۱﴾ ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ
 عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ -
 النساء/ ۳۴﴾.

نهمجار یاسای ولات به ریوهردن و به کارهیانی دمه لات پون
 ده کاته وه؛ نه و یاسایه ی له کومه لگای موسولماناندا کاری پی ده کری، بیگومان
 فورثان قه واعیدو یاسای حکومتی نیسلامی به گونجاوترین شیوه
 چه سپاندو وه و به نوسلو بیکی موعجیزو سهرئاسا رایگه یاندو وه.

حکومه تی نیسلامی حکومتیکی شوراو راویژو یه کسانیه و ناهیلنی
 تاکړه وی و دمه لاتی فهدر بالا دمه تی بی و تاکه کانی کومه ل بچه و سیښته وه
 ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ - آل عمران/ ۱۵۹﴾ ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى يَنْهَمُ -
 الشورى/ ۳۸﴾ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ - الحجرات/ ۱۰﴾ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
 تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ - آل عمران/ ۶۴﴾.

حکومه تی نیسلامی حکومتی که له سهر عه داله تی ره ها داده مه زری و
 خو ویستی تیدانیه و عاتیفه ی خزمایه تی و هوکاری کومه لایه تی وه کوو
 دمه لمه نندو هه زاری پو لی تیدا ناگیرن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ
 تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا أَوْ نَعَرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا - النساء/ ۱۳۵﴾.

ههروهکوو چۆن ئارمىزى تۆلەكردنه وه له دوزمن و ناحهزان نابى
 كاريگهري له سهر په يره وكردنى ئهم عهدالته هه بى، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا
 هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ - المائدة/۸﴾.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
 تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ - النساء/۵۸﴾

شهرىعه تدانان له حكومهتى ئىسلامى دا نه خراوته ته ئهستوى
 ئادهمىزادهكان خۆيانه وه، بهلكوو قورئان شهرىعه تدانانى بهكوفرو ستهمو
 فيسق داناوه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ - المائدة/۴۴﴾
 ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ - المائدة/۴۵﴾ ﴿وَمَنْ لَّمْ
 يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ - المائدة/۴۷﴾ ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ
 يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ - المائدة/۵۰﴾.

قورئانى پىروژ پاراستنى پىنج (كلياته) گرنگو زهرورييهكانى بو
 ژيانى ئادهمىزاده جهسپاندوه پاراستنى (نهفسو ئايين و ناموس و مال و
 عهقل)ى به پىروژو موقهدهس داناوه و ريگهى نه داوه دهستدرىژى بكريته
 سهريان، سزاي دهست له سهر دانراوى توندى ديارىكردوه بو ئهوانهى ريگه
 به خۆيان دهمن دهستدرىژى بكه نه سهريان، له فيقهى ئىسلامى دا له باسى
 (الجنایات والحدود) دا حوكمى ئهوانه روناكراوته وه، سهريارى ئه وهى قورئان
 به دهق حوكمهكانى ديارىكردوون ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ -
 البقرة/۱۷۹﴾ ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ -
 النور/۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ
 ثَمَانِينَ جَلْدَةً - النور/۴﴾ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا -
 المائدة/۳۸﴾.

ههروهه قورئان چۆنیهتی پهیومندی و پیکهوه ژيانی نیوان موسولمان و هاوسیهکانیان لهکاتی شهرو ناشتی دا پون کردۆتهوه، ههروا چۆنیهتی پیکهوه ژيان و ههکردن لهگهڵ پهمان لهگهڵ بهستراو (معاهد) و دالدهدراو پروونکردۆتهوه، له راستی دا ئهم یاسای چۆنیهتی پهیومندیکردن و پیکهوه ژيانیهی قورئان پونی کردۆتهوه بهرزترین یاسایه بۆ مامهلهکردنی موسولمان لهگهڵ کهسانی تردا، باشتین یاسایهکه حهضارمهی ئینسانی پێی ناشابووێ له چاخهکانی میژوودا.

به کورتی و پوختی قورئانی پیرۆز دهستوریکی شهری کامل و پتهوو بێ وینهیه، ژيانی ئادهمیزاد لهسهر باشتین شیوه و بهرزترین نموونه رێک دهخاو رێکی خستوو، ئهم لایهنه ئیعجازیه شهریعهتیهی تا دنیا دونهیا بهردهوام دهی، شان بهشانی ئیعجازی عیلمی و ئیعجازی لوغهی پۆزگاریان بهسهردا تیدهپهړی و نهوان تازه دهبنهوه و کۆن نابن، هیچ کهسیش ناتوانی ئینکاری نهوه بکا: که قورئان چ گۆرانکارییهکی له جیهاندا بهدییهناوه و چۆن پهروهی میژووی گۆری و بهردهوام کاریگهری خۆی ههیه!!

١٨ پهندهکانی قورئان (امثال القرآن)

حهقیقهته بهرزهکان له ماناو ئامانجدا، وینهی جوان و سهرمنج راکیش نیشان ددهن، ئهگهر بخوینه ناو قالیی حیسسی وا: که نزکیان بکاتهوه له فههم و تیگهیشتن و بهراوردیان بکا به زانراوی یهقینی و چهسپاو. تهمثیل و پهنه ئاراستهکردن، ئهو قالب و قاوغهیه: که مهعناى شت لهوینهی زیندوو چهسپاو له زمیندا دهخاته روو، لهم پرووه غایب دهچوینی به حاضرو معقوول دهشوبهینی به محسوس، قیاسی هاوشان لهسهر هاوتای خۆی دهکا، چهند مهعنا جوان و سهرنجراکیش بێ، تهمثیل نهومندهی تر جوانی پێ دهبهخشی و رهوعهت و عهنتیکهیی تیدا زیاد دهکا،

بەمەش نەفسی ئادەمیزاد پتر ئامادەباشی قبولکردنی هەیه و عاقل قەناعەتی
پێ دەکاو کاریگەری لەسەر دڵ و دەرون جێ دێت.

ئەمەش جوړیکە لە شیوازەکانی دەرپین و تەعبیر و جوړەکانی
ئیعجازی، لەبەر گرنگی ئەم بابەتە هەندێ لە زانایان کتیبی تایبەتیان داناوە
بەناوی (الأمثال فی القرآن) هەیانە بابێکی سەر بەخۆی لە کتیبیک لە
کتیبەکانی خۆی بۆ ئەم باسە تەرخان کردووە، وەک و ئەبولحەسەنی
ئەلماومردی کردوووەتی، (جلال الدین السیوطی) ییش لە کتیبی (الإتقان) دا
بابێکی سەر بەخۆی بۆ ئەم باسە تەرخان کردووە، ئیبنولقەیممی (الجوزی) لە
کتیبی (أعلام الموقعین) دا چل و ئەوەندە مەشەلە ی جوړا و جوړی ریز کردووە،
لیکۆلینەوی لە ئەمثالی قورئاندا کردووە و لەسەر هەموو مەشەلیک
هەلۆستەکە ی کردووە.

مەغزاو مەعنا ی پوونکردنەو

پەر وەردگار بۆخۆی لە قورئاندا بەروونی ئەو ی راگەیانندووە: کە
پەندو ئەمثال ئاراستە دەکاو جوړیکە لە جوړەکانی بانگەوازی، دمهفرموی:
﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ - الْحَشْرِ/٢١﴾ یان دمهفرموی:
﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ - الْعَنْكَبُوتِ/٤٣﴾ یان
دمهفرموی: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لِّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ -
الزمر/٢٧﴾.

ئیمام عەلی دەلێ: پیغمەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:
«إن الله أنزل القرآن أمراً و زاجراً و سنة خالیه و مثلاً مضروباً».^(١) جاوہکوو زانایان
گرنگیان داوہ بە پەندو مەشەلی قورئان، هەر بەو شیوہ گرنگیان داوہ بە

^(١) أخرجه سعيد بن منصور في سننه/٢٧٢.

پەندو ئەمثالى فەرموودەكانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەوھتا ئەبو عىساي تىرمىزى لە (جامع) ەكەى خوۋىدا بابىكى سەربەخوۋى بۇ ئەو باسە تەرخان كىردوۋە، چل فەرموودەى تېدا كۆكردۆتەو، قازى ئەبو بەكرى (ابن العربى) دەلى: لەناو عولەماى ھەدىثدا كەسم نەبىنىو ھە ھە ئەبو عىسا، گرنگى بەم بابەتە دابى و بابى سەربەخوۋى بۇ پەندو ئەمثالى فەرموودە تەرخان كىردى.

خودا پاداشى ئەبو عىسا بداتەو، بەراستى دەرگاىەكى باشى كىردۆتەو، بالەخانەىەك، يان خانوۋىكى بنىيات ناو، وەلى رېچكەىەكى بچوكى كېشاو ەئىمە پېى رازىن.

پېناسەى پەندو مەئەل

مەئەل: لەبوارى ئەدەبدا برىتىيە لە قسەىەكى باوو گېردراوھى پىشتاوپىشتو چىن دواچىن وتەكە بلاو بۆتەو ھال و ەمزەى ئەو كەسەى قسەكەى دەرھەق دەگوتى: بشوبھىندى بە ھال و ەمزەى ئەو كەسەى كاتى خوۋى لە پۇژگارىكى كۆندا بە ھال و ەمزەى ئەو كەسەى ئەو قسەىەى دەرھەق گوتراو، واتە تەشەببھاتى بەكارھىنانى ئىستاي دەكا بەھى كاتى يەكەمجارى گوتنەكەى (ىشە مضر بە بموردە) وەكوو پەندى (رب رمىة من غىرام) واتە: زۇرچار نىشانە دەپىكرى لەلايەن كەسەىكەو كە تەھەنگى نىھو نىشان ناپىكى، يەكەم كەسەىك: كە ئەم پەندەى گوتوۋە (الحكم) ى كورى يەغوۋى (النقرى) بوو، ئىستا ئەم پەندە بۇ كەسەىك لى دەدرىتەو: كە زۇربەى كات ئامانچ ناپىكى جارىك لە جاران بە رېكەوت نىشانىك دەپىكى.

مەئەل بۇ ھال و بۇ چىرۆكى سەرنج راكېشىش بەكاردەھىندى لەسەر ئەم مانايە زۇرچار وشەى (مئل) لە قورئاندا بەكارھىندراو وەكوو

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ - محمد/ ۱۵﴾ واته:

چیرۆك و صیفتهی بههشت: كه جیگای سه‌سورمانه ئه‌وهیه:

زومه‌خسه‌ری له كه‌شش‌افدا ئامازهی بۆ ئه‌و سێ مانایه‌ کردووه ده‌لێ: مه‌ئه‌ل له ئه‌صلی كه‌لامی عه‌رمبدا به‌ مانا هاوشیوه‌و هاوشانه‌، پاشان كراوه به‌ ناو بۆ وته‌یه‌ك كه‌ به‌ناو خه‌لكدا بلاویۆته‌وه‌و خه‌لكی له‌كاتی پودانی پوداویکی له‌وشیوه‌ی وته‌ كۆنه‌كه‌ی بۆ گوتراوه‌ ده‌یلتیه‌وه‌و ده‌يكه‌نه‌ نموونه‌.

هه‌لبه‌ته‌ عه‌رمب هه‌موو وته‌یه‌کی گوتراویان نه‌کردووه به‌ په‌ند، هه‌موو وته‌یه‌ك به‌ شیاوی ئه‌وه‌ نازانن به‌ كه‌لكی ئه‌وه‌ بێ بکریته‌ په‌ند، مه‌گه‌ر وته‌یه‌ك جیگای سه‌رنج بێ و له‌هه‌ندی پووه‌وه‌ غه‌رابه‌تی تیدا بێ، پاشان ده‌لێ: بێگومان وشه‌ی (مثل) ئیستیعاره‌ كراوه‌، وهرگه‌راوه‌ بۆ حال، یان صیفته‌، یان چیرۆك، ئه‌گه‌ر غه‌رابه‌تی تیدا بوو جیگای سه‌رنج بوون.

مانایه‌کی چواره‌می هه‌یه‌ زانایانی زانستی به‌لاغه‌ له‌ پێناسه‌ی (مه‌ئه‌ل)دا هێناویانه‌، ئه‌وه‌یش مه‌جازی موره‌كه‌بیكه‌: كه‌ عه‌لاقه‌و په‌یوه‌ندییه‌كه‌ی موشابه‌ هه‌بێ و به‌كارهێنانی به‌ربلاو بێ، بنه‌مای ئه‌م مه‌جازه‌ موره‌كه‌به‌ ئیستیعاره‌ی ته‌مثیلییه‌یه‌ وه‌كوو به‌ كه‌سیکی پارا له‌ كردنی كاریكدا بلیی: (مالی أراك تقدم رجلاً وتؤخر أخرى) چیه‌ ده‌تبینم ئه‌تۆ هه‌نگاوێك ده‌رۆیه‌ پێشه‌وه‌ هه‌نگاوێکی تر دییه‌ دواوه‌؟؟

له‌ پێناسه‌و قاعیده‌ی (مه‌ئه‌ل)دا گوتراوه‌: مه‌ئه‌ل: بریتییه‌ له‌ دهرخستنی مه‌عنا له‌ وێنه‌یه‌کی هه‌ست پێکراو (حسی)دا: كه‌ جوانی و رازاوه‌یی پێ دهبه‌خشی، مه‌ئه‌ل به‌م مانایه‌ مه‌رج نیه‌ (مه‌وریدی) هه‌بێ، واته‌: مه‌رج نیه‌ له‌ كۆندا گوتراو بێ و بلاو بوو بێته‌وه‌ له‌لای خه‌لكی غه‌ریب و ناوازه‌ بوو بێ و په‌سه‌ندیان كرد بێ، هه‌روه‌ها مه‌رج نیه‌ مه‌جازی موره‌كه‌ب بێ.

ئەگەر ئىمە سەيرى ئەو مەئەلانەى قورئان بکەين: که کتیب دانەرەکان باسیان کردوون، دەبینین ئەوان ئەو ئایەتانه دینن: که تەشبیهو تەمثیلی حالى شتیک بە حالى شتیکى تریان لەخۆ گرتووه، یەکسانیشە ئەم تەمثیل و تەشبیهەى بەشیوہى ئیستیعارە هیئا بی، یان بەشیوہى تەشبیهى صەریح و ڕوون، یان ئەو ئایەتانه دینن: که دەلالەت دەکەن لەسەر مانایەک سەرنج ڕاکیژ و کورتبێ، یان ئایەتیک: که صەحیح بی بەکاری بئین لە مانایەکدا بشوبهیتە ئەو مانایەى تیدا هاتووه، چونکه بێگومان پەروردگار ئەو مەئەلەى داھیناوه بەبێ ئەوہى لەوہپیش مەوریدی ھەبێ.

کەوابی ئەمثالی قورئان نابێ حەمل بکریڤ بۆ سەر ئەصلى مەعنا لوغەویەکەیان: که بریتییه لە ھاو وێنە و ھاوشان (شبیە و نظیر) ھەروا دروست نیە ئەمثالی قورئان حەمل بکریڤ بۆ سەر ئەو پێناسەى لە کتیبەکانى زمانەوانىدا باسکراون لەلایەن ئەوانەى دەرپارەى ئەمثال کتیب و نامیلکە و فەصل و بابیان نوسیوون، چونکه ئەمثالی قورئان ئەقوال و وتەیک نین بەکارھێنرابن لەسەر شیوہى شوپھاندنى دەرپریان لە کاتى لیدانەوہ و گوتنەوہ، یان بە دەرپرىنى کاتى گوتنى یەکەمجاریان لەلایەن کابرای قسەزانەوہ، بە تەعبیری مەلایانە واتە: (تەشبیهى حالى مەضریبان بە حالى مەوریدیان ناکرێ).

ھەروەھا دروستە حەملی ئەمثالی قورئان بکری بۆ سەر ئەو ئەمثالانەى زانیانى بەیان پێناسەیان کردوون چونکه ھەندیک ئەمثالی قورئان ھەن نە ئیستیعارەن و نە بەکارھێنانیشیان بلأوبۆتەوہ، بۆیە قاعیدە و یاسای راست و پێناسەى دروست و شیوا بۆ ئەمثالی قورئان ئەوہیە: بگوترێ: دەرپرىن و دەرخیستنى مەعنايە لە وێنەیکى رانیع و سەرنج ڕاکیژ و کورتبێدا: که کاریگەرى ھەبێ لەسەر نەفس، جا (مثال)کە شووبھاندنى تیدا بی، یان قەولى مۆرسەل بی.

ئىبنولقەيىم دەربارەى ئەمثالى قورئان دەرەرموى: (مثل) شوبهاندنى شىئىكە بەشىئىكى ترەوہ لە ھوكمەكەىدا، نىزىككردنەوہى شتى مەعقوله لە مەحسوس، يان نىزىك كردنەوہى مەحسوسىكە لە مەحسوسىكى ترو مەزەندەكردنى ئەمىيان بە ئەويان، ئەمجار ئىبنولقەيىم چەند نموونەيەك رادەنوئىنى، دەبينىن زۆربەيان لەسەر شىئوہى تەشبيھى صەرىح رانويئراون، وەكوو دەرەرموى: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْ مِنْ السَّمَاءِ - يونس/ ۲۴﴾ (مثل)ى وا ھەيە بەشىئوہى تەشبيھى ضىمنى دى، وەكوو دەرەرموى: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ - الحجرات/ ۱۲﴾ چونكە لىرەدا بە صەراحتەو راستەوخۆ غەيبەتكردن نەشوبەئىراوہ بە خواردنى گوشتى ئادەمىزادى مردوو، بەلكوو تەشبيھەكەى تىدا دانراوہ بەشىئوہىكى ناديار.

(مثل)ى وا ھەيە ھىچ جۆرە تەشبيھو ئىستىعارەيەكى تىدا نىە، وەكوو ئايەتى ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ - الحج/ ۷۳﴾ ئەوھتا پەرورەدگار رستەى ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ى ناوناوہ (مثل)، دەى لىى ورد بەرەوہ نە تەشبيھى تىدايە نە ئىستىعارە.

جۆرەكانى ئەمثالى قورئان

ئەمثال لە قورئاندا سىن جۆرە:

- ۱- ئەمثالى صەرىح و ئاشكرا.
- ۲- ئەمثالى شاراوہ و ناديار.
- ۳- ئەمثالى مورسەل و ئاراستەكراو.

جوړی په کهم نه مثال صهریج، واته وشه (مثل) ی تیدا هاتبی، یان شتیکی تیدا هاتبی ده لالت بکا له سر ته شبيه نه م جوړه له قورناندا زوره، هندی نمونه یان باس ده کهین:

۱/ په رومردگار: که دمر باره ی دووړووه کان دمه رموی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ، صُمُّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ، أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ، يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْئُورٌ فِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - البقرة/ ۱۷ - ۲۰﴾.

ثالم نایه تاندها په رومردگار دوو په ندی بو دووړووه کان هیناوه ته وه، په کیکیان په ندی کی ناگراوی به ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا﴾ چونکه ناگر روناکی شی هیه، په نده که ی تریان په ندی کی (ناوی) په دمه رموی: ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ﴾ له م رووه و ناو ماده ی ژیا نی تیدا یه، بیگومان وه چی له ناسمانه وه نازل بووه روناک کردنه وه ی دل و دمرون و ژیا نه و میانی له خو گرتووه، په رومردگار له همدوو حاله که دا به شی دووړووه کانی را که یاندووه، دمه رموی: نه وان وه کوو که سیك وان ناگریك بکاته وه بو روناکی و سودومرگرتن لی، نه وان به هاتنه ناو نیسلام له پرووی مادییه وه سودمه ندبوون، به لام موسو ثمان بوونیان به دووړووی ج کاریگه ریه کی له دلیاندا نه بوو دلیان به نوری ثیمان روناک نه بووه، خودا روناکی ناگره که ی له پیش چاو هه لگرتن ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ ته نها لایه نی سوتانی ناگره که یان بو مایه وه، نه مه یان په نده ناگراوییه که یه: که بو یان لی دراوه.

په رومردگار باسی (مثل) ه ناوییه که یانی کردووه و ته شبیه ی حال و ومزعیانی کردووه به حال و ومزعی که سیك بارانی لی بداو بکه ویته ناو شه وه

زهنگیکی تاریک و ههنگوستهوه چاوو هه ورهبروسکه و گرمه گرمی هه وورو شریخ و شاخ، نیت له ناو ئەم دیمه نه سامناکه دا هیزی ئەژنۆی بشکی و وره برپوخی، هه ردوو قامکی بخته کونه گوێچکه کانی و چاو هکانی بقونجینی و ترسی ئەوهی هه بی بروسکه لی بداو بیکاته خه ئوز، چونکه قورئان نازل بووته سهریان به زهواجیرو فهرمانی به نههی و خیطاب و ئامۆژگارییه کانی، نازل بووته سهریان وهکوو نازل بوونی هه وره بروسکه بۆ سهریان.

ب/ پهرومردگار دوو (مثل)ی (ئاوی و ناگری) له سورهتی (الرعد) دا بۆ حهق و بهتال ئاراسته کردن و فهرمووی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَّأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ - الرعد/ ۱۷﴾ لهم ئایه ته دا پهرومردگار ئەو نیگایه ی له ئاسمانه وه نازل کردوو بۆ ژایانه وهی دلهکان و مانه و میان به زیندوی، تهشبییه کردوو بهو بارانه ی له ئاسمانه وه باراندویهتی و دهیبارینی بۆ ژایانه وه و زیندو کردنه وهی زهوی به پوهک و گزوغیا، دلهکانیشی شوبهاندوو بهشیوو دۆلهکانی ناو زهوی، لافاو: که به ناو شیوو دۆل دا دهرپا کهفو زهبل و پوش و په لاش هه لدهگری و رایده دا، ناو شیوه که پاک دهکاته وه، زانیاری و هیدایه تیش نه گهر بکهوێته ناو دل و دهر و ونه وه، شه ههوات و نهخۆشییه کانی تری ناو دل وهکوو نیفاق و رژی و خۆویستی گهسک مال دهکا و پاینده داو دلهکان پاک دهکاته وه، ئەمه نمونه و (مثل) ه ئاییه کهیه، که دمه فرموی: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئاواو بهو جوړه پهرومردگار (مثل)ی حهق و بهتال ئاراسته دهکا.

(مثل)ی ئاگر ئاسایی هینایه وه فهرمووی: ﴿وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ کانهکانی زیرو زیو مس و ناسن و ئەو جوړه شتانه، له کاتی توانده وهو کردنیان به قالب بههوی ئاگره که وه هه رچی چلک و ژهنگ و

پیسایی ههیه لییان جیادهبیتهوه، ماده ئەصلییهکه پالفته دهبی و سودی لی دهبیندری و خشت و خالهکەش دەرپوا، شەهەوات و نەخۆشییه دەرونییهکان بەوجۆره بەهۆی هیدایەت و ئیمانەوه چلک و نەخۆشییهکان قەلاجۆ دەرکړن و دلەکانیان پاک دەرکړتەوه، وەکوو چۆن لافاوو ئاگر کەفو خشت خال و پیسایی لادەبەن.

جۆری دووهم: لە (ئەمثال) پەندی شاراوو نادیارن، ئەو پەندانەن کە وشە (تەمثیل) و شتی وایان تیدا بەکار نەهاتوو، وەلی دەلالەت دەکا لەسەر مانای رائیع و هەست هەژن بەشیوازیکی کورت و کورتی، کاریگەری بەهیزی دەهەبی، هەرکاتی نەقل بکری بۆ شتیک پیوهی بشوبهی، بۆ ئەم جۆره (مثل)انە چەند نموونەیهکیان هیناوتەوه.

۱- پەندی شاراوو لە مانای (خیر الأمور الوسط)دا بی.

ا/ وەکوو دمفەرموی: ﴿لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ - البقرة/۶۸﴾.

ب/ لە بواری نەفەقە و بزێودا دمفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا - الفرقان/۶۷﴾.

ج/ لەبواری نوێژدا دمفەرموی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا - الإسراء/۱۱۰﴾.

د/ لە بواری مالبەخشین دمفەرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ - الإسراء/۲۹﴾.

۲- پەندی شاراوو بە مانا (لیس الخیر کالمعانیة) فارس دەلی: (شنیدن کی بود مانند دیدن) فەرماشتی باریتەعالا دەربارە ی ئیبراھیم دمفەرموی: ﴿قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنِ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِنَّ لِيْطْمَئِنَّ قَلْبِي - البقرة/۲۶﴾.

۳- پەندیك لە مانای (کما تدين تدان) بی وەکوو نایەتی ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ - النساء/۱۲۳﴾.

۴- په‌ند له مانای (لا یلدغ المؤمن فی جحر واحد مرتین) وه‌کوو نه‌وه
په‌روم‌دگار له‌سهر زه‌مانی هه‌زره‌تی په‌عقوب ده‌فه‌رموی: ﴿هَلْ أَمِنُكُمْ عَلَيْهِ
إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ - یوسف/۶۴﴾.

جوړی سییه‌م نه‌مثالی ناراسته‌کراون: که بریتین له چه‌ند رسته‌یه‌کی
ناراسته‌کراو به‌بڼ نه‌وه‌ی وشه‌ی ته‌شبه‌یو شتی وایان له‌خوگرتبڼ، نه‌مانه
چه‌ند نایه‌تیکن وه‌کوو نه‌مثال مامه‌له‌یان له‌گه‌ل کراوه، له نموونه‌ی نه‌م
نه‌مثالانه:

- ۱- ﴿الآن حَصْحَصَ الْحَقُّ - یوسف/۵۱﴾.
- ۲- ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ - النجم/۵۸﴾.
- ۳- ﴿قَضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ - یوسف/۴۱﴾.
- ۴- ﴿الَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ - هود/۸۱﴾.
- ۵- ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ - الأنعام/۶۷﴾.
- ۶- ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ - فاطر/۴۳﴾.
- ۷- ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ - الإسراء/۸۴﴾.
- ۸- ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ - البقرة/۲۱۶﴾.
- ۹- ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ - المدثر/۳۸﴾.
- ۱۰- ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ - الرحمن/۶۰﴾.
- ۱۱- ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ - المؤمنون/۵۳﴾.
- ۱۲- ﴿ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ - الحج/۷۳﴾.
- ۱۳- ﴿لِيُمِثِلَ هَذَا فَلَيعْمَلِ الْعَامِلُونَ - الصافات/۶۱﴾.
- ۱۴- ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ - المائدة/۱۰۰﴾.
- ۱۵- ﴿كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ - البقرة/۲۴۹﴾.
- ۱۶- ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى - الحشر/۱۴﴾.

زانایان راجیایان تیدا پهیدا بووه دمر باره ی ئه م ئایه تانه ی: که ناویان
لی نراوه (إرسال المثل) ئاراسته گردنی په ند له وه دا ئاخو به کاره ی نانی ئه م
ئایه تانه به شیوه ی به کاره ی نانی ئه مثال دروسته یان نا؟

هه ندیک له ئه هلی عیلم پێیان وایه به کاره ی نانیان به و شیوه
دمر چوونه له ئه ده بی قورئان، ئیمامی رازی له ته فسیره که یدا له سه ر ئایه تی
﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ - الْكَافِرُونَ/٦﴾ فه رموو یه تی: خه لکی وا خویان پێوه
گرتووه: که له کاتی دابران و ده نگ لیک و مرگرتندا ئه م ئایه ته به مه شهل
بپننه وه، ئه مه ش دروست نیه، چونکه په رو مردگار قورئانی بۆیه نازل
نه گردوو به که نه په ندو ئه مثال، به لکوو بۆیه نازلێ کردوو ته تی بفکرن و
پاشان کار به ناوهرۆکی بکه ن.

هه ندیکی تر له زانایان فه رموو یانه چ خرابیه کی تیدا نابیندری: که
مروڤ له مه قامی جیدی و سوربووندا ئایه تیکی قورئان وه کوو په ند ئاراسته
بکا، وه کوو نار هه تی بی ئه ندازه ی خو ی به رام به ر کاره ساتیکی گه و ره
دمر بپری: که ئه و روداو ه سامنا که کو له ی خه لکی بریبی و ته نگ ی بی
هه لچن بین و بلی ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ - النجم/٥٨﴾ یان قسه له گه ل
خاو ه ن باوهر و مه زه به بیکی فاسید و بکا: که ده یه و ی کیشی بکا بۆلای
مه زه به ی به تالی خو ی، پێی بلی: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ - الْكَافِرُونَ/٦﴾
گو نا هو تاوان ئه وه یه پیاو ه که لاف ی زانایی و ئه دی بی خو ی لی بدا و بۆ گالته و
سو بجه تیش په نا بۆ ئایه تی قورئان به ری و وه کوو په ند ئاراسته ی بکا.

فائیده و سودی ئه مثال

۱- ئه مثال (پهندهگان) شتی مهعقول و نامادی له وینهی مهحسوس و ههست پیکراودا رادهنوینئ، بهجۆریک عهقل و مری بگری، چونکه مهعانی مهعقول و نامادی له زهیندا جیگیر نابن، مهگهر لهوینهی ههست پیکراوو نزیك له فههمدا وینا بکرین، وهکوو نهوه پهرومردگار پهندی هیناوهتهوه بو حال و ومزعی کهسیک: که بۆ روپامایی و رپبا مال دهبهخشی لهم پوووه هیهچ پاداشی دهست ناکهوی و مایه پووچه دمفهرموی: ﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا - البقرة/۲۶۴﴾.

۲- پهند حهقیقهت دمردخواو شتی غائیب و نادیار له نمایشگای حازرو بهرجاودا نیشان دهدا وهکوو پهرومردگار دمفهرموی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ - البقرة/۲۷۵﴾.

۳- پهند مهعناى عهنتیکه و سهرنج راگیش کۆ دهکاتهوه به عیبارهتیکی گورت و پر مهعنا رای دنوینئ وهکوو نهوه ئهمثاله شاردر اوانه ی لهناو دمقه گورت بهر پهکاندا ئاراسته گراون، ههروا ئهمثاله مورسه لانه ی له نایه تهکانی رابردوودا ئاهازمیان بو کرا.

۴- جاری وا دهبی پهند لیدهدرئ بو ته رغیب و خوشه و یست کردنی پهند بو هینراوهکه له نهفسی ئاده میزاددا وهکوو نهوه پهنده ی پهرومردگار هیناویه تهوه بو حالئ کهسیک مال و سامانی خو ی له ریگهی خودادا دهبهخشی: که بهخشی نه که ی قازانجیکی زۆرو چهند چهندانه دهکا بوی، دمفهرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَلْبَتَّ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ - البقرة/۲۶۱﴾.

۵- جاری وا ههیه په‌ند لێ دهری بۆ قیز لێ بوونه‌وه‌و خو
 دوورخستنه‌وه له په‌ند بۆ هینراوه‌که نه‌گهر نه‌و په‌ند بۆ هینراوه نه‌فسی
 ناده‌میزاد قیزی لێ کرده‌وه وه‌کوو دهرباره‌ی نه‌هی کردن له غه‌یبه‌ته‌و
 باسکردنی که‌سانی دی له پاشمله‌و به خراپه‌، دمه‌رموی: ﴿وَلَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ
 بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ - الحجرات/ ۱۲﴾.

۶- وا دهبی (مثل) لێ دهری بۆ مه‌دحو په‌سنی په‌ند بۆ هینراوه‌که
 وه‌کوو په‌رومردگار دهرباره‌ی هاوه‌لانی پینغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
 دمه‌رموی: ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ
 فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ -
 الفتح/ ۲۹﴾ حال و وه‌زعی هاوه‌لان به‌و جوړه‌ بوو، نه‌وان له سه‌ره‌تادا که‌مو
 بی هیز بوون، پاشان ورده‌ ورده‌ گه‌شه‌یان کردو هه‌تا بوونه‌ جیگای سه‌رنج و
 گرنگی پیدانی خه‌لکانی ترو هه‌موو عاله‌م به‌ گه‌ورمیی و به‌هیزییان سه‌رسام
 بوون.

۷- مه‌شه‌ل دمه‌یندریته‌وه کاتی‌ک په‌ند بۆ لیدراوه‌که صیفه‌تیکی
 ناشیرینی هه‌بی و خه‌لکی قیزیان لێ بیته‌وه، وه‌کوو په‌رومردگار په‌ند لێ دها
 بۆ حالی که‌سی‌ک خودا نامه‌ی هیدایه‌تی پی دابی به‌لام هیدایه‌ت نامیز
 نه‌بی و له‌پینگی‌ی حه‌ق لابداو له زه‌لکاوی تاوان و خوێریه‌تی‌دا رۆبجی و نقوم
 بی، وه‌کوو په‌رومردگار دمه‌رموی: ﴿وَإِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ، وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى
 الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ
 مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ - الأعراف/ ۱۷۵
 - ۱۷۶﴾.

۸- نه‌مه‌ثال هینانه‌وه‌و په‌ند لێدان زۆر کاریگه‌رتره‌ له نه‌هفسدا، بۆ
 نامۆزگاری به‌لیغ تره‌، بۆ گیرانه‌وه به‌هیزتره‌، بۆ ئیقناع به‌پیزتره‌، بیگومان

پەرومردگار لە قورئانی پیرۆزدا زۆری پەندو مەشەل ھێناونەووە بۆ ئەوێ
ئادەمیزادەکان پەند ئامیزبن و عیرمت و مرگرن ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا
الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ - الزمر/۲۷﴾ یان دەفەر موی: ﴿وَتِلْكَ
الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ - العنکبوت/۴۳﴾ پیغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) لە فەرموودەکانیدا زۆری پەند ئی داوون و مەشەلی
زۆری ھێناونەووە، بانگخوازانی رێبازی خودا پەنایان بۆ پەندو مەشەل بردووە
لە ھەموو چاخ و زەمانیکدا بە کاریان ھێناون بۆ سەر خستنی ھەق و بەلگە
راستکردنەووە، سەرپەرشتیارانی پەرومردە پەنایان بۆ بردون و کردویانن بە
ھۆکاری رۆنکردنەووە و خۆشەویستکردنی پرۆگرامی خۆیان لە دلی قوتابی و
شاگردانی زانست و زانیاریدا کردویانن بە ھۆکاری تەرغیب و تەرھیب لە
مەدح و دەمدا.

پەند ھێناونەووە بە قورئان

داب و نەریتی ئەدیو ئەدەب و ئۆستان و ھاوووە کە پەندو مەشەل
بھێنەووە لە ھەر شوێنیک بشوێتە ئەو حال و وەزعی کاتی خۆی پەندەکە
تیدا ھاوووە مەشەلەکە تیدا گوتراوە، جا ئەگەر ئەمە دەربارە ئێ
گوفتارانە ئادەمیزاد کە وەکوو پەندیان ئی ھاوووە خەلکی لە شوێنی
بپوێستدا سەرلەنوێ دمیانیانەووە لیان دەدەنەووە صەحیح و دروست بن،
ئەو زانیانی ئیسلام بە پەسەندی نازانن لە ناوەندی ئاخوتنی ئاسایی
خۆیاندا پەندو مەشەل بە قورئان ئی بدەنەووە، بە ڕەوای نابین مروق
ئایەتیک لەو ئایەتانە پەند ئاسایانە قورئان بخوێنەووە لە کاتیکدا کە
شتیکی دنیاییان دیتە پێش، ئەمە بە ڕەوا نازانن بۆ ئەوێ پارێزگاری
بکری لە رەوحت و بەلاغەتی قورئان و لە پال ھەموو قسەیکە بێ مانا و

پوچدا بهكار نههيندرئ، بۇ ئهوهى پلهوپايهى ئهوه كهلامه پيرۆزه له دل و دروونى موسولماناندا به بهرزى و شكۆدارى بميننهوه.

ئهبو عوبهيد دهلى: ههر بهو جوړه ئادهميزاد ديهوى بگا به هاوهلهكهى، يان ههست دهكا پيويسى پييهتى، له ناكاوئك دهبينى ئهوه كهسهى دى بۆلاى بهبى ئهوه داواى هاتنى لى كردبى، به گالتهوه پيى دهلى: ﴿جَنَّتْ عَلَى قَدَرٍ يَا مُوسَى - طه/ ۴۰﴾ ئهم جوړه بهكارهينانهى قورئان جوړيكه له گالتهكردن به قورئان.

ههر لهم بوارهدايه كه ئيبنو شههابى الزهرى دهلى: موناظهره به قورئان و به فهرموودهى پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) ناكري، ئهبو عوبهيد دهلى: هاوتا بۇ قورئان و فهرموودهى پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) دامهنى نه به گوفتار نه به كردار.

سويند خواردن و شيوهى سويند له قورئاندا

ئامادهباشى نهفسى مروف بۇ ودرگرتنى حهق و ملكهچ بوون بوى، له مروفيكهوه بۇ يهكيكى تر دهگورئ، نهفسى پاك و بى گهرد: كه به تاوان پيس نهبووبى، به پير هيدايهت و بانگهوازي حهقهوه دهچى و دلى خوئ بۇ تيشكهكانى دهكاتهوه و پرتهويك، ئاماژه و ئيشارمىكى بهسه و حهق و مردهگرئ و پابهندى دهبى، وهلى نهفسيك كه ههورى نهزانى بهسهرهوه بى و تاريكاى بهتال و ستهم دايبوشيبى، دلى ئهوه نهفسه به چهكوچى زهجرو صيغه و دارپژگهى جهخت لهسهر گراو نهبى داناچلهكئ و نالهرزئ، سويند له بوارى خيطاب و ئاخوتندا شيوازيكه له شيوازهكانى تهئكىدو بهلگهى بوپردمر لهگهل خوئ ئاراسته دهكا، بهرامبهرو خهصم ئيستدرج دهكا بۇ ئهوهى ئيعتيراف بهو شته بكا كه ئينكارى كردوه.

پښاسه‌ی سویندو داریژگه‌ی (تعریف القسم وصیغه)

(قسم) که کویه‌که‌ی (اقسام) ه به مانا سویند دئ داریژگه‌ی سهره‌کی
بؤ سویندو سویندخوړی نه‌ومیه کابرا فیعلی (قسم) یان (احلف) بلئ ئه‌مجار
ناوی سویند پیخوراو بیتئ پاشان سویند له‌سهر خوراو بلئ که ئه‌مه‌یان پیی
ده‌گوترئ (جواب القسم) وه‌لامی سویند، وه‌کوو په‌رومردگار دمفه‌رموئ:
﴿وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ - النحل/٣٨﴾ پیکه‌ته‌ی
سویند سی شته:

١- فیعلی ﴿وَأَقْسَمُوا﴾.

٢- سویند پیخوراو ﴿بِاللّٰهِ﴾.

٣- سویند له‌سهر خوراو ﴿لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ﴾.

جا چونکه سویند له ئاخاوتندا زؤر به‌کارده‌یندرئ صیغه‌که‌ی کورت
کراو‌ته‌وه، فیعله‌که‌ی حه‌زف ده‌کړئ و به‌هرفی (ب) کیفایه‌ت ده‌کړئ،
پاشان پیتی (واو) یان له‌جیاتی (ب) به‌کاره‌ی‌ناوه له‌کاتی‌کدا سویند
پیخوراو‌که ئیسمی ظاهر بی، وه‌کوو قورئان دمفه‌رموئ: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ -
اللیل/١﴾ یان پیتی (ت) به‌کارده‌یندرئ وه‌کوو قورئان دمفه‌رموئ: ﴿وَتَاللّٰهِ
لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولَّوْا مُدْبِرِينَ - الأنبياء/٥٧﴾ شایانی باسه له سویندا
(ت) که‌م به‌کارده‌یندرئ و به‌زؤری (واو) به‌کارده‌یندرئ.

له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا وشه‌ی (القسم) و (اليمين) یه‌ک مانا ده‌به‌خشن و
به‌مانا سویندن، سویندیش و پښاسه‌ ده‌کړئ: که بریتیه له‌پابه‌ندکردنی
نه‌فس به‌وازه‌ی‌نان له‌شتی‌کدا، یان قه‌صدکردنی و هه‌ول‌دان بؤ کردنی،
سوینده‌که بخوا به‌شتی‌ک که له‌باوهری سویندخوړدا ری‌زدارو پی‌رو‌زو
موقه‌ده‌س بی له‌حه‌قیقه‌ت و واقی‌عدا، یان هر به‌بر‌وای سویندخوړ، له
عه‌ره‌بی‌دا وشه‌ی (حلف) بؤ سویند به‌کاردئ، چونکه عه‌ره‌ب دابو نه‌ریتیان

وابوو، يەككىيان قۇلى راستى ئەوى تريانى دەگرت لەكاتى سوپند بۇ يەگرت خواردن.

سودو قازانجى سوپند لە قورئاندا

لوعەى عەرەبى تايبەتمەندى تايبەتى خۇى ھەيە، بەھوى تەعبىرى وردى ھەيە و بۇ تەعبىردانەھە لە شتەك چەند شىۋازى جياجيا بەكار دىنى، بەگوپرى مەبەستەكان، شىۋازى تەعبىردانەھە دەگوپرى....

ئەو كەسەى خىطابى ئاراستە دەكرى سى ھالى جياجياى ھەن، كە لە عىلمى بەلاغە (زانستى بەيان)دا پى دەگوپرى جۆرەكانى خەبەر (ابتدائى - طلبى - إنكارى) وا دەبى مۇخاطەب زەينى خالىيە لە بارەى ھوكمەكەھە، ئىتر خىطابى ئاراستە دەكرى بەبى ئەھوى خىطابەكە تەئكىدو جەختكردنەھوى تىدا بى، بەمە دەگوپرى خەبەرى (ابتدائى) و سەرەتايى.

وا دەبى مۇخاطەب پارايە لە چەسپانى ھوكمەكەىدا دۇنيا نىە چۆن و چۆن نىە، ئەم جۆرە مۇخاطەبە واباشە: كە خىطابى ئاراستە دەكرى بە تەئكىدەھە بى، بۇ ئەھوى پارايى لە دلدا نەمىنى، بەم جۆرە خىطابە دەگوپرى: خەبەرى طەلەبى.

وا دەبى مۇخاطەب ئىنكارى خەبەر دەكا، لىرەدا پىۋىستە بەگوپرى ئىنكارىيەكەى تەئكىدى بۇ دەكرى، چەندىك ئىنكارىيەكەى بەھىز بى تەئكىدەكەى بۇ زىاد دەكرى، بەم جۆرە خەبەرە دەگوپرى: خەبەرى ئىنكارى.

سوپند بۇخۇى جۆرىكە لەو جەختكردنەھە مەشھورانەى شت لە دل و دەرۋوندا جىگىر دەكا و بەھىزى دەكا.

بىگومان قورئان بۇ ھەموو كەس نازل بوو و ئاراستەى سەرچەم ئادەمىزاد كراو، خەلكى لە بەرامبەرىدا ھەلۋىستى جياجيان و مرگرتوو، ھەيانبوو پارابوو و شك و گومانى ھەبوو، ھەيانبوو مونكىرو بى باو،

هه‌یانبووه تا سه‌ر ئیسقان دژو سه‌ره‌قو بی باومر بوون، سویند له قورئانی پیرۆزدا شک و گومان دهره‌وینیته‌وه گومانگه‌له‌کان ده‌پوکی‌نیته‌وه، به‌لگه راست ده‌کاته‌وه، ته‌ئکیدى خه‌به‌ره‌کان ده‌کا، حوکه‌مه‌که له کامه‌ترین شیوه‌دا ده‌چه‌سپینى.

سویند پیرۆزدا له قورئاندا

په‌رومردگار له قورئاندا به زاتى پیرۆزى خۆى سویند ده‌خوا، هه‌روا سویند به صیفاتى خۆى ده‌خوا، یان به‌و ئایات و نیشانانه‌ی تایبه‌تن به زات و صیفاتى خۆى، سویند خواردنى په‌رومردگار به هه‌ندى له مه‌خلوقاتى به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و شته به‌شیکه له ئایات و نیشانه گه‌وره‌کانى، بێگومان په‌رومردگار له قورئانى پیرۆزدا له حه‌وت شوین سویندى به زاتى خۆى خواردوو.

- ١- ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنِوا قُلُوبَنَا وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ - التَّغَابُنُ/٧﴾.
٢- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَكُم - سُبُح/٣﴾.

٣- ﴿وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُوبِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ - يُونُس/٥٣﴾ وه‌کوو دياره په‌رومردگار له‌م سى جیگایه‌دا فه‌رمانى به پێغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بى) کردوو: که سویندى پى بخوا.

- ٤- ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ - مَرْيَم/٦٨﴾.
٥- ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ - الْحَجَر/٩٢﴾.
٦- ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ - النِّسَاء/٦٥﴾.

٧- ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ - الْمَعَارِج/٤٠﴾.

هه‌روا باقى سویند خواردنه‌کانى تر: که په‌رومردگار له قورئاندا سویندى به دروستکراوانى خۆى خواردوو وه‌کوو ده‌فه‌رموى: ﴿وَالشَّمْسِ

وَضَحَاهَا ، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا - الشمس / ۱ - ۲ ﴿ ههروا که دمفهرموئ: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ، وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى - الليل / ۱ - ۳ ﴿ یان دمفهرموئ: ﴿وَالْفَجْرِ ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ - الفجر / ۱ - ۲ ﴿ یان دمفهرموئ: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنْصِ - التکویر / ۱۵ ﴿ یان دمفهرموئ: ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ، وَطُورِ سِينِ - التین / ۱ - ۲ ﴿.

ئەم جوړه سویندخواردنهی پەروەردگار بە دروستکراوانی خۆی زۆرو زمبەندن، بۆ خودا رەوايه سویند بخوا بە هەرشتیک بیهوئ وهئ سویندخواردنی بهندهکانی بە غهیری زاتی خودا و صیفهتهکانی دروست نیه، زانایان پێیان وایه سویندخواردن بە غهیری خودا و صیفهتهکانی، جوړیکه له شێرک و هاوهلدانان بۆ خودا!.

له عومهری کوپی خهتابهوه رپوايهتکراوه دهئ: پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فهرموویهتی: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ» که‌سێک به غهیری خودا سویند بخوا بپگومان کافر بووه، یان هاوهلئ بۆ خودا داناوه، پەروەردگار که سویندی به مه‌خلوقاتى خۆی ده‌خوا، چونکه ئەوانه نیشانهی بوون و قودرمت و دمست‌په‌نگینی دروستکه‌ره‌که‌یانه: که زاتی پەروەردگار، هه‌روا نامازه بۆ گه‌وره‌یی و سودبه‌خشی ئەو شتانه بۆ ژيانى مرو‌ف بۆ ئەوهی په‌ندیان ئی وەرگرن و بیانکه‌نه نیشانهی گه‌وره‌یی خودا. هه‌سه‌ن دمفهرموئ: خودا ئاره‌زوی خۆیه‌تی سویند ده‌خوا به هه‌ر شتیک بیهوئ له دروستکراوانی خۆی، به‌لام بۆ که‌س دروست نیه سویند به غه‌یری خودا و صیفه‌ته‌کانی بخوا.

جۆرهكانى سويند

سويند يان ظاهيرو به پرووهوميه، يان موقهدمرو مهزنده كراوه.

۱- سويندى ظاهير: نهوميه كرداره سويند ئاساگه تيدا ظاهير بى و گوترايى، سويند پيخوراوه كه شى ديار بى، وايش دهبى فيعلى سوينده كه حهزف دهكرى و به (ب) يان (واو) يان (تا) كه حهرفى جه پى و ماناى سويند دهگه يهنن ئىكتيفا دهكرى.

له برى شويندا (لا) نافية دهخريته سهر فيعلى سوينده كه: وهكوو دهفهرموى: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ - الْقِيَامَةِ / ۱ -﴾
۲ ﴿دهگوترى: پيتى (لا) له ههر دوو شوينه كه دا نهفى شتىكى موناسيب و گونجاو دهكا بو ئه و مهقام و جيگهيه واته: ﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وا مهزنده دهكهن (لا صحة لما تزعمون أنه لأحساب ولا عقاب) ئهمجار رسته كه دهست پى دهكا و دهفهرموى: ﴿أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَبِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ ئيوه پوژى قيامهت زيندو دهكرينه وه و حساب و ليكولينه و متان له گه ل دهكرى و سزاي بيدينى و تاوانه كانتان و مرده گر نه وه.

رايهك ههيه دهلى: پيتى (لا) بو نهفى سوينده كه يه: بهم مانا يه دهفهرموى: ئه من سويندت بو ناخوم به پوژى قيامهت و به نهفى لؤمه كهر، وهلى من پرسىارت لى دهكهم به بى سويند خواردن، ئايا تو دهرانى ئيمه ئيسقانى رزيو و پولكاوت به هوى مردن ته وه، كو ناكه ينه وه و ليكيان نادمينه وه و زيندوت ناكه ينه وه؟ نانا وا مهزانه، بيگومان كار كه نه وه نده ناشكر ايه پيوست به سويند ناك!!!.

رايهكى تر ههيه دهلى: وشه (لا) زندهيه، وهلامى سوينده كه له ئايه ته كه دا حهزف كراوه و رسته ي ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ﴾ كه له دواوه دى دهلالهت دهكا له سهر (حذف) كراوه كه، مهزنده كردنه كه ي بهم جوره دهبى (لتبعن ولتحاسبن).

٢- سویندی موقه دمر و مه زنده کراو نه وهیه فیعلی قه سه م دیار نه بی و نه گوتری، سویند پیخورا ویش ذیکر نه گرابی، وه کوو دمفه رموی: ﴿تُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ - آل عمران/ ١٨٦﴾ (ای والله لتبلون) واته: سویند به خودا، نیوه دمر باره ی مال و سامانتان به تاقی دمرینه وه.

سویند له سه رخوراو

١- سویند له سه رخوراو مه به ست به سویند جه ختکردنه وه و چه سپاندنی سویند له سه رخوراو، که وایی پیویسته به جوړیک بی: که سویند له سه رخورادنی بو به جوان و مه قبول دابندرئ، وه کوو کاریکی له به رجاو نه بوو نادیار سویند له سه رخوره به بوونی بخوا.

٢- وه لامي سویند (جواب القسم) زوربه ی کات ذیکر ده کړئ، جاری وایش دمبی حهذف ده کړئ، وه کوو چوڼ زورجار وه لامي وشه ی (لو) حهذف ده کړئ وه کوو قورئان دمفه رموی: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ - التكاثر/ ٥﴾ ئەم جوړه حهذفکردنه به جوانترین شیواز دمژمیردرئ، چونکه نه وه ده لالهت دهکا له سه رخوره ته فخیم و ته عظیم و گرنگی پیدان و به گه وره زانین، که وایی مه زنده کردنه که نامای لی دئ (لو تعلمون ما بین ایدیکم علم الامر الیقین لفعلمت ما لا یوصف من الخیر) وه لامي سویند ده که حهذفکراو، وه کوو قورئان دمفه رموی: ﴿وَالْفَجْرِ ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ ، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ، هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ - الفجر/ ١ - ٥﴾ مه به ست له م سویند خواردنه نه وهیه: دمفه رموی: کاتو زه مانیک: که ئەم کرده وانه ی تیدا رودهدا سیاوی نه وهن: که خودای مه زن سویندیان پی بخواو پیویست به (جواب ای قه سه م نیه.

رایه ک هیه ده لی: وه لامه که حهذفکراو، مه زنده که ی به مجوره یه (لتعذبن یا کفار مکه).

رایه کی تر هه یه دهلی: وهلامی سوینده که نایه تی ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِلْمِرْصَادِ
- الفجر/ ۱۴﴾ بهلام قسه ی صه حیج و گونجاو ئه وه یه، ئهم جوړه سوینده
پیویستی به جواب نیه، واده بی جهواب جهذف دهگری، بههوی ئه وه ی له
که لامه که دا هه یه دیگه یه نی، وهکوو ئه وه خودا دمفه رموی: ﴿لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ
الْقِیَامَةِ ، وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ - القیامة/ ۱ - ۲﴾ جهوابی قه سه م
جهذفکراوه، ئه وه ی دهلالهت دهکا له سه ر جهذفکراوه که ئه و رسته ی دوامیه:
که دمفه رموی: ﴿أَيُّحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ - القیامة/ ۳﴾ مه زنده که
به م جوړه دمبی (لتَبْعَنَّ وَلِحَاسِنَ).

۳- فیعلی ماضی موته صه ر هف، ئه گهر مه عمولی له پییشه وه نه بی،
ئه گهر ببیته جهوابی قه سه م، پیویسته بی تی (لام) و (قد) ی له گه ل دا بی،
نابی یه کیکیان هه بی و ئه وی تریان نه بی، مه گهر دمفه که دریژ بی، وهکوو
دهقی ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاها ، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ، وَاللَّيْلِ إِذَا
يَغْشَاهَا ، وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ، وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ، فَأَلْهَمَهَا
فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا - الشمس/ ۱ - ۹﴾ جهوابی سوینده که
﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ (لام) ی له سه ر نیه جهذف کراوه له بهر دریژی دمفه که.
بویه دهر باره ی نایه ته کانی ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ، وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ،
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ، قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ - البروج/ ۱ - ۴﴾ گوتراوه: وا
جوان و په سه نده ئهم سوینده وهلامی نه بی و پیویستی به وهلام نیه، چونکه
مه به سه ته که ناگادار کردنه وه ی ئاده میزاده له سه ر گه وره یی سویند
پیخوراوه که و نامازه ی ئه وه یه: که ئه و سویند پیخوراوانه له نایات و نیشانه
گه وره کانی په رومردگان.

رایه ک هه یه دهلی: وهلامی سوینده که جهذفکراوه رسته ی ﴿قُتِلَ
أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ دهلالهت دهکا له سه ری، واته ئه وانه - مه به سه ت کافره کانی

مهككهيه - نهفرين ليكراون وهكوو چؤن ئهصحابولئوخذود نهفرينيان لي
كراوه.

رايهكي تر ههيه دهلي: پيشهوهي سويندهكه ههذفكراوه مهزندهكه
بهمجورميه (لقد قتل.....) چونكه فيعلي ماضي ئهگهر بوو به جهوابي
قهسهم دهبي (لام) و (قد) لهپيشهوه بي، دروست نيه يهكيكيان دابندري و
ئهويتريان لابدري، مهگهر كهلامهكه دريژ بي وهكوو لهوهپيش تيپهري له
باسي ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاها ، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ، وَاللَّيْلِ إِذَا
يَغْشَاهَا ، وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ، وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ، فَأَلْهَمَهَا
فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا - الشمس/ ۱ - ۹﴾.

۴- پهرومردگار سويند دهخوا لهسهر ئهو بنهمايانه ي ئيمان: كه
بيويسته بهندهكان بيانزانن، وادهبي سويند دهخوا لهسهر تاكو تهنهايي
خوي، وهكوو دمفهرموي: ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ، فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ، فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ،
إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ - الصافات/ ۱ - ۴﴾.

جاري واههيه سويند دهخوا لهسهر نهوه: كه قورئان كهلاميكي
حهق و راسته، وهكوو دمفهرموي: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ
تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ، إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ - الواقعة/ ۷۵ - ۷۷﴾.

جاري واههيه سويند لهسهر ههق و راستي پيغمبهرايهتي ههزهرتي
موحههممه (دروودي خوداي لهسهر بي) دهخوا وهكوو دمفهرموي: ﴿يَس ،
وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ، إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ - يس/ ۱ - ۳﴾.

وادهبي سويند دهخوا لهسهر (وعد وعيد) وهكوو دمفهرموي:
﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا ، فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ، فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ، فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا ، إِنْمَا
تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ، وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ - الذاريات/ ۱ - ۶﴾.

جاري واههيه سويند لهسهر حالي مروف دهخوا وهكوو دمفهرموي:
﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ، وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ، إِنَّ سَعْيَكُمْ

لَشَّتْی - اللیل/ ۱ - ۴ ﴿كەسێك له سویندهكانی قورئان ورد بێتەوه زۆر فنون دمر دینێ.﴾

۵- سویند له قورئاندا وادەبێ دەگەوێتە سەر جوملهی خەبەری و زۆربەى کاتیش وایه، وهکوو دمفه رموی: ﴿فَوَرَّبَّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ - الذاریات/ ۲۳﴾ یان دهگهوێتە سەر جوملهیهکی وا له مانادا طهلهبى بێ وهکوو دمفه رموی: ﴿فَوَرَّبَّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ، عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ - الحجر/ ۹۲ - ۹۳﴾ چونکه مه بهست لهم دمقه هه ره شه و ترساندنه.

سویند و مهرج

سویند و مهرج بێکه وه کۆده بنه وه، ئەمیان دهچیتە سەر ئهویان و به پێچه وانه شه وه، ههردو کیشیان وهلامیان دهوی، ههه وهلامیکیش بهیده ست دهبی، ئەمجار کامیان له سویند و مهرج له پێشه وه بوو وهلامه که بۆ ئه وه وهلامی ئهویتریان چاوپۆشی لێ دهکری.

جا ئەگەر سویند پێش کهوت له شهرت، وهلامه که دهبیته هی سویند و وهلامی شهرتمان ناوی پێویستمان نیه وهکوو دمفه رموی: ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ - مریم/ ۴۶﴾ مه زنده که بهمجۆره دهبی (والله لئن لم تنته) ئه وه پیتی لامه ی چووته سەر (أن) ی شهرتییه لامی جوابی قه سه م نیه وهکوو ئایه تی ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ - الأنبياء/ ۵۷﴾ لامی جوابی قه سه مه، به لکوو له وه ی پێشوودا لامه که چووته سەر (أن) ی شهرتییه بۆ ئه وه ی ئاماژه بێ ئه وه جوابه ی دوا یی دێ جوابی قه سه مێکه له پێشیه وهیه، نه ک جوابی شهرت بێ، به م پیتی (لام) ه دهگوتری: (لام المؤذنه) یان (اللام الوطنيه للقسم) چونکه رپخۆشکه ره ی کردووه بۆ قه سه مه که، وهکوو پهرومردگار دمفه رموی: ﴿لَئِنْ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤَنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ - الحشر/ ۱۲﴾ زۆربه ی کات (لامی رپخۆشکه ره بۆ

سویند) دهچیتە سەر (آن) شەرتییە، کەمجاریش دەچیتە سەر شتی تر، ناشگونجی بگوتری رستەى شەرتییە کە جوابی قەسەمە مەزەندەگراوەکیە، چونکە جوملەى شەرتی ناگونجی ببیتە جواب، چونکە مەرجە جواب دەبی جوملەى خەبەرى بی، جوملەى شەرتی ئینشائیە و بە کەلکی ئەوە نایە ببیتە جوابی قەسەم، لەسەر ئەم بنەمایە فەرموودەى خودا لە نموونەى یەکەمدا: کە دەفەر موئ: ﴿لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ دەبیتە جوابی قەسەمە مەزەندەگراوەکە: نیتەر بی ناتاجی کردوون لەجوابی شەرتەکە.

داخڵبوونی (لام) ی رپخۆشکەرە بۆ قەسەم واجب نیە بچیتە سەر رستەى شەرتییە، چونکە هەندى جار نایەتى قورئان: کە دەفەر موئ: ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - المائدة، ٧٣﴾ ئەوەى لێردا دەلالەت دەکا لەسەر ئەوە جوابەکە بۆ قەسەمە، بۆ شەرتەکە نیە، داخڵبوونی (لام) ه بۆ سەر جوابی قەسەم و فیعلە موزاریعەکە مەجزوم نیە بە بەلگەى نایەتى ﴿قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ - الإسراء/ ٨٨﴾ ئەگەر جوملەى ﴿لَا يَأْتُونَ﴾ وەلامى شەرتەکە بوايە دەبوايە فیعلە موزاریعەکە (یأتون) مەجزوم بوايە.

وەلى نایەتى ﴿وَلَكِنْ مُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِلَّهِ تُخْشَرُونَ - آل عمران/ ١٥٨﴾ (لام) ی داخڵبوو بۆ سەر (آن) شەرتییە (لام) رپخۆشکەرە بۆ قەسەم (لام) (لِإِلَى اللَّهِ) (لام) ی جوابی قەسەمە، واتە: لە جوابی قەسەمدا واقع بوو، نوونی تەوکیدیش نەچۆتە سەر فیعلەکە، چونکە فەصل و ناوەند هەیه لەنیوان (لام) ی جوابی قەسەم و فیعلەکە بە (جارو مەجرور) ئەصلى جوملەکە ئاوايە (لئن متم او قتلتم لتحشرن الى الله) لەم رپووەوە جوابی قەسەم ئەگەر فیعلەکە موبتەت و موستەقبەل بوو دەبی نوونی تەوکیدى بپووە بلکی بەمەرجی لەنیوان (لام) ی جوابی قەسەم و فیعلەکەدا فاصل نەبی.

به کارهینانی هندی فیعل له شوینی قه سه م

ئه گهر سوینده که بو جه ختکردنه وه بوو له سه ر سویند له سه ر خوراوه که، له م حالده هندی فیعل وه کوو قه سه م مامه له یان له گه ل ده کری، به مه رجی سییاقی که لامه که له مانای سویندا بی، وه کوو ئایه تی ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ - آل عمران/ ١٨٧﴾ (لام) ی ﴿لَتُبَيِّنَهُ لِلنَّاسِ﴾ (لام) ی جوابی قه سه مه، جومله که ی دوی جوابی قه سه مه، چونکه نه خدی میثاق و مهرگرانی عه ه دو به ئین به مانای سویند دان و شتی وادی.

رافه که رانی قورئان ئه م ئایه تانه ی دوا بیان حه مل کردوه بو سه ر ئه م قاعیده ی پی شو، واته: بو ئایه تی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِیْلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ - البقرة/ ٨٣﴾ هه روا ئایه تی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ - البقرة/ ٨٤﴾ هه روا ئایه تی ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ - النور/ ٥٥﴾ هه مان ته و جیهو ئیعرابیان کردوه: که بو ئایه تی ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ - آل عمران/ ١٨٧﴾ کردوه.

٢٠ به لگه هینانه وه جه ده لی قورئان

ئا سکرایه: که حه قیقه ته دیار و بهر چاوه کان، مرو ف هه ستیان پی ده کا و ده یان بینی و پی یان ئاشنایه، به لگه که ونیه کانیش به زمانی حال ده یاندر کین و به گو یی ئاده میزادیاندا دهن، بو چه سپاندن و سه لماندن یان پیویست به به لگه و بورهان نا کا، حه و یجه ی به ده لیل هینانه وه نیه بو دلنیا بوون له راستی و دروستیان، وه لی سه ر ره قی و موکابه ره زور جار خاوه نه کان یان هه لدمنن شک و گومان بهرپا بکه ن و حه قیقه ته کان رو که ش بکه ن به گومانگه لیک و پو شاک ی حه ق یان به به ردا بکه ن و له پیش ئا وینه ی عه قلدا بیان رازینه وه، ئالیره دا ئه و نه فسه سه ر که ش و مرو ف هه لخوا بی

بوو دلږمقانه، پښوستان به وه هه به به لگه به هیز بۆ بدرین و سهریان بکوتریته وه، کیش بکړین و پالیان پښه بنری بۆ دان پیاښان و ئیعتیراف، جا نیمان بینن، یان له سهر کوفرو بیدینی خوځان بمیننه وه.

قورئانی پیروژ - که بریتیه له بانگه وازی خودا بۆ مرؤفایه تی به ټیځپایی و به گشتی - ږوبه ږوی زور بیروباوږی جیا جیا بۆته وه، به هه موو هیژو پښیزانه وه هه ولیان داوه ئینکاری حه قیقه ته کانی بکه و کیشه و جیدال ناراسته ی بنه ماکانی بکه، نه و موبو قورئان نه یاره کانی خو ی بۆردان و بۆږی دان و قوږی به دهمدا دان، به به لگه ی حیسسی و بهرچاو ږوبه ږویان بووه وه، به شیوازیکی قه ناعه تئامیز به رامبه ریان وهستا، به لگه ی که مهر شکین و بۆردمړی ناراسته کړدن و جیدالی ږو ږوچ و مه حکمه ی له گه لدا کړدن.

پیناسه ی جه دهل

جه دهل و جیدال: واته: دان و سان و موفاوه ضه به مه به سستی دمه دهمی و بۆردانی به رامبه ر، بنه مای جه دهل له رسته ی (جدلت الجبل) و مرگراوه واته: حه بله که م باداو به هیژم کړد، وه کوو نه وه هه ریه ک له و جه دهل بازو دږبه یه کانه هه ول ددها هیژی به لگه ی نه ویتر خاو بکاته وه و شی بکاته وه و هیژی تیدا نه هیلئ.

بیگومان په رومردگار له قورئانی پیروژدا نه وه ی ږاگه یان دووه: که خصومه ت و کیشه و جه دهل به شیکه له سروشتی ئاده میزاد و دمفه رموی: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا - الْكَهْف/ ۵۴﴾ فه رمانکراوه به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) به وه ی به ئوسلوب و شیوازی نه رم و جوان موجدله له گه ل موشریکه کان بکا، به و موجدله نه رم و نیانه، سهر ږمقی و لوتبه رزی و سهرکه شییان خاو بکاته وه، دمفه رموی: ﴿اذْغُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ - النحل/ ۱۲۵﴾

په رومردگار دمه‌دهمۍ و موناظه‌ره‌ی له‌گه‌ل خاوه‌ن نامه‌کاندا به‌و شیوه‌و
 رېبازه‌ نه‌رمییه‌ حه‌لال کردووه‌ دمفه‌رموئ: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ - العنکبوت / ٤٦﴾.

موناظه‌ره‌و به‌لگه‌ هی‌نانه‌وه‌ به‌و شیوازه‌ نه‌رم و جوا‌نه‌ جه‌ده‌ل و
 موناظه‌رمیه‌که‌ مه‌به‌ست لی‌ی دمرخستنی حه‌ق و راستییه‌، راستکردنه‌وه‌ی
 نه‌و حه‌قه‌و چه‌سپاندنی نه‌م طه‌ریقه‌و رېبازمه‌یه‌: که‌ قورئان له‌ بواری
 جه‌ده‌ل و موناظه‌ره‌دا بو هیدایه‌تی کافره‌کان په‌په‌ره‌ی کردووه‌و هه‌وئی داوه‌
 به‌م شیوه‌یه‌ دژو به‌رامبه‌ره‌کانی بې‌نیته‌ ژېر ره‌دایه‌و له‌گه‌ل به‌رنامه‌که‌ی
 بیانگونجی‌ن، به‌ پېچه‌وانه‌ی نه‌ه‌لی نه‌ه‌واو لوتبه‌رزو سه‌ره‌ره‌ق: که‌ هه‌میشه‌
 نیزاع و کیشه‌کانیان له‌ناو به‌تال‌دا دمه‌سوپېته‌وه‌و بو چه‌سپاندنی به‌تاله‌،
 دمفه‌رموئ: ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ - الکهف / ٥٦﴾.

رئ و ده‌سمی قورئان له‌ بواری موناظه‌ره‌دا

قورئانی پېروژ زۆر به‌لگه‌و بورهان ده‌هې‌نېته‌وه‌: که‌ روه‌په‌رو‌ی
 ناحه‌زه‌کانی بوته‌وه‌و نه‌و به‌لگه‌و ده‌لېلانه‌ی ئاراسته‌کردوون به‌شیوه‌یه‌کی
 جوان و ئاشکرا به‌جوړیک خوینده‌وارو نه‌خوینده‌وار، عام و خاص، تی‌ی ده‌گا،
 هه‌موو گومانگه‌لیکی فاسیدو گهنده‌لی پوچ کردوته‌وه‌، به‌شیوه‌ی موعاره‌ضه‌و
 مه‌نع به‌لگه‌و ده‌لیلی نه‌وانی هه‌لومه‌شاندوته‌وه‌ ئوسلوبی ئاکام پرون و پرسته‌ی
 بئ گری‌و گول و مه‌عنا ئاشکرای به‌کاره‌ی‌ناوه‌، بو تیگه‌یشتن لی‌یان پېویست به‌
 ماندوکردنی عه‌قل و لی‌کۆ‌لینه‌وه‌ی زۆر ناکا.

قورئانی پېروژ له‌ جه‌ده‌ل و روه‌په‌روبوونه‌وه‌ی بئ بر‌وایاندا رېبازی
 (متکلمین)ی به‌کار نه‌هې‌ناوه‌، به‌لگه‌ ئیسطیلاحییه‌ پیکهاتوو‌ه‌کانی نه‌وانی
 به‌کارنه‌هې‌ناوه‌: که‌ بیک هاتوو له‌ موقه‌دی‌مات و ئاکام، نه‌هاتوو (قیاس
 الشمول) به‌کاربې‌نئ به‌مجۆره‌ به‌لگه‌ به‌ مه‌فه‌ومه‌ کولیه‌کان بې‌نیته‌وه‌ بو

چەسپاندنى مەفھومە جوزئىيەكان، يان (قياس التمثيل) بەكاربىئى بەمجۆرە مەفھومە جوزئىيەكان بىكاتە بەلگە بەسەر مەفھومە كولىيەكانەو، چونكە قورئان بە زمانى عەرەبى نازل بوو، بەشئودەيك خىطابى ئاراستەكردوون لىيى حالى بن.

ھەرودھا چونكە پشت بەستن لە بەلگە ھىئانەودا بەو شتانەى نەفسى مروق لەسەرى دروست بوو، پىيان ئاشنا بوو، برىوان پىيان ھەيەو دەيانبىئى ھەستىيان پى دەكا، بەبى پىوئىستى بە فەكرى قول و بىر كەردنەو، زۆر و تاقەت پىروكپىن، كارىگەرى زۆرتەرى ھەيەو باشتر و زوتر بەرامبەر بۆر دەداو مەبەست دەپىكى، لەلایەكى ترەو، دەلانى كەلامى ئاشكرا و پون و پەنابردن بۆ قەسەو بەلگەى وردو فەلسەفە ئامىزو خەفى و مانا شاراو، جۆرىكە لە مەتەل و غموز و تەمومز كەسانىكى تايبەت نەبى لىيى حالى نابن.

لەسەرىكى ترەو جەدەل و مونا قەشە لەسەر رىبازى مەنطقىيەكان لەھەموو روى كەو، گونجاو سەلىم نى، چونكە بەلگەكانى يەكتا پەستى و زىندوبوونەو، رىدو، كەانى قىامەت: كە قورئان باسى كەردوون و چەسپاندونى، جۆرىكە لەو دەلالەت و بەلگانەى خودى خۆيان ماناكان دەگەيەنن و ھىچ پىوئىست بەو ناكە بخرىنە ژىر قەضىيەيەكى كولىيەو.

شىخى ئىسلام ئىبنو تەيمىيە (خوداى لى رازى بى) لە كەتبىكىدا: كە ناوى ناو (الرد على المنطقين) دەفەر موى: ئەو، عەقلىكارەكان؛ مەنطقىيەكان رايانواندو، لەو بەلگە قىاسىيانەى ناويان ناو (براھىن) و بەلگە لەسەر ھەبوونى خوداى بەدھىنەر، دەلالەت لەسەر شتىكى تايبەتى ناكەن بە عەينى خۆى، بەلگەو دەلالەت دەكەن لەسەر ئەمرىكى كولىيە: كە تەسەور كەردنى ئەو كولىيە رەھايە تەوحىدى لەخۆ نەگرتو، مەنعى شەراكەت و ھاوبەشى تىدا نى.

بۆ نموونه ئەگەر ئیمە لەسەر پێبازی مەنطیقییهکان بلیین: (هەذا مُحَدَّثٌ، وکل مُحَدَّثٌ فَلابد له من مُحَدَّثٍ) ئەمە تازە پەیدا بوو، هەموو تازە پەیدا بوویک پێویستە دەبێ پەیدا کەریکی هەبێ.

یان (هەذا ممکن والممكن لابد له من واجب) ئەم دوو قیاسەو نموونەیان، تەنھا دەلالەت دەکەن لەسەر (محدث) یکی موطڵەق، یان (واجب) یکی موطڵەق، تەصەورکردنی موحیدیتی موطڵەق و (واجب) ی موطڵەق مەنعی شەراکەت و ھاوبەشی ناکا تێیاندا.

ئەمجار ئیبنو تەیمییه دەفەرموی: بورهان و بەلگە مەنطیقییهکان بەو شیوەو شیوازە، دەلالەت ناکا لەسەر زاتیکی موعەیهەن و مەخصوص، نە دەلالەت دەکا لەسەر (واجب الوجود) نە دەلالەت دەکا لەسەر غەیری ئەو، بەلکەو دەلالەت دەکا لەسەر ئەمریکی کوللی، بە پەرالەت (کوللی) مەفهومیکیە تەصەورکردنی مەنعی ئەو ناکا شەراکەتی تێدا بێ، (واجب الوجود) ناسین و زانیاری پێی مەنعی بوونی شەراکەت دەکا، کەسێک تەصەوری (واجب الوجود) بکا بەجۆریک: کە مەنعی شەراکەت نەکا ئەو دیارە خودای (نەناسیوه.....) ئەمجار دەلێ: ئەمە بە پێچەوانەی ئەومیه: کە خودا لە قورئاندا رایدەگەیهێنێ دەفەرموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ - البقرة/ ١٦٤﴾. هەروا ئایەتی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ - الرعد/ ٤﴾ هەروا ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ - يونس/ ٢٤﴾. چەند ئایەتی تر دەلالەت دەکەن لەسەر هەبوونی

خودایەکی تاک و تەنھا وەکوو چۆن خۆر دەلالەت دەکا لەسەر روناکی و رۆژ. وەکوو دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّبَنَاتٍ فَضَلَّ مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّينَ وَالْحِسَابَ -

الإسراء/ ۱۲ ﴿﴾. ئايەتەكان دەلالەت دەكەن لەسەر بوونی خودی بەدیھینەر، لەسەر بوونی خودایەکی خاوەن دەسەلات و بەتوانا، وەكوو بەلگە و قیاسە مەنطیقیەكان دەلالەت ناكەن لەسەر قەدەرێكى هاوبەش و مەفھومیكى كۆلى رەھا: كە رێگری ناکا لەبوونی هاوبەش لەنیوان خودا و غەیری خودادا. چونكە بەپێی بەلگە قورئانیەكان، ھەرچی بوونەومرە ئاتاجی خودایە، پێویستە لە ئاكامی بوونی بوونەومر، دان بەبوونی خودا خۆی دابنێن بەبێ سێ و دوو بەلگەكانی خودای مەزن لەسەر تاك و تەنھایی خۆی و ئەو ھەوالانەى رایگەیانەدون دەربارەى رابوونی قیامەت و زیندوبوونەو، ئەو بەلگانەى راینواندون لەسەر راستی پێغەمبەرەكان و دروستی پەيامەكانیان، بەجۆرێك: كە ھیچ پێویستیان بە قیاسی (شمولى یان تەمثیلی) نیە، بەلكوو بەلگەكان بۆخۆیان بەروونی مانا دەبەخشن و زانیاریش دەربارەیان لێوەى لازم دێ، زانیاری بە مەدلۆل و موسەمماكانیان، واتە: ئینتیقال و گواستنەوێى ذیھن لەخودى بەلگەكانەو بۆ مەدلۆل و ماناكان رۆن و ئاشكرايە و ھیچ تەم و مژى تێدانى. وەكوو ئینتیقالی ذیھن لە بینینی تیشكى خۆرەو بۆ زانیاری و ھەست كردن بەھەلاتنى. ئەم جۆرە بەلگە و دەلیلانە ئەومندە ئاشكراو سەلێنراون ھەموو عەقلەكان یەكسانن لەدەرك كردنیاندا.

زەرگەشى فەرموویەتی: بزائن: كە قورئانی پیرۆز ھەموو جۆرە بەلگە و بورھان و دەلیلیكى لەخۆ گرتووە، بەلگەيەك، دەلالەتێك، تەقسیم و تەحیدیدێك نیە لە تێكڕای مەعلووماتە عەقلی و سەمعییەكاندا ئیلا كەھەیە، قورئان دەرى برپووە و نوتقى پێ كردووە، وەلى پەرۆمردگار ئەو بەلگە جۆراو جۆرانەى بەشیوازی داب و نەریتی عەرەب دەربرپووە، نەك لەسەر شیوازی وردەکاری و فەلسەفەکاری مۆتەكەلیمین و مەنطیقیەكان ئەمەش لەبەر دوو ھۆكار:

۱- هۆی ئەو دیه پەرورمردگار بۆ ھەر گەل و نەتە و دیەك پیغەمبەری ناردی بە زوبانی خۆیان پیغەمبەری بۆ ناردون. وەکوو دمفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ - ابراهیم/ ۴﴾.

۲- ئەو هی ئارمزۆی لە مەسائیلی وردەکاری بۆ و ھەولێ بەلگە ھێنانەو دی فەلسەفە ئامیزو مەنطیقیانە بدا، ئەو ھۆی لەخۆیدا ناتوانی بەلگە ئاشکراو رون بێنیتەو ھۆی خەلکی ئیقناع بکا، بۆیە پەنا بۆ ئەو بوارە تەم و مزاویە دەبا. بێگومان کەسێک بتوانی بە بەلگە ئاشکراو روون خەلکی تیبگە یەنێ و زۆرینە خەلک قەناعەت پێ بکا، پەنا ناباتە بەلگە فەلسەفە ئاسای غامیض و تەم و مزاوی شیوە مەتەل کە کەمینە خەلک لێی حالی دەبن، بۆیە پەرورمردگار خیطابەکانی ھۆی دەربارە بەلگە ھێنانەو ھۆی قەناعەت پێکردنی خەلک لە جوانترین شیوازو ساکارترین شیوە بەلگە ھێنانەو دا ئاراستە کردون، بۆ ئەو ھۆی زۆرینە خەلک لە بەلگە ئاشکراکان حالی بین و حوجەیان بەسەردا بسەپن، کەمینە تایبەتە کەشیان لە ئەنای ئەو بەلگانەو تێگەییشتنی وردترو قوڵتریان بۆ دەستەبەر بێ و زیاتر بچنە بنج و بناوانی ئەو بەلگانە. کەوابێ دەبی فەرموودە یوایە تکرای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): (إِنَّ لِكُلِّ آيَةٍ ظَهْرًا وَبَطْنًا، وَلِكُلِّ حَرْفٍ حَدًّا وَمُطْلَعًا).^(۱) بەمجۆرە مانا بکری، نەك بەو شیوە (باطنیە) کان مەعنايان کردو، لەسەر ئەم بنەمایە ھەرکەسێ زاناتبی و لە زانستەکاندا پتر شارمزابی، بەشو باری لەزانستی قورئاندا زۆرترو قوڵترو وردترە، بۆیە دەبینین پەرورمردگار: کە بەلگە یەك لەسەر خودایەتی ھۆی و تاك و تەنھایی ھۆی دەھینیتەو بەشوین بەلگە کەدا ئەوانە دیاری دەکا کە عیبرەتی ئی و مردەگرن و لێی سودمەند دەبن، جارێک ئەو سودمەندانە پال عاقلە نەدەکان دەدا، وادەبی پال گوێگرو سامعینی دەدا، دەمێکیش بۆ (متذکرین) و

^(۱) یروی عن الحسن موقوفا أو مرسلا كما في مجموع الفتاوى ابن تيمية ج ۱۲/ ۲۳۲.

بیریارمکان، بهمهش پهرومردگار نهوهمان بیردهخاتهوهو تیمان دهگهیهنی: که مروّف بههریهکی لهم هیزه عهقلی و ههستیانهی ههیهتی دمتوانی دمرکی حهقیقهت بکاو راستی بدوژیتهوهو نیشانه و ئامانج بییکی! وهکوو دمفهرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ - الرعد/ ۴﴾ و چهند ئایهتی تری لهم جوّره.

پئویسته نهوه بزاندی: که جاری واهیه: بههوی فیکری وردو شارمزا له زانستدا مروّف دمتوانی لهسهر شیوهی موتهکهلیمین بهلگه و بورهانی عهقلی له ئایهتهکان دمریهینی، وهکوو بهلگه هیئانهوه لهسهرئهوه: که خالیق و بهدییهنهری بوونهومر خودای تاک و تهناهیه، بهمجوره له ئایهتی ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا - الأنبياء/ ۲۲﴾ بورهانی تهمانوع (برهان التمانع) ئاراسته بکا، چونکه نهگهر بوونهومر دوو خوداو زیاتری ببوونایه، نهکید بهرئومبردنهکانیان ریک و پیک نهدهبوو، بهوشیوه سهرسوریهنهری توکمیه بوونهومر (ئهرزو ئاسمانهکان و نهوهی تیئاندایه) بهرپوه نهدهچوو، تیکدهچوون و پایه دار نهدهبوون، نهگهر دوو خودایان ههبوونایه، بیدمهسلاتی و عیجز ههردوکیانی دهگرتهوه، یان یهکیکیان دمست رویشتوو دهبوو نهویتیاریان بئ دمهسلات، بۆنموونه نهگهر یهکیکیان بیویستایه جیسمیک زیندوو بکاو ژیانی پئ ببهخشئ، نهویتیاریان بیویستایه بیمیئنئ، لهم حاله دا یان ویستی ههردوکیان دمهاته دی و تهناقوض رووی دها، چونکه کوپوونهوهی دوو شتی (متناقض) مه حاله و ناگونجین... نهمه نهگهر و افهرز بکهین (اتفاق) یان ههبن، چونکه مه حاله کردارهکیان قبوئی بهشکردن بکا. خو نهگهر (اتفاق) یان نهبن، نهوکاته دمبیته کوپوونهوهی دوو شتی دژ بهیهک و (ضد). نهمهیش مه حاله. نهوکاته یان ویستی هیچیان نایه ته دی و ههردوکیان عاجز دهن، یان یهکیکیان ویسته کهی جی به جی نابئ عاجز

دمبی. ئاشکراشه خودا نابی عیجز روی تی بکا، دهبی ههرچی ویستی بیتیه دی، بیتیه دی.

چهند شیوازیك له موناظهردی قورئان و به لگه کانی

یه کهم: ئەو ئایه ته که و نیانیه رایانده نوینی له گه له هه ئانی ئاده میزاد بو وردبوونه وه لییان و تی فکرینیان، بوئه وهی بیانکاته به لگه و دهلیل له سهر بنه ماکانی عه قانید وه کوو تاک و ته نهایی له زات و له صیفاتیدا له خودایه تی و خاوه نداریتی بونه و مری دا، بو ئیمان هینان به فریشته کانی و به پیغه مبه رانی و به روژی قیامهت و روداو هکانی.

هه ئیه ته ئەم جوړه ده لیلانه له قورئاندا زوو دوباره کراوه ن. یه کیك لهو ئایه تانه ئەم دهقه یه که دهقه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُتَدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ - البقرة/ ۲۱-۲۲﴾. هه روا ئایه تی ﴿وَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ - البقرة/ ۱۶۳-۱۶۴﴾.

دووهم: ئەو ئایه تانه ی به شیوه ی رهندانه وهی دژو بی باومره کان ئاراسته یان ده کاو ئیلزامی ئەهلی عه نادو سهر رهق و دل داخراوه کان ده داو دهنه دهنه یان ده دا بو به خودا چوونه وهو بیر کردنه وه، ئەمهش به چه ند شیوه و شیواز ئاراسته کراون.

أ/ ته قریر کردنی موخاطبه ئاراسته کردنی خیطاب بو ی به شیوه ی پرسیار لی کردنی له و شتانه ی که به رامبه ر ته سلیمیان دهبی و عه قلی و مریان

دهگرئ، بؤنه وهی دان بنئ بهوشتانهی ئینکاری کردون و رهتی کردونه وه. وهکوو بهلگه هیئانه وه به مهخلووقات لهسه ر وجودی خالق وهکوو دمفه رموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ، أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُسْتَطِرُونَ، أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ، أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبُنُونَ، أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ، أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ، أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ، أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ - الطور/ ۳۵-۴۳﴾.

ب/ بهلگه هیئانه وه بهسه رتهای دروستبوون لهسه ر زیندوبوونه وه جاریکی تر. وهکوو دمفه رموی: ﴿أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ - ق/ ۱۵﴾ یان دمفه رموی: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى، أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى، فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى، أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُخْلِيَ الْمَوْتَى - القيامة/ ۳۶-۴۰﴾. ههروا كه دمفه رموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ، إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ - الطارق/ ۵-۸﴾. ههروهکوو چۆن بهلگه به زیندوبوونه وهی زهوی به سه رله نوئ سه وزبوونه وهی روهك و درهخت ده هیئیه وه دواى وشك بوون و گه لاپرێزان جاریکی تر له وهرزی به هارو زیانه وهدا سه رله نوئ گزوگیای وشکبووی په ریوو گه لای هه لوه ریو سه ر هه لده دمه وه وه ده که ونه وه گه شه و نه شه. نه م دیارده و سه ره له دانه وانه ده گاته بهلگه له سه ر زیندوبوونه وهی ئاده میزاد دواى مردنیان زیندو ده کرینه وه بؤ حیسابو لیکوئینه وه وهرگرتنی سزاو پاداش. دمفه رموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ اِنَّ الَّذِي اَحْيَاهَا لَمُخْيِي الْمَوْتِى اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - فصلت/ ۳۹﴾.

ج- پوچکردنه وهی دعوای بهرامبهر به چه سپاندنی پیچه وانه که ی
وهکوو دمفه رموی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ
اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ - الأنعام/ ۹۱﴾. بهمهش رمهی جوله که کانی
دایه وه که پهرومردگار دمر بارمیان دمفه رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ
قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ - الأنعام/ ۹۱﴾.

د/ یاسای سیرو ته قسیم: به هه ژمارکردنی صیفه ته کان و رانواندن و
لیکولینه وه تیاندان، همجار پوچکردنه وهی نه وه: که یه کیکیان به که لکی
نه وه بی ببیته عیلهت و بایسی حوکه. وهکوو دمفه رموی: ﴿ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ
الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيْنِ ثَبْتُنِي يَعْلَمُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
أَلَذَّكَّرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ
وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ - الأنعام/ ۱۴۳-۱۴۴﴾.

ه/ بوردان و سه رکو تکردنی خه صم و بهرامبهر به وهی نیلزام بدری:
که نه وهی نه و دهیل: کهس دانی بیانانی، وهکوو نایه تی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ
الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ، بَدِيعُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - الأنعام/ ۱۰۰-۱۰۱﴾. لیرمدا پهرومردگار نه وه
رهمده کاته وه مندالی هه بی، چونکه مندال له نیوان دوو ره گه زدا نه بی
به وه له د نابی دهی پهرومردگار خیزان و هاوسه ری نیه و نه بووه، زیاد له وه
پهرومردگار بو خوی به دیهینه رو خالقی هه موو شتیکه، به دیهینان و
خالقیه تی بو هه موو شتی که دژو نه قیضی نه وه میه مندالی لی به وه له د بی.
پهرومردگار زاناو ناگاداره به هه موو شتی که، عیلم و زانیاری به هه موو شتی که

نیشانه‌ی ئه‌ومیه کرداره‌کانی به ویست و ئیراده‌ی خۆیه‌تی، هه‌رجی نه‌یه‌وی بێته‌دی نایبته‌دی، هه‌رجی بیه‌وی ببی ده‌بی ببی. بێگومان عه‌قل و شعور جوداوازی ده‌خاته نیوان (فاعل بالإرادة) (والفاعل بالطبع) مه‌منوع و نه‌گونجاوله و پرای ئه‌وه‌ی عالم و زانیه به‌هه‌موو شتێك وه‌کوو شته سروشتیه‌کان وایی که به‌بی شعور شتیان لی وه‌دی دی. وه‌کوو گه‌رمی و ساردی، که وایی به‌هیچ کلۆجی نایی و ناگونجی: که مندالی پال بدری.^(۱)

چهند شیومه‌کی تریش له جه‌ده‌ل و حیوار هه‌ن، وه‌کوو موناظه‌ره‌ی بیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانیان، یان حیوارو موحاده‌له‌ی کۆمه‌لیك له موسولمانان له‌گه‌ل دووروه‌کان و نمونه‌ی له‌وشیوه.

چیرۆکه‌کانی قورئان

رودای په‌یومست به‌هۆکارو ئاکامه‌کانی، مرۆف گویی بو هه‌لده‌خاو ئارمه‌زوی بیستنی هه‌یه و ده‌یه‌وی بزانی چۆن رویداوه و هۆکاری چی بووه و سه‌ره‌نجامی چۆن بووه؟ ئه‌گه‌ر ناو به‌ناو چیرۆکی پیشینان و رابوردوانی بو عیبره‌ت و په‌ند لی وهرگرتن تیکه‌ل بوو، ئارمه‌زوی بیستنیان پتر ده‌بی و هه‌ولدان بو ئاگاداربوون به‌سه‌ریاندا زیاتر خوی دهنوینی، به‌هه‌یترین هۆکار ده‌بی بۆئه‌وه‌ی عیبره‌ت لی وهرگرتنیان له‌دل و دهر ووندا بچه‌سپی، شتیکی ئاشکرا و نمایانه ئامۆزگاری کردنی شیوه خیطابی، مرۆف که ده‌بیسی به‌ناو گوێچه‌کی دا راگوزهر ده‌بی و عه‌قل بۆی ناكری سه‌روبنی ئامۆزگارییه‌که بێك بگرئ و هه‌رجی گویی لییه هه‌زمی بكاو تی بگا، وه‌لی هه‌مان وه‌عزو ئامۆزگاری له کاتیك له‌شیومه‌یه‌کدا وینه ده‌كری که له واقیعی ژیان و روداوه‌کانی هه‌لقولی و روداویکی رابردو بگێرته‌وه، ئامانجه‌کانی ده‌بیکی و هه‌دمفه‌کان رۆن ده‌بنه‌وه و مرۆف به‌ بیستنیان مورتاح و دلکراوه ده‌بی، به

^(۱) ئه‌م باسه له‌کتیبی (الرد علی المنطقین) ی ئیبنو ته‌یمیه وهرگراوه.

حەزەو ئارمۇزۇو گۆچكەى بۇ كلۆر دەكاو بە پەندو ئامۇزگارپپەكانى ناوى،
عيرمت ومردەگرئو كارپگەرى لەسەر دل و دمروونى جئ ديلن.

بېگومان ئەدەبى چىرۆك ئەمپۇ بوومتە فەننىكى تايپەتى و كارپگەرى
لەناو فەننە جۇراوچۇرەكانى لوغەو ئەدەبى زمانەكانداو چىرۆك و
سەرگورشتەى راستەقىنەو راستگۇدا، زۇر پون و ئاشكراپە ئەوەى ئەم پۇلە
كارپگەرە گرنگە دەگپرى و لە شىوازەكانى ئەدەبى عەرمبىدا بە جوانترين
شىووەو بە ئەوپەرى هيزو پېزەووە، لە جوانترين شىووەدا ويناى دەكا
چىرۆكەكانى قورئانن.

پېناسەى چىرۆك (معنى القصص)

القص: بە ئىدغام كراوى بە مانا شوپن پى ھەلگرتنە، دەگوترى:
(قصصت اثره) شوپن پىى ئەوم ھەلگرت، (القصص) چاوكە، قورئان
دەفەرموى: ﴿فَارْتَدًّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا - الكهف/ ۶۴﴾ واتە موساو
ھاوپىپەكەى بەشوپن پىى خۇياندا گەپانەووە، ھەروا لەسەر زمانى دايكى
موسا دەفەرموى: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ - القصص/ ۱۱﴾ واتە: برۇ شوپنى
ھەلگروە بزائە كى موساى برات ومرى دەگرئو بەخىوكردىنى لەئەستۇ
دەگرئ، وشەى (القصص) ھەروا بە مانا ھەوالى بەشوپن يەكدە ھاتوش دئ،
وەكوو دەفەرموى: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ - آل عمران/ ۶۲﴾ ھەروا
دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ - يوسف/ ۱۱۱﴾.
ھەرومھا (القصة) بەمانا (الأمر) ، (الخبر) ، (الشان) ، (الحال) دئ.

چىرۆكەكانى قورئان برپتين لەو ھەوال و سەرگورشتانەى بەسەر
گەل و نەتەووە پېشىنەكاندا ھاتووە، بەسەرھاتى پېغەمبەران لەگەل
نەتەووەكانيان و روداوہ واقىيەپەكان رادەنويناى، بېگومان قورئانى پىرۇز زۇرى
لە چىرۆكى پېشىنان و حال و مزعى گەل و نەتەووەكان و مېژووى ئەقوامو

باسى ولاتو نىشتمانى زۆرۈك لىوانەى كىردوۋە لىكۆلېنەۋەى ئاشارو
پاشماۋەيانى پوونكىردۆتەۋە، ۋەكۈۋ ۋىنەيەكى گۆيا مېژوۋ ۋەسەرھاتيان
دەگىپتەۋە.

چىرۆكەكانى قورئان دەكرىنە سى (جۆر) بەش

۱- جۆرى يەكەم: چىرۆكى پېغەمبەرەن، ئەم چىرۆكانە چۆنەتە
بانگەۋازى پېغەمبەرەنى لەخۇ گرتوۋە، ئەم موعجىزەم پوداۋە سەرئاسايەنەى
لەسەر دەستى پېغەمبەرەكان ھاتوۋنە دى ۋە خودا پىشتىۋانى لى كىردوۋن،
ھەلۋىستى ئەۋانەى دىيان ۋەستاۋن ۋەرامبەرەيان سەررەقىيان نواندوۋە
قۇناخەكانى بانگەۋازى يەكە بەيەكەيان ۋە گەشەكىردن ۋە سەرەنجامى خاۋەن
باۋەرەن ۋە شوپىنكەۋتوانيان ۋە ھەرۋا ئاكامى بى باۋەرە ۋە خەرەۋەكانى
لەخۇ گرتوۋە ۋە گۆپرەى ھال ۋە مەقام ھەندىكى چىرۆكەكە، يان ھەمۋەى
ھىناۋە ۋە ھەيانە زىاد لە جارىك دوۋبارە كراۋەتەۋە ۋە مەبەستى تايبەتەى خۆى
پىكاۋە، ۋەكۈۋ چىرۆكى ھەزرىتى نوح ۋە ئىبراھىم ۋە موسا ۋە ھارون ۋە عىسى ۋە
موھەممەد ۋە ھى تىرىش لە پېغەمبەرەن (سەلات ۋە سەلامى خودايان لى بى)

۲- جۆرى دوۋەم: چىرۆكەكانى قورئان: كە پەيۋەندىن بە پوداۋە
رابىردوۋەكانەۋە، ھەرۋا بە كەسانىك: كە پېغەمبەرەيەتتەيان نەچەسپاۋە،
ۋەكۈۋ چىرۆكى ئەۋانەى چەند ھەزارىك بوۋن لە ترسى مردن ۋە كۆزەن،
مال ۋە نىشتمانى خۇيان جىھىشت (ۋەم ألوف حذرالموت) ھەرۋا چىرۆكى
طالوت ۋە جالوت ۋە دوۋ كۆپرەكەى ئادەم (قابىل ۋە ھابىل) ۋە ئەسحابولكەھف ۋە
زىلقەرنەين ۋە قارون ۋە (ئەسحاب السبوت) ۋە مەرىم، أصحاب الأخدود ۋە ئەسحاب
الفيل ۋە ئەۋجۆرە كەسانە.

۳- جۆرى سىيەم: چەند چىرۆكىك: كە پەيۋەندىيان بەم پوداۋانەۋە
ھەيە لە رۆزگارى پېغەمبەردا (دروۋدى خوداى لەسەر بى) رويان داۋە، ۋەكۈۋ

غەزای بەدو غەزای ئوحد که له سورەتی (آل عمران) دا ئاماژەیان پیکراوه،
چیرۆکی غەزای حونەین و تەبوک: که له سورەتی (التوبة) داو غەزای الأخزاب
له سورەتی (الأخزاب) دا هەروا چیرۆکی ئیسرا ئو ئەو جوړه شتانه.

سودەکانی چیرۆکەکانی قورئان

سودس چیرۆکە قورئانییەکان زۆرو هەمە جۆرن، گەنگە کەیان

نەمانەن:

۱- روونکردنەوێ بنەماکانی دەعوو و بانگخوازی بۆ سەر ڕێبازی
ئیسلاام و خودا پەرستی و شیکردنەوێ بنەماکانی شەریعەتی خودا: که هەموو
پێغەمبەرێک بەو پەیامە نێردراوه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي
إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ — الْأَنْبِيَاءُ/ ۲۵﴾.

۲- چەسپاندنی دڵی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەروا
راگیرکردنی دڵی موسوڵمانان لەسەر پابەندبوون بە ئایینی خوداوو
بەهێزکردنی متمانە موسوڵمانان بە یارمەتیدانی بۆیان و یارمەتیدانی
حەق و راستی و هەلگرانی ئەو پەیامە و ڕیسواکردنی بەتال و بەتالخوازان،
دەفەر موی: ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي
هَذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ — هُود/ ۱۲۰﴾.

۳- تەصدیقکردنی پێغەمبەرانی پێشوو بەزیندو راگرتنی یادو
یادەوهرییان و بە نەمری هیشتنەوێ ئاسارو ئاکاریان.

۴- دەرخیستن و چەسپاندنی راستگویی حەزەرتی موحەممەد (دروودی
خودای لەسەر بێ) لە بانگەوازییە کەیدا بەوێ هەوایی پێداوه دەربارە
حال و وەزعی رابوردوان بەدریژایی رەوێهەوێ میژوو چین دوا چین و چاخ
دوا چاخ.

۵- سەرکوتانه و هو بۆردانی خاوهن نامه کان (جوله که و مه سیجی) به به لگهی به هیز دمربارهی نه وهی ژیر لیویان داوه له به لگه و نیشانهی هیدایه تناسا و شاردانه وهی هه موو نه و راستییانهی ناگیان لییه دمربارهی به یامی چه زرمتهی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بی) ته حه ددا کردنیان به و راستییانهی له کتیبه کانی خویاندا چه سپاوه پیش نه وهی گۆرانکاریان تیدا بکه ن، وه کوو ده فهرموی: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَ لِّیْیَ اِسْرَآئِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآئِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَاَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاَتْلُوْهَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ - آل عمران/ ۹۳﴾.

۶- چیرۆک خۆی له خۆیدا جۆریکه له جۆره کانی نه دمبو شیوازیکی کاریگهره، گوێچکهی بۆ هه لده خری، به چه زه وه گوێی بۆ ده گیرئ، په ندو عیبره ته کانی له دل و دمو وندا ده چه سپئ ﴿اَلْقَدْ كَانَ فِیْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِی الْاَلْبَابِ - یوسف/ ۱۱۱﴾.

دووباره کردنه وهی چیرۆکه کان و حیکمه ته که ی!

قورنانی پیرو زۆر چیرۆکی له خو گرتوون و زۆربهی نه و چیرۆکانه له پتر له جیگه یه ک دووباره کراونه وه، چیرۆکیک به لئ تاقه چیرۆکیک چه ندجار له قورنندا دووباره کراوته وه به شیوازی جیا جیا له روی کورتی و درێژی و پاشو پیش پیکردن و نه و جۆره ئوسلوبانه حیکمه تی نه م دووباره کردنه وهی چیرۆکانه له چه ند خا لیکدا ده ست نیشان ده که ی:

۱- روونکردنه وهی به لاغه تی قورنن له به رزترین ئاستیدا، ئاشکرا شه به شیک له تایبه ته مندی به لاغه دمر برینی مه عناه که به شیوازی جیا جیا، ئاراسته کردنی یه ک مانایه له به رگو پۆشاک جۆرا و جۆردا، چیرۆکیکی دووباره وه بوو، له هه ر شو ئینیکدا به شیوازیک رانوی ئه را وه جودا وازه له شیوازه که ی تر، له قالیبیکدا دارێژرا وه له قالیبه که ی تر نا چی، نه م چیرۆکانه

بەشیۋەيەك دووبارەكراۋنەۋە مەرۋف لە دووبارەبوۋنەۋەكەيان جازز نابى،
لېيان وەرز نابى، بەلكوۋ جاز دۋاى جار ئەۋ مانايانە لە دل ۋ دەرۋونى دا تازە
دەبنەۋە، ئەۋ چەژەى لەم جۆرەى دەكا جودايە لەۋ چەژەى لە جۆرەكەى
ترىدايە، كاريگەرى چىرۆكەكە لەم شۈينەدا بەجۆرىكە بە خويندەۋەى لە
شۈينىكى ترى قورئاندا دەستەبەر نابى.

۲- بەھىزو پىزى ئىعجاز: ھىنانى مانايەك لەشىۋازى جياجىادا،
داماۋى عەرەبەكان لەۋەى بتوانن نمونەى وینەۋ شىۋەيەك لەۋ وینانە
بخەنەرۋو تەحەدداكردنەكە كاريگەرتر دەبى ۋ پتر گەمەرشكىن دەبى.

۳- گرنگىدان بە شەئىن ۋ حالى چىرۆك بۆ چەسپاندنى پەندو
غىرەقتى ئەۋ چىرۆكانە لە دل ۋ دەرۋونى ئادەمىزادا بىگومان
دووبارەكردنەۋە بەگشتى جۆرىكە لە جەختكردنەۋەۋە نىشانەى گرنگى
پيدانى ئەۋ مانايەيە كە دەقەكە لەخۆى گرتوۋە، ۋەكوۋ ئەۋ دياردە لە
چىرۆكى حەزەرەتى موسا لەگەل ڤىرەۋندا، چونكە لە راستىدا ئەۋ چىرۆكە
لە باشتىن شىۋەدا تەمىلى كىچىكى ۋ صىراعى نىۋان حەق ۋ بەتال دەكا،
ھەرچەندە ۋىراى دووبارەبوۋنەۋەى ئەم چىرۆكە بەزۆرى ۋ بەشىۋەى
جياجيا، ۋەل لە سورەتلىكا دووبارە نەكراۋتەۋە.

۴- جوداۋازى ئەۋ مەبەستانەى چىرۆكەكەى بۆ رانواندراۋە لە
سورەتلىكا بىرى ماناى پىۋىست بۆ ئەۋ حال ۋ مەقامە دىكر دەكرى ۋ
مەبەستەكە دەپىكى، ماناكانى ترى ئەۋ چىرۆكە لە حال ۋ مەقامى تردا
دېنى ۋ بەگوڤرەى موقتەضاي حال ئاراستە دەكرىن ۋ مەبەست دەپىكن.

چیرۆکی قورئان روداوی حەقیقین و خەيال نین

شایانی باس و ئامازەپیکردنە قوتابییهکی زانکۆ لەخویندنی بالا له ولاتی میصر دکتۆرانامهیهکی پێشکەش به زانکۆ کرد بۆ ئەوەی بپروانامه‌ی دکتۆرای لەسەر وەرگیری، مەوضوعی سەرەکی باسەکه بریتی بوو له (الفن القصصی فی القرآن).^(۱) ئەم نامە دکتۆرایە بوو جیگای مشت و مەری خەلکیکی زۆر سالی (۱۳۶۷)ی کۆچی، کیشەیهکی گەورە نایەو، یەکیک له ئەندامانی موناqqەشە نامەکه مامۆستا ئەحمەد أمين بوو، راپۆرتیکی لەسەر نووسی و ناردی بۆ راگری کۆلیجی ئادابو له گوqqاری (الرسالة) شدا بلاوی کردەو، بێگومان راپۆرتەکه ره‌خنەیه‌کی توندو تیژ بوو به‌رامبەر نووسینه‌که‌ی ئەو قوتابییه ئەکادیمیه، هەرچه‌نده مامۆستای سەرپەرشتیاری داqqۆکی ئی کردو ویستی هێرشه‌که‌ی ئەحمەد ئەمین و هەموو ئەوانه‌ی دژی نووسینه‌که‌ بوون رەتباته‌وه به‌لام سەرکه‌وتوو نه‌بوو.

مامۆستا ئەحمەد ئەمین راپۆرتەکه‌ی به‌م عیبارته‌ ده‌ست پیکردبوو (له راستیدا من ئەم نامە‌ی دکتۆرایەم خوینده‌وه، پێم وایه نامەیه‌کی ئاسایی نیه، به‌لکوو نامەیه‌کی خه‌ته‌رناک و سه‌رنج راکێشه، بنهماو مه‌به‌ستی ئەوه‌یه پێمان بۆ: چیرۆکه‌کانی قورئان عه‌مه‌لیکی فه‌نین، ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری ئەو یاساو رێسایه‌ی کاری فه‌ننی ئاسایی گه‌ردنکه‌چی ده‌بن، چیرۆکه‌کانی قورئان وه‌کوو هەموو چیرۆکیکی تر لایه‌نی خه‌لق و داهێنانیان له‌خۆ گرتوو، به‌بێ ئەوه‌ی ئیلتیزامیان به‌ راستی می‌زووییه‌وه هه‌بێ، که‌وابێ ده‌توانین به‌بێ په‌روا بۆین: موحه‌مه‌د له‌م ڕووه‌وه فه‌ننان و داهێنه‌ریکی گه‌وره‌و هه‌ستیاره‌) پاشان ده‌لی: به‌داخه‌وه قوتابی ناوبراو له‌سەر ئەم بنهما خه‌ته‌ره له‌سه‌رتاوه‌ بۆ کۆتایی نامە‌ی دکتۆراکه‌ی دەرشتوو) وه‌ من به‌ پێویستی

^(۱) قوتابییه‌که‌ ناوی (دکتۆر موحه‌مه‌د ئەحمەد خلف الله) بوو.

دەزانم بېرى ئىمۇنە رابىئۇنىم مەبەستى نووسەرى ئەم نامە دىكتۇرايە و
چۆنىەتى دېرىشەنەكەى و بېرىو بۆچوونە ترسانەكەكانى بىخەمە رېو.

باشان مامۇستا ئەحمەد ئەمىن چەنك كۆپلە و رېستەيەكى لەناو
رېسالەكە دەرھىناو و كىردونى بە بەلگە لەسەر نووسىنەكەى كە بە كورتى
ئامازەى بۇ كىردو و.^(۱)

و كىو ئەو نووسەرى دىكتۇرانامەكە ئىدىيەى ئەو دەكا چىرۇك لە
قورئاندا مولتەزىمى راستگۆى مېژووى نى، پىشت بە خەيال و سۆز
دەبەستى و تەو جىواتى و كىو تەو جىواتى ھەستىارېك وايە: كە رېداو و كە
دەخاتە ناو قالىبېكى ئەدەبى و لە وىنەيەكى فەننىدا رايىدەنۇنى و بەھەمو و
قەناعەتى خۇى پى وايە قورئان ھەندى چىرۇكى ھەلبەستوون و رېداوى
مېژووى نىن، ھەروا بېرواى وايە پىشىنان بەھەلە چوون: كە چىرۇكەكانى
قورئانىان بە رېداوى مېژووى ھەزمار كىردوون و لەو بوارەدا پىشتىان پى
بەستوون!!

موسولمان بەراستى ئەو كەسەيە بېرواى وايە: كە قورئان كەلامى
خودايە، ھەتا بلى و خەيال بېر بكا رەوان و بەلىغ و رەوايە، پاك و مونەزەھو
بەريە لەو وىنە فەننىيەى: كە چىرۇكەكانى رېداوى مېژووى نەبن و لە
واقىعدا رويان نەدەبى، دەبى موسولمان بېرواى وايە: كە چىرۇكەكانى قورئان
لەو ھەقائىقە مېژووى يانەن: كە وىنا كىراون لەناو وشە كەلىكى
ھەلبىزىردا و بەشىوازىكى رائىع و سەرنجىرا كىش نەمايش كىراون.

وئەدەچى كاكى نووسەر، لىكۆلىنەو و لەبوارى ھونەرى چىرۇكدا
كىردى و ھەستى كىردى: كە پىكھاتە سەركىيەكانى بىرىتىن لە خەيال و
عاطىفە كە پىشت بە تەسەورو وىنا كىردن دەبەست.

^(۱) بېروانە كىتبى (الفن القصصى فى القرآن) دانراوى مامۇستا محمد الخضر حسين،
بلاغة القرآن/ص ۹۴.

ئاشكراشه ههتا خهيال ههواپهرواز بى، جلهوى بۇ بهرله بكرى و له واقع دوور بكه ويتهوه چهزو ئارمزوو بوى زورتىر ده بى و لهلاى نهفس خوشه ويستر ده بى و زياتر له زمت و خوشى لى ده بىنى و به خويندنه وهى و گوى بۇگرتنى كه يضى ساز ده بى و دهماره كانى هيوور دمنه وه، ئهمجار هاتوه بهلاى ناخبرى قياسى چىرۆكه قورئانييه كانى كردوه بۆسه ر ئه و جوړه چىرۆكه فهننىيه خه يالبازييه!!

بى ئاگا له وهى چىرۆكه كانى قورئان له و جوړه نىن و نيوانيان عاسمان و رېسمانه، چونكه گومان له ومدا نيه قورئان له لايه ن خوداى زاناو چه كيمه وه نازل كراوه، هيچ هه وال و رووداويكى نيه ئيلا: كه هه يه موافيقى واقع و رهنكدانه وهى روداوى چه قيقىيه، جا ئه گهر مرؤفه عاقلمه نند و خاوه ن كه سايه تيه كان خويان ده پاريزن له وهى درؤيه ك بكه ن قسه يه كى بى بنه ما هه لبه ستن و پييان وايه درؤو بوختان ناشيرينترين گالته كردنه به مرؤفايه تى، ئيتىر نازانم چو ن مرؤفى عاقل رېگه به خوى دها: كه درؤو بوختان به كه لامى خوداى خاوه ن عيززمت جه لاله وه بلكي نى؟! به راستى ده بى ليكؤلنيه وهى دكتورا و ريساله ي ئه كاديمى ئاوا زانستيانه بى؟! خوداى تاك و ته نيا خودا يه كى چه فه و چه قيقه ته ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ — الحج/ ۶۲﴾.

خوداى چه ق به توانا پيغه مبه رانى به چه ق ناردوون:
﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا — فاطر/ ۲۴﴾.
﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ — فاطر/ ۳۱﴾.
﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ — النساء/ ۱۷۰﴾.
﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ — المده/ ۴۸﴾.
﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ — الرعد/ ۱﴾.

ئەوھى خۇدا لە قورئان بەشىۋازى چىرۆك بۇمان دەگىرپتەوھ
ھەمووى روداوى مېزووى و ھەق و ۋاقىعەين.
﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ - الْكَهْفُ/۱۳﴾
﴿نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ - الْقَصَصُ/۳﴾

كارىگەرى چىرۆكە قورئاننىيەكان لەبوارى تەربىيە و پالەتەكردن دا

شىتېكى ئاشكراو بەلگە نەويستە: كە چىرۆكى بەھىزو پىزو
موحكەم و رودا و دارىژراو، بە ھەزو ئارەزۆوھ دەچىتە ناو گويچكەوھ و
پيشوازى ئى دەكا، بە ئاسانى و زوو دەبىتە ميوانى نەفسى ئادەمىزاد و جىگىر
دەبى و دەبىتە خاوەن مال، ھەست و شعور پى ئاشنا دەبن و پى تىرئو
دەبن، لى و مەرزىنابن و پى ماندو نابن، ەھقل بەناو باغچە و پىكھاتەكانى دا
دەگەرئى و گولەوھەچنى و ميوەرنى دەكا.

وانەى شىوھ تەلقىنى و دەرس پىگوتن، ماندوبوون و مەرزبوونى ئى
دەكەوئتەوھ، شاگرد و قوتابى ناتوانى بەردەوام بى لە گوى بۆ گرتن و
ھەزمكردنى پىكھاتەى دەرسكە مەگەر بە زەحمەت و ماندوبوونى زۆر و بۆ
ماوھىەكى كەمىش!!

بۆيە شىۋازى چىرۆك لە بوارى پەروەردە و تەھزىبدا سودبەخش ترو
كارىگەرترە و زوتر ئامانج دەدا بە دەستەوھ.

ئەوھى باو و زانراو - تەنانەت لە قۇناغى مندالىشدا - ئەوھىە:
منداڭ بە سروشت مەيلى بىستنى چىرۆكى ھەيە و بە تامەزرۆيىيەوھ گوى بۆ
گىرپانەوھى چىرۆك دەگرئى و بىرەومرىيەكانى ھەل دەگرئى دوايى دەتوانى بۆ
كەسانى دى بگىرپتەوھ.

ئەم دياردە سروشتىيە نەفسىيە بە جۆرېك خوى دەنوئىنى و
نواندووه، پىويستى كردووه لەسەر مامۇستاو سەرىپەرشتيارانى بوارى

تەربىيە و تەعلیم: كە پەنای بۆ بەرن و لە زۆر بواری فێرکزدندا سوودی ئی وەرگرن، بەتایبەتی لەپەڕی تەهزیبی ئایینی یەو: كە گاملە و پوختە فێرکردن و فێرخوازییە، راگرو شارمزاکی کەرو هەوینی سەرەکییە.

لە چیرۆکەکانی قورئاندا زەوی پیگەیهکی بە بیت و بەرەكەتی هەیه و یارمەتی سەرپەرشتیارانی پەرورمردەو فێرکردن دەدا بۆ سەرخستنی پرۆژەکانیان و تیشوی تەهزیبی و پەرورمردەیی و ئایینی بەکەلکیان پێشکەش دەکا: كە هەلقوللەو لە سیرە پیغەمبەران و هەوائی روداوەکانی رابردوو، تیفکرین لە سوننەتی خودا دەربارە زیان و بەسەرھاتی کۆمەلگاکان و حال و مزەعی گەل و نەتەوەکان، هەلبەتە قورئان لە هەموو ئەم بوارانەدا بە حەق و راستی دمدوی بە زەرەو مثقال لە واقع لانادا.

سەرپەرشتیار و مامۆستای قوتابی دمتوانی چیرۆکی قورئان لە قالیبێکدا داریژیتەووە بە شیوازیك نمایشی بکا لەگەڵ ئاستی بیروھزری فێرخوازو شاگردانی تەربىيە لە هەموو قوناعەکانی خویندن و فێرخوازیدا بگونجی.

بیگومان کۆمەلە چیرۆکیکی ئایینی مامۆستایان (سید قوتب و سەحار) سەرکەوتوبوون لەویدا بژیویکی گیانی کەم وێنە و بەسودیان دەرخواردی منداڵە تازە پیگەیشتووەکان دا.

هەرودەگوو چۆن مامۆستا (الجارم) چیرۆکەکانی قورئانی بە ئوسلوب و شیوازیکی ئەدمبی و پەوان و بەلیغ و سەرنجراکێش خستەرو، قولبۆونەووە و شیکردنەوہیەکی جوانی تیدا کردبوو، خۆزگە کەسانی دی چاویان ئی بکردایە و ئەم پەپرەو پرۆگرامە پەرورمردەیییە ئەویان پەپرەو بکردایە.

﴿ تەرجه مەو مانا كرنى قورئان ﴾

بىگومان سەرگەوتنى دەمەو بانگخوازى ئىسلامى تا ئەندازمىهكى زۆر بېويىستى بە لىك نىزىكى نىوان بانگخوازو نەتەوەكەى ھەيە، بانگخوازىك خۇ ولاتى بىو كورپى ئەو كۆمەلگايە بىن: كە بانگەوازى تىدا دەكاو لە رەگەزو ھاوجنسىيان بىن، چاكتەر دىزانى سەرچاوى گومرپاي و نەزانى ئەو خەلگە لە كويۇە ھەلبەستراو، كون و كەلەبەرى جەھل و نەزانييان لەكويۇەيەو چ نەخۇشپىيەكە ئەوانى لە دەست و دوو خستوو و دەكوو مۆتەكە سوارى شانيان بوو، ئەو لە كەسانى درەكى باشتر دىزانى دل و دىرونيان چى تىدايەو دىرمانى دىردى نەزانييان چىو چۆن چارمەريان بكاو ئاخاوتن لەگەل دلان بكاو بچىتە ناخپانەو و دلى مردويان زىندو بكاوئەو بۇ ئەوئە شەتلى ئيمان و باومرپى راست و دروستيان تىدا بروينى و ھىدايەتنامىز بىن و رپىگاي راست بگرنەو بەرو بەختەومرپى دونيا و قىامەت بىن!

ھەلبەتە ئاخاوتن لەنىوان بانگخوازو بانگكراواندا بە يەك زمان رەمزو نىشانەى ھاوپرەگەزى كۆمەلەيەتپىيە لە ھەموو شىوئەيەكىدا، بۇيە پەرورەدگار ھەر پىغەمبەرىكى ناردى بۇ سەر گەل و نەتەوەيەك پىغەمبەرەكە بە زمانى ئەو گەلە بانگەوازى كردوون و ھاوپرەگەزى نەتەوەكە بوو، خودا بۇخۇى دىمەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ - إبراهيم/ ۴﴾.

بىگومان پەرورەدگار قورئانى پىرۆزى نازل كردو و بۇسەر پىغەمبەرى ئىسلامو بە رەگەز عەرەب بە زوبانى عەرەبى رون و ئاشكرا، ھەلبەتە ئەم دياردە واتە: ناردنى پىغەمبەر بە زوبانى نەتەوەكەى، زىرورەتىكى كۆمەلەيەتى بوو بۇ سەرخستنى پەيامى ئىسلام ھەر لەو كاتەوئە قورئان نازل بوو زمانى عەرەبى بۆتە بەشىك لە كيانى ئىسلامو بىنەمايەكى سەرەكى بۇ ئاخاوتن لە گەياندى بانگەوازى ئىسلامى.

ناردنی پیځه مبهري ئيمه (دروودی خودای له سهر بڼ) تايهت نه بووه
به نه ته ودي عهرمب، به لکوو نيردراوه بو سهر هه موو مرو فايه تي له ههر
ره گه زو چين و تويزيك بن، قورئانی پيروز له چهند نايه تدا هم راستييه ي
راگه ياندووه و جه ختي له سهر كردو ته وه وه کوو دمفه رموي: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً - الأعراف/ ۱۵۸﴾ هه روا نايه تي ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيراً وَنَذِيراً - سبأ/ ۲۸﴾.

بيگومان بناغه ي دهولته تي ئيسلامي له نيوه دورگه ي عهرمبدا
دامه زرا، ناشکراشه زمان - ههر زمانيك بڼ - به زيندو مانه ودي نه ته وه که ي
زيندووه و به نه مانی نه ته وه که شي زمانه که ناميني، که وایي دروستبوونی
دهولته تي ئيسلامي به م شيوه زيانه وه و پيشکه وتن بوو بو لوعه تي عهرمب،
قورئان نيگای ئاسمانيه و بهرنامه ي ئيسلامه، دمستوري ئيسلامه، ئيسلام
ناييني خودايه و که به سهر بهنده گاندا فه رزگرراوه پابه ندي بن، ناشکراشه
تيگه يشتن له بنه ماکانی ئيسلام به بي تيگه يشتن له مانای قورئان دمسته بهر
نابي، له لايه کی تره وه فتوحاتي ئيسلامي به ره و ولاتانی دمور بهر کشاو زور
ولاتو هه ريمو دمفه ري زمان ناعهرمبي کونترول کردو خه لکيکی زوري
عه جه م له وولاتو هه ريمانه مووسولمان بوون و زور پيويست بوو له مانای
قورئان: که مهنه جي ئيسلامه حالي ببن، پيويست بوو له سهر هه رکه سيک
هم نايينه تازه ي قبول ده کرد، داخوازيه کانی بو تيگه يشتن له قورئانی بو
دابين بکري، فيري زماني قورئانه که ي بي، بو نه وه ي بتواني نه رکي
سهرشانی ناييني خو ي جي به جي بکا، جا که کابرا فيري زماني عهرمبي بي
هيچ پيويست نيه قورئانی بو ته رجه مه بکري، مادام نه و خو ي فيري زماني
عهرمبي بووه و سه رودمري لي ده کا.

مانای تهرجه مه و وەرگیران

تهرجه مه دوو جوۆری ههیه، یان بۆ دوو مانا بهکار دههیندرئ، یهکه میان تهرجه مهی حهرفی، واته: وەرگیرانی وشهکان له لۆغه تیکه وه بۆ وشه ی بهرامبهریان له لۆغه تیکه تر دا، به جوۆرێک ڕیکخستن و تهرتیبی وشهکان له لۆغه ته وەرگیراوه که دا موافیقی لۆغه ته لیو مرگیراوه که بن. دووهمیان تهرجه مهی شیوه شیکردنه وه و ڕونکردنه وهی مهعنایه: که بریتیه له ڕونکردنه وهی مانای که لامه که به لۆغه تیکه تر به بی ئه وهی پابه ند بئ به ڕیزبه ندی وشه ی زمانه ئه صله که و بهرچا وگرتنی جه رهس و نهظمی.

بیگومان ئه وانه ی شارمزی زمانه کانن دمرانن که تهرجه مهی حهرفی به و شیوه ی ئامازمه مان پیکرد، مومکین نیه بیته جئ له گه ل پاراستنی سیاقه ئه صله که و گه یانندی هه موو ماناکانی و چونکه هه موو لۆغه تیکه تایبه تمه ندی خو ی هه یه و هه ر لۆغه ته به جوۆرێک ڕسته گانی ڕیک ده خاو جوداوازه له ڕیکخستنی لۆغه تیکه تر بۆ ڕسته گانی.

جومله ی فیعلی له زمانی عهرمبی دا به وه ده بی فیعل بکه ویتته سه ره تای ڕسته که وه، ئه مجار فاعل بی، ئه گه ر فیعله که (متعدی) بوو، پاش (فاعل) (مفعول به) بی، هه روه ها قاعیده ی لۆغه ی عهرمبی وایه (مضاف) پیش (مضاف الیه) بکه وئ مه و صوف بکه ویتته پیش صیفه ته وه، مه گه ر کاتی که مه به ست به (إضافة) که ته شبیه و لی که چواندن بی صیفه ت ئیضا فه کرابئ بۆلای مه عموله که ی، ده ی ئه م داب و نه ریته له لۆغه تی تر دا په یره و نا کرئ!!

ته عبیرو دمر برینی عهرمبی له خو ی دا هه ندی نه ینی و تایبه تمه ندی ئه و لۆغه ته ی له خو گرتوون: که مومکین نیه، ته عبیرو دمر برینی لۆغه تیکه

تر جیگای ئەو بگریژتەو، چونکە وشە لە تەرجەمەو دەربریندا پێناکەوێ لە
هەموو ڕووەکەو یەكسان بن چ جایی پستەو پەرەگرافو کۆپلە.

قورئانی پیرۆز لە تروپکی هەرمبەرزى زمانى عەرەبى دایە لە ڕۆی
ڕەوانبێژی و ڕەوانییەو، تایبەتمەندی تەریکی و لێکدانى وشەکانى، نەینى و
ئەسرارى شیوازەکانى، مانای وردو ناسکی لەخۆی گرتوون و باقى لایەنە
ئێعجازییەکانى تری کە تا لێی ورد بینەو زیاد دەکەن و جۆراوجۆر دەبن، بە
جۆریکە هیچ زەمانیکی تر ناتوانى ئەو وەظیفە ببینى و ئەو ئەرکە
جی بەجی بکا.

حوکمی تەرجەمەو وەرگێڕانى حەرفى

هیچ شك و گومان لەوەدا نیە: کە تەرجەمەى قورئان بە
تەرجەمەییەکی حەرفى دروست نیە، قورئانى پیرۆز کەلامى نێردراوى
خودایە بۆ پێغەمبەرى خۆی (دروودى خودای لەسەر بێ): کە بە مانا و
ئەلفاظى موعجیزەو سەرئاسایە، خویندەنەو بە عیبادەت دەژمێردرێ، هیچ
کەسێکیش نالێ وشەییەکی قورئان کە تەرجەمە کرا ئەمە کەلامى خودایە،
چونکە خودای مەزن ئاخاوتنى ئەنجام نەداو ئەللا بەو کەلامەى ئێمە بە
زوبانى عەرەبى دەخویننەو لەنیوان دووتویى موصحفەدا، ئێعجازى قورئان
لە تەرجەمەکە دەستەبەر نابێ، چونکە ئێعجازەکەى تایبەتە بەو شیوە
دەقەى: کە خودا بە زمانى عەرەبى نازلێ کردووە، خویندەنەو بە عیبادەت
دەژمێردرێ، ئەوەش ئەو قورئانە عەرەبییە ئاشکراو ڕونەیه: کە بە
ئەلفاظو حروفو تەرتیبى وشەکانى و لێکدانى پستەکانى و جەرەس و
موسیقای تایبەتى لە تروپکی بەلاغەت و فەصاحتدا خۆی دەنوینێ.

کەوابێ تەرجەمەى قورئان بە تەرجەمەى حەرفى، هەرچەندە
وەرگێڕەکە شارمزاى زمانەکان و شیوازی لێکدان و دارپشتن بێ، قورئان لەو

دمردهکا قورئان بئ، هيچ كهس زاتى ئهوه ناكا به و مرگيپراوهكه بلئ: ئه مه كهلامى خودايه.

ته رجه مهى مه عنهوى

قورئانى پيرۆز، ههرومها هه موو كهلاميكي عه رهبى به ليغ، مه عناي ئه صلي و مه عناي ئانهوى ههيه، مه بهست به مه عنا ئه صلييهكان ئه و مانايانهن: كه هه موو كه سيك چونيهكن له تيگه يشتنى ماناي ئه لفاظه مو فردهكان، به ئيجمالى شيوازي ليكدان و بيكه ينانى رستهكان دمرانى. مه بهستيش به مانا ئانهوييهكان ئه و تايبهتمه ندى و ئه سراره به لاغيانهيه: كه دهقهكه له خوئى گرتوون و به هاو شكۆمه ندى كه لامه كهى پئ بهرز ده بيته وه و ده چيته ئاستى سه رئاساو ئيعجازو به و هۆيه وه قورئان بوو ته موعجيزه و كهلاميكي ناوازه.

ماناي ئه صلي بو برئ ئاياتى قورئان له وانهيه له گه ل په خشانى ئاسايى عه رب، يان هؤنراوهى ئه و زمانه ريك بكه وئ، وه لئ ئه و ريكهاتنه وه و موافقهيه چ زيانليك به ئيعجازى قورئان ناگهيه نئ، چونكه ئيعجازى قورئان به به ديئى نه ظم و ره وعه و ناوازه يى به يان و ته عبيره كهيه تى، واته: به مانا ئانهوييه كهى ئيعجازه كهى هاتۆته دى، زومه حشه ريش ئه م مانا ئانهوييهى مه بهسته: كه ده لئ: له ئاخاوتنى عه رب - به تايبه تى له قورئاندا - ماناي وا وردو ناسك هه ن به هيچ زمانىكى تر دمرنا برين.

جوکمی تهرجه مهی مه عنهوی

تهرجه مه کردنی مه عنا ئانه ویه کانی قورئان، کاریکی ئاسان نیه و
 هر نایه ته دی، چونکه هیچ زمانیک نیه موافیقی لوغه ی عهره بی بی له
 ده لاله تکردنی دا له سهر ئه م مانایانه ی زانیانی زانستی به لاغه پیاپی ده لئین:
 (خواص التراکیب) تایبه تمه ندیه کانی رسته و وشه لیکدراوه کان، چونکه
 تهرجه مه کردنی مانا ئانه ویه کانی، کاریکه ئاسان نیه بو کس ئیدیعی ئه وه
 بکا توانای ئه نجامدانی هیه، هر ئه مه شه: که زومه حشری ده لئ: (ان فی
 کلام العرب - خصوصاً القرآن - من لطائف المعانی مالا یستقل بأدائه لسان).
 بیگومان جوهره کانی به لاغه، شیوازه به لاغیه کانی قورئان له وشه و
 رسته ی دا، له له فظ و ته رکیبی دا، هیئانی (مسند و مسند الیه) به ئه سالیبی
 جیا، جاریک به مه عریفه و چه لیک به نه کیره، ده میک به پیش خراوی و
 کاتیک به دوا خراوی، لیره چهذف کراوه، له وی ذیکر کراوه، له م رسته دا ئاوا
 هیئراوه و له و رسته دا ئاوا بیک هاتوو، گه لی ئه سرار و نه ینی ته عبیر: که
 به رچا و گیرا و، به جوړیک که به هویانه وه لوغه تی قورئان به رزبوته وه و
 گه یشتوته تر و پکی به لاغه و سه ر ئاسایی له ته عبیر و دهر بپندا، به جوړیک
 کاریگه ری له سهر دل و دهر وون ئه وه نده به هیز بوو عهره به کان له ئاستیا
 بوړیان خواردو توشی شوکی کردن.

ئهم ئه سالیبو شیوازه ی به لاغه تی قورئان تایبه تی لوغه تی
 عهره بی یه و به هیچ زمانیک تر و مرگیر ناتوانی ئه و مانا ئانه ویه یانه
 دهر بپړی و ئه و مافه یان بداتی، چونکه هیچ لوغه تیکی تر ئه و تایبه تمه ندیه
 به لاغیه ی له خو نه گرتوون، به لام مانا ئه صلیه کان (مانا ئه وه لییه کان)
 ئه وانه ده کری و مرگیر دین بو سهر زمانیک تر.

نیمامی (الشاطبی) له کتیبی (الموافقات) دا ده لئ: قورئان دوو مانای
 له خو گرتوون (مانای ئه صلی و مانای ئانه وی) پاشان ده لئ: به نیسبه ت مانای

ئەصلىيەكانىيەو تەرجەمە كردنيان مومكىنە، لەم ڕوووەو تەفسىرکردنى قورئان و رافەكردن و ڕونكردنەوێ ماناكانى بۆ عامەى خەلك و ئەوانەى تواناى ئەوهميان نىيە بەبى تەفسىر لە ماناكانى حالى بن كاريكى پەسەند و دروستە، بە كۆپاي ئەهلى ئىسلام كاريكى پيويست و دروستە، ئەم يەكدەنگى و هەبوونی كۆپايە بەلگەيەكى بەهيزە لەسەر دروستى تەرجەمەى مانا ئەصلىيەكانى قورئان و ڕونكردنەوێ مەبەستەكانى!

وەلى لەگەل ئەمەشدا تەرجەمەى مانا ئەصلىيەكانى بى خەوش و فەساد نىيە، چونكە وشەيەكى قورئان وادەبى دوو مانا يان زياترى هەبى، وەرگير دى بە زمانەكەى خۆى وشەيەك لە بەرامبەرىدا دادەنى، يەك مانايان دەگەيەنى و لەفزيكى دەست ناكەوئ هاوتاي وشە عەرەبىيەكە هەموو ماناكان هەلبگرئ.

وادەبى قورئان وشەيەكى لە ماناي مەجازىدا بەكارهيناو وەرگير دى وشەكە بە لەفزيكى بەرامبەر تەرجەمە دەكاو لە مانا حەقيقيەكەىدا بەكارى دىنى، بۆيە زۆر هەلە ڕويانداه لەو تەرجەمانەى بۆ مەعناكانى قورئان كراون.

كەوابى ئەوێ شاطيبى بۆى چوو و كردوويەتى بە بەلگە لەسەر ڕاستى و دروستى تەرجەمەى مانا ئەصلىيەكانى قورئان بۆ سەر زمانىكى تر، بە ڕەهاى نىيە و سنوردارە، چونكە برئ لە زانايان ئەمەيان تايبەت كردوو بە ئەندازەى پيويستى و زەرورەت بۆ گەياندن بانهگەوازى يەكتاپەرستى و ڕوكنەكانى عبادەت و لەمە تىپەر ناكا، كەسيكىش بىهوى زياتر لە ماناي قورئان حالى بى پيويستە لەسەرى زمانى عەرەبى فير بى و شارەزاي شيوازى تەعبىر و دەربرينەكانى بى.

تەرجەمەى شېۋە تەفسىر

بە دۇنيايىيەۋە دەلىپ زانايانى ئىسلام: كە تەفسىرى قورئانى پىرۇزىيان كىردوۋە، ويستويانەۋ ھەۋلىيان داۋە ماناى نىزىك و ئاسان و راجىج بدۇزىنەۋە بۇ ئايەتەكان، ئەمجار بە ئەمانەت و لىھاتويىيەۋە تەرجەمەى ئەم تەفسىرەيان كىردوۋە، بەمە دەگوتى: (تەرجەمەى تەفسىرى قورئان) يان (تەرجەمەى شېۋە تەفسىر) بەم مانايە راقەى كەلامەكە دەكاۋ ماناكانى بە زمانىكى تر رۈن دەكاتەۋە، ئەمەش ھىچ خرابىيەكى تىدا نىيە، چونكە گومان لەۋەدا نىيە: خۇداى تاك و تەنيا ھەزەرتى موحەممەدى (دروودى خۇداى لەسەر بى) كىردوۋە بە پىغەمبەر و بە پەيامى ئىسلامەۋە پەۋانەى كىردوۋە بۇ سەر ھەموۋ ئادەمىزاد، وپراى جوداۋازى زمان و نەتەۋەۋ رەنگ و رەگەزىان، پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) بۇخۇى دىمفەرمۇ: «وَكَاَنَّ النَّبِيَّ يُعْثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعْثُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».^(۱) لەۋەپىش ھەر پىغەمبەرىك بۇلاى نەتەۋەى خۇى نىردراۋەۋ پەيامەكەى تايبەت بوۋە بەۋانەۋە، ئەمەن نىردراۋم بۇسەر ھەموۋ ئادەمىزاد بە گشتى، پەيامەكەم بۇ ھەموۋ مەۋقايەتتە.

مەرجى پابەندبوۋن بە پەيام گەياندىن، پىگەياندىن و تىگەياندىنە، قورئانى پىرۇز بە زمانى ەھرىبى نازل بوۋە، گەياندىن بۇ نەتەۋەى ەھرىب مولزەم بوۋە بۇيان و بوۋەتە ئەرك و چوۋەتە ئەستۇيان، بەلام نەتەۋەكانى تر ئەۋانەى: كە زمانى ەھرىبى نازانن و شارەزى قاعىدەۋ ياساۋ ئوسلوۋى نىن، بە نىسبەت ئەۋانەۋە گەياندىن پەيامى قورئان پىيان پەيوەستە بە تەرجەمەۋ تەفسىر كىردى بە زمانى خۇيان، لەۋەپىش ئەۋەمان رۈن كىردەۋە كە تەرجەمەى ھەرفى ھەرامەۋ كارى كىردن نىيە، تەرجەمەى مانا

^(۱) بەشىكە لە ھەدىتى «أُغْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي» أخرجه البخارى (۳۳۵)

ئانەومىيەكانى قورئان محالەو لە توانای ھىچ نوسەرو زاناو ئەدیبىكدا نىيە
بتوانى ئەوکارە بکا، ھەروەھا ئاماژەشمان بۆ ئەوە کرد: كە تەنانەت
تەرجەمەى مانا ئەصلىيەكانىش مەشەقەتو نارەحەتى تىدايە، زۆرى
ئەخطار لەخۆ گرتوون، كەوابى ئەوەى بۆ ئىمە ماومتەو دەتواندرى
بكرىو پىويستە ئەنجام بدرى تەرجەمەى تەفسىرى قورئانە، تەفسىرىك
بنەماكانى دەموو بانگەوازی لەخۆ بگرى بەشۆمىيەك گونجاو بى لەگەڵ
دەقەكانى قورئان بەو شۆو لەو دەپىش ئاماژەمان بۆ كردو دروستە ناوى ئى
بنىين تەرجەمەى شۆو تەفسىر، ئەمەش جوداوازە لە تەرجەمەى مەعنەوى،
ھەرچەندە لىكۆلەرەو دەو توپزەردەوكان لىكيان جياناكەنەو، بىگومان
تەرجەمەى مەعنەوى وا دەچىتە وھمى مەقۇلەو: كە برىتى بى لەو
ومرگىر مەعانى قورئان و مرگىر و وەرى گىرپتە سەر لوغەتى بىگانە، وەكوو
ئەم ھالەتە لە وەرگىرپانى شتى تردا بەرچا و دەگرىو تەرجەمەى ھەرفى
(طبق الأصل) دەكرى.

رافەكەرى قورئان ئەو كەسەى تەفسىرى قورئان دەكا بە زمان و
لەھجەو شۆو زاراومىيەك ئاخاوتن دەكا: كە بەگوڤرەى تىگەيشتنى خۆى
مەعناى رستەو ئايەتەكانى رۆن بكاتەو، وەكوو ئەوە بە خەلك بلى:
خەلكىنە! من ئاوا لەم ئايەتە تىدەگەم و پىم وایە پەرەردگار ئەمەى
مەبەستە!!

وەلى وەرگىر بە زاراو و لەھجەى كەسەىك قسە دەكا: كە لە ماناى
كەلامەكە تىگەيشتبى ئەمجار ئەو مانايە لە قالىب و بەرگ و پۆشاكىكى تردا
رانوڤىتى، جوداوازی نىوان ئەو رافەو تەفسىرە لەگەڵ ئەم جۆرە وەرگىرپانە
زۆرو بەرفراوانە، موفەسىر لە رافەى ئايەتەكەدا دەلى: من وادەزانم ئەو
مانايە مەبەستەو ئەمە بۆچونى منە دەربارەى ماناى ئەم ئايەتە، بەلام

ومرگېږ دهلی: ئەمەى من نوسیومه دهیلیم: عەینى مەعنای ئایەتەگەیهو
دەقواو دەقە، لەو دەپیشیش ئاماژەمان بۆ ئەم جۆرە کرد.

پێویستە لە تەرجمەى شیوه تەفسیری دا جەخت لەسەر ئەو
بکړیتەو: کە ئەو جۆرە تەفسیرە تەرجمەو شیکردنەو تێگەشتنى
تایبەتى کەسەکە خۆیەتى و جۆرەکانى تەئویل: کە گونجاو بن بۆ مەعناکانى
قورئان لەخۆ ناگرئ، بەلکوو ئەو لەخۆى دەگرئ بریتىیه لە تێگەشتنى
تەفسیرکەرەکە خۆى، هەر بەم شیوهش تەرجمەى بیروباوەرى ئىسلامى و
بنەماکانى شەریعت وەکوو لە قورئان و مردەگیرئ ئەنجام دراوه.

جا ئەگەر گەیاندى دەعوەى ئىسلامى، ئەركى هەرە سەرەكى و
پێویستى سەرشانى موسوڵمان بئ، بێگومان ئەو ئەم گەیاندى پێو
پەيوەستە و بەبئ ئەو گەیاندى دەعوەکە ناکرئ، دیراسە و توێژینەو
زمانەکانە و مرگېڤرانى بنەماکانى ئىسلامە بۆ سەر ئەو زمانە، کەوابئ
ئەمەش دەچیتە جوغزى واجبەکانەو، لەلایەكى ترەو زانیاریمان دەربارەى
زمانەکان بە ئەندازەى پێویست یارمەتیدەرمەن دەبئ بۆ دیراسە و لیکۆلینەو
لەو کتیبانەدا: کە بەو زمانانە دانراون بۆ رەتداندنەو موبەشیر و
پۆژەلاتناسەکان، ئەوانەى هەمیشە لە هەولئ ئەوەدان لە نزیک و لە دوورەو
تانە لە ئىسلام بدەن و نەهیلن بکەوێتە سەر قاجى خۆى و گەشە بکاتەو،
ئەم راستىیە ئەوەیە: کە شیخی ئىسلام ئیبنو تەیمىیە کە لە کتیبەکەى دا
بەناوى (العقل والنقل) ئاماژەى پئ دەکا: کە دەقەرموئ: ئاخاوتن لەگەل هەر
خاوەن لوغەت و زاراوەیەک بە لوغەت و زاراوەى خۆیان لە کاتى پێویستدا
هیچ کەراوەت و عەیبیکى تیدا نیە، بە مەرجئ ماناکە صەحیح بئ و
ومرگېڤرانەکە راست و دروست بئ، وەکوو ئاخاوتن لەگەل خەلکى ناعەرمب لە
رۆم و فارس و تورك و هتد بەشیوه زمان و ئاخاوتنیا، ئەمە کاریکى
دروست و پەسەندە بۆ پێویستى، ئەوێ: کە دەگوترئ: زانیان بە

ناپهسه‌ندی دزمانن، ئەوه بۆ حالەتیکە: کە پێویست نەبێ، ئەمجار شیخی ئیسلام دەفەرموی: لەسەر ئەم بنەماو یاسا و پێسایە قورئان و حەدیت تەرجەمە دەکەین بۆ کەسێک پێویستی پێ بێ بە تەرجەمە لە مەعناکانیان حالی بێ، هەروەها پەسەندە موسوڵمان ئەوهی پێویستی پێ هەیە کتیبی دانراو بە زمانی نەتەوه جیا جیاکان فێر بێ و بیانخوینێتەوه و لە کاتی پێویستدا وەریان بگیرێتە سەر زمانی عەرەبی، یان هەر زمانێکی تر، وەکوو چۆن پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی بە زەیدی کۆری ثابت کرد: کە فێری زمانی جوله‌که‌کان بێ و بۆی بخوینێتەوه و بۆی بنووسێ، چونکە لە جووله‌که‌کان ئەمین نەبوو کە بە ئەمانەتەوه دەقه‌کانی تەورات و نوسراوه‌کانی نوسراو به‌و زمانە ی بۆ شی بکەنەوه.

جا ئەگەر تەرجەمە بە مەعنا حەقیقەتەکە ی - تەنانەت بۆ مانا ئەصلیەکانیشی - بۆ هەموو ئایەتەکانی قورئان دەستەبەر نابێ، بە‌لکۆ ئەوهی دەستەبەر دەبێ تەرجەمە بە مەعنا تەفسیریەکە ی، جا کە حال وایی زۆر پێویستە خوینەر لەو واقیعه‌ ناگادار بکریته‌وه یه‌کی‌کیش لە وەسائیلی ئەو ناگادارکردنەوه ئەوهیە لە پەرەوێزی لاپەرەکاندا چەند پستەیه‌ک بنووسری ئەوهی تیدا پون بکریته‌وه: کە ئەو مەعنا یه‌کی‌کە لە بۆچون و جووه‌کانی مانای ئایەتەکە، یان راجیح‌ترین مانایه‌کە: کە دەقه‌کە ده‌ی‌گه‌یه‌نی، خو ئەگەر کۆمه‌لێکی نیازپاک و عاقل و بیرمەند سەروکاری تەفسیرکردنی قورئانیان بکرایه‌و وەریان‌بگیرایه‌ سەر زمانی غەیری عەرەبی (واته: هەر زمانێکی تر عەرەبی نەبێ) بە‌مه‌رجێک ئەو کۆمه‌له ئەوه‌نده زاناو شارەزا بن، لە مەبەست و مەقاصیدی ئایەتەکان حالی بونایه‌و لەهه‌مان کاتدا لەو زمانه‌ ئەجەنبیانه‌دا شارەزایی تەواویان هەبوا یه‌ رۆب‌چونایه‌ ناو ئەو زمانانه‌وه خو‌یان بپارستایه‌ لەو جووه‌و تەعبیراتانه‌ی خزانە ناو ئەو تەرجەمه‌و تەفسیرانه‌ی ئەم‌رۆ لە ئەوروپادا باوه، بی‌گومان دەرگایه‌کی

داخراو له‌روی دمعوهی حه‌قدا ده‌کرایه‌وه‌و ئایینی پاکی ئیسلام له‌ زۆر ولاتی کوفرو زوئمو سته‌مدا بلاو دهبوووه.^(۱)

خویندنی قورئان به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی له‌ نوێژدا

زانایان دهرباره‌ی خویندنی قورئان له‌ نوێژدا به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی دوو رایان هه‌یه‌:

۱- رایه‌ك ده‌ئێ: به‌ ره‌هایی دروسته‌ خویندنی ناو نوێژ به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی بێ، یان له‌ کاتیکدا کابرا نه‌توانێ به‌ عه‌ره‌بی ببخوینێ.

۲- رای دووهم ده‌ئێ: دروست نیه‌و نابێ، نوێژ به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی بخویندرێ، هه‌رکه‌سێك به‌ عه‌ره‌بی نوێژ نه‌خوینێ نوێژه‌که‌ی به‌تال و نادروسته، مه‌زه‌ه‌بی یه‌که‌م مه‌زه‌ه‌بی حه‌نه‌فیه‌گانه، بێگومان له‌ ئه‌بو حه‌نیفه‌وه‌ نه‌قل کراوه‌: که‌ پێی وابوووه‌ دروسته‌ نوێژ به‌ زمانی فارسی بخویندرێ، له‌سه‌ر ئه‌م فتوایه‌ی ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه‌ هه‌ندی له‌ فه‌قی و هاوه‌لانی فتوایان داوه‌ نوێژ به‌ زمانی تورکی، هیندی و زمانی تریش بخویندرێ.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌بو حه‌نیفه‌ و هاوه‌لانی: که‌ ئه‌م ره‌ئیه‌یان داوه‌ دمبێ پێیان وابێ قورئان ناوه‌ بۆ ئه‌و مه‌عنايانه‌ی به‌ وشه‌گه‌لی عه‌ره‌بی دهربه‌راون، مه‌عانیش به‌ جوداوازی ئه‌و لوغته‌ و زمانانه‌ی پێی دهم‌دبه‌ر‌دین گۆرانکاری به‌سه‌ردا نایه‌، به‌هه‌ر له‌فظ و لوغه‌تێك مه‌عنا دهربه‌ر‌ئ مه‌عناکه‌ ناگۆرێ.

ئه‌بو یوسف و محم‌دی کوری الحسن الشیبانی: که‌ دوو قوتابی مه‌شه‌وری ئه‌بو حه‌نیفه‌ و کۆله‌که‌ی پته‌وی مه‌زه‌ه‌به‌که‌ینی، دروستبوونی خویندنی نوێژیان به‌ غه‌یری عه‌ره‌بی موقه‌یه‌د کردوووه‌ به‌ حاله‌تی ناچاری و زه‌رورم‌ت و فه‌موویانه‌: کاتێ ئه‌مه‌ دروسته‌ کابرا نه‌توانێ به‌ زمانی

^(۱) بلاغة القرآن ص ۲۱.

عهرمبی نویژه کهی بخوینن، به لام که سیک بتوانن به عهرمبی بیخوینن بوی دروست نیه به غهیری زمانی عهرمبی نویژ بخوینن.

خاوهنی (معراج الدراية) دهلن: ئیمه ی حنه هفی: که دهلین: خویندنی نویژ به غهیری عهرمبی دروسته، بۆ که سیک وایه نه توانن فیتری زمانی عهرمبی بئ و قسه ی پئ بکا، ههروهه تهرجه مه که ش مانا نه شیوینن، چونکه (مانا) له رویه که وه به قورئان دمژمیردری، چونکه قورئان (له فظو مه عنا) دهگریته وه، جا که سیک نه توانن به له فظه عهرمبی که بیلی، دهربرینی مه عنا که ی به زمانیکی غهیری عهرمبی گوتنی باشتره له تهرککردنی، چونکه ته کلیف به گویره ی توانایه، ههروهه ریوایه تکراره: که نه بو حه نیفه خویشی له و فتوایه به ره های په شیمان بۆته وه، هه ر بۆ که سیک ریگای داوه عاجز بئ و نه توانن به عهرمبی بیخوینن.

مه زهه بی دووه: رای جه ماوهری زانایانه: بیگومان مالیکیه کان و شافیعی یه کان و حه نبه لییه کان خویندنی قورئانیان له نویژدا به غهیری زمانی عهرمبی مه نع کردووه، جا کابرا زمانی عهرمبی بزانی، یان نه توانن فیتری ببئ، چونکه تهرجه مه ی قورئان، به قورئان حسیب ناگری، له م پرووه وه قورئان بریتیه له وه نه ظم و پیکهاته ی بریتیه له که لامی خودا و خودا بۆخوی به وه وه صفی کردووه: که قورئانیکی عهرمبییه، تهرجه مه کردنی وشه و رسته و نایه ته کانی ئی عجازیان لئ دهشوری و به لاغته و فه صاحته که ی له دهست ددها، تهرجه مه که به که لامی خودا داناندری.

قازی ئه بوبه گری (بن العربی): که یه کیکه له فوکه های مالیکی له تهفسیری نایه تی ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَلْأَعْجَمِيُّ وَعَرَبِيٌّ - فصلت/ ۴۴﴾ دهلن: زانایانی مه زهه بی ئیمه فهرموویانه: نه م نایه ته رایه که ی ئیمام نه بو حه نیفه پوچ دهکاته وه: که دهلن: دروسته له جیاتی لوغه ی عهرمبی به زمانی فارسی نویژ بخویندنی، چونکه

پهرومردگار دمفهرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ﴾ نهو هتا به رونی نهفی نهو هی کردووه: که لهه بوارهدا زمانی فارسی هیچ رؤئیکی هه بی، دهی کهوابی چو ن نیمه ریگه بدهمین له خویندنی نویژدا نهو زمانه به کار بهیند ری؟ پاشان ده لی: فه صاحته و به لاغته و ئیعجازی قورئان لهو هدا یه: که به لوغه ی عهره بی بی، نه گهر به زمانی کی تری ناعهره ب نه دا بکری، نه به قورئان حسیب ده کری و نه به یان و فه صاحته و نه به به لاغته و ئیعجازی تیدا ده می نی.

ئیبنو هه جهری عه سقه لانی له فه تحولباری دا ده لی: نه گهر نویژ خوین دهی توانی قورئان به زمانی عهره بی بخوینی، نهو ه بو ی دروست نیه بیجگه له زمانی عهره بی به زمانی تر بیخوینی، ته نانهت نه گهر عاجزیش بی له فی ربوونی عهره بی و به زمانی عه جه می نویژ ی خویند نویژ ده کی به تاله، پاشان دمفهرموی: بیگومان شاریع بو که سیك عاجز بی له فی ربوونی عهره بی ریگه ی داوه له حیاتی خویندنی قورئان، ذیکرو دوعا بکا بهو زمانه ی بو ی ده کری.

شیخی ئیسلام ئیبنو ته می میه: که یه کی که له فوقه های ههنبه لی – هه رچه نده بوخو ش خاوه نی بری ئیجته ادا ته – دمفهرموی: نه دا کردنی قورئان به وشه و رسته گه لیك به لاغته و فه صاحته ی وه کوو نهو ه بی: که به زوبانی عهره بی نه دا کراوه شتیکی محاله و له جو غزی ئیمکان به دمه ر.

بو یه زانایانی ئایین بییان وایه خویندنی نویژ به غهیری قورئان دروست نیه، جا توانای عهره بی هه بی، یان عاجز بی، چونکه ته رجه مه کردنه که قورئان لهو ه دمهاته دمه ر: که قورئانی نازل کراو بی.^(۱)

هه ر ئیبنو ته می میه له کتبی (اقتضاء الصراط المستقیم) دا دمه راره ی راجیایی فوقه ها لهو هدا ناخو نه ذکاره کانی ناو نویژ به عهره بی بخویند ری،

^(۱) بلاغة القرآن ص/ ۱۵.

یان دروسته به زمانی عهجه‌میش بخویندرین؟ دمه‌رموی: وه‌لی قورئان نابئ به غه‌یری زمانی عهره‌بی بخویندرئ، گابرا توانای عهره‌بی هه‌بی، یان عاجز بی، ئەمه‌ پای جه‌ماوه‌ری فوقه‌های ئیسلامه‌و هه‌ر ئەمه‌ش پای حه‌ق و سه‌وابه‌و شک و گومان‌ی تیدا نیه، به‌لکوو زیاد له‌ فه‌قیه‌یک فه‌رموو‌یانه: بی‌گومان ته‌رجه‌مه‌کردنی سوره‌تیک، یان ئەو ئەندازه‌ی ئیعجازی پی‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، ته‌رجه‌مه‌کردنی مه‌نووعه‌و نابئ، شیخی ئیسلام یه‌ک سوره‌ت، یان ئەندازه‌ی ئەوه‌ی ئیعجازی پی‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی دیاری کرد تا ئاماژه‌ بی‌ بۆ که‌مترین ئەندازه‌ی: که‌ ته‌حه‌ددای پی‌ دیته‌ جئ.

ئایین پی‌ویستی کردوو له‌سه‌ر ئەوانه‌ی پابه‌ندینی: که‌ فی‌ری زمانی عهره‌بی بن، چونکه‌ لوغه‌تی قورئانه‌و کلیلی دمرگای تیگه‌یشتیه‌تی، ئیبنو ته‌یمیه‌ (رمزای خودای لی بی) له‌ کتییی (الإقتضاء) دا هه‌مان رای دهربرپوه، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ خودی لوغه‌ی عهره‌بی به‌شیکه‌ له‌ ئایین و زانینی فه‌رزو پی‌ویسته، چونکه‌ گومان له‌وه‌دا نیه‌ تیگه‌یشتن له‌ قورئان و له‌ سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رز، ده‌ی به‌بی زانینی لوغه‌ی عهره‌بی ناتوانی له‌و دوو سه‌رچاوه‌ی ئایینه‌ حالی بی، یاسایه‌کی ئوصولیه‌ (هه‌ر شتیک به‌بی ئەو واجب ته‌واو نه‌بی ئەو شته‌ خو‌ی واجبه‌).

به‌لام ئیختیلافی حه‌نه‌فیه‌کان له‌وه‌دا: که‌ دروسته‌ به‌ ته‌رجه‌مه‌ی قورئان نو‌یژ بخوینی، ئەوانه‌ی پ‌یان وایه‌ ر‌یکه‌ دراوه‌ له‌ کاتی عاجزی‌دا به‌ غه‌یری زمانی عهره‌بی نو‌یژ بخویندرئ و به‌ رو‌خصه‌تیا‌ن داناوه‌، هه‌موویان یه‌کده‌نگن له‌وه‌دا: که‌ ته‌رجه‌مه‌که‌ قورئان نیه‌ به‌ قورئان نا‌زم‌یدرئ، ته‌نها ئەوه‌یه‌ نو‌یژه‌که‌ی پی‌ دروسته‌و به‌س! نموونه‌که‌ی ده‌ق وه‌کوو خو‌یندنی ذیکره‌کان وایه‌ لای غه‌یری حه‌نه‌فیه‌کان.

خو‌یندنی ذیکره‌کان له‌نو‌یژدا راجیایی تیدا‌یه‌، جا ذیکره‌که‌ واجب بی وه‌کوو (الله‌ اکبر)ی نو‌یژدا به‌ستن، یان واجب نه‌بی، بی‌گومان ئیمام مالیک و

ئیسحاق و ئەحمەد لە صحیح ترین ڕیوایەتی دا تەرجەمەى زیکرە
واجبەکانیان لە نوێژدا مەنع کردوو، ئەبو یوسف و موحمەد و ئیمام
شافعی بەلایانەو موباحە و دروستە، باقی زیکرەکانى تر بەلای مالیک و
ئیسحاق و کۆمەلێک لە هاوێلانێ شافعی تەرجەمەکردنیا لە نوێژدا نابێ
بکری، هەرکاتى لە ناوەندى نوێژەکەى دا بە غەیری زمانى عەرەبى
زیکرەکانى خویند، نوێژەکەى بەتال دمیتهو.

نەصصى مەذهەبى شافعی ئەومیه: کە مەکروهو ناپەسەندە، ئیمام
ئەحمەدیش ئەم رایەى هەیه بۆ کەسێک عەرەبى نەزان.

هیزو توانای ئوممەتى ئیسلام ھۆکارو ڕێبازە بۆ سەرکەوتنى ئیسلام و
بالادەستى زمانى عەرەبى، کۆتایی ئەم باسە لەویدا چڕ دەکەینەو: کە نابێ و
دروست نیە قورئان تەرجەمەى حەرفى بکری، تەرجەمەى مەعنا
ئەصلیەکانى هەرچەند بۆ هەندى ئایاتى مانا ڕون لەوانەیه دەستەبەر ببێ
بەلام ئەوێش لە فەساد پارێزراو نیە، ئاشکراشە وەکوو لەو دەپیش ئاماژەى
پێکرا تەرجەمەى مانا ئانەوى و نەینى یە بەلاغیەکانى محال و نەگونجاو
چونکە وحوه بەلاغیەکانى قورئان بە غەیری ئەلفاظى لوغەى عەرەبى
دەستەبەر نابن.

ماوەتەو قورئان تەفسیر بکری و تەفسیرەکەى تەرجەمە بکری بۆ
زمانەکانى غەیری عەرەبى، قەفقال: کە یەکیکە لە فوقەها گەرەکانى
مەذهەبى شافعی دەفەرموی: من پێم وایە کەس ناتوانى بە زمانى فارسى
مانای قورئان ئەدا بکا! پێی گوترا: کەوابێ کەس ناتوانى قورئان تەفسیر بکا!
لە وەلامدا فەرمووی: ئاوا بە ڕەهاى حوکم نادری، چونکە دەشێ ئەو کەسەى
تەفسیری قورئان دەکا هەندى مەبەست و موراى خودا ڕون بکاتەو و لە
هەندیکیان عاجز بێ، وەلى ئەگەر بیهوى قورئان بە فارسى بخوینیتەو ئەو

بە دۇنيايىيەۋە مومكىن نىيە بىتۈننى ھەممۇ مەبەستەكانى خۇدا: كە بە
عەرەبى لە قورئاندا گەيەندراون بىيانگەيەننى.

تەرجمەمەى تەفسىر بە ئەندازەى پىۋىست پىۋىستە چەندىك
پىۋىست بى بۇ گەياندنى بانگەۋازى ئىسلامى و بلاۋكردنەۋەى بەناۋ نەتەۋەو
كۆمەلگا جىاجىياكانى نائىسلامىدا پىۋىستە تەرجمەمەى تەفسىرى قورئان
بكرى، ئىبنو حەجەرى عەسقىلانى لە فەتھولبارىدا دەلى: كەسىك
موسولمان بوو، يان وىستى موسولمان بى قورئانى بەسەردا خوئندرايەۋە تىي
نەگەيشت، چ خراپىيەكى تىدا نىيە ماناگەى بەو زمانەى لىيى ھالى دەبى بۇ
شى بكرىتەۋەو لە ئەھكامەكانى ھالى بىي، يان بۇ ئەۋەى دلى نەرم بىو
موسولمان بى.

بىگومان موسولمانان لە رۇزگارى رابردودا، لەپىناۋ سەرۋەرى
ئىسلامدا بەرەنگارى ھەممۇ چورتەم و نارەھەتەك بوونەۋە، ھەممۇ
رېگايەكى خەتەرنەك و ناخۇشيان پەيپەۋە كىردوۋە، ماندو نەناسانە
بەرەۋرۋى كېشەۋ تەنگىزەكان بوونەۋە، مىلى رېگاي خەتەرو ترسناكيان
گىرتوۋە بۇ بەدەستەيىنانى سەرۋەرى بۇ ئىسلام، پۇشاكى عەدالەت و گىانبازى و
ئەخلاق بەرزىيان پۇشيوۋە، بەجۇرىك چاۋى ناحەزانىيان پىپوۋە لە
شكۈمەندى و مەردايەتى ئەۋان، بۇ ھەر شوئىنى كىشابىن و رويان لە ھەر
دەفەر و لاتىك كىردى، لوغەى عەرەبى بە دواياندا خۇى خزانەۋتە ئەو
ولاتانەۋ تىيدا بلاۋبۇتەۋە، لە ھەر شيوۋ دۇلىك قاچى موسولمانانى لى
بووبى، زمانى عەرەبى بە ئاسايى بۇى كىشاۋەۋ جىيى خۇى كىردۇتەۋە،
موسولمانەكان پۇزى لە پۇزان لە ئەثنى بانگەۋازى بۇ ئىسلام و
بلاۋكردنەۋەى ئىسلام ھەستىيان بەۋە نەكىردوۋە: كە پىۋىستىيان بەۋە ھەبى
مەعنەى قورئان و مېگىپرنە سەر زمانى ناعەرەبى پىدەجى و مېگىپرانى ماناى
قورئان بۇ سەر زمانە بىگانەكان لەلايەن موسولمانانەۋە - لە كاتىكدا: كە

لەوپەرى عىززەتو دەسلەتدا بوون - ھۆكاریك بى لەو ھۆكارانەى نەتەوہ ناعەرمبەكان ملیان نایە فیربوونى زمانى عەرمبى ھەتا وای ئى ھات ولاتە عەجەمییەكان بەشیومەیکى گشتى دەیاننوانى ئاخاوتن بە زمانى عەرمبى بکەن.^(۱)

ئەم دیاردەییە ئەمرو ئیمە دەیینین: کە فیربوونى زمانە بێگانەكان بۆ عەرمبەكان زەرور و پێویستە، بۆ ئەوہى بتوانن پۆلەكانیان بنیرن بۆ زانکۆكانى ولاتانى ترو پرۆسەى تواناسازى تەواو بکەن، یان لیکۆلینەوہ لە سەرچاوە زانیاریەكانى زانستە کەونییەکاندا بکەن لە زانکۆكانیاندا: کە بە زمانى بێگانە نوسراون، ئەم دیاردانە پێویستى و زەرورەت بۆ فیربوونى زانست و پۆشنیری پالى بە قوتابییه عەرمبى زمانەکانەوہ ناوہ پەپرەوى بکەن، ئیمە دەیینین ئەم دیاردە ھەموو دانیشنوانى ئەو ولاتانەى گرتۆتەوہ: کە پێویستیان بە زانست و زانیارى نەتەوہکانى تر ھەيە و زمانەكانیان فیرنەبن ناتوانن زانستەكانیان فیرببن! ئەم دیاردە بەتەواوى بیرو تیروانینى زۆریك لە موسولمانانى داگیر کردوہ نەخشە رێگای ژانیانى دیارى کردوہو گەشتۆتە ئەوپەرى داخوازی و ھەزو ئاواتیان لە ناخیاندا جیگیر بووہ ھەولئى بەرفراوانى و قولبوونەوہى تیدا دەدەن و پەل دەھاون بۆ زانستەكانیان بە لق و پۆپەكانیانەوہ، بېگومان ئەم دیاردە کاریگەرى زۆرى کردۆتە سەر ئەخلاق و دابونەرىتى موسولمانان، بەجۆریك بەگشتى ژيانى ئیمەى لە زۆر بوارەكانى ژياندا گۆرپوہو لە سکەو پێرەوى ئىسلام دەرچوین و زۆر ئەخلاقی رەسەن و دابونەرىتى ئىسلامیمان لەدەست داوہ.

بە پێچەوانەوہ نەتەوہکانى تر پێویستیان بەوہ نیە کتیبەكانیان وەربگیرنە سەر زمانى عەرمبى لەپروى ئەوہوہ: کە مەکانەتى عیلمیان ھەيە، بەئى چونکە ئەمرو زمانى عەرمبى ئەوہى لەدەست داوہ کە زمانى عیلم و

^(۱) بلاغة القرآن ص ۱۸.

زانست بى، مامۇستاو قوتابى زانسته عىلمىيەكان پېۋىستىيان بەۋە نىە فىرى
زمانى عەرەبى بىن.

خۇ ئەگەر دەۋلەتى ئىسلام ۋەگۈۋ چاخە زىرپىنەكانى بىمايە ۋە لەپرى
زانىارىيەۋە بەرەۋپىش بىچۈپايە ۋە گەشەى بىكرىدە ۋە لەپرى پۇشنىرى ۋە
سىياسەت ۋە ھىزو دەسلەت ۋە شىكۈمەندىيەۋە پىشكەۋتنى بەدەست بەينايە،
ھەموو جىھان چاۋيان ئى دەكرى ۋە ھەۋلىيان دەدا لاساى بىكەنەۋە ۋە خۇيانى
لەگەل بىچارىنن، چاكى دامىنيان ئى ھەلدەكرى ۋە مىيان لە فىربوۋنى زمانى
عەرەبى دەناۋ تىيدا قول دىبوۋنەۋە دەستىيان دەكرى بە لىكۈلىنەۋە ۋە
تۈيزىنەۋە بۇ ئەۋەى لە سەرچاۋەى بەرۋبومى فىكرى ئىسلامى بەشى خۇيان
ھەلىنچىن ۋە تىنۋايەتى بە زانستەكانى بىشكىنن ۋە خۇيان بىخەنە زىر سىبەرى
دەسلەتەۋە ۋە لەزىر سىادە ۋە ھىمايەىدا زىان بەسەر بەرن، ئەۋ پېۋىستى ۋە
ئاتاجەى ئەمپۇ ئىمە لەخۇمانىدا دىبىنن بۇ فىربوۋنى زمانە زانستەكانى
ۋەگۈۋ ئىنگلىزى ۋە فىرەنسى ۋە ئەلمانى.....ھتد ئەۋان لەخۇياندا دىبىنى بۇ
فىربوۋنى زمانى عەرەبى.

كەۋابى قسە لەبارەى تەرجمەى قورئانەۋە بۇ سەر زمانىكى تر
دىاردەيەكە لە ئاكامى لاۋازبوۋنى دەۋلەتى ئىسلامىيەۋە سەرى ھەلداۋە!
زۆر پېۋىستە ۋە ئەركى سەرشانى ئىمەى موسولمانە كە بە خۇماندا
بىچىنەۋە ۋە ھەۋل ۋە كۈششى خۇمان چىر بىكەنەۋە بۇ دروستكرىدەۋەى
دەۋلەتى قورئان؛ دەۋلەتى عەدالەت ۋە يەكسانى ۋە پىكەۋە زىان، ھەۋل بىدەين
بىنەماكانى دەۋلەتدارى ئىسلامى بىچەسپىنن، زەمىنە سازى بۇ بىكەين لەسەر
ئەساسى ئىمان ۋە زانست ۋە زانىارى بىكەنە ئامانچ ۋە ھەۋلى بەدەستەينانى
بىدەين، ھەر ئەمە دىبىتە زامان ۋە كەفىلى بالادەستى رۈخى ۋە مەنەۋىمىان
بەسەر نەتەۋەكانى جىھانداۋ فىربوۋنى زمانى عەرەبى ۋە بلاۋكرىدەۋەى ئەۋ
زمانە لەناۋياندا، جا ئەگەر ئايىنى ئىسلام ئايىنى ھەموو ئادەمىزاد بى بە

گشتی، ئەم گشتگىرىيە بۇ زمانەكەشى بەرچاۋ دەگىرى، دەبى چۆن ھەول
دەدەين بۇ بلاۋكردنەۋى ئايىن ئاۋايش ھەول بەدەين لوغەتى عەرمبى: كە
لوغەتى ئايىنەكەيە، بلاۋى بکەينەۋە، لە كاتىكدا ئىمەى موسولمان ھەول
بەدەستەينان و چەسپاندنى ئەو عىززەت و شكۆمەندىيە دەدەين: كە خودا
داۋامان ئى دەگا ھەمان بى.

تەفسىرو تەئۋىل

قورئانى پىرۆز سەرچاۋى يەگەمى تەشرىعە، لەسەر ئەساسى
تىگەيشتن لە ماناكانى و زانين و شارەزابون بەسەر نەينى يەكانى داۋ كارکردن
بە ئەحكام و ئامۇزگارپىيەكانى: كە بەختەۋەرى و كامەرانى دوونىاۋ قىامەتى
پىۋە بەندە، شتىكى ئاشكراشە ئادەمىزاد ھەموۋيان لە يەك ئاستدا نين بۇ
تىگەيشتن لە وشەۋ رستەۋ دىقەكانى، ھەرچەندە ماناكانى پون و ئايەتەكانى
شىكردنەۋە تەم و مژو ركاكەتى تىدا نىە، بەلام جوداۋازى تىگەيشتن لەناۋ
مروڧەكاندا شتىكى بەلگە نەۋىستەۋ گومانى تىدا نىە.

كابرايەكى نەخوئىندەۋار، يان نىمچە خوئىندەۋار، روۋكەشى ماناكان
تىدەگاۋ كەم تا كورتىك لە ئايەتەكان ھالى دەبى، ۋەلى مروڧى خوئىندەۋار و
زىرەك، لە ئايەتەكان مەعنای رائيىع و عەنتىكە دىردىنى، لەنىۋان ئەم و ئەۋدا
زۆر مەرتەبەۋ پلەى تىگەيشتن ھەن، كەۋابى سەير نىە كە لەلايەن
موسولمانانەۋە ئەو ھەموۋ گرنگىيەى پى دراۋەۋ لەپروى لىكۆئىنەۋەۋ
تەفسىرى غەرىب و تەئۋىل كىردنى رستەۋ تەركىبەكانى.

مانای ته‌فسیرو ته‌ئویل

ته‌فسیر چاوه‌گو له وشه‌ی (فسر) و مرگ‌یراوه، به مانا ر‌ونکردنه‌وه و د‌رخستن و دیار‌یکردنی مانای گون‌جاوو مه‌عقوو‌له، فی‌عله موجه‌رده‌که‌ی وه‌کوو (ضرب، نصر) وایه ده‌گوترئ: (فسر یفسر) (فسر یفسر) ده‌شگوترئ: (فسره) واته: ر‌ونی کرده‌وه، شی کرده‌وه، وشه‌ی (الفسر) به مانا ش‌یکردنه‌وه و ر‌ونکردنه‌ویه، په‌رده هه‌ل‌دانه‌وه و د‌رخستنی شته (التفسیر) د‌رخستنی مه‌به‌ست و موراده له له‌فظه موش‌کیله‌که، قور‌نان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَأْتُوكَ بِمِثْلِ إِلَّا جِنَّاتِكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ الفرقان/۳۳ وشه‌ی (تفسیر) ل‌یره‌دا به مانا ر‌ونکردنه‌وه و ش‌یکردنه‌ویه، ز‌ۆربه‌ی کات‌یش هه‌ردوو فی‌علی: که (ته‌فسیرو ته‌ئویل) چاوه‌گی ئه‌وانن به‌شی‌وه موجه‌ره‌د به‌کار‌نایه‌ن به‌ل‌کوو به‌شی‌وه مه‌زیدو له باب‌ی (تفعیل) به‌کار‌د‌ین، ئی‌بنو عه‌بباس (ره‌زای خودا له‌خ‌ۆی و له‌باوکی بئ) له ش‌یکردنه‌وه‌ی ﴿وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ فه‌رموو‌یه‌تی (ای تفصیلا).

هه‌ندئ فه‌رموو‌یه‌نه وشه‌ی (تفسیر) له (سفر) وه و مرگ‌یراوه هه‌مدیس‌ان به مانا د‌رخستن دئ، ده‌گوترئ: (سفرت المرأة سفورا) ئه‌گه‌ر چار‌شی‌وی له‌سه‌ر ر‌وخساری خ‌ۆی ل‌اب‌دا، (وهی سافرة) هه‌روا ده‌گوترئ: (أسفر الصبح) واته ر‌وناکی به‌یانی د‌مر‌که‌وت، ئاس‌ۆی ئاس‌مان ر‌ون ب‌ۆوه، وه‌ل صیغه‌که‌یان له‌سه‌ر شی‌وه‌ی (تفعیل) ه‌یناوه ب‌ۆ ئه‌وه‌ی ده‌لاله‌ت ب‌کا له‌سه‌ر ز‌ۆری و ته‌ک‌ثیر، وه‌کوو له‌ ئایه‌تی ﴿يَذَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ البقرة/۴۹ هه‌روا ئایه‌تی ﴿وَعَلَّقَتْ الْأَبْرَابَ﴾ يوسف/۲۳.

که‌واب‌ی وشه‌ی ته‌فسیر: که ب‌ۆ ته‌ک‌ثیره ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ ش‌یکردنه‌وه‌که به‌ج‌ۆر‌یکه هه‌موو ئایه‌ته‌کان و سورته‌کان یه‌ک به‌دوا یه‌ک‌دا ده‌گر‌یته‌وه و له هه‌موو ر‌ویه‌که‌وه تو‌یزینه‌وه‌یان ت‌یدا ده‌کرئ.

راغبیی ئەصفه هانی ده‌ئێ: (الفسر والسفر) ماناگانیان لێک نزیکن و هکۆو نزیکی له‌فظه‌کانیان له‌یه‌کتر، به‌لام وشه‌ی (سفر) بۆ دهرخستنی مه‌عنای مه‌عقول و نامادی به‌کارده‌یه‌ندرئ، وشه‌ی (فسر)یش بۆ دهرخستنی شتی مادی و بینراو به‌کار دئ، ده‌گوترئ: (سفر المرأة عن وجهها) یان ده‌گوترئ: (أسفر الصبح).

(التفسير) له‌ زاراوه‌دا، ئەبو حه‌ییان ده‌ئێ: بریتیه‌ی له‌ زانستێک باس له‌وه‌ ده‌کا چۆن وشه‌کانی قورئان دهربرین، ده‌لاله‌ت له‌چی ده‌که‌ن و حوکمه‌کانیان به‌ ته‌نیا و له‌ناو پرسته‌دا چۆن؟ له‌کاتێکدا ده‌خرینه‌ ناو پرسته‌وه‌ چ مانایه‌ک ده‌به‌خشن؟ چه‌ند شتیکی تری په‌یوه‌ست به‌ ئەم شتانه‌وه‌، ده‌قه‌که‌ به‌ عهرمبی ئاوايه‌ (علم يبحث عن كيفية النطق بألفاظ القرآن، ومد لولاتها، وأحكامها الفردية والتركيبية، ومعانيها التي تحمل عليها حالة التركيب، وتتمت ذلك).

ئهمجار ئەبو حه‌ییان دئ پێناسه‌که‌ شی ده‌کاته‌وه‌ ده‌ئێ: که‌ ده‌ئێین: (علم) ئەوه‌ جینه‌سو شمولی هه‌موو عیلمێک ده‌کا: که‌ ده‌ئێین: (یبحث فيه عن كيفية النطق بألفاظ القرآن) ئەوه‌ عیلمی قیرائات ده‌گرێته‌وه‌، که‌ ده‌ئێین: (ومد لولاتها) مه‌به‌ستمان مه‌دلولاتی ئەو ئەلفاظانه‌یه‌ که‌ قورئان له‌خۆی گرتوون، ئەمه‌ش عیلمی لوغته‌ ده‌گرێته‌وه‌: که‌ له‌م بواره‌دا زۆر پێویسته‌ ته‌فسیرکردن به‌بێ زانیاری له‌م عیلمه‌دا ده‌سته‌به‌ر نابێ، که‌ ده‌ئێین: (وأحكامها الفردية والتركيبية) به‌ ئەمه‌ش زانستی صهرفو ئیعرابو عیلمی به‌یانو عیلمی به‌دیع دینه‌ ژێر جوغزی ته‌فسیره‌وه‌، که‌ ده‌ئێین: (ومعانيها التي تحمل عليها حالة التركيب) ده‌لاله‌تکردنی له‌فظه‌کان له‌سه‌ر مانا به‌شیوه‌ی حه‌قیقه‌ت و مه‌جاز ده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ وادمبێ پرسته‌و ته‌رکیب به‌ رواله‌ت و ظاهر، مه‌عنايه‌ک ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام مانیه‌ک هه‌یه‌ ناهێلێ ئەو مه‌عنايه‌ وهره‌گرین، بۆیه‌ پێویسته‌ ده‌قه‌که‌ هه‌مل بکه‌ین بۆ سه‌ر مانای غه‌یره‌

ظاهيرو حهقیقهت، مانای مهجازی ئی و مربرگرین، که دهلّین: (وتتمات ذلك) بهم پرستهیهش زانیاری نهسخ و نهسابی نزول و رپونکردنهودی برپئ لهو مانایانهی له قورئاندا ههن و تیگهیشتن لییان خستنیه ژیر پیناسهکهوه.

ئیمامی زهرکهشی دهلّی: (التفسیر) بریتییه له عیلم و زانیارییهك: که بههوییهوه نامهی خودا: که نازلکراوه بۆ سهر چهزهرتی موحهممهد (دروودی خودای لهسهر بئ) دهماندرئ و له ماناکانی حالی دمبین و شارمزی حوکههکانی و حیکمهتهکانی دهبین

تهئویل له لوغهتدا له (الأول) و مرگراوه: که به مانا گهپانهوهیه بۆ ئەصل و بنهما، دهگوترئ: (آل إليه أولاً ومآلاً) واته: بۆی گهپانهوه، دهسگوترئ: (أول الكلام تأويلاً وتأوله) له قسهکه ورد بۆوه، مهزمندهی کردو شیکردهوه، لهسهر ئەم بنهمایه (تأویل الكلام) دوو مانای ئیصطیلاحی ههیه:-

۱- تهئویلی کهلام: بهو مانایهی موتهکهلیم و گۆیا، کهلامهکه بۆ ئەو مانایهی دهباتهوه، یان کهلامهکه بۆ ئەو مانایه دهگهپانهوه، ئاشکراشه کهلام بۆ حهقیقهتی خوێ دهگهپانهوه: که خودی مهبهستهکهیه ئەمیش دوو جوړه (ئینشاء، ئیخبار) بهشیکیش له (ئینشاء) صیغهی ئەمره.

تهئویلی ئەمر: بریتییه له بهجیهتانی کرداره فهرمان پیکراوهکه، (الفاعل المأمور به) له نمونهی ئەمه ریوایهتی خاتو عائیشه: که دمفهرموئ: **كَانَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ،** که دمفهرموئ: **«يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ»** واته: تهنفیزی فهرمانی خودای دهکرد: که دمفهرموئ: **﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ - النصر/۳.**

تهئویلی ئیخبار: بریتییه له خودی خهبر لیدراوهکه که هاته دی، و هکوو دمفهرموئ: **﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ**

جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ - الأعراف/ ۵۲ -

۵۳.

لهم نایه تانهدا بهروردگار ههوالی ئهوهی داوه: که نامه‌ی پیروزی
خو‌ی رونکردو‌تهوه، ئهوانه تهنه‌ها چاوه‌روانی ته‌ئویله‌که‌ی ده‌که‌ن: که واته
رودانی ئه‌و روداوانه‌ی قورئان هه‌والی لی داون و رایگه‌یانددوه که دینه‌ی دی،
له‌وانه رابونی قیامه‌ت و نیشانه‌و روداوه‌کانی ئه‌و روداوانه‌ی تییدا دینه‌ی دی
وه‌کوو بلا‌و کردنه‌وه‌ی نامه‌ی ئه‌عمال و ته‌رازوی عه‌داله‌ت و دابه‌شکردنی
مه‌خلوقات به‌ دوو به‌ش، به‌شیکیان بو‌ به‌هه‌شت و به‌شیکیان بو‌ دۆزه‌خ و زۆر
روداوی تر: که خودا خو‌ی دمیانزانی، جا ئه‌وه‌گاته تاوانبار و کافره‌کان ده‌لین:
﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾.

۲- ته‌ئویلی که‌لام: واته: ته‌فسیرو رونکردنه‌وه‌ی مانا‌که‌ی. ئه‌مه‌ ده‌ق
ئه‌و مانایه‌یه: که ئیبنو جه‌ریری طه‌به‌ری له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا ده‌لین: (القول فی
تاویل قوله تعالی کذا وكذا) یان ده‌لین: (أختلف اهل التأویل فی هذه الآیة) دیاره
طه‌به‌ری لی‌رده‌ا مه‌به‌ستی به‌ (أهل التأویل) ئه‌هلی ته‌فسیره. له‌ راستی‌دا
له‌لای سه‌له‌فی صالح مه‌عنای ته‌ئویل ئه‌وه‌یه: که طه‌به‌ری ئاماژه‌ی بو‌
کردووه.

ته‌ئویل له‌ عورفو ئیصطیلاحی عوله‌مای موته‌ئه‌خیریندا بریتییه
له‌لادانی له‌فظ له‌مانای راجیح و په‌سند بو‌ مانای مه‌رجوح له‌به‌ر هه‌بوونی
به‌لگه‌یه‌ک له‌ته‌کیا. ده‌ی ئه‌م ئیصطیلاحه‌ له‌گه‌ل ئه‌و مه‌عنایه‌ی عوله‌مای
سه‌له‌ف مه‌به‌ستیانه‌ له‌ له‌فظی ته‌ئویل له‌ قورئاندا یه‌کنه‌گریت‌ه‌وه‌و
جوداوازی نی‌وانیان عاسمان و ریسمانه‌.

شایانی باسه هندی عولهما جوداوازی دهخنده نیوان مهعناو
تهفسیرو تهئویلهوه، چونکه جوداوازی ههیه لهنیوانیاندا، ههرچهنده لیك
نزیکن، بهلام ناکری به ئهلفاظی موتهرادیف حیساب بکری و بلین ئهمانه
دهلالهتیا ههیه. ئیمامی زهرکەشی لهکتیبی (البرهان)دا ئاماژهی بۆئهمه
کردوه.

ئیبنو فارس دهئێ: مهعناکانی ئهو عیبارمتانهی تهعبیریان پێ ئی
دهدریتهوه لهشتهکان، لهسی زاراوهو دهستهواژه تیئابهرن، ئهوانهش بریتین
له (المعنى، والتفسير، والتأویل) ئهم موصطهلهحانه، ههرچهند لهواقعدا لیك
جوداوازن بهلام ئهو مهبهستو ئاکامهی لییان وهردهگیری لیك نزیکن.

زاراوهی (المعنى) بریتییه لهفهصدو مهبهست، دهگوتری: (عنيت بهذا
الكلام كذا) واته: مهبهستم بهو كهلامه ئهوهیهو مهقصودم ئهو شتهیه.
ئهوهم نیازه. ئهمهش لهوه وهرگیراوه: كه (معنى) بهمانا دهرخستن و
نیظهارکردن بێ، دهگوتری: (عنت القربة) گۆزهكه ئاوهكهی لهخۆیدا
نههیشتهوه بهلکوو دهری هاویشتو لیی تکا. ههر لهم بوارمدایه: كه دهگوتری
(عنوان الكتاب) واته ئهوهی کتیبهكه لهخۆی گرتوووهو دهیگهیهنیو شی
دهکاتهوه.

بهلام تهفسیر له لۆغهتدا ئهویش سههرمنجام دهگهپرتهوه بۆ مانای
نیظهارو پهرده لادان و شیکردنهوهو دهرخستن. ئیبنولنهباری دهئێ: عهرمب:
دهئین: (فسرت الدابة وفسرتها) کاتیک ههلینگی بدهی و رایپهپرنی و جلهوی
شل بکهی بۆئوهو بکهوێته غاردان. ئهم مانایهش دهگهپرتهوه بۆ كهشف و
دهرخستن، كهوابی تهفسیر کردنهوهی شتی داخراوهو دیاریکردنی مهعنا
مهبهسته له لهفظهكهو بهرههلاکردنی پهنگ خواردویهكه لهتیگهییشتن.

تهئویل: بنهمای ئهم لهفظه له لۆغهتدا له وشه (الأول) وهرگیراوه،
مانای رستهی (ما تأویل هذا الكلام؟) بۆچی دهگهپرتهوهو ئهم كهلامه چی

دهگهیه نئو مه بهست لئی چیه؟ وهکوو قورئان دهفهرموی: ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ - الأعراف/ ۵۳﴾ واته: ئهو رۆژهی ئاکام و سه رهنجامی رون دمبیتسه وه دهردهگهوی. دهگوتری (آل الأمر الی کذا) سه رهنجامی ئیشه که ئه ومبوو، قورئان دهفهرموی: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا - الکهف/ ۸۲﴾. ئهم وشهیه بنه ماکهی (المال) ه: که به مانا سه رهنجام و ئاکامه، دهگوتری: (اولاته قال) واته: لامدا بۆ ئهو لایه و رووم پی لهوی کرد ئه ویش قبوولی ئهو لادانهی کرد. کهوابی وشهی (التأویل) له ئایه ته که دا ئاراسته کردنی ئایه ته که یه بۆ ئهو مانایه ی هه ئی دهگری: که له سه ر صیغه ی (تفعیل) هینراوه بۆ ئه ویه ده لالهت بکا له سه ر ته کثیرو زوری.

جوداوازی نیوان تهفسیرو تهئویل

زانایانی ئیسلام بۆچوونی جوداوازیان هیه له نیوان تهفسیرو تهئویلدا. جا له بهر رۆشنایی رونکردنه وهی مانای تهفسیرو تهئویلدا: که له وه پش ئامازه مان بۆکرد، دهتوانین پوخته ی ئارائو بۆچوونی زانایان له چه ند خالیکدا بکهینه رو.

۱- ئه گهر بلیین: تهئویل بریتییه له تهفسیری که لام و رونکردنه وهی ماناکه ی. له سه ر ئهم بنه مایه تهئویل و تهفسیر لیک نزیکن، یان ئه لفاظی موته رادیفهن. واریدبوونی ئهم دوو له فظه له دوعا کردنی پیغه مبه ردا بۆ ئیبنو عه بباس: که دهفهرموی: «اللَّهُمَّ فَفِّهْهُ فِي الدِّينِ وَعَلِّمَهُ التَّأْوِيلَ».^(۱) به وشیه مه عنا ده کرین.

۲- ئه گهر بلیین: تهئویل بریتییه له خودی ئهو مه به سته ی له که لامه که دایه، واته: تهئویلی طه له ب خودی فیه له مه طلووبه که یه، تهئویلی

^(۱) اخرجه البخاری/ ۱۴۲ و مسلم مختصراً و احمد/ ۳۱۰۲ بلفظه، من حدیث ابن عباس.

خه بهر خودی نه وشتهیه خه بهر که ی لئ دده ی، له سه ر نه م به مایه،
جوداوازی نیوان (تهفسیرو تهئویل) زؤرو به رفراوانه. چونکه تهفسیر
رافه کردن و رونکردنه وهی که لامه، بوونی له ذیه ن دا به و میه تهسه وری بکه ی،
بوونی له زوبان به و عیبار تهیه: که ده لالت ده کا له سه ری. به لام تهئویل
بریتییه له خودی نه و شتانه ی له خار یج و واقع دا بوونیان هیه. نه گهر
بگوترئ: (طلعت الشمس) تهئویلی نه م دهسته واژه یه خودی دهر که وتنی
خؤره که یه. وشه ی تهئویل له قورئان دا به زؤری به م مانایه هاتووه وهکوو
دهفه رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ -
یونس/ ۳۸-۳۹﴾ ده ی لی ردها مه به ست به تهئویل رودان و هاتنه دی خه بهر
لئ دراوه که یه.

۳- رایه ک هیه ده لئ: تهفسیر بریتییه له و وشه و رستانه ی ده بنه
رونکه ره وه له قورئان دا مه به ستی ئایه ته که دیاری ده کا و شی ده کاته وه، یان له
حه دیشی سه حیح دا ده ست نیشان بکری. چونکه مه عنای تهفسیر دهر خستن و
رونکردنه وهیه. به لام تهئویل بریتییه له و مه عنایه ی زانایان هه ول دده ن
ده ری بینن. بویه هه ندئ له عوله مایان وتوویانه: تهفسیر په یوه ندی به
ریوایه ته وه هیه، تهئویل په یوه سته به دیرایه ته وه.

۴- رایه کی تر هیه ده لئ: تهفسیر به زؤری بو ئه لفاظو مو فردهات
به کار ده هی ندرئ، تهئویل به زؤری و غالب وایه له مه عانی و رسته دا
به کار ده هی ندرئ. شایانی باسه له م بواره دا راوبؤ چوونی تریش هه ن.

رېزو شكۆمەندى تەفسىر

گومان لەوەدا نیه تەفسىر پیرۆزترین عىلم و زانیاریه، رېزى زانیاری تەفسىر لە تروپكى ریزدايه ئەو باسەى تەفسىر لێى دەدوئ شەریفترین شتەو پیرۆزترین غەرەز و پێویستى مەرۆفى موسوڵمانە. چونکە ئەوەى تەفسىر لێى دەدوئ کەلامى خودایە، ئاشکراشە قورئان سەرچاوەى ھەموو حیکمەتیکە، کان و ماکی ھەموو فەضیلە و بەھا پیرۆزەکانە، ھەرودھا چونکە غەرەز لە تەفسىرى قورئان پابەندبوونە بەناو مەرۆکیەو، دەستگرتنە بە (العروة الوثقى) قوڵفەو ھەبلى پتەوى رزگار بوون، گەیشتن بە بەختەومرى ھەقیقى و ھەسانەو ھەتا ھەتایی. پێویستى موسوڵمانانیش بۆ تەفسىر لەم روودەوێە کە ھەموو بەدیھاتنى ھەموو کاروباریکی ئایینی و دونیایی کاتێک بەتەواو دادەنرێ و بەختەومرى ئێ وەدى دێ: کە موافىقى شەرع بێ، راستھاتنەو ھەئەو کارانەش لەگەڵ شەریعەتدا کاتێک دەستەبەر دەبێ: کە لەمانا و مەبەستى قورئان ھالى بین، ئەمەش بەھۆى تەفسىرەو دەزاندرێ.

ئەو ئاداب و مەرجانەى پێویستە لە موفەسسیردا ھەبن

بەحەث و لیکۆلینەو ھەى زانستیانەى پاك و بێ خەوش ئەساس و بنەماى زانین و تیگەیشتنى ھەق و بەسوودەو خوینەر و قوتابى لێى بەھەرمەند دەبن، بەروبوومەكەى بەتامترین و بەسودترین بژیوى فیکرو گیانە، باشترین ھۆکارە بۆ گەشەکردنى عەقل و ئاومز و بەرفراوانى ئاسۆى! بۆیە دەستەبەرکردنى ھۆکارەکانى بۆ ھەموو لیکۆلەرەو ھەو توێژمەریکی زانستخواز کارێکە روئى خوێ لە پێگەیاندى بەروبووم و چینیى دا ھەیە، ھەئەتە لیکۆلینەو ھەزانستە شەریعیەکاندا بەگشتى و لەبوارى تەفسىردا بەتایبەتى لە گەرنگترین ئەو کارانەى: کە پێویستە چاکى دامینى بۆ ھەئەبکرى و قوئى بۆ ھەئەلرێ و شەرمەزى مەرج و ئادابەکانى بى، بۆئەو ھەى بەباشى لەکەلامى خودا

تېڭەين و پارېزگارى رموعەتو جوانى نىگاي ناسمانى بکەين و لەو سەرچاوە
پېرۆزو خاوينە بەهرەمەند ببين.

مەرجهکانى راشەکەرى قورئان

بېگومان زانايان چەند مەرجيکيان داناوە بۆ کەسنيک خەريکى
تەفسير بى، لەچەند خالتيکدا چريان دەکەينەو:

۱- بىروباومپى راست: بېگومان بىرو باومپى کارىگەرى بەهيزى هەيه لە
دل و دەررونى خاومەنەکەىدا، زۆرجار وادەبى بىرو باومپى هەلەو نادروست
خاومەنەکەى هەلەدەنى بۆ گۆرانکارى و تەحريف لەدەققەکانداو خيانەتکردن
لەگىرپانەوئەى ئەخبارو رىوايەتى حەدىثدا، ئەگەر يەکنيک لەخاومنى ئەو بىرو
باومپانەدا کتېبنيک بنووسى لە تەفسيردا، ئەو ئايەتە تەئويل دەکا: کە
پېچەوانەى بىروباومپە بەتالەکەيەتى. وایان دەسازينى لەگەل بىرو
باومپەکەيدا رنيک بکەون. هەموو هەولتيکى دەخاتە گەر بۆئەوئەى نەهيتى
خەلکى شوين مەزھەبو مەنەهجي سەلەفى صالح بکەون، رنيگرييان لى دەکا
لەوئەى رنيگاي هيدايت بگرنەبەر!

۲- خۆ دوورخستەوئە لەهەواو ئارمەزو، بېگومان هەواو ئارمەزو،
خاومەنەکانيان هەلەدەنن بۆئەوئەى بەچاک و خراپ و حەق و ناحەق پشەتگىرى
لە مەزھەبەکەى خويان بکەن، بەقسەى خوش و چاوووپا و خەلکى
لەخستەبەرن، وەکوو ئەو هەموو هەول و تەقەللايەى قەدەمى و رافيزيەکان و
موعەتەزيليەکان داويانەو مەزھەبە توندپەرەوکان هەميشە ئالا هەلگىرى ئەو
چەواشەکارىيە بوون تا نيستاش بەداخەوئە ئەو دياردەو لادانە لەرنيگاي
سەلەفى صالح بەهەموو جۆريک و لەژير شيعارى جياجيدا لەپەرەسەندن
دايە.

۳- پېښو ته موفه سسیر سهرتا بۇ تهفسیری قورئان پهنا بۇ قورئان خوی بهرئ، واته: ههول بدا تهفسیری قورئان به قورئان بکا، چونکه زورجار قورئان له شوینیکدا به شیوهی کورت و موجهل شته که دهینئ و له شوینیکي تردا شی کردوتهوه و تهفصیلی پیداره، نهوهی له جیگاهه که به کورتی ئامازهی پئ کرده له شوینیکي تر به دریزئ هیناویهتی!

۴- ههول بدا به هه دیتی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) تهفسیر بکا چونکه ئاشکرایه سونه تی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) رافه که روونکه رهوهی قورئانه، قورئان به دهق ئامازهی بۇ ئه م راستیه کردوه و نهوهی چه سپاندوه: که نه حکامه گانی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ): که لیوهی صادر دهبن به نیگای خودایی دینه دی و له خویه وه هسه ناکا. وه کوو دمفه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ - النساء/ ۱۰۵﴾. ههروهه پهر و مردگار نهوهی راگه یاندوه: که سونه تی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) روونکه رهوهی قورئانه دمفه رموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ - النحل/ ۴۴﴾. بویه پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بئ) فهرموویه تی: «أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ». ^(۱) نه من قورئانم به خه لات پیداره، به نه ندازهی قورئانیش له گه لی دا خه لات ترم پیداره. مه بهستی سونه ته پیرۆزه گانی خویه تی. ئیمام شافعی فهرموویه تی: هه حوکه و بریاریک له پیغه مبه رهوه دمر جووبئ نهوه له تیگه ییشتنی خوی بۇ قورئان سهر چاومیان گرتوه. نموونهی نه مهش زورو زمبه ندهیه. خاومنی کتیبی (الاتقان) نه م نموونانهی ریزبه ند کردون و له کوئا فه صلی کتیه که دی دا چه سپاندونی، بۇ نموونه تهفسیری (السبیل) له نایه تی (من استطاع السبیل) به تیشوو ئامیری

^(۱) اخرجه أبو داود/ ۴۶۰۴ و أحمد/ ۱۷۱۷۴ من حديث المقدم بن معدی کرب.

سواری، تەفسیری (الظلم) بە شیرک و ھاوبەش دانان بۇخودا، تەفسیری (الحساب الیسیر) لەئایەتی (فسوف یحاسب حساباً بسیراً) بە عەرض و رانواندنی کردموەکانی.

۵- ئەگەر موفەسیر لە قورئان و سوننەتی پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) شتێکی وای دەست نەکەوت بۆ تەفسیر پەنا دەباتە بەر ئەقوالی ھاوەلانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چونکە ئەوان لەهەموو کەس زیاتر شارمزی تەفسیرن، لەم رووەوە خۆیان ئاگاداری روداوەکان بوون و حالات و قەرانییەکانیان بەچاوی خۆیان دیوە، هەروا تێگەیشتنی تەواو و صەحیحیان لە قورئان بۆ دەستەبەر بووە، زانیاری راست و بێ خەوشیان بۆ قورئان هەبووە و موخلیص و کردار باش بوون.

۶- ئەگەر تەفسیری لە قورئان و سوننەت و ئەقوالی ھاوەلانی دەستگیر نەبوو ئەوە دەبێ بگەرێتەووە بۆ ئەقوالی عولەمای تابیعین. بێگومان زۆر لە ئیمامەکانی تەفسیر کاتێ لەقورئان و حەدیث و قەولی ھاوەلانی، تەفسیری ئایەتێکی قورئانیان دەست نەکەوتوووە گەراونەووە بۆ ئەقوالی گەورە پیاوانی تابیعین لەنموونەى موحاهیدی کۆری جوبەیر و عیکریمە (مەولای ئیبنو عەبباس) و عەطائى کۆری ئەبى رەباح و حەسەنى بەصرى و مەسروقى کۆرى (الأجدع) و سەعیدی کۆرى (السیب) و (الربیع) ی کۆرى ئەنەس و قەتادە و (الضحاک) ی کۆرى موزاحیم و زۆر کەسى تر لەزانا گەورەکانی تابیعین.

زانای تابییى وا هەبووە هەموو تەفسیری قورئانی لەلای ھاوەلانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆیندووە. جاری وایش هەیه ئەو زانا تابیعیانە برێ تەفسیریان لەرێگەى ئیستینباط و ئیستیدلالەووە ئەنجام داوە ئەوێ لە تەفسیردا موعتەمەد و پشت پێ بەستراوە بریتییه لە ئەقلى صەحیح، بۆیه ئیمام ئەحمەد فەرموویەتی سێ کتێب بێ ئەصل و بنەمان و

پشتیان پې نابه سترئ (الغازی والملاحم والتفسیر) مهبهستی به تهفسیر لېره دا تهفسیریکه پشت به ریوایاتو نهقلی صحیح نهبهستی.

۷- مهرجه نهوکهسهی لهبواری تهفسیردا کاردمکا شارمزی لوغهی عهرهبی و فروعهکانی بی. بیگومان قورئان بهزمانی عهرهبی نازل بووه، تیگهیشتن له معناکانی بنده به شرح و رافهی موفره داتی نهلفاظهکان و دهلالمت کردنیان بهگویره و وضع. موجهید دهئ: بؤکهسیک ئیمانی بهخوداو روژی دواپی ههبی بؤی رهوانیه قسه دمبارهی کهلامی خودا (قورئان) بکا نهگهر شارمزیی باشی لهزاراوکانی عهرمبدا نهبی، کهسیک له لوغاتی عهرمب شارمزا نهبی نابئ دم له تهفسیری قورئانهوه بدا.

مهعانی کهلیمات بهپی گۆرانی ئیعراب دهگۆرئ. لېره وه ههست دهگرئ زانیاری نهحوو چهند پئویسته، زانیاری تهصریف بهههمان ئاست پئویسته، چونکه بههوی نهوه وه ههیکهلی وشه دمزانین چۆنه، کهلیمه ی موبههم بههوی موشتهقاتو مهصدره کهیه وه مهعنا ی رون دمبیته وه، ههتا مهصدره و موشتهقاتی کهلیمه نهزانی، ناتوانی تایبهتمهندی پیکهاته ی کهلام لهروی مهعناوه بزانی.

لهروی دهلالهتی کهلام لهسه ر مهعناو جوداوازی تییدا لهبارهی دهلالهتکردنی بهروونی، یان بهخهفاو تهم و مژاوی، پاشان لهروی جوانی کهلام و فهصاحته و بهلاغهتییه وه و چۆنیته ی ئاراسته کردنی کهلامه که بؤ بهرامبه ر، دمزانین چهند پئویسته بؤ کهسیک دم له تهفسیره وه بدا شارمزیی لهههرسئ بهشی عیلمی بهلاغه دا ههبی، واته: عیلمی (مهعان و بهیان و بهدیع) چونکه زانیینی ئهم سئ جوړه زانیارییه لهههره کهرهسته گرنگهکانی موفهسیرن. لهم روه وه پئویسته لهسه ری موراعاتی نهوشتانه بکا که داخوازی ئیعبازن بهبی شارمزیی لهزانستهکانی بهلاغه دا ناتوانی وهکوو

پېوېست دمرگی ئيعجاز بکهی. بهزانسته بهلاغیهکان ئاستی ئيعجازی قورئان پلهکانی ئيعجاز دمرزاندړی.

۸- شارمزای لهبنه‌ماو ئوصولی ئه‌و عیلمانه‌ی په‌یوه‌ندیان به قورئانه‌وه هه‌یه؛ وه‌کوو عیلمی قیرائات، چونکه له‌ړی ئه‌م زانسته‌وه چوئیه‌تی نوطق به‌قورئان دمرزاندړی، هه‌ندی شیوه خویندنه‌وه به‌سهر هه‌ندیکی تری‌دا هه‌لد‌مېژړی، هه‌روا دهبی شارمزای عیلمی په‌کتا په‌رستی بی، بوئ‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته قورئانیان‌ه‌ی دمرباره‌ی زات و صیفاتی خودا د‌دوین به‌هه‌له ته‌ئویلیان نه‌کاو له‌راسته مه‌عنای خوین لایان نه‌دا. هه‌روا شارمزای له‌عیلمی ئوصول و ئوصولی ته‌فسیر‌دا هه‌بی به‌تایبه‌تی، وې‌ړای قولبوونه‌وه له‌فصل و باب‌ه‌کانی‌دا؛ که به‌بی ئه‌و جوړه ته‌عه‌مموق و قولبوونه‌وه‌یه ناتوانی مه‌عناکه روون بکاته‌وه‌و مه‌به‌ست و مه‌رام‌ه‌که بخاته‌ړو، وه‌کوو زانینی ئه‌سابی نزول و ناسیخ و مه‌نسوخ و ئه‌و جوړه شتانه.

۹- تیگه‌یشتنی وردو ئامانج پیک: که ریگا بو موفه‌سیر خوش بکا بتوانی پاساوی مه‌عنایه‌ک به‌سهر مه‌عنایه‌کی تر‌دا بدا، یان بتوانی مانایه‌ک دمربینی که له‌گه‌ل ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌ت‌دا گونجاوبی.

ئادابی ته‌فسیر

۱- نیازپاکی و مه‌قصه‌دی صه‌حیح.

چونکه پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فه‌رموو‌یه‌تی: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ» کرده‌وه به‌گویره‌ی نیاز و نیه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی پاداشی هه‌یه، ده‌ی زانسته شه‌رعییه‌کان له‌هه‌موو شتیکی تر شیاوی ئه‌ومن مه‌به‌ستی خاوه‌نه‌کانیان لیان خیره‌و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بی و خیره‌و بیره‌که‌ی بو به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام و موسو‌لمانان بی و له‌نووسین و خویندن و فی‌ربوونیان‌دا مه‌به‌ستی دونیایان تیدا به‌رچاو نه‌گیری!

سود و مرگرتن له عيلم و زانيارى بهروبوومى دلسۆزى و ئىخلاصه
تيپدا، بۇ ئەۋەدى ھەنگاۋەكانى جىگىر بن و خودا پشتيوانى بى.

۲- رەۋىشتى جوان، موفەسىر وەكوو مامۇستاۋ تەربىيە دادەر وايە،
ئەدەب دادان و ئامۇزگارى مەبەستى خۇى ناپىكى، مەگەر مۇئەدىب و
مامۇستاگە نمونەى ئەخلاقى جوان و رەۋىشتى بەرز بى، چونكە وا دەبى
قەسەيەكى ناشىرىن له مامۇستاگەيەۋە قوتابى وا لى دەكا گوى بۇ
ئامۇزگارىيەكانى نەگرى و له رېبازى سود و مرگرتن لى لابدائو رېرەۋى فەكرو
بيروبوچوونى بگۆرى.

۳- گوى رادىرى و پابەندبوون و تىكۆشان و كارگردن بە و زانيارىيەى
بلاۋى دمكاتەۋە.

بىگومان عيلم و زانيارى كەسىك خۇى پابەندى بى و كارى بى بكا پتر
قبول دەكرى لەلايەن قوتابى و شاگردانيەۋە له كەسىك زانيارى بەرزى
ھەبى و زور زاناو شارمزا بى بەلام خۇى پابەندى زانيارىيەكەى خۇى نەبى،
پەرىز پاكى و رەۋىشتى بەرزى وا دەكا موفەسىرەكە چاۋى لى بكرى و ببىتە
قودەۋى ھەسەنە و ھەر زانيارىيەكى دەيدا بە گويگرەكانى له بوارى ئايىندا
لى و مردهگرن و له دلياندا دەچەسبى.

زورجار وادەبى خەلك دوور دەكەۋنەۋە و ھەلدەسلەمنەۋە له
و مرگرتنى عيلم و زانيارى له كەسىكى زاناو بالادەست له عيلم و زانستدا
لەبەر ئەۋەدى رەۋىشتى ناشىرىنە و كار بە زانيارى خۇى ناكائو قەسەى ھەيە بى
كردەۋە.

۴- گەپان بەدۋاى راستىداۋ خاۋەنى زەبىت و رەبىت له گىرپانەۋە و نەقل
كردنى دمقەكاندا، قەسەيك ناكائو شتىك نانۋوسى ئىللا كە دەلى و دەمىنۋوسى
له دلىيى و برۋابوونەۋە سەرچاۋە دەگرى و ھەۋل دەدا تەصەيىف و خوار و
خىجى تىدا نەبى.

۵- تەۋاضوعو خۇ بەگەمزانين و نەرمونيانى لە ھەئس وکەوتدا، چونکە توندېرەۋى و خودپەسەندى و خۇبەزلزانى لەمپەرىكى تۆکمەن لەنيوان زاناو سودەرگرتن لە زانيارىيەگەى!

۶- نەفس بەرزى، پېويستە مرۇقى زاناو خاۋەن مەعريفە خۇى بەرز رابگرى و خۇى نەخزىنىتە كارى پوچ و بېھودە، كاتى بەنرخى خۇى لەكارى ناشايستەدا بەسەر نەبا، وريا بى نەگەۋىتە ژېر كۆنترۆلى جاھو دەسەلات و نەبىتە سۈالگەر و دەست پانگەرەۋە لەبەردەم فەرمانپەرۋا و سامانداراندا، چاۋ لە سەلەفى صالح بكا و قەناعەتى بە بەشى خۇى ھەبى و لە رېگى نامەشروعەۋە ھەئپەى بەدەستەينانى مال و سامانى دونيا نەكا.

۷- ھەفگۆۋ راستگۆۋ بى، لە پېناو ھەفگوتن و ھەق چەسپاندا كۆ لە ھېچ نەكاتەۋە، بېگومان گەرەترىن جىھاد گوتنى كەلىمەى ھەقە لەرۋى فەرمانپەرۋاى ستەمكاردا.

۸- جوان نیشاندىنى دىمەن و ھەيئەتى خۇى، پۇشاك و سەروسىمىاى خۇى رېك وپېك بكا، بېگومان دىمەنى ئاۋا ھەيەت و وىقار دەداتە موفەسىر لە مەظھەرى گشتىدا، لە دانىشتن و پۇشتىنىدا بەشېۋەيەكى سىروشتى.

۹- لەسەر خۇى و تېفكرىن بۇ چوۋنە ناۋ تەفسىر، پەلەپەل نەكا لە قەسە ھەئپشتندا، بەلكوۋ بە ھىۋاشى دەست پى بكا بچىتە ناۋ باسەكەۋەۋە لەسەر خۇ، ماناى ئايەتەكان شى بكاتەۋە، بە زمانىكى رەۋان وشەكان دەرېرې و مەخرەجى ھەرفەكان بەرچاۋ بگرى.

۱۰- ھەتا لەخۇى زانائر لەبۋارى تەفسىردا ئامادە بى، ئەۋ دەست پېشخەرى نەكا، بە ئامادەبوۋنى ئەۋان ئەم دەم لە تەفسىرەۋە نەدا، دۋاى مردنېشيان مافيان بەرچاۋ بگرى و رەھنومايى خەلك بكا بۇ خويندەۋەى كىتېبەكانيان.

۱۱- خۇئامادەگەردن بۇ تەفسىر بەشىۋەيەكى باش و تۆكمە ئەمجار پلە بەپلە بچىتە ناو باسەكەو، وەگۈو ئەو سەرەتا ئەسبابى نزول باس بكا، ئەمجار ماناى كەلىمات و شەرحى رستە و تەركىب بكا، لايەنى بەلاغەى كەلامەكان پەيپەو بكا، بۇ رۈنكردنەو ماناى ئايەتەكە پەنا بەرئ بۇ ھەندئ ئىعراب بەگۈيرەى پىۋىست، ئەمجار بىتە سەر ماناى گشتى ئايەتەكەو پەيۋەستى بكا بە ژيانى كۆمەلگەى سەردەمى خۇيەو، پاشان ئەحكامى ئايەتەكە دەربىئى.

ئەوۋەشى لەبىر نەچئ مۇناسەبە و رەبىتى نىۋان ئايەتەكان رون بكاتەو، ھەروا مۇناسەبەى نىۋان سورمەكانىش بەگۈيرەى پىۋىست ديارى بكا.

سەرھەلدانى تەفسىرو گەشەكردنى و بەرەو پىشەوۋە چۈنى

سوننەتى خوداى بالادەست وا جارى بوۋە بۇ ھەر گەل و نەتەوۋەك بە زمانى خۇيان پىغەمبەريان بۇ بنىرى، بۇ ئەوۋەى بە باشى لە پەيامەكەى بگەن و لە ئاخاوتنى حالى بن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ..... — إبراهيم/۴﴾ ھەروۋەھا سوننەتى خودا واهاتوۋە ئەو نامە ئاسمانىيەى بۆسەر پىغەمبەرەكەى نازل كەردوۋە بە زمانى پىغەمبەرۈ نەتەوۋەكەى بى.

جا ئەگەر زمانى ھەزرىتى موحەممەد (دروودى خوداى لەسەر بى) ەرمەى بى، ئەوۋە بىگومان ئەو نامە ئاسمانىيەى بۆى نازلكرارۋە بە زمانى ەرمەى بوۋە قورئان بۇخۇى بەرونى ئەم راستىيەى راگەياندوۋە دەفەرەمۇ: ﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ، عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ، بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ — الشعراء/ ۱۹۲ - ۱۹۵﴾.

وشه و جومله‌گانی قورئان به زمانی عهرمبین، وجوهو شیوازی مه‌عناکانی قورئان وجوهو شیوازی ئاخاوتنی وه‌کوو ئه‌و ئاخاوتنه وایه: که عهرمب به‌کاریان هیئاوه، جا ئه‌گهر چهند وشه‌یه‌کی که‌می تیدا هه‌بن بیروبوچوونی زانایان به‌رامبه‌ریان جوداواز بن له‌وه‌دا ئاخو له‌ لوغته‌ی تر ومرگیراون و کراون به‌ عهرمبی، یان عهرمبی نه‌ژادن و له‌ لوغاتی نه‌ته‌وه‌ی تریشدا به‌کاره‌یندراون؟ بیگومان هه‌بوونی ئه‌م دیاردیه‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ کاریه‌گهر نیه‌ قورئان له‌وه‌ دهریهاوئ که عهرمبی بی، قورئان به‌ هه‌بوونی چهند وشه‌یه‌کی ناعهرمبی له‌ عهرمبییه‌ی خۆی ناشۆری.

ئه‌وه‌ی زانایان له‌سه‌ری یه‌که‌ده‌نگن ئه‌وه‌یه: ئه‌وانه‌ چهند که‌لیمه‌یه‌گن له‌ واقعیدا عهرمبین و له‌ زمانی نه‌ته‌وه‌ی تریشدا به‌کاره‌ینراون، واته: چهند وشه‌یه‌گن هاوبه‌شن له‌نیوان زمانی عهرمبی و زمانی نه‌ته‌وه‌گانی تردا، ئه‌م رایه‌ له‌لایه‌ن زانا که‌وره‌گانی ته‌فسیر به‌سه‌ند کراوه، ئه‌وه‌تا ئیبنو جه‌ریری طه‌به‌ری که‌وره‌ موفه‌سه‌ری قورئان ئامازه‌ به‌م رایه‌ ده‌کاوه‌ ده‌لی: وشه‌ی (کفلین) له‌ ئایه‌تی ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ - الحديد/ ۲۸﴾ به‌ مانا (ضعفان من الأجر) دی له‌ زمانی حه‌به‌شه‌دا، ئایه‌تی ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ - المزمل/ ۶﴾ گوتراوه‌ به‌ زمانی حه‌به‌شه‌ ئه‌گهر مرو‌ف شه‌و هه‌لسا ده‌گوتری: (نشأ الرجل) پیاوه‌که‌ شه‌و له‌ خه‌و هه‌لسا ﴿يَا جِبَالُ أَوْبِي - سبأ/ ۱۰﴾ وشه‌ی (اوبی) به‌ زمانی حه‌به‌شه‌ به‌ مانا (سبحی)یه، واته: ئه‌ی کی‌وه‌کان ته‌سبیحات بکه‌ن، ئایه‌تی ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ - المدثر/ ۵۱﴾ وشه‌ی (قسورة) به‌ زمانی حه‌به‌شه‌ به‌ مانا شیر دی، ئایه‌تی ﴿حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ - هود/ ۸۲﴾ ﴿حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ - الحجر/ ۷۴﴾ گوتراوه‌ وشه‌ی (سجیل) وشه‌یه‌کی فارسییه‌و عهرمب کردوویانه‌ به‌ عهرمبی و له‌ زمانی خۆیانه‌دا به‌کاریان هیئاوه.

طه‌به‌ری ئه‌م نمونانه‌ی به‌ ریوایه‌ت هیئاوان، پاشان ئه‌وه‌ی رونکردۆته‌وه: که‌ هیچ که‌س نه‌یگوتوووه‌ ئه‌م وشانه‌و نمونه‌یان عهرمب له‌

زمانی خوځاندا به‌کاریان نه‌هېنانون، به‌لکوو هەر ئه‌وه‌یان گوتوووه ئهم وشه‌یه به‌ زمانی حه‌به‌شه ئهو مه‌عنايه ده‌گه‌یه‌نئ، ئهم وشه‌یه به‌ زمانی عه‌جه‌می ئهو مه‌عنايه‌ی هه‌یه، ئه‌وه‌ش ئاشکرایه: که برئ له‌فظ زۆر زمانی جیا‌جیا تییاندا هاوبه‌شنو به‌کاریان هینانون وه‌کوو (درهم، دینار، الدواة، القلم، القرطاس) ئه‌مانه له‌ زۆر لوغه‌تدا به‌کاره‌ینراون، هېچ به‌لگه‌یه‌کیش نیه له‌فظیک له‌و نمونانه بکاته ملکى لوغه‌تیک و له‌وه‌وه گوازارا‌بیته‌وه بۆ لوغه‌تیکى تر!!

هېچ کام له‌و دوو جینسه له‌پیشتر نیه بۆ ئه‌وه‌ی ب‌بیته‌ بنه‌ماو ئه‌صل بۆ ئهو له‌فظه‌و له‌ویوه نه‌قل کرابی بۆ لوغه‌ته‌که‌ی تر، هه‌رکه‌سئ ئیدیعای شتی وا بکا دعوای بئ ده‌لیله‌و له‌خو‌یه‌وه ده‌یئ.

ته‌فسیر له‌سه‌رده‌مى پيغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بئ) و هاوه‌لانی‌دا

په‌روه‌ردگار بۆخو‌ی به‌رعو‌ده‌ی ئه‌وه‌ بووه بۆ پيغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بئ) که قورئانی بۆ به‌یان بکاو بۆیشی بپاریزئ، دمه‌هرموئ: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ – القيامة/ ۱۷﴾ - ۱۹ ﴿ له‌سه‌ر ئهم ئه‌ساس و بنه‌مايه پيغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بئ) به‌گورتی و به‌دریژی له‌ قورئان حالئ بووه‌و به‌ ته‌واوی تیی گه‌یشتوووه، ئه‌رکی سه‌رشانی‌شی بووه بۆ هاوه‌لانی رون بکاته‌وه تییان بگه‌یه‌نئ ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ – النحل/ ۴﴾.

هاوه‌لانی‌ش تا ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌ قورئان حالئ ده‌بوون و له‌ مه‌به‌سته‌کانی ده‌گه‌یشتن، چونکه به‌زاراوه‌و زوبانی ئه‌وان نازل بوو بوون، هه‌رچه‌نده له‌ وردیات و نه‌تی‌یه‌یه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشتن! ئیبنو خه‌لدون له‌ مقدمه‌که‌یدا ده‌ئ: بېگومان قورئان به‌ لوغه‌تی عه‌رمب نازل بووه، به‌

ئوسلوب و شیوازی به لاغەتی ئەوان راگەیه ندراو، هەموویان تیی دەگەیشتن، له مەعناکانی حالی دەبوون و موفەدات و تەرکیبی شارەزابوون. وەڵا له گەڵ ئەوەشدا جوداوازیان هەبوو له تیگەیشتن لێ، هەیانبوو وەکوو یەکیکی تریان له مەعناکانی حالی نەدەبوو، ئەو شارەزایی و تیگەیشتنە ی ئەمیان هەیبوو، ئەویان نەیبوو. ئەوەتا ئەبو عوبەیدە لە کتیی (الفضائل) دا له ئەنەسەو دەگیرێتەو دەڵێ: عومەری کوری خەتاب لەسەر مینبەر ئایەتی (وفاکە و أبای) خۆیندەو، دوایی وتی: دەزانین (فاکە) چیە و ماناکە ی ئاشکرایە، بەلام ئاخۆ مەبەستی بە (أبا) چی بێ؟ پاشان هەندێ بەخۆیدا چوووەو بیری کردەو فەرمووی: (ان هذا لهو التكلف يا عمر).^(۱) هەر ئەبو عوبەیدە له طەریقی موحاهیدەو له ئیبنو عەبباسەو دەگیرێتەو: کە فەرموویەتی: من نەمەزانی مانای (فاطر السموات والأرض) چیە؟ هەتا رۆژیک دوو عەرەبی دەشتەکی هاتنە لام دەربارە ی بیرکی ئاو کیشەیان هەبوو، یەکیان وتی: (أنا فطرتها، يقول أنا ابتدأتها) واتە: من لەنەبووەو بیرەکم هەلکەندووە سازاندووە ئاوی ئی دەرپەیندری.

بۆیە ئیبنو قوتەیبە و توویەتی: عەرەب هەموویان لەیەک ئاستدانین دەربارە ی تیگەیشتن لەهەموو ئەوەی قورئان لەخۆی گرتووە له (الغریب والمتشابه) بەلکوو هەندیکیان باشتر لەهەندیکیان پەیمان بە مەبەست و ماناکانیان بردووە.^(۲)

هاوەلانی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەردەمی خۆیان بۆ تەفسیری قورئان ئیعتیمادیان دەکردە سەر:

۱- قورئان خۆی، چونکە ئەگەر لەجیگایەکدا بابەتەکە ی بە موحەمل هینابی، لەشوینیکی تردا بە تەفصیل و رونکراوی هیناویەتی، ئایەتیک

^(۱) الاتقان ج ۲/ ۱۱۳.

^(۲) التفسیر والمفسرون ج ۱/ ۳۶.

حوکمیی موطله قو رهها، یان عامو گشتگیری هیناوه، پاشان نایه تیکی تر نازل کراوه حوکه موطله قه کهی سنوردار، یان تایهت کردوه، نانه حاله تانه نهوهن که بییان دهگوتری تهفسیری قورئان به قورئان. بۆ نه حاله ته نموونهی زور هه، چیرۆکهکانی قورئان به شیوهیهکی گشتی لهههندی جیگادا به کورتی هاتون و لهههندی جیگای تر دا به دورو دریزی. ههروهها نایهتی ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بِهِيْمَةِ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ - المائدة/ ۱﴾. نایهتی ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ - المائدة/ ۳﴾. ههروهها نایهتی ﴿لَا تُذْرِكُهُ الْأَبْصَارُ - الأنعام/ ۱۰۳﴾. نایهتی ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ - القيامة/ ۲۳﴾ تهفسیری کردوتهوه.

۲- تهفسیرکردنی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) بیگومان هه زههتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) پونکه رهوهی قورئانه، هاوهلان هه میسه دهگه رانهوه بۆ تهفسیری نهوه، هه که تیگه یشتن له نایه تیکیان لی دهبوو به ئیشکال دهجوونه خزمهتی بۆ شیکردنهوهی و زانیانی مه بهست و مانای دروستی.

له ئیبنو مهسعودهوه (رمزای خودای لی بی) ریوایهت کراوه دهلی: که نایهتی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ - الأنعام/ ۸۲﴾ نازل بوو هاوهلان به لایانهوه قورس بوو چوونه خزمهتی و عهز زیان کرد: نهی پیغه مبههی خودا! کیمان ههیه ستهم له خوئی نهگاو توشی تاوانکردن نهبی. پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) پیی فهرموون: وشهی (ظلم) نهوه مهعنایه ناگهیهنی که ئیوه لیی تیگه یشتوون، وشهی (ظلم) له نایه ته که دا به مانا هاوهلدانانه بۆ خودا، نهی نهوه نیه بهندهی راستالی خودا: که ناموژگاری کوره کهی کرد وتی ﴿إِنَّ الشَّرَّكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ - لقمان/ ۱۳﴾.

ههروهها وابوو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) له کاتی بیویستدا به ویستی خوئی مهعنای ههندی نایهتی بۆ رون کردونهوه؛ له

عوقبه‌ی کوری عامیره‌وه (رمزای خودای لی بی) ریوایه‌ت کراوه ده‌لی: گویم لی بوو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌سه‌ر مینه‌ر: که نایه‌تی ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ - الْأَنْفَالُ / ۶۰﴾ ی خوینده‌وه فه‌رمووی: «أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمَىٰ»^(۱) بزائن مه‌به‌ست به (قوة) راهینان و تیربازی و ته‌دریب کردنه.

له نه‌نه‌سه‌وه (رمزای خودای لی بی) ریوایه‌ت کراوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: «الْكَوْثَرُ نَهْرٌ أَعْطَانِيهِ اللَّهُ فِي الْجَنَّةِ»^(۲) که‌وثر چۆمیکه له به‌هه‌شتدا خودا پیی به‌خشیوم.

بیگومان کتیبه‌کانی سوننه‌ت هه‌ریه‌که‌یان به‌شیکی کتیبه‌که‌یان ته‌رخان کردووه بۆ ته‌فسیرکردنی قورئان به‌مه‌ئور واته: به‌و حه‌دیشانه‌ی له پیغه‌مبه‌ره‌وه (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ریوایه‌ت کراوه دمه‌بارهی ته‌فسیر، خودا بۆ‌خوی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ - النحل / ۶۴﴾.

هه‌ندی نایه‌تی قورئان هه‌ن به‌بی رونه‌کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مه‌عناکه‌ی نازاندی، وه‌کوو شیکردنه‌وه‌ی جۆری فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی قورئان و نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی خودا له‌سه‌ری فه‌رزکردین و له نه‌حکام و واجبات، نه‌م رونه‌کردنه‌وه‌ی ته‌فسیرانه مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌رن (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): که دمه‌رمووی: «أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ».

۳- تیگه‌یشتن و هه‌ولدانی هاوه‌لان خۆیان له قورئان.

هاوه‌لان هه‌رکاتیک له قورئاندا ته‌فسیری نایه‌تیکیان وه‌گیر نه‌که‌وتبێ و له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریشدا هه‌یچیان ده‌ست نه‌که‌وتبێ هه‌ول و

^(۱) أخرجه مسلم وغيره.

^(۲) أخرجه أحمد ومسلم.

كۆشى خۇيان خستۆته گەر بۇ ئەوۋى بتوانن لە پروانگەى تىگەيشتنى خۇيانەوۋە تەفسىرى ئايەتەكە بىكەن، بېگومان ھاۋەلەن عەرمبى رەسەن و خالىصن، زۆرباش عەرمبىيان زانىوۋە، بەجوانى تىى گەيشتوون و شارمزاى وجوھو شىۋازەكانى بەلاغەى زمانى زگماكى خۇيان بوون، بە باشى لە ئىشارات و دەلەلتى لۆغەتى خۇيان حالى بوون.

كۆمەللىك لە ھاۋەلەن لەبۋارى تەفسىردا ناوبانگيان ھەبوۋە تىيدا قولبۋونەوۋە، لەوانە چۋار خولەقاي راشىدىن، ئىبنو مەسعود، ئىبنو عەبباس، ئوبەى كورپى كەعب، زمىدى كورپى تابىت، ئەبو موساى (الأشعرى) عەبدوللەى كورپى عومەر، جابىرى كورپى عەبدوللەى، عەبدوللەى كورپى عەمرى كورپى عاص، خاتو عائىشە (رمزاى خودايان لى بى).

ھەلەتە ھەموويان لە يەك ئاستدا نەبوون، كەم تا زۆر جوداوازيان ھەبوۋە، لە تەفسىرەكاندا رىواياتى جۆراوجۆر ھەن پال ئەم ھاۋەلەنەو غەيرى ئەوان دراۋە، لە زۆر شوئىنى جىياجىاي تەفسىرەكانى قورئاندا بە تابىھەتى ئەوانەيان: كە تەفسىر (بالمائور)ن رىوايەتى جۆراوجۆر لە ھاۋەلەنەوۋە رىوايەتكراون: كە لەروى سەنەدەوۋە صەحىح و زەئىفىان تىدايە.

ئاشكرايە تەفسىر بە مەئثور لە ھاۋەلەنەوۋە نرخی تابىھەتى خۇى ھەيە، جەماۋەرى زانايان پىيان وايە تەفسىرى صەحابى حوكمى ھەدىتى مەرفوعى ھەيە، ئەگەر تەفسىرەكەى لەو جۆرانە بوو پەيوەندى بە ئەسبابى نزولەوۋە ھەبوو، ھەروا ھەرشىك مەجالى ئەوۋى تىدا نەبوو بخرىتە بوارى رمئو بۆچۋونەوۋە، ئەگەر لەوشتانە بوو مەجالى رمئى تىدا ھەبوو، ئەوۋە حوكمى ھەدىتى مەوقوفى ھەيە، بەمەرجى تەفسىرەكە پال پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) نەدا.

ھەدىتى مەوقوف لەسەر صەحابى لەبۋارى تەفسىردا گرنگى خۇى ھەيە و ھەندى لە زانايان بە پىويستيان زانىوۋە و مەربگىرى، چونكە ھاۋەلەن

ئەھلى لوغە و زمانى عەرەبىن، شاھىتى ھال و قەرائىنەكان بوون: كە رويان داوھ و ئايەتەكە دەربارەيان نازل بوو، ئەو ھال و قەرىنە تايەت بوون بە ئەوانەو، ھەرۈھا تىگەشتىنى صەحيح و دروستيان ھەبوو بۇ قورئان.

ئىمامى زەركەشى لە كىتابى (البرهان) دا دەلى: پىويستە بزاندري قورئان دوو بەشە، بەشىكى لە رىگەى نەقل و رىوايەتەو تەفسىر كراو، بەشەكەى ترى تەفسىر نەكراو.

بەشى يەكەم تەفسىرەكەى، يان لە پىغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بى) ھاتوو، يان لە ھاوھالانىيەو، يان لە گەورە زاناكانى تابىعەنەو. يەكەمىيان: كە لە پىغەمبەرەو (دروودى خوداى لەسەر بى) رىوايەتكراو، ئەو لىكۆلىنەو لە رشتە و سەنەدەكەى دا دەكرى.

دووەمىيان: كە لە ھاوھالانى و تابىعەنەو ئەنجام درابى، لە تەفسىرى صەحابىيەكە ورد دەبينەو، ئەگەر لەرۈى لوغەت و زمانەوانىيەو تەفسىرى كەردبوو، ئەو ئەوانە ئەھلى لوغەت و بەبى سى و دوو لىكردن پىشتى پى دەبەستىن، يان لە ئەو ھەو تەفسىرى كەردبوو: كە شاھىتى ھۆكارى نازلىبوون و ھال و قەرىنەى نازلىبونەكە بوو، دووبارە پىشتى پى دەبەستىرى و تەفسىرەكەيمان قىبوولە.^(۱)

ئىبنو كەئىر لە پىشەكى تەفسىرەكەى دا دەلى: جا ئەو كاتە ئەگەر لە قورئاندا، يان لە قەرموودەى پىغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) تەفسىرى ئايەتەكەمان وەگىر نەكەوت دەگەرپىنەو بۇ ئەقوالى ھاوھالانى، چۈنكە گومان لەو ھەدا نىە ئەوان لە كەسانى دى شارمەزاترن بە مەعناكەى، بەھۆى ئەو ھەدا شاھىتى ئەو ھالەت و قەرىنە بوون: كە ھەر بۇ ئەوان رەخساو دەربارەى ئايەتەكە، زىاد لەو ھەش ئەوان خاۋەنى تىگەشتىنى تەواو زانىارى صەحيح و كەردارى باش بوون، بە تايەتەى گەورە ھاوھالانى و زاناكانيان

^(۱) الإتيان ج ۲/ ۸۳.

وھکوو خەلیفە راشیدینەکان و ئیمامە موحتەھیدەکانیان: کە ھیدایەتدراو و ھیدایەتدەر بوون، ھەرۆھە زانای پایەبەرزیان لە نموونەى عەبدوللای کۆرپى مەسعود خودا لە ھەموویان رازی بێ.

ھەلبەتە لە عەصرى ھاوھەڵاندە ھیچ شتێک لەبەواری تەفسیردا نەنووسراوەتەو، بەلکۆو تەدوین و نوووسینەو بەشیوەى بەرچاوە لە چەرخى دووھەمى کۆچىدا دەستى پیکرا، تەدوینی تەفسیر فەرعو لقى تەدوینی فەرموودە بوو، بەلام دووبارە بەشیوەیەکی مۆنەظەم و پێک و پێک و گشتگیر نەبوو، بەلکۆو ناوھ ناوھ تەفسیر بۆ ھەندى ئایەت رێوایەتکراون بەبێ تەرتیب و رێزبەندى بۆ ئایەت و سوورەتەکانى قورئان و تەفسیرکردنەکەشیان ھەموو قورئانى نەگرتۆتەو.

تەفسیر لەسەردەمى تابیعیندا

جاوھکوو برێ لە گەورە ھاوھەڵان لەبەواری تەفسیردا ناوبانگیان پەیدا کردووە، برێ لە گەورە تابیعین لەبەواری تەفسیردا ناو و شۆرەتیان بەلاو بۆتەو، ھەلبەتە تابیعین لە ھاوھەڵانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) تەفسیریان وەرگرتووەو بە قوتابى ئەوان دەژمێردرێن، ھەرۆھە پشتیان بەو سەرچاوانە بەستووە: کە لە سەردەمى پێش خۆیانەو بۆیان ماوەتەو و پێیان گەشتووە و پێرە زانیاری خۆیان: کە لە ئاکامى ئیجتیھاد و تەفکیرین بۆیان دەستەبەر بوو.

مامۆستا محمد حسین الذھبى، دەلى: بێگومان ئەو موفەسیرانە بۆ تێگەشتن لە قورئان و تەفسیرکردنى پشتیان بە تێگەشتنى خۆیان لە خودى قورئان و تەفسیرى ئەم ئایەت بۆ ئەو ئایەت بەستووە، ھەرۆھە پشتیان بەو رێوایەتانە بەستووە: کە ھاوھەڵان لە پێغەمبەرەو (دروودى خودای لەسەر بێ) رێوایەتیان کردووە، ھەرۆھە لەو ئەقوال و تەفسیرانەى ھاوھەڵان خۆیان

بۇ قورئانان كىردووه و ئىمان لىيانه وه رىوايه تىكردون ههرومها لهو تهفسىرو رىوايه تانهى ئههلى كىتاب له كىتبىه كانىاندا چه سېاندويانن، ئىمانه و وىراى ئه و زانىارى و مه علوماتهى خودا دمرگاي له سهر كىردبوونه وه له رىگهى ئىجتىهاد و تىفكرىن له نامهى خودادا.

بىگومان كىتبىه كانى تهفسىر زۆرىك له ئه قوال و رمئىى تابىعىيان بۇ رىوايهت كىردوون كه له بوارى تهفسىردا به رمئىى و ئىجتىهادى خۇيان وتويانه و نه يانگه ياندۆته وه به پىغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى)، يان به يهكى له هاوه لانى رىزدارى.

له وه پىشيش و تمان: ئه وهى له پىغه مېهر وه (دروودى خوداى له سهر بى) رىوايه تىكراوه له بوارى تهفسىرى قورئاندا، يان له هاوه لانىيه وه رىوايه تىكراوه، تهفسىرى هه موو ئايه ته كانى قورئانى نه گىرتۆته وه، به لكوو تهفسىره كه يان شمولى ئه و ئايه تانهى كىردووه: كه خه لكانى سهر دهميان به زه حمهت لىيان حالى بوون، ئهمجار تا رۆزگار يان له سهر دهمى پىغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) دوور كه وتبىته وه ئايه ته مه عا نه زانراوه كان پىر بوون، هه تا خه لكى له عهصرى پىغه مېهر (دروودى خوداى له سهر بى) و هاوه لان دوور كه وتبىنه وه ئايه تى مه عا غامىض و نارون و نائاشكرا، پىر بوون و ئه وانى خه رىكى تهفسىر بوون زياتر بىويستيان به وه بووه ئهم كه موكورپانه پىر بكه نه وه، به ئه ندازهى زيادبوونى غموض له ئايه ته كانى قورئان ئه وانىش تهفسىريان فراوان كىردووه.

ئهمجار چىنى دوا ئه وان هاتن، پهرمىان به تهفسىردا تا پله به پله و قۇناغ به قۇناغ تهفسىريان ته واوكرد، ئهم موغه سسىرانه پىشتيان به زانىارى خۇيان به سىتبوو له بوارى لوغهى عهرمبى و شىوه قسه و ئاخاوتنىان له تهعبىرو گىفت و گۇياندا، ههرومها پىشتيان به و روداوانه به سىتبوو كه له رۆزگارى نازىبوونى قورئاندا رويان دابوو له لاي ئىمان ببونه روداوى واقع و

چەسپاۋ، گەل شتى تىرىش لە ئەسبابى تېگەشتىن ۋە ھۆكۈرى بەھت و
لېكۆلېنەۋە.^(۱)

بېگومان فتوحاتى ئىسلامى بەر فراۋان بوو، بەھەموو لايەك پەلى
ھاۋىشت، زۆرىك لە زانا گەورەكانى ھاۋەلان لە مەدېنەۋە گواستېانەۋە بۇ ئەۋ
دەفەر و شارو ولاتانەى لەسەردەستى جەنگاۋەرانى سوپاى ئىسلام پزگار
كرابوون، ھەريەكى لەم گەورە ھاۋەلانە تەفسىرو زانىارى خۇى ھەبوو بۇ
ئايەتەكانى قورئان، ھەريەكەيان قوتابى و شاگردى لى بوونەۋەو كەوتنە
ماناگردنى قورئان بۇ قوتابىيەكانى و تەفسىرى ئەۋ ئايەتانەى پېۋىستېان بە
تەفسىر بوو، لەسەر دەستى ئەۋان كۆمەلانى قوتابى لە تابىيىن فىرى تەفسىر
بوون، لە ئاكامى ئەم واقىعەدا بەشۋەيەكى سىروشتى قوتابخانەى جىاجىا لە
تەفسىردا سەريان ھەلداۋ جىگىر بوون.

لە مەككەدا قوتابخانەى ئىبنو عەبباس (رمزى خودا لەخۇى و
لەباۋكى بى) دروستبوو كۆمەللىك قوتابى تىدا گردبوونەۋە سەرگەرمى
ۋەرگرتنى زانىارى تەفسىر بوون لە خزمەت ئىبنو عەبباسدا، كۆمەللىك لە
قوتابىيەكانى لە مەككەدا ناۋبانگيان دەرگىرد، لەۋانە سەعەدى كورى
جوبەيرو موحاھىدو عىكرىمە (مەۋلاى ئىبنو عەبباس) ھەرومھا طاۋسى
كورى كەيسانى اليمانى و عەطائى كورى ئەبى رەباح، ئەمانە ھەموۋيان لە
مەۋالى بوون، ئەمانە لەپوى رېۋايەتكردن لە ئىبنو عەبباسەۋە جوداۋازىيان
ھەيە لەۋەدا ھەيانە زۆرى رېۋايەت ھەن و ھەيانە كەم، لەلايەكى ترەۋە
زانايان راجىايان ھەيە لە ئەندازەى متمانەكردن بە رېۋايەتەكانيان و پەنا
بردن بۆيان، ئەۋەى دەربارەى، شتى گرنگ رېۋايەتكرابى، عىكرىمەيە، زانايان
ئىختىلافيان ھەيە لە پىشت بەستىن بە رېۋايەتەكانى، ھەرچەندە ھەموو

^(۱) التفسير والمفسرون ج/ ۹۹ - ۱۰۰.

شایهتی ئەوەی بۆ دەدەن: کە یەکیکە لەوانەى خاوەنى زانیاری و فەزلى و پێز بووه.

لە مەدینه‌شدا ئوبەى كۆپى كەعب لەبوارى تەفسیردا لە كەسانى تر پتر ناوبانگى دەرکردو زۆر پىوايه‌تى لەم بوارەدا لێوه پىوايه‌تکراوه، لە قوتابيه‌كانى لەوانەى تابيعى بوون راستەوخۆ، يان ناراستەوخۆ زانیاریان ئى وەرگرتووه، زەمىدى كۆپى ئەسەم و ئەبولعاليه و موحه‌ممەدى كۆپى كەعبى (القرطلى) بوون.

لە عێراقیشدا قوتابخانەى ئىبنو مەسعود دروستبوو: كە زانیان ئەم قوتابخانە بە بنەماو (نواة)ى قوتابخانەى عەقلى و رمى دادەنێن و زۆریك لە ئەهلى عێراق لە چینی تابيعین لەبوارى تەفسیردا خۆيان خەرىك کردوووه و تەمەنى خۆيانیان تێدا سەرف کردوووه، كۆمەلێکیان ناوبانگیان دەرکردوووه، لەوانە عەلقەمەى كۆپى قەیس، مەسروق، الأسودى كۆپى زەید، مرّة الهمذانى، عامر الشعبى، الحسن البصرى، أبو العالیة، قتاده بن الدعامه السدوسى.

ئەم زاتانە ئاماژەمان بۆ كردن، موفەسسیره بەناوبانگەكانن لە چینی تابيعین و لە گەوره شارەكانى جیهانى ئىسلامى ئەو سەردەمەدا سەرگەرمى فێرکردن و بلأوكردنەوهى تەفسیری قورئان بوون، ئەمانیش كۆمەلێك قوتابیيان ئى كۆببوونەوه و لە خزمەتیاندا سەرگەرمى خوێندنى تەفسیر بوون، بەمانە دەگوترێ: ئەتباعى تابيعین، ئەمانیش تەمەنى خۆيان لەم بوارەدا بەسەر برد، ئەمانە توراو كە لەپۆریكى پیرۆزو نەمریان بۆ بەجێ هێشتووین و زانیانى دوا ئەوان چين دوا چين قەرزدارى ئەم پیاوه گەورانەى ئىسلامن و خودا پاداشى بەخێریان بداتەوه.

ئەمجار زانیانى ئىسلام راجیاییان هەیه لەوه‌دا ئاخۆ تەفسیری تابيعین لە شتىكدا نەيگێرپنەوه بۆسەر پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر

بئى) يان بۆ سەر هاوۋەلەن ئايا تەفسىرىيان ومردەگىرى، يان ھەندى جارى
ئەقوالىيان رەتدەكرىتەو؟

كۆمەللىك لە زاناىيان پىيان وايە ھەموو تەفسىرىكىيان ئى ومردناگىر،
چونكە ئەوان وەكوو هاوۋەلەن شاىەتى قەرئىن ئەحوال و ئەو بارودۇخە
نەبوون: كە قورئانى تىدا نازل بوو، كەوابى دروستەو وىدەچى كەوتبەنە
ھەلەوۋە مەبەستەكەيان نەپىكابى.

زۆربەى موفەسسسىرىنى دوا خۇيان، پىيان وايە تەفسىرىيان
ومردەگىرى و مەقبولە، چونكە ئەوان ئەو مەعنای تەفسىرىى كردوويانە لە
ھاوۋەلەن ومريان گرتوۋەو ھىچ كاتى لە خۇيانەو شتىان نەگوتوۋە.

رمى راجىح و پەسەند ئەوۋىە ئەگەر زاناگانى تابىعىن لەسەر شتىك
يەكدەنگ بوون، ئەو لەسەر ئىمە پىويسىتە ومرى بگىرىن و لەو تەفسىرىە
لانەدەين بۆ تەفسىرىكى تر.

ئىبنو تەيمىيە دەلى: شوعبەى كورى الحجاج و ھى ترىش وتوويانە:
ئەقوالى تابىعىن لە فروعىاتدا حوججە و بەلگە نىە، دەى چۆن لە تەفسىردا
دەبىتە حوججە؟ مەبەستى ئەوۋىە ئەقوالى تابىعىن نابىتە بەلگە لەسەر
غەيرى خۇيان لەوانەى راي پىچەوانەى ئەوانىان ھەيە، ئەمە راستە، وەلى
ئەگەر ئەوان لەسەر شتىك يەكدەنگ بوون، ئەو گومان لەوۋەدا نىە: كە
دەبىتە بەلگە، ئەگەر راجىياىيان تىدا بوو ئەو قەولى ھەندىكىيان نابىتە
بەلگە لە ھەندىكى ترىان، ھەروەكوو چۆن نابىتە بەلگە بەسەر ئەوانەى دوا
چىنى خۇيان دىن، بەلكوو دەبى بگەرپىنەوۋە لوغەتى قورئان خۇى، يان
قەرموودەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئى)، يان عومومى لوغەى
عەرمب، يان ئەقوالى ھاوۋەلەنى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئى).^(۱)

^(۱) مقدمة ابن تيمية فى اصول التفسير ص ۳۰۸ بشرح عثيمين.

تەفسىر لە سەردەمەكانى تەدویندا

نووسىنەۋەى زانستەكان لە ئاخرو ئۇخرى سەردەمى ئەمەۋىيەكانو سەرمەتەى خەلافەى عەباسىيەكان سەرى ھەلدا، پشكى گەۋرە لەم بۈۋارەدا بەر فەرموۋەدى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گەۋت، نووسىنەۋەى فەرموۋەدە بەسەر چەند (باب)ى جۇراۋجۇردا دابەش كرا، (باب)ىك لەو بابو سەرباسانەى كىتەبەكانى سوننەتى بەسەردا دابەشكرا باسى تەفسىرى قورئان بوو.

گەۋابى لەم سەرمەتەى تەدوینەدا كىتەبى تايبەتىو سەربەخۇ لە تەفسىردا نەنووسران، قورئان بە تەرتىبو سەرلەبەر، ئايەت ئايەتو سوورمەت سوورمەت لەسەرتاۋە بۇ كۇتايى تەفسىر نەكرا.

ئىتر لەم رۇژگارەندا ئاستى گىرنگى پىدانى كۆمەللىك لە زانايان بەر رىۋايەتى تەفسىرى رىۋايەتكراۋ لەخودى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)، يان لە ھاۋەلانەۋە، يان لە تابىعەنەۋە، پەرى سەندو ھەلگشا، ئەمە وىپراى گىرنگى پىدانى ئەو كۆمەلە زاناىە بە كۆكرەنەۋەى ھەدىثو تەدوین كىردنى، ئەۋانەى پېشەنگى ئەم كۆمەلە بوون: يەزىدى كورپى ھارون السلى كۆچكردى سالى/۱۱۷ى كۆچى، شوعبەى كورپى الحجاج كۆچكردى سالى، ۱۶۰ى كۆچى، ۋەكىعى كورپى الجراح كۆچكردى سالى/۱۹۷ى كۆچى، سەفىانى كورپى عوىيەنە كۆچكردى سالى/۱۹۸ى كۆچى، روح بن عبادە البصرى كۆچكردى سالى/۲۰۵ى كۆچى، عبدالرزاق بن ھمام كۆچكردى سالى/۲۱۱ى كۆچى، آدم بن اياس كۆچكردى سالى/۲۲۰ى كۆچى، عبد بن حمىد كۆچكردى سالى/۲۴۹ى كۆچى بوون.

بە نووسراۋىو كىتەبى سەربەخۇ، تەفسىرى ئەم زاتانەمان پى نەگەشتوۋە، بەلگەۋە ئەۋەى پال ئەۋان دراۋە لە تەفسىرى (بالمائور)دا بەئىمە گەشتوۋە: كە لەلايەن زانايانەۋە لەدۋا ئەۋان داندران.

ههئبته له دوا ئهوانه كهسانىك هاتنه گۆرپانى بوارى تهفسيرهوه:
كه بهبئ ئهوهى تهفسير بكهنه (باب)ىك له بابهكانى كتيبهاكانى فهرمووده،
بهئكوو به تايبهتى كتيبىيان تيدا داناوون و كرديانه عيلمىكى سهربهخۆ و له
حهديثيان جياكردهوه، تهفسيرى قورئانيان بهشيوهى تهرتيبى موصحفه
ئهنجامدا، لهسهرتاوه بۆ كۆتايى قورئانيان تهفسير كرد، يهكئى لهئهمانه:
ئيبنو ماجه كۆچكردوى سالى/۲۷۳ى كۆچى، ئيبنو جهريرى الطبرى
كۆچكردوى سالى، ۳۱۰ى كۆچى، ئهبو بهكرى كورى المنذر النيسابورى
كۆچكردوى سالى/۳۱۸ى كۆچى، ئيبنو ئهبى حاتم كۆچكردوى سالى/۳۲۷ى
كۆچى، الحاكم كۆچكردوى سالى/۴۰۵ى كۆچى، ئهبو بهكرى كورى
مهردهوميهى كۆچكردوى سالى/۴۱۰ى كۆچى.

تهفسيرى ههموو ئهم زاتانه بهشيوهى ئيسناد بۆ پيغههمبهر (دروودى
خوداى لهسهر بئ)، يان بۆ سهر هاوهلان، يان بۆ سهر تابيعين و ئهتباعى
تابيعين رىوايه تكراون، ههندئ جار لهگهئ ئيسنادهكه ئهگهر راوبۆچونى
جياجيا ههبن، تهرجيحى رهئيهكيان بهسهر رهئيهكى تردا داوه، وئپراى
دمرهئنانى برئ ئهحكام و ديارىكردى ئيعراب لهكاتى پيويستدا.

ئهم ديارده به زهقى له تهفسيرى ئيبنو جهريرى تهبهرىدا دهبيندرئ
ئهمجار دوا ئهوان كۆمهئىك موفهسسير هاتن، ئهمانىش له جوارچيوهى
تهفسير بالمأثوردا تهفسيريان نووسين، بهلام ئهوان رشتو ئيسنادهكانيان
كورتكردنهوه، ئهقوال و ئاراي جؤراو جؤريان خزانده ناو تهفسيرهكانيانهوه
بهبئ ئهوهى ئهقوال و رهئيهكان پال بئزمهركانيان بدن، بهمهش تيكهئى و
پيكهئى له رهئيهكاندا دروست بوو، راي راست و ناراست لىك ههئنههاوئپراو
جؤره جهواشهكارى و تهمو مژىك هاته كايهوه!!

ئيتر لهوه دوا زانستهكان به گشتى و عولومى ئيسلامى به تايبهتى
بهرفراوانبوون و گهشهكردنيان بهخۆوه بينو و ته دوين کران، لقو پۆپيان ئى

بۆۈە، ئىختىلاڤات و راى جىاواز ھاتنە كاپەۋە مەسەلەى جۆراۋجۆرى ھەستىار لە زانستى كەلامدا وروژىندران، تەعەصوبى مەزھەبى سەرى ھەلدا، زانستەكانى فەلسەفەى عەقلى تىكەلاۋى عولومى نەقلى بوون، گرۆھى جۆراۋجۆر لەناو موسولماناندا پەيدا بوون، ھەر فىرقە و گرۆھىكى ئىسلامى ھەوللى دەدا بىروبۆچوونەكانى خۆى بچەسپىنى و بەسەر لايەنى بەرامبەرىدا زالى بكا، تەپ و تۆزى ئەم كىشمە كىشمە بوارى تەفسىرىشى گرەتەۋە، موفەسسىرەكان لەخۆ كەوتن و ئەسپى خۆيان لەم مەيدانەدا ھەلىنگ دا، پىشتيان بە زانىارى تىگەپىشتىنى شەخسى خۆيان بەست و ھەرىكەيان لە ئاشىك باراشى خۆى دەھارى و بىروبۆچوونى جۆراۋجۆريان لەناودا پەيدا بوو، كەوتنە ژىر كارىگەرى (الأصطلاحات العلمىة) زاراۋە زانستىەكانەۋە، ھەروا بىروبۆچوونە مەزھەبىيەكان و ئەقافە فەلسەفىيەكانىش كارىگەرى خۆيان ھەبوو لەسەريان.

موفەسسىرەكان ھەرىكە لەلاى خۆيەۋە ھەوللى دەدا ئەو بىروباۋمەرە جىاجىانەۋە عولومەكانى سەردەم بىخزىنىتە ناو تەفسىرەكەپەۋە، ئەو موفەسسىرەى لەبوارى عولومى عەقلىدا شارمزاىى ھەبووبى، لە نووسىنى تەفسىرەكەىدا گرنگى داۋە بە ئەقوالى ھوكەماۋ عولەماى كەلام و فەلسەفە، نمونەى ئىمام فەخرەدىنى رازى، ئەۋەى لە زانستى فىقھدا دەستى بالائى ھەبووبى تەفسىرەكەى پىر كىردوۋە لە مەسائىلى فىقھى و ئارائى فۇقەھا، ۋەكوو (الجصاص والقرطبى).

ئەۋەى لە مېژوۋدا شارمزا بووبى، تەفسىرەكەى ھاخنىۋە لە سەرگورشتەۋە ئەخبار، ئەمثالى (الثعلبى والخازن) ئەۋانەى لە زانستى كەلامدا راى جىاوازو شارمزاىان ھەبوۋە ھاتوون كەلامى خوداىان تەئۋىل كىردوۋە بە جۆرىك لەگەل مەزھەبەكەيان بگونجى، ۋەكوو (الرمانى، الجبائى، القاضى عبدالجبار، الزمخشىرى) لە موعتەزىلەكان.

(ملا محسن الكاشي) له شيعه ئىمامى (الإثنا عشرية)، موفه سسىرى صوفى مەشرەب ھاتوو مەعنای باطن و سەيرو سەمەرەى بۇ ئايەتەکان داناو، وەکوو ئىبنو عەرەبى: كە ھاتوو بۇ زۆر ئايەت مەعانى ئىشارات و ئەودىو دەقى داناو و زۆر جار بە تەكەللوف سەپاندن نەبى لە مەبەستەکانى ھالى نابى! چونكە ئەو بۇ زۆر ئايەت دوو مەعنا بېرىار دەدا مەعنای ظاہىر و مەعنای باطن، زۆرىكىش لە موفەسسیرە شیعە مەزھەبەکان ئەم رېبازمیان بەپرەو کردوو.

ئەمە وىپراى گرنگیدان بە زانستەکانى نەحوو صەرفو بەلاغە: كە موفەسسیرەکان خزاندىانە ناو تەفسیرەکانیانەو، ئاوا بەم جوړە كتیبەکانى تەفسیر لە دوو توپى خویناندا زانیارى بەنرخ و بى نرخیان تى خزیندرا، زانیارى صالح و فاسید، بەسودو زیانبەخش، پىویست و ناپىویستیان لە دوو توپى خویناندا ھەلگرتبوو، ھەر موفەسسیرىك لەلای خوینەو شتى واى خستە ناو تەفسیرى ئایاتى قورئانەو: كە ئەو ھەلناگرى و بەزۆرە ملوى تەكەللوف بەسەریا دەسەپینى بۇ سەرخستنى مەزھەبى خوئى و رەتدانەو ھى بەرامبەر، بەمجۆرە تەفسیر ئەركى سەرەكى خوئى: كە ھیدایەت و شارمزاپىکردن و زانینى ئەحكامە ئاینیەکانە لەدەستدا، بۆیە ھەندى لە زانیان لە نرخاندنى ھەندى لە تەفسیرەکان ھەرموویانە (فیه كل شیئ سوى التفسیر) جگە لە تەفسیرى ئایەتەکانى قورئان ھەموو شتىكى تری تىدايە.

بەمجۆرە تەفسیر بە رەئى پەرەى سەندو بەسەر جوړى تەفسیر بالمائوردان زالى بوو، ئیتەر لە چاخە بەشوین یەكدا ھاتووگاندا تەفسیر بە رەئى قۇناغەکانى خوئى بېرى و پاشینە لە پېشینە بە گورتى، یان بە درىژى، بەشیو ھى تەعلیق، یان بەبى تەعلیق زانیاریان گواستەو بۇ ناو تەفسیرەکانیان، ھەتا واى لى ھات شیو تەفسیرى سەردەم ھاتە کایەو، ئەو ھەبوو ھەندى لە موفەسسیرین گرنگیان بە پىداویستى سەردەم دا، لە

(ملا محسن الكاشي) له شيعه‌ی ئيمامي (الإثنا عشرية)، موفه‌سسىرى صوفى مه‌شرب هاتوو مه‌عنای باطن و سه‌يرو سه‌مه‌ره‌ی بۆ ئايه‌ته‌كان داناوه، وه‌كوو ئيبنو عه‌رمبى: كه هاتوو بۆ زۆر ئايه‌ت مه‌عنای ئىشارات و ئه‌ودىو ده‌قى داناوه و زۆر جار به ته‌كه‌للوfo سه‌پاندىن نه‌بى له مه‌به‌سته‌كانى حالى نابى! چونكه ئه‌و بۆ زۆر ئايه‌ت دوو مه‌عنا بېريار دىدا مه‌عنای ظاهىر و مه‌عنای باطن، زۆرىكىش له موفه‌سسیره شيعه مه‌زه‌به‌به‌كان ئه‌م رېبازمىيان به‌په‌ره‌و كرده‌وه.

ئهمه وېرئى گرنگىدان به زانسته‌كانى نه‌حوو صه‌رفو به‌لاغه: كه موفه‌سسیره‌كان خزاندىانه ناو ته‌فسیره‌كانىانه‌وه، ئاوا به‌م جوړه كتيبه‌كانى ته‌فسىر له دوو تووى خوياندا زانىارى به‌نرخ و بى نرخیان تى خزيندرا، زانىارى صالح و فاسيد، به‌سود و زيانبه‌خش، پيويست و ناپيويستيان له دوو تووى خوياندا هه‌لگرتبوو، هه‌ر موفه‌سسیرك له‌لای خوڤه‌وه شتى واى خسته ناو ته‌فسىرى ئاياتى قورئانه‌وه: كه ئه‌وه هه‌لئاگرئ و به‌زۆره‌ مى و ته‌كه‌للوfo به‌سه‌ريا ده‌سه‌پيئى بۆ سه‌رخستنى مه‌زه‌به‌بى خوڤى و رهندانه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر، به‌مجۆره ته‌فسىر ئه‌ركى سه‌ره‌كى خوڤى: كه هيدايه‌ت و شارمزاپيكردن و زانىنى ئه‌حكامه ئاينيه‌كانه له‌ده‌ستدا، بۆيه هه‌ندئ له زانايان له نرخاندنى هه‌ندئ له ته‌فسیره‌كان فه‌رموويانه (فيه كل شئى سوى التفسير) جگه له ته‌فسىرى ئايه‌ته‌كانى قورئان هه‌موو شتىكى ترى تىدايه.

به‌مجۆره ته‌فسىر به ره‌ئى په‌ره‌ى سه‌ندو به‌سه‌ر جوړى ته‌فسىر بالمائوردا زال بوو، ئيتىر له چاخه به‌شوئى يه‌كدا هاتوو‌ه‌كاندا ته‌فسىر به ره‌ئى قوناغه‌كانى خوڤى بېرى و پاشينه له پيشينه به‌گورتى، يان به‌درىژى، به‌شيوه‌ى ته‌عليق، يان به‌بى ته‌عليق زانىارىيان گواسته‌وه بۆ ناو ته‌فسیره‌كانيان، هه‌تا واى لى هات شيوه ته‌فسىرى سه‌رده‌م هاته‌كايه‌وه، ئه‌وه‌بوو هه‌ندئ له موفه‌سسیرين گرنگيان به پىداويستى سه‌رده‌م دا، له

تەفسىرەكانىاندا پەردەيان لەسەر ھەندى لەو شتانەى قورئان لەخۆى گرتوون لەبوارى ژيانى كۆمەلايەتى و بنەماكانى تەشريع و تيۆرەكانى زانست ھەلدايەوھەو خستياننە پروو، وھكوو تەفسىرى (الجواهر، المنار، فى ضلال القرآن).

تەفسىرى مەوضوعى

لە بەرامبەر گەشەکردن و بەرفراوانبوونی تەفسىرى گشتى لە چاخەكانى تەدويندا، تەفسىرى مەوضوعى بە ھەندى باسى تايبەت، شان بەشانى تەفسىرە گشتىيەكان قوناغەكانى خويان بپرى، ئەوھبوو ئىبنولقەيمى ئەلجەوزى (التبيان فى أقسام القرآن)ى نووسى، ئەبو عوبەيدە كتيبيكى نووسى تاييەت بوو بە (مجاز القرآن)، راغيبى ئەصفەھانى (مفردات القرآن)ى نووسى، ئەبو جەعفەرى (النحاس) كتيبى لە بوارى (الناسخ والمنسوخ)دا نووسى، ئەبولجەسەنى الواحدى (أسباب النزول)ى نووسى، (الخصاص) كتيبى لە بوارى (أحكام القرآن)دا نووسى، ئىتر لەسەردەمى تازەشدا باسە قورئانييەكان بەردەوام بەشوین يەكدا دین و لە پەرەسەندندان و بە قەبارەى جياجياو كورت و دريژ دەخريئە كتيبخانەكانەوھە، ھەريەكەيان بەگوێرەى ميزاج و زانيارى نووسەرەكەى تەفسىرى ھەندى ئايەتى قورئان كرووھەو لايەنىكى ژيانى كۆمەلايەتى، يان بوارىكى زانستى خستۆتە بەرباس و ليكۆلینەوھە.

چینه‌کانی راقه‌که‌رانی قورئان (طبقات المفسیرین)

له‌بهر رۆشنای زانیاری پیشوو دمتوانین چینه‌کانی موفه‌سسیرین بهم
جوړهی خواره‌وه ریزبهند بکه‌ین:

۱- موفه‌سسیرین له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی)
ئه‌وانه‌ی له‌م پیره له‌بواری ته‌فسیردا ناوبانگیان دمرکردوو، چوار خه‌لیفه
راشیدینه‌کان و ئیبنو مه‌سعود و ئیبنو عه‌بباس و ئوبه‌ی کوړی که‌عب، زمیدی
کوړی ثابت و ئه‌بو موسای نه‌شعهری و عه‌بدو‌ل‌لای کوړی زوبه‌یرو نه‌نه‌سی
کوړی مالیک و ئه‌بو هورمیره و جابیر و عه‌بدو‌ل‌لای کوړی عه‌مری کوړی العاص
ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بی به‌گشتی، له‌ناو خه‌لیفه راشیدینه‌کاندا عه‌لی
کوړی ئه‌بو طالیب له‌هه‌موویان زیاتر ته‌فسیری ئی ریوایه‌تکراوه.

ریوایه‌ت له‌بواری ته‌فسیردا له‌سئ خه‌لیفه‌که‌ی تر زور که‌مو
ده‌گمه‌نه، هوکاره‌که‌شی ئه‌وه‌یه ئه‌وان پیش ئیمام عه‌لی کوچی دوا‌ییان
کردوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش هوکاری ئه‌ومیه زور به‌که‌می له‌حه‌زره‌تی ئه‌بو
به‌کره‌وه ریوایه‌تی حه‌دیت کراوه.

موعه‌ممه‌ر له‌وه‌بی کوړی عه‌بدو‌ل‌لای ئه‌ویش له‌ئه‌بو طوفه‌یل
ریوایه‌تی کردوو ده‌لئ: ئاماده‌بووم ئیمام عه‌لی وتاری دده‌ا دمیغه‌رموو: (به
ئارمزی خو‌تان پرسیارم ئی بکه‌ن، سویندم به‌خودا له‌هه‌رشتیک پرسیارم ئی
بکه‌ن به‌گویره‌ی پیویست وه‌لام‌تان دده‌مه‌وه، له‌بارهی قورئانه‌وه پرسیارم ئی
بکه‌ن، سویندم به‌خودا هیچ ئایه‌تیک نیه‌ ئیلا من دمه‌زانم ئایا به‌شه‌و نازل
بووه، یان به‌رۆز، له‌ده‌شت و سارادا نازل بووه، یان له‌کیو شیوو دۆل).

ئیبنو مه‌سعود (ره‌زای خودای ئی بی) له‌ئیمامی عه‌لیش زیاتر
ریوایه‌تی لیوه کراوه، ئه‌وه‌تا ئیبنو جه‌ریرو هی تریش لییه‌وه ریوایه‌تیان
کردوو: که‌گو‌توویه‌تی: (سویندم به‌و خودایه‌ی جگه‌ له‌ئه‌و خودای تر نین،
ئایه‌تیک له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان نازل نه‌بووه ئیلا من دمه‌زانم بوچی و

دەربارەى چى نازل بووه، لەكوئ نازل بووهو گەى نازل بووه؟ خو ئەگەر
بزائەم لە شوئنيك كەسيك هەيه لەمن زياتر شارمزاى قورئانەو بەسواری ولاغ
دەتوانم بچمە خزمەتى، يەكسەر خوّم دەپچاچاىهوهو خوّم دەكوئا بولاي
دەربارەى ئيبنو عەبباس لەوهدوا سەربەخو باسى دەكەين.

۲- موفەسسیرين لە پیرى تابيعين، ئيبنو تەيمييه دەلى: ئەهلى
مەككە لە هەموو كەس زياتر شارمزاى تەفسيرن چونكە لە قوتابخانەى ئيبنو
مەسعودا پيگەيشتوون، لەوانە موحايد، عطاء بن رباح، عيكريمە مەولاي
ئيبنو عەبباس، سەعيدى كورپى جوبەير، طاوس و هى تريح، لە كوفەدا
هاوئل و قوتابيانى ئيبنو مەسعود زور شارمزاى تەفسيرن، لە مەدينەشدا
شارمزاى بوارى تەفسير (زەيدى كورپى ئەسەلم)ە، ئەو زاتەى: كە كورپى
خوئى (عبدالرحمن بن زميد) عيلمى ئى وەرگرتووه، هەروا ماليكى كورپى
ئەنەس شىش قوتابى ئەو بووه، هەروها هەندى لە هاوئل و قوتابى ئيبنو
مەسعوديش لە خزمەتيا بەهرەمەند بوون، لەوانە: علقمة، الأسود بن زيد،
إبراهيم النخعي، الشعبي، هەر لەم پیرە كۆمەلێكى تر لە تەفسيردا بالادەست
بوون، لەوانە: الحسن البصرى، عطاء بن أبى مسلم الخراسانى، محمد بن كعب
القرظى، أبوالعالية، رافع بن مهران الرياحى، الضحاك بن مزاحم، عطية بن
سعد العوفى، قتادة بن دعامة السدوسى، الربيع بن أنس، السدى، ئەمانە
هەموويان زانا پيشينهكانى تابيعين لەبوارى تەفسيردا، زۆربەى مادەى
تەفسيرەكانيان لە هاوئلانى پيغهەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
وەرگرتووه.

۳- لەدواى ئەمان چينيكي تر هاتوون زۆربەيان تەفسيرەكانيان
بريتين لە كۆكردنەوهى ئەقوالى سەحابەو تابيعين، وەكوو سەفيانى كورپى
عوپەينهو وەكيى كورپى الجراح، شعبه بن الحجاج، يەزىدى كورپى هارون،

عبدالرزاق، آدم بن أبی ایاس، إسحاق بن راهویه، عبد بن حمید، روح بن عباده، أبو بكر بن أبی شیبہ و هی تریش.

۴- پاش ئەمان چەند تاقم و پێری تر سەریان هەڵدا لەوانە: عەلی کۆری ئەبو طەلحە، ئیبنو جەریری الطبری، ئیبنو ئەبی حاتم، ئیبنو ماجە، الحاکم، ئیبنو مەردەوێهی، أبو الشیخ بن حبان، ابن المنذر، ئەمانە هەموویان چینی دواپینی تابیعین، هەموو تەفسیرەکانیان پالّ صەحابە و تابیعینی پێش خۆیان دەدەن جگە لە ئێسناد و رێوایەتەکە هیچ راویوچوونی خۆیانیان تێدا دەرنبەرێوە، جگە لە ئیبنو جەریر، ئەو ئەقوال و رمئیەکان ئاراستە دەکا و هەندیکیان بەسەر هەندیکیاندا تەرجیح دەدا، ئیعرابی هەندئ رستە و ئایەت دەکا، ئەحکام دەرئێنی، بەم دیاردانە ئیبنو جەریر لەوانی تر جیا دەپێتەو.

۵- ئەمجار چینیکی تر موفەسسیر سەریان هەڵدا تەفسیرەکانیان هاخنی بە فەوائیدی لوغەوی و جووی ئیعراب و قیرائاتی وەها: کە ئێسنادەکانیان حەذف کرابن، واتە: قیرائاتی بئ روشتە، جارجارەش وابوو کابرا رمئیەکی خۆی ئیضافە کردوو، وەکوو ئەبو ئیسحاقی الزجاج و ئەبو عەلی فارسی و ئەبو بەکرى النقاش و ئەبو جەعفەری النحاس.

۶- دوا ئەمان کۆمەلێک لە موفەسسیرین پەیدا بوون بە (التأخرین) ناوژەد دەکرین لەوانی تر جیا دەکرێنەو، ئەمان ئێسنادەکانیان کورتکردنەو، ئەقوالی بئ ئێسناد و بچر بچریان خزانده ناو تەفسیرەکانیان، لێرەو ئەقوالی دەخیل و رێوایەتکراو لە بێگانهو خزانە ناو تەفسیرەو و راست و هەلە تیکەلاو بوو.

۷- پاشان حالّ بەو هەشت: هەرکەسێک شتیکی بە خەیاڵدا هات خستیه ناو تەفسیرەو، هەر مەعنايەکی بەسەر دلا رابرد کردی بە تەفسیر و چەسپاندی، دوا ئەوان کەسانیک هاتنە ناو گۆرەپانی تەفسیرەو و

وايانزانى ئەو زادەى خەيال و مەعنا داتاشراوانەى پيش خويان ئەصل و
بنەمايان ھەيە و بېرپەرى تەفسىرن و رىوايات و تەفسىرى رىوايەتكر او
لەسەلەفى صالحيان پاشگوى خست وەلا نا، گوڤيان نەدا بە تەفسىرى
ئەوانەى پيشەنگو رابەرن لەبوارى تەفسىردا.

شيخى سيوطى دەفەرموى: لە تەفسىرى ئايەتى ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ - الفاتحة/۷﴾ يانزە قەولم بينو، لە كاتيكدا ئەودى لە پيغەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى) خۆيەودە لە ھەموو ھاودلان و تابيعينەودە وارىد
بوو ئەودە مەبەست بە ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ﴾ يەھودو ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾
نەصارايە و تەفسىرى تريان بۆ نەکردوو، تەنانەت ئيبنو ئەبى حاتم
فەرموويەتى: لەمەدا موفەسسسين يەكدەنگن و پيم وايە ھيچ ئىختىلاف و
راجيايى لەناوياندا نە.

۸- لەدواى ئەوان كۆمەلەك موفەسسسين پەيدا بوون، شارەزاينان
لەبىر زانست و علومدا ھەبوو، ھەيانە كتيبە تەفسىرەكەى پركردوو بەو
زانباريەى تيدا شارەزايە و ھەزى لايە و بەس! وەكوو ئەودە قورئان بۆيە
نازل بووبى ئەو عيلمەى تيدا بلاو بكرتەودە، لەكاتيكدا قورئان كيتابى
ئىرشاد و ھىدايەتە و دەستورى زيانە و كەتەلۆكى بوونەومرە و ھەموو شتيكى
تيدا رونكراوتەودە.

دەبينان كابرەى نەحوى لە تەفسىرەكەىدا مەبەستى ئەودە و ئاخىرى
ئىعراب و زۆرکردنى جۆرەكانى ئىعرابە موحتمەل و مەزمەندەكراوەكانە،
ھەرچەندە ئەو ئىعرابانە شازو ناچۆر و دوور لە واقيعيش بن، ھەول دەدا
چەندىكى بۆ بكرى قەواعيدى نەحو و مەسەلەكانى و خيلاف و راى نەحويان
تياندا لە بەناو تەفسىرەكەىدا گرد بكاتەودە، وەكوو ئەبو ھەيئەتە و ھىدى
لە (البحر والنهر)دا پەيرەوى كردوو.

بابای میژوو نووس و ئیخباری هه موو هه وئ و تهقه لایه کی ئه و میه تهفسیره که ی سیخناخ بکا له چیرۆک و سه رگورشته و راگواستنی هه وائ و دیرۆکی رابردوان به چاک و خراب و راست و درۆ، وهکوو (الثعلبی) په پیره و ی کردوو.

بابای شه ر عزانیش هاتوو هه موو فیهی خزان دۆته ناو تهفسیره که یه وه زۆر به لگه ی فیهی و ئارای فیهیهکانی هیناوته ناو تهفسیره که یه وه: که له واقیعدا هیچ په یوهندی ئه و مه سئه له فیهیه یانه به تهفسیری ئایه ته که وه نیه، جاری واهیه به هینانه وه ی به لگه فیهیه یه کانی شه وه نه و مستاوه به لگه ی جوابی به رامبه ر ده کانی شی هیناوه، وهکوو ئه وه ی شیخی قورطوبی په پیره و ی کردوو.

ماهیر و زانا له علوم ی عه قلی دا به تایبه تی ئیمام فه خری رازی هاتوو تهفسیره که ی پر کردوو له ئه قوالی حوکه ماو فه لاسیفه، له باسی کدا دهرچوو یه کسه ر چوو ته باسی کی تره وه، به جۆرێک جاری واهیه ته دهبینی تهفسیره که به هیچ جۆرێ له گه ل مه وری دی ئایه ته که دا رێک ناکه وئ، بۆیه ئه بو حه ییان له تهفسیری به ناو (البحر المحيط) دا ده لئ: ئیمام ی رازی زۆر شتی دوورو درێژی خستۆته ناو تهفسیره که یه وه: که پئویست نیه و چ په یوهندی به تهفسیره وه نیه! بۆیه هه ندی له عوله ما بۆ هه لسه نگاندنی تهفسیره که ی وتوو یانه (فیه کل شیئ إلا التفسیر) هه موو شتیکی تیدا یه تهفسیر نه بئ.

کابرای بیدعه چی له تهفسیر کردنی قورئاندا جگه له ته حریضو چه واشه کاری له مانای ئایه ته کاندای هیچ مه به ستی تری نیه، ئه وه ی گرنگه به لای ئه وه وه مانای ئایه ته کان و ئاراسته بکا له گه ل مه زه به به فاسیدو بیدعه چیه که ی دا بگونجی، به جۆرێک ئه گه ر مانایه کی دوور بۆ ئایه ته که له ئاسۆ به دی بکا خیرا ده یقۆزێته وه و ده یکاته که رهسته ی خو ی، ئه گه ر جئ

بېيەكى دۆزىيەو تۆزىك مەجال ئەوۋى ھەبوو پەل بەھائى دەست لە عاست
خۆى بۆ دەكوتى و پەناى بۆ دەبا! وەكوو نەقل كراوہ لە ئىمامى
(البلىقنى) يەوہ دەربارەى تەفسىرى كەششاف وتويەتى (استخرجت من الكشاف
اعتزالاً بالناقش) يەكئ لەو شوپنانه ھاتووہ لە تەفسىرى ئايەتى ﴿فَمَنْ
زُحِرَ عَنْ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ - آل عمران/ ۱۸۵﴾ وتويەتى (اى فوز
أعظم من دخوله الجنة؟) بەم تەفسىرەى ئاماژەى بۆ ئەوہ كردوہ: كە رۆژى
قيامتەى خودا نابىندرى.

ھەر بەم جۆرە مولحیدو بېدينان: كە لە بوارى تەفسىردا دەنووسن
ئەوانىش ھەموو ھەولتيكى خۆيان دەخەنە گەر بۆ ئەوۋى فيكرەى خراپ و
ناپەسەندى خۆيان بڅەنە ناو تەفسىرەگەيانەوہ.

۹- ئەمجار سەردەمى راپەرپىن و بەرخودان ھاتە كايەوہ سەردەمى
نەھضەى ئەدەبى و تازەگەرى و پيشكەوتنى عىلم و زانست پەيدا بوو، زۆر لە
موفەسسیرەكانى قورئان شىوازى تازەيان رەچاوكرد، زۆر گرنگيان بە ئوسلوبى
ھەست ھەژپن و تەرپ و زەرپكەفتكراودا، ھەولياندا عىبارەتى جوان و ئەدەبى
بەكار بپنن، لەھەمان كاتدا گرنگيان بە بوارەكانى كۆمەلایەتى دا،
بيروبوچوونى سەردەم و تازە بابەت و مەزھىبى تازەگەرى و ھەلسەنگاندنيان
بە شىوازى ئەدەبى خستە ناو تەفسىرەكانيان، بەجۆرىك تەفسىرەكانيان
سىمەى ئەدەبى و كۆمەلایەتنيان بەسەردا زال بوو، ئالا ھەلگىرى ئەم جۆرە
تەفسىرانە (شيخ محمد عبدو محمد رشيد رضاء محمد مصطفى المراغى و سيد
قوطب و محمد عزة دروزة) بوون بەھەندى جوداوازى لەنيوانياندا.

شايانى باسە شيخ جەلالەدينى سيوطى كۆچكردى سالى/ ۹۱۱ى
كۆچى، كتيبيكى داناوہ لەژىر ناوى (طبقات المفسرين) لە دىباچەگەيدا
دەلى: لەم كتيبەدا موفەسسیرين لە ھاوہلان و لە تابيعين و ئەتباعى تابيعين و
موفەسسیرين لەوانەى ھاوچەرڤ و تازەن و موفەسسیرينى ئەھلى سوننەو

موفه‌سیرین له فیرقه جیاجیاکان وه‌کوو موعته‌زیله و شیعه و ئەمئالی ئەوان ده‌خمه ناو کتێبه‌که‌مه‌وه، ئاماژه بۆ شریتی ژیان و سه‌رده‌میان بۆ ئوسلوب و شیوازی ته‌فسیره‌کانیان و خاڵی هاوبه‌ش و جودا‌که‌ره‌وه‌یان ده‌که‌م.

وه‌ڵی ته‌واوی نه‌کردوو، ئەوانه‌ی خستویه ناو کتێبه‌که‌یه‌وه، ته‌نها سه‌دوسی و شه‌ش ته‌رجه‌مه‌یه به‌گوێره‌ی پیتی هیجا ریزبه‌ندی کردوون.^(۱)

شیخ ئەبو سه‌عید (صنع الله الکوزة کنانی) کۆچکردوی سالی/ ۹۸۰ی کۆچی کتێبی (طبقات المفسرین)ی نووسی، هه‌ر له‌م بواره‌دا أحمد بن محمد الندوی له‌ عوله‌مای چه‌رخ‌ی یانزه‌ کتێبیکی نووسی، هه‌روا (الحافظ شمس الدین بن محمد بن علی بن أحمد الداوودی المصری) کۆچکردوی سالی/ ۹۴۵ی کۆچی کتێبی به‌ناوبانگی خو‌ی (طبقات المفسرین)ی نووسی له‌ راستیدا ئەم کتێبه‌ فراوانترین نووسینه له‌م بواره‌دا: که‌ کتێبخانه‌ی ئیسلامی پێی ئاشنا‌بووی، له‌م کتێبه‌ ناوازه‌دا شیخ داوودی ژیاننامه‌ی زانا موفه‌سیره‌کانی تا سه‌ره‌تای چه‌رخ‌ی ده‌یه‌می کۆچی زۆر زانستانه ریزبه‌ند کردوو، حاجی خه‌لیفه له‌ (کشف الظنون)دا ده‌ڵی ئەم کتێبه‌ باشترین کتێبه‌: که‌ له‌م بواره‌دا نووسراوه.^(۲)

ته‌فسیر بالمأثور و ته‌فسیر به‌ ره‌ئی

ته‌فسیر به‌ مه‌ئور بریتییه له‌و ته‌فسیر‌کردنه‌ی پشت به‌ رپوايه‌تی سه‌حیح و نه‌قل‌کراو بیه‌ستی به‌گوێره‌ی ئەو پله‌ و قوناغانه‌ی له‌وه‌پێش له‌ باسی مه‌رجه‌کانی موفه‌سیردا باسکران، له‌ ته‌فسیر‌کردنی قورئان به‌ قورئان،

^(۱) له‌م سالانه‌دا علی محمد عمر ته‌حقیقی کردو مه‌کته‌به‌ی وه‌هبه له‌ قاهیره به‌ چاپی که‌یاند.

^(۲) مکتبه وه‌به، له‌ قاهیره له‌ دوو به‌رگدا به‌ ته‌حقیقی علی محمد عمر به‌ چاپی که‌یاندوو.

يان تهفسيرکردنی به فه مووده، چونکه فهرمووده پيغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) پونکه رهوهی نامه خودایه، يان به نه قوال و ریوايه تی هاوه لآن، چونکه هاوه لآن زانترین که سانیکن به که لامی خودا، يان به قه ول و رای تابییعین چونکه غالب وایه نه وان نه و مانا و تهفسیرانه يان له هاوه لآن وهرگرتبی.

نه م جوړه تهفسیره نه وهی تیدا بهرچا و دهگری ههرچی ئاناریک له باره ی ئایه ته که وه ریوايه تکراره، باسی بکا، به بئ هه بوونی نه صل و نه ساسیک له ریوايه تی صه حیج مه عنای هیج ئایه تیک نه کری، خو بیاریزی له ههر مه عنا و تهفسیریک: که نه قلئ صه حیجی تیدا نه هاتبی.

ئیبنو تهیمییه دمه رموی: پیویسته نه وه بزاندري: که پيغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) مانا و مه به سته کانی قورئانی بو هاوه لآن شی کردوته وه، وه کوو چوئن چونیته تی نو تکردن به له فظه کانی بو پون کردونه وه، ئایه تی قورئان: که دمه رموی: ﴿لَتَبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ — النحل/ ۴۴﴾ شمولی نه م و نه و دهکا واته: له فظ و مه عنا.

نه بو عه بدورپه حمانی (السمی).^(۱) ده ئی: نه وان هه ی قورئانیان فیترده کردین وه کوو عوسمانی کوپی عه فزان و عه بدوللای کوپی مه سعود و هی تریش بویان گیرپاینه وه دهیانگوت: ئیمه له خزمهت پيغه مبهه (دروودی خودای له سهر بئ) ده ئایه تمان ده خویندو فیریان ده بوین، وازمان نه ده هیئا تا چاک چاک ره وانمان ده کردن و کارمان پی ده کردن؛ دهیانگوت: ئیمه فیتری قورئان ده بووین له ههر دوو بواره که ده به عیلم و عه مه له وه تیياندا قال دمبووین، بویه ماوهیه کی زور خه ریکی له بهرکردنی سورمه تیک دمبوون.

^(۱) ناوی (عبدالله بن حبیب التابعی المقرئ) ه سائی/ ۷۲۲ کی کؤچی، کؤچار بووه، نه م زاته غهیری (نه بو عبدالرحمن السمی) یه: که صؤفییه و سائی/ ۴۱۲ کی کؤچی مردوه.

ئەنەس دىمەرمۇي: پىياو تا سورەتى (البقرة و آل عمران)ى لەبەر دەگرد زۆر تېدەكۆشاو ماندو دەبوو (كان الرجل إذا قرأ البقرة وآل عمران جذاً فينا) رمواه أحمد فى سند.

ئىمام مالىك لە (الموطأ)دا دەئى: ئىبنو عومەر ھەشت سالى تەواو خەرىكى لەبەرگردنى سورەتى (البقرة) بوو، چونكە خودا فەرموويەتى: ﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ - ص/ ۲۹﴾ يان دىمەرمۇي: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ - محمد/ ۲۴﴾ ئاشكراشە تىفكرين و ئى وردبووونەو لە كەلام بەبى تىگەيشتن لە ماناكەى نايەتە جى، لەلايەكى تر عادەو نەرىت دژى ئەو ھىە كاپرا لە رۆژىكدا لە زانستىكدا (پزىشكى بى، يان رىيازى و ماتماتىك) كىتەبىك بخوینىتەو ھىچ ھەوئى ئى تىگەيشتن و شەرح و راشەى نەدا، دەى كەوابى ئەتۆ ج دەئى بى ھەرامبەر كەلامى خودا: كە كىتەبى ھىدايەت و پاراستنى موسولمانانەو بەھۇى ئەو ھەو بەختەو ھەرى دونيا و قىامەتەيان دەست دەكەوئى.^(۱)

راجىيى دەربارەى تەفسىر بە مەئثور

تەفسىر بە مەئثور جەمسەرەكەى لەسەر ئەو رىوايەتە صەھىحانەى: كە لە صەدرى ئەم گەلە ئىسلامەو رىوايەتكراى، ھەئبەتە ئىختىلاف دەربارەى تەفسىر لەناو ئەو موفەسسیرانەى چىنى يەكەم بە نىسبەت دوا خوڧان زۆر كەم دەگمەن بوو، زۆربەى زۆرى جوداوازیيەكەيان لەپروى تەعبىرەو بوو، ئەگىنا لەپرووى مەعناوە جىاوازیيان لەناودا نەبوو، يان لە شىوہى تەفسىرى عام بە برئ لە ئەفرا دەكانى بوو بەشىوہ تەمئىل. ئىبنو تەيمىيە دەئى: راجىيى و خىلاف لەبوارى تەفسىردا لەناو سەلەفدا زۆر كەم دەگمەنە، ئەغلەبى ئەو خىلافەى لە ناويان سەرى

^(۱) الإتيان ج ۲/ ۱۷۶.

هه‌ل‌دابێ، ئیختیلافی دژ به‌یه‌ك و ته‌ضاد نه‌بووه به‌لكوو ئیختیلافی ته‌عبیرو ته‌نه‌وع بووه، ئه‌مه‌ش دوو جووره:

یه‌كه‌میان: ئه‌وه‌یه‌ هه‌ریه‌كه‌یان ته‌عبیر له‌ ماناو مه‌به‌ستی عیباره‌تی‌ك‌دا بیته‌وه‌ جو‌داوازیی له‌ عیباره‌تی ئه‌وی تریان، موسه‌مماكه‌ش یه‌كێك‌ بێ، وه‌كوو ته‌فسیر كردنیان بۆ ﴿الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ - الْفَاتِحَةُ/۶﴾ هه‌ندیکیان وتووایه‌ مه‌به‌ست شوینكه‌وتنی قورئانه، هه‌ندیکی تریان وتووایه‌ مه‌به‌ست ئیسلامه، له‌ ئاكامو واقیعی‌ش‌دا هه‌ردوو ره‌ئیه‌كه‌ دمبه‌وه‌ به‌یه‌ك، چونكه‌ ئایینی ئیسلام بریتییه‌ له‌ شوینكه‌وتنی قورئان وه‌لێ یه‌كه‌میان ئاماژه‌ی بۆ وه‌صفی‌ك‌ كردوووه‌ جو‌داویه‌ له‌ وه‌صفی ئه‌وی‌تریان.

دووهمیان: ئه‌وه‌یه‌: هه‌ر یه‌كێ له‌و موفه‌سسیرانه‌ بۆ ناو گشتیه‌كه‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌مثیل هه‌ندی له‌ نه‌وعه‌کانی باس ب‌كاو هۆشدارێ بداته‌ گوێگره‌كه‌و ئاگاداری ب‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌و نه‌وعه، نموونه‌ی ئه‌مه‌ ئه‌و ته‌فسیرانه‌ن دهرباره‌ی ئایه‌تی ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ - فاطر/۳۲﴾ گو‌تر‌اوه‌ مه‌به‌ست به‌ (السابقون) ئه‌وانه‌ن نوێژه‌کانیان له‌سه‌ره‌تای کاته‌کانیان به‌جێ دێنن، مانای (مقتصد) ئه‌و كه‌سه‌یه‌ له‌ ناوه‌ندی کاتی نوێژه‌کاندا نوێژه‌ ده‌کا (الظالم لنفسه) ی‌ش ئه‌و كه‌سه‌یه‌ نوێژی عه‌صر دوا‌ده‌خا تا کاتی زه‌رده‌په‌ر، ئه‌مه‌ ته‌فسیری‌ك‌ بۆ ئایه‌ته‌كه‌، ر‌یوایه‌تیکی تر هه‌یه‌ ده‌لێ: (السابقون) ئه‌وانه‌ن وێ‌رای دهرکردنی زه‌کات له‌ مال‌و سامانیان سه‌ده‌قه‌و خ‌یریش ده‌که‌ن، (مقتصد) ئه‌و كه‌سه‌یه‌: كه‌ هه‌ر زه‌کاتی فه‌رز ده‌داو خ‌یرو سه‌ده‌قه‌ نا‌کا، (الظالم لنفسه) ی‌ش ئه‌و كه‌سه‌یه‌ كه‌ زه‌کات نا‌دا.^(۱)

(۱) الإِتقان ج ۲/ ۱۷۷.

وادمبئ ئیختیلافه که له ووه دهگراوه دهگری: که خودی له فظه که بۆ دوو مهعنا دژ به یه که دهگونجی وهکوو له فظی (عسعس) که به مانا هاتنی شهوو رۆیشتنی دئ، بۆ ههردوو مهعناکه دهگونجی، یان ئیختیلافه که له ووه سه ره له دهدا نهو له فظانهی به کاریان دههینئ بۆ تهعیردانهوه له مهعانی لیک نزیکن، وهکوو نهوه له هه ندئ رپوایهت وشه ی (تبسل) به مانا (تعبس) هاتوو، له هه ندئ رپوایهتی تر دا به مانا (ترهن) هاتوو ههردوو مهعناکانیش لیک نزیکن.

خۆپاراستن له ئیسرائیلیات

وادمبئ هه بوونی ئیختیلاف بیسوده و زانیانی هیج پپووست نیه و ته مهن به فیرۆدانه، وهکوو نهوه برئ له موفه سسیرین که وتوو نه راجیایی له نه فکگردنی ئیسرائیلیات له نه هلی کیتابه وه، وهکوو راجیاییان دهرباره ی ناوی نه صاحبولکه هف و رهنگی سه که که یان ژماره ی نه صاحبولکه هف، په رومردگار له و باره وه فهرموویه تی: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَكُنْتَهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا - الكهف/ ۲۲﴾.

هه روا ئیختیلاف و راجیاییان له نه ندازه ی که شتی نوح و جوړی نه و داره ی که شتییه که ی ئی دروستکرا، هه روا راجیاییان دهرباره ی ناوی نه و کوږه ی چه زرمتی خضر کوشتی، ناوی نه و بالئدانه ی په رومردگار بۆ چه زرمتی ئیبراهیمی زیندوکردنه وه، جوړی نه و دره خته ی عه صای موسای ئی دروستکراوه..... هتد نه و جوړه شتانه، هه موو نه و شتانه ی باسمانکردن رپبازی زانیاری بۆیان نه قل و رپوایه تی سه حیه، که وایی نه وه ی به نه قلی سه حیه و رپوایه تی سه حیه له پڙغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) پیمان بگا، قبول ده کری، نه گینا له سه ری ده وه ستین و تا ږون نه بیته وه

برپاری قبولکردنی و رەتکردنەوهی نادەین، ھەرچەندە نەفسی مەرۆفی موسولمان بەو رپوایەتانەیی لە ھاوہلانەوہ نەقل دەکری ئارام دەگری، لەم رپووەو ئەوان کەمتر لە تابیعین رپوایەت لە ئەھلی کیتابەوہ نەقل دەکەن.^(۱)

حوکمی تەفسیر بە مەئثور

تەفسیر بە مەئثور ئەو جۆرە تەفسیرە: کە پەیرەویکردنی پپووستەو پەسەندە، چونکە رینگەھەکی صەحیح و دروستە بۆ بەدەستھێنانی زانیاری راست و دروست، ئەمەینترین رینگایە بۆ ئەوہی نەگەوینە زەلەو ھەلەو، بمانپاریزی لە لادان لەزانینی مانای کیتابی خودا، بیگومان لە ئیبنو عەبباسەوہ (رمزای خودا لەخۆی و لەباوکی بێ) رپوایەتکراوہ و ھەرموویەتی: (تەفسیر چوار جۆرە؛ جۆریکیان لە سیاقی کەلامەکە عەرەب لێی حالی دەین، جۆریکیان دەبێ ھەموو کەس بیزانی و کەس بیانووی نەزانینی نیە، جۆریکیان زاناو عولەما نەبێ لێی حالی نابن و نایزانن، جۆریکیان ھەر خودا دەیزانی و بەس).

ئەو جۆرە عەرەب لە سیاقی کەلامەکە لێی حالی دەین ئەوہیە پەیمەندی بە لوغەتی خۆیانەوہ ھەبە بە سەلیقە عەرەبی خۆیان تیئ دەکەن.

ئەو جۆرە کەس بیانووی نەزانینی نیە، ئەوہیە تیگەشتن لە مەعناکە و زانیینی مەبەست زوو خو دەکوئی بۆ ناو زەینی مەرۆق، بەتایبەتی ئەگەر دەقەکان لەوانە بوون کە شەراییعی ئەحکام لەخو دەگرن و بەلگە تەوھیدو یەکتاپەرستیان تێدا یەو ھیچ غموض و تەم و مژیکیان بە دەورەوہ نیە، ئەم جۆرە دەقەکان ھەموو کەسێک مانای تاک و تەنھایی خودایان لێ بەدی دەکا ھەرکەسێک گوئی لە ئایەتی ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ -

(۱) لە ھەدیثدا ھاووہ «إِذَا حَدَّثَكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَلَا تُصَدِّقُوهُمْ وَلَا تَنْكِبُوهُمْ».

محمد/ ۱۹ ﴿ ۱۹ 》 دزمانی مه‌عناکه‌ی ئه‌ومه‌یه: که خودا تا‌ک و ته‌نیا و بی‌هاوتایه، هه‌رچه‌نده ئه‌وه نه‌زانی: که ئه‌م دم‌قه به‌شی‌وازی نه‌فی و ئیستثناء وارید بو‌وه و هه‌صرو کورته‌ه‌ئینان ده‌گه‌یه‌نی.

ئه‌و دم‌قانه‌ی هه‌ر خودا مانا و مه‌به‌ست لی‌یان به‌حه‌قیقه‌ت دزمانی ئه‌و دم‌قانه‌ن: که به‌یه‌ه‌ندی‌یان به‌مه‌غیبا‌ته‌وه هه‌یه، وه‌کوو حه‌قیقه‌تی رابوونی قیامه‌ت و حه‌قیقه‌تی روح و ئه‌وجۆره‌ش‌تانه.

ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی عوله‌ما ده‌یان‌زانن، ئه‌وانه‌ن ده‌گه‌رپ‌نه‌وه بۆ تی‌فکرین و ئیجتیه‌اد و لی‌کۆل‌ینه‌وه‌یان: که پشت ده‌به‌ستن به‌به‌ل‌گه‌و ده‌لیل و قه‌رینه‌وه، نه‌ک ره‌ئی موجه‌رمد و به‌س وه‌کوو رونکردنه‌وه‌ی موجه‌هل و تابه‌تکردنی عام و ئه‌وجۆره‌ش‌تانه.

ئیب‌نو جه‌ریری طه‌به‌ریش ئه‌م مه‌فه‌ومه‌ی به‌عیباره‌تیکی تر دمبرپ‌وه و ده‌لێ: بی‌گومان به‌ئاشکرا قورئان ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه ده‌کا: که ئه‌وه‌ی خودا نازلی کردووه بۆ سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌ری خۆی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له قورئان، به‌شی‌کی مه‌عنا و مه‌به‌ست لی‌ی، به‌بی رونکردنه‌وه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نازاندی، وه‌کوو مه‌عنا‌ی هه‌موو ئه‌و ئه‌مرانه‌ی له‌خۆی گرتوون له‌وه‌دا ئاخۆ بۆ وجوبن، یان بۆ نه‌دبن، یان ئیرشاد و ر‌ینومایی ده‌گه‌یه‌نن، هه‌روا هه‌موو جۆره‌کانی نه‌هی، وه‌ظائیفی ماف و نه‌ندازه‌و سنووره‌کانی، چه‌ندییه‌تی فه‌رزه‌کانی، نه‌ندازه‌ی پ‌یویستی بر‌ی مه‌خلووقات‌ی بۆ هه‌ندئ مه‌خلووقات‌ی، هه‌رچی له‌م شی‌وه‌ی بۆ له‌ئه‌حکامی ئایه‌تی‌ک: که مه‌عناکه‌ی به‌بی به‌یانکردنی پ‌یغه‌مبه‌رو رونکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆ ئومه‌ته‌که‌ی نه‌زاندری، ئه‌مه ته‌فسیرو مه‌عنایه‌که بۆ که‌س دروست نیه قسه‌ی تی‌دا بکا به‌بی رونکردنه‌وه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) یان ته‌ئویلی ئه‌و زاته به‌نه‌صی‌ک له‌سه‌ر ئه‌و مانایه، یان به‌ده‌لاله‌تی‌ک: که دیاریکردووه بۆ ئه‌وه‌ی میله‌ته‌که‌ی شار‌ما بکا بۆ ته‌ئویلکردنی.

هه‌ندى ئايەت هه‌يه جگه له خودای تاک و تهنه‌ها کهس مانای نازانى
 ومکوو روداوى داهاتوو نه‌وکاتانه‌ی له‌مه‌ودوا دین، وه‌کوو کاتى هاتنى
 قیامه‌ت و نه‌فخى صورو دابه‌زینی چه‌زره‌تى عیسای کورى مه‌ریه‌مو نه‌م
 جووره شتانه ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا
 يُجَلِّيهَا لِوَفِّيْهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
 كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ -
 الأعراف/ ۱۸۷﴾.

هه‌ندى ئايەت هه‌ن هه‌رکه‌سى شارمه‌زای زمانى عه‌رمبى بى
 ته‌فسیره‌که‌يان ده‌زانى، هه‌رکه‌سىک بتوانى ئیعرابى رسته‌کانى بکاو ناوى
 شته‌کان بزانی به‌ناوه لازمه‌که‌ی خو‌یان جگه له له‌فظه موشته‌ره‌که‌کان،
 مه‌وضوعاته‌کان به صیفه‌ته‌کانى خو‌یان بناسى به‌شیوه‌یه‌که له‌شیوه‌کان تی‌یان
 ده‌گا. بی‌گومان نه‌مه شتانیکن که‌س نیه عه‌رمبى بزانی، نه‌یانزانی، نموونه‌ی
 نه‌مه نه‌ویه بی‌سه‌رىک گو‌یى له قورئان خو‌ینىک بى بلى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا
 تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱) أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ
 لَا يَشْعُرُونَ - البقرة/ ۱۱ - ۱۲﴾ یه‌کسه‌ر نه‌و بابایه تی‌ده‌گا فه‌ساد شتی‌که
 بی‌ویسته خو‌ی لى بپاری‌زى (نی‌صلاح) یش شتی‌که بی‌ویسته نه‌نجام بدرئى و
 کردنى کارىکى سودبه‌خشه هه‌رچه‌نده نه‌و مه‌عنایانه نه‌زانى: که خودا
 کردونى به‌هو‌ی ئی‌فساد و گه‌نده‌لى، هه‌روا نه‌و مه‌عنایانه‌ی کراون به‌هو‌کارى
 نی‌صلاح.^(۱)

^(۱) ته‌فسیری طه‌به‌رى ج/ ۷۴ - ۷۵.

تەفسىر بە رمئى

تەفسىر بە رمئى ئەو جۆرە تەفسىرمىيە: كە موفەسسسىر تىيدا بۇ رونكرندنەوى مەعنا پىشت بە تىگەپىشتى تايىبەتى خۇى دىبەستى و بە رمئى خۇى مەعناكە دىردىنى، ھەلبەتە تىگەپىشتىنىك: كە لەگەل روحى شەرىعەتدا يەك بگىرتەوۋە پىشت بە دىقەكانى بىبەستى بە تەفسىر بە رمئى نازمىردى و لەم جۆرە تەفسىرە نىيە، چۈنكە رمئىيەكى مۇجەپەد: كە ھىچ شايەدىك پىشتىگىرى نەكا، وىدەچى چەواشەكارى كىردن بى لە كىتابى خودادا، بۇيە زۆربەى ئەوانەى تەفسىرىيان بە رمئى كىردوۋە بەم گىيانە دەستىيان بۇ قورئان بىردوۋە، لە ئەھلى بىدەو ڧىرقەى چەواشەكاربوون و پەپەروكارى مەزھەبى بەتال بوون و دەستىيان بۇ قورئان بىردوۋە بە رمئى خۇيان تەئۇلىيان كىردوۋە پەپەروى مەزھەبى صەحابە و تابىعىنىيان نەكىردوۋە لە تەفسىرى ئەوان مانايان ھەئەگۈزوتوۋە، نە لە رمئى و نە لە تەفسىرىيان چاويان لە سەلەفى صالح نەكىردوۋە، تەفسىرىيان نووسىوۋە لەسەر بىنەماى مەزھەب و بىروباومىرى خۇيان، ۋەكوو تەفسىرى (عبدالرحمن بن كيسان الأصم) و الجبائى و قاضى عبدالجبار و الرممانى و الزمخشىرى و وىنەكانيان.

ئەم زاتانەى تەفسىرىيان بە رمئى كىردوۋە، تىياندا ھەيە بە زىرەكى خۇى و زانايى نۇرمالى و جوانى عىبارەتى، مەزھەبەكەى خۇى خزانىۋتە ناو كەلامىك و بەجۇرىك داپىشتوۋە بەسەر زۆركەسدا تىى پەپەندوۋە و اىكىردوۋە قسەكانى رەواجى ھەبى و گوپى بۇ بگىرى، ۋەكوو خاۋەنى كەششاف كىردوۋىيەتى، ڧىكىرە ئىعتىزالىيەكەى خۇى چەسپاندوۋە بىرەوى پىداۋە.

ھەرچەندە ھەندى لەم خاۋەن مەزھەبە بەتال و بىدەچىيانە لە ھەندىكى تىيان نەرمىتر و ميانەپەوترن و زۆر شويان لى ھەئەكىشاۋە، ھەندى لەو موفەسسسىرانەى بە رمئى تەفسىرىيان نووسىوۋە لە ئەھلى كەلامن، ھاتوون ھەرچى ئاياتى ئەسمائۇصىڧاتە و ايان تەئۇىل كىردوون لەگەل مەزھەبەكەيان

بگونجی، ئەمانە لە ئەهلی سوننە و جەماعەت نزیکترن تا موعتەزێلە، وەلی ئەوانیش: بەجۆریک کاردەکەن پێچەوانەی مەزھەبی سەحابە و تابیعینە، دەبنە هاوشانی موعتەزێلە و کەسانی تر لە ئەهلی بیدعەت و مەزھەبی نادروست.

حوکمی تەفسیر بە رهئی

هەڵبەتە ئاشکرایە: کە تەفسیرکردنی قورئان بە موحەرەدی رهئی و ئیجتیهاد، بەبێ ئەوەی بنەمایەکی هەبێ حەرەم و نادروستە و نابێ دەستی بۆ ببری، قورئان بۆخۆی دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ - الإسراء/ ۳۶﴾ پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویەتی: «مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بَرَأْيَهُ أَوْ بَمَا لَا يَعْلَمُ فَلْيَتَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».^(۱) لە رپوایەتیکدا هاتوو «مَنْ قَالَ فِي الْقُرْآنِ بَرَأْيَهُ فَأَصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ» کەسێک تەفسیری بۆ قورئان بکا بە رهئی خۆی ئەگەر راستیش بێ هەر هەڵەێ کردوو.

هەر بۆیە سەلهفی صالح زۆر خۆیان پاراستوو لە تەفسیرکردنی قورئان بەبێ ئەوەی زانیارییان پێی هەبێ، یەحیای کوری سەعید لە سەعیدی کوری (المسیب) هەو رپوایەتی کردوو: کە پرسیری ئی کراوە دەربارە تەفسیری نایەتیک لە قورئان، فەرموویەتی: ئێمە لە خۆمانەو دەربارە تەفسیری قورئان هیچ نالین.

ئەبو عوبەید (القاسم بن سلام) رپوایەتی کردوو دەلی: ئەبو بەکری سەدیق (رمزای خودای ئی بێ) پرسیری ئی کرا دەربارە مەعنای (الأب) لە نایەتی ﴿وَفَاكِهَةً وَأَبًّا - عبس/ ۳۱﴾ وتی: (ای سماء تظلنی وای أرض تظلنی؟

^(۱) أخرجه الترمذی والنسائی وأبو داود وقال الترمذی هذا حسن.

إِذَا قُلْتَ فِي كَلَامِ اللَّهِ مَا لَا أَعْلَمُ) چ ئاسمانىك لەسەر سەرم دەبى و چ زەوىيەك
هەلەم دەگرئ ئەگەر من بەبئ ئەوەى زانیارىم هەبئ دەم لە تەفسیرکردن و
مانا لێدانەوهى كەلامى خودا بدهم؟

تەبەرى دەلئ: ئەم رىوايەت و ھەوالانە دەبنە بەلگە و شاھت لەسەر
راستى ئەوەى لەوھېش گوتمان: كە ئەو جوۆرە تەئویل و تەفسیرەى قورئان:
كە بەبئ ئەوەى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) بە دەقیك بوى رون
كردبێنەو، یان نیشانەى كى دانابئ دەلالەت بكا لەسەر مەعناكەى، نەزاندرئ،
بۆ كەس دروست نیه لەخۆیەو بە رمئى دەمى تێوھداو مەعناى بكا، بەلكوو
ھەركەسێك ئاوا بە رمئى تەفسیری بكا ئەگەر مەعناى حەقیقەتیشى بپێكئ
بە ھەلە چوو، لەو تەفسیرەى بە رمئى خۆى كردوویەتى، چونكە پێكانەكەى
پێكانى دلتیایى و یەقین نیه، بەلكوو پێكانەكەى پێكانى مەزەندەو گومانە،
كەسێكیش لە بواری ئایینی خودادا: بەگومانەو ھەسەبكا، شتێك لەسەر خودا
دەلئ: كە نازانئ وایە، یان وانیه، پەروەردگاریش لە قورئاندا ئەوەى حەرام
كردووە و دھەرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ
وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف/۳۳).^(۱)

ئەم ئائارو رىوايەتانەو ھى تریش: كە لە ئەنیمەى سەلەفەو
رىوايەتکارون نیشانەى ئەوھن: كە ئەو زاتانە خوێان پاراستوووە لەو ھەسە
تەفسیر بکەن دەربارەى ئەوەى زانیارى یەقین و دلتیایان نەبئ، وەلئ كەسێك
ھەسە دەربارەى شتێك بكا: كە زانیارى ھەبئ لەپروى لوغەوئ و ئیصطیلاحى
شەریعیەو، ئەو ھىچ ھەرھەجێكى تێدا نیه، ھەربۆیە لە ئەوانیش و غەیری
ئەوانیش چەند قەول و تەفسیریك رىوايەتکارو، ئەمەش چ موناھاتێكى تێدا

(۱) تەفسیری تەبەرى ج/ ۷۸ - ۷۹.

نیه، چونکه ئەوان قسەیان کردووە دەربارەى ئەوەى زانیوانەو ئەوەى
نەیانزانێو لێ بێدەنگ بوون.

ئەمەش ئەرکى سەرشانى هەموو مەزەنە، کارى لەو خراپتر ئەوێه
کابرا تەفسیر بە مەئثورى صەحیح پاشگوێ بۆ، بەنا بۆ تەفسیری بە رمئى
بەرى.

ئێبنو تەیمییە دەفەرموئ: بە گورتى و پوختى کەسێک لە مەزەهەبى
هاوەلانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) و پێوایەتى تابیعین و
تەفسیر و تەئویلیان لابدا بۆ رای پێچەوانەى ئەوان، بێگومان بە هەلە جوو،
بەلکوو بیدەجییە، چونکە بێگومان هاوەلانى و تابیعین لە هەموو کەس
زیاتر شارەزای تەفسیری قورئان بوون و مەعناکەیان زانیو، هەر وەکوو چۆن
لە هەموو کەس زانایتر بوون بەو پەيامە حەقەى خودا کە بە
پێغەمبەرەکەى دا ناردوێه.

شیخی طەبەرى فەرمووێهەتى: شیاوترین کەسانێک بەوەى حەق
بپێکن و شارەزای تەئویلى قورئان بن، ئەو کەسانەن لە تەئویل و تەفسیردا
بەلگەیان واضیح و بەهێزە: کە ئاکامى زانین و عیلمەکەیان دەگەرێتەو بە
خودى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) نەک باقى ئومەتەکەى،
سەرچاوەى زانینى تەفسیرەکەیان ئەو حەدیث و خەبەرەنە: کە دەچنەو
سەر پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) و چەسپاوە کە لە ئەوێه
پێوایەتکراون، جارى لەروى نەقلەو ئەوێه عەدالەت و ئیثباتیان حاشا
هەلنەگرە، بە تاییبەتى لەو بوارانەدا: کە نەقلی (مستفیض) دەربارەیان لە
پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) نەچەسپابن، یان لە روى دەلالەتى
نەصبکراو لەسەر صەحیحیان.

هەر وەها شیاوترین تەفسیر تەفسیری ئەوانەى بەلگەکانیان
صەحیحترین بەلگە و دەلیلە لەروى تەرجەمەو پونکردنەوێه: کە

زانپارییه‌گه‌ی له‌پ‌وی زمانه‌وانی په‌یدا کردووه، جا به شایه‌ته‌ینانه‌وه له شیعو ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی‌دا، یان له قسه‌و باسو سه‌رگورشته‌و زاراوه‌ی باوو به‌ربلا‌ویان، جا ئه‌و ته‌ئو‌یلکه‌رو موفه‌سسیره‌ هه‌رکه‌سیک بێ، به‌مه‌رجیک ته‌ئو‌یل و ته‌فسیره‌گه‌ی له چوارچێوه‌و سنووری ئه‌قوالی سه‌له‌ف له هاوه‌لان و ئیمامانی سه‌حابه‌ دهرنه‌چێ، هه‌روا له پیاویه‌تی نه‌قل کراوی تابیعین و عوله‌مای ئومه‌ت تیپه‌ر نه‌کا.^(۱)

ئیسرائیلیات

دیانه‌تی یه‌هود سه‌رچاوه‌ی رۆشنیری و زانیارییان ته‌وراته‌، مه‌سیحیه‌کانیش سه‌رچاوه‌ی ئه‌قافیان ئینجیله‌، که ئایینی ئیسلام هات که‌سانیک له جوله‌که‌و له مه‌سیحی هاتنه‌ ژێر ئالای ئیسلام و موسو‌لمان بوون.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مانه‌: که موسو‌لمان بوون باشخانی ئه‌قافه‌ی ئایینی خۆیان به زه‌قی تێدا ماوه‌ته‌وه‌و له‌بیریان نه‌چۆته‌وه‌، قورئانی پیرۆزیش زۆر روداو و باسو خواسیک که له ته‌ورات و ئینجیلدا هه‌ن، له‌خۆی گرتوون، به‌ تایبه‌تی ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ چیرۆک و سه‌رگورشته‌ی پێغه‌مبه‌ران و به‌سه‌رهاتی گه‌له‌ پێشینه‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام قورئان بوخته‌ی ئه‌و چیرۆکه‌ی هێناون و هه‌ده‌فو ئامانجی عیبره‌ت و په‌ند ئی وهرگرتن و ئامۆزگارییه‌و نه‌چۆته‌ ناو ته‌فاصیل و جوزئیاتی چیرۆک و روداو‌ه‌کانه‌وه‌، نه‌هاتووه‌ میژووی روداو‌ه‌کان و ناوی شار و گوند و ئه‌شخا‌سه‌کان ده‌ست نیشان بکا، به‌لام ته‌ورات به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ به‌ دوورو درێژی ده‌ستی بو‌ ئه‌و لایه‌نانه‌ بردووه‌ چۆته‌ ناو ته‌فاصیل و جوزئیاتی ئه‌و شتانه‌وه‌، ئینجیلیش به‌هه‌مان شیوه‌!

^(۱) ته‌فسیری ته‌به‌ری ج/ ۹۳.

جا که ئەھلى كىتاب موسوئمان بوون و هاتنه ناو كۆمه لگای ئىسلامىيەو، لەگەل خۆياندا ئەم رۆشنرىيە ئايىنىيەى خۆشيان لە ئەخبارو چىرۆكى ئايىنى هينايە ناو سەقافەى ئىسلامىيەو، شتىكى ئاشكراسە ئەوان كاتىك چىرۆكەكانى قورئان دەخويننەو، پەنا دەبەن بۆ ئەو تەفصىلاتەى لە كتیبەكانى خۆياندا هەيە و تىكەلاوى ئەوەى ناو قورئانى دەكەن.

بىگومان سەرمتا هاوئەلانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە ئاست ئەوەى دەبىسترا لە ئەھلى كىتاب دەربارەى ئەو چىرۆكو روداوانە هەلۆيىستەيان دەکرد، ئىمتىئالى فەرمووودەى پىغەمبەريان دەکرد (دروودى خودای لەسەر بى) كە پىي فەرموو بوون «لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ ، وَلَا تُكَذِّبُوهُمْ وَقُولُوا (آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا)».^(۱) بپروا بە ئەھلى كىتاب مەكەن و بە درۆشيان مەخەنەو، بلىن: ئىمە ئىمانمان بەو هیناوە كە بۆمان نازل كراوە.

وادەبوو حىوارو گفتوگۆ لەنىوان هاوئەلان و ئەھلى كىتابدا دەربارەى تەفەصىل و جۆزئىياتى ئەو روداوانە دروست دەبوو، هاوئەلان بپرى لەو مەلوماتەى لەجولەكەو مەسىحىيەكانىيان و مردەگرت بەمەرچى پەيوەندى بە عەقىدەو ئەحكامەو نەبوايە، پاشان لەناو خۆياندا دىيانگىرايەو و تىكەلاوى ئامۆزگارىيەكانى خۆيانىيان دەکرد چونكە وا تىگەيشتبوون كە كارىكى موباحەو دەجىتە ژىر مەفھومى فەرمووودەى پىغەمبەرەو (دروودى خودای لەسەر بى): كە فەرمووئەتى: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ، وَحَدِّثُوا عَنِّي بِئِى إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».^(۲) چىتان پى دەلیم وەرى بگرن و لە منەو بە خەلكى بگەيەنن، تەنانەت ئەگەر

^(۱) أخرجه البخارى.

^(۲) أخرجه البخارى.

ئايەتتىكى قورئانىش بى، قىسەى بەنو ئىسرائىلى بۇ خەللى بگىرنەوۋە بەدرۇيان مەخەنەوۋە، ھەركەسىك بەدەم مەنەوۋە قىسە ھەلبەستى با شوئىنى خۇى لە دۇزەخدا ئامادە بكا.

ھەلبەتە مەبەستى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بە رىوايەت كىردن لە ئەھلى كىتاب چىرۇك و سەرگورشتەيەكە ئىحتىمالى راستى ھەبى و ئىحتىمالى درۆى ھەبى.

كەوابى دۇايەتى و تەعاروز لەنىوان ھەدەشەكاندا نىە، ئەو ھەوال و سەرگورشتانەى ئەھلى كىتاب دواى موسولمان بوونيان گىراپايانەتەوۋە، پىيان دەگوتى: (ئىسرائىلىيات) بەشىۋەى تەغلىب (پاساودانى لايەنى جولەكە بەسەر لايەنى نەصرانىدا) لەم پرووۋە نەقل كىردن لە جولەكەوۋە زۇرتىر بووۋە لە نەقل كىردن لە مەسىحەكانەوۋە، چونكە ھەر لەسەرەتاي ئىسلامەوۋە جوولەكە پىر تىكەلاۋى مووسولمانان بوون، چونكە: كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كۆچى كىرد بۇ مەدىنە زۇرىك لە دانىشتوانى مەدىنە و دەوروبەرى جولەكە بوون.

ھاوۋەلانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەبۋارى تەفسىرى قورئاندا زۇر بە كەمى و دەگمەن نەبى زانىارىيان لە ئەھلى كىتاب و مرنەگرتوۋە، ئەخبارى جوزئى ئەوانيان نەكردوۋە بە بەشىك لە تەفسىرى قورئان. كە سەردەمى تابىعىن ھات و زۇر كەس لە ئەھلى كىتاب موسولمان بوون، تابىعىنەكان زۇر شتىان لى و مەرگرتن پاشان موفەسسەرەكانى دوا ئەوان بە شەغەفو ھەزەوۋە، مىيان لە راگواستنى ئىسرائىلىيات نا بۇ ناو تەفسىرەكانيان!!

ئىبنو خەلدون دەلى: رافەكەرانى قورئان كە ھەزىيان لە زانىنى شتىك دەبوو لەو شتانەى نەفسى ئادەمىزادى ھەزى لىيە دەربارەى ھۆكارەكانى دروستبوونى كەون و سەرەتاي خەلىقە و نەينىيەكانى بوون،

دەربارەى ئەم شتانە بە زۆرى پرسیاریان لە ئەهلى كىتاب دەکردو
دەیانەویست سود لە عیلم و زانیاری ئەوان و مەبگرن، ئەوانیش ئەهلى تەورات
بوون لە جولهكە و ئەوانەى پابەندى ئایینی ئەوان بوون لە نەصارا.....
ئىتر تەفسیرەكانى قورئان پەر بوون لە زانیاری و پىوايهتى نەقل كراو لە
ئەوانەوه.^(۱)

ئەم موفەسسیرانە: كە شتیان نەقل كردوو لە ئەهلى كىتاب
لەكۆلنەوه و بەدواداچوونیان بۆ ئەو هەوال و پىواياتە ئیسرائیلیانە
نەكردوو، گومانیش لەو هەدا نیه كە زۆرىك لەو پىوايهت و ئەخبارانە پوچ و
بێ بناغەن، بۆیه پىویستە لەسەر ئەوانەى كتیبى ئەوانە دەخوینیتەوه شتى
بێ سود پاشگوێ بڤا، شتێك پىویست نەبێ نەقلی نەكا، پىوايهتێك دلتیا
نەبى لەپراستی و دروستى نەپختە ناو نووسینی خۆیهوه، خەبەر راست نەبێ
پشتى پێ نەبەستى.

شایانى باسە زۆرتەرى ئەو پىوايهتە ئیسرائیلیانە لە چوار كەسەوه
پىوايهتەكران ئەوانیش بریتین لە عەبدوللای كورپى سەلام، كەعب الأحبار،
و هەب بن مونیە، عبدالملك بن عبدالعزیز بن جریج، بىگومان تىروانىنى
زانایانى ئیسلام دەربارەى بىپاردان بەسەر ئەم چوار زاتەداو متمانە كردن
پێیان، جوداوازه، هەیانە لە كەداریان دەكەن و رەخنەیان لێ دەگرن و گومانیان
دەخەنە سەر، هەیشە متمانەیان پێ دەكاو بەسەرچاوهى زانستیان دەزانن.

زۆربەى خىلافو راجیایى لە دەورى كەعب الأحبار چر بوونەوه،
عەبدوللای كورپى سەلام لە هەموویان پەر جیگای پێزو متمانە پێكردنە،
ئیمامى بوخارى و هى تریش لە زانایانى بواری حەدیث ئیعتیمادیان پێ
كردوون، ئەو تۆمەت و رەخنەى ئاراستەى كەعبى ئەخبار و هەبى كورپى
مونیە كراوه ئاراستەى عەبدوللای كورپى سەلام نەكراوه.

^(۱) بىروانە كتیبى (التفسیر والمفسرون ج/ ۱۷۷).

تەفسیری صوفی

ئەگەر مەبەست بە تەصەوف سلوکی خودا پەرستی شەرع پەسەند بى، تەصەوفىك بى صەفای نەفس دەستەبەر بكاو وا لەمرؤف بكا روو لەزمەرقو بەرهقى جوانى دونیا وەرگىپړ پەپرەوکردنى تەقەششوفو لىپړان بؤ خودا پەرستى بکاته دیدەنى خؤى، ئەوہ بىگومان کارىكى پەسەندو مەقبوول و مەرغوبە، بەلام تەصەوف ئەمرؤ بوودتە فەلسەفەيەكى نەظەرى تايبەت و هيچ پەيوەندييەكى بە وەرعو تەقواو تەقەششوفەوہ نيە.

ئەمرؤ فەلسەفەى تەصەوف کۆمەللىك ئەفكارو ھەلس و کەوتى لەخۆگرتووە، رىك پىچەوانەى ئىسلام و عەقیدەى ئىسلامە، ئىمەيش لىرەدا ئەم جۆرە تەصەوفەمان مەبەستە و ھەر ئەميش کارىگەرى خؤى لەسەر تەفسىرى قورئان داناوہ.

شىخ محیدىنى ابن عربى بە زەعیمو رابەرى تەصەوفى فەلسەفى نەظەرى دادەنرى، ئەم زاتە پىشەواى ئەوانەيە: کە تەفسىرى ئايەتى قورئان دەکەن بەشیوہ و شىوازىك لەگەل بیروبؤچونە صوفیانەيەکەى بگونجى، جا ئەم شیوہ تەصەوفەى لە تەفسىرە مەشھورەکەىدا چەسپاندى، یان لەو کتیبانەدا درکاندبىەتى کە پالى دەدرىن و بە بەرھەمى ئەو حسیب کراون، وەکوو کتیبى (الفصوص). ئەم زاتە يەکیکیشە لەوانەى ھەلگری تیۆرى (وحدة الوجود)ن.

بۆنموونە ئايەتى: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا — مريم/۵۷﴾: کە دەربارەى حەزرتى ئیدرىس دەدوئ بەم جۆرە تەفسىرى کردووە دەلئ: (وأعلى الأمكنة المكان الذي تدور عليه رحي عالم الأفلاك، وهو فلك الشمس، وفيه مقام روحانية ادریس)..... پاشان دەلئ: (واما علوا المكانة فهو لنا أعنى المحمدين، كما قال تعالى: ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ — محمد/۳۵﴾ في هذا العلو وهو يتعالى عن المكان لاعن المكانة).

ھەر (ابن عربى) لہ تەفسىرى ئايەتى سەرھەتلى (النساء) دا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ - النساء/ ۱﴾. دەلى ئەوھى لىتان دەرگە وتوۋە بىكەنە مەتال و ئامىرى خۇپارىزى بۇ خوداى خۇتان، ئەوھى لىتان شاراۋمىيە: كە خوداى خۇتانە، بىكەنە وىقايە و مەتال بۇ خۇتان، چونكە شتەكە زەم و مەدھە، كەوابى بىن بە وىقايە لہ زەم و لۇمەدا، بىكەنە پارىزگارى خۇتان لہ حەمدەدا، دەبىن بە ئەدىب و رۇشنىرى شارمزاو عالەمى.

ئەم جۇرە تەفسىرانە دەقەكان تىياندا لەسەر ظاهىرى خۇيان تەفسىر ناكىرىن، بەلكو تا بىنەققا نقومى تەئويلاى باطنى دەكرىن، مەعنای دوور لہ واقع و نەگونجاۋيان بۇ دەكەن، كە لہ ئاكامدا ئەم جۇرە مەعنایانە دەبىنە ھۆى سەرلى شىۋان و تىلجادو لادان لہ راستە رىبازى ئىسلام.

تەفسىرى ئىشارى و تىل نىشان

لەنا و پىرى ئەو صۇفیانەدا كەسانىك ھەن لافى رىازەى گىانى لى دەدەن و ئىدىعەى ئەو دەكەن: كە صۇفى لەرىگەى ئەو خەلۇمت و رىازەتەو دەگاتە پلە و مەقامىك مەعنای ئەو دىۋى عىبارەتەكانى بۇ كەشف دەبىن و شارمزاى رەمز و ئىشاراتى قودسى دەبى، لہ ھەورو ئاسمانى غەيبەو مەعانى سوبحانى دادەبارنە سەر دلى و باطنى روناك دەبى، ئەم جۇرە تەفسىرە پىى دەگوتى: تەفسىرى ئىشارى، ئەوان پىيان وایە ھەموو ئايەتلىك مەعنایەكى ظاهىر و مەعنایەكى باطنى ھەيە، مەعنا ظاهىرەكەى ئەومىيە زىھن بۆى دەجى و پەى پى دەبا پىش مەعنای تر، مەعنای باطن ئەومىيە لەو دىو پەردەو لەشىۋەى ئىشاراتى خەفىدا خۆى دەنۆىنى و جۆرىكە لەسەر لى شىۋان، وەلى ئەگەر مانا دەرھىنان و دۆزىنەوھى ماناى جوان و گونجاو بوو، لەگەل موقتەضای ظاهىر دەھاتەو، لہ واقعىشدا شاىەدىكى ھەبوو پشتگىرى

راستی ئەو مەعنایەى دەکرد بەبێ هەبوونی دژایەتى ئەو مەقبول و
وەرگراوە.

نموونهى ئەمە ئەو رىوايه‌ته‌ى ئىبنو عەبباسە (رەزای خودا لەخۆى و
لەباوکى بێ): کە دەگێرێتەوه دەلى: حەزرەتى عومەر (رەزای خودای ئى بێ)
لە يانەو مەجلىسدا منى لەگەڵ پىاو ماقولانى قورمیشدا دادەنیشان، بڕى لەو
پىاو ماقولانە لە دلى خۆياندا بەو هەلۆستەى ئىمام عومەر ناپازى بوون و
دەیانگوت: چى ئەم کورە لەگەڵ ئىمەدا دادەنیشین؟ ئىمە کورى وامان هەيه
لە تەمەنى ئەودايە!! حەزرەتى عومەر (رەزای خودای ئى بێ) فەرمووى:
راستە ئەو بە تەمەن منداڵە وەکوو ئۆو دەلێن، ئىتر لەوودوا رۆژىك بانگى
ئىبنو عەبباسى کردو لەگەڵ پىاو ماقولەکانى قورمیشدا داینیشان، زانیم
بۆيه بانگى کردووم شتىکیان نیشان بدا، ئەووبوو روى کردە قورمیشیەکان و
فەرمووى: ئۆو چۆن تەفسىرى سورەتى ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ
اللّٰهِ.....﴾ دەکەن؟ هەندىکیان ووتیان: خودا لەم سورەتەدا
فەرمانى پى کردووين حەمدو سوپاسى بکەین و داواى ئى خوشبوونى ئى
بکەین: کە بەسەر دوژمندا سەرى خستین و یارمەتى داین، دەرگای رەحمەت و
سەرکەوتنى ئى کردینەوه، هەندىکی تریان بێدەنگ بوون و هیجیان نەگوت،
ئەمجار ئىمامى عومەر (رەزای خودای ئى بێ) روى لەم کردو فەرمووى:
ئەتۆش ئەى ئىبنو عەبباس! ئاوا دەلێى و وا تەفسىرى دەکەى؟ دەلێ: منیش
وتم: نا، من وا مانای ناکەم، وتى: ئەى تۆ چۆنى تەفسىر دەکەى؟! وتم
نازلىبوونى سورەتەکە، نیشانەى لەدوونیا دەرچوونى پىغەمبەرە (دروودى
خودای لەسەر بێ) بەم سورەتە ئەوەى بە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر
بێ) راگەياندا: کە ئەجەلى هاتوو، پى فەرموو: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ﴾
نیشانەى کۆتایى هاتنى تەمەنى تۆیه ئەى موحەممەد! ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

وَاسْتَغْفِرُهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿١٠﴾ ئىمام غومەر فەرموۋى: مەنىش ھەر ئەرمانايمىز ئى
داۋەتەۋە.

ئىبنو قەيىم وتوۋىيەتى: تەفسىرى زانايان بۇ قورئان سى جۆرە،
تەفسىرى لەفظەكان لە پۇى لوغەۋە: كە ئەمەيان زانا مۇتەئەخىرىنەكانى
تەفسىر پەيپەۋىيان كىردوۋە، تەفسىر لەسەر مەئنا، ئەمەشيان دابو نەرىتى
زاناكانى سەلەفە، تەفسىر لەسەر رەمىزو ئىشارات: كە زۇر لە صۇفەيەكان
پەنايان بۇ كىردوۋە كەسانى تىرىش دەستيان بۇ كىردوۋە.

ھەلبەتتە تەفسىر بەشىۋازى ئىشارات چى خراپىيەكى تىپدا نىيە بە

مەرجى چوار مەرجى تىپدا بېيەجى:

- ۱- پىچەۋانەى مەئناى ئاشكرائى ئايەتەكە نەبى.
- ۲- مەئناكە خۇى لەخۇىدا صەحىح و دروست بى.
- ۳- لە لەفظەكەدا ئامازەو تىلنىشانىك بۇ مەئناكە ھەبى.
- ۴- لەنىۋان تەفسىرى ئىشارى و مەئناى ئايەتەكە رەبىت و تەلازم ھەبى،
جا ئەگەر ئەم خالانە لە تەفسىرەكەدا كۆبۈۋنەۋە تەفسىرىكى جوان و
مەقبۇۋە.^(۱)

^(۱) لە گىرەنگىر تەفسىرى ئىشارى، تەفسىرى (التستىرى) يە، چاپ كراۋە، ھەروا (حقائق التفسير) نووسىنى (ئەبو عبد الرحمن السلمى الصوفى) يە چاپ نەكراۋە (عرائش البيان فى حقائق القرآن) نووسىنى (أبو محمد الشيرازى) يە چاپكراۋە (التأويلات النجمية) نووسىنى نەجموددىن دايەو (علاء الدين السمنانى) يە چاپ نەكراۋە، تەفسىرى (ابن عربى) يە چاپكراۋە.

غرائب التفسير

خەلكانىك ھەن حەزىيان لە نووسىنى تەفسىرى غەرىب و ناوازمىيە، ھەرچەندە لە راستىش دوور بکەوئىتەو پىيازىكى پىر قورت و پىچ پەيرەو بکا، ئىتر ھاتوون بەرعو دەى شتىك بوو لە تواناىدا نىيە جىبەجىي بکا، بىرو ھۆشى خۆيان لە کارىکدا جەرمبابە دەدەن و دىيانەوئ بىزانن: کە تەوقىفىيە ھەر خودا دەيزانى، دواى بىرکردنەو دەماندوبوونىكى زۆر ھىچ دەستکەوتىکيان نىيە جگە لەو دەى عەقلى خۆيان لە دەست داو، يان خۆيان بەبى عەقلى و گومرا نىشان داو، لەو تەفسىرە سەيرو سەمەرانە: کە بۆ نايەتى قورئانيان کردووە جىگای پىکەنىنە ئەمانەن:

۱- تەفسىرى ئەو کەسەى ھاتووە (الم)ى ئاوا تەفسىر کردووە دەئى:
(ألف) واتە خودا پىغەمبەرى دروست کردو کردى بە پىغەمبەر پەوانەى کرد بۆ سەر خەلک، ماناى (لام) سەررەق و ئىنکارىکەران لۆمەى پىغەمبەريان کردو پەيامەکەيان رەتکردووە، مەعناى (ميم) ئەوانەى برۆيان پى نەکرد کەوتنە و پىنەکردن و بوختان ھەلبەستى بۆى.

۲- تەفسىرى ئەوانەى ئاوا تەفسىرى (حم عسق)يان کردووە دەئى:
(ح) ئامازمىيە بۆ جەنگى نىوان عەلى و معاوىە، (ميم) ئامازمىيە بۆ خەلافەى خەلىفە مەروان لە ئەمەوىيەکان (ع) ئامازمىيە بۆ خەلافەتى عەباسىيەکان (س) ئامازمىيە بۆ فەرمانرەواى (السفیانىة) (ق) پىشەوايەتى (مەدى) و شۆپنکەوتنىيەتى.

۳- ئەو تەفسىرەى (ابن خورك) بۆ نايەتى ﴿وَلَكِنْ لِّطَمَئِنَّ قُلُوبِي﴾ – البقرة/۲۶۰ ﴿ کردوویەتى و دەئى: حەزرىتى ئىبراھىم برادرەىكى ھەبوو بەو ھەمى کردووە: کە دلىيەتى واتە: بۆ ئەو دەى ئەو ھارپى و برادرەم دلىيا بى: کە زىندوبوونەو ھەيە کاتىک بەچاوى سەر بە ئاشکرا بىبىنى: کە خودا چۆن مردو و زىندو دەکاتەو.

۴- تهفسیری ئه‌بو معاذ النحوی: که تهفسیری ئایه‌تی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَاراً﴾ - یس/۸۰ واته: ئه‌و که سه‌ی له ئیبراهیمه‌وه نورێکی بۆ به‌دییه‌ناون: که چه‌زهرتی موحه‌مه‌ده ﴿فَإِذَا أَتُمُّ مِنْهُ تُوْقِدُونَ﴾ ئه‌مجار ئیوه ئایین له ئه‌و زاته وهرده‌گرن.

پیناسه‌ی گرنه‌گرتین کتیه‌کانی ته‌فسیر

کتیبه‌خانه ئیسلامیه‌کان هاخنده‌راون له کتیه‌ی ته‌فسیر به‌مه‌ئورو کتیه‌ی ته‌فسیر به‌ره‌ئی و ته‌فسیری سه‌رده‌م: که تیکه‌ئه‌ له هه‌ردوو جو‌ری ته‌فسیر به‌مه‌ئورو به‌ره‌ئی، هه‌ندئ له‌م ته‌فسیرانه له‌هه‌ندیکی تریان مه‌شه‌ورترن و پتر له به‌رده‌ستی خوینه‌ران‌دان.

گرنه‌گرتین ته‌فسیری نووسراو به‌شیوه‌ی ته‌فسیر به‌مه‌ئورو

- ۱- ئه‌و ته‌فسیره‌ی پال ئیبنو عه‌بباس دراوه.
- ۲- ته‌فسیری ئیبنو عویه‌ینه.
- ۳- ته‌فسیری ئیبنو ئه‌بی حاته‌م.
- ۴- ته‌فسیری ئه‌بی الشیخ ئیبنو حبان.
- ۵- ته‌فسیری ئیبنو عطیه.
- ۶- ته‌فسیری ئه‌بی الیث السمرقندی (بحر العلوم).
- ۷- ته‌فسیری ئه‌بی ئیسه‌حاق (الکشف والبیان عن تفسیر القرآن).
- ۸- ته‌فسیری ئیبنو جه‌ریری ته‌به‌ری (جامع البیان فی تفسیر القرآن).
- ۹- ته‌فسیری ئیبنو ئه‌بی شه‌یه.
- ۱۰- ته‌فسیری البغوی (معالم التنزیل).
- ۱۱- ته‌فسیر أبی الفداء الحافظ ابن کثیر (تفسیر القرآن العظیم).
- ۱۲- ته‌فسیری الثعالبی (الجواهر الحسان فی تفسیر القرآن).

۱۳- تەفسیری الشوکانی (فتح القدیر).

ئىستانبۇل ھەسرەتى و دەستى بۇ ھەندى لەم تەفسىرانە دەكەين.

۱- تەفسیری ئىبنو عباس

ئەم تەفسىرە پال ئىبنو عباس دراو، لە بەرگىكى قەبارە گەورەدا لە مىصر چەند جارېك چاپكراو، لەژىر ناوى (تنوير المقياس من تفسير ابن عباس) ئەبو طاهر؛ محمد بن يەعقوب الفيروز آبادى الشافعى، خاومنى قاموسى (المحيط) كۆى كردۆتەو.

لە راستىدا ئىبنو عباس (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى بى) بەو، مەشھور بوو: كە تەرجومانى قورئانە، عومەرى كۆرى خەتتاب متمانەى بە تەفسىرەكەى ھەبوو و زۆر رېزى ئى گرتوو، لە ھەندى شوپندا لە ئەھلى كىتاب شتى و مرگرتوو بەلام بە مەرجىك دۆى قورئان نەبووبى، واتە: لە شتىكدا قورئان و تەورات و ئىنجىل دزايەتبيان لەگەل يەك نەبووبى، زانىارى ئى راگواستوون، بەلام زۆر بە كەمى و سنووردار.

پۆژھەلاتناس جولد زىھەر لە كىتبى (المازھب الإسلامىة فى تفسير القرآن) ئىبنو عباسى بەو تۆمەتبار كردوو: كە زۆر مەلوماتى لە ئەھلى كىتاب و مرگرتوو، ئەحمەد ئەمىنىش لە كىتبى (فجر الإسلام) دا ھەمان تۆمەتى پالداو، مامۇستا (محمد حسين الذهبى) لە كىتبى خۆىدا (التفسير والمفسرون) دا تۆمەتى ئەو دوو نووسەرەى رەتكردۆتەو بەبى بناغەى حسیب كردوون.

ئىبنو عباس وەكوو ھاوۋەلانى پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) بە گشتى ھەرگىز لە شتىكدا پەيوەندى بە عەقىدەو ھەبووبى پرسىارى لەو عولەمايانەى ئەھلى كىتاب نەكردوو: كە موسولمان بوون، ھەروا لەبارەى ئوصولى دىن و فروعى دىنشەو پرسىارى ئى نەكردوون، تەنھا

ئەوندەنەبىي لەبىرى چىرۆك و ئەخبارى وادا: گە بەراستى زانىين،
رېوايەتەگانىيانى قبول كىردووه.

ئىبنو عەبباس بەو لە ھاوئلانى جيا دەبىتەو: گە بۇ تىگەشتن لە
قورئان گەراوتەو بۇ شىعرى عەرەبى، چونكە زۆرباش لۇغەتى عەرەبى
زانىو و شارمازى ديوانى شىعريان بوو، لەزۆر رېگاو رېوايەت لە ئىبنو
عەبباسەو (رمزى خودا لەخۆى و لەباوكى بى) رېوايەتكراون، ھەيانە
رېوايەتى صەحىحە و ھەيانە زەعيفە، بېگومان زانايان بەدواداچوونيان بۇ
ئەم رېوايەتە كىردووه و ئەندازى بەھىزى و بى ھىزى ئەو رېوايەتەنەيان
ديارى كىردووه، مەشھورترين رشتە و سەنەدى ئەم رېوايەتەنە ئەمانەن:

۱- رېبازو سەنەدى معاويە بن صالح، لە عەلى كورى طەلحەو لە
ئىبنو عەبباسەو، ئەم رشتە و سەنەدە باشترين رېبازو سەنەدىكە: گە لە
ئىبنو عەبباسەو رېوايەتكراي، دەربارەى ئەم سەنەدمە: گە ئىمام ئەحمەد
فەرموويەتى: بېگومان لە مىصر پەراوئىك ھەيە لەبوارى تەفسىردا عەلى
كورى ئەبو طەلحە رېوايەتى كىردووه، ئەگەر پياو سەفەر بكا بۇ مىصر بۇ
دىتى ئەو پەراو و بەھرەمەندبوون لىي، شتىك نىە بە زۆر بزمىردى.^(۱)

ئىبنو حەجەرى عەسقلانى فەرموويەتى: ئەم پەراو لای ئەبو
صالح نووسەرى (الليث) بوو، ئەبو صالح لە (معاويە بن صالح) ئەویش لە
عەلى بن أبى طەلحە ئەویش لە ئىبنو عەبباس رېوايەتى كىردبوو، ئەم
رېوايەتە لای بوخارى لە ئەبو صالحەو رېوايەتكراو، بوخارى ئىعتىمادى
كىردۆتە سەرو بەشىوہى تەعللىق لەسەر ئىبنو عەباس چەسپاندويەتى.

۲- رشتە و سەنەدى قەيسى كورى مسلم الكوفى لە (عطاء بن
السائب) ھو لە سەعيدى كورى جوبەيرەو لە ئىبنو عەبباسەو، ئەم سەنەدو

^(۱) الإتيان ج ۲/ ۸۸.

رشته‌ی‌ش ص‌حیح‌ه و له‌سەر مەرجی هەردوو پیری فەرمووودە مەقبول و وەرگیراوە.

۳- رشته و رێبازی ئیبنو ئیسحاق (خاوەنی سیرە) لە محمەد بن أبی محمد مولى آل زید بن ثابت لە عەکرەمە، یان لە سەعیدی کورێ جوبەیرەووە لە ئیبنو عەبباسەووە ئەمەش رێبازو سەنەدێکی باشە و ئیسنادەگەى جوان و مەقبوولە.

۴- رشته و سەنەدی إسماعیل بن عبدالرحمن السدی الکبیر. ئەم زاتانە جاری وا دەبێ لە ئەبو مالیک و جاری وایش هەیه لە ئەبو صالح، لە ئیبنو عەبباسەووە رێوایەت دەگا.

دەربارەى ئیسماعیل السدی رای جوداواز هەن، ئەو تابیعێ و شیعه مەزەهەبە، شیخی سیوطی دەڵێ: زۆر لە ئیمامەکانی وەکوو الثوری و شوعبە رێوایەتیان لێووە کردووە، وەڵێ ئەو تەفسیرەى کۆی کردۆتەووە لە (أسباط بن نصر) رێوایەتی کردووە (أسباط)یش عولەما دەربارەى رای جیاوازیان هەیه، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا نموونەترین تەفسیر، تەفسیری (السدی)یە

۵- رشته و سەنەدی عبدالملك بن جریح لە ئیبنو عەبباسەووە (رەزای خودا لەخۆی و لەباوکی بێ) ئەم رێبازو سەنەدە پێویستی بە لێکۆڵینه‌ووە هەیه، چونکە جوهریج لە تەفسیری هەموو ئایەتێکدا ص‌حیح و ناص‌حیحی رێوایەت کردووە، چاک و خراپی خزان‌دۆتە ناو تەفسیر کردنەکەیه‌ووە.

۶- سەنەدو رشته‌ی (ضحاک بن مزاحم الہلالی) لە ئیبنو عەبباسەووە، ئەم سەنەدە مەقبوول نیە چونکە الضحاک لە متمانە پێکردندا راجیایی هەیه و هەموو زانیایان پەسەندی ناکەن، سەنەدەگەى بۆ سەر ئیبنو عەبباس دا‌برانی تیکەوتوووە، چونکە الضحاک بۆخۆی بەخزمەت ئیبنو عەبباس نەگەیشتوووە، ئەمجار ئەگەر رێوایەتی (بشربن عمارە)ش بخ‌ریتە پال لە

(ثعبي روق عن الضحاك) نهوه ريوايه ته كه به زمعيف دادمنري چونكه (بشر) يش زمعيفه.

۷- رويته و سهنه دي (عطية الصوفي) له ئيبنو عه عباسه وه نه م ريوايه ته ش مه قبول نيه، چونكه (عطية) زمعيفه، هه رجهنده هه ندي جار الترمذي ريوايه ته گاني نهوي به جوان داناوه.

۸- ريبازو سهنه دي (مقاتل بن سليمان الأزدي الخراساني)، موقتيل زمعيفه، ريوايه ته له موجهيدو له (الضحاك) دهكا، هه رمووده شي لي نه بيستوون، زياد له يه كيكيش به درؤزنيان داناوه كه س متمانه ي نه داومتي. فيكره ي ته جسيم و ته شبيه شي لي وه ده گيرنه وه، نه حمه دي كوري هه نبه ل هه رموويه تي: من بيم خوش نيه هيچ له (مقاتل بن سليمان) وه ريوايه ته بكه م.

۹- رويته و سهنه دي (محمد بن السائب الكلبی) له نه بي صالح له ئيبنو عه عباسه وه، نه م رسته يه زمعيفترين رويته و سهنه ده (الكلبي) له بواري ته فسیردا به ناوبانگه، به لام دمرباره ي گوتراوه كورا هه يه له سه ره نه وي هه ديث لي ومركرتني واز لي بيندري، جيگاي متمانه نيه، هه ديته گاني ناوو سريته وه، ته نانه ته كومه ئيك له عوله ما تومه تي هه ديث دانانيسي ده خه نه پال، بويه ئيمامي سيوطي له (الاتقان) دا ده لي نه گهر ريوايه تي (محمد بن مروان السدي الصغير) خرايه پال رويته و سهنه دي (الكلبي) سهنه ده كه دمبيته سهنه دو زنجيره ي درؤ!!

له و ته فسیره ي پال ئيبنو عه عباس دراوه دمده كه وي زوربه ي زوري نه وي له ئيبنو عه عباس له ته فسیره كه دا لي وه ريوايه ت كراوه نه گهر نه ئيين هه مووي، ده چنه وه سه ر (محمد بن مروان السدي الصغير، عن محمد بن السائب الكلبی، عن أبي صالح عن ابن عباس) زانيشمان نه ندازه ي متمانه كردن به ريوايه تي (السدي الصغير) له (الكلبي) يه وه چهنده!!

۲- جامع البيان في تفسير القرآن للطبري

ئيبنو جهريري ته بهري يه كيكه لهو زانا گه وره وه لهم به برستانه ي له زور زانستی ئيسلامی دا داهینان و سه ركه وتنی به ده ستهیناوه، كه له پوریکي ئيسلامی به نرخي له دواي خوی به جئ هیشتووه، چهرخ دوا چهرخ و چین دوا چین له پیشینه وه گواستراو ته وه بو پاشینه تا به ئیمه گه یشتووه. بیگومان ئیبنو جهریر به هوی دوو کتیبه ناوازه که یه وه له میژوودا (تاریخ الامم والملوک) و له تهفسیردا (جامع البيان في التفسير القرآن) ناوبانگیکی بهرچاوی به ده ستهیناوه ئهم دوو شاكاره ی ته بهری له گرنگترین سه رچاوه کانی زانستین، به لکوو کتیبه که ی له تهفسیردا له لای نه وانه ی گرنگی به تهفسیری (بالمأثور) ده دهن سه رچاوه ی یه که مو ناوازه یه.

تهفسیری ئیبنو جهریر له سی بهرگی قه باره گه وره دا خوی ده بینیته وه، بیگومان ئهم تهفسیره ده گمه ن و به نرخه تا ئهم سالانه ی دواپی دهرنه که وتبوو، له بهر دهستی خوینه راندا نه بوو به مه فقودو له ناوچوو حسیب ده کرا، پاشان خودا بو ی ته قدير کردبوو بکه ویته بهر دهستی خوینه رانی، نه وه بوو نوسخه یه کی ده ستنووسی له لای فه رمانرپه وای (حائل)؛ ئهمیر حمود بن عبدالرشید، که یه کیك بوو له فه رمانرپه وایانی ولاتی نه جد، دهرکه وتو له م سالانه دا چاپکرا، ئیتر دائیره توله عاریفیکی ناوازه له بواری (التفسير بالمأثور) دا که وته بهر ده ستمان.

بیگومان تهفسیری ته بهری تهفسیریکی گه وره و به نرخه، ههرکه سیك گرنگی به تهفسیر بدا لئی بی ئیحتیاج نابو و ده بی کتیبخانه که ی پی برازی نیته وه وه همیشه بو تهفسیری قورئان بو ی بگه رپته وه. شیخی سیوطی له باسی ئیبنو جهریردا ده فه رموی: (کتیبه که ی): مه بهستی تهفسیره که یه تی — به نرخترین تهفسیر و گه وره ترین تهفسیره، کتیبخانه یه که بو خوی، رهئی — ئهم و نه و دینی و پکیان ده گری و بهرام بهر به یه کیان ده کا و ته رجیحی

هەندىكىيان دەدا بەسەر ھەندىكىياندا ھەندى جار دەست بۆ ئىعرابو
دەرھىنانى ھوكمى شەرىعى و ئوصولى دەبا، گەوابى تەفسىرەگەى بالا دەستە
بەسەر تەفسىرى زانايانى پېشىنداو ھىچيان ناگەنە ئاستى ئەو.

شىخى نەوھوى دەفەر موئ: ئوممەتى ئىسلامى كۆرايان ھەيە
لەسەر ئەو تە ئىستا تەفسىرى تەبەرى شاكارەو نمونەى دانەنراو.^(۱)

بىگومان تەفسىرى تەبەرى يەكەم سەرچاۋەى تەفسىرە بەكاملى
بەئىمە گەيشتى، چونكە بىگومان لەبوارى تەفسىردا پېش ئەو زۆر ھەول
تەقەللادراو بەلام ھىچيان بەئىمە نەگەيشتوو مەگەر لەدوو توئى ئەم
تەفسىرەى تەبەرىدا.

داب و نەرىتى ئىبنو جەررير لە تەفسىرەگەىدا ئەومىيە: گەدەيەوى
ئايەتەك تەفسىرىكا دەئى: (القول في تأويل قوله تعالى كذا وكذا) ئەمجار
دەستەكا بە تەفسىرى ئايەتەكەو شەرحى دەكا ئىستىشھاد دەكا بەھوى بە
سەندو روشتەى خۆى لە ھاوئلانى پېغەمبەرەو ھەيان لە (التابعين) ھو
تەفسىر بەمەئور نەقل دەكا، ھەرچى دەربارەى ئايەتەكە رىوايەتكرابى ئەو
دەيھىنى و رايدەنوئى، ھەر بەوئەندەشەو ناوئەستى رىوايەت بكاو بەس،
بەلگەو تەرجىحى ئەم رىوايەت بەسەر ئەو رىوايەتدا دەداو رىوايەتەكان لە
(كەوو بىژىنگ) دەدا، ھەندى جار بەگوئەرى پىويست لايەنى ئىعرابو
دەرھىنانى ھوكمىش پاشگوى ناخا.

بىگومان جارى وا ھەيە رەخنەى بنىاتنەر لەسەندەكە دەگرى،
جەرح و تەعدىل لە راويەكاندا دەخاتەكارو لەناكامدا ئەم بەعادل و ئەو بە
ناعادل لەقە ئەم دەداو رىوايەتى ئەوانە رەتدەكاتەو كە متمانەى بە راست و
دروستى رىوايەتەكانيان ناكا.

^(۱) الاتقان ج ۲/ ۱۹۰.

ئېبنو جەریر گرنکی به بواری قیراات و ئاراسته کانینیش دهدا، دهگوترئ: کتیبیکى تایبه تیشی له بواری قیرااتدا داناوه. وئپرای ریوایه تکردنی بۆ ئه خبری و مرگیرا و له قه صه ص و سرگورشتهی ئیسرائیلی، زۆرجار ریوایه ته کان دهخاته بهر تیشکی لیکۆلینه وه و لیک ههلاواردن!

وئپرای نهوانه هه موو، ئېبنو جەریر وئپرای گرنکی دان به ریوایه تی مه نقولی جؤراو جؤره وه پشت به ئیستیعمالاتی لؤغه ویش ده به ستی شیعی کؤن و سه رده می جاهیلی دهکاته شایه ت و به لگه، گرنکی به ئاپرا و مه زاهیبی نه حوییان دهدا، په نا دهبا بۆ لؤغه تی باوو سه حیجی عه رب و دهیانکاته دادومرو حاکم بۆ چه سپاندنی نه و ریوایه ته ی به لایه وه سه حیجه. نه حکامی فیهی سه رو ناو دهکا و هه وئ دهدا بگاته ئاکام و رای سه حیج به ده ست بئنی. نه قوالی عوله ما و مه زه به کانین دهخاته پروو ره ئیک هه لده بئیری بۆ خوئی و ته رجیحی دهدا. موناقه شه ی مه سائیلی عه قیده و باومر دهکا، موناقه شه یه کی وردو زانستیانه هه وئ دهدا ره دی فیره ق و مه زاهیبی نه هلی که لام بداته وه و مه زه به ی نه هلی سوننه ت و جه ماعت سه ربخا و بره وی پئ بدا.

ئه م ته فسیره پیرۆزه یه که مه جار له (دار المعارف) ی میصر چاپکرا به ته حقیق و ئیخراجیکى زانستیانه، مامؤستا نه حمه د موحه ممه د شاکیر ته خریجی حه دیشه کانی کردوه، وه لئ به داخه وه ئه م چاپه ی به و شیوه ته وانه کرا.^(۱)

^(۱) له م سالانه ی دواپی دا ئه م ته فسیره به زۆر شیوه چاپکرا تازه ترین چاپی (دار ابن الجوزی) یه، به ته حقیق و ته خریجی مامؤستا (أحمد محمد شاکر) و (محمود محمد شاکر) له بیست و هه وت بهرگی قه باره ۱۷×۲۴ سم دا سائی/ ۲۰۰۸ ی زایینی به چاپ گه یشتوه.

۳- المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز لابن عطية

ئىبنو عەطىيە لە قازىيە بەناوبانگەکانى ئەندەلوسە. لە خانەوادەيەكى ئاشنا بە عىلم و زانستدا پەرورەدە بوو، يەكێک بوو لە شەرعزانە گەورەکانى رۆژگارى خۆى، لە عولومى حەدىث و تەفسىر و لۆغە و ئەدەبدا پسپۆر و شارەزا بوو، دڵ و رىاو زىرەك و تىگەيشتوو بوو، يەكێک بوو لەزانا بەناوبانگ و گەورە پىاوانى مەزھەبى مالىك. كەتیبەكەى لەبوارى تەفسىردا ناوى (المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز)ە.

بێگومان ئىبنو عەطىيە تەفسىرى (بەلنقول)ى كۆكردۆتەووە و لەكەوو بېژنگى داوون و پوختەى كردون و خولاصەيەكى لى ھەلېژاردوو، ئەمجار لەو گىانە زانستىيە فوارە بەستوووى تىيدا بەرجەستە بوو بوو وردبىنى و تىگەيشتنى واى بۆ پەيدا بوو بوو بتوانى تەفسىرىكى وا بەھىزو رەوان بختەرو بە تەفسىرى ناوازدە سەرکەوتوو بژمىردى. ئەم تەفسىرە لە دە جلدی ھەبارە گەورەدا رەنگى داووتەووە تا ئىستا بەدەستنووسى ماوتەووە.^(۱)

شیخ (محمد الذھبی) دەلى لە (دار الکتب المصریة)دا چوار بەرگ دەست دەکەون. ئەم تەفسىرە ناوو ناوبانگی خۆى ھەيە، زۆر لە موھەسسسىرینەکان نەقلیان لىووە کردووە، زۆر گرنگى داووە بە شەواھیدی ئەدەبى و یاسا و ھەواعیدى نەھوى ئەبو حەییان لەپیشەكى تەفسىرەكەىدا موھارەنەو بەرامبەرکەردنى لەنیوان ئەم تەفسىرەو تەفسىرى زومەحشەرىدا ئەنجام داووە دەلى: كەتیبى ئىبنو عەطىيە زۆر جوان نەقل کراووە باشترین تەفسىرى رىوايەتکراو و کۆکراو و پالفتەکراو، لەکەتیبى زومەحشەرى پوختەترو قوڵترە.

^(۱) ئەم تەفسىرە سالى/ ۲۰۱۰ بە تەحقیق و تەخریجى ھانى الحاج، (دار التوفیق یە للتراث) لەمیسر بە چاپگەيەندراووە لەپینچ بەرگی ھەبارە (۲۴×۱۷سم)دا کەوتۆتە بازارەووە.

شیخی ئیسلام ئیبنو تمیمیه موقارمنهیهك له نیوان ئەو دوو تەفسیرە دەگا و دەفەرموی: تەفسیری ئیبنو عەطییه له تەفسیری زومەحشەری باشترو بەسودترە، صەحیحترە لەپەڕی رپوایات و لیکۆلینەوهوه، دوور لە بیدعەت، ھەرچەندە ئەمیش ھەندئ لە بیدعەتی لەخۆ گرتووه، بەلکوو تەفسیری ئیبنو عەطییه زۆر لە تەفسیری زومەحشەری باشتەر، بەلکوو دەتوانم بڵێم لەھەموو تەفسیرەکان پەسەندترە، راجیح ترە.

ھەر شیخی ئیسلام دەفەرموی: تەفسیری ئیبنو عەطییه و ھاوشیوەکانی پتر شوین رای ئەھلی سوننە و جەماعەت کەوتوون و لە راو بۆچوونی بیدعەچییاندا زۆر لە تەفسیری زومەحشەری سەلامەترە، خۆ ئەگەر بەھاتبایە راو بۆچوونی سەلەفی دەربارە تەفسیر باس بکردایە و بیخستایە ناو دووتووی تەفسیرەکە یەو، وەکوو خۆی و بی دەستلێدان نەقلی بکردایە، تەفسیرەکە ی زۆر جوانتر و پوخت تر دەبوو، چونکە ئەم واتە: ئیبنو عەطییه زۆرجار لە تەفسیری ئیبنو جەریر نەقل دەکا - ھەلبەتە ئەم تەفسیرە وێرای ئەوێ تەفسیریکی گەورە و پڕۆزە - بەلام ھەندئ جار دەبینین ئەوێ ئیبنو جەریر لە سەلەفەو نەقلی کردووە ئەم نەقلی ناکا، لەجیاتێ ئەوێ دئ ئەقوالی ئەوانە نەقل دەکا: کە پێی وایە ئەو قەولی (محققینە) مەبەستیشی بەوانە کۆمەلێک زانای عیلمی کەلامن ئەوانە ی قاعیدە و یاسای عیلمەکەیان بەشیوازیک ئاراستە کردووە دەشوبەیتە رێبازی موعتەزیلەکان ھەرچەندە ئەھلی کەلام زۆر لە موعتەزیلە نزیکترن لە ئەھلی سوننە و جەماعەت.^(۱)

(۱) مقدمة ابن تیمیة فی اصول التفسیر ص ۳۳.

۶- تهفسیری ئیبنو کهثیر (تفسیر القرآن العظیم)

عمادالدین أبو الفداء بن عمر وبن کثیر ئیمامیکی گهوره و حافظیکی ناودار بووه، لای ئیبنو تهیمییه خویندویهتی، له زۆر راوو و بۆچووندا شوین ئه و کهوتوو، زانایان شایهتییان بۆ ئیبنو کهثیر داوه بهوهی خاوهنی عیلم و زانیارییهکی زۆر و رههابوو له بواری تهفسیر و ههدیت و میژوودا، کتیبه کهی له بواری میژوودا (البدایة والنهاية) سه رچاومه کهی رهسه و نه صیل و برهوا پیکراوه له میژووی ئیسلامی دا.

کتیبه کهشی له تهفسیردا (تفسیر القرآن العظیم) له به ناوبانگترین کتیبی نوو سراوه له تهفسیری (بالمأثور) دا به پلهی دووم دئ له دواي تهفسیری طه بهری، بهرنامه و خیطه ی له تهفسیره کهی دا به مجۆرمیه: تهفسیری ئایه تهکان به فهرمووده ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) و به ئاشارو رپوایه تی هاوه لآن و تابیعین دهکا هه موو ئه قوال و ئاشارهکان پال خاوه نهکانیان ده دا و یاساو رپسای جهرح و تهعدیلیان تیدا وه گه ر دهخاو رهخنه ی بنیاتنه ریان ئی دهگری، هه ندئ رهئی و رپوایهت به سه ر هه ندیکی تریاندا پاساو ده دا هه ندئ رپوایهت به زه عیف داده ئی و هه ندیکی تریان به سه حیح و په سه ند له قه لهم ده دا.

تهفسیری ئیبنو کهثیر له تهفسیرهکانی تر جیا ده بیته وه به وهی ئامازه دهکا: که تهفسیر (بالمأثور) زۆر جار رپوایه تی ئیسرا ئیلیاتی تیکه لآو ده بن، هه روه ها ئه قوالی عوله ما له بواری ئه حکامی فیهی دا ده خاته روو مونا قه شه ی مه زه به بهکان دهکا و هه ندئ جار به لگهکانیشیان ده خاته روو.

تهفسیری ئیبنو کهثیر له گه ل تهفسیری به غه وی (معالم التنزیل) دا چاپ کراوه، به جیا و سه ره به خو ش له چوار جلد دا چاپ کراوه، شیخ ئه حمه د شاگر پێش له دونیا دمرچوونی سه نه دهکانی ئی لابر دو چاپی کرد، له م سالانه شدا به قه باره ی جیا جیا چاپ کراوه.

مه شهورترین کتیبه کانی ته فسیر به رهئی نه مانه ن:

- ۱- تفسیر عبدالرحمن بن کیسان الأصم.
- ۲- تفسیر أبی علی الجبائی.
- ۳- ته فسیری قاضی عبدالجبار.
- ۴- تفسیر الزمخشری (الکشاف عن حقائق غوامض التنزیل، وعیون الأقاویل فی وجوه التأویل).
- ۵- تفسیر فخرالدین الرازی (مفاتیح الغیب).
- ۶- تفسیر ابن فورك.
- ۷- تفسیر النسفی (مدارك التنزیل وحقائق التأویل).
- ۸- تفسیر الخازن (الباب التأویل فی معانی التنزیل).
- ۹- تفسیر البیضاوی (أنوار التنزیل وأسرار التأویل).
- ۱۰- تفسیر أبی حیان (البحر المحیط).
- ۱۱- تفسیر الجلالین؛ جلال الدین المحلی وجلال الدین السيوطی.
جه لاله دینی نه لمه حله لی له سه رتای سورتهی (الکھف) وه دهستی
پیکردو ته فسیری نووسی تا گه یشته سورتهی (الناس) و نه مجار دهستی گرد
به سورتهی (الفاتحه) ته واوی گردو کوچی دواپی گردو نه گه یشته نه وهی
مابوو له فورئان ته فسیری بکا، نه مجار جه لاله دینی سیوطی هاتو
ته فسیر هکهی ته واو گرد، له سورتهی (البقرة) وه دهستی پیکرد تا کو تایی
سورتهی (الإسراء) سورتهی (الفاتحه) شی خسته کو تایی ته فسیری (جلال الدین
المحلی) یه وه بو نه وهی په یومه ست بی به ته فسیر هکهی وه.
زور جار برئی گهس هله ده کهن له م دابه شکردنه ی ته فسیری
(جلالین) به سه ر دوو (جلال الدین) هکهدا.
- ۱۲- تفسیر القرطبی (الجامع الأحکام القرآن).
- ۱۳- تفسیر أبی السعود (إرشاد العقل السلیم إلى مزايا کتاب الکریم).

١٤- تفسیر الآلوسی (روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی) له مهودوا فههرسهیهکی وهصفی بۆ ههندی له تهفسیرانه دهکهین:

١- مفاتیح الغیب للرازی

ئیمام فهخره دینی ئه لرازی یهکیکه له زانا موته به حیره گانی ئیسلام، یهکیکه لهوانه ی له زانستی نهقلی و عهقلی دا هه لکه وتهیه کی دونیای ئیسلامه و ناوو ناوبانگیکی گه و ره به رفراوانی له جیهانی ئیسلامی و عهقلکاری دا به دهسته ئیناوه، زۆر به ره هه می به سودو زانستی له دوا جیماوه، گرنگترین دانراوه گانی تهفسیره به رفراوان و گه و ره که یه تی: که ناوی لێناوه (مفاتیح الغیب) ئهم تهفسیره له ههشت بهرگی فهباره گه و ره دا خو ی دهنوئینی، ههندی راو بوو چوون هه ن ئاماژه به وه دهکه ن: که فهخری رازی تهفسیره که ی تهواو نه کردووه، راو بوو چوونی جوداواز هه ن دهرباره ی ئه و جیگایه ی فهخری رازی له تهفسیره که ی گه یشتویه تی.

هه روا رای جیاواز هه ن له و هه دا ئاخۆ کێ له زانایان دوا ی رازی تهفسیره که ی تهواو کردووه، شیخ محمد الذهبی تهعلیقی ههیه و دهلی: ئه وه ی دهتوانم بیلیم وهکوو هه لیک بۆ ئهم راجیاییانه، ئه وه یه ئیمام فهخری رازی تهفسیره که ی تا سورته ی (الأنبیاء) نووسیوه، دووا ی ئه و (شهاب الدین الخویی) هاتووه دهستی کردووه به تهواو کردنی تهفسیره که، به لام ئه میش بۆی تهواو نه کراوه، ئهمجار (نجم الدین القموی) هات تهفسیره که ی تهواو کرد، وێشده چی هه ر (الخویی) تهفسیره که ی تهواو کردبێ (القموی) کتیبیکی تری رازی تهواو کردبێ، ئه مهش و مرده گیرئ له عیبارته ی صاحیبی (کشف الظنون).^(١)

^(١) التفسیر والمفسرون ج/١/ ٢٩٢.

له راستیدا ههركهسێك ئهم تهفسیره بخوینیتهوه هیچ جوداوازییهك له روی مهنههچ و مهسلهكهوه لهنیوان ئەصل تهكمیلهدا بهدی ناکاو ئوسلوب و نهفهسهکه گۆرانی بهسهردا نههاتوو.^(۱)

ئیمام فهخرالدین گرنگی داوه به دهستنیشانکردنی موانههبات لهنیوان ئایهتهکانی قورئان و لهنیوان سورمهتهکانی، زۆرجار له تهفسیر لادهداو دهست دهکا به هاخنینی تهفسیرهکهی له عولومی ریاضی و سروشتی و ئاسمانشوناسی و فهلسهفی و ئیلاهیات، لهسهه شیوازی بهلگه هینانهوهی فهیلهسوف و قوتابخانه عهقلییهکان راوبۆچوونی مهزاهیبه فیهقییهکان دهخزینیته ناو دوو تووی تهفسیرهکهیهوه: که له واقعیدا هیچیان لهبواری تهفسیردا نین.

له راستیدا تهفسیرهکهی ئیمام فهخر مهوسوعیهکی زانستییه له زانستی کهلامدا، له زانستی بوونهوهرو سروشتدا، بهمهش گرنگی خوێ لهبواری تهفسیردا لادهست داوه.

۲- البحر المحيط لابی حیان

ئهبو حهییانی ئەندهلوسی غهرناطی یهکێک بووه له ناودارو شارمزاگانی جیهانی ئیسلامی و لهبواری لوغهتدا به پهنجه ئاماژهی بۆ دهکری، لهبواری زانیاری زانستی تهفسیر و ههیدث و بایووغرافی ریجالی ههیدثداو زانیاری دهربارهی چین و توێژهرکان، به تایبهتی هی مهغریبییهکان دهستی بالای ههبووه، بهرهههی زۆرو ناوازهی لهدوای خوێ جی هیشتوو، ههره گرنگهکهیان تهفسیرهکهیهتی بهناوی (البحر المحيط) ئهم

^(۱) بۆیه پروفیسۆر د.محسن عبدالحمید: که تیزی دکتۆراکهشی لهسهه رازییه بهناوی (الرازی مفسراً) پێی وایه ههموو تهفسیرهکهی تهواو کردوو.

تهفسیره لههشت بهرگی قهباره گه ورده دایه و به چاپ گه یه ندر اوه و
له به ردهستی خوینه راندايه.

ئه بو حه بیان لهم تهفسیره دا گرنگی داوه به وجوهو لایه نه کانی
ئیراب و مه سائیلی نه حو به شیوه یه کی به رچاو، خیل افاتی نه حویان باس
ده کاو به دریژی و به رفر اوانی مونا قه شه یان ده کاو به لگه و ده لیله کانیا ن
را ده نووینن، به جوړیک وای لئ هاتوو کتیبه که ی له کتیبی نه حو بجئ تا له
کتیبی تهفسیر.

واده بی ئه بو حه بیان له تهفسیره که ی دا له تهفسیری که شافو
تهفسیری ئیبنو عه طیه مه علومات را ده گوینن به تایبه تی له بواری نه حو و
جوهی ئیراب دا، زور جاریش ره ئیه که یان رته ده کاته وه، هه ندی جاریش
شالو ی نه قد ئامیزو هه ئمه تی توندوتیز ده باته سهر زومه حشهری،
هه رچهنده جار جاریش شایه تی نه وه ی بو ده دا: که مه هارمت و شاره زاییه کی
که م ویننه ی هه یه له دهر خستنی رهوانی بیزی قورئان و هیزو توانای
دیاری کردنی مه سئله به لاغیه کان، له هه مان کاتدا زور نارازییه له و مه سئله
ئیع تیزالیانه ی زومه خشهری ئامازه یان پید ده کاو ره خنه ی توندی ئاراسته
ده کاو به ئوسلو بیکی سیحراوی و گالته ئامیز ره ئیه کانی رته ده داته وه، له
هه موو ئه م ره خنه و رته دانه و مه یه دا پشت به کتیبی (التحریر والتحیر
لأقوال أئمة التفسیر) ده به ستی: که به ره هم و دانراوی ماموستا که ی (جمال
الدین أبی عبدالله محمد بن سلیمان المقدسی) یه: که به (ابن النقیب) ناسرا وه.
ئه بو حه بیان له م ماموستایه وه ذیکر ده کا: که گه وره ترین کتیبی له
عیلمی تهفسیر دا دانا وه ژماره ی جلده کانی ده کاته سه د جلد، یان لیئ نریک
بو ته وه.

۳- الکشاف عن حقائق التنزيل و عيون الاقامل في وجوه التأويل للزمخشري

زومه خشهرى زانايه كى تاقانه و عهبقهرى بووه بهتاييه تى له بوارى نهحوو لوغه و ئهدمبو تهفسىرو بهلاغه دا، راوبؤچوونه گانى له زمانى عهره بى دا دهكرينه شايه دو زانايان ئىستيشهاديان پى كردوون و دهكهن، چونكه وردبىنى ئه صالهيان له خو گرتووه.

زومه خشهرى له پروى بىروباوه پوه موعته زيلهيه، له پروى فيقهى يهوه حنه فى مه زه به، كتيبى كه شافى داناوه بو پالپشتى مه زه به و عه قیده كهى.

ئارا ئيعتيزاليه گانى له تهفسيره كهى دا نيشانهى زيره كى و ليهاتوويى و مه هارميه تى، ئه و ئىشاراتو تىلنيشانى دوورو ناوازه دىنى بو ئه وهى مه عناي ئايه ته كه بخاته ناويه وه بىكاتنه هوكارى سه ركه وتن و به رزبوونه وهى بالانسى مه زه به كهى و رمتدانه وهى به رامبهرو خه صمه گانى، وه لى له پروى لوغه وييه وه، په ردهى له سه ر ئوسلوپى جوان و ناوازهى قورئان هه لداوتمه وه، سىحرى به لاغهى قورئانى دمرخستووه، به هوئى ئه و بالادستى و شارمزاى و هيزه گشتگى و قولبوونه وهى هه بيه وه له عولومى به لاغه و به يان و ئهدمبو نهحوو صه رفا، له راستى دا ئه و زاته مه رجيع و سه رچاومه كى ده وله مهندى لوغهى عهرمى بووه، ئه و بوخوئى له پيشه كى تهفسيره كهى دا ئامازه به وه ده كا: كه ئه م دياردانهى تيدا كؤبوونه وه و هه موو ئه و صيفه ته زانستيانهى به ته واوى كؤنترؤل كردوون و تيدا به رجه سته بوون.

ئه و بوخوئى له پيشه كيه كهدا ده لى: هه ركه سيك ده ست بو تهفسير به رى و بيه وئ تهفسير بنووسى ناتوانى رؤبچيته ناو برى حه قائقو ورده كارى تهعبىرى ئه و كه لامه مه گه ر بياويك بى له دوو عىلمى سه ره كى و گرنگو

تایبەت بە قورئاندا شارمزاو ماھیر بێ، ئەو دوو عیلمەش عیلمی مەعان و عیلمی بەیانن، دەبێ ماومەیک زۆر ئەسپی خۆی ھەلینگ دابی و زەمانیک پێیانەو ھەریک بووبێ و تەمەنی خۆی تیدا خەرج کردب، دەبێ پائەرو ھاندەرکی بەھیز ھەلینابی بۆ لیکۆلینەو ھەو بەدواداچوون و خەرجکردنی وزە و توانای لە پێناو بەدمستھێنانی زانیاری لەبوارى زانینى وردەکاری ناو ئەو قورئانەى (حجة الله) یە و نیشانەى دەسلالەى رەھایی خودایە، دەبێ بە ھەماسەو سوور بێ و ھەول بدا ئەو موعجیزمەى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ خەلکی رۆن بکاتەو، ئەمەش کەى؟ دواى ئەو ھەو لەباقى عیلمەکانى تردا بەشى خۆى بە تەواوى و مردەگرن، دوو شتی گرنگ لە خۆیدا کۆدەکاتەو: تەحقیق و لەبەرکردن، دەبێ زۆر بخوینیتەو، موراجەعەو گەرانی ھەو بۆ سەرچاوە زۆر بێ، زۆر شەن و گەوى کردب، رەخنەى ئی گرابی و رەدى دابیئەو، قال بووبێ و لە ھەموو بوارەکانى زانستى بیویست بۆ تەفسیر لە بۆتە دراب، سوارچاکى مەیدانى عیلمی ئیعراب بێ، رابەر و پێشەنگ و مامۆستای قوتابیان و ھەلگرانى قورئان بێ، وێرای ئەمانە ھەموو سروشت کراو ھەب، جەھوى سروشتى بەدەست خۆى بێ، توندڕەو و ھەلچوو نەب، کان و قەریحەى زانیاری سەر بەخۆ بێ و لاسایى کەرەو نەب.

ئیبو خەلدون کتیبى کەشافى زومەخشەرى شى دەکاتەو، لەو کاتەىدا: کە باسى ئەو دەکا ج تەفسیریک پەناى بۆ دەبرێ و ج تەفسیریک لەسەر بنەمای زانینى لوغەت و ئیعراب و بەلاغە نووسراو.

دەلى: جوانترین کتیب و ناوازەترین نووسراو: لەناو کتیبەکانى تەفسیردا: کە ئەو فەنن و زانستەى بەشیوھەیکى سەرنج ڕاکێش لەخۆ گرتب، کتیبى کەشافى زومەخشەرییە لە ئەھلى خوارزمى عێراق، وەلى ئەو ھەندە ھەیکە نووسراو ھەیکە لەبوارى عەقیدەدا بەگوێرەى ئەھلى ئیعتیزالەو ھەمیشە ھەولێ ئەو ھەیکە بەلگە ئاراستە بکا لەسەر مەزھەبە

فاسیدەكەى موعتەزىلە لە ھەركاتىكىدا توڧزىنەوہ لە ئايەتى قورئاندا بكاو رېبازەكانى بەلاغە تاوتوڧ بكا، بىروباومرە ئىعتىزالىيەكەى زەق دەكاتەوہ داكۆكى ئى دەكا.

بۆيە (محققين)ى ئەھلى سوننە خوڧى ئى دەبوڧرن بە لادان لە ئايىنى ھەزمار دەكەن، ھۆشدارى دەدەنە موسولمانان بۆ ئەوہى بە ھەزمرەوہ لىي برونن!.

لە ھەمان كاتدا دان بە بالادەستى زومەخشەرىدا دەنڧن لەبوارى زمانەوانىو بەلاغەتدا، جا ئەگەر ئەو كەسەى دەخوڧنىيەتەوہو دەمىەوڧى سودى زانستى ئى ومربگرڧى، دەبڧ شارمزاى مەزھىبە سوننىەكان بڧو بتوانڧ بە باشى داكۆكى لە مەزھەبى ئەھلى سوننەو جەماعەت بكا، ئەوہ خوڧندەنەوہى كەشافو تڧروانىنى بۆ ئەو جۆرە كەسانە ھىچ زىانىكى تڧدا نىە، چونكە ئەمىن و دنڧايە: كە توشى ھەلەنگوتن و سەرسەم نابڧ، دەى با ئەو جۆرە كەسانە ھەل لە دەست نەدەن و خوڧيان لە خوڧندەنەوہى بڧ بەش نەكەن، ھەوڧ بدەن موتالاي بكەن، سودى زانستى ئى بەدەست بڧنن لەبەر ناوازمىي ئەو ھەن و ئوسلوبەى زمانەوانى تڧدا رەچاو كراوہ.

بىگومان لەم رۆژگارەدا رافەو شەرحىكى بەنرخى تەفسىرى كەشافمان بەدەست گەشتووہ، نووسىنى زاتىكە خەلكى عىراقەو ناوڧ (شرف الدين الطىبى)يە لە ئەھلى تەوورىزى عىراقى عەجەمە، زۆر زانستانەو وردەكارىانە شەرحى كەشافى كردووہ، بەشوڧن وشەو رستەكانىدا ھوڧبۆتەوہو بابەتيانە دواوہ، بەرەنگارى مەزھەبە ئىعتىزالىيەكەى بۆتەوہ بە بەلگەى بەھىزو بۆردەر رەئىيەكانى زومەخشەرى رەتكردۆنەوہ، ئەوہ رۋن دەكاتەوہ: كە بەلاغە لە ئايەتەكەدا بەو شىۋە دڧتە جڧ: كە ئەھلى سوننەو جەماعەت ئاراستەى دەكەن نەك بەو شىۋەمىيەى موعتەزىلەكان دەبىنن، بەراستى (الطىبى) شەرحىكى ناوازەى لە كەششاف كردووہ وای ئى كردووہ

زۆر سودبەخش بى، وىراي ئەوھش لەزۆر ھنۇنى بەلاغە دواوھ (وھوق كل ذى علم علیم).^(۱)

بەناوبانگىرىن كىتەبە تەھسىرەكانى سەردەمى تازە

بىگومان موفەسسیرىنە پىشینهكان مافى تەواویان دابوو بە كىتەبە تەھسىرەكانیان، بە تەھسىرى مەنقول و مەعقول رازاندبوویاننەوھ، بە بەھشو لىكۆلینەوھى لوغەوھى و بەلاغى و نەھوى و فیهقى و مەزھەبى و كەونى و فەلسەفى ھاخنیبوویانن و توانای عیلمى خۇیانیان تىدا رۇنابوون.

پاشان ئەو ھیمەت و وزەو لىپرانە كەمى كرد، كۆمەللىك بەناو موفەسسیر ھاتنە گۆرەپانەكەوھ، بەكورتكردنەوھ، یان نەقل كردن، یان لەباردن و رەتكردنەوھ، یان پیاھەلدان و تەرجیح دان كەوتنە ویزە تەھسىرە كۆنەكان بەبى ماندوو بوون خۇیان خستە ریزی موفەسسیرىنەوھ شتىكى وایان لە تەھسىر زیادەكرد.

پاشان ئەم رابوونە عیلمییهى چەرخى تازە ھاتەكایەوھ، زۆر بواری زانستى گرتەوھ و شمولى تەھسىرىشى كرد، كۆمەللىك لەزانایانى ئىسلام قۇلایان لى ھەلمالى و لەژىر رۇشنایى پىشكەوتنى عیلم و زانستدا تەھسىریان نووسین، لەوانە:

^(۱) مقدمة ابن خلدون ص/ ۴۹۱، شایەنى باسە سالى/ ۲۰۱۳ى زاینى لەسەر ئەركى (جائزە دى للقرآن الكرىم) ئەم كىتەبە لە ھەفدە بەرگدا چاپكراوھ بەناوى (فتوح الغیب فى.....)

۱- الجواهر في تفسير القرآن، للشيخ طنطاوى جوهري:

شیخی طنطاوی جەوھەری زۆر ھەزی لەزانستە کەونییەکان بوو، چ بەخوێندنەوە یان چ بەنووسین و وانە گوتنەووە تیایاندا. لەسەرەتا مامۆستا و وانەبیژبوو لە مەدرەسە (دار العلوم)ی میسردا، بێ ئایەتی قورئانی بۆ قوتابییهکانی شی دەکردەووە، لەبێ گۆفارو روژنامەشدا تەفسیری ھەندی ئایەتی بلاو دەکردەووە پاشان ئەم مەلزمەو پەرەگرافانە کۆکردنەووە کون و کەڵینەکانی پێکردنەووە و یەکێ خست و کتیبی (الجواهر في التفسير القرآن)یان ئی پیکھات و بەچاپ گەیەندرا.

بێگومان شیخی طنطاوی لەم تەفسیرەدا زۆر گرنگی بەزانستە کەونییەکان داوە، لەزۆر روووە دەستی بۆ (عجائب الخلق) بردووە، لە تەفسیرەکەیدا ئەو دەچەسپێت: کە لەقورئاندا زیاد لە ھەوت ھەو پەنجا ئایەتی عیلمی ھەن، موسوڵمانان ھەڵدەن ئی ئایەتانە وردبێنەووە: کە ئاماژە بۆ عیلمی کەونی دەکەن و بیانخەنە بەر باسو لیکۆلینەووە، ھانی موسوڵمانان دەدا کار بەناوەرۆکیان بکەن و پێی وایە خەریکبوون بەلیکۆلینەووە لەو ئایەتانەدا لەئێستادا لەھەموو کاریکی تر لەپیشتر و پێویست ترە تەنانەت لەفەرزە ئایینیەکانیش! ئەو ھەتا بەزەھقی بانگەشە ئی ئەو دەکا کارکردن و لیکۆلینەووە لەئایەتە کەونییەکاندا زۆر لەفیروونی زانستی میرات لەپیشترەو دەئ: خۆزگە بمزانیاپە بۆچی قۆلی خۆمان ھەلئامالین بۆ لیکۆلینەووەو خۆ خەریککردن بە ئایەتە کەونییەکانی قورئان بۆچی ئەو گرنگییە باووک و باپیری ئیمە دابوو یان بە ئایەتەکانی میرات، ئیمە بەھەمان نەفەس ھەمان گرنگی نادەین بە ئایەتی زانستە کەونییەکان!؟

وہی من دەئیم: سوپاس بۆ خودا! تۆی خوینەر لەم تەفسیرەدا بوختە زانستەکانی سەردەم دەخوینییەووە، دلئابە خویندنەووە توێژینەووە لەم زانستانەدا گەورەتر و پێرۆزترە لە لیکۆلینەووە لەزانستی میرات

بهشکردندا. چونکه فیربوونی زانستی فهرائیض فهپزی کیفایهیه، بهلام
فیربوون و لیکۆلینهوه لهم زانستانه‌ی سهردهم بۆ زیاتر خودا ناسینهو فهپزی
ههینه لهسهر ههر کهسیک بتوانی کاریان تیدابکا.

ئهمجار طنطاوی هه‌وای له‌خۆ بایي بوون ده‌یگرئو شولی ئی
هه‌لده‌کیشی و ده‌ست ده‌کا به‌لۆمه‌و سه‌ره‌نه‌شتکردنی موفه‌سسیره‌کانی
رابردوو، ده‌لئ: بێگومان ئهم زانست و زانیارییه‌ی خستوماننه‌ ناو ته‌فسیری
قورئان هه‌مان ئهو زانست و زانیارییه‌یه: که جاهیل و نه‌زانه له‌خۆبایي
بووه‌کانی فوقه‌ها بچوکه‌کانی ئیسلام لئی بئ ناگابوون و خۆیان ئی گیل
کردبوو، ئهمرۆ سهردهم سهردهمی شو‌پش و (انقلابه)، رۆژگاری دهرخستنی
حه‌قیقه‌ت و زانسته، رۆژگارێکه عیلم و زانست گه‌شه‌ی کردوه‌و دهرکه‌وتوه‌و
خۆی دهنوینی. خودایش ئه‌گهر بیه‌وی به‌نده‌کانی شاره‌زا ده‌کا بۆ ریبازی
راست و ده‌یانخاته سهر راسته‌پئ. له‌پراستی دا ئهم موفه‌سسیره له ته‌فسیره‌که‌یدا
چه‌واشه‌کاری ئه‌نجام داوه، ته‌فسیره‌که‌ی پرکردوو له‌وینه‌ی دره‌خت و رو‌ه‌ک و
گیانله‌به‌ران و مه‌ناظیری سروشتی و ته‌جرمه‌و ئه‌زمونگه‌ری زانسته‌کان،
کتیبه‌که‌ی که‌به‌ناو ته‌فسیری قورئانه ده‌لئیی کتیبیکی مه‌دره‌سییه
له‌زانسته‌کاندا، لای خۆی هه‌قائیقی ئایینی روون ده‌کاته‌وه، ناچئ
له‌سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کانی توراتی ئیسلامی زانیاری وهریگرئ، په‌نا ده‌با بۆ
قه‌سه‌کانی ئه‌فلاتون له جمه‌ورییه‌ته‌که‌دا، ده‌چئ له ره‌سائیلی (اخوان الصفا) وه
شت راده‌گوێزئ، ریاضیات به‌کاردینئ بۆ ته‌فسیری ئایه‌ته‌کان، هه‌ول ده‌دا
ئایه‌ته‌کان به‌گوێره‌ی تیوری زانستی تازه را‌فه بکا، ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌کی
گه‌وره‌یه‌و نابئ چاوی ئی بقوچیندرئ.

به‌به‌روای ئیمه شیخی طنطاوی جه‌وه‌ه‌ری خراپه‌و تاوانی له‌به‌واری
ته‌فسیردا ئه‌نجامداوه، له‌کاتی‌که‌دا خۆی لای وایه کاریکی باش و پیرۆزی
کردوو، له‌پراستی ته‌فسیره‌که‌ی لای زۆربه‌ی رۆشنه‌بیران پێشوازی ئی نه‌کراو

مەقبۇل نەبوو، چونكى تەئەسسۇفۇ لەحق لادانى تېدايە، مەئناى وای بۇ
هەندى ئايەت كىردووه بەھىچ جۆرى ئەو مەئنايە بۇ ئەو ئايەتە نابى و
ناگونجى، ئەم بەزۇرە مىلى بەسەرىدا سەپاندووه، بۇيە وەصفى ئەم
تەفسىرەش بەھەمان ئەو وەصفە كراوه كەبۇ تەفسىرى رازى كراوه (فيہ كل
شيئ الا التفسير) جگە لەتەفسىر ھەموو شتىكى ترى تېدايە.

۲- تفسير المنار للسيد محمد رشيد رضا:

بېگوما شېخ محمد عبدە، راجەنن و رابوونىكى زانستى پىرۇزى
ھىنايە گۆرى، بەبىر كىردنەووه بەخۇدا چوونەوويەكى ئىسلاميانەو
سەردەميانە ھاتە مەيدانى بزوتنەووه دەعوەى ئىسلامىيەو، بەروبوومى
ئەم رابوونە زانستىيە ئايىنيە لەقوتابىيەكانىدا رەنگى دايەو، ئەم رابوونە
لەسەر بنەماكانى وەمى ئىسلامى بنجى بەست و لقو پۇپى ھاويشتن،
لەئاكامى دەر كىردنى مەفھىمە كۆمەلەيەتتەكانى ئىسلام سەرى ھەلداو
گەشەى كىرد، لە ھەستكىردن بەو راستىيەى كە ئەم ئايىنە چارەسەرى پېيە
بۇ نەخۇشى و مەشاكىلە كۆمەلەيەتتەكانى سەردەم ئەم ھەرەكە نوپۇخوازە
پىرۇزە ئىسلامىيە خۇى دەر خست، بېگومان بناغەى ئەم شۇرە ئىسلامىيە
لەبزوتنەووه ئىسلامىيەكەى جەمالوددىنى ئەفغانىيەو دىروست بوو، ئەو
جەمالوددىنەى خۇرەلەتى شەقاندو لەخەوى بىدارى رايپەراندىن.

ئەو زاتەى شېخ محمد عبدە قوتابى و شاگردى بوو لەخزمەتيا
بەھرەمەند بوو پېگەيشت، شېخ محمد عبدە لەزانكۆى ئەزھەر دەرسي
تەفسىرى بەقوتابىيەكانى دەگوتەو، زۆرىك لەقوتابىيانى ئەومندە تامەزرۆى
محازەرەو دەر سەكانى بوون، نەياندەتوانى لىى دابىرپن و واز لەگوپگرتن
لەدەر سەكانى بىنن، لەناو قوتابىيەكانىشىدا (شېخ محمد رشيد رضا)
لەھەموانيان پىر سووربوو لەسەر ئامادەبوونى لەكۆرۈ دەر سەكانىدا،

لههه موانیان زیاتر لېږا بو گوینگرتن له مو حازمه کانی نوسینه وه و
کونتر و لکردنیان.

به جوریک دتواندرئ بگوتري میراتگری یه که مو بی رکابهر بوو
بو زانیاری شیخ محمد عبده، به رو بوومی ئهم مولازمه وه له خزمهت
خویندنه ی که له تهفسیره که ی دا دمرکه وت که به ناوی (تفسیر القرآن الحکیم)
ناوزه د کراو به (تفسیر المنار) مه شهوور بوو: که نیسبه تی درا بولای (مجلد
المنار) که شیخ رشید رضا دمری ده کرد.

شیخ رشید رضا له سورمه تی (البقرة) وه دهستی به تهفسیر کردنی
قورئان کرد له سورمه تی یوسف له نایه تی (۱۰۱) دا کوتای بی هاتووه، له سه ر
نایه تی ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ -
یوسف/ ۱۰۱﴾ وه ستاوه چونکه مه رگ به ربینگی بی گرت و ماوه ی نه دا
تهفسیره که هه مووی ته واو بکا، نه وه ی نوو سراوه له سه رمه تی سورمه تی
(البقرة) وه تا نایه تی (۱۰۱) سورمه تی یوسف له دوانزه به رگدا چاپکراوه.

تهفسیری المنار تهفسیریکه به ریوایاتی مه نثور له سه له فی صالحی
ئومه تی ئیسلامه وه، له هاوه لآن و تابیعینه وه ده وه مه ند کراوه، به زمانیک
پاراوو ره وان، به ئوسلوب و شیوازیکی به لاغته ئامیز نوو سراوه،
به ئاراسته کردنی سوننه نه خوداییه کان له کومه لگادا رازینراوته وه، رافه ی
نایه ته کان ده کا به شیوازیکی رائعو سه رنج راکیش، مه عناکان به عیبارمه تی
سه هلی مومته نیع ده خاته روو، زور له موشکیلاته کانی تهفسیر
روونده کاته وه، ره ددی گومانگه لیک زوری ناحه زانی ئیسلام ده داته وه، له زیر
رؤشایی هه ددی قورئاندا نه خو شیه کانی کومه ل چاره سه رده کا.

شیخ رشید رضا بوخوی نه وه دهرکی نی: که ئامانجی له نوو سینی ئهم
تهفسیره نه وه یه موسولمانان له قورئان حالی ببن له م روو وه وه: که ده ستووری

ئايىنىڭ خەلقى شارمزا دەگا بۇ گرتنەبەرى رېبازىڭ كە بەختەۋەرى دونياۋ
كامەرانى قىامەتيانى تېدا دەستەبەر دەبى.

۳- في ظلال القرآن للسيد قطب:

بىگومان ھەرگەۋ رابوونى (اخوان المسلمین): كە شەيخى شەھىد
ھەسەن بەنا دەيمەز راند، بەگەۋرەترىن شۆرشى ئىسلامى سەردەم دادەنرى،
كارىگەرترىن حىزبى ئىسلامىيە لەجىھانداۋ ئەمە راستىيەكى حاشا
ھەئەگەرە ناھەزانىشى ناتوانن ئىنكارى ئەۋ ھەزلۈ ھۆشيار كەردنەۋەى
بەكەن: كە لەعالمى ئىسلامىدا ھىنايە كايەۋە لەرۈۋى سەرھەئدانىيەۋە تا
ئىستا لەسەرتاسەرى جىھان رۆلى ئەرىنى دەگىرۈۋ كارىگەرى خۇى لەدەست
نەداۋە رۆژ دۋاى رۆژ گەنج دەبىتەۋەۋ پەل دەھاۋى.

شۆرشى ئىخوانولۇسلىمىن ھىزو تاھەتى گەنجانى موسولمانى
تەقاندەۋە بۇ خەزمەتى ئىسلام ۋ بەھىز كەردنى شەرىعەتى ۋ بەرز كەردنەۋەى
ۋ شەى (لا إله إلا الله محمد رسول الله) بىنا كەردنى مەجدو شكۈمەندى
گەراندنەۋەى دەسەلات بۇ ژىر دەستى ئىسلام.

چەندىڭ بگوتىرۈ دەر بارەى ئەۋ روداۋانەى توۋشى ئەم جەماعەتە
بوۋە، بىگومان كارىگەرى ئەمان لەرۈۋى فېكرەۋە كەس نىيە بلىۋانىيە.

لەم جەماعەتە زانايەكى تاھانە، بىردۈزىكى ئەلمەى ۋ بەتوانا
دەرگەۋت، ئەۋىش شەھىد سىد قەتبە، ئەۋ شەھىدەى فېكرى ئىسلامى لە
فەلسەفەدا رانۋاندو پەردەى لەسەر مەفاهىمە راستو درۈستەكانى لاداو
بەئاشكراۋ بەرۈۋنى مەفھۇۋمەكانى ئىسلامى رۈنكەردنەۋە، ئەم زاتە
بەشەھىدى گەرپايەۋە بۇلاى خودا، لەپىناۋ ئايىنەكەىدا پلەى شەھادەتى
بەدەست ھىنا، لەدۋاى خۇى تورائىكى فېكرى رەسەنى جى ھىشت،

لەپېشەنگى ئەو بەرھەممە بەنرخانەى تەفسىرى (فى ظلال القرآن) ە ئەم كىتەبە تەفسىرىكى تەواۋى ژيانە لەژىر رۇشنايى قورئان و ھەدىي ئىسلام.

ئەم زانا شەھىدە لەژىر سىبەرى قورئانى ھەكىمدا ژياوہ - وەكوو لەناونانى تەفسىرەكەىدا دەرەكەوئ - شىرىنى قورئانى ھەلمزىوہ و تەعبىرى لە ھەستەكانى خۇى بەئەو پەرى راستگۆيىوہ داوہتەوہ لەناكامدا گەشتوتە ئەوہ: كە مرقۇقايتەى ئەمپۇ لە بەدبەختى و چارە رەشىدا دەرژىن، بەھۇى ئەو مەزھىبە روختەرانەوہ كە سەرچەم دونىاي گرتوتەوہ و ھەمىشە ئادەمىزاد لە سىراع و كىپر كىدايە و لەھەموو ئاقارىكەوہ خوین دەچۆرئ و مرقۇقايتەى لەم بەدبەختى و چارە رەشىبە بەگەرەنەوہ بۇ ئىسلام نەبى رزگارى نابى.

لەپېشەكى تەفسىرەكەىدا دەلئ: لەژىر سايەى قورئاندا كۆتايىم بەفەترەيەكى ژيانم ھىنا و بىرواى تەواوم بۇ پەيدا بوو: كە چاكسازى لەم زەويىيەدا نايەتەدى و ئەم مرقۇقايتەيە راحەت و ئاسوودەيى بەخۇيەوہ نابىنى و ئەم ئىنسانە دل ئارامى بۇ دەستەبەر نابى، سەرگەوتن و پېشكەوتن نايەنەدى پاكى و گونجان لەگەل سونەنەكانى كەوندا و لەگەل فىترەتى ژياندا نابىنى مەگەر بە گەرەنەوہ بۇ لاى خوا. گەرەنەوہش بۇلاى خودا - وەكوو لە فى ظلال القرآن دا دەرەكەوئ - يەك شىوہ و يەك وىئەى ھەيە. يەك رىگاي ھەيە و بەس، يەكە و دووى نىە!!

بىگومان ئەو گەرەنەوہ گەرەنەوہيە بە ژيان لەھەموو بواردەكانىدا و بەھەموو جۆرەكانىوہ بۇ مەنھەج و دەستورى خودا، ئەو مەنھەجەى خودا بۇ خۇى خەرىتەى كىشاوہ بۇ مرقۇقايتەى، لەنامەى پىرۇزى خۇىدا وىناى كردوہ، ئەويش بىرىتىيە لەوہى ئەو نامەيەى ناوى قورئانە لەژيانى خۇياندا تەنقىزى بكەن بىكەنە دادومرو پابەندى بن و بە موو لىي لانەدەن و ھەموو كاروبارىكى ژيانىان بەپىي ئەو نامە خودايىيە جىبەجى بكەن. ئەگىنا فەسادو گەندەلئ لەزەوىدا بەرپا دەبى، بەدبەختى و چارە رەشى سوارى شانى

مروفايه تي دمبى، مروڤه كان هه موويان له ناو زلكاوى ژياندا له ناو قوردا له ژير سايه جاهيلي و نه زاندا كات بهرې دهگن به دبه ختي و چاره رهشې بوخويان دهيننه دى، جاهيلييه تيك بالا دمست دمبى، له جياتى خودا هه واو نارمزو دپه رستري. (فان لم يستجوا فاعلم) بيگومان نحتيكام بو مهنه جى خودا له نامه كه دى دا سوننه ت و ته طه وع نيه، شويني به تافيكردنه وهش نيه، به لكوو يان ثيمان، يان بى ثيمان. حه دى ناومند نيه. ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ، إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ - الجاثية/ ۱۸- ۱۹﴾.

له روانگه ى نهم راستيان هه ماموستاى شهيد سيد قطب رپره ويكي بوخوى داناوه، نهو سهرتا تارماييهك به گشتى له سورمه كه ده خاته پروو، به شهكانى سورمه كه به يه كه وه دبه ستيته وه، نامانجه كانى پرونده مكاته وه، مبه سته كانى راده نويني، پاشان دمست دهكا به ته فسير كردنى نايه ته كان، سهرتا رپوايه تي مه نثورى صه حيح و راست راده گويزى، خو له باس و خواسى زمانه وانى دپاريزى نيك تيفا به نيشاره تيكي عابرو سهرده سته كي دهكاو بهس، به دهگمن نه بى لا له لايه نى به لاغى و فهلسه فى ناكاته وه، نهو هه ول دهدا هه سته كان بوروژيني، ومعى و تيگه يشتن به خه بهر بينى، ته صيحه ى مه فاهيمه كان بكا، نيسلام به ژيان هه ببه ستيته وه، يان بلنى: ژيان به نيسلام هه په يوه ست بكا.

ته فسيرو (فى ظلال القرآن) به دوو شيوه و قه باره چاپكراوه، چاپيكي له ههشت بهرگدايه و چاپيكي له شهش بهرگدا، چهند جاريك له چاپ دراوه و رپوشنيران پيشوازي باشيان لى كردووه كه م كتبخانه هه يه نهو ته فسيره پيروزه ى له خو نه گرتي.

له راستى دا نهم ته فسيره سامانيكي فيكرى كو مه لايه تي نه دمبى دهوله مهنده، هيچ موسولمان يكي نه مرؤ لى بى ناتاج نيه!!.

٤- التفسير البياني للقرآن الكريم: نووسینی عائیشه

عبدالرحمن (بنت الشاطئ):

یه کیک له ئافرمته رۆشنبیره هاوچه رخه کانمان: که رۆئی خویمان
گیراوه له بواری ئهدهبی عهرهبی و فیکری کۆمه لایهتی دا، دوکتوره (عائیشه
عبدالرحمن) ه: که نازناوی (بنت الشاطئ) ی هه لگرتوو ه.

ئهم خانمه ئهرکی دهرس گوتنه وهی له کۆلیجی ئادابی قاهره و
کۆلیجی ته ربیه (للبنات) ی له ئه ستۆ گرت، به شی ک له و دهرسانه ی
ده یگوتنه وه ته فسیری بری کورته سورتمی قورئان بوو، دوا یی ئهم
محاضراتانه کۆکرانه وه چاپکران له ژیر ناوی (التفسير البياني للقرآن).

(بنت الشاطئ) له ته فسیره که ی دا گرنگی داوه به به یانی عهرهبی، له
پیشه کی کتیه که ی دا باسی ئه وه ده کا: که ئهم رپبازه ی دۆزیه وه بو ئه وه ی
چاره سه ری مو شکله ی موسو لمانان بکا له ژیا نی ئه ده بی و لۆغو یی اندا، ده ئی:
من ئهم با سه م خستۆ ته پروو، له مو ئته مه ری نیۆ ده و لته ی رۆژه لاتناسان دا
سالی/ ١٩٦٤ له هیند، باب ته ی محاضره که م که له به شی تو یژینه وه
ئیسلا میه کاند ا ئاراسته ی کۆره که م کرد، بریتی بوو له (مشكلة الترادف
اللغوی فی ضوء التفسير البياني للقرآن الكريم) بوو، ده ئی: من له م
تو یژینه وه م دا ئه وه م رون کرده وه: که من دوا ی به دوا دا چونی کی ورد بو
مو عجه می ئه لفاظی قورئان و تی فکری و لی کۆلینه وه له باره ی ده لاله تکر دنی
ئهو ئه لفاظانه هه ریه که یان له سیاق و شو یی خۆ ی دا، گه ی شتمه ئهم نا کامه:
که قورئان له فظ به کار دینی به ده لاله تی کی سنو وردار که مو مکین نیه
له فظیک له شو یی له فظی کی تر دا بندری دهر باره ی یه ک مه عنای وا: که
قاموسه لو غه و ییه کان و کتیه که یانی ته فسیر کۆمه لیک وشه ی بو کۆ ده که نه وه
که م یان زۆر له و وشانه به ئه لفاظی مترادفه یان دا ده نی ن.

ئەم خانەم رەخنە لەو دەگرئ: كە لەخوئىندىن و دىراسەى ئەدەبىدا مامۇستاي قوتابى خۇيان خەرىك دەكەن بە شىعرى موعەلەقات و ھەمەسايەت و روناكەنە دىراسەى قورئان و ئاستى ئەدەبى خۇيانى پى بەرز ناكەنەو، پاشان دەلئ: ئىمە لە زانكۇدا ئەم خەزىنە بەنرخە: كە دەرسى تەفسىرە پاشگوى دەخەين و گرنگى پى نادەين، كەم كەسمان ھەيە ھەول بەدا قورئان بختە ناو پرۇسەى لىكۆلەينەو ھى ئەدەبى، لە جىياتى دىوانەكانى شىعرى ەەرەبى و پەخشانى گەورە ئەدىبانى بەيانى ەەرەبى، گرنگى بە قورئان بەدا، ئەو ئەركەى ئىمە تىيدا كەمتەرخەم بووين و لە دەستمان چوو ئەوان لە كىسى خۇيانى نەدەن.

ھەلبەتە تەفسىرى بەيانى ھەول و تەقەللەيەكى پىرۇزەو گرنگى پىدانى بۇ بەدەستەينانى ئەو مەبەستانەى (بنت الشاطئ) كردوونى بە نامانچ و ھەولئ بۇ داو لە قازانچ زياتر ھىچى تى لى ناكەوئتەو، ھەلبەتە ئەم ھۆزانقانە بەرپزە لەم بوارەدا پىشت بە ئەو تەفسىرانە دەبەستى: كە گرنگيان داو بە لايەنەكانى بەلاغەى قورئانى و بە ئەدەبىكى بەرزو راقى تەعبىر لە مەبەستەكان دەداتەو.^(۱)

^(۱) ترسى ئەو ھەيە لە پەپرەويكردنى ئەم جۆرە تەفسىرەدا لايەنەكانى تى قورئان: كە زۆر و ھەمەجۆرن، پاشگوى بخرىن، وەكوو نەينىەكانى ئىعجازى قورئان لە ماناكانىدا، لە تەشرىعاتەكانىدا، لە ئەھكامەكانىدا، ھەروا مەبادىئەكانى بۇ فەراھەم ھىنانى زىانى بەختەوەر بۇ مرقۇفایەتى، ھەروا ترسى ئەوموشى تىدايە دەقى قورئانى وەربىگىرئ وەكوو دەقىكى ئەدەبى و مامەلەى دەقى شىعرىك، يان پەخشانىكى لەگەلدا بكىرئ، چونكە دىراسەى دەقە ئەدەبىەكان پىشت بە زەوقى لۇغەوى دەبەستى و ئەمەش لە كەسىكەو بۇ كەسىكى تر جوداوازى و بەرزونزى تىدايە، ئاشكراشە قورئان كىتبى ھىدايەتە نەك ئەدەب.

هاوۋىلان لەسەردەمى پېغەمبەردا (دروودى خوداى لەسەر بى) بە سەلىقە و تىگەشتىنى عەرمب زمانى خۇيان لە قورئان حالى دىبوون و دەيانزانى بەم ئايەتە، يان بەو ئايەتە مەبەستى چىە؟ جارجارەش ئەگەر لە ماناى ئايەتتەك حالى نەبووناىە دەگەرپانەوہ بۆلای پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەو ماناکەى بۆ ڤون دەگردنەوہ.

كاتتەك پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) وفاتى كرد فەقىهە گەورەكانى صەحابە بە قىادەى خەلىفە راشىدىنەكان رېنموى ئوممەتيان خستە سەرشانى خۇيان، هەندى فەضايەو ڤوداۋ ھاتنە كايەوہ لەوہ پېش ڤويان نەدابوو، ئەگەر شتەكى وایان بەھاتايە پېش دەگەرپانەوہ بۆ قورئان بۆ ئەوہى ھوكمى ئەو ڤوداۋە تازە دەرپېنن، ھەموويان يەكدمنگ دىبوون لەسەر مانايەك و ئىجماعيان لەسەر دەگرد، كەم واهەبووہ لەكاتى تەعاروضى دوو دەقدا خىلافيان لەناودا بەرپا بى، وەكوو راجياييان دەربارەى عىددەى ئافرەتى سەپرى مېرد مردو، ئايا عىددەى بە دانانى سەكەكەيەتى، يان بە تىپەرپوونى چوار مانگو دە شەوہ، يان بە دوورترین كاتە لەم دوو ماوہ، كامەيان زۆرتەر بوو ئەوہ دەبىتە كاتى تەواوبوونى عىددەكەى؟!

پەرورەدگار دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - الْبَقَرَةُ/ ٢٣٤﴾ ھەروا دەفەرموى: ﴿وَاللَّائِي يَسْنَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ - الطَّلَاق/ ٤﴾ ھەبوونى ئەم حالاتانە ھەرچەند كەم و نادر بوون سەرھتای پەيدا بوونى خىلافى فىقھى بوو لە تىگەشتىنى ئايەتەكانى ئەھكام: كە سەردەمى چوار ئىمامە سەر مەزھەبەكان ھات ھەر ئىمامەك ئوصول و قاعىدەو ياسايەكى پەيرەوكرد بۆ دەرھىنانى ئەھكام لە مەزھەبەكەىدا، ئىتر لەوہدوا ڤوداۋى تازەو جۆراو جۆر

هاتنه کایهوه، مهسائیلهکان بهرفراوان و همه جور بوون، راویوچوون له تیگه‌یشتنی بری ئایاتدا زۆر بوو، بههوی جوداوازی نیوان وجوهو چۆنیهتی ده‌لاله‌تکردنی ده‌قه‌که له‌سه‌ر حوکه‌که به‌بی ئه‌وه ده‌مارگیری بۆ مه‌زه‌بی تیدا به‌رجاو بگیری به‌لکوو به‌هوی پابه‌ندبوون و به‌په‌وهی کردنی ئه‌وهی فه‌قیه‌که به‌لایه‌وه حه‌ق و راسته.

هیچ کام‌یکیش له‌و خاوه‌ن مه‌زه‌به‌و فه‌قیه‌انه ئه‌گه‌ر بۆیان ده‌رکه‌وتی: که رای حه‌ق و راست لای غه‌یری خۆیه‌تی زۆر به‌سنگ فراوانی‌یه‌وه وازی له رای خۆی هی‌ناوه‌و گه‌راومه‌وه بۆ رای حه‌ق.

ئه‌م حاڵه‌ت و داب و نه‌ریته ئاوا به‌رده‌وام بوو تا سه‌رده‌می ته‌قلید و ده‌مارگیری مه‌زه‌بی هاته‌ کایه‌وه، ئیتر شوینکه‌وته‌ی مه‌زه‌به‌کان هه‌ول و کۆششی خۆیان کورت هه‌لئنا له‌سه‌ر پونکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی خۆیان و سه‌رخستنی به‌سه‌ر مه‌زه‌به‌که‌ی تر، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ رێگه‌ی ئه‌وه‌شه‌وه بی: که مانایه‌کی مه‌رجوح و دوور بۆ ئایه‌ته‌که دابنی و مانا سه‌حیح و نزیکه‌که‌ی پاشگوێ بخا، ته‌فسیری فیه‌قی بۆ ئایه‌ته‌کانی ئه‌حکام له‌ قورئاندا سه‌ری هه‌لدا، ئیتر وابوو ده‌مارگیری مه‌زه‌بی توند و توندپه‌وی به‌خۆوه بینیه‌و وابوو که‌می خا و بۆته‌وه!

ئیت هه‌تا سه‌رده‌می تازه ئه‌م مه‌نه‌ج و پرۆگرامه ئاوا به‌رده‌وامه‌و په‌په‌وه‌ی ده‌کری، ئه‌مه‌ش پێی ده‌گوتری: (التفسیر الفقہی) گرنگترین کتیی ته‌فسیری ئه‌م بواره ئه‌مانه‌ن:

- ۱- أحکام القرآن للجصاص
- ۲- أحکام القرآن للکيا الهراس.
- ۳- أحکام القرآن لابن العربي.
- ۴- الجامع لأحکام القرآن للقرطبي.
- ۵- الاکلیل فی استنباط التنزیل للسيوطي.

- ۶- التفسيرات الأحمديّة في بيان الآيات الشرعية للملاحيون.
 - ۷- تفسير آيات الأحكام للشيخ محمد السائس.
 - ۸- تفسير آيات الأحكام للشيخ محمد الشنقيطي.
 - ۹- أضواء البيان للشيخ محمد الشنقيطي.
- ئىستاش لّيره به ملاوه فههرهسەى وهصفى بۆ ئەو كتيبانە دهكهين.

۱- احكام القرآن للجصاص:

ئەبوبەكر ئەحمەدى كورى عەلى (الرازى) مەشهور بە (الجصاص) ئەم نازناوەى لەو وەرگرتوو: كە كارى كەچكارى كردو. ئەم زاتە يەككە لە نىمامەكانى فيقەى حەنەفى لە چەرخى چوارەمى كۆچىدا، ئەم كتيبەى جەصاص يەككە لە كتيبەكانى تەفسىرى فيقەى بەتايبەتى لاى حەنەفىيەكان.

دانەر لەم كتيبەدا كارى خۆى كورت هەلئىناوە لەسەر تەفسىرى ئەو ئايەتانەى پەيوەنديان بە ئەحكامى فەرعيەو هەيە ئايەتەك، يان چەند ئايەتەك دىنى، پاشان بەريوايەتى مەئثور شەرحيان دەكا، هەر مەسەلەيەكى فيقەى لەو مەسائيلە فيقەييانەى پەيوەنديان بە ئايەتەكەو هەبى، بەدورو نزىك، باسى كردو خيلافاتى مەزەهەبى دىنى و شىيان دەكاتەو، مەرؤف: كە ئەو كتيبە دەخوينتەو وادەزانى كتيبيكى فيقەى دەخوينتەو نەك كتيبى تەفسىر.

جەصاص دەمارگىريەكى توندروانەى بۆ مەزەهەبى حەنەفى هەبو، ئەم دەمارگىريەى واى لى كردوو زىدەرپۆيى و تەعەسسوف بەكاربىنى بۆ تەفسىرى ئايەتەكانى ئەحكام و تەئويليان بكا بۆ سەرخستنى مەزەهەبەكەى، زۆر بەتوندى رەددى نەييارەكانى مەزەهەبى حەنەفى دەداتەو، زۆر پىچ و پەناى نالەبار دەكا بۆئەو تەئويلەك بسازىنى و مەزەهەبى خۆى سەربخا،

تهنانهت جاری واههیه تهئویلی وادهکا خوینهر دتۆرینئو دریزه بهخویندنهوهی عیبارتهکهی نادا، چونکه لهکاتی موناغهشهکردنی مهزههبهکانی تر قسهی زۆر روشینه دهکاو چرنوکی بهنازار دهگری.

جهصاص بهگویرهی تهفسیرهکهی وادمردهکهوئ لهپرووی عهقیدهوه بیروباوهپی موعتهزیلهی ههیه، بۆنموونه له تهفسیری ئایهتی ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ - الأنعام/ ۱۰۳﴾. دهئێ: ماناکهی ئهوهیه، چاو نابینی، ئههه جوهر مهدهحیکه بهوه که نهفی بینینی دهکا بهچاو، وهکوو چۆن دمفهرموئ: ﴿لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ - البقرة/ ۲۵۵﴾. ههرشتیکیش خودا بهنهفی کردنی لهخوی مهدهح بئ، بیگومان چهساندنی دژهکهی زهمو نهقصه، بههیج حالیک دروست نیه ئیثباتی نهقیضهکهی بکهین. جا کهخودا مهدهحی خوی دهکا بهوهی بهچاو نابیندرئ، بههیج جوړیک دروست نیه پیچهوانهکهی ئیثبات بکهین بۆی، چونکه بهوه صیفهتی نهقص بۆ خودا بریار ددهمین. دروست نیه بلیین: ئایهتهکه تهخصیص دهکری به ئایهتی ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ، إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ - القيامة/ ۲۲-۲۳﴾ ئیحتیمالی چهند مانایهکی ههیه، لهوانه: چاوهروانی پاداش، وهکوو لهکۆمهلیک له عولهمای سهلهفهوه ریوایهتکراوه، جا که ئیحتیمالی تهئویلی ههبوو دروست نیه بیکهی به ئیعتیراضو رهندانهوه بۆسهه شتیک: که ریگای تهئویل کردنی تیدانهبئ، ئههه ئهخبارانهی دهربارهی بینینی خودا ریوایهتکراون - ئهگهر سهحیح بن - مهبهست لیان زانیارییه، واته زانیارییهک که شوبههه گومانی تیکهلاو نهبن شک و رارایی تیدانهبئ. چونکه وشه (رؤیة) له لۆغهت بهمانا (عیلمو زانیاری) هاتووه.^(۱)

^(۱) بروهه احکام القرآن للجصاصا ج ۵/۳.

ئەم كەتەبە تەفسىرە لەسە جەلدا چاپكراوە، ھەركەسە بىھەوى دەتوانى پەيدای بكاو بىخوینەتەووە سەرچاوەیەكى گەرنكى فەقەى ھەنەفەییە.

٢- احكام القرآن لابن عربى:

ئەبوبەكر موحەممەدى كورە عەبدوللای كورە ئەحمەد (العافرى، الأندلسى، الاشبیلی) یەكەكە لە ئىمامە گەرەكانو زانایانى ئەندەلوس كە خاوەنى زانیاریەكى بەرفراوان بوو، ئەم زاتە لەسەر مەزھەبى ئىمام مالیکە، كەتەبەكەشى (احكام القرآن) گەرنكترین تەفسىرى فەقەییە لەلای زانایانى مالیکى.

(ابن عربى) لە تەفسىرەكەیدا پیاویكى میانەپرەوو خاوەن وێژدانە، دەمارگیرى بۆ مەزھەبى خۆى تەیدا نە، بۆ رەتدانەووى ئارای دژەكانى توندپەرەوى و تەعەسسوف بەكارناھێنێ وەكوو (الخصاص) پەپرەوى كردوو، ھەرچەندە چاوى قوچاندووە لەھەموو ھەلەبەكەى زانستى كە لە موچتەھىدىكى مالیکییەو سەرى ھەلدا.

ئەم زاتە لە كەتەبەكەیدا راو بۆچوونى زانایان لەسەر تەفسىرى ئایەتەكە باس دەكاو تەنھا ئەو ئایەتانە تەفسىر دەكا كە ئەحكامیان لەخۆگرتوو، بەیانى ئىحتىمالاتە جۆراوجۆرەكان دەكا: كە مەزھەبە فەقەییەكان خستویاننەپرەوو، خال بە خال تەفسىرى ئایەتەكە دەكاو بۆ ھەموو خالێك عینوانێك دادەنێ، بۆ نموونە دەلێ: (المسألة الأولى ... المسألة الثانية...)

ئاواو بەو جۆرە، زۆر بەكەمى لە رەتدانەووى موخالیفەكانیدا توندپەرەوى بەكاردەنێ، بۆ نموونە لە تەفسىر كردنى ئایەتى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ - المائدة/٦﴾ دەلێ: مەسئەلەى یانزەھەم فەرموودەى خودا (فاغسلوا) شافىعى - كە لەلای ھاوولانى وەكوو (محمد بن عدنان) وایە لە رەوانبێژىدا بەلگەو ئەو ئەبەو ھەنەفەو غەبرى ئەویش

بېيان وايه وشه (غسل) بریتیه له وهی ئاو بهو شته دا بکهی که دهیښوی بهی دهمست ئی خستن. بېگومان ئیمه له مه سائیلی خیلافدا پووچی راو بوچوونی ئهو زاتانه مان بهیان کرد، ههروا له سورمتی (النساء) یشدا ئه وهمان خسته روو: که رمثیه کهیان فاسیده وانیه و ئه وهمان چه سپاند که (غسل) بریتیه له ئاو پیدا کردنی ئهو شتهی دمهوئ بیهوئ و وپرای دهمست لیخستن و هه لگلوختن و شتی وا.^(١)

ئینولعه رمبی له ته فسرکه ی دا بو دمهینانی ئه حکام، هه میسه لوغت دهکا به حاکم و له وپوه زانیارییه کانی خوئی ئاراسته دهکا و خوئی دهپاریزی له ئیسرایلیات و داوا دهکا ئهو جوړه ریوایه تانه رمفزبکری و نه خرینه ناو باسو لیکوئینه وه، ههروه ها رمخنه ی بنیاتنه ر له حه دیثی زعیف دهگری و هو شداری دمه له وهی په نای بو بیرئ و بکریته که رمسه ی باسی ناو ته فسر.

ئهم کتیه چه ند جارێک چاپکراوه، هه ندی جار له دوو بهرگداو هه ندی جار له چوار بهرگداو به ئاسانی له بهر دهمستی خوینه ران دایه.

٣- الجامع الاحکام القرآن لابی عبدالله القرطبی:

ئهبو عه بدوللا: (محمد بن أحمد بن ابی بکر بن فرح الأنصاری الخزر جی الأندلسی) یه کیکه له زانا فه قیهه تاقانه کانی مالیکی، بهر هه می زوری هیه، به ناو بانگترینیان کتیبی ته فسرکه یه تی: (الجامع الأحکام القرآن).

شیخی قورطوبی له ته فسرکه ی دا ته نها ئایه ته کانی ئه حکامی ته فسر نه کردووه، به لکوو به ته رتیب هه موو قورئانی ته فسر کردووه،

^(١) پروانه ج/ ٢٣٢.

تەفسیر کردنه کهشی زۆر لایه‌نی گرتوونه‌وه، سه‌به‌ب نزولی باس کردووه، جوهره‌کانی قیراناتی راگواستوون، دهستی بو ئیعراب بردووه و شه‌ی غه‌ریبی شهرح کردووه، هه‌موو قه‌وله‌کان پال بیژمره‌کانیان دهدا، نه‌گه‌م نه‌زۆر چیرۆک و سه‌رگورشته‌ی موفه‌سسیره‌کان و ئه‌خباری میژوو نووسان باس ناکاو پاشگوینی خستوون، مه‌علومات له‌زانا پیشینه‌ متمانه‌ پیکراوه‌کان نه‌قل ده‌کا، به‌تایبه‌تی له‌و زانایانه‌ی له‌بوارێ ئه‌حکام کتییان نووسیون، له‌ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو عه‌طیه‌ و ئیبنو له‌عه‌ره‌بی و الکیاهراس و ئه‌بویه‌گری (الخصاص).

قورطوبی له‌باسی ئایه‌تی ئه‌حکامدا زانستی خو‌ی په‌خش ده‌کا، مه‌سه‌له‌ خیلافیه‌کان دینی و به‌لگه‌ی هه‌موو ره‌ئیه‌کان ده‌خاته‌روو ته‌علیقیان له‌سه‌ر دهدا هه‌رگیز ته‌عه‌صوب و ده‌مارگیری بو مه‌زه‌به‌که‌ی که‌ مالیکیه‌، له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا به‌رچاو ناکه‌وئ، بو نموونه‌ له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ - البقرة/١٨٧﴾ له‌ مه‌سه‌له‌ی دوانزه‌مه‌می ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌دا - دوا‌ی ئه‌وه‌ی راجیایی زانایان دیاری ده‌کا ده‌رباره‌ی حوکمی که‌سیک له‌رۆژی ره‌مه‌زاندای له‌بیری بجئ: که‌ به‌رۆژووه‌ شت بخوا، ئه‌وه‌ دینی: که‌ لای ئیمام مالیک رۆژووه‌که‌ی ده‌شکئ و بئویسته‌ رۆژووه‌که‌ی قه‌زابکاته‌وه‌ - ده‌لئ: به‌لای غه‌یری مالیکه‌وه‌ رۆژووه‌که‌ی ناشکئ هه‌رکه‌سیک نه‌زانئ به‌رۆژووه‌ شت بخواو بخواته‌وه‌ رۆژووه‌که‌ی ناشکئ، من ده‌لیم: ئه‌م رایه‌ سه‌حیحه‌ و به‌م شیوه‌ش جه‌ماوه‌ری زانایان فه‌رموو‌یان: بئگومان که‌سیک له‌بیری بجئ که‌ به‌رۆژووه‌ شت بخواو بخواته‌وه‌ قه‌زا کردنه‌وه‌ی له‌ئه‌ستۆ نه‌ه‌ و رۆژووه‌که‌ی ته‌واو سه‌حیحه‌، ئاماژه‌ به‌ هه‌دیثی ئه‌بو هورمیره‌ ده‌لئ: پئغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: «إِذَا أَكَلَ الصَّائِمُ نَاسِيًا أَوْ شَرِبَ نَاسِيًا فَإِنَّمَا هُوَ رِزْقٌ سَاقَهُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ وَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ». ئه‌تۆ ده‌بینی شیخی قورطوبی به‌م رایه‌ پئچه‌وانه‌ی مه‌زه‌به‌ی خو‌ی بریاری

داوه به ئه وپه پرى بهرپرسياريپه وه ويزدانى خوئى به كارهيئاوه و مافى داوه به كه سانيك كه له سهر مه زهه بى ئه و نين.

قورطوبى له بوارى عه قيدمش دا رهددى فيرمقه كان دمهاته وه، راوبوچووونى موخته زيله و قه دهرى و رافىضيه كان و فه لاسيفه كان و صوفيه توندره و غولته كان دمهاته وه، به لام به ئوسلوبىكى ناسك و به ئه دهب و به ويزدانىكى زيندوو به نه رم و نيانى، به لكوو ويزدانى پالى پيوه دهنى داکوئى له وان ههش بكا؛ كه ئيبنولعه رهبى هيرشى كردونه سهر له وان ههش خيلافى مه زه به كهى بوون، سهر زهنشتى ده كا له سه رئه وهى به عيبارتى ههست برينداركه ر هيرشى كردوته سهر زانايانى ئيسلام و هيللى سوورى به زانده وه، كاتيكيش بو خوئى ره خنه ده گري ره خنه كانى زور بنياتنه رو ناسك و پاك و بئ گهردن، له چوار چيوه ئه دهب و عيفهت دمرناچن.

بيگومان ئه م كتيب به نه رخه (الجامع الأحكام القرآن) تاپيش ماوه يه كى كه م له كتيبخانه كان دا نه بوو موسولمانان له زانياريه كانى ناوى بئ بهش بوون، خواو راستان (دار الكتب المصرية) مهردانه له خو كه وتو به چاپى كه ياندو ئيستا به چهند قه باره و چاپى جيا جيا له بهرده ستى خوينه رانه.

٢٦) بايوغرافى بو هه ندئ له موفه سسيه مه شه وه كان

١٨) ئيبنو عه بباس نه سه بو زينامه ي: ناوى عبدالله هيه و كورپى عه بباس كورپى عبدالله مطلب كورپى هاشم، كورپى عبدالمناف (القرشى، الهاشمى) يه كورپى مامى پيغه مبه ره (دروودى خوداى له سه ر بئ) داىكى ئومموالفضل (لبابة بنت الحارث الهلالية) يه ئيبنو عه بباس له داىك بووه به سئى سال پيش هيجرته، يان پينج سال پيش كوچ. له و كاته دا بنو هاشم و به نو موطلب له مه كه وه دمر نرابوون و له شيعبى ئه بو طاليبدا خرابوونه ژير كه مارووه.

عەبدوللای کورێ عەبباس ئەو سائەى حەزرەتى عوسمان شەهیدکرا
حەجى کردوو.

لەشەرى (صفین)دا بەرپرسی لای چەپی لەشکربوو. ئیمام عوسمان
کردبووی بەوالی بەصرە، لەسەر ئەو پۆستە مایەوێ تا شەهیدبوونی ئیمامی
عەلى، دواى عەبدوللای کورێ الحارث کرا بەوالی بەصرەو ئیبنو عەبباس
رۆیشتەوێ بۆ حىجاز. سائى شەصت و پینج، یان حەوت، لە طائیف وەفاتی
کردوو، رایەکیش هەیه دەلى سائى شەصت و هەشت لەدوینا دەرچوو، بەلای
جەمهورەوێ ئەم رایە راستە، واقیدى دەلى: هىچ خىلافو راجیایى لەنیوان
زانایاندا نیه: کە ئیبنو عەبباس لە (الشعب)دا ئەوکاتەى قورمیش بەنو
هاشمیان خستبووێ ژێر گەمارۆو حەصارەو هاتۆتە ژیانەو، ئەوکاتەى
پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەدوینا دەرچوو ئەو تەمەنى سیانزە
سال بوو.

پلەوپایەو زانیاری ئیبنو عەبباس

ئىبنو عەبباس بە تەرجومانى قورئان مەشهور بوو، نازناوى (حبر
الامة) زانای ئوممەتى موسولمان، سەرۆكى رافه کارانى قورئانى هەبوو. ئەو
بەیهەقى لەکتىبى (الدلائل)دا لە ئىبنو مەسعودەو نەقل دەکا گوتویهتى:
(نعم ترجمان القرآن ابن عباس). ئىبنو سەعد بە رۆشتەیهكى صەحیحو
پەسند رىوايه تىكى لە یەحیای کورێ سەعیدى الأنصارى رىوايه تکرده دەلى:
کاتى زمیدى کورێ ثابت وەفاتی کرد ئەبو هورەیره فەرمووى: «مات حبر
الامة، ولعل الله أن يجعل في ابن عباس خلفا».

بێگومان ئىبنو عەبباس لەناو گەورە گەورانى هاوێلاندا هەرچەندە
بەتەمەن منداڵ بوو، بەهۆى عیلمو تیگەییشتنى پلەو پایەیهكى بەرزى بۆ

خۆی دهسته بهر کردبوو، دوعا و پارانه وه که ی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بـ) دمر باره ی ها تو ته دی.

له هه دی ته سه حیح دا ها تو وه، خۆی ریوا یه ته ی کرد وه ده گێر ته وه ده ئی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بـ) له با وه شی گرت م و فه رموو ی: «اللّٰهُمَّ عَلِّمَهُ الْحِكْمَةَ» خودایه شار مزای بکه و زانیاری حیکمه ته ی فێر بکه.

له موعجه می (البغوی) و سه ر چا وه ی تری ش له ئیما م عومه ره وه ریوا یه تکه راه: که هه می شه ئیما م عومه ر ئیبنو عه بباسی له خۆی نزیک ده کرد وه وه ده یفه رموو: من بۆ خۆم پێغه مبه رم بینوه ئه ی عه بدوللا بانگی کردی و ده ستی موباره کی به سه ر دا هینای و تفی خۆی خسته نا و ده مه ته وه فه رموو ی: «اللّٰهُمَّ فَهِّمْنِي فِي الدِّينِ وَعَلِّمْنِي التَّوْبَةَ». خودایه له ئایین دا شار مزای بکه و زانیاری ته ئویل و ته فسیری فێر بکه.

ئیما می بو خاری له پێگه ی سه عیدی کو ری جو به ی ره وه له ئیبنو عه بباسه وه، ده فه رموو ی: خه لیفه عومه ر له مه جلیس دا منی له گه ل پیا و ما قولانی قو ره ی ش دا داده نی شان د، هه ندی له پش سبیه گانیان له دلی خۆیان دا پێیان ناخۆش بوو، تێیان دا هه بوو ده یگوت چی یه عومه ر له گه ل ئیمه دا ئه م کو ره گه نجه داده نی شی نی؟ ئیمه کو رما ن هه یه له ته مه نه ی ئه و دا یه، حه ز ره تی عومه ر فه رموو ی: راست ده که ن، ئه وه ی ئیوه ده یلێن وایه. رۆژێک بانگی پیا و ما قولانی قو ره ی ش ی کردو ئیبنو عه بباسی شی خسته نیویانه وه، ئیبنو عه بباس ده ئی: من واده زانم بۆ یه بانگی منی کردو له گه ل ئه وان دا دای نی شان دم بۆ ئه وه ی ئاستی زانیاری منیان نی شان بدا. که دانیشتین رووی تێک ره دین و فه رموو ی: ئیوه چۆن مانای سو ره تی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ..... - النصر/١﴾ ده که ن، هه ندیک یان وتیان: خودا فه رمانی پێک ره دووین حه مدو ئه نای بکه ی ن و دا وای لیخۆش بوونی ئی بکه ی ن له کاتی که دا: که یار مه تی داوین و به سه ر دو ژمن دا سه ری خستووین و ریگای بانگه وازی بۆ والا ک ره دین و مه که که ی بۆ

رزگارکردین. هه‌ندیکیشیان بێده‌نگ بوون و هیچ قسه‌یه‌کیان نه‌کرد. ئه‌مجار عومه‌ر پێی گوتم: ئه‌تۆش ئه‌ی ئیبنو عه‌بباس هه‌ر ئاوا مانای ده‌که‌ی؟ وتم: ئه‌وه ئاماژه‌ی له‌دو‌نیا ده‌رجوونی پێغه‌مبه‌ری تێدایه‌، خودا ئه‌وه‌ی پێ راگه‌یانده‌، فه‌رمووی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ئه‌و نیشانه‌ی هاتنی ئه‌جه‌لی تۆیه‌ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾. عومه‌ر وتی: منیش هه‌ر ئه‌و مانایه‌م زانیوه‌و ئه‌و رایه‌م هه‌یه‌ که‌تۆ ده‌یلتی.

ته‌فسیره‌که‌ی: بێگومان له‌بوارێ ته‌فسیری قورئاندا زۆر رێوایه‌ت له‌ ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌ هاتوون.

ئه‌وه‌ی لێیه‌وه‌ نه‌قل کراوه‌ ده‌رباره‌ی ته‌فسیر له‌ ته‌فسیریکی موخته‌سه‌ردا کۆکراوه‌ته‌وه‌ پێی ده‌گوتری (تفسیر ابن عباس) له‌م ته‌فسیره‌دا رێوايات و رێبازو سه‌نده‌ی جو‌راو جو‌ر هه‌ن، وه‌ی جوانترین رێبازو سه‌نده‌، رێبازی عه‌لی کو‌ری ئه‌بو طه‌له‌حه‌ی هاشمی‌یه‌ له‌خودی ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌، بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی دا پشته‌ی به‌م سه‌نده‌و رێبازه‌ به‌ستووه‌، له‌ رشته‌و رێبازه‌ باشه‌کان رێبازی فه‌یسی کو‌ری موسلیمی کوفیه‌ له‌ عه‌طائی کو‌ری (السائب)ه‌وه‌.

له‌ ته‌فسیره‌ درێژه‌کاندا ئه‌و رێوايه‌تانه‌ی ئیسناد دراو‌ن بۆلای ئیبنو عه‌بباس مه‌جاهیل و نه‌ناسراو‌ن، لاوازترین رێبازو سه‌نده‌ رێبازی (الکلبی)یه‌ له‌ئه‌بو (صالح)ه‌وه‌. (الکلبی) ئه‌بو نه‌صر (محمد بن السائب) کۆچکردوی سالی ١٤٦ی کۆچی. جا ئه‌گه‌ر رێوايه‌تی محم‌دی کو‌ری مه‌روان (السدی الصغیر) کۆچکردوی سالی ١٨٦ی کۆچی خرایه‌ پال رێوايه‌تی (الکلبی) ئه‌وه‌ له‌راستی‌دا ده‌بیته‌ زنجیره‌یه‌ک درۆو ده‌له‌سه‌. هه‌روا رێبازی موقتیلی کو‌ری سوله‌یمانی کو‌ری بیشری (الأزدی) وه‌ی (الکلبی) به‌سه‌ر ئه‌ودا پاساو ده‌دریته‌وه‌، له‌م رووه‌وه‌ له‌ سه‌نده‌ی موقتیل دا مه‌زاهیب و راوی چروک و متمانه‌ پێ نه‌کراو زۆرن.

رېبازيكي تر بؤ ريوايه تي ته فسيري ئيبنو عه عباس طه ريقى
(الضحاك) ى كورې (مزاحم الكوفى) يه له ئيبنو عه عباسه وه، به شيوه ى
(منقطع) چونكه (مزاحم) ئيبنو عه عباسى نه ديوه، جا نه گهر ريوايه تي
بيشري كورې عه ماره خرايه پال رېبازى الضحاك، نه وه سه نه ده كه پتر
زه عيفى تيدا روده دا چونكه بيشر بؤ خؤى بتمانه پئ نه كراوو زه عيفه.
نه گهر ريوايه ته كه ى له ريوايه تي (جويبير) بوو له (الضحاك) وه نه وه
پتر زه عيفى تيدا ديته جي، چونكه (جويبير) ريوايه تي مه تروكو زور
زه عيفه.

رېبازيكي ترى ريوايه تي ته فسيري ئيبنو عه عباس طه ريقى
(العوفى) يه له ئيبنو عه عباسه وه، ئيبنو جه ريرو ئيبنو نه بى حاتم زوربان
له م سه نه ده ريوايه تكدرووه (العوفى) زه عيفه به لام زورنا، هه ندى جاريش
تير ميذى به جوانى داناوه.

به م شيوه خوينهر دمتوانئ: كه ليكؤلئنه وه له رېبازو سه نه ده كاندا
بكا، باش و مه قبول له زه عيفو مه تروكو جيا بكا ته وه، چونكه هه رچى له
ئيبنو عه عباسه وه ريوايه ت كرابئ به سه حيح و جه سپاو ناؤميؤردي،
له وه پيشيش له باسى ته فسيره كهيدا نه م باسه مان پتر شى كرده وه.

مواجهيدى كورې جه بر

نه سه ب و ثيانس: ناوى مواجهيدى كورې جه برى (المكى أبو الحجاج
المخزومى المقرئ) مه ولأى السائب بن أبى السائب ه، ريوايه تي له عه لى و
سه عدى كورې نه بو وه مقاص و هه رچوار عه بدوللاكان و رافيعى كورې
خودميح و خاتو عائشه و ئوممو سه له مه و نه بى هورمه ره و سوراقه ى كورې
مالك و عه بدوللاى كورې (السائب المخزومى) و خه لكئكى زورى تر، عه طاء
ريوايه تي لئ كرده وه، هه روا عه كرده وه عه مرى كورې دينار و قه تاده و

سولهيمان ئەلئەحوەل و سولهيمان (الأعمش) و عەبدوللای كورې (الكثير القارئ) و ھى تریش رېوايەتیان ئى كرددووه، سالى (۲۱) ى كۆچى لەسەردەمى خەلافەتى عومەردا (رمزى خودای ئى بى) لە دایك بووه، سالى (۱۰۲) یان (۱۰۳) ى كۆچى لە دونیا دەرچوووه، یەحیای كورې القطان دەلئ: سالى سەدو جوارى كۆچى وەفاتی كرددووه.

پەلەوپایەى ئەم زاتە

موجاهید سەرۆكى موفەسسیرینەكانە لەچینی تابیعینە، سى جار تەفسیرەكەى لە ئیبنو عەبباس وەرگرتوووه، ھەر بۆخۆى دەلئ: سى جار ھەموو قورئانم لای ئیبنو عەبباس دەور كرددۆتەووه، لەسەر ھەموو ئایەتێك دەوہستام، دەربارەى ھەموو ئایەتێ پرسیارم ئى دەكرد؛ دەربارەى چى نازل بووه؟ چۆن نازل بووه؟ ئیمامى الثورى دەفەرموئ: ئەگەر لە موجاہیدەوہ تەفسیرت بۆھات وەرى بگەرە بەستە، ئیبنو تەیمیيە دەفەرموئ: بۆیە ئیمامى شافعیو بوخارى و زانای تریش ئەوەندە ئیعتیما دیان لەسەر تەفسیرەكەیتى.

ئەبو حاتم دەلئ: موجاہید ھیچى لە خاتو عائیشە نەبیستووہ رېوايەتى لەوہوہ بە مۆرسەل دەژمێردرئ، ھەروا دەلئ: رېوايەتى موجاہید لە سەعدو موعاویيەو كەعبى كورې عوجرە، مۆرسەلن، ئەبو نەعیم دەلئ: (یحى القطان) گوتوویەتى: رېوايەتە مۆرسەلەكانى موجاہیدم پێخۆشترن لە مۆرسەلەكانى عطاء، قەتادە گوتوویەتى: زانترین موفەسسیر لە ژيانا مابى موجاہیدە، ئیبنو سەعد دەلئ: موجاہید متمانە پێكراو بوو، فەقیھو زانا بوو، زۆرى فەرموودە رېوايەتكدون، ئیبنو حیبان دەلئ: موجاہید فەقیھو واریعو عابیدو ورد بوو، لە بواری تەفسیردا ئیمامى (الذھبى) لە كۆتایى ژيانامەكەىدا دەلئ: ئیجماعى ئوممەت لەسەر ئەوہ چەسپاوه: كە موجاہید

رابهرو پيشه‌وايه و قسه و رپوايه‌تي ده‌كرينه به‌لگه، وتوشيه‌تي عه‌بدو‌للاي كورې كوټه‌ير له خزمه‌تيا خوښدويه‌تي.

جا: كه نيمامي (الثوري) ده‌لئ: نه‌گهر له موحاهيده‌وه ته‌فسيرت بو هات و مري بگړه و به‌سته، مه‌عنای نه‌وه ناگه‌يه‌نئ هه‌رچي پال نه‌و درا بئ، هه‌رچي بگوتري: (عن موحاهد) بئ سئ و دوو و مري بگرين! نه‌خير نابئ ومها بير بکه‌ينه‌وه، چونکه موحاهيديش وه‌کوو که‌ساني دي وايه له‌و راويانه‌ي حه‌ديثيان لئ نه‌قل کړاوه، واده‌بئ يه‌کيک رپوايه‌تي لئ کردووه زمعيغه و متمانه‌ي پئ ناکري، که‌وابئ زور پئويسته پشکين و ته‌حه‌رپري بو بکري دمر باره‌ي سه‌لامه‌تي سه‌نه‌ده‌که، نه‌ميش وه‌کوو ئيبنو عه‌بباس دمر باره‌ي نه‌و رپوايه‌تانه‌ي ليټه‌وه ده‌کري.

٣ ئيبنو جهريري ته‌به‌ري (الطبري)

نه‌سه‌ب و ژيان‌نامه‌ي: ناوي (محمد بن جرير بن يزيد بن خالد بن كثير بن أبو جعفر الطبري) يه، له بناغه‌دا ئامولي يه، له به‌غدا له‌دايك بووه و له‌ويشدا مردووه، سالي/٢٢٤ ى كؤچي هاتوته كؤري ژيانه‌وه، سالي/٣١٠ ى كؤچي كؤجباري نه‌و دونيا بووه، زانايه‌كي تافانه‌و كه‌م وينه‌ بووه، زوري رپوايه‌ت کردوون، زور وردبين و شرمزا بووه له گيرانه‌وه‌ي رپوايات و شهن و كه‌و كردنيان و ته‌رحيحداني نه‌م رپوايه‌ت به‌سه‌ر نه‌و رپوايه‌تدا، ده‌ستيكي بالاي هه‌بووه له ميژوو بايوغرافي ريجالي حه‌ديث و به‌سه‌ره‌اتي گه‌له پيشينه‌كان.

به‌ره‌مه‌و كتيب‌ه دانراوه‌كانى: ئيبنو جهرير زوري به‌ره‌م هه‌ن، له كتيب‌ه مه‌شه‌وره‌كاني (جامع البيان فى تفسير القرآن) تاريخ الأمم والملوك و هه‌وال و به‌سه‌ر بورده‌يان، الآداب الحميدة والأخلاق النفسية وتاريخ الرجال، وإختلاف الفقهاء وتهذيب الآثار، وكتاب البسيط فى الفقه، والجامع فى القرآن، وكتاب التبصير فى الأصول.

تەفسىرەكەس: بىگومان كىتەپكەى لە تەفسىردا (جامع البيان فى تفسیر القرآن) باشتىن تەفسىرو بە نرخىنە، سەرچاۋىيەكى ئەصلو رەسەنە لەبۋارى تەفسىر بە مەئثوردا، دابو نەرىتى ئىبنو جەرىر لە تەفسىر كىرەندە بەمەجۋرەيە، تەفسىر دەھىنىۋ پال صەحابەى دەدا، يان پال تابىعىن، يان ئەتبەعى تابىعىنى دەدا، دەست بۇ ئەقوالى جۇراۋجۇر دەباو ھەندىكىان تەرجىح دەدا بەسەر ھەندىكىاندا.

بىگومان عولەماى موعتەبەرۋ بەناۋبانكى جىھانى ئىسلامى كۇراپان ھەيە لەسەر ئەۋە: كە تەفسىرى ئىبنو جەرىر لەۋىنەى دانەنراۋەۋ تاكە تەفسىرى بۋارى خۇيەتى.

ئىمامى نەۋەۋى لە تەھذىبەكەىدا وتۈۋىيەتى: كىتەبى ئىبنو جەرىر لە تەفسىردا تاقانەى بۋارى خۇيەتىۋ تا ئىستا كەس نەيتۈۋىيە كىتەبى ئاۋا دابنى، تەفسىرى ئىبنو جەرىر لە تەفسىرەكانى تر جىا دەبىتەۋە بەۋەى ئەھكام دەردىنى، ئامازە بۇ ئىعرابى خەفىۋ موشكىل دەكا، بەمەش تەفسىرەكەى دەكەۋىتە ژۋور تەفسىرەكانى ھاۋەلانىيەۋە، ئىبنو كەئىر زۆربەى نەقلەكانى لە ئىبنو جەرىرەۋەيە.

④ ئىبنو كەئىر

نەسەب ۋ ژياننامەس: ناۋى ئىسماعىلى كۈرى عومەر (القرشى ابن كئىر البصرى ثم الدمشقى، عمادالدين أبو الفداء الحافظ المحدث الشافعى) سالى/۷۰۵ى كۆچى لە دايك بوۋە، سالى/۷۷۴ى كۆچى، دۋاى ژيانىكى پىر عىلمۋ زانىست لە دونىا دەرجۋۋە، بىگومان ئىبنو كەئىر فەقىھىكى وردو موحەدىتىكى لىھاتۋو مىژۋونۋوسىكى لىزانۋ موفەسسسىرىكى خاۋەن زەبىتۋ رەبىت بوۋە، ئىبنو جەجەرى عەسقىلانى دەربارەى، فەرمۋىيەتى: بىگومان ئىبنو كەئىر يەكىكە لە موحەدىتە فەقىھەكان، ھەروا دەربارەى دەئى:

بهره‌مه‌کانی له ژبانی خویدا به‌ناو ولاتی ئیسلامی دا بلأویوونهوه، له دواى ومفاتیشی جیهانی ئیسلامی سودی ئی بینیهوه.

بهره‌مه‌کانی: یه‌کێک له بهره‌مه‌کانی ئیبنو که‌ثیر کتیبی (البداية والنهاية) یه له‌بوارى می‌زوودا، ئەم کتیبه له سه‌رچاوه پڕ بایه‌خ و گرنگه‌کانه بۆ می‌زوونوسان هه‌روا کتیبی (الکواکب الدراری فی التأریخ) له کتیبی (البداية والنهاية) هه‌لی بزاردووه، (تفسیر القرآن، والإجتهد فی طلب الجهد) هه‌روا کتیبی (جامع المسانید) و (السنن الهادی لأقوم السنن) و (الواضع النفیس فی مناقب الإمام محمد بن إدريس).

ته‌فسیره‌که‌ی: موحه‌مه‌د ره‌شید ره‌ضا دهرباره‌ی ته‌فسیره‌که‌ی وتوویه‌تی: ئەم ته‌فسیره له به‌ناوبانگترین ته‌فسیره له‌روی ئەوه‌وه: که گرنگی داوه به‌ ریوایه‌تکردن له موفه‌سسیرینی سه‌له‌فه‌وه‌و پونکردنه‌وه‌ی مه‌عنای نایه‌ته‌کان و ئەو ئەحکامانه‌ی له‌خۆیان گرتوون، خو‌ی پاراستووه له‌و شتانه‌ی له‌و بابه‌تانه‌ی که‌سانی دی درێژمیان پێداوه، له مه‌باحیثی ئیعراب و نوکته‌و فنونی به‌لا‌غه، یان تیکه‌لکێشکردنی زانیاری غه‌یری ته‌فسیر: که بۆ تیگه‌یه‌شتن له‌ قورئان پێویست نین و نابنه‌ هۆی په‌ند و ئامۆژگاری.

یه‌کێک له تابه‌تمه‌ندیه‌کانی ئەم ته‌فسیره ئەوه‌یه ته‌فسیری قورئان به‌ قورئان ده‌کا، له‌هه‌موو ته‌فسیره‌کانی تر بۆ پونکردنه‌وه‌ی ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌ زیاتر نایاتی تر ده‌هێنێ که له مه‌عنادا مونسه‌به‌یان به‌ یه‌که‌وه هه‌بێ، ئەمجار زۆر فهرمووده‌ی (مه‌رفوع) که په‌یوه‌ندیان به‌ ته‌فسیری نایه‌ته‌که‌وه هه‌یه، به‌یانی ئەو هه‌دیه‌یه‌ش ده‌کا: که ئیحتیجایان پێ ده‌کری، ئەمجار په‌نا ده‌با بۆ ئاتاری و سه‌حابه‌و ئەقوالی تابیعین و چینی دوا ئەوان له‌ عوله‌مای سه‌له‌ف.

تابه‌تمه‌ندیه‌کی تری ئەم ته‌فسیره ئەوه‌یه بیرى خوێنه‌رانی ده‌خاته‌وه: که له ته‌فسیر بالمأثوردا زۆر شتی نه‌شیاو و ئیسرائیلیات هه‌یه،

بەكورتى ھۆشدارى دەدا بۇ ئەۋەى بە ھەزەرەۋە تەعامولىيان لەگەل بىرى، ھەندى جارىش شتە مونكەرەكانى ئىسرائىلىيات دىارى دەكا، خۆزگە زىاتر بەدواداچوونى بىكرىايە بۇ ئىسرائىلىياتەكان، يان وازى بىنايە لە ئىرادىردنى شتىك: كە پىۋىستى بە لىكۆلىنەۋەۋە پىشكىن ھەيە.

۵ فخرىدىن الرازى

نەسەب و ژياننامەسى: ناۋى محمد بن عمر بن الحسن التىمىمى البىرى الطبرستانى الرازى فخرالدىن المعروف بابن الخطيب الشافعى الفقيه. ناۋىراۋ سالى/۵۴۲ى كۆچى لەشارى (الرى) ھاتۆتە ژيانەۋە، سالى/۶۰۶ى كۆچى لە شارى ھورات ومفاتى كىردوۋە، زانىارى ئايىنى و زانىارى عەقلى خويندوۋە، زۆر گرنگى بە زانىارى مەنطق و فەلسەفە داۋە، لەبۋارى زانىارى كەلامدا زۆر مەشھور بوۋە، لەھەموو ئەۋ زانىارىيەدا نووسىن و شەرح و تەعليقاتى ھەيە، بە يەككىك لە فەيلىسوفەكانى سەردەمى خۆى ھەژمار كراۋە، تا ئىستاش بەرھەمەكانى سەرچاۋى گرنگ بۇ ئەۋانەى ناۋى فەلاسيفەى ئىسلامىيان لى نراۋە.

بەرھەمەكانى: فەخرودىنى رازى بەرھەمى زۆرى ھەيە يەككىك لە بەرھەمە شاكارەكانى (مفاتيح الغيب فى تفسير القرآن)ە، ھەروا كىتبىكى ترى ھەيە بە ناۋى (أسرار التنزيل وأنوار التأويل).^(۱) (إحكام الأحكام)

^(۱) زۆر كەس واپان زانىۋە ئەم كىتبە تەفسىرى قورئانە، بەلام لە واقىعدا ئەمە كىتبىكە لەبۋارى عەقىدەدا لەبەر پۇشنايى قورئان، ئەمە دوا بەرھەمى رازىيەۋ لەكۆتايى ژيانى نووسىۋىە، بەتەمابوۋە ئەم كىتبە لەچۈر جلىدا تەۋاۋ بكاۋ ھەر بەرگەى لە عىلمىكدا بى بەلام: كە گەيشتۆتە ناخرو نۇخرى بەرگى يەكەم ومفاتى كىردوۋە، ئەم كىتبە (ئەم بەرگى يەكەمە) تاھە نوسخەى لە كىتبىخانەى ئەۋقافى مەركەزى لە سلىمانىدا ھەيە،

(المحصل فى أصول الفقه، والبرهان فى قراءة، ودرة التنزيل وغرة التأويل فى آيات المتشابهات، وشرح الإشارات والتنبيهات لابن سينا، وأبطال القياس، وشرح القانون لابن سينا، والبيان والبرهان فى الرد على أهل الزيغ والطغيان، وتعجيز الفلاسفة، ورسالة الجوهر، ورسالة الحدوث، وكتاب الملل والنحل، ومحصل أفكار المتقدمين والمتأخرين، من الحكماء والمتكلمين فى علم الكلام، وشرح المفصل للزمخشري).

تەفسیرەكەى: بێگومان زانسته عەقڵییەكان بە زمقى لە تەفسیرەكەى دا رنگیان داوەتەووە و زۆربەى زۆرى تەفسیرەكەیان داگیرکردووە، رازى تەفسیرەكەى تێكەڵ كردووە لە زانیارى پزیشكى و مەنطیقى و فەلسەفە و حیکمەت، بە جۆریك لە مەعناکردنى قورئان و روحى ئایەتەكان چوووتە دەر، شتى وای لە دمقى قورئان بار كردووە: كە قورئان بۆ ئەو نازل نەكراوە، هاتوو بە زۆرە ملێ و تەكەلوف مەسائیلی علومى عەقلى و زاراوى عیلمى هاخیووتە ناو تەفسیرەكەیهووە، بەمەش تەفسیرەكە لایەنى روحى و هیدایەتى لە دەست داوە، بۆیە هەندێ لە عولەما و توویانە (فیە كل شیئ إلا التفسیر) جگە لە تەفسیر هەموو شتیكى تێدایە.

الزمخشري

نەسەب و ژياننامەى: ناوى القاسم محمود بن عمر الخوارزمى الزمخشري، لە بیست و هەوتى مانگی رەجەبى سالى/٤٦٧ى كۆچى لە گوندی زومەخشەر لە دایك بوو: كە گوندێكە لە گوندەكانى خوارەزم، لە دمقەر و ولاتى خۆى دا دەستى بە خۆیندن كردووە، لە پێناو بە دەستەپێنانى عیلم و زانیارى چوو بە بۇوخارا، زانیارى ئەدەبى لە مامۆستای (شیخ منصور أبى

بەندە لە گەڵ دوو مامۆستای تردا تەحقیقمان كردووە تا ئیستا دووجار چاپكراوە، چاپى یەكەم لە بەغداو جارى دووهم لە بیروت.

مض) وەرگرتوو، پاشان سهفه‌ری کردوو به مەککە ی پیرۆزو ماومیه‌کی زۆر له په‌نا مه‌سجید و لحه‌رامدا سه‌رگه‌رمی خویندن بووه، نازناوی (جارالله) ی له‌مه‌وه پāl دراوه، هه‌ر له په‌نا که‌عبه‌دا ته‌فسیره‌که‌ی (الكشاف عن حقائق عوامض التنزيل وعيون الأقاويل) داناوه، سالی/ ٥٣٨ هـ کۆچی له جورجانیه‌ی خوارزم له دنیا دهرچوو، ئه‌مه‌ش دواي گه‌رانه‌وه‌ی له مەککە بۆ خوارزم. بپړئ له زانیان لاواندویانه‌ته‌وه به چهند دپړه شيعر له‌وانه:

فأرض مكة تذرى الدمع مقلتها

حزناً لفرقة جارالله محمود

زانیاری و به‌ره‌مه‌کانی: زومه‌خشه‌ری رابه‌رو ئیمامیکه‌ له ئیمامه‌کانی لوغه‌و زانیاری مه‌عانی و به‌یان، زۆر جار خوینهر دهبینئ له کتیبی نه‌حوو به‌لاغه‌دا ئیستیشهاد به زومه‌خشه‌ری ده‌کری و له کتیبه‌کانی شت نه‌قل ده‌کری بۆ به‌لگه‌ هینانه‌وه به‌راو بۆچوونه‌کانی.

ده‌ئین: زومه‌خشه‌ری له که‌شافه‌که‌ی‌دا، یان له (أساس البلاغة) دا ئاوی گوتوو، بیگوومان زومه‌خشه‌ری خاومنی ره‌ئیه‌ و حوججه‌یه‌ له‌زۆر بواری لوغه‌وی و به‌لاغه‌دا، له‌و که‌سانه‌ نیه‌ لاسای که‌سانی دی ده‌که‌نه‌وه‌و زانیاری کۆده‌که‌نه‌وه‌ نه‌قل ده‌که‌ن، به‌لگوو خاومنی ره‌ئیه‌تی و خه‌لکانی تر لاسایی ده‌که‌نه‌وه‌و زانیاری لیوه‌ نه‌قل ده‌که‌ن.

زومه‌خشه‌ری دانراو و به‌ره‌مه‌می هه‌ن له‌بواری هه‌دیث و ته‌فسیر و نه‌حوو لوغه‌و مه‌عانی و به‌یان و زانستی تریش له‌وانه: ته‌فسیری (الكشاف) و (الفائق فی تفسیر الحدیث) و (المنهاج فی الأصول) و (المفصل فی النحو) و (أساس البلاغة فی اللغة) و (رؤوس المسائل الفقهيّة).

بیروباوه‌ری زومه‌خشه‌ری: ناوبراو هه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌ له‌بواری عه‌قیده‌دا موخته‌زیله‌یه، ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌گویره‌ی مه‌زه‌به‌که‌ی و بیروباوه‌ریکه‌ی، به‌ پیچ و په‌ناو له‌فوده‌وهران، ته‌فسیر کردوو، زانیای تایبه‌تی

نهې ههستی پې ناکا، موخته زیله و برا موخته زیله کانیان به وه لهقه لم دمداد: که له پېرو تاقمی رزگار بووی پوژی قیامه تن.

تفسیره که: بېگومان کتیبی که شفاف دانراوی زومه خشری له به ناوبانگترین تفسیریکه به رمئی دانرا بې له لایه ن موغه سسرینه وه، باشرین بهرهمی نه وانه په له زمانی عهره بی دا شارمزابوون، نالوسی و نه بو مسعود و نه سه فی و موغه سسرینی تریش له تفسیره کانیاندا زانیاری لیوه نه قل ده که ن و ناوی دهینن، مه سائیله ئیعتیزالییه کانی له تفسیره که دی دا زورن.

زانای به ناوبانگ (أحمد النیر) له کتیبیکدی به ناوی (الانتصاب) ههنگاو به ههنگاو به دوایدا هاتووه و په رده ی له سهر راوبوچونه کانی هه لداوته وه، له ههر شوینیکدا مهحموودی زومه خشری باوهره ئیعتیزالییه که دی درکاند بې، نه حمه د لی له هه راداوو و موناقه شه ی دهکا و پای به رامبه ری دین و رده ی ده داته وه، ههر وهکوو چو ن له بواری تری زمانه وانی و به لاغه و شتی وادا موناقه شه ی دهکا.

بېگومان له م سالانه ی دوایدی (المکتبة التجارية) له میصر ته فسیری که شافی چاپ کرده وه (مصطفی حسین أحمد) ناویک ته صمیمی چاپه که دی کردبوو، چوار کتیبی له په راویردا له ته کیا چاپ کردبوو، په کیکیان کتیبی (الانتصاب) ی أحمد النیر بوو، دووهمیان کتیبی (الشاف فی تخریج احادیث الکشاف للحافظ ابن حجر العسقلانی) بوو، سییه میان حاشیه ی شیخ محمد علیان المرزوقی بوو به ناوی (حاشیه علی تفسیر الکشاف کالانصاف) چواره میان (مشاهد الانصاف علی شاهد الکشاف) نه میس نووسینی مه رزوقی ناوبراو بوو.

بېگومان زومه خشری زوریک له بیروباوهری موخته زیله ی به ئیشاره و تیلنیشان له گه ل تهفسیره که دی تیکه لگیش کردوو، له وه پیش

ناماژه مان بۆ ئەوه كرد: كه (البليقيني) وتوويه تي (استخرجت من الكشاف
اعتزالاً بالمناقيش).

الشوكانى

نەسەب و ژياننامەى: ناوى (القاضى محمد بن على بن عبدالله
الشوكانى الصنعانى) يە، مامۆستايەكى موحتههيدو ليهاوتو بووه بهوه
مەشهور بووه سوننەتى پيغەمبەرى (دروودى خوداى لەسەر بى) زيندو
كردۆتهوهو بیدعەى قەلاچۆ كردووه، يەكێك لە نازناوهكانى (ناصر السنة)
(قامع البدعة) يە.

ناوبراو سالى/ ۱۱۷۳ى كۆچى لە شارى (هەجرە شەوكان) چاوى بە
دونيا هەليناوه، لەشارى صەنعاءدا پيگەيشتووه، قورئانى خویندووه، ئەمجار
پەرهى بە خویندن داوه، لەلای مامۆستاينى پاىە بلند خویندويهتى زۆر
متونى نەحوو صەرفو بەلاغەو ئوصول و ئادابى بەحث و موناظەرەى
خویندووهو لەبەرى کردوون، هەتا واى ئى ھات بوو بە ئىماميک بە پەنجە
ناماژەى بۆ کراوه، ئيتىر ئى براوه بۆ خویندنهوهو دەرس وتنەوه تا لە
سالى/ ۱۲۵۰ى كۆچى، دونياى بى بەقاي بەجى ھيشتو مالتاوايى کرد.

مەزھەب و بېروباوەرى: ئىمامى شەوكانى لەسەرە مەزھەبى ئىمام
زەيد دىراسەى فيقھى کردو بووبە فەقيھيکى گەورەى رۆژگارى خۆى، کتیبى
دانان کارى فتواى بەرپۆە برد، لەبوارى ھەديثدا کەوتەليکۆلینەوه، ھەتا
بووه بالاترين زانای سەردەمى خۆى و پيۆھندى تەقليدى لە ئەستۆو دەستى
خۆى داکنەند، بوو بە يارمەتيدەرى سوننەتو رکابەرى سەرسەختو
کۆلنەدەر لە بەرامبەر ئەوانەى دزى ھەديثو کارپى کردنى بوون.

پیی و ابوو تهقلید هه رامه و پیویسته ئیجتهاد بکری و دهرگای
لئیکۆلینه وه و ئیجتهاد دانه خری، ته نانهت کتیبی دانا به ناوی (القول المفید
فی أدلة الإجتهد والتقلید).

له به ره هه مه کانی: یه کۆک له به ره هه مه ناوازه کانی تهفسیره که یه تی
به ناوی (فتح القدیر)، شهرحی (نیل الأوطار) که به سه ر کتیبی (منتقى
الأخبار) ی مجدالدین ئیبنو تهیمیه کردوو یه تی، له راستیدا ئهم شهرحه له
باشترین ئهو کتیبانه یه: که له بواری هه دیثدا نووسراوه له سه ر شیوه ی
بابه کانی فیهی ئیسلامی، هه روا کتیبی (إرشاد الفحول) و فتواکانی و
تهفسیره که ی (فتح القدیر) که له واقیعدا تهفسیریکه تهفسیر به مه ئئورو
تهفسیر به رمئی له خو گرتوو، فیهی دهقه کانی قورئانی دهست نیشان
کردوو، پشتی به تهفسیری موفه سسیره گه وره کانی رابردوی وه کوو النحاس،
ئیبنو عه طیه و قورطوبی به ستوو، ئهم تهفسیره ناوازه چهند جار
چاپکراوه له هه موو ولاتیکی جیهانی ئیسلامی دهست ده که وئ.

به بارمه ئی خودارۆژی {۲۰۱۵/۸/۷} له یاکنووسی
ئهم بهر له مه م بوومه وه له یوادارم خودا بێلا ئه
نیشوو کی قیامه ئم و جێلا کی ره زامه ند کی خوێنه رانبش
بی

پیرستی سوره باسه کان

لا یقه	بابه
۳	پیرسته کی و رگه
۵	پیرسته کی زانسه کان قورئان و باسه سوره نازن و گه سوره
۱۶	قورئانی پیروز
۲۲	پیناسه قورئان
۲۵	ناوه گانی قورئان و صیفا ته گانی
۲۷	صیفا ته گانی قورئان
۲۸	جوداوازی نیوان قورئان و حه دیتی قودسی و حه دیتی نه به وی
۳۱	جوداوازی نیوان قورئان و حه دیتی قودسی
۳۳	جیاوازی نیوان (الحديث القدسی) و (الحديث النبوی)
۳۶	الوحی (نیگا)
۴۱	مانای وه حی
۴۳	جوداوازی نیوان (وحی) و (ئیلهام) نه مه یه :
۴۴	چونیه تی وه حی خودا بولای فریشته گانی
۴۸	بریک له تاییه تمه ندیه گانی قورئان نه مانه ن :
۴۹	حه دیتی نه به ویش دوو جو ره :
۴۹	چونیه تی نیگا کردنی په رومردگار بو پیغه مبه رانی
۵۲	چونیه تی نیگا کردنی فریشته بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ربی)
۵۵	گومانی نه وانه ی بروایان به وه حی نیه
۷۲	راوو بوجوونی زانا که لامیه کان
۷۵	مه ککی و مه ده نی (نه و نایه تو سوره تانه ی له مه ککه نازل بوون یان له مه دینه)

لاپەرە	بابەت
١٢٤	سودەکانی زانینی (سبب نزول)
١٣٠	عیبرەت بە گشتگیری لە فەزلە کە یە نە ک تایبە تە نە ندی سە بە بی ناز ئیوونی
١٣٥	صیغە و داریژگە ی سە بە ب نزول
١٣٨	جۆرا و جۆر بوونی رییوایات دەر بارە ی سە بە ب نزول
١٤٨	تە عە دودی نزول و سە بە ب یە کێ ک بێ
١٤٩	ناز ئیوونی نایە ت پێش حوکم
١٥١	تە عە دود و فرە یی نایاتی ناز ئیو و دەر بارە ی یە ک شە خص
١٥٣	سود و مەر گرتن لە زانینی نە سبابی نزول لە بواری فێر کردن و پەر و مە ددا
١٥٥	مونا سە بات و بە یە کە وە گونجاوی نایە ت و سورە تە کان
١٦١	ناز ئیوونی قورنە ن
١٦٧	رای راجیح و پە سە ند ئە وە یە قورنە ن دوو جۆر ناز ئیوونی هە یە
١٧٠	ناز ئیوونی قورنە ن بە شیوە ی وە جیە وە جیە
١٧٣	حیکمە تی ناز ئیوونی قورنە ن بە وە جیە وە جیە
١٨٩	سوود و مەر گرتن لە ناز ئیوونی قورنە ن بە وە جیە وە جیە لە بواری زانست و پەر و مە ددا
١٩٢	کۆ کردنە وە ی قورنە ن و ریک خستنی نایە ت و سورە تە کان
١٩٩	کۆ کردنە وە ی قورنە ن بە مانا نووسینە وە ی سە ر دە می پێ فە مە ردا (د. خ)
٢٠٣	١- جە مە ی قورنە ن لە سە ر دە می حە ز رە تی ئە بو بە ک ردا
٢٠٩	٢- کۆ کردنە وە ی قورنە ن لە سە ر دە می عوسماندا
٢١٧	جوداوازی نیوان جە مە کردنی قورنە ن لە لایە ن ئە بو سە ک ر و لە لایە ن عوسمانە وە (رمزای خودایان لی بێ)

لایه‌ره	بابه‌ت
٢٢٢	پوچه لکردنه وهی چهند گومانیک
٢٢٨	ریزکردنی نایه‌ت و سوره‌ته‌کان
٢٣٢	ته‌رتیبی سوره‌ته‌کانی قورن‌ان
٢٣٨	سوره‌ته‌کانی قورن‌ان و نایه‌ته‌کانی
٢٤٠	ره‌سمی عوسمانی
٢٤٧	جوانکاری و پازاندنه‌وهی ره‌سمی عوسمانی
٢٥١	نیوان و سه‌ره نایه‌ت
٢٥٤	فه‌واصیل له قورن‌انی پیروزدا چهند جوریکه
٢٥٥	نازل بوونی قورن‌ان به‌حه‌وت زاراوه (أحرف)
٢٧٦	حیکمه‌تی نازل‌بوونی قورن‌ان به‌حه‌وت زاراوه و له‌هجه
٢٧٨	قیران‌انی قورن‌ان و قارینه‌کان
٢٨١	قارینه‌کان زۆرن و که‌چی له‌سه‌ر حه‌وت کورت کراوه‌ته‌وه
٢٨٥	جۆره‌کانی قیران‌ات و حوکه‌کانیان و زه‌بت و کۆنترۆل کردنیان
٢٩٠	هه‌ندئ له زانیان قیرانه‌ته‌کانیان له شه‌ش جۆردا چرکردۆته‌وه
٢٩٢	سود و فائیده‌و جوداوازی نیوان قیرانه‌ته‌سه‌حیحه‌کان
٢٩٩	(الوقف والابتداء) له‌سه‌ر وه‌ستان و ده‌ستپیکردن
٣٠٢	ته‌جوید و ئادابی قورن‌ان خویندن
٣٠٤	جۆره‌کانی خویندنی گۆرانی ئاسا ئه‌مانه‌ن
٣٠٧	ئاداب و ره‌وشتی قورن‌ان خویندن
٣١٢	فیرکردنی قورن‌ان و کرئ و مرگرتن له‌سه‌ری
٣١٤	ئه‌و قاعیده‌و یاسایانه‌ی رافه‌که‌ر پیویستی بیانه
٣١٥	①- (الضمان) راناو
٣٢٠	②- ته‌عریف و ته‌نکیر

لايهره	بابهت
٣٢٥	هيناني نيسم به تاك و كو
٣٢٨	موقابه لهي كويه كو، يان تاك
٣٢٨	هه ندي وشه وا گومان ده بري (مترادف) بو وشه يه كي ترو وانيه
٣٣٠	پرسيارو وه لام
٣٣١	لاراسته كردني خيطاب به شيوهي جوملهي نيسي، يان جوملهي فيعل (الحرف)
٣٣٥	جوداوازي نيوان دوو وشه (الايتاء والاعطاء)
٣٣٦	وشه (فعل)
٣٣٦	وشه (كان)
٣٣٩	وشه (كاد)
٣٤٠	وشه (جعل) له قورناندا
٣٤١	وشه (لعل وعسى)
٣٤٢	جوداوازي نيوان موحه موته شاييهي قورنان
٣٤٣	حوكمي گشتي و ليكچووني گشتي (الاحكام العام والتشابه العام)
٣٤٥	حوكمي تاييه تي و ليكچووني تاييه تي (الاحكام الخاص والمتشابه الخاص)
٣٤٧	راجيائي دمبرارهي ماناي (متشابه)
٣٤٨	ته و فيق له نيوان نهو دوو راياندها له پروانگهي ماناي ته نويله وه
٣٥٢	ته نويلي ره خنه ليگراو (التاويل المذموم)
٣٥٣	گشتي و تاييه تي (العام والخاص)
٣٥٣	پيناسهي عام و دارپزگهي (عموم)
٣٥٧	جوړه كاني عام
٣٦٠	پيناسهي خاص و پونكر دنه وي موخه صيص

لاپەرە	بابەت
٣٦٣	تەخسەس کردنی سوننەت بە قورئان
٣٦٤	ئىحتىتاج بە عام دواى تەخسەس دروستە دەربارەى ئەوھى لىئى ماوھتەوھ
٣٦٥	ئەوھى خىطاب شمولى دەکا
٣٦٦	الناسخ والمنسوخ
٣٦٨	پىئاسەى ئەسخ و مەرجه کانى
٣٦٩	ئەو حوکمانەى ئەسخیان تىدا بەرجه سته دەبى
٣٧٠	زانىن و ناسىنى ئەسخ و گرنگى
٣٧١	بۇ ناسىن و زانىنى ناسىخ و مەنسوخ چەند رىيازىك ھەيە
٣٧٢	راوېوچوون دەربارەى ئەسخ و بەنگەى ھەبوونى
٣٧٥	بەشە کانى ئەسخ چوار بەشە
٣٧٥	بەشى يەكەم: ئەسخى قورئان بە قورئان
٣٧٦	بەشى دووهم: ئەسخى قورئان بە سوننەت، ئەمىش دوو جوړى ھەيە:
٣٧٦	بەشى سىيەم: ئەسخکردنەوھى سوننە بە قورئان
٣٧٧	بەشى چوارەم ئەسخکردنەوھى ھەدەت بە ھەدەت ئەمىش چوار جوړە:
٣٧٧	جوړەکانى ئەسخ ئە قورئاندا
٣٨١	ھیکمەتى ئەسخ چەند شتىکن
٣٨٢	ئەسخ بۇ بەدەل، يان بۇ غەیری بەدەل
٣٨٥	شېوھ ئەسخ (شبه النسخ)
٣٨٦	نەموونەکانى ئەسخ

لايهه	بابهت
٣٩١	رههاو سنووردار (المطلق والمقيد)
٣٩١	پيناسه‌ي موطله‌ق و موقه‌بيه‌د (تعريف المطلق والمقيد)
٣٩٢	جوړه‌كاني موطله‌ق و موقه‌بيه‌د و حوكمي هه‌ريه‌كي له‌وان
٣٩٧	المنطوق والمفهوم
٣٩٩	دلالة الإقتضاء و دلالة الإشارة
٤٠١	پيناسه‌ي مه‌فهوم و جوړه‌كاني
٤٠٤	راي جوداواز دهربره‌ي نه‌وه ناخو مه‌فهوم نيعتيجاجي پي ده‌كري؟
٤٠٧	سه‌رئاسايي قورئان (اعجاز القرآن)
٤١٠	پيناسه‌ي نيعجازو سه‌لماندنې
٤١٥	شيوه‌كاني سه‌رئاسايي قورئان (وجوه اعجاز القرآن)
٤١٩	نه‌ندازه‌ي نه‌وه‌ي له قورئان ده‌بيته موعجيزه
٤٢٠	لايه‌ني نيعجازي قورئان
٤٢١	نيعجازي زمانه‌واني (الإعجاز اللغوي)
٤٣٠	سه‌رئاسايي قورئان له‌بواري زانستدا (الإعجاز العلمي)
٤٣٩	نيعجازي قورئان له‌رووي ته‌شريعوه (الإعجاز التشريعي)
٤٤٧	په‌نده‌كاني قورئان (أمثال القرآن)
٤٤٨	مه‌غزاو مه‌عناي پووټكر د نه‌وه
٤٤٩	پيناسه‌ي په‌ند و مه‌ثهل
٤٥٢	جوړه‌كاني نه‌مثالي قورئان
٤٥٨	فائيده و سودي نه‌مثال
٤٦٠	په‌ند هينانه‌وه به قورئان
٤٦١	سوئند خواردن و شيوه‌ي سوئند له قورئاندا
٤٦٢	پيناسه‌ي سوئند و دارپژگه‌ي (تعريف القسم وصيغته)

لاپەرە	بابەت
۴۶۳	سودو قازانجى سويند ئە قورئاندا
۴۶۴	سويند پيخوراۋ ئە قورئاندا
۴۶۶	جۆرهكانى سويند
۴۶۷	سويند ئە سەرخوراۋ
۴۷۰	سويند و مەرج
۴۷۲	بەكارهينانى ھەندئ فيعل ئە شوينى قەسەم
۴۷۲	بەلگە ھينانە ۋە ۋە جەدەلى قورئان
۴۷۳	پيناسەى جەدەل
۴۷۴	رئ و رەسمى قورئان ئە بواری موناظرەمدا
۴۸۰	چەند شىۋازىك ئە موناظرەمى قورئان و بەلگەكانى
۴۸۲	چىرۆكەكانى قورئان
۴۸۴	پيناسەى چىرۆك (معنى القصص)
۴۸۵	چىرۆكەكانى قورئان دەكرىنە سى (جۆر) بەش
۴۸۶	سودەكانى چىرۆكەكانى قورئان
۴۸۷	دووبارەكردنە ۋە چىرۆكەكان و ھىكمەتەكەى
۴۸۹	چىرۆكى قورئان روداۋى ھەقيقىن و خەيال نىن
۴۹۲	كارىگەرى چىرۆكە قورئاننىيەكان ئە بواری تەربىيە و پالفتەكردندا
۴۹۴	تەرجەمە و ماناكردنى قورئان
۴۹۶	ماناى تەرجەمە و ۋەرگىران
۴۹۷	ھوكمى تەرجەمە و ۋەرگىرانى ھەرفى
۴۹۸	تەرجەمەى مەعنەۋى
۴۹۹	ھوكمى تەرجەمەى مەعنەۋى

لایه ۵	بابه ت
۵۰۱	ته رجهمه ی شیوه ته فسیر
۵۰۵	خویندنی قورنن به غهیری زمانی عه ره بی له نویژدا
۵۱۳	ته فسیرو ته نویل
۵۱۴	مانای ته فسیرو ته نویل
۵۱۹	جوداوازی نیوان ته فسیرو ته نویل
۵۲۱	ریزو شکومه ندی ته فسیر
۵۲۱	له و ناداب و مەرجه نه ییویسته له موقه سسیردا هه بن
۵۲۲	مه رجه کانی راقه که ری قورنن
۵۲۶	نادابی ته فسیر
۵۲۹	سه ره لئانی ته فسیرو گه شه کردنی و به ره و پیشه وه چوونی
۵۳۱	ته فسیر له سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ربی) و هاوه لانی دا
۵۳۷	ته فسیر له سه رده می تابعین دا
۵۴۲	ته فسیر له سه رده مه کانی ته دویندا
۵۴۶	ته فسیری مه وضعی
۵۴۷	چینه کانی راقه که رانی قورنن (طبقات المفسرین)
۵۵۳	ته فسیر بالمأثورو ته فسیر به ره نی
۵۵۵	راجیایی دمرباره ی ته فسیر به مه نثور
۵۵۷	خوپاراستن له نیسرائیلیات
۵۵۸	حوکمی ته فسیر به مه نثور
۵۶۱	ته فسیر به ره نی
۵۶۲	حوکمی ته فسیر به ره نی
۵۶۵	نیسرائیلیات

لاپەرە	بابەت
۵۶۹	تەفسیری صوفی
۵۷۰	تەفسیری ئیشاری و تیل نیشان
۵۷۳	غرائب التفسیر
۵۷۴	پیناسەى گرنگترین کتیبەکانى تەفسیر
۵۷۴	گرنگترین تەفسیری نووسراو بەشیوەی تەفسیر بە مەئثور
۵۷۵	۱- تەفسیری ئیبنو عەبباس
۵۷۹	۲- جامع البیان فی تفسیر القرآن للطبری
۵۸۲	۳- المحرر الوجیز فی تفسیر الکتاب العزیز لابن عطیة
۵۸۴	۴- تەفسیری ئیبنو کەثیر (تفسیر القرآن العظیم)
۵۸۵	مەشهورترین کتیبەکانى تەفسیر بە رەئى ئەمانەن:
۵۸۶	۱- مفاتيح الغیب للرازى
۵۸۷	۲- البحر المحيط لأبى حیان
۵۸۹	۳- الکشاف عن حقائق التنزیل وعیون الاقوال فی وجوه التأویل للزمخشري
۵۹۲	بە ناویانگترین کتیبە تەفسیرەکانى سەر دەمى تازە
۵۹۳	۱- الجواهر فی تفسیر القرآن، للشیخ طنطاوی جوهری:
۵۹۵	۲- تفسیر المنار للسید محمد رشید رضا:
۵۹۷	۳- فی ظلال القرآن للسید قطب:
۶۰۰	۴- التفسیر البیانى للقرآن الکریم: نووسینی عائیشة عبدالرحمن (بنت الشاطن):
۶۰۲	تەفسیری فوقهەا
۶۰۴	۱- أحكام القرآن للجصاص:
۶۰۶	۲- أحكام القرآن لابن عربی:

لاپەرە	بابەت
٦٠٧	٣- الجامع الأحكام القرآن لأبي عبدالله القرطبي؛
٦٠٩	بايوغرافی بو هه ندى له موفه سسیره مه شهۆره كان
٦١٠	پله و پایه و زانیاری ئیبنو عه بیاس
٦١٣	موجاهیدی کۆری جهیر
٦١٤	پله و پایه ی نه م زاته
٦١٥	ئیبنو جهیری ته به ری (الطبری)
٦١٦	ئیبنو که ثیر
٦١٨	فخر دین الرازی
٦١٩	الزمخشری
٦٢٢	الشوکانی
٦٢٤	پیرستی سه ره باسه کان

کتیبخانه‌ی کوردی له یواری زانسته‌کانی قورئاندا زۆر
مه‌زاره و به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی به زمانی کوردی له‌م یواره‌دا هیچ
نه‌ئوس‌س‌راوه و له زمانی تریشه‌وه هیچی وا
وه‌نه‌گیر‌دراوه، له‌کاتی‌کدا ئه‌م یواره له هه‌ره پیشه‌وه‌ی
یواره گرنگه‌کانی زانسته ئیسلامیه‌کانه، چونکه باس له
سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئایینی ئیسلام ده‌کا به ئوصول و
فروعه‌وه، ئه‌رکی سه‌رشانی موسولمانانه پیش هه‌موو
شتیک گرنگی به‌م زانسته بده‌ن و شاره‌زایی تیدا په‌یدا
بکه‌ن.